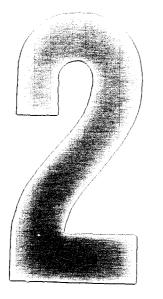
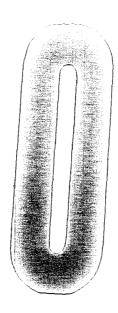
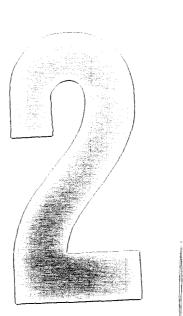
Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion Cincinnati, Ohio Manuscript No.

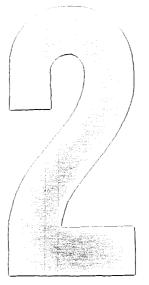
This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תשע"א

שניש של ביים יערי בייוש פאשף בדית שות ביל שויש שונים או ודיה העולם י דור יים שומים על אי שאניונית העולם שפטבר אפונים יינוריני ואצרו שירא שני ויאנינו ביי אץ יפור משוויים בייל אין דישו אינון שה שנעה אחת בחמנה לפני מי שאש אביה מעול כיי ליותשיים המפר שעה שבן מעש באבותי כן שבשבר אונה שליים עליפסרוא הקורש ואמידי-שינה של אדישור משה בילע ינים בעולם היות ומעולם ביו דיר בשבר אונה שבוה אנה שבוה אנה לריים ואונג שינחו שערים וואי גוי בייק שול אַמעים בשער או אין אין אוריאומ עובי ליוורות פשי ופיצורי לשת על ליומידי בשון און וושבולים פי שנאן שי שאילי מי קרם לכן לשמוח בשמחה יד איצי אמנה שלאמנבון ב क्रिके क्रिक्स । के व्हार १६) व्हार हो साथ हमसारा कार मुक्त कर्म क्रिके יון או בין מוציו שאים בליות מתכנקות ואוצועני שנ אוני מולבין בליות יב תפוניי ביניאש אַאני ואוט וארשירוד ליצאמאנים בייין באוטורים יונו והוא שי עיניף חלא לאמונה הא ברולה אמנה לפנימי המני והיה מעולם שבונה דונים שחקמינו ישרל שרת עליום רוה משורש ואינרן שיום של יינגיבו ביי ופנוב יון אי שיר פיש בצייש פילן חאר אונג וואַמיענישלו ביי שיי אונג וואַמיענישלו ביי אין איי יפיף מיש ופני וש אך ליינובר ויש אך לעניר לפורו לפורו או יהול ביר ששו שיו ינותיה והים ושים למולות מד יביר יהושע מזכח אף אמר דוד היף מניבולמלשעבר איז וכירור ממנית אם ודיבת בוויב פקון אך תפוחנה עיני עופים אז היינף שחום עו ילש ניצו הן ואשרו ברום לשנוי לפוא' ל אני אז שר מבה בני שרציקשילבן שלא עם ישור מנש מציוש ענידיונו לאוים לתחית מתונש מן שנורה אין ישימען יין וויבור ישקיים את היילל ששומו לובי כי באם ביוי לבין כאל לאמהי ל פונים אוני שורים דות שי שוביחנים לור בירורים היליכל זכר יכר ניבן בו שום שישלעונים

אשרם אין משר אמו בי נארג ביונון אונונין وطيع من الله المراج المراج والمراج المراج ال היבל בישבים אירכין לוב שוודי אול בישבי היום משירים לעי וישודי אל אונעים אישינים ששי משר ביני באל ולן אומרים כי ביל ביל י ל נחמי אנג כשונר הצושע על שמשבית יוכנכת שהיא פותה תולה וה פוני החביו" בנאר קה מיולב יולי בוני אומילעי לי ניין בני באנעי אנייליילין קיינים ולי אלימוי בנו עלי יוני פוינים אבל יותר אבל מינינו וציולות מענע וף פוצים בצר וותנקו האמור בולירי يداد بيداد والمد الرس والما المدار الماسية والمالي المراوعاتي الرس والماسية الماسية الماسية الماسية שעל ישראל אן הים נתו פיניתם לואר שות פדר עולל מושל על ברטי אמן ותנון ति स्तान अस्ति द्वानी त्रामान त्रामान त्रामान त्रामान विकास मामान विकास नामान विकास नामान विकास नामान विकास नामान ANN LANN LOCKE BEEN END END SHIP HISTORY AND LAND אוא מנין שאניל שובלי שבמע אינאן אונאן אונין שיניה עליים שנית במחת לותבינבן אים שי ממקור ישרף ותלא לא באן אמל הפונעה בריקן שלאישן נעצולים בקפון בריאן האורה וויהו יאן פער ושני של מבור הבול שהיה משר שקול בבגף ישרול פשרף שוולף פנגן פוני בישור שאנין שומי ולן צשי ובני יעל נולני עוני אינו שולה בנדי בל יונדים איניונים היאור מיכלל יאוכא אוארייני יננין ישיעיל אין אין אלא עשר שילי ליין אשוש שואמר לאערי ישיף ואיף שנם בליל מתקים של שנים של אני של של ביל בי ואנותן שלישית שיאמרתש אנאר אן ישור ישיר את מש פוא על צאר פנון פנון פנון בצי נפיעות שירת מוניען זוייער משר בינור פניון ום את הבניים מואת הפנים בי שובים שו הוועע ווועע ול הוובה בית השורה הואת ביוב ביני בי ביניבים פינים בינית ובינית ובלין ותשר רבוני וערך בן בייפול שביי ווון ביותל היוף נייצר וויף אתריביי הבי היצו ציע שמענים שלע אומער שיל די ובין דבית ליוף וצי דייצעון וולץ באעוצעון של ייושר את בצית ויצלאו בלה שנת אור נגנו מלון מורא על שו ב בייין מין נפשי

5,

M. P.

*1

יבל זפר ען לריור את שלענותו אים נשבע לער שרילוש שואים אומים איני ואם אניני של ערש ודוני שי אניצא מקוב לשי אשבנות שיים לווע ביעל הווע בא בב אבה ווהבה הבאום לובל נכהו תנו לעא מכת שונים לו שירת שלאה דבין שין השרים אש לשלאה תשיעית שאמר יוושנט של ומשביבים שנאד משוון ים לעי ואת כפים ליף ית די ביות לפני מתפוץ ואוגמודו בפושל וושורות לעישר לצוא של שורן לעי שור חדש ותופתן מקלב באב באבץ" ושפשי פני שיר הדע תמלבקובל הפיים בלתעועות שעברו נקרים על עם נקצה בשב שנקבה יולרת בן־ינשונוןת שעברן יש אווריהן שנבור אבל תשונה העתרב לבוא של שום זבר כשם אתן הצכר יצר כענון של שוף נה וראן אם ילף צבר כך תשועה מעינייה לפוארתן אחריה שעבוף שנ ישרף נושע בעי תשועת עולת לא תבושו וכוח הנכלם ער שולאי עד" לשי לעי אמרוון ולה לצטר וים לא כעני של ומנאשד בנטים משל ערי ישרף בשור ותמחלות לקרות שוולתמש בתמים בשמחה ובשושי שַנענינה תַנְשים הַ אָשַׁחַין וֹת וַיַּיַנְאַרְנַהַ בְּשַׁה שָאוֹל בַשַּׁנֵין וְיְיוֹרְ בִּיִּיבְּבוֹתֵין אצלכא לינג ולא לבער ורם" ויאמרו לאמר לי מומיה אות רווו הקדש שרית על ייזיף ואמרו שירה כבני אוים שקורים חת שמע שעצו שנידיב, תיאי אוג משה כותחואות אשונים לשי וישירי עונין היורץ וקובנים עמן פוס וכנבן רציב בים משה פותה ואות עזי ודמרית יה וישרל עונים אחריף וגומרים עמו זו לי ומכוהן משה ניתרן אונג שי איש מלחמה וישרד עום אוקריו וגומרים עמו יש שבי בי לער נאד בדולה לעי נאה געוניה לו תנארות והנצח והנור וכן דוד אומ לף עי וישולה והנב" שלינל והל והל משל למו חוצר חות למלף בער ורם שופנק למדינה יהיו ביקלט לפנו שהוא בצור ואים את חלש שהוא הכם ואים לא טפש שהוא עשיר ואים א עני שמוא בחוץ אונודא אניברי שמוא דים שמוא נאנץ ואין בו אחת מכל מאדות הללן דאן שתענין לו אבלאי שהול השיבין לע אינושן שיא לעי שהוא גבור של שי נושור מבור של קצור מנותל שהיו לציון ביו שני בי בחלעד ישר ארץ וההל עמו חַפַּמה ובצורה לו עצה הבונה שיוע גביר שני יון לשינייף משני ושת מני מאוב אל בר ומנה לי בבסף ולי הצוב אה עי צב שבוא ליותן אינו איני איני איני שירו בישר שרוא של של איני שיאל אמעני ואין עול שירן לעי שלוא נאי שיישורור שהוא משוצח של ששששוק יערף פיש ידמה בש בבני לים ואול שר דימום צב מים מון מקיון ואול שר ביינידים יש ואין בעינישיף ואוג דייי צח ואדום דבול מרני ל ראשו פתנ עד אדודיו וזי רעי בנות ירושלם הא נאה גדולה ליף טיה גבורה לותפארת שי אנור וכ) דוור אנג לך ש הבד והב והתפ" ביבאה באה הבאני והבאותין הבאני בשונרים ואמרת אל פרעה כה אמש בניבברים ואף אני הגאיתין ואמרת לפנין שורה השור יהיה לכים בליל התקורשחת הגדוני על הים ויםע מלאך הצירים ואףאני יהנאיתנון ואמרתי לפנין שירת שה לי ואנומן אי בי באה באה בואה בואה ועתידי להתנאות שנבייום פידי עלביל באה וכם ועל בלנשאושפל ועל בל אבץ הלבנון מרמים ומנשאים ועל כל אלוני מצישן ועלפל מדרים מרמים ועלכל הבבעור-ל הנשאות' ועל כל העדיל קבור ועל כל חואה בצורה ועל כל אנות תרשיש ועל כל שניות ביומדה יושא לברוע בילות ושפל ליום אנשים ונשבל עו לפרו ביום מרואי אי ביגאה גאה מתנאהחות של הנדוים בשל שהומות העולם מתנאין לפנו בו כפרע אהף ולן ארת מוצא באשי מבולשבמה שבינהאן. לפנו צו נפרנו מהץ וכ) אית מעדא צאנשי מבייל וכאנשי פרוב וכן אית מוצא במצרים שבימה שנצאו לפטובו נפרע און של ניקן פרעה לפלעת באת כל הבן היל היא תש מה נאמ צהן מרכב פל ויש ידה בים וכן את מוצא בשיקוא שבמה שעתנאה בו בפרע ממנ של ויזעץ מיקרא אתכל רכבו השע מאות רכב בריול ואת כלהעם אשר אתל מתלשת הגוים אלבתל קישן ואהוא אוג משמים נלתמו הכוכצים ממפלוני נפאגעם שיקרא וכן אתמוצא צענאריב שבאה שנתגאה פנטיו צונטרע אניי שנצור מלאקור מרפת ש וחדים ברב ובני אני עליתו ארום מרים ירפת לצען ואוגואג יוני אגוימי ה מאנו אמשרית הנתר פום זריב ואוריב בבל נחצו בל אולי פעול מיווא אוג ווינא אולאף שי יי בציונה אשור מאה וטמונים ווומשה בא פל איש שנאן וצל אוש גצור חול ושטימו בביור היען שלט עליומא משיו ראשי

ביאפות שלו אמרו בדול שבהן הוא מצונה על מאה ושמונים מששים אין שוות אשני צ'פים שנואוף תשוצ אתכני פחת אחף עבוץ א יניבי אדיים לרכב ופרש ועתר התערב ביו אל איוני המלך ואתני לי פופים מהוא אומ זה מושר אשר דברו שי עליו בזה לף לעבה לף ביולת היאש הניעה ביליפושלי וכן איל אוצא בנבובדנצר שבמה שניונאה לפנין בי אמנו שנ ותאמר בעבדר אל השמים אונלה בין מוכבי אל אדים בפאי משושא עליו אד אלשאול תורף אלירשני בור ובן את מעצא בכגיד צור שבמה שטונה לפנין צו נטרע ממנו שנבן אינם אמור לנקוף צור כה אמ ען דרים יען גבא לפנין ותאמר אל אני מושב אלים ישבתי בלצימים ואתר אוים ולא אל והנים לעד פלצ אלהים מהודיהומר עלין מותני ערלים תמנות בידי זרים כי אני דברתי נאם עי דירים האצמה שהאומות מתגאי) לסנין בן נפרע מה) לכך נאמבי גאה גאה מום ורלי וכי קום אחר ורפב אחר היה והלא כבר נאמ ויקח שש מא רל בחור לא מלמר שלא הין לפני מקום דא כקום ורוכבן בלבד" ביוצא בדבר אתה אוג כי תנא למלמני על אים וראית כוס וריל וכי בסוס אחד ורכב אחד אונגות מעולם יוכאים לא פשיש לאל עושים רצונו שלפנקום אין אלביהם לפניתם דא כפום ורוכבן בלצור דא קום ורכבן אלצור שאיה סום קשור ברוכבו ורוכבן קשור בקום" רמה בים בת אחד אומ רמה וכל אחד אומ ירב כאיזה צד יתנקיומן שט פתוצים רמה שבין עולף למרום ירה שהין יורדים לתהים ולא היר נפרדים זה מיזה צנוהג שבעולם אדם זורק שני פלים לאויר לא סוף אתר מהם ליפרר אחצירו אבל פין שמב וירה רמה שהיו עולף לאעלה ירה שהיו יורדים לתהום ולא היו נפרדף אבבנהב או דמה בים כיון שראו ישרף שרה שלמערים שנתל התחולו נותני) לפנו את השצון לפך טומ ראל בים וכן את מוציו שאים המקום נפרע אם המלביות עו שמעיל את שריה) תחלה של ביום הווא יפקד שי על דבא הארום בערום ואחר כך אנ אלפי החדיניה על בא מה וחומ איד הפלה משאים יליל שחר ואור כך כקדשת לארץ חולש עלגוים ואוג כי רותה בשאים חרבי ואחתבד זכי על תרום מכד ועל עם חרמי לגשפט" דיא - מוע ורב רת בים היה היאלי מציא פום ורוכבו

ٰ عِنا الله

לבכ

אן על

AIXI!

פֿילָנוּ

ארת

יגאני

ינון

THE

AN.

KI'

(1)

1

(7)

الملا

יתי

on!

כט אלי

ינשו

אשי

יששייון שיים אים אפני אה בעול אחר בני אומ כו מערי אריעני צעלברון שנוי מים לעול און כל קום פל אונג למצדי מכני מוד לעונה אור בני והוא אומר מות ושריציני בכל עראי שנכי בא קום ציעה ויויו היוצל מביא קום ורוכצו ומנש שחור זו שאל אנטנינום אותל אמל ומאחר שאים זה מת ומוף כולב של בין ביל מביאן לדים אמ לו על שאתה משאליע על בות טמא שאליני על פשנים שהיא טהורה מושלו משל למה הצבר דומה למלך בשר זרם שהיה לופדרם שישובובכורות נאות והושיב בו שני עבדים דבר וסומה לשמרו אנ לוחבר לממא בשרות נאות אטרואה אם לו מומא וכי רנאה אט אמ לו חבר וכי יבולני להלך מה עשי רכב חקר על הבי קומא והלצו נטלו את הצכורות וישצו במקומ לימים בא מאלך וישב עליה) בדין אמלהן היכן הן בכורות אמלו פומאיוכי רואה מהלפין אמלהן כך עשיתם ואכלתם את הפנורות בך היוצה מביא בוף ושמה ומשמידים טיין אות לכום מפני מי חשאת לפני אות לפנין לצונן שלעולם אני שאנואתי נשמה שאנואת מיום שישאת מצוני לא מושלף אני לפניך כאבי אות לנשמה הפנו מה חטאת לפני אמרה לפנין רבונן שלעולם אני שחט אתנ בוף שחטא מיום שיצאתי מצנו לא טהומה אני לפנוך הקצה מביא נשמה ד ואפטפה בגוף ודין פאחד שנ יקבא אלה שלים אעל ואל באניץ לדין עאוי יקרא אלהש מעל למציא נשנה ואלמארץ לינציא הגוף ואתר כך לדים ענו אידיין עמיני דא מוש ורב אימי ב שנייי אומ טעולאן מום מתם ונאמר לאל מאישמות מוכ ש אפה פל מום בתביה ורוכבו בשבען ועלבית יוונים משקח אתעיני ופלפוס העמים אבה בעורה ואות תייו המקפה תשר יגום עי אית כל אעה אש על על ילוש בינים ומיאנמיעל רגלונוגיונאל בוריים לשונס תמק בטהם וכן קריה מנפת הסימינרף הכל ומהל ופל חצרת אשוריה צמר הכת במגעה הידות בת מנורשונים על הסתום מה שפורש בחמש מכות אף אתום צוומש מכות שיאי אין עדי ואן עדי ואוני שי עדי ואגני בו בער לבי זנעזקתי בי און מזי אא תורה שנ אר

עד לעמו יות וחומ ועד מבף משפע היהב יא שי בעזף ישצח מלף ואוני שי עד בנון ומעוד ישועות משוחו התר ומסמך אתה לכל באי השלם ולי ביותר וזמרת יה זמריה את לכל באי הפ ביותר שהרי אואות העולם אומרין ניאותו ושצחו שלמי שאצ והיה העולם שלי נעים לפנין של ונעים זמירות ישרל הוא עשאני אימרה ואף אפיששיון הוא עשאני אושנה וש האניקי היום ואף אני עשונין אומיה את יש האמיקים ישראול אוארים מי במוך באלים שי ורוח הקדש מצשרת על ידיהם ואומרת אשק ישרף מיכמוף ישרף אומדין שמע ישר ש צרן ער און ורות הקודיש מבשרת על ידימם הצבות ישרף אוארי) זה לי ואנוהן ורוה הקוצש מבשרת על ירם ואוארת עם או יצרוני לי תני לתי ישפרו ישפר אומרים בי תפשרת עצמו אותר ורוח הקורש מבשרת על ידיהם ואונגררל ישנא אשר בך אתפארי ויייני לישועה ישעה אתה לבלצאי מעולם וליצוותר " דא ווהי לי הוהלי והווהלי היה לי לשעצר והווהלי לעוער לצוא של ישרא בנשע בען תשועת עולגי אה אלי ואכוהו לא מאר אונג אני) שראתה שפחה על הים מה שלא ראו ישעיה ויהואקף של וציד הנציאים ארמה ואוג נמשון השנו וארא מראות אהים מושלו משל לפיי היצר דוג למלך בשר ודם שנפנק למדינה ואילת צפירה מקיפתו וחיילות בכלפניו ומאחדין וגבוליים אנינו ומשמאל מכל ערופין לשתל עלו מידע איזה הוא מפר שבי בשר ודים פותא בון הבל כשנגלה הקצה על הים לא נערף אחר מהן לשאל את הפירו פולב וענודו כולם פיתם ואמרון זה אלי ואכוהו לישמעול אנ היאך חפשר לו לאדם לנאות את נוצו אא היה נאה לפטן במצות עשה לו פופה נאה לולב כאה רנפלים נאות עיעית באה אבא שאל אנג הידמה לו אהוא חנון ורחום אףאתה היה אנון ורחום ליאדי בן דוראסירית אוג עשה לו ביין האקדש על מזה צון קיית אועדינו שניד תראינה ירושלים נור שאנן מווא לבי לדעשו קורש ואוא ואד טהו השמו" לא ואנוהו דיומי הגלילי אומ אדבר צניאותו ובשפהו שלמי

KS

ירה והיו ונשנה אני אני

ימים

יוני. ימר

THE STATES

אנה. הוגי

4

7

שיתניתיים שלצי לעקיבה אות אומר פאותו ושביתו שלצי שאת והיה העולם לפרישארע השופט שמרי אומות העולם משום חדל שרוף ומוג להן מה דווף אורי בי ביפונים שביר אונם מומינים עלין וכן אונם מדרגין עלון בענין של שלבן על אות אורבוף אל תקריא עלמות זאן אפילן על מות המצוף ואומי שניף האצנן פל היום כולם טיום כולכם בכורים בואן והתערבן בנו וישמים אומרים להם כחג לכם מקצת ארו אי איש אבירים אונן ויוייצא ואיים דונל ארבבדו לאשו בונש בז כול עריוי איריוזה העיבנות ירוש כון ששמען אומות בעולם טאותן ושצאו שלאי שאגוריה אנולם אמרו להן לישרף כבול עמבם שנ אנה בלך דוויף היפה בנשים און בנה היוף היותר ונצקשנו עמוץ וישרף אומ לאם אין לבם חלים בו את אני לרוףי ודותי לי הרועה בשושבים אַכ לרוף וְעַלַי תִשׁקאבו בא אַ אַנוּגוּן וַאַכּע אַנאריף נְעַלי תַשּקאבו באין אַל אַ אַרוּגוּן וַאַכּע אַנאריף נְעַלי תַשּקאבוי באין טמו לצחב מקדשו מושלו משל למה הרבר דוג למלך בשר ודם שנככם למדינה ואמרן לן הריצנץ צמרינה עלונית יצא אחדין ועצריעלין נבנק למרינה אחרית אמרן מלי כנך במדינה אחלת יצא אחנין ונגמר עלן כך ידין ישרץ למצרים שפונה עאיים של אנצי ארץ עמץ מערית עלן שפינה ממדן של ואנבי אעלף גם עלה ירדו לים שטנה עמה) שני וישע מלאף הצל ההלף לאו למיבר שלינה עמה)שנ נבמדבר אשר כאית שלנשה שי שה שו שבהו שמו לציות מקדשו שבב בנעים שעברתי מינט עד יופינאתי את שא יצדי נפשי אוזיתיו ולא ארבנועף שיבאתון אלבית אמי זיג אהל מועד ואל אדר הוניהן שמשם ניקויבן ישרה בהוראה׳ שלאי אצי שמי נות צמרת כחנו ועם אבותי בותב צמרת תרים אלי אין אי אלי מית אין שוני אי אי לעד עדבעני ואוע אין פנא נאפי ואונג א שי שיר בנני איא שליי אבי אני ארוצה צת ארוצים מלבה בה מלבים טחורין צת טוורים קדושה בתקיושים אושלן אש לאי מיבר דומה לפגד פשר זים שישא אשי פעמים בוש צה פעמים בוש באימפחתה פעמים בוש בידוצותיה איל אני אהצה בתחהוצים מלבה בית מלבים טהורה בקיביוורים קדושה בת קדושים" יוצרו אמנהו ל שמשן בן דעוץר אומ בשישר שעושי רצונו שלאר ל שמן מתבדל בעולם שנבי שמענן אית אשר דוציש שי את מיים שוף ממ בל אמל ואשר עשר לשני מלצי האמרי

: ועולם 414 4W אַ ענאות Crita. מאצת. ar an Je אגולה 44142 לועה मायए पू *)14. אוורת ש שפינה עלה: In (unt ינעני ילמלנו

א מנית. היא איבי א און צים ל שמען שמעני שמעני

וששעעע ניאני לשבינו ולא קעה עודירוה צאיש מפניכם כי ש שלישון אני ועל יוא מיל וכשאין עושין רדונן מרוא אומ ניבא אליאוים אשיפונו שבי את שם קדשי צאמר לאם עם ש אלה ומארץ ווצאו די אי אני אצי אצי אצי אים כירן על כקין שעשה שמי צוצדי אני נותנת לפנין את השמה לא על נקין שמים ביר אבותני ושתיד תוא לעשות עמי לפך נאמ איי אצי וארמי עי איש אבאומושון ד והנויה אומיחרי זה מקרא עשיר במקומות הרבה מגיד שנגלת להם בכל כל שים נראה להן כפרש כעני של ויחפע על פרוצ ויעף נראה לה) כגבור אנד מששה על הימ בפרש כעני של ויחפע על פרוצ ויעף נראה לה) כגבור אנד מששה מינ הגור חרשה על היור חרשה ביור נראה לה) ביושרעשנ עריה העור חשיב שיששה ואגן שב היודן אנגן וצנה נראה להן בחנות של לכנת ברק חנותך שומע אר שיוצון פליה אדות הלכן תלשי איש מלחמה שי שמן בשמן הוא נלוום ואין עדיך פפל אדות הללו אם כן למה צרך הכת לפרט כל אקראות הללו לואר שאם יצטהבו ישרף לאחר אהן הרי הוא עושה להם אני להן לאומות העולם אמה ששומעהל אזניהם שמר שאת והיה העולם עתני הוא להלחם בהם" דא שאו׳ לפי שבשנקלה היובה על הים נראה להן כבחור עושה מלחמה שנעי איש מלחמה וכרלה עליה בפיני פזקן עטוף כענין של מזה הוית עד די פרקדון למין ועינין יומי יכול שהן של המין ועינין יומי יכול שהן של לשיות אל ש שאו" דא ש איש מלחג שי שג הוא כלחם צמערים והוא על הים והוא על הירדץ והוא על נחלי ארכן הוא בעולם הזה והוא לעולם הצא אוא לשעצר וויוא לעתור לצוא של כאן עיפי פי אני אני מוא ואול אני שי ואני ואת אחרונים אני הוא" דא שי איש אלחל ש של יש גבור שוני שולו אה וכוחו עליו כבן אמצעים שנה אצל אין מאה לבן ששים אולבן שבעים שבל זאן שהוא הולך בוחן מתמעני אבל מי שאמ והיה העולם אינן כן אא יד איש אלחל הנלחת בעצדים עי נזען הוא לשעיר והוא לשתיר וכן הואאל ביאט שי לא פנדתי דא שיאיש אלאג פובור עומר צעלאמה ומשחץ יוצח אירו אין יכול למחזירן אבל מי שאמ ומיה בעולם אינו כן שא

כשיום שיוונים רעונו שלמקום בזירה יוצאה מלפען של אם שנותי ברק יוצאי בשושות הריהוא מחזורה של הנאחץ במשכט ודי שומע אני שמחזילב ליקם ששש פוש לערי חב מחדית על אנצות מעולם צא עו איש שלחג ער שבצור עוער באלונער ומשקכאה ובבורה לובשתן ואפילו אטו ואפילן אחיי ו ארובין אינו מצחים דא מצה והולף צהמה אבל מי שאמ והיה מעולם אינ שלו שי איש מכלוג הוא עושה מלואה ואנית כן שי שמדרחמן הוא שלבלבריותיו שושאן שי שי אל כחום חנן ארך אמים ול חקואם ארכבת פרעה חילו ירה בים במרץ שמדר בי אדרת לו לות אצ מי שי אש אשנ בקלו חף אתי הראיתי לושי וראויך ואומוקד על הים מרכבת פל והי יף בים הנא אמ כל אבן היל היא תשל ואף אות באותה מיה מדית להן מרכבות מל וח יכה בים הוא אמ זייןח שש מאו רפצ בחור אף אתה באותה מדה מדרת להם מרל פל וה ירה בים הוא משלשם עלבלו אף אוני באונה אדה מדי מדית להם ומבחר שלישיו טבעו בים קוף לעישל ויאדרו את חייהם שעב קשו בקא ובלב אף אתר ווקשיתה עליין אים בטים והין משתמען בתוכן אין טביעה אין צטיט כענין של ויפבינ יראיהו בינוט ואומ מלאד שעלה תיהום התותן והינה עליה את ברקיע והקדיו עליהן את המאורות וכשיון אומ בל מאורי אור צשמים איייירם עליך ונשני חשף על אריבך נאם של להים והפעמתי לצ עאים בבים ביביאי שברך צגוום על ארצות אשר באידעתם ואוג כי הוכצי השמים וכמיליהם לא יהלף אורם משף השמע בשות ויריאלא יציה אורן אפע מי ביפקדיני על תבל רעה ועל רשעים עובם וחומ ושינים פטידן חשף היום בשברי שם את אושות מל ונשבר בה גאן עזה אפני איה כיוהיא ענן ינקנה ובנותוה בשבי תלבנה "דא יישומת ינקימ וכ" יש תחומות שם מלא שעיל היא שא מלמד בשעלב תחום הלטותן והעליון והין יבלאמים באיירים צפל מענ אורעניות יוניבירי לתהום אות של תהום ישובצנ ודף לשתי השומות שם תהמת יבסימה ידף במצולת ובייש מצולות שם ודרו במצולת ובייש מצולות שם ודל שש ודל שנית היא דא בעלמר שנפר אים הגדול לתוכן והים נלחש בהם

** DAI. אתין ש אינ ייותיו 77 יויעני יתנונ מאו יושם פיעל. かがた MIC HOH ורות לאם צעותו יפני ジエ

שר

Al.

717

歌

*

בשימיני פורשניות יונה ירד למצולה אחת של ותשליפני או משתי מעולדת של ידין במינ י כמו אבן זו נית שנונים עבוף בון מישרעי פקשיעינוניים טאבן רשעים צללן בעופרות פאיחדורים הא אכן קוא אנ ודאית, על האצנים אף אתה הין שיתה עליהן אים פאנים איפין אים אפין אים אפין איפין איפין איפין איפין איפי אפין אותן על אקום האצנים שלהן דא כמו אבן לפי שהין שף איפי באפנים יוצל את בוזמדך ובטוצך וצרחמיך הרבים ובימינך שתשונה לעלים אַפולם שנ בי אַערך וארוֹעַדָּ ואור פען בי פּציתם יאינד ש ביוררי צעון שושוק ואדיר בכח שנתונה ארסה לדור המצול כדי שיעשו תשובה ומוששו ובו במכדל עליהן כלאה ער שהשלואן ברשען וכן באנשי אברל וכן בקרום וכן המינות שור מכות מבדה עלימם ולא במרת עליה כלאה עד שמשלי שנן ברשש לפניך : יצינך עי רנלעץ-אויב בוא וראה בשישראל עושין רצוע של מחום עושין איניבשמי יאין של יאינד שי יאינד שי ובשהים עושם לצוכן לושם אין היאין שאר של השב אחור ואינו אפני אויב בשישרף עושים דעונו שלאיום אם חאה לפני שב חומהום בשו לי ופשתים עושים רצונו אתמלא חמה על שונאיהם של וחרה אם שר בכם כשישריך עושים רצונו שלמקום הוא כלחם להן של שי ולחם לפם ופשאים עושים רצוע בניבול מוא נלחם מם של וותנך לתם לאויב הוא נלחם בם ולא עוד שא שעושים אתיהקאשם אפזרי בענין של הַיַּה שׁ פּאוֹיב ' פשישרף עשי רצונו שלמקום אין שִינה לפנון שנ מנה לא ינום ולא ישן שות ישל וכשאין עושין דצונו כויכול שינה לפנו של ווידן בושן אני וכן דוא אומ ובּהַמרוֹתִם תַלֹן שִיני כויכול כין שוני לפטובשונה שושריחצ בערית ואואות העולם ברוווןה התרעץ אויב זה מרעה של אמ אוש ארדף אשיג יוש אוארין זה עשו של יינן כי המר אויב עליבם האה רעירה אויב איץ פיפים ויש אוארין זה עשו של יינן כי המר אויב עליבם האה רעיד אויב לעקיר לבוא וכן הוא אומ פינם תצייד ארץ באף וויוש בוים וברצ גאנך תהרע האיף תרבית להתגאות כנגר אי שקמו כנגרן נמי ה) שקמו פנגדף אי שַּקְּתְּוֹ כֹנגף יוּיים אמרת וואציהון ישקמו על אברהם מחוא אומ ויוולק על הם לילה וכן פרעה הנשע שום על בין דורף אחריהם בשם אאות בבב צחור מיהוא אומ מרכבות פרעה וחילן ירה בים וכן במיסרא וכן בסנוריע

心學

השוויוני) ביוירם וכך דר הריות קמוך יון כית כן היו יהרים אמוך שותוכן מות אות אל תשבח קול צורכיף שאן קמיף עלי הניד כי יניג יאודין כי הנה רחיקוך יתכיון הצמינה כל זות מעוד דיא הרקת קמין אין יונרים קמוף וכן דוא אומ דידים ירים שנימו בפונו מפני מין אול בננלות ש ואל אנעלה ודיו יהליםם ולא יכנם " שלחיו ארונך אין כילב) או שולה מרוכך וכי דוא אוני שניף עליהם זעמד וחרון אני בקש שני אוני על שוני אוני שניף עליהם זעמד וחרון אני בקש וכן מוע אוני והיא פית יעוקב אש וצית יום לה ובית עשו ליוש ופלחו בהם ואפלום יושנ והיה ביות היוא אשים אתשופי ירובה בביור אש בענים ובנפיף אש בעשיר ואפני על ואן) זעל שאר אדרושאים מביב וישבירירושלם עוף תקועה בירוש בים" ביקש כלצענים כשהן דולקן אין להן קול אבל קש כשחוא דולק קולו הולף כף הין המצי ממש אבל קש בשהוא דולק אין בו אמש כך מצרים לא היה פה) ממש מפע פורשנות שבאו עלית) וכן הוא אוני וחדי ישבבו בל ייוצען דעבו בפשותה בבו " אא בקש אין לך מלצות ירודה יתר אן המעריים אא שנטלו מלצות לשעה מעניבוץ שלישריל פשתוא מושל מלפיות מושל) בפסף ודתב יכל הוא צלמא ביישיה אי דובב של חרותי ודיניותי די פסף אעותי וירצתיה די נחש שקותי די פר זל פשתוא אושל מצריים מנשלן בעופרת צללו כעופרת בג אל פשתוא אושל אלביות אושלן מחות אַרבע מין הברש פלקן אַ יצא וכשמו מושל מערים מושל) בשועלים של אחזו לנו שועלים שועלים קענים בשרוא מושל מלפיות מושלן צארדים של הנה אשור ארץ בולבטן ואומ אילטא אי מצויפה די דבה והשיף ואומ ואנש השאדיע אתהאמ מפניבם אט בגבל ארדים בברו וחסון הוא ביינים ובשרוץ מושל מצריים מושל בקש שנ יאבלאן בקש און שאל אנטענונן איי דבינו היון וש מי שמבקש ליקי פאכשניא שלמצרים כלוש יעמור מלך וינוווו את לו איני עדע מכל מקום ברנ שאין מצרים שינויה לתעמידי לא מצד ולצ שרכה שנ מן הצמנכות הנהיף שנלף לא תרכשא עוד על הגוים "וברוח אניף נערמן מים במדה שמחיון בהמדה

Joseph D. がらられ ל קינון אָנִי פֿאַ וכילביאא יותריעל * HIN ンまま नुग्रम् בקע **הין העצי** יוט צון) מפנ ** עפניבבור 339 4 א מושל אל) צורוות שנ אחץ! ינה אשר יעיאר. ויםמנטל ש פוקף אום פרנ الاراج בר, מציות

מהן אם אמרו חביר נינחביני לו אף איני ניניני ערעימות במוביובה אים כשי שני ברים בענים איי נוד עיור ופואד פך אעריים עיורים ופושים בענים מענים איים בענים של בים בענים של ירים בענים בענים של ירים בענים בשאים שבים ישום פעוריקון אל נצבו כגוני מין נוצי צרור ועושי פרישום נטשם שלשנריים צרוריה ועוצעיון ואינן לא מפניקין ולא מוציאין וישרי אוכלים ושותן ושמון ויעו להן שרון אים ומנוקים מתוף מים ומוחים פעני של ייים מילום שבלע" ישמ ומועות שלבים היכן למן שלאדם טרון על שע אלין אישו קפאו שלים ישי ששני תלקון ולאשלו כדי לאצין בלצים לאפע לו לצי ועות לב שני קנחו תושו בלבים אולה לא היה לבי לבי ונות לה לבי שנ בלבי מש שושלה היה לון של : התן להש לב שנ עד לב השמים ובא ים שלא היה לולב חשים משומום שביבוי את ליפן תמוא מלה שלא מיה לא לצ ונותן למלם ותונדני וכן אפנילש פונב שלש לביבות לב אבין ולב אב ביות אין ולב אנשי ישמאל יבואן שאים שלא איגלאן לב ועיר אבין ולב אב ביות אין ולב אנשי ישמאל יבואן שאים שלא איגלאן לב ועיר אין לישרף שקיבלר את התורה שניתנה על לב עינ אריבוצל השלה אש אל מיני על לבבף אנר אוצ זה חיד היולת הפרשה שא שמים נפוקה ואאוחר בינורה כיוצא בו אתה אוצי ויהיביום השי קרא אש זה היה תקליל השפר את שאין מוקדם ומאנוזר בינורה ביוצא בו אתה אומ בשעת מות המכך עדידין ואלאל זה היה תחפת הפער את שאים מוקדים ומאוחר בתנרה כיונא בו אתכבי אוצי הלוך ושראת באזני ירע זה היה תחפת הפער את שאים מוקדים ומאוחרי מעורה ביועא בו איני אוג ש אדם ענאור של דגליף ואדבר אותך שאוגב) ארם חוד חודה ומשול אשל על אוינות ושביף זת זה הקלת הפפר שא שאין מוקרם וא אוחד בתורה ביוצא בו אתה אונג בני ביוקדן ישביף פלי ישות לו זה מיה תרופת מפנר את שאין מוקדים ומאוחר בתורה ביועאבו אתב אומ אניקצלת הייתי של עלישרף בירוע זה תיה תחלת בבפר לא שאין מוקדם ומאוחר בתורה" דא אמר אויב וכי מורש היו ישמה יודעים אה פרעה מחשב עליהן בת נדים רוו הקודע שרת עליה) והיו יודעי) את פרעה מחשב עליהן במננים מה אמ מרעה לחיי לותן אמלמם אפים אב אינבם לורפין אחריישרף אין בשביל כסף ודפב שאיבון אמם

שששעען מק עת העם אמרו הא ותרוח פא כרדוף אחלי ושרד שד שישופים ארי מולצו שוץ בצוה ידו אה ברעה ולון ידע ומה יא לאובר בי שששיבועני לשון מדיף נשיג לא אמי אי אריף אשיג נדיף הוא לים ונינטע השושורם אחלון שלצם אים פת שא אחלון שלל מתחלק הואשלצ לעלם תכנשום נפשי פינבן אי הנאלאמן נפשי ממלאים הן נפשן הימנו תורישם וויי אין כיל כן אותורישען ודי עוריש אני עשרי ולבודי לוין דא אגלהם פרעה לשעבר היותם בוזץי) נכקיהם והייתי מצהוא בייכם מפני נימוק מלפות עבשן אחלה של לשעבר הייתם הורגין בהם והייתי משרא ביייכם מפני ניאום מלכות עבשו תמפאמן נפשו לשעבר הייתם מבקעין לחנום בניהם ובנותנים והייתר ממחא ביויכם מפט נימוס מלכות עבשו אריק חרבי תוריש ורי צשלשב נותפאו א מערים עלישרף אחת אמעית ניטול ממונם ולא נהדגם ואות אומרת נהרגם ולשניטול ממונם: ואחת אומרת נהרבם וניטול ממונם זו שאמרה ניטול ממוכ) ולא נהרגם אחלק שלל וצו שאמרה נהרבם ולא ניטול ממוכם תמלאמן נפשו" ודן שאמרה נהרתם וניטול ממוכם מדיק חדבי תול ודי" חמשה דברים הית פרעה הרשע עומד ומטוץ כמערים אמ אווצ אכרף אש ופנגד) היתל לוח הקוד ש מלעגרן עלין נשפת ברוחך פקה ים מושב משל למה הייבר רומה לערש לקשום שהיה עומר אחר סלטים שלמלך אמ אם מוצח אני בנן שלצלך אני הורגו אני עולצו אני שורכן אני מיתות רעות אני ממיתן שמע המלך נתנוצא עלין המה אמ בן תשתלת כען כף היה פרעה שואר ומנגים במצרים ארדף אשיג וכנגדן הייע לוח הקורש מפעבת שנין נשפר ביוחף בקמו ים וכן אתה מוצא נעתר לבוא למה דגשו גוים יתיצבו מלכי אר גנתקה את מוק יושב בש ישחק ומונ הנה שניעון בנייבט קרבות בשנתותיהם כי בי שומע ומציך ליה ואתה עי תשקי לאו תלעב לפל בוים" וכן מוא אוני שבא היף אומרי לרשיש ופל בטירה יאני לף השלול שבל אתה בא תלצוץ בץ הקהליו יוהליר וקמיף ליה ביצם בוא גוג עוב אייאר יש העלה חמור ביום ובקנאוני בחש עבר דצריני אם לא ביום מרוא יהער רעש ברול על אראת ישראי צלב כעסרת באים ארי היבל כיורא אריר

שני טרי ז מערפי ם ונילפע. אם נקשי) وتر دې שעבר थी भगर्त כותענעו לי מאקא לפאן א (נהרגם

ENNIC) א נפשו" ש היה פרעי と上げ רצו למעום הורגו אני ין דונה אנה יבעגין הייתי माध्ये भाग ואות מנה צ תשקק בפירה יאנ Bu Kir שום ממוא נקרא ארייל

יענר אבל אי שאא ואיה העולם יינו כן זיא פשהוא שוני באים שלא באים שלותן ויא עשה פלא שלא באית מדין המקום פשר-ורם חיין יפול לינור צורה באים אבל אי שאמ והיה השפום בן אין צריבורה באים של ויאמר גלי ישרצו המיש דא עשה כלור שלופשו בשר ווים מוית מנו בש וים אין יכול לצור צורה באצילה אבל מי שאנ והיה מש אינוטן אין צר צורה באניפה של אשר עשותי במתר רין נעני בתיפניות ארץ אר יא עשה פלא שלא כארת בש ודם מרת הג בשורם כשהו על עורה מתרחים מראשן או מרגלן או מאחץ מפל איברין אבל מי שאנו ול דעו אינן כן דאובים צר צורה צר העל פאחץ של בייוצר הבל הוא ואוא ואין צור באבען אין צייר בוליין בשר ורם ער צורה והוה נותן פאפומיא מדוך מממנים והקצה יצר את הארם בשר ודם אינן יפול לצור צורה בתוך צורה והקבה צר את האדם באשי אמו בשר ודם ער צורה ואינה זצה ממקומה והקצה יצר את האדם והוא מהלך מקוף העולם וער מונו" בשר ודם ער צורה ואינה רואה ושואעת ולא אדברת והקבה יער ארך נ הארם והוא לחיר ושומע ומרבר בשר ודם צר צורה ואינו יכול לעשות לה קרבים

אמ ל שמעון בר אצא בשם ל יוחנן שני דערים לא פשם ולא עייף ובולצעשותי ושניהם מקלפין להקלה ודי דן הלנש והקרבים הוא שדייף אומ ברבי ננשיאת

שי וכל קרצי ארן שם קרשף דא עשה פלא עשה שלא אין פת דו עושה

שפה עם אבות ועתוד הוא לעשות עם בנים וכן הוא אומ ב בני נאת הוא היא פים

מצרים אראפו נפלאות ואומ אוויך עלפי פוראות בפלאות בפלאות הפלאו

יבעת מוחוי נטיות יאינך תבלט זו מבוד הכת שבל הנכשות בכף אי שאמ

ומות מעולת של הבי ביף נטשפלהי תבלע ו הדי בזבות אהניתן להם

אבורה שיומין שו הציין זה ליף הציום אתם בייקתם עלעם את הדין אנ

איש לכם קצוריו נשיות בלע היר לפישהיו מים מידרקן ליבעה ויבשה א

צוריותן ליטהים אומ ליבשה קבל אפלוסיף ייבעה אומירת ליסיול אפלוטיף

אמלה לו ובשי ומים אם בשעה שלא קיבלתן לא אם מבל יקורי נאנגצי ועתה

א עבשו היאך אני יפולין לקצל אם כל מרי צון מזה שישובה שונים אם מעמידף בדין של נעית ימינך תשלעת אלץ אין ימים ימים של שבשהמקום איות ידו ארשעים פוני) אן העולם של ויט ווא על צגון ויאצד אולשורר שוני ולי של פלשונים וופרתי את ברינים ומאבוייני את שייול חוף שיש זיינג הנר עטה יויי על יהודיה ועל ביל יוש ירוש מושלו משל למה היוצרות שביינום שנונגות פיד אדם שאם אנות ידו מה) מידינופלות ומשתצרות וכי מששתקום מעור ודן ובשלעוזר ונפל עדור ויחצו כולם יפלאן נחיון צומדיך מקדים עשית עמני לא הין בידינן מעשים בעט שנ מקדי ל אישר ואומר שמדך שי מלאה הארץ עם זו אעל שבל העולם כולן שלף הוא אין לף עם אי ישרא של עם אי צרוני לי נהלת בעיד בתוקפך של אי עדי וצגעני דא באבות תורה שנ שי עץ בעמו יה אי בזבות מנכות בית דור של שבעוץ ישצח בנלף " אל גוה קדשף בזצות בית המקדש ששעדים לבנות פל אל נוה קרשף וכת ואת נוחו חשמו שמש עמים ירגדי ביון ששמעו שאבדין מרשה וחיפן בים ואצרה מלבות מציים ושנטים שנעש בעל שלה) התחירה מתרבשו לא כין ששמען שהמקום מגביב קרבן שנישר ל התחילו בונקין אמלתם הנמן צל כמיל מעבים עמדי מכם ולא רגזו כני ואלי המלכים אשמע בארץ א לכ מל מל לצני יש פמה שנשונות עמדו מפס ולא בעסו בני שוף לוש בורצו שובל אום בב אום עוד עבשן אתם בועמים אני נות, לכם בעם שאים הן לגבות עיירותן שלאפרים אביתם של בני אפרים גועקי רומי ששת היספן ביום קרצ יצא חול אחץ יש פני אמרו אש בהן צרף שאן עניכן שבשו הן ביין ובוזץף את בישון ומחריבן אור אר שנו או נבולן אוכ ארום אם תמנו שהן צמון לירש מת ארצם חדי פבד נחני ואתרמם כן לאמר אתש עו בגל אחיל בני על אלתת גרן בט"שא מפפי ארצועאות" אא אמרו עכשן הן באים לגבות שנאל שנין אצינן לאביים ויש פום עשן ארל

THE W 496×16. לישור **ה** יית חוף ייוצות (とって) און צוקדץ און באקדץ *ו*ון יליואומר **房部分** אָלְי יא אַרְינִיוּןרָּ ת פית אל נול ן שאכורן יל מכלו כן יות אילן בועמן) לפים אשמע कारे वाहे प्रद כעק שאץ נשו באף רומי ששת १ अने प्रति ५ י נצהלו אוני מם יכן לאמר H1 'y יום עשן מורג

ואקום

יעוש עלהצרשו אילי מואצ יאוזאו רעד אטיואמר שווקשו את אריבן און ליפש אוינה הרי בבר נאם אלתצר את אנומב דא מפשים אל אלינין עבשו הן באושל נבות מריבה שבין אכינן לאכיהם זיהי ריבים כשו איןני אבנים ובשרועי איןניוונו באנו פל ישבי בנען כהן ששמעו שמוא למשה דין מערי העם הגיו לא תחוד כל נשמה התחים כמנגים אמריו לודרו מיניראיי) אין מפר משיונן ומפר נכפירן הינוילן נואוקין אפל אכן אין באים שלים לא לפלוערן על אחר כאין וכא הינויל נאוגים אין נמשר אפין המקוע שנים אום לא לפלוערן על אחר כאין וכא הינויל נאוגים אין נמשר אפין המקוע שנים אום ארץ ופל יושביה ואוג למש למוג לב ותרשה במלים לכך שמו של ישבור כנשן תבל עליתם אינעתה ופחד אינעתה על הקרובים ונחד של תרחוקים ושי הוא אומ ויהי בשנע בלמלבי האמרי אש בלי בגדל זרועף ידע כאבן ביון שעברו ישרף את הים פינק עליתם עמלק כל מלני אומות מעולם לבוא שילוש עמיום מופלל משה באותה שעה ודמנן פולן נמבן של פגדל זרועך ודמבאבן את כיון שנפנט מרבלי ישרף לארץ כלמי שרצה לומר אן מרבלי ישרי הים דו שב כאבן לבך טומ בגר זל יו כא י על יעבר ממך שי עד יע עדיעבר את מיםשי יעצר אול היירוץ עד יעצר אות נול ארנן עם זו אנים שפל מעולם שלן שליאן לף עם דיא של שבעם זו ייצרותי ליי קנית תורה נקראת קני) שי קנני לאשת ייפול "שדר נקראות קני) קנה שמים וארץ ביתימקי נקרא שנין ווביאם אלגבול קדשו ווי אר קנינה ימינו יבואו ישרף שני ראו קנין לארץ ישריף שטוראת קנין ויבנו בית האקדש שטורא קנין בדרות תורה שנוריתנ קנין לפך נאני עם זו קעית' תביאמן ותטעמן ניצאן אצות ולא ידעו מה מנגען תביאנו ותטעינו אין של פן אי תביאנו ותטעמן בנים נבנגין ואין אבותנכנון ים מוא אונג אם כא תדעי ביף היפה בנשים צאי ורעי את בייותוף גדיים נפנקי ואין התיישים נכנסין אל תביא וליטע כברם הזה שנטוע שורות שורות ולן דוא גונג מפאות קורים ועד פאת יב דין אחר יהודה אמד אניד אחרי ותטענו נטיעה שאין לה נתנשה וכן הוא אנג וצניתים ולא אהרוס מטעתים ולא אתוש ואנג משמפם על הארץ הזאת באמה, בכל לבצי ובפל ננש בהר נחלתך

פדרי שוביים וכן אוא אוא פי ביני בין ציין מרום ישניאם שם יפבו מישה אשונות אין ושם ארצם ושם אדרוש כל תרומותיכם ראשית, מפא תכם לבליוצעוני שמר ניולונץ תומה ניוראת בחלה ומצותנה טוליף ישריר ניורות ניולה ואם עשני ששלכך ארץ ישרף נקראת נחלה והיה בי תניאנו אל הארץ אני שי ואל טכן לף נחלה ביינש ביןרא ניולי בהר כוולתץ יבואו ישרצי שניורו נולה לוויץ ישרו שנור את כחלה ועכן בית הגיקוש שנקרא נחלה בשפות תורה שנקראת נחלה חבך נחנ שיר נותונף מכון לשבתך כע שי אין אקף אן המקראות שפקא שלמטן מכון פנקד במא שלאעלה שנ כה אנ ער השנ בפואי וויארץ החום דגביי ואונים אידם מקום בקחי ותרום בפות רגל אשר אשבי שם מתוף כני ישרף לעולם ואוג עב ביייבל קדשו ש בשצים כפאו ענין יאין ענטע וצא לט אנט ואוני בנית בייל זבות לך אלו לשל עולמי בעלת ש מחדש מביב בית המקדש לפני אישחמר וחיה העולם שפל העולם כולו לון נברה שה בעות אדו שלה יוצה שנ ברבר אן שעים נעשו אכל כשבנה בית האקדש פויכול שעילה היא לפנו של צעלת שי מוקדש אוי להם לאומות העולם ממה ששומעלת אזניהם שבית המקרש קררי פעילה לפני מני שאת והיה העולם והם החרובוהן באו מדים ערו ערו עד הישור בה ואוג שי מצרום ישאל ואמתון שבוח ועילון האר יחאל מנינון בולה בהובבים יהוצ הפפראמה הארץ" רצון אמרי בשעה שהקצה זופר יורבן מקדשו וגלות עמו פוענו ברקיע שנהידי בדורבים יענה י כב אחא ברי שיב אמ דוחק את רגלין תחת פטא הפבור שינ השמי מאלי והאלי היי רגלי רב קטינאן אוג פופק את כפין שנ ופב אני אמהפיני אלפני ל נת אונג מתאנא של והניחות מעיני בים והבח אוני אוי לא) לאומות נתו לם איאנ המואחות אלהים ולה ביה את בריוום אבהואל יאוה פרווה ה אתם שם עלעגיי ועל נחלת עמילו ישרף נחלתי אל בית המקדש שובמ במחרה אקדש שי וננן ידיף מכיב בית האקדש לפני מי שאג תייה מעורם שבל העולם בונו לו נברא אל ביר אהונים אווין ישני אקרא אבל בשנצני בית האקדים לא צוא דיא בשתי ודין שנ כוננן דין " דא אקדים שי אפיב בירל ממקדים שנירן בין שני שאות צעלת עי ניחדים שי דוֹן אחדים שי פוננן

מי לבי נושאו בכלבליץ שנה לה ווום ענקיי י מבן לף ניולל ישמין שטור" A 164 (196 र्वा राज्या भूम है आ ואוג ער בניתי ביות יי אישאמר ד שעום אא צאוא ילו לעני מני א ען מערום भ पर्वद्रम्भार עט ברקיע ת פעון מפצוץ אני אנו לישני في دلمالدار שפט ונשפטית וכנו בעיתיה ייו מעורם שוצני בית יונ נית יש ש כוננ

פלטים שלמלף רובו מן מעציין שלמלף וחדבן מהן ועלבו מוקן ישרנו מב פלעין שלו באיפאלף וישצ עליתם צרין תמש מהן והרג מה) וצלב מבץ וב ארן) חשב פלטין שלן ונחנה אלכותו בעולם שי ימלך לעלם ושי לשותונו לו אמרו ישראי מלך עולש ועד לא שלטה בהן אומה וניברות לא שי שישור של ועד לשעד לבוא מפני מה ביבא קום פרע מלאד שאף פרעה בשלו וישם -עליום את מי הי עליתם שב אבל עמף אנאמרף וצא מרשיתך כש אברנם ששון זמע יצחן ידידך משפחת יעקב בפרף גם שהמעת ממצרים ובפה שנישה ימינך ומני יש הלמן ביבש ביל הים הרי שמונה עשרה משקים כנגרף תיקפו חבא שאנה עשרה ברבות בתפלה שלשה פיקוקים הראשונים שבחלשם ושלפה האחרונים הורייה לשם והאמצעיים מעין המורע כוברץ תיקנו חוצה שלושצייבות לאשונות שבון אחדונות חודיה אמצעיות משין ערכי כנ איש ואיש ושנום פייםן היוצל בשעונה עשרה פיםוקי נחמות אמיוצה אותם אמרונם און ישיר שנם מתוכחים באד הל הבלת בחור אולה הוג נכולו ות ההוא הב צורא ולתנות. אַז תַתְעַבּג עַל שְּ אִתְע אמרינם עזי עודי עורי לבש עון בין עורי לבשען אינעש אינם אמרתם שי איש מלחג שי שמו אות לען ומה פרי תוור קבא ש שַנְבְדְי אתם אמרתט מרטבת פר ואתני על במותנימו תורך אתפתצל תאל יבקי האוארפשולה חַרֶבי׳ אינש אמרתם יצינך שי נשבע ש ביאינו אתם אמרתם ופרב גאונך וכיון בית יעקב מש" אתם אמרתם וברה אפיך יערה מים יבתו מים חיים מירושלם י אתם אמרתם אם אויב לב) בל אוצי צוך יאפלי אתם אמניתם נשפת ברוון ואת כוחי אתן ביור בכם׳ אמרותם מי ממכיר אשריף ישראל בי כאו אתכם אמרוב נטית יצ תבלע ארץ ואשרו אתכפן בל תבוום ביתניו אונם ארץ חפץ אכה אמרום נואון בחקרף וחקרי מאתך לא יאוש׳ אתם אמרינם שמעו עמים ומזמף תשוב׳ ענה ניבר מאחריך לאמר אתם אמרתם אד נציגו ישמתי מחום לשמי

שמום ומוריולם מר יאקר וינום נה האיוא מינהו הו כמינאו) בא מולולבי אונם השתמות מוניין מיניין ובא ירפל מור איונם אמינים וויביאוונים אפינה להמו

משמשנים פושוקום שרע והיון שם משלות ודיף וויקף היקוש ישהאלצי שבות ארים תציאה היכן נתנבאה בנרים חרי הוא אות ותהר האשב ותכרים אל שמו בי כובי אמרה לתביה עתיד לצחת משך מי שמושיע אתישל וכיון ששלף משה נינמלא מביות אור עמד אביה ונישקה על ראשה ואמ לבפה נינקיימה מיואותף ונשהושלף ליאור אמרה לה אימה מיש נבואתך אעבו עדים בעוויתני עשורית ותוצבי אתונו" אחות אהרים וכי אחות אהרים היית והלא אחות שניהם השת שא לפי שנה, נפשו עליה נקראת על שמן ומנין שנתן כפשו עליה דכיל ויאמר אתרץ אל מש ציאויני אל נאדני עלי חל" איא שנתנציות ועדיין היא אחודיב אהרים קורם שוכר משה" - את התף בירה וכי מאים היה לים לישראל תוכים על הים לא לפי שיצייקים מובטקום עם יציאה, ממצרים שימקום עושי לה נען ובבורות לפיכף נשלו תופים ומתולות ביד ותנון להם מרים ע מגיד יכל שרשם שמל משי שירה לאנשים כך אמרה מרים שירה לנשים שירו לשי בי באי באה" יושע משה אתים מים מוף ל יהושע אוג זו נמיעה נמעו ישרף על פי משה לני שכל מסעות כולן לא נשני לא עלני גבורה אבל נסינה או לא שעו דית על פי משה לבך נות וישע משה בשיעד אות עלפי שי נשעו לפי ד שמצאנו בשנים וישלשה וארבענדה מקומות שלא נמעו לא עלני הגצורה של על פי שי יחנן ומלפי שי שעון ואומ עלפי שי ישען ועלפי שי יחנו יוים אש יהיה העום ויש אשר יה אע ויהדיף הענן עלפישי יאנן ועלפושי יקעו את משמרתש שמנו אף זו עלעי גבורה כשעו אם כן לאה ניאל וישע אשה שא שהשישן באקל בעל כרהן בין שירון כגרי בכי אדם שהין מעבידין בה בחמר וביצעים ובכל עבדי בש אמרן דומה שיא נשתיר אדם במערים בעשה על משוב למערים נקנה באש ישובה אל יכול שאמרן ולא עשו תל ויתנו ראש בשוב לעבויתם באמרים ל יהורה ציף לעאר אומ על היתה ביון של שרל והקיעה משל באותה שעה"

אולפ הקינוג לגוח. האמקאפ

(क्रमीरमा म ילישל וציון 多ででは אין בעוורני אחות שניהם יצ'ת וואמר えをテハ אל תופים על (कारम्) महार אגור וצול יולש בי מענו ישרצי אוער אן לא צעו לפי ד ורה של על بوك اجتدولاني יתש שמגו יול בעל כרה) עבדיג ציש נתנה כאש ימלים

ינה שעור "

דא ניים שוף שמינ ארץ המרייה שהמרו עלים מוף שנ ושמים ויצאו אל שיער שור זה אחבר כוב אמרן עלין עלמיבריפוב שהחו שוניים אפעה ושיף אלופף אין אפעה זא איכעום אמרו איכעום זה בשעה שרוושם שף המרודטיויר מלאכל אותו העום ונושר איברים איברים ופן הוא אוני וליבווי אַנִיג שִי הַשִּּעַנַיָּג אוֹתַנוּ מארץ מל הַמוֹליך אותנו בארץ עַרְבָּה ווֹ צוֹן וְעַבְּּוֹנִים מקום שהצל עמו מות אמ לצי אחא מבר זה פח לי לצינו הגדול אדם אחד היש שוניץ ישרצ ושאו מריעא ולמי קורים אוכן מריטה שפעם אחת הלף ללקט ענים זקהמר וראת אוכהנתשיש והנחש לא ראהו ונשר כל שפרו ולא צמה פושיער עד יום מורכן והין קורין אותן מריטה" וילבן שלש ימ במ ולאמץ מים ל יהושע אומפרילומן ה שעזר המודעי אונג וולא מים תות רגלית) שלישרצ הן הארץ אין עכה או פלפונ שנ לרקע הארץ עלהמים את תל ולה מצאן מים כדי לנפותם אחרים אוגשים שנטלו מבין הלדרים שלמו באותן מקום שנ ולא מצאו מים ואף בכליהם לא מפחו בערן של וַ וַאַרייִים שַנֹּרוּ דָעיִרייִם בֹּאַים בַאוּ עַל בּבים לֹא אָיָּדוּ אַיִם שַבּוּכִנֹיִים דייום בושו והפלמו וחסוריושם" דורשי רשומות אומ לו דברי תורה שנמשלו א באים של הויכל צמח לכן למים לטישפירשו מרצרי תורה שלשת ימים לכך ע אַראו לפי בֹך הַיַּנְקונו לאן נביאים שביעהן שיהיו קורין בתורה בשבת יצשני וביול אישי הא כאיז עד קורים בשבת ומפקיקים באור לשבת קורים בשני ומפקיקים בשלשי וברציעי קורף צחמישי ומפקיקף בערב שבת ויבאו מכתה כוצ לי יהושע אומ לשלשה אקומות באו ישרול באומן היום שנ ויבאן מרתה ולאיכל לשת מי ממרה על שן ארא שת מרה" ד שעדר המודעי אונג לא צאו ארץ לאוקום אחד ונקרא על שם אה שעירעבו "ולונן הנוה על אש ל יהושע איל הית להן לישרף לימני שמדול שביניתן לאמר מה נשתה ומה לן נשתה אלא שעמה ואמרו וצרי תרעומת עלמשב ל שעדר המודעי אוג לימוריים) ישרצ להיות עומדין ואומרין דברי הרעומת על משה ולא על מטה בלבד

00

שנים לבך נות מהנשתה "ענק אל שי מיכאן אפת למחישאין הישיים לקבל ולכי דרבינו למדנו שתנכת הינדיקים יוברב ומעשה באחד שמים לפט ל איעזר והאריף בברכותון אמרו לו תלמידין דפינוראית שלששבית אריך כברפותון כדי שיאמרו מברבן מוא אמלהם לא האריף יוני ממשי שלייתנפל לעו שי פנאשונה ארבעים יום ואר ליל יושוב אעשה בארודי שבר שני ליעזר וקיבר בברבותיו אמרו בו תבצוריו לבער לאית פלוני שקיצר בפרימושנו כדי שיאמרו תכל חכמ הוא אמ להם לתיקצר נחות ממשהדבים שות מלצא רפא פולה" שהיה אומיש ששי לקצר ויש שעה להאריף ד נא רפא נא ליג מניי לקצר" ואשצי ביבר ארציום ואלי ביל מרי להאריף" וורהו על עץ ליהושע אומ זה עץ שלערבה ל די עוד המורעי אומ זה עץ שלדית אין לף אר יתר מזיול ל נוקבן יוסף אומ זה עץ שלקדרים ויש אומ אף שוקרייתאנה וענקרי ראון דורשי לשומות אומ הוריהן וברי תווה שמשולים בעץ של עץ קיים היא למחדיקים בה" ל ישמעל ביל יותנ בר ברוחא אומ פוא ולאה במל מעילטן דרבי בשר ודם מודרכי מקום בער ודם מתוח מרכא את המר אבל מי שאמ ומיה השולם אינו ש לא מר מרנא את המר הא כאודצר נותן דבר המתאבל לתוך וצר המתאפל בדי לעשות נם בתוך נק" כיוצא בו אתה אומ ווצא אל אוצא באים וישלף שם מלח וואנ כה אצר ש רנותע למים האלה ולא הור משם עווי אות ואשפלת והלא מים ישן שנותט לתובן אלה מיד מבאישן הא פחיזצר נתן וצר המתאכל לתוך הבר המתאבל פרי לעשות נק" פיוצא בי המנה אות וואנצר ושעותו ווקחו לבללת משנים וומידוו על תשחים ווחי ומלא בשר איי פיון שנותנין עלין דבלי תאינה אנים בתקאביל צא נת מפר המתכל לתוך דפר המתאפל שרי לעשות נק" וישלך אלמצי ויא תקו הג צאוונה ששה היו ישרץ איתחנני) ומינגרים לפני אביה, שבשמים כב, שמיניוטא לפני אבין כינלמיד שמתגרא לפני רבן אמין לפנין לפנין לפונו שלפולם חטאני שני לפני על המים" וי בנתקו שמים הי ארו לפי שעה והומתקו הברו לי הושע ל שעזר המודעו אום מרים הי מתחלת שנ מית שני פנאים שם שם לוחץ ומשם זו שבת

ואשפט זה כבור אב ואם פך דפרי ל יהושע ל שעזר המורעי אשווים שמרותם אות מע לבלתי עשות מחין התוע משפט לו דיני אונקין ודים ישרית וריננ קנקורת ל שמעון בן יוחאי אונג מפני מה קיימן דינין לכל המצות שכם ביים בין אוים לחבירו תחרות ביניהן עמפק חיין נעשה שמם ביניהן וכן יתרו אישלשי אם אתבחישריתיה תעני של ויכל עם ובם כל העם הזה על אין ול בש" ושמון שם ענושי לחץ נקשר לישר ליפענים שנ נשא אויל אוודף מלף בבל איכראם שווים כך דבריל והושע אגלו ל שעזר המודעי והלו אין ברולי. בכל מקום לא כשים ושין אינו ציא פמך מה ילל ושם נפהן שם נפה המקום את ישרצ" דא ושפנמאן שם שו אלותים את המקום" ויאמר אם שמע תע שמע אדם מצוו אחת משמיעים אתלו אינות המבה של אם שמע תשמע שכח ארם מצוה אחת משכחין אותן משורנ ממצה של אם שכח תשכח בקול עי לדיף מלמד שכל השומע בקול גבורה מעלה שלי ביר שומש לפני חי העולמים בה" והישר בשינא תעש זה השא ומתן שפל תמשא והנותן בממונה נכוון הבריות נוקה הימנו מעלה עליו כוף קיים כל הינומדי פופה" והמשנת לשצותון אהלכות ושונדת כל הוקיו לו בזירות כל המתלה אשרי שה בת לא אש על ואם אשום בי אני ער רפאך כך דברי ל יהישע" "שעזר מאור דעי אוני שמוע יכול קשות תנל תשועע קבען הכת חובה דא העשוע זה הכלל שבל התורה כולה כלולה בן" לקול שי להיד דן עשר דיברות שנאמרו על הרפוע והאדעת פעינין תעש או אגדות אשוצקות הכשמעות ביוקני כל ארם" והאדעת למצותין לו בזירות ושמרת כל חקין אן עריות אם עשית כן כל המחלה אם שמ בלת אש עליך מת יבור וני רפאך אבלו און בי למשו לצרי תורה שנינני לך אוים הם לף לעואה הן לף שלבי זוים הם למוצחיהים לא כי אני ע לפוף ל וצחק אוג אם אין בבן מחלה למנט קרונין דפוחה דא אמור מעתה לה אנג עלך בעולם הצה ניאם שתי עש יוצאו דימה ניאם שתי עש שול מים אבוד שתות אותן מקום מקולל באים יתר מכל המקומות שתרי הין שם שנים עשר מכועין ולת פיפקן דא שבעים דקלים ובשכאן ישרצ חנן ששים פיבוא בני אים ומיפקו פהן אים ולנו ושנן ושילאו יותנן שם על המים מלאר

できてき באמץ שולאית **ד**מאניי. .ארוף. אני שקיצר יביץ שות אלאלין; י עץ アペナン יריית אנה צץ תוום אי: אערש מי עאני ותאכל צא אכ לא יהיה מבאיש) כייעוני ומלא בשף תוך וצר מין ועלץ

CAN 4

כתלמוץ

יאום"

עי אומ

שברל.

היאועל המים כך יברי לי והישע לי שעורעי אולמאום ששמקובל את בעולם ברא שם שנים עשר מצועי כמור שנים עשר שבטים שמצים איקלים כנגף שבעום זקנים יוהנן שם על הל מלמדי שהין יושבין ועוסף) וישעון מיוילם יוצאו אל מרכר פין בחצשה יותרה שנותנו לה) בארה ישור יום לויע אינה יום שאירעה שבת לואר שפריונים ביוה מיום שניין איל את העולם ועד שנירני להן בעשרים ושמם באייר אים למוד פונגיוש ביורע יום שניתנה בו תורה בישרים יא למה נונגיום בידעיום שניתן בו אן לישראל הררה שהוציאו ממצרים אכלן ממכו אחד ושלשים יוכן יוא אומ וואפן את אבץ אש דוע ממצ וכאן בחמשי שש יום לחף אשני בערן הוא אנא הנני ממעור לפט לחם ל שילא אנג למתפקן הימנה ששים ואחת מעודה וילנו כלעדת בעישר לי הושע אוני היה לה) לישרף לימלך בגדול שבה לאמר מה נאבל זא שעמדי ואמרי וברי תרעומת על משה לילעזי המודיי אוני לועודים בין ישרי לדיות עומדים דומ דברי תרשומת של משה ולא עב משה בלצר דא אף על הגבורה לבי נאנ וילונו. כלעדית צע יש ו ויאמרו היום צב ישרף מי יתן מותנו אמרי ליון ציינו בשלשת ימי חשף צמתלים בשבתנו על סיף הציש ל יהושע אוג ייבא תאובין הן לפל או שפידו זממרי באפלנו לאם לשצע ובלא תאובין אין לבל את שבידו ואמרו ל דעשר המודעי אות עברים זין ישרולבשלביות מצרים ודין ווצאין לשון ונוטלין פת ובשר ויגין וכל יבר ואין כל בריה אמוחה בל יוץ זהיו יולאין לשרה צוטלין הנטן וענשט ודאוני) ופרצבר ואין פל צריה מנגדוה נוב יציוה אוצאתם אותנן למצבר בין היה שאים כן כלום ביוצית אתכל היו הו ברשב בארושע אוט אין לף קשה יינד מן הרעב של טובים דיוי מללי חד ב אחצרעב ל לעזר המורעי אומ ברעב בא רעב בא עליין רעב אדר רעב דבר אחר דצר חשך אחר חשך אגרצ חנוא מד פנא לעודם יהא ארם זהיר על עמקי תבואה שלא מקראן ישרף דלים לא על עפקי תבואה של והיה אם זרעיש ועלה אדים ועם ובני אים ועלו עלי ושיותו אתיצול דארץ שי באפה שה ולא ישאורו מחור צילופת

MAKKE! עשר הגוויש מת ובשר وي دروع الادين אנצו א שונו צרעב יותר דצר וועד יואה שׁנֹא भेटा थया एक מחור צושוטל

さんでき

י שבטים

יין ועולץ)

'בחגשה

זכאה מיום

אל לעלה

ירע יום

שאם וכ)

א בנון קוץ

(भ्रष्ट भ्रेपप्रः

ת ולא עב

וי ניאגרו

אינלים

יאנילעב ל

ווים ישרף אאד אכני אפין וואמר עי אל מטף הכל מושי הישע אומי אמבו החבה למשה הדיני נגלה מיף ואיני מעניב ל שניים אינו אוני הנני דית למצות הנפטיד לפס לי יהושע אנג פויאי ואיף אויים לילעזיי המוויעי אומ איכו אומ לכם ולא בזכות אבווניכם מן השמים שוניי מוציה שצשמים פענין של יפתח שי לך אור אוצרו הנו את העל לפי שופל שם אן השומים נורא על שער השונים ולא עוף אין הרידיע נורא שמים דביל ויוןריוים לריריונישל הני מן אשמים ירבן שמעון בן במליל אונג בוא זראה כשה אפנים ישלף לפני אביה) שבשמים ולפי שהן חביבין ניתולפן להן מעשה בראשית שבו עליונים יותרונים ותחונים עליונים שמתחלה היה הלחם עולה א הארץ של אל ארץ דגן ותידוש והעל היה יורד מן השמים שנ אף שמיו יערפו על עבשו ביתיופון היצרים התוול הלום יורד מן השמים שנ לום מן השמים והטל עולה מן הארץ של ותעל שבבק הטלי ויצא העם ולשפון לי יהושני אומ שלא תהץ יושהי לקמאניני ומבועים דיא שתחו יוצאים למדפרות ומלקטים דבר יום ביומן ל והושע אמי שיים אדם אם היום למחר וכן היה ל ליעזר אומ מישיש לן מיה שיאכל היום ויאמר בנה אם אובל למחד הריזה ממחופרי אמנה של דבר יום ביומן מי שבלא יום בלא פרנקתושב דא דבר יום ביומו ל שמעון אונג מנני חובתן שנישר לניתן להם דבר יום ביומן אושלו משל למה הדצר דיוני למלף בשר ודם שלשם עלבנו ותג אל ירוה פני ציון אתחלת השנה יבוא ויטול מינסתו היה מתפרבק כלה שנה והוא מתכנוצי הלוןי אלאה פני אבה ולא אתפר נק ביון שנתרצה לו אמ יבוא בכל יים ויכול פרנסתן אמ הותו הבן כדאי אם אין צירי דיה ראית המלך צבל יום בדאי היא פרישמיל אפני חיבת טתן להם פרנקת ול יום כדי שידין אחלי ואחבילי) פני שבינה בכל יום ללאונה אנקטות נקויה מין לכל בחדי מולב שבל אי שאלאו לבן לעבור את השם בכל לצו הוא ממציא לו ספק מכל מקום" די יהושע אומ שנה אדם שתי הלכות בשח הית ושתי הלכות בערבית ועשה מלאכה כל הייום ד מעלה עלין כצו קיים כל התורה כולה "ל איעזר אונו לא ניתנה תורה לדרוש

אין באקים מיה אוים יו שבי ושונה ואים יוויע אואף יאפל מישונה מת ששש דיתל פין האלא ניתנה תולה להיינה ולא לאופלי מן שפיא ליתן לאופלי לושיברות משונה אינה אונג לאם שמשונה או אינו דיא לאם בפול בשקות אונגלאשופום משפר חרילחט כנול אמור האמה ינל והיה משנה לחם שהוא משונה בכלא שהיה יורד שמנר אחד וכשבת שני עומרים בכל יום היה ריהן נודף ובשבת ביווקר בפליום היה מצהיל כדהב ובשבת ביותר דא ומיה ביום השפי והפיכן אכאן אמקן קול אפין לשבת ואול אכין ליום טוב ואין יום טוב אפין לשבת ולא שפת מפפר שפרן של והיה בין אש והביעו לאלתר והבינו אלל שאף דיכן בכך עריף להכף מצני בבוד השבת" לב אחץ חור זבין בתניפר אמתידי פשיעי בשרא אתלימר ששאוי ומשבים למו אקיטרא ויישא אנוברן אשוור בייא אשוור הייא' רצחבהו הוינצ בפרים בוחותה אתלבתקא דישגא ושיים נורא רבעבן לבש בונרא וקגר תנורא דתניאישונו בגדים שבישל בהן קדירה כליצו אלינג פון ביבן כון לרצו בי מפרא מחריך דישא רציא מלהן שבוטאי יצ אונא מיינין שיינא מבנא גדיל ניעלאתא ירב חברא שריים פולקאי רביב ורצ וים מצלאי שיבי יי דורא מצתית צתמת ירב נחש פר ישוץ אלתים ועניץ אמ אילן מיקנעי פי קב מי ורב שי מי לא מלתיפנא קציהן ואיכא ויונידי רב עי ורב שי פישלני ועילי אביתני ונפיי אמרי צין מיקלע לי ליותט לי לא מכינינא קאיהן לא מניני מעניים וקאיי אפניא דמעלי שבתאאנג ביאו וניצר ליידות שבת מפצא לי ונאי אנג בואי בלה צואי בלה "ויאמר אנ ואל אל כל צני יש ערב וודעתם אמרן להן עד שאתם ישיני) על מעותיכם המקום אפרנים אתבם" יודעתם פיש קול את משל מצ מטון אתה אוג ששקולה יצואת מיננים לפני מיןון כנוב יום ניין התנוחת שששה המקום פישרף וראיתט את פל ש מופן יאתה למד שבננים מיוורות נות למם מן לושראלמן ששאין אותו בהלטה ניתן ליים בפנים מאיריות בשר ששאלו אותן מעלי מעיי פיהן לאם בננים חשפות ונחנו מיו בי לענ מגרבא בחל מי של במשי ואחדי

פל זישוני יני פעומפני והיה משני ार्ष्ट्र देगेता हुम् ישמיה יוניף שליום היה אמכן קול מניניד. א לחו צאת למכי) מצני ייור נוצאור יולוגיתיב רשיר ישונגי ייך פישאל^{יי} יל מקרא כוואן לכד אקמיון יקבע בין שציוואנ ער אנו כם הצווני יצואת ובקר MERCH מעש אי ואינגא

ילי שני לשל באבריום באבריום ואנפי עפר ואפר במע אכן איו פנינין שאתם עומדין ומתרענין עלינו" ויאני משי בתרשי אכאן אתה לאדישבתנים חשיכות ניתן להסבשה לישרי אבל אן בפנים משומום לא ששנו אל ביעל שי אמני לין אן עלינו אייתע עומים ומתרעמים לא היכו מבים אין שאתם עומרים ומתרעוים לפע קיים עולמים ביו לא ויונור מים שתמון לעם בע בעל לאל ולה בבין לשב תחנא מעום ל יוושעבן לף להם ששיין כחוף כדי ליצו פעותן בשר ששולי שלא פרונה ניתן להן שלא בהוגן לופשן בי אריה תנכה לבין יונון שלא לאצול בשר ז'א בערב אל רב חקרא ואי תימא רב אחא בר יעוןם בתחלה או ישרף אואין בינינגופן שענקרין באשמי עד שבה אשי ויניקן להן אנן מעורה. ויאמר משה אל אל אל עורכני וש קרבן לפני עו ל יהושע אונג אינו אושל קושו לא פיתן את אדין פעען שנ קרבו ביצום יאמר עי הגישו עירואותיבם יאמר מלך ישבי ל לעזר המודעל אום אינו אונו קרבן לא בשנגלית שבינה ויפנואל אנ ל יחושע אומ אינו אומ יופנן צא ליתן דית היל די צעזר תמוויעי אומ אינו אוג מפנן לא לאבות אראשונים של ויסנו אל הצלבר מה צרבר אין בן מנוא וען אף אבות הראשונים שאין בהם חנות ועון והנה כבוד שי נדאה בעל יוקי בן שאען אומכל זאן ששמי מבקשי לשקול משה ואחר האקום נבלה בעמור ענן אמ הגקום אוטב ילקת טאור הענן ואל יק קלן משל ואהרן יוידר שי אל מש שמערנ את תל ד ימושע אוא אמלו הקבה למשה בלר נידוע לפני מה אמרין ישרף ומה עינידים לומ לפני דבר ציותם לאמ בין הערבים תל אמור בון בין שני גווברים הייתם עומדים שריתם מן לפי שאי אפשר לו לאדם לאיות בבלא לאם צינתי לפם חזרתם ושאתם בשר אמלי מעים הדיני נויש לפט ומפני מה אני פורן לפט בדי שלא תהין מבורים לוג אנ) שפיק בידו ליתן לנו בשר דאת הריעי נותן לכים ולפוף אני עברע מכם" וידעתם פי אני אלי אני דיין להיפרע" ווהי בערב ותעל השל מבאן אתה למוי שבפנים חשבות ניתן בים בשר לישרצי ותעל השלין פל שלו וקרי פלין אמל יופי בר מניכה צריקים אושלין אותו בשליה רשעים אוכלים אותן ורומה להן בסבניא" אג רב עם ארבעה מיל של הן ודו הן שיכלי בכלי פשיוני שלון " מעלוא ובולהן שוכלי גריעץ דכלה שלן

והף משמשושל אפתח ושמטי לה ומותבי לה אולנול אונקיא משוחומו עצ לה משישהשים וביתייוני לא אית בלא לא על יוי תערושת" רב יהודה נחיות לה אבי דיני" רב רשודי שות לה אבי ציבי רבא מיתי לפי אנייביה מידברא יומא אד כפק ולא אשפון שמע הפשישולא דיוא אנ שאעיני ותרגז בטני אנ שאע מינה כח נפשה דרב חשיא ובשביל מששימש קות אביל לה" ותכם את האחנה איני יודע באה המי הוא אוא ופאאתים שלפני אמרץ שתי אמות היתה גבוהה מש האדים שוהא אדם עומד מכגד לבו ונוט כ אשיבר שאין בו צער אלבן ולאטה שתי אמות מלצן ולמעלה אמה אחת ואונו ויטש על השחנה כדרך יום כה וכחדך יום כה פול בל מה שעירע להן בשלן ששפירע להן בשלו דאשון ילמד פתום אן המסורש" ותעל שנבת השל בא הפת לצמוןי היאן היא מן יורף לישרף יצאת רוא עמונית וביציה את השיבר וירף מטר וביצים את הארץ וירף היטל עלין וחדוח מנשבת בן ונעשה בשלה כות שלידהב והאן היה יודד עליווממנו ישראל מציקטיץ ואופלין" והנה עלפני המ עלפני במדער ולא על המדצר בולן דיא על מקרים דין אלמד שיווא דין מחספם מלמד שמוא מחוספס דין כבפר עלהא מלמי שהיין יורף כגליף על האליץ כך דצרי ל יהושבל ציפור המוצעי אוג ותעל שכצות הטלפונול פשט יצייוום את ידי וקוצל תפלת בלתבים שלשוצני עפר והוריף הנים לנשרני ואנה על אָני אנ לאַ על הארפר כולן דיה על שוק או אר שחות יורד אן השמים אין שטוראן יין שנ המשו פוון שאים או לפשרה יורד אן השמים אטן שלא מיה יורד אנט אנל יום" או לני שאים יורף מלמעלה למטה יכול היה יורף בקול מני ששלא היה יורף אין בעביים מולל חלי או לפי שמות יורדי על הקירקע אשן שלא תיה יורדי דא על מפלים ינל שף ל שיינין אומ לא מיה יורף איא על משעשים בכפור פנישל פשט המקום את ידו יקיבל רגבלת, שלאבור שלשופני עמר והייף המן כמל לושריו פנונן שבמאותי בונר ביא אחשפל אמ רייש לקיש דבר הנמלל בפסת מידי ל וחנן אמ הפר הנבלע ברמח איברים אחומוס טובא אוי יוגריש לאיש מחומנס בתוצ וכבר דיה לשלטן ותלמיחם יושבין ור אנוצר מאודע יושב בינהן אי בי אי אינוץ האודעני ששים אמה היה הווה נבין שנאן שייה יורף לאן ביביף אועויבן דינון אורכן עד מינן אתר מנציב ועביא ילינן אנולאין מקניא מן מונירא אני דוריש ושי מידן מדי מרובה מדית טוב או מדית

אווועצ לד אני צני רב " ולא אשניון שאנע ב משיא ובשציל אמ ובאמתים וף לצו ונוטל את ואוג ויטש שששירע לרה) א מיאדמינאן יו ארץ וילאינעל אישראל (מענן ישראל) י אין על ארדיתן" אין מלעש שאין בבת הטלפויבונ לטל לישלץ" אן השמים אין שלת חיר. יולד אשלית היה יוניף א על אכנים האיום את א ונמצאתי בופנ העבלע ברמרו טלטן ותלמיים אשריל זוול גניל ועביא ווצ או נשית

פורענות דוי אום מדת הטום כמדת פורענות דוא אוני וארובו ביים שומות שבות של אוא אוני חמש עשלה אמה אלג גמיו הני מוה נפשך כתוך הנחל חמש עשרם משום על פע ההר חמש עשרה המה" על פני צקשה חמש עשרה אמה" ובמדת מעוב הומשוקום שחקים משגעל ודלתי שאים פתח וימטר עליהם זין לאכול מיעוט דלווית שתישים ארובות ברלת ארבע על ארבע הלי שמונה הא צא וחשב ששים אמה הית במה שבים שלמן שהיה יורד לתן לושרציי אישי בן עקיבא אומ מנץ שמד גהן מן לישרצימני שפ אותו כל שווי בראשיער ל יתונדיף לפני שלון בבד עורדי ויראו בע ישרי ויאניאיש אש אתין מש הוש כאדם שאונג להפירו מה הוא כך אמרו ישרף מש הוא" ויאמר מי שפטש הלחם משה אמ להם לדקכים וזקטם אמרו להן לישרד כך דברי ל יהושעל דשמרישורע אנג משת אנג פרן לדקינים ודות אנג לכל ישרף הוא מלחם אש נת שי כפם לאבלה. ל יוםי ביל שמען אות כקופים נתפטמן ישראל באותר שעה טמל באן ליצלה מאגלאין בּינים אַבּינים בּוֹבֶּכּיּאִישׁ אַמְ כֹּהֹץ כֹחם זה שאתם אופלין ניטוח הוא באיבריכם וכן באא אות מחקפק שהוא חלד באאתים ושמונה וארבעים איבלים שלאדם מני אחקפל" תנו רבנן לחם אבירים לחם שלתלאפי השרת אוכלים אותו דבני ל עקיבהופשטשנו זיכרים לפני לי ישאעד את לה) צאן וא ארו לעקיבה עעיתה ובי אלאכי השרת אופלים ושותים והא פת לחם לא אפלתי לא אלתקרא אבירים דיא איבירים דבר תנבלע ברשו אערים" ומה אני מקיים ויתף תהיה לך על אזניך" אחר שפרחו אמ הקבה אני אומד יהין לפני כמלאדי השרת" ועבשן אני מעריק אתכם כשלוש פרסאות דכת זיחנושל באלכהו הירד) מצית הישמת עד אבו השטים אמראבה בר בר חנה לדידי חזי לי הידיד דופתא והוה תפת פרשי אורכה ותלת פרשי פותנה ותניא כשנפטן אין יפטן כא לפעהם וליו לעריהן שא לאחוריהן" וכשיאמרו דברים לפני ל שמשן בן יוחאי אמימה אני מקוום וותר תניה לך בדברים שרון תגרי גויט מופרים לה) הוא שהיו מוצותים אבל האן לא וינא מכן עולמית יונ לחם אפירים לחם שיוא ניטוח באיברים אל בלחם אבירים אבל איש היהושנ שהיה יורד לו מש פנגד כלישרד פת הכא אכל איש ופת התם איש אשר רוח שהים בן היצא משה דכת והאיש משה על מא דיטן אוש מאוש ודין דען אוש אן האיש" זה היבר אשר צור ש פאן מגאש

- be

שני ביונו נועא נאשא בן עאינייב ללקינימות ובני ביינו הגר מלקעם מרבה ושראושישייל שלקט קמשי ובשרן צוון במוחה עמר לגלגלת מל נש אמרו חאובל בששומונו הרי זה באריי ומצורף פמות מיכאן מקולקל בשיעו יינר עלכן הרי זה רעבול ששלמשר פוזהל הון מיכאן שתרם חיוב במדונות אשתו וצנין" . וישוא בעריש ושקעו ששו מין שנתמקדו ולא עברו על בדירות משה" וואמר אשל איש אוש אל יישר אנג גזירת שלף זאשהותיה הריזה עובר בלא תעשה" ולא שמש אל אנש דו מחושריי אמנה שביה) ויותריו האנשים אין בית כך דוה אנשים האנשים לא מועדנשאר אכשים הותיכו' וידם תולעים ויבאש יל אפשר שאיאחר שארחיש יצורש לידו שביאיש ואחר כך ארחיש בענין שנ לקלן ולא הצאיש ורמה לא הי בו דיאי דירם תולטים וכי ארי יוען ישרא שהותירו דא שראוקילין קילין שלתולעים יוצישות אנבירל און הדיא היא זיא דבית ופקילים מניים קלן ויקדף על אשר בעקיעליה) אנצירם די ליין הדיא היא דבית ופקילים מניים קלן ויקדף על אשר בעקיעליה) מעלה ומנג לה) מנני מה עשיתם כך וילקעין אותן בביקר בביקר משחרית לשושית איש לפי אכלן דורשי רשומנת אומלים מיכאן שהיה בין באן באעת אפיף תוא לחש" וחם השמש ביתצע שעות אתה אומ בארצע שעות או אינו לא בששישעות בשמוא אוני פחום הרישש שעות אאור הא אה אני אקיים וחם השאש באלבע שעות ונאל פיין שזורחת עלין המנ היה צושר ויורדינחלים מושכים מצור והולכף לים הבדול ואילות וצבאים ויחמורים באין ושותים מהן ואומות העולם באין וצדים מהן והיו טועמין בהן שעם מן שנתן האקום לישרף ווהי ביום הש לקטו לחם אשנה אציר אצא חייב ארם לבצוע על שתי ככרות בשבת דכת לקטו לחם משנה אמרב חשי חזינא ליה לרצ כבנא זנקיט תרי וציציע חדא אמ לקטו פתי ווצאו כלכש חעדה ויגי לאני אמרו כן רצינו משל מה נשתנה יום זה משאף יצים אנ להץ הוא אשוי הצר ע שב שבת קרש לש אמרו לו אימתי אמ להן מחרי את אשר תחפו אפו על האפוי אמועל האצושל בשלו מיכא, לעירובי קבשולי ברצרי בית שמאי שבריכין עירוב לפל אין ומין לי יהושע אוצ חת אשר תאמן הרוצה לאמות מתאפה לו והרוצה לבישל אתבשלא ל דעור המורעי אומ את אשרינאמי הרוצה לטעום דבר חאמר טועם בין טעם כל אפורים שבעולם דבר בשול טועם בו טעם כל בישולי שבעולם

ועיתו אותועד הפקר עשו מל שנתפקרו" ויאמר משל אכלתו היים לשישרים ישרצ רגינין ליצות בשחרית אנרו לו יצינן משה נינא בשחרית אנולה) אפלוהים אום אמרו לו משייל ולא יצאנן בישחרית נער בים הערבים אמלהן כי שבת מים לים לטי שפקע ליבן שלישרל באותר שעה אמרו לו רבינו ונשת הואיל ולא מצאנורו הוסשום לא נאציונו לפחר אגלים היום לא העצאוהן משרה היום אי אתם מוצאים אותבר. מוצאין אתם אותן לאחר דברי ל יהושינו ל דעובר חפמא אונם בעומו הדה אם אתם מוציוני אותן מוצאין אתם אותן לעולם הבא" לי יהושע אומ אמלה) משה בישרל אם תארן לשמר שבת תינצלן משלש בורעניות מיומן שלגוב ומיומני ישלאשים ומימי בית דין הגדול ל דלבדר המואעי אומ אמ להן משה לישרד ומ תשט לשמר שבית עיניף המקום ליתן לכש ארץ ישרי ועולם הצא ועולם רורים ואלפות בית דווד וכהונה ולויה דיא אפלהו היום תנורבין כמה בעויותחיב אדם לאכול בשבת רב חדקא אמ ארבע ורבון אמדי שלוש אמל יוחט ושופם מקרא אחד דרשן וואמר משה אכלהן היום רצ חדקא עבר הני תלתה היום דצה. לצר מראורתא ורצים פצרי בהרי דיוורתא וקימא פרצים אל ל שמעון בן פזי אגל יהושע בן לוי משום בר קפרא פל המקיים ישלש פעורות בשבת פעצ משריש פורעעות מאצלו שלצישית ומדינה שלגיהכם וממלחמת גוג ואגוג מחצלו שלמשיח כת חשא היום וכת התם הנני שלח לפם את שליה הלב לע בוא יום עי מדינה שלגיהנם כת הכא יום וכת התם יום נוברה היום בהוא מעלחאת גוג ואגוג כת הכא יום וכל התפן ביום בוא בוג' אנגל יופי יהא הלינים אוכני שלוש שעורות בשבת אגל ועיר לעולר לעולר שלום שלונו ערב שבת ואנונ שאינו עריף שא לפיות אנו ל הנונה לינולם ביים אים שלחנו משאוי שבת ואלל שאינו עריך של פפיית במונאי שבות מלוגציושל מנמי מצי אבהן הנו עברים ליה בהפון ישבהן נעגלא תלתא הוה קת אבילאיניה בליאתא פיגויל אביצי בישר ופיל שלים לפינלב לארי לאתפוף בולי בעי נעבוק אאיל שבתא שבקו אתר אכינותבליה שעת מיש תלקטהו ל יהושיב ויינו לשיאו שלא היה המש יורד בשבת ביום שוב מש לל שבת לא יהיה בן ל דעון משות

שם הרבה א האופכ יי זיי לעבול שן בעייני איש אנ תעש דן הותירושאר איש לוץ דא זילם זים אנית בעקעליון): **בשאית**" , למם וחם שאוא אונג שעות ונמק יגרול ואילות द्वार (अयाह אצא מייב

אנונא ליה क १५ थिए וער ש של

על האפרי יולי) עולוב

והרונה ש צבר מאפרי

שלש שבעולם

משלמישריים מונים שלה מיני המן יוניף ביצמר ביום הכפערים מעויום בינין יייני שי יייני שי ייני שי אוני פיין שו מוערי אוני שי שו אוני שי אל אני זוף אני מויב אני לויב ריבון לייאבא בר מורי מני הא מיפרון ויינושי בשבייל איצא לאקי בלבין אמלה דפינ בניו היוצות בלכם פשעום בייום שר אנלים את אמלית לי מנפיאי אנון אנלך מיאוריתא יבאן מן השם ללון ויאמר שי אל מש עד אנה מיני בו" עד אנה מיאנתב אמלוחילבל למשה אמור להן לשוצ הוטמת אתכם ממצרים וקרעתי לבם את הים והודית לכם את התוונדתים לכם את חשלו ועשיתי לכם נסים וגבורות עד מתי אתם אמאנץ לשמר אקותיותורתי שומא תנתמרו מצוות ורבה היטוליני עליכם שבתאו שניתני לכם במגה לפמרה ולא שמרתם אותה שמא הנאמרו שומר שבת מה שפר נוטל אל שומר שבת מחללן וא שומר ידו מעשות פל בע הא למרת שפל המשמר את השבת מרוחק הוא משמרה מצותי ותורתי ראובי שי כתן לכם הש גרולה שבת שכן מצורן בתורה ובל ובמן שהוא שקולה כנגד כל המצות בתורה דבת עד אנה מאנתם לש מצותי חקותי אורון טנצוא דלית ואת להם את הקות ואת אשפטי הודעתי אותם אשר יני אות הא וחי ביום וגם אתשבתעי עני להם לדיות לאות ביני וביני בטתובים דכת ועלתריםיני בריבל ודבר עמהם משצים ותנו לנים משנינים ושיים ותורות אמת היוםומות שובים הית שבת חישו הודעול להם ראו כי ש נת לכם הש אמלהם היוהרו שהמקום מכן לכם את השצת אל בבונ כמן אגל יצחק למן מה צשיבו לאוריות בין ולם שאם יאמרו לכם אמות רעולם על אי אתם משמרים את השנת אמרן להם לפי שהאן יולי בילי לפי אחת ובערצ העבת היה יורד שתי פרודות יעל כן הוא נותן לייצות און לחום וובים מיבין היהל יאשיה אונו לוטבטוליו שבן איש היוימילו ארבע אמווה שיש לאדם לצלנול בעל אקום ברשות הרבים ואס הוצוא חוץ לאוכעע אמות חייב" אל יצא איש משקומו זה האוף השברב וענאר דיפים בדינטא שבו איש תוחנין אנו ארבוני שוות אל יצון איש אמון לו שפים אבאו ביצילי אמרב חסףא למדנן מקום ממקום וניקום מנוסה ונוסה מניסה נישה אינבול גבול מנבול גבול מחוץ יחוץ מחוץ מקום ממחום כינוכא אל

אלהם אני אתן לפסעצה מה דעשו אם ינצחוני ברומו ואם לפ שונשושים שלה ל נוכן אומ אמשר עממים נפע ובא שמלק ועשה מלח מה עם ישמלשל משוקושל בארץ תנגב והחתי ול הוא היה לפנים ממולם ל זמוע לא בא דיא מהדרי שנירי ומושובנ מדות פרסה נשע ובדו עאלף ועשה מלחמה מם ישרצי אחרים אות בות בשלובים מוצה ויפרע מעם כפןי טובה' וילחם עם ישרף לי יתושע אול היה נבנק מופשים פפור וגונבנפשות ששרף והורה שניזנב בך כל הנחשלים מאי אשרייוך שווי ליודה ול כחמיה ורבט" ל יודה אומקרף קילאף טיצוקר מיף דכול כי יינים בין ישום אשר לא יה טול מקרה של ול נחמיה אומי קרונן וראי מה עשה שמלק יהף מפשרנ אורכיון של מצרים ונטלטוספיהם עליפראל שייה שמם חווק עליים וצא ועשור לושיץ לענן והיה קורא בל אמר ואחר בשאן דא וכן שאעון לרי ניהוריה אחובין אנא בוקא בין באשני מעבר עימכן סרקמטוא וכין שמיה יוצא אחר מה) הורבו ורבנן אמרי הקיכן לפני אומות מעולם אגל חומו ליומל ברי רותיות שלא היתל בריה בעולם יבולה לירב" בהצא בן בשעל אחד וחפץ לתובה אשנ שנפוד הקירה להני אחרים כך כין שיבידו ישרף אמצרים נפלב אימתץ עלכל אומות העולם שמעו שמים ירגדון הפלעליהם אינער ונחף וביון שבא עמלק להם אלם שנטל אתשלו מתחת ודיהם הקירן לפנ בעשלם ברפידים אול חנבה ובר זה שאלנו אתל ולעזר כשהוא יושב בושובה רבא לשרים מהוא אני לנן כמשמעו" ועוד אמל מנכה דבר זה שלנו ארל לאיעזר בשהוא יושב באותבא רבא מסני מה פרו ישרף פטרי דומורים ולה פרו נטלי גמלים ופטרי קומים אמלנו ביישית מלך מלכי המלכים בה לא לפי שקייעו את ישרל ביצמתן ממינדים שוים לך כל אחד ואחד שלא היו לו שבעים חמורים לנטו שבין טעונים כפף ואוצ ואבנים טובים וארגליות' דורשי רשואות אומרין אין רפידים לא דמין ידים לע שריםן ודיהם מן התורה לפי כך צא עליבן שונא שאין השונא שא לא עלאוטא ועל העצירה בו אוא וואי בבבט אַלפות רַחַבעם ובּחַץשְׁתו עַקבּ אַתֹּב תולת או ובל ישבץ עמו אבוא אוצי ויהי בשני החוצעות שלה שושק אלך אצר על ירוש בי שנולו ביני יי ויאמר משל אל יהושע בחר לכן אנש מיכאן שיהיה פבור תלאידו שלארם חביצ עלף בכבור חבידן וילמר בל מעולם כולן ממשה שנא אנגלו ליהושע

विधुन्ति इति

ויאמר שי

ראאור אינאטי

子のない

לצחבו וואמר

त्राप्त द्रांत्रे दरमार्थ

ישות הקבים ים השברנ

שתי פרודות"

े सिवेह्राही

ש אמקלן:

וסה אניסה.

שַּוֹל ויכוא אל

בשלים שנים לב שחר לכן אנשים עשאן באותן אנשים אנשים פרודים אנשים ישייושים" שא הלקש בעל וכי משה עומה ואומ להושע עשת מלומה עם ממלק" אונשפורות היא שאין בע עשו מופלין לא ביד בניה שלריולי ויצא הלחם בננגיל יהושני אוא אושל הקצה למשה צא מתחת בנני הענן והלחם בעמלק ל אנזר במודעי אוני אשלים לבעיה אמור ליתשע ראשך זה במה אתה משמרו לא לפתר צא והלחם ששום למחר אנפי נינעל כאש מגל ומטב הלה ציי מחר נהיה משותפים ועומרים על כמושהתבעה ומשה שאת הקצה תהא בידף תהא בידי לעולם כך דבר ל יהושע רבי שניאר אומוריעי אומ מחר כגדורתענית ונהא מעותרים ועומדים על ראש אן מעשה אפות הגבעה א מעשה אמהות ומטה האי בידי אמ משה לפני המקום במטך זה הנששתם אנאצרים וחדעת לכן את הים והודית להן את המן וכגזות להם אינהשל וששית להן כמין וגבורות באשה זה אתה תעשה להן נמין וגבורות בשעה זו ויעש יהושע באשר אמלו משה עשה מה שנתנקד ולא עבר על בדירת משה ומשה אהרץ וחור הוא בנה שלמרים עלו דאש הגבעה לענין שימירנו מכאן לשליו צפור שהיב אחר אימיכן ואחר משמרף והיב באשר יכים משה ידול שתער אומ וכי ידין שלאשה מקברות ישרף אן ידין אשברותעמלק שאבזמן שישרלפושין לצונ שלמקום ומאמינים במד שניקדו המקום למשה המקום עושר לה) נפים נבדותות בין צא בו אתני אוני ולקחו מש הרם ונתנו על שרני המזו וכי מכ הרם מהנה למלוקה ואה הדם מבנה לאדוזה לא כל זמן שישרד עושין רדונו שלמקום ואאמיכן בעור שמיקדי משה לעיצות המקום חם עליהן פיוצא בו ויאמר ירי אלמשה עשה לך שלף וכי נחש ממית ומחיה על דא והיה כאשר יריב ל עקיצה אוגבשהיה משה מגביה ידו רמז שעתידים ישרף להגביה דברי מוכה הן נוצחים וכשהו משפיל ידו בניבול שעתידים ישראלהשפיל דברי תורה ואיכן בוצחים וודי לשה בברים יקרו ודין שלמשב באותה שעה כאום שתלויי בין נייו הדי ציים בך וצרו ל יהושע ל לעדר המודעי אומ משאן שאין מרשבין לדבר מצור של אמל לו משנ לורושע בחד לי אנשים מיד לאבד לידי עער הרוא לא אמד למחר יוקחו אבן וכי פאמי שם בקונ אחת או גלובקרים אחר שניחן לו וישב לא אמ בל זמן שומול שרוים

ים אנשיבי מם מאלק יננגל הושע メデアと元 צא ווכחם שומייםעל שע לבי अध्याप हो אנוך זל שוענישל 17 75 של ומשל שליו צמר トキラア שושים לצונן **אים נגבולות** יה למליור ומיע)לאה עשה לן אועכשליה און משפיל כברים ל ומושע לובושע.

م اوا فاردد

ש שרויין

צערה אף אפי אהיא עמוץ) בצער מכאן אמרו אשרי שפים פינים ואברץ יחור תמשן ביוים נעלער שריה מעלה בהן ומניים בון לישיים שינים אלמרי שוון ישרו בתענות כל אותן היום פך דברי ליתוש על אנזר שמשום וירי משה כביים שיקר החטא. בלידין שלאשה ולא היה יכול לעשוי אושבושה נפנד לחבות הבדושונים של ויקחו אבן וישימו הלו מששה אבותיושב שלום שהיה אהרץ אזביל זכות לוי ומור מדביר זכות יהודה מכאן משבושן פו משלשק שיורדים לפני תיבה בתענית יצור ויםי יחון אמונה ידי שליו של בל מישרו כלום אמונה עדבא השמש' דֹא : דצי ידין אמ אממשה לפני במקם רצונו שלעולם עלידי הוצאותם ממצרים ועל ייי יורשת לה) אות מום זהיבות להן יות השלו ועשית להן נסים וגבורות ופלידי תעשה להן נסים וגבורות בשעה זוי דא אמונה ער בא השי אמ ראיתי כל שלפיות כולן אין עושות שלאנה לא עד שש שעות מצפות חייבת זו עושה מלחמם: משחתיית ועד ערבית" ויהלש יהושע דות עמי ל יהושע אומי שירד וחתך כאשי גבורים העומוין שביומי שורוב לשעדה המשותו אומי בו לשון נוטריקון וירוליויאוז וישבר לבותיפואומים הכיל עלהים גומלות כמא רות אני חולש על גוום שמלק פמשמש עם אפעו אתאו חיילותשעומן כך דברי ל יהושע ל שעזר המורעי אות עמלק כמשמען עם דו בפושתא חיילות שענו פשהוא אומ ואת או חיילות שעם פנין בי מיב מצ מותשע שעוב לורניולום ולא היו דנין אותן ברחנים ל שעור הנוויני אונה לבי רובים לאדנן למפוננד זו שלא היית דיל על פי גבורה בחורים אונג לפי חוצ נינוןים בחי מני שנ לניל פי לדים אתשך ודם לדיקד אם כא דם שטוני וים ירובן אל משה בתב זאת זכ בל זחטם הראשורם אומרים שונו שישרף לוקיצו פופר ללקות ילאר כל העולם כולן אנדעה שמתוך שבא ושעבר את ישרא שבעו האיום בים של וענר פרעה וחילו וכן את מוניא בעמלק שמתוך שבא והזיק את ישרף איברו המקום אן העולם הזה ואן העולם הבא שנ כי שחה אמחה את זכר עאלק כך כל אומה ומלכות שתבוא והציק אתישרף בו בדבר המקום נפרע ממנה

١٤٤١

בתוב באין שיים שקב אשביון כב התל משכתוב באשנה תורה זמרן משכתוב במשני שורה זמרן משכתוב בממע שופני ששרפוב באנלה כך דברי ל יהושוע ל לעזר האודעי אוא זאת משכתוב באצי יהוש באשני יהוש בו בשני יהוש בו בשני יהוש בו ביני ל יהושוע ל לעזר האודעי אוא זה מחר אן ארבעה בו ביני שמבן המ כא זמר אוצ זה מחר אן ארבעה שניבן המ כאז שנים אשן ושנים לא משן אשה ניתן לו ראז ולא חש ושים בא זע שביי ומביי ומביי שמיי ומביי ארנים ארנים ארנים ארנים ארנים ארנים ארנים ארנים ארנים אות שרי לארץ לפוף היה שביי ומביי ומביי ומביי בל האות בין שות וכל אות התרות עד שאמר לו רב לך אלותם דרל של וייד לו אפשר אי שהבטיחן האקום בן יה אתירא את את שאא ארום החיה אל וייד לו אפשר אי שהבטיחן האקום בן יה אתיע שרך את את שאא ארום החיה אל וייד לו אפשר אי שהבטיחן האקום בן יה אתיע שרך ועתירין להינע על ידי שמש בהמות לעות הלל לא שאא אבן ביה ביהו אתיע ישרך ועתירין להינעל על ידי עליך הוא את ווים מביי מתולן את את אפשר ביום החיה אהם אררכי נית, לו ראז וחש שנאל לכך הוא את הער בי ניתן לו ראז וחש שנה להנעל על ידי וכלי יום ויום מריש אתרהלך את את אפשר בחבייה זו שתעשא לערל זה אושמה דבר וכדל יום ויום מריש אתרהלך את את של הנעל על שר און וווע הרבר לתרום וואף לאם הא" ועותר לערע בישר ועתרך להנעל על שר און וווים מריש אותרך להנעל על ידי וווים מריש אותר לו שתא יבר לתרי וואף לאם הא"

כי אָסָא אמחה מחה בשלם היה המחה לעולם הכא מחה לו ולפל משפחת פודבה ל יהושע ל שעזר המדעי אומ עמלק זה הגד זבר זה האן מחה לוולפל משפחתו ממח לו ולכל הדור החות ... מתחת השנ ל השע מונג שלא יהיה לו נין ונכד לעמלק שלא יו ולכל הדור החות ... מתחת השנ ל השע מונג שלא יהיה לו נין ונכד לעמלק שלא שלא מרוב היים יה שלע משה לפני מקום רפונן שלשום רשון שלשום רשון שלשום רשון שלשום רשון שלשום רשון שלי הבא לחביי מת בעך מתחת השמים בכר תורה שנתחת להן או השמים אי יחר א בל לחביי מת לו בא לחביי מתחת משל א זכר לישר של וואי הפורים השל לה יע מח הייו ודבל הא ים מזרעם . ל יהושע כן לוי בשב ל אור בער הייו וואי הפורים השל לה יע מחה אחל זכר על יובשל יובי בכל אור בער הואי אחל את זכר על ומשפש בכל אור בכל אור יע מחה אחת זכר ובשל יובי בכל את כל אחת את זכר ובשל ובשר ובער ווים ישבו כוח ואפר על ומשפש בכל אור בכל את על ידי שהייה עיניי בכל את ידו בכל את להול לה את על ידי שהייה עיניי הוריב את ידושלם שבית בל בער בער בהיים יקרה ליחול כפא שי ווצן משה מזכן החדיב את ידושלם שבית בל בער בער בהיים יקרה ליחול כפא שי ווצן אשה מזכן החדיב את ידושלם שבית בל בער בתיים ליחול בפא שי ווצן אשה מזכן החדיב את ידושלם שבית בל בער בתיים להרונ בפא שי ווצן אשה מזכן החדיב את ידושלם שבית בה בער בתיים להיול בפא שי ווצן אשה מזכן החדיב את ידושלם שבית בל בער בתיים יקרה ליחול בפא שי ווצן אשה מזכן

ין מטלתוב. זאת משכתוב ב לשער יידוע מן ארצערה ושים בקצנ למוי היה אנתמס יצר׳ שנ וויראיערצ ' ארום התעא יני שפון שרונול יינצל על ודי עץ וחש שנאג אשמה דבר יגף מוק רוצ" אלוות (בון וכלי אשפחתן אאוו सिक्षत्म पर्वम י אורעי אונג שלעולם רעע: ים מי יקרא ית תיהו וצעל אול זכר על. ישלא נשט זטר ובשר י שהיה עיניי

יצ) אשה מדנה

הושע אות משה קראו נפי אמלה) נק זה שעשה לכם משקום בנים שבי ליושר אנויעי אומינאקום קראו נפי שכל זאן שישרץ שרויף בנק כדו נס לפרן שמיין א בצרה של ערה היא לפען שרוים בשמחה שמחה היא לפעו וכל הוא אומ בי שוחות בישועיוקד " ויאמר כיוד עלכם יה משישב על כם יה ותהא מלומה שלת שנת בשותה שעה אלחמה לש בעצבק מכאן אמרו מנוי מלך קודם להכרתת זרעו שלשולק בץ דברייל ימושע ל אעזר המורעי אומ נשבע הקבה בבקאו שאם יכואו משם שבות העולם להתגייר יקבלו אה) ואעאלק לא יקבלן אה) שנ וואמר דוד אל הנפרה שור לו אי מידה אונה ויאמר בן איש גר ענגלאי אנבי באותה שעה כזכר דוור מה נאמ בו למשה רבו שאם יצואו מכל אומות העולם להתגייר יקבלו מהץ ישרצ ומעמפק לאיקם פא יקבלן מתץ אנ ל יצחק דותב הארונני היה ויאמר תלין דווף דמך של כאשף כי פיף ענה בדי מה ל יצחק דיניך שת אמל לו הרצה דמים שפכת בנוב עיל הטונים לאדר לר אנו היק בו אני דר דר אנין בתניה לדרי דרים" צרור דר מדור אעולם הזה לדור העולם הצא כך דברי ל יהושע ל שעור המודעי הוא מדורו שלמשה לדורו שלשמור ל שיעור אול מדורו שלשמור לדורו שלמרדבי ואסתר ומדורן שלמרדבי ואסתר לדורו שלמשות שיש צו שלשה דורות ואני שוש צו שלשה דורות שנייראון עם שמש ולפני ביירו דור דורים" ל ברביה בשם ל אבא בר כהנא כל זמן שזרעו שלעמשן קיים צעולם כרו כנף מכפר פנים וכל זמן שאין זרעו שלעמלק קיים ולא יבנף עוד מוריך והיו עיניך לואות את מוניף ' ל לוי בשם ל חמא בר חנינה כלזמן שצרעו שלעוק קיים בעולם כויכול אין קורית רוח לפני פקא מכודו אבד זרעו שלעמלק נתשב בקא מלבות ומה טעשי ל ארווב או חלצות לנינח ועלים נתשות אבד זכנם המה וש לעונם ישב פונין לאשפט בפא ואומי עו אנלך עולם ועדי אברו בורב מארצו בן יאמר בעל הרחמים יצלוף מלכותיה ויצמה פורקניה ויקריב משיחיה בחיינן וביצינו וכחיי עצו כלבית ושרל אט כן יאמר רימני 🛴

בורא קרישי ועיניין וחיות אַלּאָפֿים ימד יודוּמּגַדוּצִיר וְחִיץ לְטַעֵּן עוּרְכּים יֹיּ אַר שוּת אַדּוֹנֵינוּ בְּּלֹבְּי

יתשוף ושקשום שומן רוכצ על כלנים וסק לפו עורען אורה לנצוכים" לביות כצ אווי בצלמו לפים כאשמריעו לחקדה וישיר שירים קצובים

יתמוך בורלנו בה לבלנהי נמוכים ייאיים לנן שבעה לועים ושאנה נפיכים"

אשר בארבעמו ועילם על מלפים"

אור לפל ניצוב זכך לפל קדרפים

"משות בין עשיר ורש ואיש תפבים

יששו שתל הגדול הגצור ותנורא" ללמוד ולמוד בחיך נעים וצשפה ברורה יגיה חשכנו ויפמידנו בקרף אולג" לשור לעשות ולקיים להורות בכלהקורה" יקבץ פזורנו בקרוב ויוכלן שי למורא" ירום שכולה וגלאורה גולה וקורה" ייודש בית קאשינן היכל ועזרה" אמש כן יאמר נקביביו נסערה " "אן עלינן בשלום מכל אף ועברה" ביהוא מעודינן מנוק ביום צרה "

כפיל שי עדי ומעדי ומנופי ביום ערה"

זי הוא שאל הכיל ער עץ ואַעץ ואנופי ביום צבה צור גוום יבאו אַאפפי ארץ ויאג אך שקר נחלו אבית הבל ואים בס מועולי שי עדי אין עדי דית הקפי כמה ארע אני תמוז ביד מנום ימינול די אין פין שמעוץ שלו וכן אוא אוני שו עון יינון אין ען אין אין ען א ואומ עורי לבשי עד זרועש ומעדי שמוא תוקםן שלישרל וכן הוא אומ ש עזי ואורגי בו בנות לשי ונתל לער ואוני בי ביות מעוז קדון אנווז באבון באר כן, אל ומעדי שטרן לון עום ואין עד אין תורה שנ שע עד לעומן יתן אין שותן לנו את הדינין של ושלי מולף משפט אַהַב שַשַּבור די שנתן לנו את המלפות שנ יותן עד במלפן ואוצ עי בעדף ישמה אלף ואנופי ביום צרה שהוא רותצן ישלישרי וכן הות אונג מִבְּרַל עד שָם מִיבּוֹ יִרוּץ שַהיק ונשְׁבָּ ואונג מִבְּרַל עד שָם מִיבּוֹ יִרוּץ שַהיק ונשְבָּב ואונג מִשְּבָּלֹי אַמנוֹמִי אוֹשִׁישׁ מִנַבְּבֹּם תושׁ וכּן הוא אוֹג ברשעום ועוֹנֵי רְשַׁנִים תְבּבּבְּנַבַּ ואַלוש אַפּף אנהט אברה תקוותן גער שאנג והוה העולם אושלף אותן משל למה הדצר לפת לפטים שעון הצושים בבים אפורים חתר אחד מהם אתילה וברחן כולן נשתייר אחד מהם ולא ברח בין בין בא אשלעון אתמיל שורהן צמקל אה ליה גדא ששא חתורה כמות זו שביר נוג מויתן עריון פך לעתור לבוא מקצה אומ לרשעים התשופה לפניבם ובא מייתם יכולין לעשות תשוצה יצלא

וניצי רשעים תכל ומנום אבר מנהם לבך ננסין שבר) וקיכרי אינונים פנורן בפש הנו ומנוקי ביום צרה שהוא מחצי שלישרף שיך בוים יצאו מאפשי אל ומני אך שקד טולן אל עלייי שמועה ששומעין אומות העולם משים ונפלאות שבו להן טשרף הן יריאין ומתמוגבין ונופלין ובאין להידבק תחת כנע השפים ובאין מוצא פיון ששמעו אומית העולם מנקים שנעשן להן לישרף במצרים ועל הים ואה שעירע לשרעה ועל שלו מד שמען עמים ירגאן אז נברלן דופי אדום תפלישלים אימינה ול וכן דחב אומ בי שמענו את אשר הוביש ש אתמיים חו מל ונשימע ויאם לבביל וכ) את מוצא ביתרו בין ששמע בנקים וגבורות שנעשו להן לישונו ותורה שניתנה להן מיד מאק כל שילים ובא לתיוצק תחת כנפי שמים מנין מניה שקרינו בענץ וישמע יתרו כהן מדים וכן את מוצא ביושת המלך המשירן מהרה יגלת ביון ששומעין בנפים ועבלאות שנעשין להן ששרא מיד בן בופרין בטעות ומודים במי שאמ והיה העולם וכן הוא אומ ביום האועים ליף האדם אה שיני בקפו ואת שופי שברו אשר עשו להשתחות החור פרות ולעשלפים ואול והשו מַאִים רַבִּים וְאַמְרוּ לָבוּ וְנְעָנֵה אָלּהַר שְ אַנֹבִית אַרִי יעקב ויורנו אַיְרַבַּין וְנַלְּבָּה באורחותין ואומ ונלוו גוים דבים אלש ביום בהוא ואומ בה אמש על עוד אשר ובאו עמים וישבי ערים דפות ובלפו ישבי אחת אל אחת לאמר בלבה הלוך לשלת את כני שי ולבקש את שי על אלפי בם אני ובאו עמים כבים וגיים עונאים לפקש אתש על בירושונם התכות את כני ש ודונ כה אמש על בימים בינור אשר בַוֹבַיקוּ עַשְׁבֶר אַנְשִׁים מבְלֹלְשוֹנות הַגוֹים וַהַּחַץיקוּ בכנף איש יְרוּדְי לאמ בַלּבָּה עשַבט כישַ מענים לא יוה אוא שאמ אכת בא תני ומתר יעים כלץ תכנו זה שלעה הלשוני שהיהו הללי שכות משונות בשבים ששלה יד בישרוי וֹפָּתנ וַעְרִים אביוששי הארץ וכן פות עומ ומולם בעבור זאת העמ בעהל את

כחי ולמען שם שמי בכל מות אי האל מים בל להיבנים ולא נפרעמן ממערים

שא שיתגדיל שמר שלאי בישורה של הפונים ופיר פן מישאינן מפיר בו ובן הוא

אונו כי שם שי אקרא ה בו מדל לש בי בינים ביי אוה מרת שמים מדית האלץ

היא הבליורים מתברים במלחמה הגבורים יורדים ונוינחים וכן היה ל נוהראיר

Mercent.

' אלפים" ירפים 'תפפים 'נדי נאופינ'

ממבה יי א ופונה, אלא אונה, הונהנה

לי אריץ קי אריץ קי פאה עין יינין עין יינין עין יינין

ער לו עלפות של א לוחלי אשבר בלינה אשבר ש ארניה וש ארניה אשרר

11.11

אוא לצוא

Ady Hs

אוש מנון שניף ירוי אבינו אברהם לבהש האש שא שינשה כן המקום נסיבשי בשבול שיותם שמן בעולם שנ וידומרי אנין אפיע אשר הוצ אחור כשריים לפיף טומן פי שמ שי אוןרא אב גף לשה וב מה בי כומראי אומ מני) שלא ילדו ץ אפותינו למצלים אל שיעשה להן המקום בשים בשבים שיתגרל שמו בעולם שנאמי בימים הרצים ההם זים מל מצ יים צאת ניקותם לפך נאמני שם שאל ופן מיה ל נותראי אומ מנין שאין כל המונות שהציא המקום על המערים במעלי אאבשביל שותגדל שמו בעולם שכן ברעל אומבראשונה מיש אשר אשמע בקולן ובאחרונה חוא אומ ש הצריץ ופרעה ועמן הלשעים לכך נאמ בי שם שחק" וכן הית לי נותראי אות מנין שכל נסים ובצורות שעשה המקום לאבותינן במצרים ועל הים ועל נחלי ארנון אינן שא בשביל שיתביל שאו בעולם שנויהי בשמע בל אולבי באמרי א וכן דחב אומרה לשמורי יהושע פי שאעני את אש חוביש׳ ונשמט ייבים לבנו אכר מה כי ש שליכם הוא אהים וכן יתרו אמ עתה ייעל פי בדול עד מכל די לבית ואות ברוף שי אנשר מציל אתכם מידמל לפך נאצי נישני וישמע יינין אה שמועה שמע ובאל יהושע אומ מלימת עמלין שמע וכא שפן היא פתוצה בצדה של ויתלש אוש לישעד האודעי אומ מת לורה שאע וכאן שכן אדינן ביום שניתנה בן מורה לישרץ זען כל אלכי תכל בהיכליהם שנ ובּייבַל בּל בּל וונען בעל אור מל מור מל ובייבל בל אונגפור׳ טקלצו בל יונ את בולם אל בלעם אמני לו יומה שונאקום מאבר את עולמן במים בדרך שו עדם לאנשי דור המבול בענים של של בצל ול ישב אמ לה) שוטים כבר נשבי שקירו אציון אצול פעולם של בידי עו זונל איש אגין לובוראי פולול שלמים אינן אביוא אבל מניין מוה פובול שלאש לפי שאינן מודין בנסים ונצלאות שנעשים שיוולה שא אוניצים שאה שנא צה טבעו שלעולב ארצעה יפורות בן אור ואורים ביים ביים ביים אבול שלמום אונן מניא מצול שלאש אוא מציון ופור בנול שני מי מיים ביים ביין לא אנו אני אנו אנייא לון מבול שלמיש ולא מכול בלוב בלוב בלו בין לומו לבל משום ליכורין כיון ששמעו ממען הדצל הול פנוכונה איש איש במקומן לשיעשראומ קריעה

מיןום נכיצבי נאור בעריט שלא ילדן ץ שמוצעונסי אמ כי שם ש אד ימערים כמצף ע אשר אשמע אמ בי שם שיחן יבותינו במצרים ול והי כשמע את אני מניש׳ או ערו יועל לכך נוצי נישנ נת עממן שמע א מתותוריה יי תבל צירועליתם 4152314 עבר הלעונמן و الدروم) الوالي אנגין לובוראי אודין בנסים ארעער יפורית אינן מציא מציל

אנן מציוי

क्षान पार्टि

יאוא קריער,

יש שוף שמע ובא שכן מצינן ביום שנקרע ים לישרף שמען ממוף מעולם יושרי טופן של וַיְבִי פַשְּׁמִעַ בָּל אַלְבֵי הַאַמִּרִי וֹכן רחצ אומרת לשלוחי הופעפישבים את אש הוצ עו אמרן מרעשר שנים היתר בשעה שיצאן ישרץ ממצרים פל ארצעים שני שמין שרצ במרבר זינינה לחמשים שנה נינגיירה אממי בשלשה דברים חטאתר ימחללי בחצל ובחלון ובקופה של והקדם שובל משהחושן ות בי אנם בּנַעלית הַעץ׳ יתרו בתחלה היו קורים אותו ידנד שנ וילך משרים אליתני היננו ביון שעשה מעשים נאים הוסיפולו אות אחת ונקרא אתרו" וכן את מוצה באבוהם מתחלה היו קורין הותו אברם כיון שעשה מעשים סרם הוסינו לו אות אחת ונקרא אברהם וכן את מעצא צשרי מתולה היו קורין אותה שרי פון שעשתה מעשים נאים הנקים לה אות אחת ונקראת שדה לצלהעולם " וש את אנצת ביהושע אינולה היוקורים אותן הושע וביון שמשה אנשים נאים הופיפן לו אות אחת ונקרא יהושע" ריש שאונען -- אהן יש לך ללמוד מעמין מתולה היו קורים אותו עפרון עין שפסק דאים עם אבין אברהם ואמפן ארץ ארבע מתותשי כם כי וצי שול הד מנען הימנן אות אחת ונקרא עפר) וכן אתנ מעצא דימוניב מינחלה היו קורים אותן יהוניב ופין שנתחבר ליהוא מנעו מאנו אות אחת ופקרא יונרב מטאן אמרן אל תתחבר לכשע אפלו לקרבו לתורה" וכן את מוצא באתאב בן קוליה בתחלה היו קורים אותואקאב ביון שעשה מעשים לשם אנוני אמנו אות אחת ונקרא אחב" שבעה שמות נקרה להדן יתר יתנל הוב בן פעור פוטי קינו" יתר בדנר פרשה בתורה נתנו האבה פרשה ביעולה ליאושה כי בה ואיינן זו מיכוי בין של ואחה תרובה מכלל העם חורן שעשה אפשות יהים חוצב שתיה זה בי לייוום בי יות בי לא קום רעום שהיה ריע במקוב וכן מוא אוני ניבא בהין ופל זקנייש לא כא יון עם קני צל הלה מטואל שפט כל על שבעולם ' דא בועואל אמר ימושע שן לו למה נקרא שנו פוטוא יעל שם שהחיד לו הקצה בתשונה שכן קורים לנר בנשן יוני פוע" קונ שקנה עולפ הצאי שה איין ל יהושע זכל בומ שב פענין של יהושען בן רישם אנשה אוא ובעו איו כהטם לשבט הדע" ל אעזר אורע אוג שר אינעני ל

מכלבון אמרו לו מה טיבך אנו להם חה אשה אני את פל אני פש אה למשולים שקול משו בישריל נישריל שקולי כמשה שקול הרב כתלמיר ותלמיד כנביד" בי הוציא ען ארן ישריל אנ אכאן אקה למד ששקופה יציאת מצרים לפני מקום כנבר כל נקים וגדורות שעשה המקום לישרי ביוח יתרו חתן מיציאת צפרם אם מע אח שפוח ל אושעאומ אחר שפטרה ברביר כלומר לת גרשה שת אמ לא לפי לצית מצוך לשעזר המורעי אומ אחר שפטרה במבחת נאמכן מחר שלוחיה ונאמ לחלו וכתבלה פנד ברות ושלתה מני שילוח האמשים בני אף שתלות האמור כן בני אימתי שולהה בשעה שאמ זו המקום למשר לך והוציא את ישרף אמצרים לקח את אשתו ואת בנין וארביבם על החמור אמלו הציקום לאדבין צא לקראת אחיף האדברה יצא לקראתן התחיל מגפבו ומנשקו אנ לו משה אהי אינן הייתה כל שנים הללו אמלו במדין אמלו אה טיב או בני אדם שעמף און לי אשתי ועניהן להיכן היכן אולילן אתלו למצרים אהלו על ד הראשונים אנו מצטערין עלשי אלים במים לנו את ומוחלונים מיי אגלי חדרי לצית אביף מיד נפלו דות צבו שיבה לי לבי התציה לפך נאני אחרי שלוחות וארת שני שניה" וארת שני בניה אש שם הא הרש כול ל יהושע אומי ארץ נפריה היא פי בוראי לי לעצר המודעי אומ בארץ נפריה שבל העולם עוברים על ואני עובר אתנני טאנו ומיה הפולש שו אלשיים שי רבר ויקצא אנץ אנאזרח שינים ער אבן אוי ושה האחד שיעודה שי שהי אבי זו אינותי העיו המקום ליירושע אוא בשעה שאמ לו הי בין שמך לאיש שרושפט יל שעצר המודעי אוגיתפשו

את משה והעלוהן לבימה כפתוהו ומניחו לו שויף על צוארד מוששלקים כשעום בדצות משה תפשו את הבעלאך והניחו את משה ל שינוצר אות בט שישוות משה עשוק שייוום כתים כישם צמין חדשין ופומין אומרין לצמים היכן משששש ותים יבונים שיבר לחרשים ותינן שומעם למומים ותים רותם וכן בות תומשמשם בארשוני ויבא יתרו חיתן אשה ול למה נאמ לפי של ויאמר אל משר אני משבי ית בא שי ואש ושבל איני יוצע בנין שלמשה אן בניה ממאום אחר תל ויבא של אלי ובנון בען שלאשת ולא בניה מנוקום אקר" אל המדבר הדי,כית מתמיה עלץ אוש ששרני פביתו ובכבורו שלעולם עכשו יבוא למדבר ונהו הזה שאין בו כלום לכף שש ויאמר אלמש אני חתכך ל יהנשע אומ שלח לו ביי שליח ל אעזרד המודעי אומי שמא לו באגרית וירה לתוך מחנה ישרא עשה בגני ואם אי אתה עושמ שוני עשה בגן אשתך ואם אי אתה עושה בגן אשתך עשה בגן בכיך ל שעובה אמיאהלו היוצר למשר אני שאמרתי והיה העולם של אולים שי דבר ויוןרא אבץ אני שמקרב ואני מרחק של הַיֶּלְי מְקרוב אָנִי נְאָם שְׁ וֹלֹא אֶיִי מִקרוב אַני נְאָם שְׁ וֹלֹא אֶיִי מִקרוץ אני שיונען אתייתרו ולושראקיתין אדם זה שבא אעלף לא בא אא להתבייר לא בא אא ליבכם תחת בנצישבינה אף אינה קדבהן ואה תרחקהן מבאן אמרו לעולם יהא אנים מרחק בשמים מקרב בימים לא בדרך שעשה שישע לגיקי שריחקו לעולם תנו מבנק לעולם תהא שמל דוחה וימין מקדכת לא כשושע שדחנו לבוחדי בשתי ודין ולא פל יהושעבן נרחוה שוחנו לישע הנצרי בשתי ירין" לישני איה היהיצי אתוא ב נעמן פֿקמי צושע ואיינקי שרא קמיה ריבא ובספא ופא קביל כי נפח אצל גיאצי לתריה אמליה אמ לך פדיון שבויים איקלע לי שדיי לי כברא אמליה אשתבע כי אונא ויאמר שיו דישע אונין מימין ויאמר פינים ויפרים ויפרים ווישב בעלים בפף פי שיו לש הלך באשר הפך היש מעל אבבבתו ול ומי שותל רולי אמי כפף ובניים יוא דשקל אמל יבחק לאותה שעה כא ומצאן לששע שהיה יושב ועוסק בשמונה שרצים אמלו רשע הגיע עת שתישל שכר שמונה מודים יהירעות שצרערכ נעמן תרבק במחזי ובנו עד פופ כל הדורות מיד ויים מנפנין מעורע בשולה וינא

לפראותן העתניקחת בגרים וזיתים העתיים וציתים ובקרי לני ראצא צרישא דכר זכין צראש צבקרושה הנאירי היה

אגלי חצרי

的其一

ולץ נכליה

שאו צש פיץ

משפח שמעי

ום לייושע

צי אוגיתפשו

שלים של משפר בעולם הבא" לצים ום ניקודעו עליו אישע ובין שלהוקים דכית ו למשושישישים אבל יוון שיבר לייוציה ביוזי בין צוכה ולא חזר יות ליהי שששלה כבר מקובל חב ממך כל החוטא ומחטיא ובים אין משניקן) ששום ששות תשובה מה עשה אוכא העמרי עשה אכן שמבת תפונ לה לחטוית בשופשי והעמיייה בין שמיש פורוץ איניא רושניי יוקון כה שם אנופניה שתה שברידות ואומרית חנבי ולין יייה ויייבא ראמרי מנע לבנן מבי נסירשא ישל ציושרדובר הנביחים אל אשע הנה נו המקום אשר אנונו דשבים שם לשפך ער ממעו מכלל דער ההוא יומא פא הזונמשי ביהושע בן מרחיה שייופן לישוע מאי היא ייבי יינעלונהו ינאי מכשת לחבנץ מדבר יהושע כן פרוויונ ערק בשלפתירוא שלמתרים ושמען בן שטח אטמרינה אחובה כי כה שלמת שלח לוין שנענון כן שמח ביונית עני יר שלם עיר יקורים ליבי בי שנוריות שלום רים חקותי בעלי שרוי כיקובד ואני יושבית שוממה אמ שמע מינה הית שלמחים אתנת כאוטו לושעידא יום ביקריהן ועבין להן יקרא טובא אגל יתושע כמה ש אבשניא זן שלגן טוצה וניה אמליה ישו ל עוניה יניוטות אמליה רשע בביך אתם עוסין ולכך נינגוונינה אפין הרבע אינה ש 🥳 ושמינה בי יואין הוה מיני לקצר שבביה קפל) ולא רוב קא משבח בים לצלר אוצו משכוחה וכוה ישני קריתן שמע שבר לין קא משונעי פריב ואחר ליה בייה הוה נגד מפח המריף א נוחליה כר שוף בינתה וסבור לה כי מה תלת ומי ממליה מור בך אנו לה כבר מקובל אנ משלך שבל החונות ומהבית אות הדבים אין משפיקין בדין לעשות תשופה ותמ מר שיע מנדרי בעף השית והדיה ישלל ודיופו יהושע בן פרוזיה שלא עבא לו יש שלעושה הבא תכית ב בבון בן שנדר אומי יכר תינוץ וחשה" לעולם תהא שנוש לחם חותה חובן ביו ביו ויציו משה כיוריות יותנו. אמנו יצחן משה נומה ברב ואבירות בבים מקוני שני ישאומת אל אלי וישינה וישין לו אין אנו יודעין אי נשתחה למי וני נושון למי מי שמענו עקרא איש לא ניהי כענין של האיש אש עבין אטר הא לאנשינהוה לא נשק של משר לחנדי מבתן אמרו לעולם יות חים נות כבור בחמיו

الله المراجعة المراج

יושר אלינ AV CALL יין וכשניקין ליה כתפואת אפן פנה" מי נסרטה מבם שם אמיוים" צבן פרווג ילה שנונא יקיון שלופני יה למנולים ע כמה ש שע בכך בייוצא הוה ביתות שנרי שאיועויקא אני כיני כיני שירן כעשות, בן פדחיה מץ וחשה אתיתנ מ תר אדם שן נפני נגי אנטירוה. ד ביוגיי

וב) ביודי אונג לשומל מוביי דיוה גם ביוה נמצור שביה כוהון בין שושריו וישאו איש לפשו לשלום היול הוע השלם שמון אים לשנוני שלילובי שקן מצינן לא ניקון משה לייקא יקולה לא פיניאת מיצרים ולא בעשרים ששום וליו ביורעתים מוף ופוצאי וליו בשל אין בשלום יוולה של נישלו משולשום לם אחיר כד ויפטר מסה לחתנו משני מר מעני שרשום מישב מכני שלום אתכל א זיכוע האולה זה בית הארים ויקצר משה לחונן למפכן לאום לתורה אתכל אוש עש של ומוצ ניבול ברעון כמינים אוצים שוולם בפרעה על אורות ישרש שיניע עינוי בישרצי אות כל התלווה בורעים אשב מטיום על הים' ביירוי זו בימון עמלין' ויולם שי משלם ייחד יתו ישופ שפעבירתוב חייה עלבשרן ושמעל אם שנעשה בשוף חיורים אייוים אם פב פצי הינו האומרי אינאשי בורא כר ששכה ייני כא הבצי ארשות באניה הא ייחד שמשישני יצרין זייור ייחד שנעטה ייוורי עלכל הטובה ר ייושע שנ בעובית האן הביד לו אמלו מן שניתן לנו המקום מנו טוענים בן טעם מינ טעם בשר עונם יהים שנם יתרם טעם כל אמונאים שבעולם שנעובה הטובה כל מהו על ביל מטובה ב דעשה המודעי אות בטונית הבאר הביד לו את לו באך שניד) לנן הניקום אמשונה) בה טעם דבש טעם חלב שום ים חדש טפם ים ים טעם כל משעמים ששבלם של טוכה הטובה כל הטובה עלכל מעוכה ל צועור אנו כשופות חרץ ישכא הציד לו אנגלן עיניד המיקום ליתן לנן אלקיים שלועופם הצא ועולב חיבה בלבות בית דווי ישיונה ולוייה של עולב תעובה בל העובה על כל מעופה" אשר הצילו מיד מל מדנחת שב ווהמא שלמצרים" ויתצר יתכון בדוך שי הניל פנים בר למשה ולמינתן שהרי ששים הכום בוציא המוזם משל ובא ביה אוף מהן שמתן זביקי הכין בי ביל שמנון פינה בין אמרן בשרתם ברוך עי שבא יתרן וביכף אית במקום של ניאמר יתרו ביני שי ביושובו תטו ל פפים בנילן לחדקיהו ולשיעון שפר העולה פינו בשידה ומא לאפתרה בשינה ראמל תנוחום רו שבר מפרא בצינורי למרבה במשרה מפכי מה ככ אם שבאמנע התיכות פרוח וזה פתום אפני שביקש בקבה כעוות תדקיה!

משחו משור יבשות אמבוג עשיו מדות היים לפנו היובל וישניים רבון שלעולמים ומה או שאמ לפניך כמה שירות ותושביות לא עשיתו משירו חזקיהו שעשיר בן שלחומים הללו והפלת לפנין כמה אכלומות ולא אמ לפטף אפילן שירה עבשר תששקושטיח בא מניאך ומיננען מיד פתחה האלץ ואמלה שילה של מפנים היילץ ישושות שמשנו עבי ליבריון אנג מר העולם לפני היוצל רבון העולמים עשה צביונו ששיין מזה אמ נבייא אוי לי עד מרני יצרני בית קול ואמכה בוגדים בבריו ובוף בוקרים בבדו מאי בורים בביים את המכא ואי תינא מביישון עדיאת באודי ובזודי דבדודי אשר הציל אתכם מיד מצ מה תל מיד פרעה מיד מיפוחה ישר הציל אתבם זה משה ואהר) אפרול ששר הציל אתבם זה משה ואהר) אשר העל את העם אי ושרא מתחת קבלן פיעה שלא צריים עתה ידעת לנו רבץ שלשה בני אדם אמרו שבחן שלה וציה נהים נהים לומר ולן אמרו אחד הייבו אומרים לו מנים ודעת משה יצינו ביקר אני הצור תמים פעלו בי כל דרב משים אין אמרו אחר היינו אומרים לן מכן ידעת שת לפי שהראהן היוצה דרכי טובו ועמדי על אנהגן שלעולם אפית ויאמר אני אעביד כנטוצי עלפניך ואומ יודיע דרבין באשה נייה לו לומר בי כל ירשין משכבי ביומרעה שחוק עצמות אמ וכבל ציירי אַרעַא פָלָא אַשִיבין קראוני ובֿא עבייה עביר בכל בני אַנְשַא או אנ אחר לא היינו מאמינין לו שאלפי שהיה הוא יניםן מלך על כל הנולם ולבישוף ניורד ועם חיות בַּבַּ בַּוֹבַלְּשִיה ועשבא בתורף שעמוניה ונתחתן לצהמות ולחיות שב שוף צימות יחים וביין שחזר למלכות יוויה במי שמג והיה רעושם ומל וכל יירי ארשון בכא חשובין נודאוה "יתרן אני עתה ידעתי פי גדוב ש מכלה שיים שן אמנרו אחר היינו אוצרי) לו אנין דער אול לפי שהית ייתרו עופר על ביתולה ולא הניח על בעופש עד שעבייה וראה בין בין אפנים ופין ששמע בגור ען שנאקביי מיד הודה נאמ עיק ודעתי ביגדול על עיקה ידעתי ליד עבשו לא הודה צדבל בי גרול ש מכל מאלי אמרן בתחלה לא היה עבר יכול לפרוח ממשרים עבשו הוצא המקום ששים כבן צני איים לפך נאמ בי גדול ען מכל דו: יא בי גדול ישי מכל הצ אמרו מתולה לא הנוח יתרו על בעולם שלא עבדר עבשו הודה ביצר שנצהים

भीः

שלעולמים טעטית ענשו יילותר שה עביונו 一切など וא עד דאתנ עיר מישכורא יר) אשר תנו דבנן יור הייכו ירל משינ מוצן ועמף ע דרכיו 251 AH אמ אחר שוף שרד לאיות של ומת וכב ב מבל משחים मी। भी गुष् ורת שנוקצו וויה צוצל טעבעו הוצא דול ישי מכנ יצר שנ שהים

ישלהים פל האלים משב האלים בענץ הודה בדבר יותר ממנרשב הני כד יששרי בי אין של בכלהארץ כי אם בישרף וכן ראב הצונה שיירה שנ כי ש איים משלאש בשמ מש ועל אול מענחת ביברבר אול שחי עליה׳ מכירו הייתי לשעבר וששו ביותר שבמחשבה שיושבו המעדים לאבר את ישרו בי דין המקום כי ביפר אש זרו על ל איעזר אומ הזידה הטענה כתרם שבא לטען משאו על אמורו ויפרץ עלין כך פרעה בא לתכביד עולו עלישרא הנכן לא ינוכן לבב ול ונהצרקן עלין אב אין עליתם" איל מאי דפיל, כי בדצר אש אין על בקויניה שבישמ בה ניננשלו מאי משמע אבאיי דין לישנת דקדכה הוא דכל, מזר בקב נזוף דבי חזקיה תפא ופי יצור איש מציד מקריח תבשילן אמליה רב מרדבי לרב אשי מדי משגע דבאיי יציד לישנא דבשופי הוא דבל ויזריעקב נגיד " ויקח יתרו חתן אשה עלה וזצה ללה הרי הכל, מתחיה עלין אדם שהוא עומד ומצבא ומקטך לעל בפל יום עבשו ביא עלה וזבחים לצהים " ויבא אהר) ופל זק יש לאכל לאם אשה לחיב) הלך הלא מתחלה יצא לקראתן של ניצח משה לקראת חתמ שא מלמד שייה עומד ומשמש" דבר זה דרש ל צדוק בשמה רצ) גמלש עומד ומשמע אמרן בדין שאנו מפובין רגמלייל ב ל עומד ומשמשלו ממלהץ ל הושעמצאן גדול מרצן גמליל שעמד ושימש אנמדלו ניזיניזו אמלים יבשים שנ והוא עמד עני הים ונה בני אדם כערים אוצני אדם שעובדין על ומביניבן לפני מקום על אידות כיאה על באן גמלאל שעומר ומשמש לפני בני אוים בערף האוקין בינולה אמלהם ל צדוק אינאנו גדול מאברהם ומרבן במלך פונובר ומשריב אמרו לו היצה אמלה) שות השפנים ברוף הוא שנותן לפלאתף ואחף ערבין ולפלגויה וגניה די מחקורה של עותן לַאָם רְשַׁלֹבְשַׁרְוֹאוֹלֵי נוֹתַן לְבְּיִם ולֹאִבני אדם בשלין אין בני ארם עוביין פיל היבין קים לפנין בל אחר באה לרבן באלין שעומר ואשאש לפני בני אדם בינדים ועשיקם בתורה לפני הצדים אמ ל אבן כל הנהנה משעורה שתלמוד תכמ שלף בייןבה לשל נהכה מצין השליונה של ניצא אהרץ והל זְשְׁ ישׁ לאצְ בֹּא עם חלו מש לפני השל: וכי לפר השהיב אכנו והלין לחור משה אכשו א לומר לף פל הנהנה משעודה שתלמיד חבי. בתובה כאן נהנה מדיין השבינה

ויהי ששחורות משודות יום הכיורים" וישב משה לשפט אין העם כמנהגן מינשר מעם עלאשה תנוא ועשרו שני האנשים אש להם הכיב לפישי מצורה בענותן שיע מורו אני ל יודה שמעת שאם כיכן בית דין לתשוב מת שעבן מושיבן אינו אפור שלא יוא אחד יושב נאמד עומד אחד מדבק כל צרבו ואחד אומ יושר דבריך את עולת מתלואת בפעלי דינן אבל בערים דברי הכל בעמידו וששלי אינו) נצי פניצות בצור דים רברי הכל דים בישבה והכל בעמירה של וישב השב לשפט אול העם זיעמ העם על אני יאן הבקר ערי הערב יוני אבקר ועץ שקר ביה משב לשפט או משבין את ערי הערב יוני אבקר ועץ שקר וויין אול של ווין אול שלי וולין אין הדיונין יושבין את ערי במן פעוריא או ביל הדיף דין אמיר לאמרן מעלה עלין באן פורף במעשה בראשית ניוג ב) מן בין ערי ביב מיר להל להל וויי ערב וויי ביקר רב אמי ורב אםי הוו יותבי וגרפי ביני עמודי ווייני ערב וויי ביקר רב אמי ורב אםי הוו יותבי וגרפי ביני עמודי וכל שערא טפקי אעברא דישא הכנייתי דאית ליה דינא מעולי רב חפריא וראבון ברבר חנא הון יתברבולה יוצא בריעד והוה קא חליש לביהו תנא להו הייא בד הב פורפת דעמר העם על אש אן בין עד על וכי תעלה על דעתך שאשה יושב וף) פג היום כולן תורתן אימת ניושי של כלדים שדים דים אמת לאמתן
אמילו שעה היות מפלה עליף הכל בי שותם להלצה צמעשה בר ישית
כל הבא ויצבי שותם כל המשה אן בי שיערב ופל היום ויהי ערב ויה' בין ר'
עד מת יוניים בדים את רב ששה בין ה פעודי והיא שעה ששית שייא ששיל אמפל של לי היי חלמים " וידא חרן מש ארת כל אש מוא עול לע ויין אד מדצר הל אל ליים ליים ועבדין עומדין פך אתה מושה להן לישון בדור אה אתה מושה להן לישון בדו אה הבר אה אתה יום ליים ליים או דבר אה אתה יום ליים ליים אל הבר אה אתה יום ליים אל הבר אה שחל הודה אים ביני עבי יתרב) גמליף אה ראה משה לומר כך כי עא שי העם אי שחל אודה אים ביני עבו יותר ביני אל אעם בי והיה לאם דבר בא ליבין נואות לטהיה ובפנית בין איש זה דין שוייבו פערה בין לעדו זמרין שריף בן פערין גפטפן ואוליים ברעים והוצעים אין ואי מיין בייליים אי בזיכות ואת תובותין או הור הות כך מצרים יהושע לי לעדף המדיעי אוצ והודעת בינה בזיכות ואת תובות אוצירות יהושעל או ערוית ואת יכר אנן אי בעירות יואמר את אישו ואילה טוצ

3

בינירות את העינם ל נחמיה תומ נעותים ושכשים בש אוחים עשרות תביא ל אוני מאתעם ושלוש והמנשים לא קשיא הא לישונה א מעורד והא רבני מינגרבני ושמת עליהם שרי אפים שרי מ שרי חני ושריו שער) אושיש) עש שלי אפט שש מאורנשרי מאות ששת אפים שרי וומש שש יכן ואחף אונג עשר אף שרי עשרות ששת רביא במשון דייני ישרא שבעת כבוא יי הכל בעניות ושמונת אפים ושש מאות מאי קא הישמע שרים מלמן היו לישה שיון של וישב שאחד מעונה על תשעה אחד על ארבעים ותשעה לא אחד עבל צי מכיור ועץ עשרה ולא אחד על חמשים" תבא עיר שאין צה מאה ועשרים מן שעורון או משבנידין בה שלשה דיינים לדף דינ ממעות ודיני מבות שאין בות ניוניכן מן פיף דין פחשר משלשה בדי שיהיה בהן רוב ומיעום אם מולקו בדין מן לםי ביני נצוף ושפטו אות העם צבל עתב יהושוע אוני בני אום שבל 「力工な」と "איניגן אמלאוכתן יהיו דען אתישהאבכל עת לאנזר המעדעי אוניבני אל ינא להן היית ץ שאשה שבשילים למלאכחם ועסיקים בתורה יהיו דבים אתישתי בכל עת ובן האת מובל רבבי את בלת נחרות או תלמודו חבלי שמהלכין מנשר לעיר מת לאמתו וממדינה למדינה ועופקין בתנרה ועושין אותה בייה לים" ישבי על אן צרושית מידץ שיושבין ודנין דין אֹמָער לאמעון והוֹלְבִי או בעלי מקרא על אַרך או צועלי מנשעה שיחו שבל שיחתן דברי תירה" אן שיוא שעל K אתהש בכל עת בדיני ממוכות הבית מדבר שיינין אנתן בכל יום 33 JAN 14 אוף מרוע ושפטו אינה ביב ענירים ממונה שני ביום וגומרין צולן なりなり、後き מני הני מילי אניל חחת בר פותפא דאנימיא ושב מו אתה עם צבל שאלי העם שתאי הבי תחלת דין נמי בדראבא דיקיא דמי בוגבשל שת וכרנ ביום הנוזילו הא ביעד יום לתוולת דין ובילה לגמר דין משימו ודיני भाग है। हैपार אין די לרים התחלתדין ובנהמגנים נד ירמיה חד אבמשיתעשפו הדיינין נחד אמ משותו ילו בעלי דיען ולא פליגי האדעפקי ואתוני דינא הא י אוג ורויעל נהיה כל הדמי הג יצינוף דצרים וצא עפיקי ואות בי דיכלו" 生の子子

ז כמניגנ

יוהי בקר

ינגן אנגר "י

שינוש שוניים ומברים קטנים ישפטו הם אתה אומרצרים גדולת בשנים אין אין וארנים שבבני אדם קטנים ישפטו הם או אינעלא דברים שבבני אדם אמנים וביאו ליך ודברים שבבני אדם קטנים ישפטו הם פשהוא אוג אינהדצר הקשה יביאו ליך ודברים קטנים ישפטו הם שמות הדבר הקשה יביאו ליך ודברים קטנים ישפטו ישפטו און אינעלים יביאו ליך ודברים קטנים ישפטו שפטו און אינעמידי אפיך ואין עושין סבהדיאות פשה שהולין דני את בביא השקר ולין את בין דני את בבייני שלמשה שהן ארול בדייני בפשת ומין בעלו ולו את בביא השקר ולין את בהן גדול בדייני בפשת ומין בעשה אפן מאבין על העד ועל העדמת ולו מעניין דני את למשח את הרשות ולמדידת החלל אין עושין בלאו את פל ביר בין הארול שני בלה הדבר הגד היני אהים אמל הדבר הגד ליניך אהים אפגלו או המלך בגבורה אם את הדבר הצה תנו וציך אהים אפגלו או המלך בגבורה

דעה אתש דיעה זיהא המשפט שכי הוא אומלשלום התמל

ציום גדולים אבצני אףט אם פשווא אור אסיא שושפטן א א גדולה そっといったん シルコラ ार्था राज्यभी يوديورع منز שלפל ביות ולים מדומם לדיבגבורה אטני ונצוף יה במפוכי יצריטאשר ה נונור אמופו ילו דונים א שמנה של רמני) א ورخ العص אוצ עם יה האכץ

ברת אלף ברלים בר

השלמם חני וב אני ושלשת טונרו בפיקוק אחד אה היברים תעשו אברו אנגת איש אתרעהן אמת ומשפבן שלום ושלפושום אחדיבנישה הדיין בעשה אבנית נעשה שלום הדי גדול האו השמשם גדול תוא הצעשפבי שבל השונאו אין רפואה למברע שב האף שונא משפע יחדוש ואין חששה אח רפ ואה שנבהרובא לשצורי לב ניים לעינבותם" ישמע משה לקול חתבו ודאי ויעש כל אנשר אמל מה שאמלו חמיו כך דברו ל זה שעב"ל אעזר חמעדעו אומנדן וישמענ משה לקול חת כל ודאי" ויעש כל אשר אמי מנה שאמנביים בלו המשום שור משה אנחיל מבל ישפל מינה עליהן דיינין אה את הדיעין שיהיו פובפין פורח העיבור בענין שב ואצמה אתשפעיכי ועות את העם שיהין פוההי בצור בדייני בענים של אתוה אתבם בשרבינות אור בקניגד מקנימהו). (והססוו אורי מם בבב תנר מעהה תיץ אנילו הקצה משה מתהדן מנהקושיותה ריבנות שלבחד בין ליצאול צדין שאפא תיבוקות משיבין עלין ואין אתה יודעמה להשיב אאן ויקרב מעשה אות משפטן" ושלח משה את חתר להשיב אל ויקלח משה את חתר להשיב אל ויקלח משה את חתר להשיב אל ויקל אונגיר המודעי אונג עים לו מתנות בצור אפללן הריעי הופך ומגייר אתבני מדינתני שמתשוצה שאמי להם הני יודע מה אמרו לנא ניו תעצב אתנו אמרו לו אחה: טיעה לנו עינה מושה עינה יפה והמשום הודה בדבייך אנא תנניאנין אמ להן בלום הנר מהנה אא באנקום וצבך בצה יעשה נרצים חפרה ללצבה אתבחמת ואוזר) לצנה אא הריני הולף ומגייר את בעימים מאביאם תחת כנפי שמום יבול שחלי ולא חזר תל ובני קיני חירה שיים ביל אוניה הנמרים אוכבני יהודה מדבר יהודה אשרבנגל

שרדי וישר מישבי מול העם אין עם איא תורה עינ אמנם כי אונם עם וש משות שופונה בנובא אמעבב זכין שחבם קיים חבמונן קיימות בעוצום חבששו שבע וכן מלעינו שכשמעני ניתן אפיה חבמית עמו הכיכו ושום להן משל יושבי יעבן שנומשבחות מופרים יושבי יעבון וששושם שנעותים פובתים המה הקינים הביום מוופת אבי בירל רפב כשם שהיה מוזכב אינותוניה כך בכין חיבצו אינהועה פוצוריו שבן המבום אומלורמיה ודלי אבת הרבבים והשקית אותם יין" מותם לפני בנו בית הרביבים לבינים מלאים יין וכום ות מיומר אים שתניין אמלהם ירמיהו המקום אמ לי שתשתניין אמלו אביבו זוה עלינן שלאן לשועת יין כל ימים שהבית האה הקב אורין הירן שלא חרב אא אמי לכן תהן מתאבלין עלין שפופן ליחרב ואני לכן אתמוכו שלתשפח ואתשבן בבתים ונשמע ונעש בכלאשר צובן יוטיב אבינולבך נקראן תרשונם שמשונים פופתים תרשתים שלא ריון לאלון מובונים שלארי עולפור שמעונים שישמענולין ול אבינים את תרשנים שממינותבושה שהרמש אה שריין מתרישין בבקשתון נענין שמעענים ששמענו למול דברי תורות שהיתה תובחנו נשמעת פובתש שביו יוששי צפבורת דכות ונשבבית לים דה שהיו מקבבין על ישרא (מגיבן עלים ומעשה באון שאמ קדבן בית שות מיבליום יצוע בתקול מבלע קדש הקדשים וחמרה לה) מי שקופל קובן אבועכם בלעצר הוא יקבל קיבובם בשעה זו נאי האלו הציה הקיבם הביום מוני ואומי (צני איני אבן משה על הף אנג צית רכב הצעה מיתרן באן וראה כשה היה דרקיי בריי יונין שהרי יונדצבא כב שמע משהנביא שבית המקדש עופד ליחבר ועמן וגזל על בנין שמוש גצירות שלא ישתויין ושלא יצבובונים ושלאיםעוכהנים שב וחמרו לא נשמה יין כי יונדב בן כבב חצינו שיי פי בי שומ

東西西京 日本は אינערמעים ל המו מכקהו 122 Just ינאצי פורל יעוה פועורן יאתפיין" צאופר אים אלו אצינו אוריו) הירו יצואני כנו ואמר בולו יעונים שלא בין ל אבינם שריין דברי תוכות) צפיבורל (מגיב) עליה) Transpart שננעצר רבאים מקה י מנותרי באכבשמע לעל צנון

וטעוכונים

myage:

הא תשתו ין דינים ובעיכם עד עונם ובית לא תבנו ותבפי תשים בים תוא ימים רבים ומכן למד שפרישות היין מארכת ימים שירי אששריבים לואטין אחר האינה ולא נאצאו ברדני קין ארי ולוט ועזיה קין וקין הספס אודא נה ויחלנה איש האויצ' ולוט וישאלוט אונשיכן ויוא און כלכבר שפיף. עויבו בי אהב ארצה ביה ל יותן אול בדול הברית שכרות הקבה לבו ישו יתר אק הברית שכרות לבני דייץ שהצרית שוצרות שוצרית שוצרות שם איין אינו בורית ליושל יתנאי של אם ישנדובינד בנית ועדיני זו אלמודיבם בעובם עדי עד ישבוליםוא לך אבל לכד ית שנכרות עם יוטיב בן רכב לא נכדות על תנוף של לכן שיואו א הד קני שבון ניו יבנע אות נווהד ב) נהב חינו נות מני ניות ש שמנם שישיא מבנותיו ללמנים ועמוי ממנן פהנים ביולים וניכן לו המקום בריית שלא ימפוקו צענו כהנים ערולים לעולם אמ רבן שמעון והבין בבר פסקה כהוני מיולה מה אני מקיים לא שלת איש ליוניב לא שלא יפקון ממנו יושבי סנדדים לפוננ מה אם אי שהיה מכויי הארצות וממשפחות הארמה על שעם: מאיבר מרץ ל האקום אאהבה על אחת כמה ובמה אן היה משרה אל אהל חוש עליה צוחשלעם הרשע ואג איתן מעשבך אמכמה תוקף היה לן בשביל שתי ככלות שאמקרא לחיוכל ליום ניתן לושכר ולבנין עד סוף כל ביורות עליהם הכין אוני הנה ביוצרים אובני יונדצ ב)רכב שהיו וודעין כח יעירתו שלעול די א שהיית פרנסתן מכלי יצירה דיון שנעלו שבועת מצות אציהם אמר אבהוא זכה יתלו שינאו אבניו מרבעין גיוליתורה בישר והידה זה ביעבץ של ויקרא ישלן לאני ישני לאנ אם בבך תבנכף הרבית את בבולי וביית אד עצי עשית שֵּבְשָה לְבַבְּיֵנִי עַצְבִי וַיְבַא אַיִּים אַתְּ אַשָּר שַאַל אים ברך תכרכני בתלמוד יטרה והרבייל זאת גבולי ביתלמי דיים והיתה ידך עמי ישלא אשכח משניל וֹעַשִּׁיתַ אַרַעַה שתעציד לי רעי באותי לבבתן עצבי שלא יעצעכן יצרגלע אלשנות ווצא ציצים את אשר שד זו אשנת ל נתן ל יהודה הנשיא אוא אם בקך תבוכני צפריה ורציה ובדבית את גבולי צבנים ובצנות והיתה ידך עול באשא ובאודן ועשית מרעה חיים שנינונה לו יהיה בהן לא חולי מעיה ליומיוני

الم رود

עיפים ולאן מייוןים שנים ולאן מייוןש באש לבבלתי בצבי אם אינה עושה ליכן ואו לאושרים הולך בכסיםות לשאול ויבא בים את אנג שאל נית, הו המיחם מה ששחל ל חששי כן בנילואל אונג לאניומלן אבלים מללן שא בשנה שנייה בשעה של עלוץ בשני אפשלטיינות עלישרף ואימות תבמיץ בשני שנייג של אקלו / שחתת לבית אציתם ברורש הנצנישי ל יותנן מתרון אפרה פיצועשה שיני בישף וחוצר שעורים ולתך שעורים אציר יותנן אין לעון בירה לאלטא אבירה בית שור עני במף אין במף שא צויייןים בזכות תפנשה עמר צויייןים שאין ישום משריבת אין וארן במף שאין בשל צייין " אי ביוצעור נשר הכי חמשה עשר בנים וחומר שעורים הלישלשים ולתך שעורים הלי חמשה עש מרי ארבעים וחאשה ה) הינון חאשה יוציא אוחרטא ואואר אלים יצים כבים תשבי לי לא תוני ולא תניי לאיש וצַם אני אלַדְּ תני ל חייא ינים שנים רבים שלשה לאתדע בא תעשן לפם אלינים אלא תביי לאיש כא יהיה לך שהים אחרים וגם אני אני די אם ענביתם כן אנבי עי זיביף איצמי בחדש השלישי לי יצוא פינח שמפוני באשישות פעבוני בניתן אשות באשן שלמצרבם ואשו שלמנפל מישאל ועזריה דא באשישות באשן שלאורים ובאשן שלקכה דא באשישות אלו יצלות המאוששות הפדוני בינפוחים אדברי תורה שליחץ יפה בתפוחים בי חולת אנצה אני אנילי אבלי ומו לשעבר שהיתה הפרוטה מצויה הית אדם מנתאורה לשמע דברי תורה ויצרי בילמוץ עכשן שאין הפרוטה מצויה וביותר שאנו חולין אין האלפיות אדם אתאום בעימוע דבר מקרא ודשר אגדה דא פי מופת אתבונו אני לוי לצן מלבים שעמר מולין אער פוצוגו ילך לן לאקטולי המהמלף אדי לא בא זוין שלצני מחלין והוא הולף לאסכולי לא יתניין בע שנים שלשהחיים בצאוכל ובמשיוה ואתר טך פוא הוכף כן באשפולי כך כיון שיצאו :שלי מצעיים הין ראויין לקבל את התורה והיה בהן בעל ביומין משעבור טיע לבנים אמל הין צב אריין פא בא יין שלפני משעצור טיש לצנים והן מקבנין און היוניו אי יתעדנו בני שנם שלשה חדשים בבאר ובמן ובשנו ואחר כך הן מקבכן אתהתורה אימתי בחדש השלישי ליוחנן מתח ועילע מאד על אל

ונשה לוכן ואו ים או ששונ אנה שה ע פעד । अयर्थ भद्रति । יצו עמר שנד לשא מכירה יים שאין ישום ביונגשי. נשר ש הלי חמשה על ימים לנים שנים רבים א אחרים וגם ייצוק ניינה טב מישאל שישות אלו כתפוחים ני ים מתאור. בי שאנן חולי) י תולת אנגאנ これないまり ים שלשו ווצי שלי ממצלים: לצנים אנל יבין און הינוני יה) מקבלין 光というか

פרעה דביל אמר אויב ארדף אני משנאי בי המצו משור ליתופושי יקושונ ביום אידי מן דאמ פרעה ומן דאמ עמלק ומכולם מיד שילמששלי משינב ב בַּפָּרְיַחָב שנילן לי ארן התורה יַחַלּפָני בִּי חַפַּץ בי אני ל יואנן פּזְצנאן וייויה שופלאר ביה לציות לי אורייתא אל הקצה לישרא בני היו קורים את הפרשה הזאת בשלשה ואני אעלה עליכם כדו אתם עומדים לפני הר שיני ומקבלם את היחוה אשוני ביווים השליםי ל אבן פתו הליו ביצבתו לך שלישים במועצות ולשתים חונא אומ שלישים משולשים אמ ל לעזר שלא יהן וצרייתורה בפך שמשישות ישנה אי יהוא בניך בפרוצי לשה חדשה שהפל רועים לקומונה דכיל היום משחש שלהיך ל שמוא בדנחמש אמ דברי תורה נמשלו בדים מה הזים הזה מתקיים לבעלין כך דבריתורה מתקייתי) למי שהוא עמל בה) כל צרכן ומה שמיהי לואמות אלבגרונס וחרב פיפ ביל לי עורה ול נחמיה ולבים לי יודה אמ פפירו פה פיות שתי תורות תורה בפתב ותורה בנה ל נחמיה אומ פה פיות לחרב שהית אוכלי משני צדייה כך תורה חיים בעולם הדה ולעולם הצא ורבים אמרף כי הין שרי קדש ושבי העם גוזרים עלהעליונים והן עושים ועלהתחתונים והן עושים אמל אחא גדולים הן וברי תורה ליפרע מצני שאינו עמלשה) כל יברט" יא שלישים שהץ מדין ומתנקים אמל אבון דברי תורה כמשלו בקונריםון מה הקונריםן הזה יש צו יין ויש צו דצם ויש צו פלפלון כך דצבי ונגה יש בה יין פי טובים דיודיך איין וישבה דבש ומתוקים מרבש ויש צר פלפלין צרופה אמרתן מודי בי כי יא שלישים כל מעשה שלאותו היום היה משולש התורה משולשת תורה ובי וכתובים ואותנותוה משולשים אלפ בית בוצל וישרף משולשים כהנים לוים וישם ובני אבות שלשה אברהם יצחק ויעקב ומשה שלישי בינוהם אנכי עצר בין יבי ובעיכם ומותיותין משולשים מים בין הי ומשבע שלישי ראובן שמען לני ומיתיות שבמו משולשים לאד ון יוד ואה לשלשב משב ואהבן וארים ונצם לשלשה־ אנצפנהן שלשה וציוןים וביום השלישי זכית בי ציום השלישי ירדיעי וביור ש ששלישי דכיל בחדש השלישי לחונא פתח בתפוח בעצי היער מה התפוח הכל פורחים מענו שאים לו על כך ברחן אומות העולם מלפני הקצה ביום

מות שונות שוליחף שודי כן תנל בשל הציףת וישבת אמל אחא בל זעילא אים בישוח האת מוציא נציו קורם לפני בין הקיינאן ישרין עשיה לשמיעה בקיינ יא לישרים אול מה התכוח ומנה תימ בומר פירומין לא בשיו פך חם ישקל לא טכשפות טוב בעולם דא במין בחוש משלישי ליל צני יש צא חדש השלישי לשלף שיוידיש לאטרונה וקבע לה פרתשדאא וכיון שהגיעה פרותשאאא אמרו מישעה שתיכנס מערונה לקופה כך בין שהגיע זמנה שלתורה לינתן אמרוהו ששינטתן תורה לישרא ל לני בשם ל שמעון בן חלפתא למלך שנשבה בנו משפשה כקומה למלך וכבף לסדות את בנו וביון שפרהו אמי הין מונין אפניא לפיון פטיפך אמהאציההי מונין אפשיה ליציאת מצרים" ל לני בשם ל חמא ברתניה למלך שהוא משיא את בתן אמהין מונים אפטיא לנישואי בתו כך אמה הקבה היו מומש אפטיא ליום מתקתורת ביום מדה באן מרצר קיני בחדש השלישי לצא מלאר שהיו מוני) לקדעשים ליציאת ממצרים אין לי דא לחדשים לשנם מנין הינל וידבר יו אלמש במדב שינ בשנה בש לעאתם מא מנ אין לי אא באורכו הפרץ שלא צאותן הפרץ מנים הלל ויפל אמים הכהן אלהר הגל בשנת האלבעים לעא בני יש אין לי אין עד שלא נפנקו לארץ ישרף אשצומן לארץ ישרף אניץ יול ויהי מקץ שמונים שנה וארצמאן שנה לעאת צנייש ביון שנבנה המקדיש מתחילן מונים לשני מלשים ולבעים ביתים שנ ויהי מקץ עשל שַנָה אַשֶּר צַנְיה שלאה את שני הבתרם ואוג ווה שלבע עשרה שנה לצגל השק בא זכן לאנות פצניינו יאנו לחדצנו שנ צענשרים וממש שנה לגלותננו לא זכן למנות לנ צמן ימנו בלמלפיות אחרות של בשנת שתים לודיוש בשנית שלוש למלפות גבובינונו וכף לשטרות וכן מוא אוני אם לאינה של הופר בנואום גאי בן במולה בצא ואומישן ובישן אין ישן ובישן אל פין בעין אוא בארה בארה ביום הזה אלמי שקוא ראש מדים נאמ כאן ציום הבה ופאמ להל החדש מזה לבם ראש חדשים באה ליאל) דאש חויש אם כש לאש האש" באן מוצר ביע שבן יריה שנאה לבל ביני העולם שאים אקיימים את התורה וכן היש ל יושי אומ הלי הוא אמ בא בשתר דברת אל בני יש כאן בשקום חשף כשנתת קורה לישרף לאניפש

אא צל זעילא שניעה בקיני יך הט ישקלט ודש השלישי זזמא אמלו לינתן אמרו הו שנשבה בנו אפעיא פיון ל המאצר חנינה אנג הקצה הין א השפישי לצא ים לשנים מנין א אונ באנית! נת האלצעים ישלא מניץ " המקדע יה אשר צנה בא זכן למנות ענות לע צמי ינלפות נבוכרננו בעוןבי בצאן ש הצה מלמי לאש תדשים ין יצייה שנאה いったことえた ישרף לאניפנע

לא בקונר ולת בארץ חשף לא אמרוני לזרע יעקע שלפש ויינישון שיפונים עשייניה יופותיקי שא כתונים שלרה צצרה אני פר דובר צדי אובר בבינים שנישרו מנין אישרים מנוד אני מה שעשו לפני מאהבה לא משרכן מתיעשו אומורל העולם ומלא לא למדין תורה ומשפטים בל דעום שבש משותבתע ליים ולאנין וכילף לענוף ביון - וישען מרכורים ווצאן מדי קיים נסד מסי מפי שביץ והצא כבר מפורש במשעות נקיעת מרפידים וחניית במדצר שים מוילם ויקעומל ויבאו מי אין מקיש לפיערן מרפידים לאניינן במרבר שבים נפיעת מרפידים בני מקה ובני מרובה היש ש בקרבן אם זין אף חניום במדבר שיע בני מקה ובני מריבה היש שי בקרב להודיעך כמה הוא בחשונונה שבשעה קלה שעשו ישרא תשובה מיד כיקן בלן יידונו במויבר בדיצקיון שלשנה מגיר שבר מסיון שלעולם ניתנה להם תורה לישרץ שרן ניתנה בארץ ישרץ היוצני ארץ ישרץ אומרים שלנו היא וצוניתנה במקום אחר היובני אותן מקום אומרים שננו היא לפי בך ניתנה להן ברמשין שלעולם שבל הרוצה ליטול יצוא וישוליי אל מה מיבר לק מכל מעורכם פך אין דברי תורה מתקיימין שא במי שמונענ עזמו מכל מעדנים וכן הוא אומ וממרבר מתנה אין התורה מתקיימת אטן באי שמשים עצמו כמדבר בין ויון שם ישרף נגדהור מולן ויקען בע ישרחל נוחנו בני ישרף נפעים במחלוקת וחונים במחלוקת בן הוא אוצ ניתן עם חניה אחת ניוש בלפש בדי שיאפצו זה את זה ויקבלו את התורה" - דא יותן שם אם להם שהות הדבה אתם שוהן שם וכן מצינו באחרונה ששהן שנום עשר חדש שם עשרות יפנים ומוצה עלה אל הצי זה היום השני יכול עלה שלאעל פי הגבורון לעל ומל משה אמני עלה מל שי נמונל ויאמר עי מל משה עלה מלי מתנה מלאר שלא עלה שאן על שי בצורה " אין ומשה עלה אל האלה עולהבענן ויורף בענן ברית אבות וזבות בנש עולה עאו ויורות עאו ומכף אף אחר קריאו הלל זיקרא שין שי מן חור לאמ ומנים אף במשנמשה נימו כן קריאה נטאל קריאה בקנה מה להלן במשה משר אף כאן משה משה מה לאלץ משה אומ הננ אף פאן משה אומ הנני בה תאמר לביתיעקב אלן

הישמשהים ושיפות שוניבית עוד לבי ונלעה באור עי ותגיף לצעישרי די שאור בין דא בה תאמ לצית יני לן נשום אמור להין ראשי דברים שימוני לשמוש וועיד לבני יש אל אנשים אמשר ליון דקדוקי דצרים שיכולין לשמוע ולשמשמיורים צוויית נשים לאנשים של אם היוצה בשצראוני עולמי צוירני אות אושותשישון ולא צויתי חוה אשוני ובאת והטעתו ועבר עלצויי פראי הואן אחריהן הנשים בצריה שהאנשים נמשבין אחריהן לכך נאמ פה תאמר לבית יעקב או הנשים ותל לצייש או אנשים "כה בלשון הקורש כה כענן הזה פה פפודר השה כה בפפיקות הללו כה בפרשיות הללן כה לא לפחות ולא להוקיף פה תאמר לצית יעל הכלצוכות יעקב ותני לצני יש הכלצובות ישרא דא בה תממ בצית יעץ יעקב נקרא שמן מתחלה עבשן זכה ליטול שם הגדול ישרף בי שרית עם דה י התם באיתם ולאמני עדים ולא מפי כתצ ולא מצי משורת אנער לכם "אשר עשיתי למצרים אעם שמצרים עובדי על ומגני עריות ושופרי דמים לא נפרעתי מהם לא מפפרם ובשבילפם" ואשא אתכם על כנפינש לשעזר אומ זה יום הרפים ואבא אונכם אלי שהצות עולמים דית על בעני נש משמיען את מילון מה שיבולה לשמוע" לי אינצר בנושור יוסי הגלילי אומ הרי הוא אומ בנשר יניר קנן דרך נשר להיות מעופף על בעו בכנפין טיי שלא יהין מתבעונים כד בשנגלה המקום ליתן תורה לישלא לא כגלה עליהן מרן אין מתר אא מארבע רוחות שב ויאמר עיי ביפיני בא וצר פיש למן הופיע מה בא אידן היא מוח הביעית שוני מתיאן יצוא פלומר שושעני הבראית קשורה על היד לא עלת פולה פאחת בצת אחת שין כן היו ישלמשינין ומפלף שא שהתחיל האור לעלות משש מעש משאן ומפאן ומיטאן והוא הולך ופושט ער שואשרה שבינה על בל מה בניך נאמ שו מסיני בא ולר מע למני מוטים באל אה מתעש יצוא אל פבל בנצי נש דרך עוני להיות מניה בניו בים צרכין מפע שמתילא מפני מי שמדה ממנו אבל נשר מאי מתילא משי מי שחדק ממנו מעודם על פתיפיר שי שמדה מנה אבלין מתנדא הגא מאבני קלע מי שחדק ממנו מעודם על פתיפיר ביים בין בגלין מתנדא הגא מאבני קלע ומן החצים שבע אוים משרקין בן לני כן עושה עצען מחצר בין בניו לצני

לבעישרף אין רצרים עיכוני अ।अधे र्जाः אי צניתן את שיאו הנוא ג כה תאמל भर स्थान भर ולא להוקיף' לישרא. יטול שם הגדול על ולא מע ובדי על ומגלי ושא אתכם צית עולמים לעצר בנן שור भारे के वेद्यार. 43 V563 פיני צא נצל לופנר שוועלונו ן היון ישלמעורנין והוא הולך מש למי ל מניל צנו מתירא מפני מאבט קלע

אדם בך עשה המקום מלאפי שרת מחצה בין ישר במצרים ביות מה נשר שה מפריש בכנפין ומחשיבן לפי שעה בך הין ישרף הולפין שב ואוזרף שנים עשר מיל על כל דיבר וריבר וכן הוא אומן ותנפי במאדי שואו ותצלחי לה מה נשר שה עולה ממטון למעלה בשעה קצרה כך ישר שול שולם שבי לאנעלה צשעה קיצרה ומה עליית, עלן שלא כדרך ארץ אם ירידת יהוא שליים לאנעלה צשעה קיצרה ומה באשל ילכן אפרוש עליהם בשוני כעום הפשמה אובים מדרך ארץ וכן הוא אובל באשל ילכן אפרוש עליהם בשוני כעום הפשמה אובים אמירם בשמע לעותם ושת אם שמ כל אה למפרע והלא דצרים אל יחשתי ומה אם בשפה שלא קיצלו את התורה ולא עשו כל המצות עשיוני להם פלים הללו לפשיק בלו את התוכה ויעשו כל הציצוות על אחת כמה וכמה "אי יושים אם של מלפנד שכל תחלות קשות התחיל אדם לשמוע הכל נוח לן שמע אדם קימעה משמיש) אנתן הרבה שמע ארם רברי תורה משמיש) אותו הברייר שופרים " ושמרתם את ברית ל ליעזר אומ זו בדית מילה ל עקיבה אומ זו ברית שבות וחפמ אומ זוברית עצ" והייתם לי מיוחדים לי שפישין ביוויית עשיקי) במצוותי וכן הוא אומ' ואצריל אתכם מן הע לה לי בזמן שאתם בדילן אן העמים אותם לי ואם לאן הרי אותם לנצוכיוניצר הרשע ווציריו" מבלה מכל אננא מה מגולתן שלאים מרצה עלין כך ישרף עלי מה מגלתו שלאים חבינה עליו כך ישמי חביבין עלי מושלין אותן משל לאחר שפלו לן שרות הרצור בירושה וענער וקנה אחרת משם ואותה היה מחצב יותר מכולן למה שקשות משלן פך אוניה שכל העולם כולי למר שאמ והיה העולם אינו מחבב לא ישכוי ולשה שלקחם ממערים ועראים מערת עברים לפך כאמ והייונם לי של מב הע ל יהושע בן קרחה אומ סגולה שלא פהתקיעי אנץ או כשם שהשה מסתבלרכ מאחר בעלה ובן ממחקהל מאחרי אבין כך ישרול ישינהם מאומות העולם וללפי לי בל הארץ האתם תייול נייוחים לי עסקין בתורת ועסקין במצוותי ממלפת ל ליינשר בנן שלל יופי הגלים אומי לעיניד לבות אין ליפל אחד ואחר שאט הווף לו בנום ביוצאר מצרים של תרות שבילול יהיו בנוף ירו צני אוים ענים הכל תשיתימון לשלים בובל באניץ יכול שלים בעל פרקמטאורנ

שבנו לצני

הני שונים או שונים ושול בעלים בעלי מהחומות חל שונים או שונים יבול בשחנים במנים מל ובני דויד שהנים הין ול ובן דיוש מישאן אמרין ראוים הין ישרא ל לאפול פיקדישים עד שלא עשן את מעבל וניטל מהן ועתן לפינפם' וגני מלמו משה שינת ליוה ארור מה) בולן מרבישים וכן הוא אומ שה פצורה ישרף מה ריתלים לקיה אחץ מאיצרים כול) מרבישים כך ישרף לקיה אחץ מהן בולן א יורוש אותה לער אהיך כא פישר או מדים מצות שכל שמן שהיולה מוסיף לה מינור לישריל הנות מומיום להם קרושה אלה בלשו האורש ולה כעני) הזה שלה במדר הזה ולה בפסיקות הללו לה כפרשות הללו לה לא לפחות ולא להוסיף איה היצרים אני תלי אל בני יש בכל הן היצרים אן שלשה בתרים שנבתיו בהן כינד תורה ופינד כהונה וכינד בהלפות אוניה רכיל ושמרתם אתבריינו וה לי פג פהונה ומלפות דפת ואתם הלהיף לי ממל פיה ל נתן אומ ופתר שם טוב עולה על גביהן "נבא משה מלגרי שלמ הלך לביתו ולתפנה לעשיקים" אמקים ניקרא לזקני העם מלמור שנהג משה כבוד בזקנים מלמץ שהזק קוואין לפלישרף מלצור שנשרנמש משב בשקנים שבדורו וישם לפניהני משריר > לפניהם נושם לפניהם מיור עוניהם בהם " לא וושם לפניהם אמ על ניאשון כאשון ועל אחרן אחרן העבה היצל אע צוהן עי אף לנשים ויענו פר יועם יהוין לא בחנופה ענון ולא נשלן עצה זה מדה אא השוו לב אחף ייזומקן כל אש דבר שי נעשו ניקבלים אכן עליכן יישב משל את דברי הע זה לער זה יום השלישי דים יישב משה לות, שפר יאשה שבב ל עבייה ועלייה ועל כל ידידה ויידיה" דים וישלמע בא הצית ילמרך דרך ארץ שאננ ששמע שולתו שבארם את השייחות צביך הוא שיחציר ישליחותני ייאער אי אל משל מני אנצא לי בע מע אין ענן זיאן ערפל קשה שענם שניתנה בן תורה רומה להבן שעל גבי הר פיני ומנן שעלגנייור

वारा सार परिदेशियर कर राति दहार तर् धरार, द ताम व्यक्तिमाल क्वाना בענן שבעה שנ וילפהן הענן ששת יאים ויקרא אל משה ביובאשושה אחר דברות ותוא תחלת ארבעים יום ל עקיבה אוצ וידקבן הענן ששונים יעם ' רגני מלמוי בלאשהחיש למשל לשתרו ויחרא אל משה ביום הש שביעי אחר ושהות וי תקר באנץ תטא היה וחוא תחלת ארצעים יום" בעבור ישם הע בוצ עמך ל יהואה אומווה ל הקצה למשה הרינ חומ לף ובר ואתה משיבע והריני חוזר ומוויה ליצריך ש אומלא מפני כבורן שלמשה הודה המקום לרבדו דיתכך אמלן מצוות שלתענ לף במרה הדיני חוזר ושונה אותן אנילך כאן אינן אומ אשר צוה ש שלי אושרי זוהריי מלמד ששומשן מניך בשומעין מתי הקדים ולא מניף שא מתי זקפים הטיעדים לצוא אחריך ומפי הנביאים לכך טומ וגם בך יאמען לעלם דא וגם בך יאמינו לעלם הבטיחן הקבה שכל מי שעמר על הר קיני לא ישאר בלמי דופי והליהור אלי יאמינו בן ובתורה שטתנה לו הם ובניהם ובני בניהם עד לעולם מלאן אמרן כל הכופר בתורה ובמשה רבינן בידוע שלא עמדן אבותין עלהר פיני אות ילן עמר נביא ובקש להכחיש נבואתן שלמשה רבינן ועשה אותות ומופתים הרבה אין שומעין לועירוע שהוא נביא שקר ויחנק לפישנצוארל משה לבינו לא האמינו בה ישרף מפני האותות שעשה בדי שנערוך אותותשה לאותות זה אית בעיטפן ראינן ולא זרי ואדבינן שמענן ולא אחר האש ויעש וחקולית, ומשה נגש אל הערות היקול מיבר עמי ואנו שומעץ משה מיף אמור לפן פשרי פך וכך נמצאו כלישרי עדים למשה דבינן על עואתן שמיא אמיתואם באראחר בהפחישו נדע צוראי שהנא נביא שקר שהרי צא להפחיש מה שראיע צעינינו ומה ששמענו באשנינו וראיית העין ושמיעת האודן אמנה ברופה לא יכחישה אפילו אם עד לפך נאמ וגם בןי יומ לעלם ויגר משג את רצ העם אַל שְי זה יום הרציעי דא יוגן משה וני מה אמל הקבה למשה שיאמר לים לישריל ומיב אמרר ישרף למשל שואמר לפני מקום הדי בוא אנצ והקבלת את פעם קב באת דבריל יוםי ביל יוודה לי אנת לפי שאת להן מותן שכך אם שמעו ומני) שאם לא ישמען שאומ לה) כל עונשים הל ויציו משה זיקנה לעם

ם ועלכלישראל אורה ישרף מה ह दिश्व दिश्य भूरः מכלל שנני עם שרקבה מוסיף להט אל כענון האל שלה יזות ולא להוקים ה כתכים שנבתל מנם אתבריתניה א ונתר שם טוצ שני לעשיקים נים מלמץ שהדיוט וישם לטניגם וישם לפניהם אמוי ליה אל ננחים ארשון לב וישב אשה יירץ שפר גיינו צאהצת מלמדך ליץ הוא שיאציף ענן איא ערפל וענ) שעלגבימר

ישנל בעלנים

איין יעראל:

שיטבלן ציום החמישי והטן אם יטבלן ציום בחמישי הלי הן פריצי שמש לששי מה הל וקדשהם היום שיטבלו ביום הרביעי ומה הין עושים בחמישי היה משה כותצ את הצברים כארם שפותני בקפנפונות בששי מהוא אומר פשפר פונים נישמם משה בבקר ויבן מל החותהה נשר של במי היו מעבות הלן ל יהודר אוג לשנים עשר שבטי ישרף וחבג אוג לפל ישרף וכ) בוא אומ וישלח ארל בערי בני ישרא ויעלן עלת תנא על ידי בלישל הידעום מיכאן אמרו צשלשה ייצרים נרנקו ישל לברית במילה ועבילה וקרבי ואחר כך נותנה לא) תורה מילה מנני ל) דפות וכל עדל לא יאטלצו מל אות) משה דבין במערים פרי שיא בלן את הפקח וכן הוא אומין אשבור עליך ואל מתצ ביימין אמי לך צימן חיי ואנג פלץ בידיפל חוי שני צמום הללו זה מש פילו ודם פקרו וקרבן דפיל וישנין את בעריצעיש ויע על על ידי כל ישרול ושבילה ייכת וכצקן שאלתם אים שהן טעוטן איא פיבוק צגדים מען שהן טעונין טבילה דין הוא ומה יום בשעה שאיץ שעוני כצוק בגרים טעונין שביילה בשעה שטעונין מצוק בגרים דץ הוא שיטענו טבילה לפי שבטמאות המורות הוא אונג וכבק בגדין ולחץ בש במ לימד שמוא ממומא בגדים ושהף שעונים פיבום וטבילת גום והיא על כלטומאה בין שומאה חמורה בין טומיאה קלה ופיבום צגדים אינורה דאי בעומאה אמולה וכן הוא אומל בטמאות היילות הנגע צובלתה יטמא עד

373

הנע

70

y

75

14

50

הוס

כליכ

H]#

מני

13

על

ָּיל,

אמנ

נקי

מית

533

54

כע

יונני

(mr

טא

לתוכ

4711

なり

הערבי והנגע במי הנדה יטמנא עד הערצ הוא שמוץ ואינן משמשתששים לפי כך הוא טעון שבילה ואין בגדין טעוטן פיבוק הני פיבום בגדים וומוף מוזיום א עריך הטתלאן לשבום בגדיום שבוא חומורי קל וחות לטבי לת גופן שהיאום שור בבלטומאה בין חמורה בין קלה" והיו נכונים ליום השלישי מלמר שקשונה ביתושר כי ביום השלישי ירד עי לשיני כלחעם מלגור שלא הין בים שונים ל שמעני ב) יהודה איש פפר שכום אומ מנין אתה אומ שאם הין יוצאי מצרים חקילף אפילן אחד לא היתה תנפה ניתנות לבן חלל ביציום אנל יל ער לשני שלש מיכאן שטא שמר דור ולא עיניד דור לעמוד הראווים לקבל און פתורג כאלו ושלים אוא אומי ויצפן לושירים תושיה ביבן למולבי תום והגצלת את מעם מפעב מלמד שקבעו להי דנחומים לפי שהוא אומ גם הצאן והבקר אליפעו אלמול אין לי אירו למדרחו לעפונו ולירומן ולמערבו מנין תנל קציב מכל מקום השמרו לפ עלות בה הרי זו אזהרה יכול לא יעלה אבל יהא מותר ליגע תל וכגע בקישהו יכול יעלה בגלוגוקוא ינלעלות בבר מכל מקום כל בנגע במר מותיום עונשי לא תגעצו יד אין ביית עולמים בשום מגע לאוקגע בו יד ולא שנגעבוששל אמר בי מקול יסקל אין לי לא נפקל מנין אנילן ניחה הנל אן יכה יידה מנין שאם נעקלהביי הוא נדחה תלל שקול ישקל או ירה יירה כל הייבי שקילות בדחי מנון שאנ מתברחייה אחתיעא תלל או יכה ייכה בהמה אין לי לא בהמה חייה מכן תל אם בהמה הוא הדף לכל בהמה חיה ועוף בף טמיים בין טהורים איש אים לא איש אשה מנין תל אם איש׳ לא יתיה הריזה עונש׳ במשף היצלהגיע בדר כשישיון השופר וכץ הוא אופי וביר במשך בקרץ ביובל ובערבאיקהץ לדיכרא יובינאי לי יומי אומ לא מקומו שלאים מכבדיו שא אדם מכבר את מקומושנו זמן שהשעינה על גבי הר קיע העולה לריאשו חייב פניתה נפתלקה שבינרא טמאים ובעלי מומיץ מותרים לעלות לשם וכל זמן שאהל מועי נטוי הנכנם לינובו חייצ מיתה נסתלק אהל מועד טמאין ובעלי צומין מותרים ליבנס וירד משה מן בהר אל העם מלמר שלא הלך לתוך ציתן ולא פנה לעשיקי) ארים מני) שבשתיה מחזיר את השלחות לא היה מחזילה לא בבקר תל ויפקלשר

שלים לפינו לפינו לפינו לפינו

קושה. ענש ישי ישי אומר

שנף

יארל. ישרי יישרא'

ָּ וּלְוִילְּ

אל נישלא אליליל מצטעה

יש דיט ולחץ

היא על גג דאן

עט;

בחות משנים כמים וישכם אנש בבקר זה הכלל לכל שנצטוה מה הלל פימר שות שר אתון צית זה בטן אנב שבשהיה משה מחזיר את משלחות לתהיה א כמון איר או בבקר ויקדש אית העם הפרישם אן האשה לפי שרת ורה נקשת קרושה דכית וצעת קרושים בינה לפיבר צריך האום להתקרש לה כדי שמושק צו והלא דברים קל וחומ מה אם כחם ומים שאי אפשר לגוף לחיות שלאישה בתקויש מה) משה רבין ארבינים יום עד שניתנה לו תורה על אחת כפנה וטמה שעכיף ארם לישהר לה מכל שמאות הגוף וכן הוא אומ יראתש שהורי אימיני היא טהורה כשארם משפר שצמן מן הטמאור לכך נמשלה פתערה בשמן לומר לף מיו השמן הזה בב משקיף אוים יפול להכנים בה) שנים אוץ מן גמאן כך ותרי תורה אין אדם מונ להמנים בה דונום ומני אין אינמיני היא טהורה בשארם מטהרי אה עצמו מלה שקמש בה שלאיאמ הואיל ואט חכם חייבט בני אדם לשמשני הייבט בני אדם לפרנסני הלל אומ ורישתמש בתגא חלף האבל הנאות מרצריתורה נשל חלקו מן העולם" ומה בלשאצר שנשתמש צכלי בית המקדש פעקר מן העולם המשלמש בכלי שבו נברא העולם על אחת כציה וכמה אי אינ ביימולי היא טהולה בשאדם מטהר עצמן מן הגיאות ל יוסיבן יהודה אומ מפני מה תלמודי חטמים מקען פשהן קשנים לא מפני שנואפין ולא מפני שבונום שא מתוך שהן גקין בעינמן". אקיבן יהודה קדא לתכמים שמות לף בנותי קדא עומקי תכם ושופר ללי יהוריה חבם לפשיר צה ללי איעזר בן יעקי קב ונקי ללי יומי נמין עמו ילי שרפון גל שלאצעם ויש אומרים גל שלאבודים שכל זמן שמכול אחף מהן יהין שתקשקשי ובאים זו עלגב זו כן ל שרפים דומה ציאנן שתלמיד אכל נבנל אצלו הוא מביא לומקרא ומשנה הלכות הבדות לל עקובה אוצר בלום למי לי עקובה דומה לפועל שנטל קומים ופשלה לאחורין יצא לשרה מצא חשים וינים בה מצא שעורים והניח בה בוסמים והניח בה פולם ומניח בה עישים ומניחטו נכנק למדינה מכל חטים ומניח שעודים מוכר שעומים ומניח לוסמי) בוקמל)

לתלי משר משר משר לא א משר מעם אמר

ואול;

יושב

בעונ

ואף י לובר

הצלי

אחר

77/

מט

יווכ

AK

404

15/3

3(3

147

מוכיו

ומוינ

ואציח פוליץ פולין ואנח ערשים כך ל עקעב רומיה פשה פל הינושי שישבורי למטביעות לל שעצר בן עשריון קוף שלריופלים לפנון הוות האוצה לישבל ומושם! קונתו והפשיפה אחריו אמרולו שאן טוב עליך אמלה) הין אפרקפנן בש שלקה אנגלה) הין חלישון יש עליף אנגלהן הין אף פדי שלעזר דופה:

חשמים גבנק אצלן שדין מיודא אמרילן שאלן משמש בישרשים בישרשים לוצהלבה אנגלו בהגדיה אנגלו נמשא איש יוצא ממשל ביה בישרשים בין בורי קופה שלהלבות לר יופי הגלילי מלקט ימה בישר בין בירי קופה שלהלבות לר יופי הגלילי מלקט ימה בישר בין בירי קופה שלהלבות לר יופי הגלילי מלקט ימה בישר ביישר ב מאת חבמה מהר סיני ומשנין בה לפלחכמי ישרולי לריבן שמשן בן במלואלמפון מוכרת ארגמן כווצ' לל ישמעא חנות מיוזנת לל שמפון בן יקואי טוחק הרבה ומוציא קמאה ומה שמועיא אינומו עא שא מובין ופך אמל שמעון בן יוחר לתלמידיו בני שנו מדותי שמדותי תרומות מתרומות מדותין שלל עקיבה ביום מצאן לי שמשן בן יוחאי לאפי בן יהורה אמ לן מפני מה אתה מפטם וצרייוורי בפט חפמ אמל לן ומה אמררעעליך דין שנה הרבה ומשכח קמאה ומה שאתרה אשבה קובין הף למשנתך" דיא יראת ער טהורה אימתי היא טהורה בשארם מטמר את עצמו מאהצה במף וזהב שכן הנביא אומ אם תתן לי אתחציביתה לא אַבא עַבּּוּך וּכֹץ אַישע אונג הַוּי אי אשר עַצַּריוני יַנַינון אָם אַדָּח וּכֹץ דכאל אומ מתנתך לך להוף ונבציביתך לאמבן הב אמר יומי בנו שלל חלפרנא מעם אחת הייתי מהלך בדרך מצאני אדש אחר ונתשל שלום אצלי צחנים באקנ אמריתי לו מבני עיד בדולה שליוכה ושלשופרים באיתי אמלי כצונך שתשבאני וארן לך פרנקה ופקף ודהב אמרוני לו אפלן אינה כותן לי בלממון שבעולם איני יושב אמלי ולא קובלת עליך אמרית לו והלא פל הרוחות והנשמות שאתה רואה בעולם כולם חודיים לעפר ואין עומף לאףם בשעת מיתתן לא מברי תורה כלצד ואף ירושלם לא חושה של מפני פשעה שלתורה של בפשע יעקב בל זאת אם ליצלוף המקום שנת) לכם דברי תורה שתהיו עפוקים בה וצטוחים ועוצבים כב הצלי עולם המרור ל יהי רצון שלא תעלה קנאתים על לב אחהים ולא קנא ת אחרים על לשינו ונפטרתי ממנן " דא אימתי היא טהורה בשארם"

ל פימד לוול ש 77 לה כדי שלחיות עלאחת יראתש נשנה (75) ומני בירוב". שנאיאמ AIK'S ש"ו ומה בעל שבן ים מטאו ני) פשק) י'ניאל. 43° % עמן 'לר מה) יהין יול נבנס בלום למו שים ויניו ומניאטו

אי) בו מאי

מינות שינות מן העובירות מא לפי שוצרי הנורה צריבין שמרה וקרושה לכך טאוני ויקוים אוני לעם איבצטן שמלתם אין לי אין כיצוק בגריום מנין שהן טעונין שפילה דין הוא ומה אם בשעה שאין טעונין ביבון בקדים טעונין טבילה כן שטעון ביפון בקדים דין הוא שיטענו טבילה "יאמר משה אל העם היו נכנ לש ימי יצול משפ אמל רברי אה מפי עצמן הנל ובין נכנים בין הש וכאן הין נבנים נכונים לכונים להזירה שווה מה והין ככנים האמור להל קוף ש שאמ כמשה אף היו ככונים האמו כאן קורש שאמ למשה ל אומ מיוומן מוכרע וקרשתם היום שיטבלוביום הליו לי לעאר בן עדריה אות מנין לחולטית שכבית דרע ביום השלישי שהיא טמיה של היו נכנים לשלשת א אל הל אלאשה ל ישמעל אומ מעמים שה) ארבע שנות בפמים שין) חמש ביעמים שהן שש ל עקיבה אומ לעולם חמש' תמ לבנן הפולטת שפצת זרע לאחר שלש עונות חרי היא טהורה ואינה כלום שפצר פרחה ואם כלטה אותה ביתוך שלוש עונות הרי היא פרואה קדי וכמה עונה או יום או לילה קימא ליה לף אעזר בן עזריה בשער כגון שנבעלה באחר בשבת ביום שלוש עונות שלה לילשני ועם שני וליל שלישי אם פלטה אותה צליל שלישי שהוא יום שלישי לציא הרי היא טמאה ואם כלטה בשלישי ביום מפיי היא טמורה שהרים לטה אותה לאחר שלש עונות' זיהי ביום השלישי בי הצ בשבן שנומד ל מלמד שהזמן והמעשה מקייעין אית השעה שחים ניתני) צה לכל צאי העולם יכול ציתנה בלילה תל בייום ביום ולא בלילה יכולניתנה בשיליקה ילל ויהי קולות וברקים קולות וקולי קולות ברקים וברקי ברקים קולות מעובץ זה מצה וברקים משובין זה מדה וכן דו או קול שי על האיש כולעד ובהיבלף כלן אומר בבוד מביד הכיו שביום מהן תורה הין ענפס וצרקים וילידית גשמים וכן היא אומ עו בצאתר משעיר בעל משר אף אבל במה לם הל כהסולם הבים להסו אום ואוני לונ בתאל בענעל נואון ברקים תבל וכמו קול שופר היה נשמע באניר שנ וקול שופר חזק מאד עד שרעש בל בעולם וניקקבצו כל אומות העולם אינלבלעם ב בעור אמרו בו רומה שהמקום מאצי את עולמו במים כענין שנ ען למצול ישב אמ להן שוטים שבעולם כבר נשבע שאינן אביא מבול לעולם כענין של כימי נח

THE CARE

שבר! אשר

ייני ק אין א ייני ק

לאבי ביף פו

ליונכ אנץ.

יראלי יכום כ

ועצג, ולג'

יגעינ

שקטי הקור.

נפניה ויוולף

מעולנ תכנת

3H HK

מוריי

זאת לי אש נש אמנו לו וראי מבול ושלמים אינן מביא אפל מפשו פונו שבול שלאיע אבלכם איכן מציא לא מביל שלמים ולא מבול שלאש ותמחילו ששום האם לשנה דובי לכם תורה הוא נותן לעמן של עי עוץ לעמו יותן ואין שם דיא השם של עו מו וקושיה אמרו לו אם כן ער יברף את עמן בשלום ויחרדים לפנים אשרבה נצדעשו וכלת רצרים קל וחומר ומה ישרף שעתנידין ומעותה לבדי הר קים מדעדעו אומות העולם על אחת כמה וכמה וכן דות אומ משאים בשונה דין ארץ וַכְאַת וְשָׁקְטַה כֹירציה בשם כֹחייא בכ יוסף לפנה הרבר רוצהבנולף שוה יוצת לקמופון חיילות מכאן וחיילות מכאן ורמשים מכאן ומוצא ופין השל מנותים מכאן ומוצא ופין השל מנותים ומב מכאן ומוצא וביות ובאר מביות מביות מצא למלחות באות וכאבים בין בשהוא יוצא למלחות באות וכאבים בין בשהוא יוצא למלחות באות ובאר מביני והרעיש את כל העולם כולן לפשייום לאונים את כלבאי העולם כמל דפת בקום למשפט אהים על אחת כמה וכשבו אגץ יְרְאַה וְשַׁשְטָה אמר כרי בשם ל יוחנן אם יראה למה שושה ואם שששם לאה יראלב לא אמניה הארץ פנה אם מצוה אחת קלה שנצמוה עבות אדם הראשו שנומן יטול בעמוד בה ונינק לליני בעבורו דכיל, ארו רה האדמה בעבן כך מאותים ארבעם ושאוני מצות עשה ושלוש מאות ששים וחמש מצות לא תעשה עלמחת כמהיי ולמ׳ ל יהושע בשם ל לוי אומ למי בך חזר הקבה ופיום את הארץ ארץ ארץ ארץ שאנעי דצר שי אמלה הלא שמעות מה שאמריתי לא אפיף לקלל עודי אול הארמ צע הא ופון ששמעה כן מיד שקטה ללי בשם יוחנן אם יכאה למה שקטה ואם שקטה למה יראה לא אמרה הארה תומר שאין ישרף מקבלין את התורה ואני חוזלת למימי לכמות שתייתי דאמל החוצא בשם ל אחא מאי דל נמותים זתרץ וכל ישביה אנבי הפיני עמודיה קבר צבר היה העולם מתמוגג והולך לו שולי שעמדו ישרד על הר סיני ומשורו בלאש הכר יוי נששה ונש כבר היה יעולם חוזר לתוהו וביהו ומי צומם את הפולם ביני תבייני עמ פל בזכות אנכי יונטיני עמו שלה לי לוי בשם ל יוחנן אם יראה לצוה שקטה ואם שקשה לביה ינאר. אא אמני האלץ תומר שהגיע אמנה שלתחיית המיש שחיבה מבקשלתכוע אורי כל אה שהפקור בירי פמה ושל וגלתה היורץ אול די אינו ולא קבקה עור על

שה לכך (प्राप्तात (در بعد بالألا ש יתי יכול ז ככונים ונים כאלו ביום לכינו י עטמאל עעעוות ינן הפולטון ואש כלטר יימאלוה! בות שלה ושילציאן , ותנה לאחון והמעשה ללציום े पारीत וכ) לן און נת, תורה עלע משי לבל היאירו אף עף מלו בן सर् की

שימי נה

הרובוה ופיץ ששמעים אנכי אוף שחשה לא ויחרף כל העכי זה הוא שאל היש ליוני ושינשה הונין תפוצ וחשה מקום בינה בכל מדבר כנגד מתן תודה שבשעה וממ ששולה אין של ב בעיני היה היון לבא יוין און הוצפון מיו הולבין אל הדרום ב נפום בון מפוב שששון שירום היו הוכנים מן העפן לדרום בא לה) מן המדרה היו הוכנים מן המש שנים לשורחות לה) מן המעובב היו הולכים מן המזרח למערב נמצמו שודים לבאן בש לבאן בל פד כדי לפאן בל מה התורה והין מומרים צין לצין והחבמה מאין הם מפי אנו לי יושי היה היות לישרים כמן מה המן היה כל אחד ואחד מישרים ועם אמנו בדר פחון השונים צפי בותן ותצהברים לפי בותן והקטנים לפי בותן בך יוולה היה היון מש נשמנע לצל אחף ואחף כפי בוחו היא תוא לכינקול ש בכוח אינו שא בכוח שלכם אשוי אקף ואקף "וונא משה את העם ל יופרבן יוין היה אומ עו משיני צו עלם שוע כבלה ואט אומ מיקיע בא לאכל בען בשמחה מושלו משל למה הדבר דומה לוון מה א שיצא פקראית כלה מכבורו שליוצא אינה למד מנ כבודו שלנכנס לכך נאמוים אמני משה אין העלק השלי ויתי צבן ביתה ההר בצפפו ועליה) מפורש בקבלה אביניבים שמא השלע בשתר הצורבת ל שמישר אומ אין דבר זה אמור שא על היש הראיני אות שור אַרְאַין בענין שנ מתיעצו וראו אות ישועת שי הַשְּמִיעיני אות קובר פינעין של דבא ופרעה הקריצ' ויצעקו בני ישמף אל עי בי קילך ערב ותעלשועתם אל האליוורה ומראך נאוה ויאמן העם ל עשיבה אומ אין וער זה אמור שא לפני הר פינו ויצרי בראיני את מקאוף כעני) של וישכם משר בצק וען מזכח תחוד השמיעיני שני בי קולף בענין שנ ויענו כל העם יחדו וואמ כל אני דבר עי ננו פי קולף שרב היט פר יכ כל אשר דברן ומלאף נאוה צאהל מועד ויקרבן כל העדה ויעמ לפני ש' אחרי הכבי אוארט אין דבר זה אמור שא ברוריות מבאים יניני בחבוי השלע כענון שליוצעו היושב על חוג דארץ בקתר הבידה אישראל שושבין בצר נהין שלמלביון יאלא עד שיגיע זמנן הראיני את מרי איף זה מעשה השמיל מת קולי זה ונלמוד פי ודירי עמב ומל נאות לחוריישך כאיה מעלות בין ינותוף במעשה ובצר נמנו בעליית בבורי ו עדים מי גדול תילמוד או אעשה אמ ל שרפן גדול תלמוד אמ ל עקיצה גדולמשלא מי ענן כולם ואמרו גדול תהמוד שהתלמוד מביא לידי מיעשה ואין המנשה משור בב

א שאנ מים לימי תכשער" דית ויתעבו בתיו מיד מממר שבפר שלים מיול אקשבשובות שבשעות ותא אם מקבלין אתם עליבם אינהיוויה נאם לאו כאן יהא קבוריובם באונונים שלעפון בון מנוכולם ושכבו לבם כמנים ביון צוצי ואמרו כל אנצ ייב או נעני ומו אויבין בין מלמעם שרבים אני צריך ממרו הרי שמים וארץ יערבונן חצ פנן בטילין הן אמתראשונים יל מאין ול אפי מופנים ווולחים יש יול מגן ואול ונות הנו על יברי מנבים חובים ובאשוני אור. ועם אמנו בדעשש יכול מקום הקודע תל כום ולא מקום הקודש מנוני מה מפני אשני ירדים קולה הית היו שיוצ מביד הביל שהיתי ליחבה את הריקיע ויהויה לה על הריקע ונעער בלביונים בצון שלכל למוץ ביו וכן הוא אול ביוויון מש ממקים מים תצעה אש להודיע שמף לעניוב" יני צות על סי שוש מערד שנמשלן דצרי תורה צווש מנה אש חיים לעולם כך מברי תורה חיים לש בר דומה לחו מה מש קרב לה חדם כבוה כיחק ממכה צנן כך דברי תורה קפבלת אדם כבוה כחקל בך נחמויום ממכה צנן הינו דיכן והני מתחמם ככגד אורן שלקב מהי זהיר מפרעלים. לה יוניניבין שמא תכוה מה אש קשן מדליק מן הבדול ובדול מדליק מן הקשן כך דברי תורניקש בראיני אור שוד מן הגדול וגדול לשר מן הקטן כל ימערכר צאש בעולם הזה זונה ומפרפר לשום מינוני) של לדבו וכי מוג יש כצו יש הובף צדיין ול ורובר מיערום כולי דא כל המיובל עליו דברי ים אל האל מורו שנאשל באש פורקי) ממנו עול מלביות שנמשלן באש וכל הפורק הימנו עול י הר קים דיברי תורה שנאשלו באש נותני) לו עול מלפיות שנאשלו באש וכן הוא אומונישני הַשְּׁצִיעִינִי שְּׁצַעַ בְּבָּבְם בִּנַבָּאָשִיינָאוֹ וְנַיָאָשׁ וניובּבָם מיד אש בני ארם העמני) בה כיפרים בין הבראת שנהב היט פי תלמודי חפה ניפרים בדיעור) ובהילופן ובעבריפתן בשוק ויעלעשנו פעשן בעשי אחרי הפבשן אה פבשן זה בורק את החביות מהן יושחת ליין ומהן יוצאות לשמן ומבין בעטן של וצעות חרו זות בר דברי תורה בור אין את בני אדם וכן הוא אנמ אפר העני צרופה בעטן של וצעות חרו זות בר דברי תורה בור אין את בני אדם וכן הוא אנמ אפר העני צרופה שלאלביון יאלא ניתנו מצות שא לערוף בהן את מבריות" בעש הכבשן יכול בעשן הכבשן . ונלאוף פיוצא בעשן אשמישין את האוצן מה שיפולי לשמוע פיוצא בן אתה אומן המה נו בעליית בינור אהי ישריל בא מדיקר הקדים וקולו כיוול אים רבים אכשר לבריותו כמותו יוצה גרונמניא משמיעין את האוץ) מה שיכולה לשמע כיוצא בו אתה אומ עי עאין ובבור האונשה משור גב מל אפשר לבריותנין כמותן דאן משמיעין אית האוצן מה שיכולה לשמע

מיתנול ביקון באט ואינון ביאט ואינון

שיוצאיבין איונב אושל שוום שווב מי לא יידי ש שלו דב אפשר לבריותין כמחין שו מששושין אות האודן מה שיכולה לשמע" בייצאבו אתה אומ יערף כמטר לקרדי אתשבושות שאים גרולים אן התורה שהוה מושלה בהן שא אשמיעין את האוצן מה ששולה לשמע ויחרד כל ההר מזור נדרעדע וכן הוא אומ בַּאַת תַרַעדים הרים משפופים היבן אתם מרצין חינבם הרי אתם בבעלי מומין אוגבן או דק ההר העד ששש העניתן זה שני את שי ישכן בבנה זה בית עולמים ' ויהי קול השונ הה וחז ש שמהה שבעולם כל זמן שהקול הובי הוא תושע אבל מי שממ והיה העולפידעם שמהה שבעולם כל זמן שהקול הובי הובי הנא עושע אבל מי שממ והיה העולפידעם שאכל זמן שהקול הולי הוא מתפבה כל זמן עבע אדם הולפין דעתן מתעשבוע הוא אומ בי שישים חלמה משב ידבר והיה יע בייונ לי שיעזר אומ בבור גרופים לן המוקום למשה שלא היה המקום מרבר עד שמשה אומלו דבר כבר קיצלו בש אתרברון עליהם בשמחה לעקובה אומ מנין שבקול וצפוח וצנעישה שהיה משה שומעבן היה משמיע ארן ישרף הל משה ידבר וחל יעכנו ודאי מה הלבחה מלאד שבקול וצכוח ובענימה שהיה משה שומעבו היה משמיע ממל שמעון ב) פצי מני) לאתרבם שלא יגביה קול יתר הן הקורא של משה יוער והאה יענע בקול אמשמע של יענכן איני יודע שבקול את היל בקול בקול בקולן שלמשה ' וילו שי על הר פיני אל ראשה בי ופול ירד ודאי הל אתם ראיתם כי מן השב. דב עב יכור לא ירד ודאי חל וידד שי על הר פיני אמור מעתה נבקעו שנני השבים העליוני ניתנה רשות ילוש ללהט את המים וכן היא אומ מקדת אש חממים מים ילקה אש ירד לו היציע העלות ועמד לו על בבי הרסיט וויבר עמדן מן השמים אלן שמים שעל בבי הרסיני ויקרא שי למשה אל ראש הה ויע מעל כיון שעלה מעה לרקיע חברו עלו מלאצי השרה אמרו מה ילוד אשה עושה ב) אם למ ניטול תנרה באתי אמרו רבונו שלעולם תקתפק בעליונים של שי אדוננו מו איר שנגד בשלהאל אשר תנה הורד על מש תנה מורך על השמים שהיא כוא ומה כך ולשובכ עפר אני לו הקבה למשהב עמרם החדיר להם תשובה אמו לסטו לבום שלעולם וש יכול אני להשיב את מלאפיך אני לוהחדץ בבק אוה בהם תשומה הרא היא דכונ מאחץ פני פקא פרשג עליו עננו מלמר שארוץ

ירות תקי כית

等

מיני ל

אלה שונה

יקר פון מער

באנ

לבי

ית ישי

נאם. כהני

יפרו

למשי אנדי:

וכוצ

ארני

פנקא ופרשעלו מדירעננו ופיכבו בדי שלוג יליוטודו ישולאפים ביקום כמותן שון הוא אומי ושיפוע בעי עלף עד עברי כין שאחד בכפא אנ לוום יתם מום. יטר לקרד תקתפק תורה בעליונים וכי מב אתם צליכי) לה אמרו לו ומה כתוב בם או שלבם יע האנין איי כתבה לא והיה לך אל אחר עלפני וכי יש עמפס עד בתבה לא תשא אית ששואי שלי וכי יש בפערם מקום שבועה כית בהנא תרצה לא תנוקף לא תנבע ושיששם אודת מכל המרות הללן כת כה כבר את אביף וכי יש לכם אבאם כין ששמנו פף אמרו רמונו שלעולם תכה כן כדי שיפתנקו בה התחתונים שאין העלינים ארשו לה הרא הית רכת שי תרונכן במה תהיר שמך בכלה ארץ וכין שדאן מלאבי משרת שנתו כן היוצה את התורה אף הם עמרו וגלו לו רוב מפתרים הרא היא רכת שבנית ונשברע जार दर्भाश्य לעלום שַבּיתַ שָבי ואף מלאך המות כין שראה שכלה מלאכים מלן לו מפתיר) אף הוא גילה לו מסינירי) אמ לו בשעה שהמבמה באה הקטר קטרת והיא נעשרת עה תל ביקו טון שהיניולה המבפה מהוא אום ויאמר משה אל אהרץ קח את המחתה ותעלאש מעל דמ ושקט ת ואומ ויעמריבין המתים וב תח ותע המ וכן הוא אומ ישישו קצי באקד" ויאמ שי אלמש רד העדבע מי שעלה זירזו שלא יראה ומי שלא עלה זינזו שלא יעלה' פן יהרקו חל עי לראות שלא יפגרו אתהתחומים ונפל ממנו רצ אים לבאת אפלומים מביד שמם נפל אחד מהן לאדץ מעלה עלין כאן אפלומים לפעון לא ונפל ממנו לב ממי שמיעוטו מעכב אינרובן" וגם בבהנים הנגט אלשי יתקדשו ל יהושע בן קרחה אומשו בכורותל אומשה נדב ואביהוא בשני מאומות ז צוום ולגו נאמ כהנים ולא נאמי צדב ואכיהוא וכשני מקומות נאמי נדב ואביהוא ולא כאמי להנים ים יפרץ בהם ען שלא יעשה בהם פרצה לא פן יפרץ בהם יע שלה יפרוצו" ויאמר משה אלש לא יוכלהע לע זו היא של יהורה אומ אמלן הקבה למשה הריני אומ לך דבר ואתה משובני והריני חודר ומודה לרברוך" כי אותה אנדייני. בנו אמ לו כבר עשו לאן תקומין ונקדרדן "ויאמ עו אל מש לך רדועל שהיאכיא אתר ואמרץ עמיד ואין הפהנים עמד יכול אהכי היה עמו במחינה על ונגש 別れぬ工を משה לבדין אל שי אמור מעתה משה מחצה לעצמן ואהרש מחצה לעצמן

יעדון הַיִּים

לונר לענד

בוב נוז מו

ולכאינים.

भवानुद्राप्त ।

なるこれ

לל שמעון

אל יענע

נשה נילו

שעת וכוכ

ם העליוני

ימים אכן

ביו) שעלה

हैं) मद देव

יורוננו פו

אוצה אמר

שארוז

ייידי משות שולוע וייונד אתם בעלעד שלה הלך לתוף ביתן ולה פנה לפפיקי) איוונים אונים שם משפיום הר מיני שלון הלף לתוך ביתן ולא פני לעסיקין אמלים מני) אם משפים אונל מינים אני אף משפים אונל מינים הל ויצא ויצר משפים אונל מינים הל ויצא ויצר משפים יע אות אש יצור בין שופה מעה לקרוא לאורי) השמיע היובל קולן ברישל שלמש יע אות אש יצור בין שופה מעה לקרוא לאורי) השמיע היובל קולן ברישל יושורן ושרו קולן שפאשה שהיה ברקיעיעו קולה כא שן והשומים והארץ לעשו משרים ניבבעות נתמוטטן והימים והנירות ברחו וכלהמילנות ברעו והמתים שביי מאן ועפעין על רבליהם ונדיתען ישרא וחשרו באחוריהם שנם עשר מיל ופרחה נשמח אורן ניקול שמטן בן אנכי ולא יהור וכן מוא אונג אחת יבר אהים שתים זו שמעקל באותר שעה אמרן למער קרב אתה ושמע נאת תרבר שינן ושמע הקבה קולן וערע לפטר ושלח לאוכף ולבברוף ואחדו בשת ידין שלאשה שלא ברצונן והגישוהין לערפל שנומשה נגש אלהערפלגש אין ביתבן זא נגש בעל ברחו והשמיעשה האיצרות לישרא ועטו הוא אומ כיצנת שכר ביום קיצירייניר נאמן לשלחיו וייצר שהים מת כל היי השל לאמ אמ להם דין אני ביהר ביניכם ובין כל הייברים שלו לא קצלתם עליכם לא הייתי נפרע מכם אינן דומה אקבל לשאינו מקבל ל יהודיה הנשות מושה משל למה הדבר דומה לתקד שנשת אשה אמרון לה התלקחת ליו פיפי עמריה כך חתם ישרף נמשבתם לינתמשבנתם לי נקול שתעשו לי דצונ איא וייצר ל מנמד שדערים שואמרו באוהן שואמרו לחל) שניהש לענין אחד אר שאי אפשר לן לפה לומ ואי אפשר לבל לאוץ) לשמוע כן הוא אומ ויוצר שאי את כל האבר ולהל) הוא אומ אחת ובר שה שתים זו שמעתי ואומ הלא פה וברי כאש נאם שי מה אש זה נשלק ללמה ניצועות כף איבור אחץ יוצא לפמה מקר אות דא וייצרע שר שמושעל ייי כך ואני שמשלם שבר על ייי כך וכן הוא אומ ספים בפנים רבר עי עמ אמ ל פני בפנים הרבה נדאה היובה לישרץ במי בפנים זשושת בפנים הרופות בפנים מוריקות בפנים שמחות בפנים משחקות במנם מסבירות הא ביצר בשעה שהיה מראה שה) פורענותן שפרשעים היה בן דונ בנאה לה) בפנים זועפות בפנים הרופות ובפנים מוליקות ובשעה שהיה מלאה דורה מהן מתן שכרן שלצריקים לעתור לבוא היה נבאה להן צפנם משחקות בפני ולא

क्ष ולכנ 413

יראנע [•]

ガサ 地う , MM

133 NY

ילול מלצי 134

- 1 ומנו

-יכונ וווצנ

המני מיות

May

المالية שמלחות בפנים מסבירות דא וייצראתים מלפני שתיה את לששלמושו ראשן ועל אוארן אחרון" דא ט מני) אף וויבר אף את פל הוצ הצ יכול צאוורוכה אמה ייצא (דבר לו קיצלנן עלינן אל אנכי עי שלה אנכי היה בכלש ויצא מוצא מן הפלל ללשונשל קובן כרישו הכלל מה אנכי היה לן דיבור פתני עצמן וקבלה בתני עצמן כך כל דיבר ודיצר שים יץ לעשן . לו דפור בפנ עצמן וין בלה בפע עינמן שנה תלל לאמר מלמד שהיה אומ להן שלפל ייבר וויער על לאוליון ועלהי) הים אכני ש הלייף אני מוא זה ומי שישל מכים שניי יאי נשמח רשות שוא וומחה לשמען אומ לענין השחתות עולם לאמ ומחיתי אות כל הייקום זו שאללי אציהוא זה ומישוש לן כשות יבוא וימקא" כיוצא צו אתה אומ לא בשתר ויברית हें नहीं ।पर्य באקום חלץ חשך אני ש רובר צרק אני הוא זה ומישיש לו רשות יכוא ויננחוא אנבי עי לייף שוה אר על פל באי העולם וכול אף אינה כיוצא בהן ול שהיך ונישוהין. ישמיעטא יכול עליך בפני עצמיך תל אנפי עי אלוה אני על פל באי העולם האעיצי לוה אפי על אין יייצו כלבאי העולם ושמי יותול עליף" ביועה ביבר אתה אומ שלש פעמים בשנה יראה पर्वितिस अ בל זכורף איתפני אאר שי אחן אני עלבל צאי העולם יבול אף אתה ביוצא בהן ילל コインシ か אי לתי ישרא יכול עלוף בפני עצמף הל את פני האדין הא בייצי און אני עלכובאיי יתליקחת לינ העולם וחל שמי עליף ביוצא ביבר אתה אומ בה אמש עצ אהוע הנה אני ישן לי דעונ אריכלבשר אות אני עלבל באי העולם יכול אף אתר. פיוצא בהם הצל אהי ישראל פעני) ארוך יכול עלוף בתנ עצמך הלל אני או אריכל בשר הא פיצר אוה אב על פל צורי העולם וויצר און וחלשמי עליך" אפצי עד שלי למנד פתרו בליאן אנפי שא ללמטיך שבדול מתן חורה ץ פיג וצלי למני היוצה יתר ממעשה בהתשית שמעשה צראשית פתח בין צבי וכאן פתח לצמה מקד: מיף ומכני מה פחוד בל במעשה בראשית שבי בושר כך מה בי כא קרמן לאחת יריפץ וכ) אוול פך לא קדם את העולם שא אותן האחישוניות אל שני מכורך לעולם לישרץ צמין ל יופר אומ לפל האותיות יש רומה בי לכם דל לכיאש הי לחות שלים וכאן שאר ש משחקות כל האותנות אבל שלם זה אין לו דומה לדומה לני כך נקרא על שנק שלוון צה שתי צשעים היה לו דומה לדומה לפך פנח אנטי לשניר בשם ל זורא כל אותן עשרים וששה ביה מלאה דור היה אף קורא תובר לפע הקיבה ואומ לפער רבון העולצנים אני לאשף לפלהאותות ואקות בעני ולא בראות בי שאן שבית אמ לן היובה חייך שבל העולם כולן לא נכלא שא בזכות

ووهاس عرض والتراس

הפריה שנותרי מורן תורה לצני ואיני כותה שאבך אנכי נד שאוף" אמל שמושי משוף בויול הייה העולם עו שלא ניתנה התורה אבל משניתנה התורה כביבול נעשה אונקוה מיכאן ושש מוכאן פרשובריע לא ארצעים מכריעים על עש כף כל העולם כולו לא כברא אי לששם יואים דפת כי ששת יצים על עי אבל תורה ניתנה לארצעים יום שב ויהי שם ש שימרשעים יום לא פל שכן יהוא ארבעים מהרי עות עלעש וכן הוא אומ אמותים אירץ ופל יש אוכי תכנית עם שלה אוכי נעשה בקים לעולם ולא אנבי שיא תע השמען בן יוחאראם אייד שומר במימיד" די א אנבי ש מי הללאייך וא היאצול אם עלשל אינם רצוני הרי אנכי ש שלבי שי עב דירחום וחנון ואם לאו שיי אני ננרע משונאיבם שאין הלל ציהיף שא לשון דיין דא אנכי ל יודה ול נחמות ל יודה אונג אין ישן אנכי שא לשן אהבה ולשן קיבה לען מלפים שהלך לן למדינו הים ולמד לשי הים וכין שבא ממדינו הים התחיל אבין משיח עמו בלשונן כך לפי שוראין ישריף למערים ולמדין לשן מעניי כיון שוצאן ממצרים ורינויל הקצה לישו א שוון עמי בינאונסר בעי שירון הנבי אנוף לי נחמיה אומ אין נשן אנבי און שטיי לשון אימה ולשון ילאה כמה דאת אמ בי אבבי עי שהיד אל קנא" לא אנכי מל בינחק בשם ל והושע בן לוי למלף שהניה את אשתן עברה והלף בי למדיניתהם ויפרה שוברנה הותן לאחר זאן בא המכן ממדינת הים והוציאה אותן אמו לפנים שלאבין והיה רואה דפוט ואביל בו איפרבון ואביט בין זקטרלסקועבים ב ואובי זה מוא נתפונו בו אבין וידע שהוא בנו אבי ל מהלף מתבונן בלו אין לף מהן בנחב שא אחלבע ואני אביף בך בשוחף הקצל על הר פיני ללתן תנה ליש יכדין עמן מיביל ויגלן בבריל ויגלן ובין ישרץ מבינים בהן ומומריל זה יואא הוא אמ להם הילבה מו לכם מביטים באן אין לפם הנאה מהם לא אינם בע ואני אביכם בי הייתי לישבר לשב ואנרים בכורי הוא אינם עמי ואני להיכו אנטי שי שלייף" אי אנטי ל ייושע בן ליי בשם ל שמעו בי יוחאי פתח של זכות פתח הקבה לישרף בפיני בשעה שאמח כל אשר דבר שייעש ונש וכיו, שאמרו לאותן מעשה של שהיף ישפף בחש להשמידם דכת ויאמלהשמי

25 100

W. לומר N

5# תענ **

שנח אחל

HY שנני

אע

AH

サゼ SH.

מעור

ל שמו אי שלי בישה בחירו באותה שעה אנג מעה לפניהנוקום כה כשק השולונים יול משאי ישרצ אשרית אנכי עי שנייבש הלא לי אארית לעדי אנכי עי איין יל ישורים צ מוכא בשם לוי אמלו היובל משה ליארת שניגורה על בני חייף לשעבר אמרית news mk שש אחת בפשון יחירי אנכי על שהיף מיכאן ואילף אני אומ לכם אני שי ששפונה לוציר את פונסם לא אנני בי להיך לנונו נאמרו עשרת היוצרות בלשון שישי יי שני שו לומר שיותי לו הייויים מבטל) אותן כאן כלוום ביטלתני אותם אנכי בישלשים ומ גמונים לא יהיה לף של ביטלירבעם לא תשא בישל אקלל" זכור בישל מיוושש בברי בשל KW 1217 לל שאניך או אכשלום לא תרצון ביטל יואב לא תנאם ביטל זמרי לא יוננב ביטל שכן לא תענה ביטל ציבא לא תומי ביטל אחאב הרצות ובם ירשת " דיה אפר ייב 46 241 34 שה מלמד שהחזיר היובה תורתן על כל אומות העולם ולא קיפלן הימנן חזרלן אל ייה ול נחמאי ה בן בצטינו ישרף ואמ אנכבנני לתיף אדריינום שחוק עצמות של אתל יהושע ביל חנכת אמ בלשונו כן לן כבוף בדול חלק הקצה לאומות מעולם אמלו למה אמלו שנתן חמש דיבדות ץ יל מקבהן לישרצ וחמש דיברות לאומות העולם חמש הראשונות שנת, לישרצ שמע מעורב אנבי אא אנבי תל שטהן פלומי שאם יתטאו ישבר הוא קורא אחריהן העור וחאם הדיבוער האחרונים שנת לאומות העולם אין שמן מעורב כהם כלות אם הטאן אומות העולם אין קורא למריניניום אחליהן קתובור המלן צא והישייל עמי במדונה יצא וניטייל עמו במדינה וכל אקום שהיה אוליבן היה מלאה לן איקוני) שלן קבועה אמלן צו מה היא אמר לן ן אמן לפנים שישום שליים נטריא אמלו איקונין שלי ראה במה בברוות מכברים אותי שחויקים שמי על כל פתח ופתח עד שמשכן והוליבן לאחורי הבתים אמלי ארוני בעלך רואה ועניע פ באן אין לן א אנרה לוש אר הוא א אט שביבל המדינה הזאת את שליט ובמקום הזה אין אתה שליט אמלן למה אמ לו שבבל שעה מקום ומקום ראיתי איקוני) שלך קבועה ובמקום הדה אינה קבופה אמליה את הוא פבין דיתוראי את הוא חבימהן דיתורהי בך הוא שבאן שלמלך אתם כע שיהיא איקוען שלו קבועה במקוב בשוי בשקוה מפונף ובמקום מלוכלך אמ אני שהיכו לו אדוני המלך יש אעו אזניך מה שפיך מדבר וכך הוא שבחן שלהאצה שיהאשמי ואי פינה מעורב עות מל צחנים ועם המנאפים ועם הגנבים ומילקו והלך לו וביון שיצא אמרו ינעש ונש לן תלאלדיון דציין לזה חחות ביקורה לנו מור אונה משיב אמ לה) בני בך עלתעל דעיון אמפרטמו

שלפני שינע היא בעופם ליתן תורה הישרה ביתיולה הלך יוצל צני עשו אם להם מקו אינשיעווכם אות הקורה אמרו כן ומה בת בה אמלהם לא תר צון אמנרו לו כל עצמן שלמונים הא הצטיה אציהם שא על החרב וכית ועל חרצף תחיה אין אנו יכל לישם את היתורה אמרו כן הלך לו אצל בני עמון ומואב אם להם מקבלי) ארנם שלישם את היתורה אמרו לו של עד בית בה אם להם לא תנחף אמרו לו של עדמן שלא השנשים אינן צאין ואן מטיפה שלזנות ובית ותנדין שיני בנלום מוציואין אנו יפול הלקבל אית התורה אחר כך הלך ל אינל בני ישמעל אמ לפסמקבלן אינם שמיכם את התורה אמרן לן פל עצמן שליא האפשים אינן היין שא מן הגנעה נמן הגים לידכיל והוא יהיה פיר אר ידו בכלי ומן אנן שוני) לקשל את התורה" לא הייתה אונגיה באומות שלא הלך הדיבר ודפק על מתחה מה אם ירצו ויקבלו את התורה וכן הוא אומ יודור שבל בלי מדץ כי האיתל אול הול הונ האת וא בכן בלב ולה בער ובעומו לום אול נונום אשר לא שמעו ולא דיים שלא שמען אי אפילן שבע אצות שקיבלן עליהם בכל יעש נח לא יכלן לעמוד צם עד שפירקום ונתנוש לישרד משל לאחד ששילה חמולו וכלצו והלצו לנוכן והטעינו לחמור לתך ולצלצ שנשפאין והיה תמור מהלך י ופלב מלהית פידה ממנו מאה ונתנה על החצור אעם כן היה הפלב מלהיתוכן שני שנישי אף כן ישרי קיבלן את התורה בנירושיה ודקדוקיה אף אותן שבעמעו שנצטון בני נח לא יצלן לעמוד צהן עד שפירקום ונתנום לישאף וכין שלא קושו כלהאומות בא או אעלישרי אמרו לפנין מבן העולצים בפון דוף ווי ווי פלי לאל אן פענר האולים ערוץ מן מיחא בישא פרייהאלטבא נלמקי בעמים איתא כץ בריחא שצא" עלי עשור עלינו לאצל עשר הריצרות ועלי נבל עלינו להתנבל לש ביאות השמר על בני בפנור ל שמיים לקיש אים בעמקה ורבט אמר" שלא באנגריה ופיו, שראה החצה ני בי את דינה לקבל את התורה באודה ובחיבה פתר ואב לידם אנבי על אין " בי אנבי לננה נאג אנבי ולא אמ אני שור אנשי אמבע אותיות ללצוץ שהקצה מולך באמעע קצות העונפובן דואו מים מלא יוישת אם לא שמ שלי שנות עונד ש בוריו זעות מערץ אשר הול מאול

הני

YU

וער

ナサ

35

帅

210

H

עב

מנה

מצל אפים אין לי עלוף לא שהוצאתיך מאכץ מצרים ביוורי אכם ביוורי יות כחם מקש כל עצמן אין ליפליף לא שעייוניף מבית עצרים וייי לא והיה לף יכול לא יייישלשונים אין אנוינא יקיים לאודיים ול לא יהיה אה יול לא יהיה לך מלמד שפלה מקיים על לפשות שב משום שתים משום לאיהיה ומשום לף שהים יכול לפי שנקראו איים יכולים ש אתם עורף לפני אל אחרים די מנה הל שהים אחרים שלא יעשה אדם שוה שלשוף מראש שניון ואות שליחב ויאמר לא שיקוץ את לשות לאגיעול אלות הלאתים אחומים שלו יואי) אכן שאין אתה מרוציק בו לשם לוה אי אתה רשאי לקיימו דא חורים אתונופים אלק אילם פאוןרונה נעשום הוא אום קויש שקף באו לא שע אצת לא הועילן לך ולא חופים נצען שליון לאבורנד ולא מועו ש בלום מימיה) לא אחרים שמאחרים את הטוצה מלבורן יו בכלי ואי ד ודיפקי על לעולם דא אחרים שעושים את מוצדית אחרים דא אחרים שאחרים מודים בין די אחרים שאחרים מיך כל בין בייה ופן הוא אום אף יצעים אלץ ולא יענה על פני לא ביאורי זלאשישות את מלעו מיל מי אל עלפני מלאר שמציאים אף לעולם לא העשה לך הלאר שבלהמושה עליהם בכל יען לעצמן עובר משום שינים משום לא העשה ואשום לך" פפל חק לי דיא פפל בשהוא אומ כל קמונה לרבות חמה ולצנה כוכצים ומדלות" אשר בשמים לתבות שמי ילה אמולו עצמה" משעל לרבות מלאפי שרת" ואשר בארץ לרבות הרים וגבעות כחשים יר מודלך א איתוכ) שני ועקרבים" מינחת לרבות את התהומות" ואשר במים לרבות אית חיות הים ומת היולפנים" מתיות לרבות את השלשונים לארץ לרבות ארץ עצמה" בשהואאומ שבעמעון שלא קובל כל תמונה לא ברמותן ולא ברמות בצוחה שלה) ולא ברמות היו במשת ולא בימות חיות שלאנעליו יום פופינו לרבות פולן מה תל פפל שא אם אתה עושהים נמצאת A3 7.5 4.10 אייתא בא פוסל עולם מעני והדיני פוסל עולם מעץ" לא ינשתחוה להם משתחה אינה לאדם יכול אפילן ננוצד בהמן אל לא תשתחוה לב ולא תעבד לא תשתחוה דרך להתנבונה עבודה לא תשחקות להם תשתחוה בכלל היתה לבים יצאת להקיש אליה בן אמריים ית רו באומ מה השתחויה שיוחדית מעשב יחיים וחיים שליוצין עליה בפני ניצמה בין שהוא עובדין בין שאינו עוברו כך כל עבורה המיוחדת לשם אם עשה אותה לעל חייצין לא אמ אני עליל בין שלוא עוברו בין שאינן עוברו ומה הן העבורות המוחדות למדיבהה של בין שלו הישתחויה וניפוף אם פבר בהן לעל אעב שאין דרך עבורתה בבך חויב כןכ) דורום ר הוע מצו

Ó Oylis Uzrze

ופין תעציים שפאן יעבור על. כדרך עבור כגן טיזיון אכן למר קולים אי יפעורישוני לפעור או יקריב שערן פבמוני און יעביר בנו למולך וכיוצא בהאו הואת אותה יעבדו הגנים השל אות צלה ואים כן בם אני הא אינו חויצער שיעבו שמיף שבוריתה כמצאן שלוש בריתות בעל העובר אותה בדקר עבוריתה והעובר אוינט שאינן פארבע עבוקת המיוחדיות לשב אעל, שאינו בידך עבודיתי והמאצו שלישות אעל שלא עבר" דין ולא העבדם שלא ירחיץ שלא יפוף שלה ישו שלא יבצר שלא ירבץ שלא יעץ שלא ינפה לאחד ממים על " כי אנכי עי לייף אל שלא יצפה לאחד ממים על " כי אנכי עי לייף אל קשה אל אכצרי לא אל אנא וכייש לפנין קנאה וכי נפרע על ידי קנאה הא אני נפרע לא על ודי אבן ולא על ודי חץ ולא על ודי חלקוק בויכול מיה לף אחרי אילפיתני בו" טאל אנריפן מאבא את רבן במניאל אין אתקנא שא באחרים של וידעת היום והשפת אללבצ אמלו אין מתקומ לא בגדול ממנו ולא בכיוצא בו שא בקיט ממנו וכ) הוא אומים שעים בעות ששה עמי אותן עוש מיןר מים חיים צו עזצו אותל מקוד מים חיים עלובי היו על אחת כמה וכמה לחצוב למ בארות בארות נשברים אשר לא יביל בביל פקר אין פוקר לא מזכיר וכן הוא אול ופי נקד את שנה ואומ פקד פקדת אתפם ל יהודה אומכונה אנ עונותנים לידי ותולב אותן עד ארבעה דורות ביהוא בן נמשי" וכן הוא אומ בע לבי שבי שבו לך על בקא ישבר ויים לו כ) בת אחר אומ פוקר עון אנוו תנ בנים, ובת אחד אוני אד נא יפא בתו ביל ול לא יפא אות אחר אם בהו אם הין אבות זכאין תולה להן ואם האן אין תולה להן" מושלו משל למה הרבר דומה בייחד שלוה מן המלך מאה מנה וכפר בן בא כנו ולוה מן המלך מאה מנה וכפל या गरम को करी। वित क्षेत्रक के स्थान कर है। विद्याप में भे महिए मात्। महि אבותנו שמו כפרט (כ) בוא אוני אבות ילחארואינם ואתו עור מבפרו או תהי קורא עונורנהם פבלנו את עונותינו פבלנו מי גרם לנו לפבול עונות ינשי אביתיכן שהין כפרט" פקף עון אבת על בעם יפול על יצאי ידף בלבד אל יעל בעם יאמר זה של כן היירב אומ הא אין תולה לא לבן בלבד יאנין

34 65 83

7% 5世 5世

של יכי

ינמ זומ מוכ

きる

טע יאו על

30

מנ. שנ תנו

לע שני

שני

לשלשה וארצעה דורות תנלעל שלש ועל רבעים לשכירי בשנם שיתופים שונונים ועשה חקד לילפים יכול ליניצאי יכף בלצדילל לשף דור יאנוריאוני בן הייתי אומ הא אינן עושה אין ברים דור ומנין לאפים וליפי דיפים ולל וששורושי לשעם" לאותבי למי שעושה למע מאהבה" ולשומרי מצותי למי שעושר שב פצראה לוודיעך כמר מעלות ישבים העושה מאהבה לעושה מיראה וללמיך ש שמדית השוב ארובה עיתר מנגדית פורענות על אחת ממש מאות יא ניים בניסוץ הזה ארבעה לאון למה פנגר ארבע מלפיות אמ הקצה לישרף ריאו שלא ושע אותכם לא תעשה כך לא תעשה למה שאני עתיד ליפרע מהם בקוף יפת פי אנפי ער שלי די קוא פקד עון אבת מונו שלנבופדנער שהוא אב למלפות בנם זכבנו בנשחצר על ששים זו מלכות מוי שכן כת נה ותלת עלשין. צמומל" על רצעים זו מפשות יון שעת בה וארבעה משין לחוותא לשנחי זו מלכות אדום הנשעה שנבה והתעשו שנאתר ואחר כך ועשה חסד לשל להב מיכון אתה למד שאין הקצה משרה שבינתן בציון עד שהוא כפרע מן האומותים הוא אומ ונקות דמם לא נקית ושי שבן בנין לא תשא את שם שילה לשוי אין לשוא שה דבר שלא היה ולא נהיה ולא שתנד להיות היבי דאמי מגן שנשביע לא תשא את שם שילל לשוא טעלה לרקוע או ירו לתחום יאל בגן שנשצע על האיש שהוא אשה ועל מאשה שהיא איש דא לשוא אין לשוא שא דצר שאין צריך שבועה ונסבע עלין כגון שנשבע על האיש שהוא איש ועל האשה שהיא אשה" איל אין לשוא אן שנשבע על דבר שהוא מושבע לעשותן שלא לעשיתן אנעל הברשהוא מושע שלא לעשותן לעשותן בגן שנשבע לבעל את המצור אר לעשותן הבא הפפרה פל אחף מארבעת דברים לן הוא שבושת שוא ומייבים על זרונה מכות ועל שגדתה נעור משלום בי לא ינקה אי לתוך של צחורב תשוצה ונקה יכול תייא תשוצה מבפרת תנל בי לא יניה פי אין זה קל וחומר מעתה שלא תהא עונות נפשו תשוצה משחרת לא על דבר שחייבין עלון מיתה לשמים אן על כל לץ אקעשה שבתנדה לא תהא תשובה מכפרת תל כי לא ינקה ש את אשר יש את שמלשוא 274425 על של אין תשוצה מכפרת מכפרת היא עלכללא תעשה שבתורה הרי זה חל בלבר יאנון

יקולים או יצא בה) ול יער שיעבוי יה והעוצי יתה והמקצג א מלא ישון 神をある H CMH יאנג גוא אין नाम री זחרים של יניועא צו איור מים 時刊的 אזכיר וכ) יונק אנט אוא אוא אר עון אלוג האב אם יבר דומה אנה וכפל אותן מניי בַבַּנֹנוּ או

יחומר מעיקה שייה תשובה מכפרת על מצות נששה לעלמצות לא תעשה שישה קום עשה אמור מעתה כל שהוא מלא תשא ולמטה עבירות קלות ותשובה מכנח פלשהוא מלא תשא ולצעלה עבירות חמוריות ואים תשובה אפפרת יכול לא יהא יום הכטרים מכנר תל בי ציום הזה יכנד עליבם " דא לא תשא זה הוא שאו מכית אני ני מפר שמור ועל דברת שבועת אולים אמר לני אני כי מלך מלפי ראלפים כה אשמור אשמור אותן הפר שאני לי צמיני אנכי ש להיף ועל תידאן נאם שי אם מפני לאתקילו אשר שמיר חול גבונ לים ומן חומ האות לא יעם מברת שבועת אום מפני לא יעם מברת שבועת אום בשל לא יעם מיל יעם מ והלא וצרים קלוחומ מה אם הים שלא נברא לא לעצר ולא להולרי ולא לברל היף דעת בושי צידן בי אמר ים מענד הים לתמר בא תלתי ולא ילדית לת גדית ביתורים רוממתי בתולות אעל כן קיים בזירתי וחלק כבור לשמי אתם אין אתם מקיימין גזירתי ותחלקו פבור לשמי לתקשא את שם יר אל" דיג בא תשא מטרונה אחת שאלה את רצי יוםי בן חלמת א אמרה לו מה כאה למד להיות גבות מפל אותיות אמ לה שהוא פרוץ ודירכן שלבדון להיות עומד במקום גבוה ואפריוץ לי יושעבן כלי אומ מה נשתנו שתי אותות הכלן שבה) מכרידן לש ציף באן שא שהערוד מצהיר ואומ למף אילף שלא תעשל ותעיר את האקור, ותאסור את המותר שכל מי שאינן במשכה אינו במעשה ואמ ל שיעזר כל מי שאינו עופק צת ורג פוף בא לידי בשלן שנ בי לא ישכו אם לא ידען וגגן עמי שנתם אס לא יבשל אל תשא אנ ד זעירא אם בשבועת שקר הכל לאת מרבר ותלת כבר ניומי ולוך תשבינו בש לשקר ומה הלל לא תשא אתשם ש שלה לש די שלא חורא מואמל עליד בירים ואין את ראני לשררה ל מנחמה בשם ליעקב כונ אל הנצא פריב מהד ברב כיל לעולם לא תחא לץ אור הרצנון לייה מפני מה פן מה תעשה באחדיתה לשה הן שודין לך שאלות מה ארכה משחרים מנחמה בשם ד תנחום בת נותם אשה חקר לב כל מי שהוא נוש שררה בשבי לליהנות ממנה אינן לא כנואף הזה שהוא נהנה מבוףה שלאשר ולביםוף לוקה אל תשחית נגשן הוא ענשנה כמשה שאת ועתה אם תשא

N מלי יונש 2 וקונ החצי

אנני נקד וצונ

CXC

YX

** 704 בעל

ומא

אותני 3 33

للالا * 315 वरीत

חשאתם ואם אין מחני על פיהושע שאמבי ער בי וליונינוסרודי שושיים שלי יהי מֹל הול בו ובבית הבר ובת אל יחלה בו לפללי אני ב אבונות את נורונה והיות והיות היות היות היות היות ביות ביות ביות מוראת קדוש אם אין בך כל האדות שיש בי לא יהיא מקבל עליך שפרה ידא פא יתשא אתשם שי את לביבי אם בשבועת שקר הכת מיצור והלא כפר נאמ ושר א תשבעו בש לש ומה קל לא תעות את שם עי שה לני דאן שלא תהא עושף שליהביי ואישר תצילף והולף ועובר עבירות אמל ינאי תופלים צריטי גוף כיף מפע מר מר החציקן כהם מנכי ברמים עובדת הוה בחף גבר דעל לחדת זוי בערבון בערכון באפינ רמשא והוה גביה פריטים למפקדא על לבי בנשתו אשנה חד גבר קאים מעלי ותפלוי עלוי ואית דאמרים ביור הוה אמ פית לי למיתן פריטי אמבב הדים אברא דהוה נטר כל מצואתא דבריוה יהב ליה פקדועה באפוקי שבונא אשל בנא מקרועה וכפר ביה מה עבר ההוא הברא אזלוקם ליה קומי ארונא מצלי אמר וצוניה דעלאא לא לוה הימעת דא לשמך קדישא דחקיק עלרישיה הימעת א להיות גבול נגלה איהו של אמי ליה זי אימא הדים פימונות לאכתעיה מן שמיה והיא יהיבא לך אדל אמל לה אמר ליך בעליך פינאן ביני לביניך דיאיליך עמא אכלין אמראבוליא יפסחא ושן חקוא מינא ביום לומא לבא והיא יובא לף אנילה כן ויהצת ליהפר פליק בעלה אן שוקדו אמרה ליה אף חד סיוש דהוה ביני לבינך אזלת וכרסמיניה אמלה ומא עפקא תעית ליה עוברא שלי ווובט עלה אמרו הואיל ונוכפרסמנן נהזור לקורים עמדו ומצרן לפורם מכאן אמרן אל ינאמן בגד ער עשרים וארבעה דורות" שקר הכל לא תשא ארנ שם של לש רבנן אמרי אין כותנין את השבונה למי שהוא רץ אוריוני. ארנשם ש לא תשיא את שם ש שהיף בשוא עובדא דבר תמלין מדייע ברבין חד גבר אנקיד גמ בר תמולון) חד בים דרינרים אצל בעי פקרוניה (פפר ביה אמליה כלמא דיהצת לי יהבית לך אמ ליה אגומי ואשרעבע לי אמליה אגומי ואנא משתבעל מה עבר אצל שביוניה ונסב חד קני וחקקיה ושקע אלוף דינלי אבגניה והוה מסתמוף ליה עד דעל לפנשתא פיון דעל לצי פנשתא אמלוה צוד הדין קטא בידך ואנא שאוא נוש שלאשר של מלוק משתבעלף ער הגוה קנא בידיה ופלוק ואשתבע ליה ואם מריה דהרים טבא כל אני ייהצית לי ומצית לך מתוא גברא מן תקוף כובריה טרף ההוא קנא לארעא אם אשא

של שושמ שוצה מכפרו בול לא והא הוא שאו ש מלש ועל אות לא ם לא יעמ לא לבדל ייני ליו בריו ארנפ אין ארנפ בארעוג שמבות My (ふふうご) ת האקור שיעור כל ליגלעו ווא ל מנחמה אחר יירבעת いまんた

שריו אינים איני איני איני איני איניים בבון אני כיה כייים דמן דיידן איני אפון תשפללות שאין של מעשה אין לוקין פלין אוץ מן הממיר והנשבע והמקלב אפירו פשם ל יוחנן פול בי לא ינון שי ביין דין שלמעלה אינן מניון) ביית ביין ביילמען אולקין ומנקין לי שמען בן ליי מיתראש מבטן דכת אם לא תשמר לשנות ליל את השם אם לא תשמור ודא לא שמר ליכוות ופא לא ירא לכצף ומא לא כצף והפלא עי אות מכתך מלמי שדוא בלולה שמשום ייוא ל פימון מפני מה משבים אתהאים בנודות נפוחות כלומר אינמ ליוי מין אליין וכן קידים ועיכמות ועבשו מי מייות מכלום כך כל אי שהוא נשבע על שישרי פוניף ליצאית דייןם מן העולם" אפל לי פלי מלאכי חבלה אין פאין קעיבין ומו שנצאיה משומבשרץ ומהיל בה כרם הבא הוצאתיה ניום ש על ובאה אל בית יתנב ואל בית חנש בשמילשקר ופנה בתוך ביתו ופפתו ואת מבניו ואת עניו "ליום המנב ואל בית חנש בשמילשקר ופנה בתוך ביתו ופפתו ואת מבניו ואת עניו שישל של ול ה אצלו נאים לן" נאלצית הנש בש לשין במשמעור ולנה בתוך ביתו שהיות מתלונות וחבאי עלין' וכלתן ואת עצין ואת אבטן אמלי יביא צר טוע דברים שאין אש ואים מכלים אותן שבן עת שוא ושקר מכלה אותן שבור ושמור שנהם נאמרו לש אמר מה שאי אפשר לפה לרבר ומה שאי הפשר לאוז) לשמוע כן הוא אומי וייצו שהים ואומ אחת דער שה שישם זו שמש שמאי הזקף אומ זכרה עד שנא ז תבות ושמרה משתבות המרו עלין על שמנה הזקן שלא היה זכרון שבת זז מתון פור ביקח מונץ טוב אם זה בשצית כני מדים אומ זה בשציל וא מרו עבין ענשא פיזין) בלימיותיה אופל פפבוף שבת מינית צינמה נחה אומ זן לפבור שבת למח אצא אחרת שה ממנה מניח את השניה ואוכל את הראשונה אכל הלל הזק מרה אחרת היית בן שבל מעשין לשם שמים דכת ברוך שי יום יום 'תניונגל הבי בית שמי אומ מיחד בשבף לשבתר ובית הכל אומ ברוך שי יום יוח" זכר לשי זכרת שלים על הבום שלים אל זכור (שמור זכית זכרה עד שלא תיכנים ושמרה משתיכנה מראן שמוסיתין מחולעל קדש בכן שתה וביצא אה" לא אמ ל יודן זכור ביתן לאומות שהן מונן את יופיקשה

ושני 3 (2) לקרנ

HH 4/10

שנצי

מטמ HOM 人が

503 ממוי **444**

אחת שעה וצלוי

אמני

**

את אלון ומכןשומורי) אמוני יייניאוד ניתול שבין אמ ל איפן זטנישמק ליורי נים שניי וו מון לל לשנין אם בחיפוד הם מנטפטלין ואפ בהתרהן מטפטלין ושופרד ניתן ליושובים פשה יות שכור ל יבורה בן ביכרה אות מנין שכשתיה מוכדה מוצם שורים ושני בשבות שלישי בשבות מביעי בשבות המישי ששבית וערב שבות ינל אכור שתוום ויין לי דית יום פילו מבץ פנל לשושן מנ תנל יום כבוד יום קודם לכבוד לילד" צלילה קרשו מנין שאם לא קידש בלילה מיודש והולך כל היום הגל שפור היניםה שב לקף אם אין לאלת כום אחד קדושית היום קודמית לכבוד יום ולכבור לילה לקרשו במנה אתה מקדשו במאפל ובמשקה ובפסות נקייה שלא תכמפעודתך א שלביצרת כקעווית החול ולא עניתוך שלשבית בעניתוד במול ומנון שאפילן שו לא יהא מאכלו שלשבת כאאכלו שניקול ועשיר לא יהא מאכלן שלשבת כמיבליחול ול זכור לקרשו אמ כב יוואין אמ רב כל האענה אתהשבת נותני לו משאלות לבו של ובירענגענ שר יויות לף מש שלחת לשך עונג זה איני יודע מולוא פשמא אום ווין אתר בשבת ענג אוי אומ זה תענוג שבית במה מענגה אמ דב יהדיבר שיפת משמא דרב בדגים קטנים וראשי שומים ותצשיל שלתרדים ל חייה בר אשי אמ אפילן דבר מועבי לפבור שבת עשאן האורי עונג מאי דוא אמ רבפפא כפארהלפנא בשא מיניה חב מל ישמעל ביל יוסי עשירים שבארץ ישראַ במיר אן זוכין אמליה צשבינ שמעשרף ייכיל ששר תעשר עשר בשבינ שתינעשר עשירים שבבבל ממא אן אוכין צשציל שהן מכברין. את התורה דכית בשני ולה פשר וקבוד שבשאר ארצות כמה הן זוכן בשביל שמכברים את השבת ממר ות הבה אבא פעם אחת עתארחת אעל בעל בית אחף בלרקיא והביאו לפנון שמות שלדהב משוי ששה עשר בני אדם ושש עשרה שלשלאות שלכים קדועורבים החשונהת וכוקות וצלוחיות קצועים בוועלץ כל מיני מאבל וכל מים בשהותים וכפה בנכה באומרים לשי הארץ ומלואה ופשה) מסלקין אומרין השמים שמים לני אמרהני לובניבוה זנית לפך אמ לי רבי קצב הייתי וכל בהמה נאה שמצאתי אמרתי זו לפבוץ שבת אארת לו פני אשריף וצדוף האקום שזיפף לפן" תנתני תחלים אבוב ירבבעיי אוזאה ואמרי לה אחות דפ בנאי הוצאה כל מזוכותיו שלארם קצובים לו מראש

ענר ווא לא לער שהוא בנומך איומ נשבע על אעיציין ומו מה אל בית 'אעעצוו

יברן שיש ל מתלוננת אע ומים ץ נאמרן לש לאומ וייצו ער שנא ז בית זץ מיתור עבין עלשא

י טבית למאו (הכל הצקן א" אנטא נא

יציום" זכנד ור ושמור

לקדש ככו

ותיופקשות

השנה ערייניוש השנה חוץ מהוציית שבינות והוצאת ימום טובים אוציות שה לתלבווייתורה שמפנחת בוחתין לו ואם מוסיף מוסינין לי אמנו ליב דבי אם אם פפא לשב פפא בגון אנן דעכיח לן חומרא ובשבאן פליומי במה נשניה אמלה שנתשלתנ לא קדו שני אחירו ואם בבילהן לאחורי אקדיותו" אמל חכנה מנין שעוין אששלאחלים עטיפר שבת דכת ולחצת שפת שאת שאל עליך עליף וכי עלות היית דית די מגרי שבת בד דרשה ל שאלי בציב רא בכן חבריא אמרי ליינו בחול כך עטיפתען בשבת אמלהן אשב כן צריבין אתם לשנות צמה שלשירן וום שליתיכן ששת ימים תעל אומהרי זו בשירה אחרת שכשם שנצטון ישרי על שבור משות עשה שלשצת בך נעטון על המלאבה ל דעור בן עוריה אומ גרולה מלאם העל שלא שרוע שבינה בישרול עד שעשן מלאכה של ועשו לי מקדש ושבל ביל ד יועי הלל משר אוא בדולה שלתכה שלא קנק המקום מיתה על אדם את אתקי בטילה של ויגועון אין ויאמת של עמין ל עקיבה אומ גדולה מלאכה שחרי נהנה משווה פרוטה מן ההקדם אהל אביא מעילה זהומשה ומביא אשם בשה שלעים והפועלי) שהין עושין בהקדיש בבר כוטלף שכרם מתרומות הלשבה ל שמעון אונג גדולה מלאפה שאפילן בהן גרולנם ולמי ביום הככורים שלא בשעת עבורה הייני מירני ובשעת עבורה שמאין ובעני מות שלי שיעונו משבור שם ובית הכל מינורים בכולן דא שבית שמאי אומרין ששתים מחני ינג ועש של אב, בירך עשווישלייפין המורה מערב שבית ובית הכל אומש לעול יגרע עושה אתה של ששה ושאר מלאכתף היא עשות מאיפיה בשבת' ועשית לקדול כל מלאה שתרא בעבר כאי שאין לן מלאכר ויום השביעי שבת אין לי צ'א ממי עשה מדור לא תעשה מנין יום לא תעשה כל מלאפה אין לי צ'א מצות עשה וממי לא תעשה משיר מעון חלל כל הששה מלאבה ביום העל מות יומית עונש ישמענן

ولا) ش צרורן

אווצאונש אשונה לא שמענו יול ושמרו בני ישר את השבת אין לי אומושיו ומות בשלובת אם שנש ואזמרה למנלא בת לילה מנו) תול מערב עד ערב אם אימן עני) של שיים שה את לש הכפורים תנהו ענים ללילי שבתות אים לי לא מצות עשה ומצות לא תנשה מיים מנין שעוון אנין ולל מיונלית מות יומת" שבית לש ל שמעון בן לקיש אומ בנות שבשום אלף בשר ווים שריב לו אפינלערפוק אומ לעבדין עשו עמבם יום אחד ועמי ששה ימים אבל הקצה אינו כן דא אומ לישריל בני עשו עמכם ששה ימים ועמי יושאוי שנשירן זו וום השביעי שבת לשי להיף "א שבת לשי דיוף ל לעזר בשם ל מער הוא ישרף על שלות כילייף מה שהיך שבת ממאמר אף את שבות ממאמר אם ל חנינה מאוון :ישרף על היערו לבות לו שמון הוה חמי לוצים בשבת אם ל בא בר.כהנא ל שמון הוה חמי לוצים :ידולה מלאם יין ליועי הגול משתעיא קירו בשבתרו והוה אם לה איצות שבתא והיא שתוא ל זירא מופ בשב שלויגועוון אזרי זרי דרוצבן אמ להין צמטותא מניכן לא תחלונה " אא שבת ליי שלי או ההקדם אמל איבו שבות מן המחשבה אמל ברכיה מעשה בחסיד אחד שישו לישייל שין בהקריש בברמן בשבת לידע מהוא צריך וראה שם פרצה אחת וחושב עליה לגדרה בשבת פהן גדולנט ולאינאי שבות אם חוק ושלום הואיל וחשבתי עליה לגדרה בשבת שובאיני גדרה ין ובעני מות שלמית מה פרע לו היוצה זימן כן מהובה אילן אחד שלנצפה ועפר מאיליה וגדרתה מאי אומרץ מאנה היה נידן פלימין וממנה היה מתפרנס כלימין מכאן אמרן לאיטייל אדם בשרה מחר חומדין לידע מדיד עליכה וכא במרחץ לרחוץ כה משתעיפה וכל אישרונות שצריך להן וצעונות שצריך להן וצעוניות שצריך להן וצעוניות שנדר בין שעברו ובין שעברו ובין שעברו ובין שעידיין לבוא הין מחשבין אותן בשבת" לא תעשה בל מלאבה לא מצעור ועול א חוב את הירץ ולא ודיון את הכלים ולא יציע את המטות הל אלאבה נאמר ור דא כדי כאן מלאכה ונאמ מלאכה במשכן מה מלאכה האמורה במשכן מלאכה שיניעמה יין ששת ימן אחשבה אף מלאכה האמורה בשבת מלאכן שיש עמה מחשבהול כי היכי דעוניו הנצאומש לעול, איל וכנד ובוד יכול בנו ובתן הבדולים כשמוא אומ אתה הריבנו ובתנ ציל ועעות לגדולים אמודים מה אל בנד ומחד בין בנו ובתן קטנים שלא יאמ לבנו קשן הבנום ין ני לא אמן ליפלי זה אן העיוץ הבנים לי בלבלה זו אן השוק קטנים בביון לפבות אין שואנין תעשה ומו לה) שאף הן נצעון על השביתה יכול יחזר אחריהן שלא ישברו חרשים שלא ימכזן לחורות על אתה מה אתה מדעת עצמך מלאכת עצמך אף הן תדעת עצמן نا الايلاد

מלושונ בנושן יושור צן מו יול בין מכני שום בצן מה שאין בציון ויש צבייל מו מששיין שבין בן אבין חייב בן מצוות לאוד ולפדותן וללמדי תורה וללמדין דומנות ישו ולפושות אשה מה שאין כן צבת בת אביה זכאי צמשאתה וצמעשה יציה ובהפרניות כל מי מפשונים כן בבן האמפני שיש בבן שאים בבת ובבת שאים בבן צרך מואר בבן ושרף לואר בבת ועבדף ואמעך יכול בעבד ואמה העברים אכת מדבר כשה ולעג אושלאעין ינוח עביף ואמיתף במוך יש עבד ואמה ואינן כמוך ואיזה זה עבר וא ישנושבים "ובהמתך למה אני צריף אם פיצף שלא יעשה בה מלאבה הרי בבר טון ויאמ הא תששת כל מסאכה מה תל ובהמתך שלא ישביר אדם בהמתן לגוי ולא ישאילנן א וסקק שלא תצא באשני בשנת הלך אשר בשעריך אם בגר עדק הכית מדבר כמ אמר הקתל חקת אחית כבש וכגר הגר הא מני אני מני מקיים וגרף בגר תושב הפיל מיש וגר תושב הוא מוזהר עלהשצת והאתניא איזה הוא גר תושב כל שקשל עלו שבש אם כ מצות בלצף היא שונן מצווה על השבית אפש כן מה לל וגרף אא זר גר תשב שהוו וועל ששורן ולקישו שלישרים שלא יניהנו לעשות לן מלאכה בשבת אבה לעצמו ומיש שמל עעמו עושה לא והדך אש בש ערים הבר שאל את ל שעשר אמ ליה אם חבים "האו מילה לפני מקום מפני מה לא נינני. בעשרת הדיברות אמליה קודב לעשרת הרישו לא) ו ניתנה דביל ושמדיתם את בנית שו ברית שבת וברית מילה' מטרונה אחת שאל לאחד אתר יוסי בר הלפתר אמרו לן אם חביבה מילה לפני היוצה מפני מה לא נתנה בנש אישי הדיברות אב לו הצר נרנה זכת וגבר אש בשעריף זה הגר שהות מל ונכנסי באיוו לברית ששלאל ומשמר את השבת "ששת ימים עני ש את השמוני לששה אלני ענים נכראן והפינבר טומ בייבר ש שמים בעשן ול אם כן למה נאמ ששת שווה עשר עי שא להפעע מש הרשעים שו באים ארת העולם שעברת לששה יצים וא ימי . שבר טוב לעדיקים שהן מקיימין אין בינונם שנברא לשמן יצים יאל פי שש נצורו יצ עשה שול על שם שלשה אברים שופה לי יצר לישרץ על שם יציאיל מצר שנו פיכלת וזכנית כי עבר היית בארץ מל ועב שום ט משת יצ עש יעל שום וים מלני ציום השציעי" את הים ואת כל אש בם ווצא ים בפלל מעשה צראשית היו שא מביד שיע שבח צים כנגץ כל מנשה בראשית ביועא צן אתה אומ פותן

· //

ארן אואנות בינות לשחקבין והלא לויתן בכלל אעשים שצים היה את מגיף שיש שבתחשותן כנבף וברנקי נירון פל מששים שבים" וינה ביום השביעי מלמד שלא נצראת הנחם אא עד אם לשביעי מואר צבן וא דיום דיום אש הניח לעולמן שבפל ששת ימי בראשית בכל יום היה מוורש רשוף ערבר בשוון ולאנא דבר עלטבעו וביום השניועי פפק החדוש ונהן כל דבר עלטבעו לפך נאמושו וו זה עבדוון דא וינון לפי שבכל עו בראשות הוא אומי חאמ שהים יהי אור ויאמר שהים יהי רקים הני בבר שו ויאמר שא יהי מאורית וכן בכולן הכל נאמ בו מאמר וביום השביעי נשלם הפולם ישאילנן וי ושמי ודיבר לכך נחל וינו ביום הש שנון מן המאצר ומנין שהשתיקה מן הרבור ביום השנינן וי וינוחר ניור ביו מל מבל מפלהויברים האה בשם דור ושלוחו מאי וינוחר ב הפיל אים שתקו" אא וינח ביום הש ופי יש לפנין עמל ויגע והלא כבר ניומ לא ייעף ולא ייגש ל עלין שבים אם כן למד נאמ וינח אא למפרע מן הרשעים שהן מאבדין אה העולם שנברא בשאל מענין שבים ווגע אל וינח והרי דברים חל וחומ ומד אם מי שאמ והיה העולם בה שאין לפביף תנשב שאון ויגע אל וינח והרי דברים חל וחומ ומד אם מי שאמ והיה העולם בה שאין לפביף עצמו ומדע שאל ויגע הכתיב על עצמו וינוי אים שניתבו בי אַרֶּם לְעַמֵּל יולָף על אחת כמה ואנ ניה אם חבים יהא חייב להיות נח בשציעי על כן בקף ש אתיו הש ויקף באה בירכו וקירשו בירש נעשרית הייבון באן וקידישן באן בירכן באן בכל יום הוא אומ עמר לגלגלת ובשבית הוא אומ שני העוגר י אחת שאנה לוחד בכל יום פוא אומ ולים תולעים ובשבת בוא אומ ולא הבאיש ל שמעון בן עודה איש כפר עיכום בירכן באאורות וקידשו באאורות בירכן באאור פנו שלארם וקידשו בל ונכנס באיור פנין שלאים ואנים שנתקלאלן מאורות מערב שצת לא לאן עד מוצאי שנת אוני לשנה שנת האור פנין שלאים ואנים שנתקלאלן מאורות מערב שבת לא לקה עד מוצאי שבת כן הוא אומ ינג טי ששתי ופיה אור בלצנה כאורי בחנא ואור החצה יהיה שבעינים כאור שבעית היצים אמלו לי צשה יצים ול יומי מי אני צריך והלא פבר טומ ואדם ביקר בל ילין לא לן פבורו עמו את בטל בי שש כשורו ונמשל בבה מות ניאו אמ לו אין הגדירה היתה מערב שבת ולאלי עד יציאת מערי שבזרת עלין בדירה ולא ליאה עד מנוצ יי שבת ל הוה עביר שירו לאנטלינוס מלפא והוה איתן ליה תביעילין דותמין בתולא ותבשילין עווביין בישביתא את ליה היהים מליך ענוניין בשביתא את ליה היהי באשות או מליך ענועא מביעין עלי מאיליך בתומוא את ליה מכי תביל מדי היא מקדין את ונג לוה ואקלידין דאלעא מקירין כלום את ליה עביר הין מקדין מנין לילית, בהן ויברך היהיהים מני לילית, בהן ויברך היהיהים מני לילית על היא את יוהי את וויהי את את היהי את וויהי את את היהי היהיה היהים בירבר וקדינון תני צימ כיצי

3 35 W

נוב) קדשו שברבה פיבאן ממרן מידין בבום בבעקונו את קדשו בענותה ליש בנן שלדייופי הגלילי אומי קדשן צנר ובי היים הצעשה שהדלקדע את הנר בלילי ששי היש דופין ער אוצאי שבת ובאוצאי שבית מצאתון מלא שמן וא קדשו ציציא אמל פינחק אנשה בתופר אחד ברומי שיה מכבד ימים טוצים ושבתות פשם רצר אחת הלך כיקח לודב ערב יום הטפורים שחל לחיות בשבית ולת הוה תנא שאת מד והוה טליא דאפרטא קאים תמן והוה דין מנסים ודין מנסים שי דעבד יהודית לפתו דבוטא בדינד ונסציה אמ ליה אפירטא לעבידיה למא לא איתנית לן נון אמ ליה לאת תנת היא חדינו, והוה חדיהודאי קאים תנה והוה הוא מופים ואנא מופים עד דעפד יוווו ליפירתא בדיבר ונקביה בעי את למיכל ליטירתא דנונא ציינד אמ ליה לא אמליה וא חפים ליה אמליה אין זיל צוא ליה דפוצא אית ליה והיא למלכא אשל צוא ליה אש ביה מה הת אמליה והודתי אמליה ומהית אומנותך אמ ליה חיים אנת אמליה וכי את לעי ביו מא אמ ליה בעפרה פורים המליה ובר נש מילעי בעשרה פורים ביום איה אפיל לטרת דנונה בדינר אמליה מרי הבלי רשן דנשתעי קומך אמ ליה אשתעים עלר ליה מרי חדיום אית לן בשתא והוא חביב עלן פיגן לחדיא מפל יומי שתא ומשוים אמ. ציקרא יתנה אמליה ומא היא חביבותה אמליה כלצוא דאכן חטיין ביוצי שתאחות אונו ומלטר על חובינן אמ חואיל ומביא ראייה ליברין יפטר בשלום משפרע לו האלה א אחר פטלית אשלח בית חדא מרגלית אטימיטן ממנה היה נידן ומצנה היה מתפה בליצין" ל ברביה בשם ל חיית בר ווא לת ניתנה השבת שא לתלצוף תעה"ל חקיי בשם ל שמול בר נחמן לא טתנה שבת אל לתענוג ולא פליגין מאן דאמ לתעבנו עד נ תלא חצה שהן עופקין שתורה כל ימות השבת ובשבתהן באין לציתיה) ומיתעונון שרי מאן דיאני לתלמש תולה לו הטעלים שהן בופקין במלאפתן כלימות השבתולש אנינ אן באין ומתעפקין בדצרי תורה" מצוי אול אפיך זה הוא שאם הבית יודוף שי שלפי בדץ כי שניינו האני עד אגל מינחק שני דברים שמנו נעלפי אומותוש נופר מני הקצל ועמיי מפוליה) וקילפן אותן בשער שאמ ואת אשר חטאמן הקדם עביר ישלם ואת ממיש יום על אמרו בנימום שלנו כלמן דנקוב צינורא מן בי קיסר חום לשתו ביה ביל לי דינוץ וזה מבריץ ותומ את אנור חט מן הא יש ותת הצים על ולא ש

'צל (1)

שכנ HKO

אלי 64.

KC

לי איינו בינו בו חובים מבור אב ומם אמ פון וני אמן שולים שולים שו מו מים בינו ליו מים בינו ליו מים בינו ליו מים tak 1 sunti גני אחד באשקלן ושמש דימה בן ניענה ופטרבולי היה והיתה המו מקשרת לפוני בניני עשי ולפאן ולא הוה את כה דייך חימא מעשה ונצטרכו חבמ לאכני אפור בלבו איצון זינו להן הין פסקו עמן צמאה זהובים עלה השביא ומצא מפתח החת מראשות מצין שלא ישן ציציאן רצה לצערן אמלהם בואו לעתותי ערב היגן שאינן רוצה בבך הוקיפן לושנים שווא צתות פעם भ भाग भार । שכר ורב כהנו אמ שמונים רבוא שכרי אמ להם לעתותי ערב לערב באנאדם בביאו יון ויון לפנין וו האמן בידם אמלהם מה באתם לפרוע ממני שכר כבור אבא שה אנא משבין בבור אבא בפריעים חק לי איני נוטל דא שפקקתי עמכם בראשונה לשנה אחרת במכן לכמקום שכרו ונולדה לו פרה אדומה בעדרו נכנקו חכמי ישרד אצלו אמלהן יודע יונג בוו לומו יי דעני ייון לואלליה וא לאמליה וא אני בכם שאם אל מבקש מכם כל ממן שבעולם הלי אתם נותנן לי ד'ת אין אפי נוח ליה או המבקש מכם כל ממן שהנסדתי בשביל אבא א הנול ומה הל שאינן אגליה ופנ אנווה ועושה כך מצווה ועושה על אחת כמה וכמה "כי התא לב דימי אמיפעם אחת היה לבוש פריקי) שלאהב ויושב כין בדולי רומי ובאילאמו וקרעוץ ממנן וטיפחה בו יו פולין ביוש עלראשו וירקה בפנון ולא העליאה "ועוד שאן את ל איעזר עדהיכן פיצוד אבואם יה אשתעי א אמלהם כדי שיטול אורנקו ויטילנו לים בפנין ואינן מכליאן לשרפון הויא לי ההיא שתא ואנקווי אימא זקינה דכל אימנת והותבעיא למימק לפודיות בחין לה ופלקא עלים אתא וקא מי שתא הוא בלו הקביר ש משתצה בבי מידישא אמרו לן עדיים לחצי הכבוף לא הבעתה כלום זרקה אוריםף לים ולא הבלמתי מעשה באמן שלל טרפון שיניות ליטייל בתוך העורה בשבת ונפקק הדיה מתשה תמה"ל חגיי אריוקין שלה והלך לערפן ודנות שתו כפות ידין תחת פרפותיה והיתה מהלפת עליהם אמלית עדי שהגיעה לצעותה פעם אחינ חלה ונכנסן דבותינן לבקרו אמר: להן עלן על ה) ושינענון שיפון ברי שהוא מכבירי אמרון לה ומה הוה עביר ביך והניית להן עוברא המרים יאואות השו נינכר שמו פעודש שלרצותים אבירים אפשר די ישמעל מבקר אימיה אמרים כה ומה הן אמן הקדים עביר ביך אמרה לון פין שהוא צא מבית תנמוף אני מרחצת אתרגלין ומבקשרת בי קיפר חום לשתותן ואינמניתני אמרים הואיל והוא לעונה הוא כבודה" אימיה דל טרפן אפילן יל על ולא ש

הות עושה לנבן דם שלי בשמים עדיין לרוצי אפצור לא הגיע ואימי דל יבמעל הואין יהוא רצוב בוא לבבן דל יבמעל הואין הוא רצוב בוא לעבר הוא מיצר מינן ואמרי הלויי מיה לי אכוחם דאייקר. יתהן וכד שמעלים טעמיא אמ מורי אני לי הואנא שאין לי לא אב ולא אם לא כר ישאעציהוינא מקביל עלוי פעבדי ולא כלי שרפה מוצא יכיל אנבד" אגל אבון פטור אנ משבור אב ואם פר איתעברת ביה מימיה מית אבער וכץ ילורית יתנה אומיה מיתל היא" לי חנניה מברהן דובנן אם יש שהוא מדלים אבין עבלים מפוטאים ויול ש בהנם ויש שהוא טוניו לציחים ויודשגן עיץ" ביצף מאמילאת אציו עגלים מפוטמים ויורש ביהמם מעשה בחחד שהיה מחביל חבין עבלים מכוטמים חד שמן אמעליא לקבא ליון את המי מנה דעבד בי גבר פלי לית אנא אדים ומקבר ליה לית אנא אשל ומזמי ליה אמליה ברי לא תומר ליה כלום כר טבין הוא יכותי אמליה פכא פבא איכול ושתון יכלביא אכלין ושתקין נמצא מאכל לאבין בנגלים מסוטמים ויורש גיהנש" פיצא בוטיו לריחים ויורש ג) עוף חי בר נש פול קולים שחין בעיפורץ חד זמן אתת זומיה עלטאעות אני שניא לקצא אצא עול ושהון תמותי ואנא אשלתמותך אם אתמל אנא פין מוזמיה אנין מזרמי מתצדי אנא מיקצדי טבלי ולא לך ונמצא פוניו לייו ניירש הן עדץ דא פבד אין אביך ואין אמן חנא אין אביך לייבות אשת אביך את אמץ ללצות צעל אמץ ובשמוא אוה ואת אמץ למצות אמיף הגדול שחים לנהוג ביון כבוף ואינו קייב בכבוף אשת אבין דית פלשאן שאבין קיים וכן אינו הייוב בכבור בעל אמן איא כל זאן שאמן קיימות אפל לאחל מיתתן אינן חייב צכען לאנש יארכון ימ על האף ולא בקולה בא בתושבות" לא תניצח מבלשבמות יו אית הלוצה למוינן עונש אזהכה מנין היל פא תרצון מנון אמ הדיני פיצח עלמע פיינדג הריצה מנתרה חל פא תראה מנין פיוצא פיהרג ואג הריני רוצו הריזל מונף תל לא ונציון אל לא תדיצה אל התני המן שלרוצה לא תדיצה לא תעשו או מדם שיהיה עניה עליך אמ ל איצו מעשה באשה אחת שהיה להשני צעם ועש אקד מהן נהלב את תבידו מה עשת של את דמו ונתנה אנתן בתוך עלוחית פל זמן שמיה אדם תוסם דיתה יודעה שבוא חי וטון שניכוח הדם ידעה שהא מת ישה היא שפיכות צמים שאים לפ כפרה את לציחה שנ ובארץ לא יכש

יעאן מענד יעאן נלבי

まった

אנע

עובי

של נ ואיל ייי

אקץ אני)

מני) ורוא,

THE PARTY NAMED IN COLUMN TO THE PARTY NAMED

ופנני, אורנול אולינ

איניכ קבש

באר ערור

1773)

לים אש שפבה כי אם בי מל וכ) את מוצת כשת משאת מוצער שהנים והשעיד ש מי איי אר את הבב עונים שהין שם מניות אומ זיהי לעב בישר דווף שלש שנים וישות אורושוד" ולמני ים לא כל לן שאלביני דיא לאחר שלע שנים דיור שבשנה לואשונה אמ להם צאן ודאו שוהי שבני צון פטור אנ עבד על שהקשמים נעצרים בעום על שב השארו לכם כם יפונה לבבכם שבר אית השא מיתל היא יצאו וצדקן ולא מצאן שנה שניה אנג להם לאן זראן שמא יש בכם מגלי עריות שתימום גוונם ויש מעדים בעון בלר עריות של מאַנעו לביבים ואלקוש לא ביה ואצח אשה זונה ביה מס וורש יצאו ובדיקל ולא מצעון" שנג שלישית אמ להם צאו וראן שמא יש בכם מוסק עדיקה וא לקבא לא צובים ואינו משלם שהגשמים עעדים בעודמי שמופק צדקה בובים ומעו כורם ומזמי ליב של נשימים ורנח ובנשם און איש מותהפל במתל שמר יצאו ובאאו ולא מצאן מיב יפול ושתוץ ואילף אמ אינו דא שניבות דמים מיד שד באורים ותנאים ויאמד שי אל שאול יש שישול יוולבית הדימים על אשר הימת אות הבבעופם אם כן להורג מר קלוחות להוריג מנת או איה אחד אישרלי לא תנאף מכלל שנ מות יומת הנאף והנאפת למדע עונש אשהרה י אם את מא מנין ינל לא תנאף מנין אמ הריני כואף על מנית ליהדב ברי זה מותרה ינל לא קנאף מני) האוכל בקערו ורואה את עצמו כדו אוכל בקעלה שלחבירו והיה שותה בכוסו צת אכוך ורואה את עצאו פרף הנא שותה בכוסו של חבירו הריזה מותרה תל לא תנאף צול שחוצ לא תנאף כאת תוהנה באף במכאן אמגרן אפור להכיח בשמים שעל ערוה מן בעריות יים וב) אינו וא לא תנאף אל תנוח את נואף שבואלעולם לא לא תנאף מרובע שלא ינאף ו חייב צעו לא ביד ולא בלגל ופא בעין ולא צלב יושעין שהיד מזנה דטל וריבם דַאִים מנוֹאנ אברל שנ מול ואני) שררגל איזני, דשל ואץ ברובים חוטא ואנין שרעין והלב איזנין דבל ואי אינק עלמע אותולו אחרי לציב ואו עינ משי אית זעם אח אמ לביצחה טפח באשה ערות לממי ו הכישה מוני אינימא להסתכל בה ומא אמושבששת למנה מנה הכית תכשישים שצחוץ עב א תעשה אי ינשיטים שבתנים לומר לך כל המסתבל באצבע קטנה שצאשה כדן הפרכב צעט ועאו באקום התורף לא צריבה לא לאשתו ובקרית שמע" אמרב ששת שער באשה וף עלווית ערול שנ שַעַרך בעדר הענים אמ רב יצחק שוק באשה ערוה דעת בפי שוא עבל פים אלעה שאו ניירות וכת תבל ערוקף" אמ שמוף קול צאשה ערות דכת בי קופף ערב ומראף שם ץ לא יכטן שוה" תנו לבנץ המדינה מעות מידו לידה בדי שיפתכל בה אמילו ישלו זכורל

14/2

במשה רבינ אונוטצל מחימי שלמהנה שניי ליי להינוזה כע דינע ניוה מדינה שלמת ינעש לי אנג אל אנה אדם אנטורנום בלון ביין שארוף בד באת אשתן לודי עבירה ומנא לא מיוסף תטאל אומ לעולם אל ייבל אדם רעים באור ביתן שמתוך כך בא לא לפר עניות דכת איש בעום בהקרועע" אפל פאען בן באיש אשן שהנואף בעינן נקרו שה מאחיים ועין נוהף שארה נשף הנותף הדה יושב ואשמר כל היום אימתי בוא נש ישי מאחי יבוא שחר דכת בנשף בערב ים והוא אינו יודע אי שהוא יושב בקתרושלם אוצ שהוא ער כל קטירים שלו ברצעונן כדי כפר פנר הוא שאיוב אומ הטוב לך בי תנשק יו) י ביחא אינעיבין אין אפרנד ואת על פל שירין שלו ניאות אחר אא ועל עצה איני ביחא איני הוסער שהוא אפרקם את המוצנן שלא יפרצו בערור אושלים אותן מש איי באי שגנב ביצת הייצר ועאר היוצר על בניבת עשאה כלי והטחה לפטו כדי לפראו קשב היא הזעות שלא נטלן עשרים וארבינה תכטיטן אא על ידיה דעל ויאמר י ינג) בי בגדו בנות ינון ותלבעה נטווות בבל ובעשקרות עונים נטוות ברון שהיו מהל קינה בין שתי ארוכות וארופה בין שתי קצות ומשו על שהיו בוקרות עינות בקיקו הלד ועטוף תפכנה כבור יו שלה) עונגלים תעפקנה שלפיאות מלאות אפרבמו) א לגני אניחות תחות נקציהן כדי שיהיה דייון פורף" מהוא דומשם צום ההוא שיר שיא מטארית בעבישים ובשבישים ומשמיונים בשיפות והשרות וברעלות הפארים הצעדות ובקשורים ובת הנגע ובלחשים הטבעות ומאי האף יהרי שלשה שש עניי תנשיטי בשף וזהב בצחל לנת והצעבים וה בציים והחדיים הגליונים והקדיום חוץ ופדניכות וברדידים" ופיה נמת בשמש של ותחת חגבי נוסר ותחת מעשה מוש אניי קרָטָה וַתַּטַת פַּלַנִעָּל אָחְבְּרָת שַׁק פַי תַּחַה ברי אחר עשר תבשיטי בגרים קשה הו השנות שהאריך הקבה לנביאי השקר על הבל מוץ ממנה ומי הן הן זה אחאבשן ולו בני: וינייןיה ב) מעשיה שלניני) וַנְשָׁר עשר נבב בינינין וונאפו את נשי הישיהם מה היו ינושין מיה אחותב אומ לאשה השמעי בירייה ואת יולדת נביא וצייקיה אומלהם אגים השמעי לאחאב ואת וולדת נביא בגלית שפקויצר לו כדי מעות ששתהן שו כלב בן בכתני שלנבוכדנער וכין, שהרביש בה אמ ציההן שלצין שונא זמה הוא מיד הני ציהן שהן נכיאים נילא והציא אנונן אפורילו אמת יצרנו ונציאי אינן אנחנג או

SHIPE:

ילל

כוווי

של

להם יש לי במה לצדוק אתגביון האמת שהרי השלפרני ממם שלשה לאור ועצלו אנפיה מריני שלמח אישר ועזריה אף אני אבציוק אתכם אמרן אותן הין וצלשהואנחנו שנם אמרפארוו ן לודי עצייה לפט מי שתרעו אמרן הושעבי יהוערץ הטהן בבלי אפשר דביר נותנה טותעלשאה לכן אי ך כף בון ליון טיגן גדונל ונתנן ביתוכן והסיק מחותיהן הן נשרתן של ולקח מונס קללה לצלבלות יהציב לחמ בענו נקרו ישואר אל בערקותו ובאתב אשר חלם מלך בצל באש וותושע טעל דעת מלא זה אור ארי עוא נא בקתרן שלש אוצל מאש" קשה היא הזכור שהיא אחד משלשה דברים שפירש בה) הפל, ביהום ודץ הן הבא על אשת איש ובעל לשון הדע ומלכות הרשעה הבא על אשת איש של הציונה יני דגעק איש אש בתיקו ובגניו לא ינשב לעל בן הפא הבא מל אשת בעורו ובעל שון הגע דכת ועל עלה אַה יותן לוצ ומה ישיף בן לשן רמיה חוף גבור שנונים עם בחלי דתמים ומנבות הרשעה אנתן מש ירל נגלארל ביור שַנְיַרְלְיַעַבּרוּ נָעַרְ וּוֹשִׁיעוּךְ הֹבּרְיִי שמ הַנֵּה הֵוּנְבַּאָש אִשׁ שְּבְּסַתַם נטיי לפרסו לא תגנב מפלל של וגנב איש ומכרו ונמבי מות יומת עונש שמענן אדרה מען תל של ניאמר יי לא תקנב הדי זו אזהמה בלנעצינטש אחד הגונצ אתראיש אן את האשה את הגדול אן אינ ין טהין אהם הקשן אפילן קטן בן יומן מרי זה חייב׳ ולענין ממן הוא אומ לא תגנבן הרי זו אדהרה עיניהם בקיקו לגפער ממן לא תענה צרעך עדשקר אנן שקר אא מצדה פאיזה עד הפקיד כל אפרפמו) ז זהב לא יאמר או יאמר לו מרגלות מרגלות לא יאמר לו זהב' מכנל של ועשיתם לו אלהלה הא לאש זמש לעט לאחין אם ממן ממן אם מכות מבורת אם עונשים עונשים עונשים עונשים ל" דפאלים שמענן אזהרה מטן לנללא תעלה יל עד שקר" אמ רב אחק הכל ברא הקבה בעולמו י עבשר עשר ישר חוץ ממשפשקר שלא צראה לא בני אום מברין אותה מלבם וכן הוא אומ רחק" שה יונים ובקייני לאַנְשַׂה מִיןְשִׁ אַנְיּארני אַשִּׁרבָרַא אַהים אָתֹנָארָם יַשְר וְהִמָּה בְּקָשׁוּ הִשְּׁצוֹנוֹתְ רַבִּים ואומביני ויציה אים קשה היו מעפר און ומאדתילא יצמח עמל נאומ המת מארץ תצמח וצרק משמים נשחף שאי אחאבט אולי בני אדם הרה עמל נילוד און ובטנם תכים מרמה לא תחמר ולחל) הוא אומלא לתחור ביו מה היי לחיב על תחור בפני עדמה מנים התחור אום פופן לחמור יוה תוגלה של לא תתאוה ולא תחמר מנין חמר ארם פופן לבצול של וחמדו שרות ובצלו תמוה ל ששינהן ש בשל וכן הוא אומ בי תאור עשך וחימור במעשה וכן הוא הומ לא ינחמר בסף וזה הוא מיול הניו של ופקחת כץ" יכול בא יתאוה עלבתו לוטפה תנ" אשת בעץ מה אשת רען שהיא ומורה לך את בך כל מצר שאפורי לף או מה אשת כעך שחייבין שנה מיתל בית ן אנחכנ או

دى كى كى لىداسد معدم كورا جرول جرول جرول در كى دار درد المدد الاود واحدال שנאשן בפירה ובשטר ובחדותה את אין לי בין דבר שניונה במעת ובשטר ובחזיוה יוני שניים בשיר ומשוני אומה אין מיוחדים רברים בהן בקרוע את אין כי ויא רבר שהו בין רא יל שורן וחמרו אן מה ליימיוחדים ששבירת שליד אם אים ליילא דבר ששמירתו שליך מנים לא יתאוה למקלן ולא יתאוה למנעלן ולא יתאנה לפוטיתן יול ובלאש שנים וכול כאן יאמר באני עיט בעיבו ביישערי בשערו מלל שורו וממורו עבוו ואפיתן ביתן ושאהו מה אן מיוחד בברים שאפשר פה) לצוא תחת ידיך וחציק אין איפירא אופיים לי אין דצר שאנשר כן לפוא תות ויין ווצירף חשיין "א באן תחמף אשת כע עבדיו ואמן וש ניים לכל אנג פליע יש כלי מי שהוא תומדא כלהיצרים הלן דאת מתוך שהוא ציו על אשת הצירו ויולדית בן זכר בעלה א כצור שהוא צון נמצא מוליש בן ביתן נש ועל ואמ וש וחמ וכל אשר בו" דין ה עשר הריברות אנצי ולא יהית לא תושא ושפור כבר ולא תרימו נלא תניתם נלא תבנב ולא תענה ולא תחמד חמשה פללוח זה וחמשה עללוח זה דברי לחנש בין במליף וחכמ אומ עעלה על לוח שם וששרה על לוח זה של ניכתבם על שני לחור ל אבטם ואומ שני שריף בשני עפרים ואומ שין גלילי שבל פיער חמשה כנגר אמאה פא תניצה כעני אנכי מלמד שכל מרוצה כלי ממעט בימות משל למלך בשר וים שנבנס למדינה והעמידלן אוקיינות ועשה בלמים וטבע לו מטצעות לתחר שנם כילן सामृगराता । जरमा महेमाता । एवरी सजद्य हाता । हर्षण जरमाता परिस्कि महम्मार प्रणा דמים מעלים עליי כדי ממעט בדמות של שפך דם מארשיל בלא תטוף בנגד לאי ימיה מקמה שתה שמקה ברצה האוף וכי ביוא אומי ובוב מאל ארומור ותעונים אולות אומי וביה מאל ארומור ותעונים אוא וינגאף אתביאבן ואתביעץ לא תהבב בנון לא תנשא שכל הקונב קופן לישבע לו תענה כנבן זכור בניבול אמה אלה אם היפרת של המירך עדות שקר מעלה אל עליף כיין הישרת שלא צראתי שלמי בששת ימים ולא נחתי בשציעי לא תחמר בנגץ עבר שבל מחומץ אשת חבירן שופה ממנה בן מכבר את שאינן אצין ז ואקלל את אבון" יבול לא יהאחיים שישבור על בול הלל לא תרצח לאתנאף לא תננ כאן תעני לא מחצר לאייב עלכל אחר ואחר בפע עצמן אפיבן למה טא

がない

44

27

が物

de

100 100 100

פול אומ

W N

אין אין

אור אכ

测测

לייל) לא תציצו ולא תל ולא תל ולא תל ולא תע ולא תחומ מביד שכול) תפושן זה בזה פרץ אדם באחד מהן שנו לפרוץ בכול מנין דעה ארם פונו לנתוף דעל בני אם ישבון תטאש אליעביא וב לוודלף תפול בתובינו וב ומני) נאף פונו לגנוב חשל אם באית פלצ ותבץ עמון ועם מנחנים חולקן מני גנב קופו לצוא לידי שבועות שוא דבל חולן שם גנב שונאנגטון אַלָּה ישָעַע ונאן יִגְיר בי יקי אומ העוצר ענ לא תחמר עוצר על עשרת הדיבוות לא תחמד אנפי זכלת העצבת אלות נשניה ואתברית אלייה שפיני. לאתחמד לא יהיה יביה מקול זכותה ותחכם אתהא ותנותם את האבן ואת בעץ לא תחמד לאתשא עפו הוא אומ והשציע הפהן את האשר בש הלה לא תהמד זכר אמל תנחומה הרישזיעת אשתו שלפין וילויה בן וֹבוי לה אותן עמד והקריב עלגבי המזצח ונמצא מחלצ אתרשעת שאין זר איקריב לא תומר כצר ביים אן בדר ולקיום מן קופים דו היואו מגנבין נשותיה שלאן נדו מגנבין נשותיה שלאן לאחר זמן נפלה קטטה ביניהן שאר זכ וכבק אותאפינו פכור שאינן אבין וזה הלק את אבין פכור שאינן אפין בא מושילת תרישווב) הוא אול מחציוני זוני טובינין בעלת בשנים פוףשעשתו משה לו בשפים והודבתו לא תחמף לא תנאף דהיא בונה לא תחמר לא תגנב ענין הוא אוא איש בנובים יאיפקו לא תחמד לא תפנה הני שהוא יודעעדות על אבין מבור שמינו אבין והוא אצין נמצא מעיר על אבין לא החמר במשמעו בהוב מהלקני ש אָנְשַּׁל בְּזְקְתְנֶע וְתַּבְּל אמרה כנפתישני לפני הקצה רצון העונמים שרלתני בפיני ומשיכלי אנשי לי אני מבורה שהיא רפה ועכשו הזקונני ותופל פי אנפי מי למף ל מנא" שרלתני צמיני ואמרת לי לא יהיה לף אל אחל והייתי סבורה שהיא נפה חזקתני זתושה זבח לרינים יחדם שרלתני בקיני ואמלי לא תנש את שם ששה לש והיית סצורה שהיו דנה חזקתע ותובל כי בא ינקה ען את אש ישא אין שמ לש שילתנע בפינן ואש לי זכור את יום הש ואייתני סבורה שהיא רפה תצאן ותול מחלליה שתיוא שרלתני בפיני ואמלי כצר הייתי קצורה שהיא רפה הזק ותול ומקצצ אבין ואממ יומ ישרלתני בקיני ואמלי לא תרצח והייתי קבורה שהיא רנה מזיאתני ז לא תנאף ורובל שוסף רם האות באף דמישל שדלתני בעיני ואמלי לא תנאף והייתי שבורה ב למה שו שהית לפה אין לותול מות יומת הניתף והנינחת שרלתני בקיני ואמ לר לא תגנב

ן פנה לן מצורה ובחשקה קנ בישו כיוניא ששמירון ַרְל ובלאע ממורו עבוו ייך וועין אין אין

יות תומרא 1 10 A ינטון ונטו יצלי לאנש שני לתורם ינגר אמעה מלף בער ווו ל הפלא החוף וער גלי ביבן ל ההבתח לולה הבתח לי ברצו, קאי אעלה אנ לא תרומל ינן אצין ז

והייתן שבומה שבייא רפה חשל ומין ל ומית הגוב הדוא שדליני בסיע ואמ לי פין תעם ברען ורייני מבורה שהיא דעה הזיף ושיים לפאש זמ לע לומדן שי ליני בשע וממל לילא תקונן מייתע שלורה שמיא ליפי הזדירני ותוכל בין הביל הישע בעירו באת יותו בלהינגע בה" נאמרו עשרת האברות לנגץ עשרה מאמרות שבה) נברא יעולם אנכי כנגף וי אַג אינים יני אור וכל ופיניבלי ש פאור עובם" פאומים כנגר יישוג אלפים והירקיע בדוך הנג ווהי מבדים אב הקבי היו מבריל פיני לצין עצ" לא תשא כנבר ויאני ציף יקון מני אמ הקצה המיש חלקו לי כבוף ואתם אם חולקם לי כבור זבור כנגץ ויאנו לא תצישת נאר אם הלצל הא בניתלר בתולת מא דיעיבול בשבתא כבר כנבר ויאמלל יהי ממורות בל הש אמ הקצה מא פנית לדתרים ניוום טבין אבוף ואימף איי זהיף לעיקרא יתה בל תרער בנגר ויאנ של ישרצו המי אמ הילצה אל יהי כדבים שיגניולים בינעים את הקשום לא תכאף כנגר ויאג אלי הנינאת האל כל איה אני ישלי האבציית לך פולף כל הף נחד ידבק באינה' לא הגנב בנגף ויאני אל הנה נתני לכם אתכל עלב הני הניה הנשמר בגנוניאסור משום בזל ישאינו נשמר בגני מותר משום בול לי תענד מנבר ויאמ אל מעשה מדם בדמ פרא אמ החצה הא בדיתף חצבי לא תכהיף בהדי דשקד עלחברך" לא תחמד כנו ויאמילה לא טוב מות אולם לצוין אני מקבי הא ברית לף זוגד כל אינש ואינשי ירבן בזוניה ולא יומן די חדי מנכן לשובא דובריה דג נאלנו עשרת מיברא פנבי עשר מכות שהציא המקום צו על המדרים במצרים לא שדי אנפר שחת יש מעצית דם בלת ווובץ לצים ואניינים ואל הואני מנינוני שאמ לי יאוריואני משיתיני לא אנני ען להיף ' טא מות מנגי מכית יכריינים שמשביט פתילבה ולא עלי לא מכים מלקו לי מבוד ומים אין מולקי) ל פבוף" זכור בנגר מבית ערוב אג היוצים לא תערב חופא בשבתא' פבף כנגל מפת זער דבת למנון יאניבון ימוף" כא תריבה כנגר מכת שחין שלא תרא לומו ורמן שלאותו האיש בגומן לא קנאם כנבר מכת בריר וכא ווהי ברף ואש מתלי בתוך הבתר וכל ווהי ברף ואש מתלי בתוך הבתר וכל מות בתור ואש מתלי ביניה לא מגנע בנגף מכיל ארבה דעל נפות ויף על אל מיל באף העלעל אל מו

1

שה

1

A

HH

1

X

AD"

U

20

717

75

45

הער

ולנו.

ויע

ליפון תענה ין שרלתני אָנשָר רֶעוּוּוּ X75) (45) יוציב כבגד , sn (2) ्रे त्यदेग्रे द א דעיכול לארערט ניווא ישרצן המנו יי ואג אלו לא תגעל מיר משום שה אוים בינש ת תחמד כנו נש ואינש יר שיצרא יונצי שאר ין יושייליה. ולא עלו! ין מולקיף עצי כנגי נינהא לוצו ואשמתא

וכיני בבינים יענו בעב החלינים וביאו בנכב לא תשו משרישו היולה אם אין שירותך מאירה לך במסאה הזאת, אל הנשור לא גנושני כנגר מבת בפורות על ודי שהינ המערים שטוען) בזנות לע כך נמצאן כולן שורים תכ למשקוביין שתנהערשיותשהן שמנע והיה אם שמנע בכל מש כ לור אומשנבע שש פה) שני שניון החברות אנבי בנגד שמע ישרו ער יולי לא יהים בנגד ער אחר ואומ השמני לפם בן ינ לצב ופל ועב דיי אחי לא תשא ככבר ואבבינ זות ער דיייד אמרין מן דרורים לעלטו לא משונבע בשמיה ומשקר היוצה על שחית כמה וכמה" זכור כנגד למש תשפרו ושם אונכל מיל לי אומ זו מצות שצית ששקולה כנבר כל המצות כבר כנבף למנין ירבו יא וישבלי לאתקלעה בנגר ואברתם מהרה מן דקטיל קופיה מתקשיל לפך נברא אדם יחודי בעולם לא מנורף בנגד ולא תונורו אח לצב ואה עיש אמ ל יצחק משא ועינא קרקורי דיוטאש ענהן לא תנגצ פנבד ואמסת דגל ורנל ויצה ולא שלחבירך לא תענה אנו אני אני אל אש הוצ את מאל מצ אמ הוצה אם היערת עיות שקר בחבירך מעלה אם עליך טיין היערת שלת בראתן שמים וארץ לת תחמר פנגר ופת עלמזודע פילובש ולוציתן שלחצירן בל מעם כואים מלמד שלא הין בה משים מכלצשו שות הראית לדעת מלמף שלא הין בהן טיפשים מכלצשו אן השל משמיען אתקונו מלמי ששא היובה חמשין מבלל שנ ויענן בל העם יחדו מלאי שלא תין בין שמים מבלל שנ אתם טבבים מלמי שלא היו בין חברים ומנין שלא איה בה) אחף חושש בלאשו וחש בי בשני חלל ואין בשבטין כושלי אל הקולות מוהג שבעולם מה שאי אפשר לראות את הקול אבל בי לאו את הקופות ואת הלפירים בשם שנאו אתה לפידים בך לאן אתפקולות וירא העם מה לאן פבור בדול כאן ל איעזר אומ מטן שראפה שפחה בישרא מה שלא ראה בדול שהבציאים יול נירא העם מה לאנ פבור בדול כאו ויכועו אין לשון ניעה דיא טירוף כן הוא אומ נוע תנוע ארץ פשכור ואומ-אינע לבצו ולבצ עמר בינע עני ישר מפני רוח

ויעמרו מכחוק למה אני עריך והלת כבר טומ ויעמד העם מרחוק ומה תלומר ויעמדו מכחוק מלמד שהין הולכה עבים עשר מיל וחודר) שנים עשר מיל עלכל יישור ודיצור" ויאמרו אלמש רבר את עש ונש בצו זכן שיעמדו להן לבין כביאים

בצא אל או

צעל אל מו

ובי הוא אוש משוי שישויף במוניול אפל משהיו מלשבים במלאני אלהים פשקה מה ארות הקדשה אות ווהיו בלעינים במלמפי חדו ואלוובר עמולה משמ שש נפורה להם ועד אחר מתום ביו ובי מוה לאן לומוי למשה אחר דיצרותוהא פשר שאורו די א לאנו שדין קבורים שריבה אחר עדיר לומרי ל יהושעם לוי אומ שני מניחת שלבדי שמען ישני מני הגבורה אנכי נלת יהיה ופרחה נשמת) ולא יכלו לשמוד ויונקרין למשה אבר את עמו ול אם כן לשה לא ניומ דיא לאחר עשר היצרות און שאין מוקדים ומאוחר ביתורה לי יהישנים לי ער שינמית תורה עוה לבו משה כל התודה כיובה שש מאות ושלש עשבה מצותל מנין תורה אינן עולה אין שם ממא וארותעשביה מצות לא שריער שמנו משב מטן יונית שנצי ולא ובית לא דיצר עמנו משה דא מפי הפנורה שמענו יות מיר משה אל העם אל תנדאן אמ להם פא נינן לכם את התודה ולא עשה לכם כפים וגצוניות דאת לבעצור נקות אתכם בררפים על כל כאי העולם בעני שני בשה התוים מרוויד" או ש לבעובור נפות אינה לגדלבם במעות בעני של בי אבנים מתנוקקות על אי גילו ומומר בתני ליביאיד נס לבתנושף " דא פי לצע פל הל בודאי לשעבר הייתם שונגים עלשו משידים לשעבר לא מייתש וודען מתן שבה שלצדיקים וצנות מור ענותן שלרשוה שלינים לבוא עבשי אתם וודען מתן שבה שליניים ומחת פורענות) שלרשוים בעתיר לבוא עבשי אתם וורענות שלרשוים בשל מחול כל שיש לו בושת בעם לא בעצור הל יבאתן על פני בבל תחול כל שיש לו בושת בעם לא במהרה הוא חוטא" תני שלש מתנות שובות נתן להם היוצה לישרף על הר קינ בישנים מחמנים גומלי חשרים ששנים דבת ופעבור תהיה יראתו על פניא שינגן לבישן שאינן חוטא וכל מי שאין כן בשתפנים רברי ברור שלא עמרן אלן לני על הר פיני בחמנם דבת ונת לי בחמים ורחמד שכל המרחם מרחמים שול גומני חשרים ויכת ושמר ש יליין בן את הבי ואת החשר אשר נש לאצרניך" ל שונא אמ כשעמין ישרי עב האביני ואמרן כל איזר דבר ש נעש ונש ירדו ששים רבוא שלמלאני שרת והניחו ששודה בלאש כל אחד ואווד וכן הוא אונא ששלות תפארת פראשר ווש אומ מאה ועשלים לצו יכדו שתור להניה עשרוב" בנוק לשני וארוף באזרו שער דבה ואעד עדי ובין שמוטאו וותנעלן בניושל מתעי מהר

7 מבנ מלח וחו 314 מער צער KK 4 מוץ לאוכ טני ארני יעני אוני לאע 加 שלח היכל מנור

שנע

りや

כמק

עונג

וני אנהים יברעמוץ דיערותוא ש לוי אומ के हिस हरी יר הוצלות נו משה יאן שם מאון לא דיבר ראת להם י אתכם צור נפות מר נתנל ונגין ענאו מלרששי ר) עלר שמי למעם לוא בוני שוע על פניא עמרן אלי ירונגי) עוון: יערנץ" 147 205 אוא אומ א עשמה נעף מדו

אודב אמי יואנן נשבע הקביני שהוא נשוזיה בנין לשניייניל חשוני שש וני בי פלם בעדי תלפשי ותומ ותדויי שי ישוצון ול ושמחת עולם על לאשם" השמני העם מרחוץ מה אני עליך והלא כבד נאמ ויעמדי מרחק שא מלמד שהיו ישרא הולפים שמיל ומוזרים שנים עשר מיל על כל דיבר וריצרי ומשה נגש אל הערפל יכול לערפלה משי אולערפל החיצון ולל חשר שם היהים אמור מעתר שתי חומות שלשיפליהיתי משה מהלך בינהם עד שמקיע לערכלהפנימית וכן שלמה אומ יע אמר לשבן צערפל מטון אמרן כל הנביאים כולן לא ניננטאן ואין מאחרי שפקלריאות שאינן ל מאורות ומשה רבינן מאחרי פנקלרי אחת המאירה אשריך משה ב) עמרם מלניה לף' וואמר ש אל מש כה תאמ אלבני יש כה בלשון הקודש פה בענין הזה כהד בשדר הזה כה כפסיקות הכלן כה כפרשיות הכלן כה ככל השך צוה שב לא לפחות וכא לאוסיף" אחם ראיתם כאן מני עדים ולא מני בתב" כי מן משמ דברת עמ הדי שנ בתוצי) מכריעי) זה את זה כל אחד הומ ויהד ש על הר פינ וכל אחד אומ אתם ראיתם כי מש השל דברתי עמ אי אפשר לומר ויכד שכבר נאמ מש השמים יצות עמ ואי אפשר לומר מן השמים שמבר נאמ ויכדי הבריע מן השמים השמעך את קלן ליל וע הא הל את אשן הגד מלמר שהרבין המקום צה שמים העליונים על לאש ההר ורבר עמהם מן השמים על ראש ההר וכן הוא אומן ויט שְמִים וירר ועננגל בלא תעשון אתנ שלא יעשה ארם מזבח כנגד מזבח ושלחן פתבעת שלח) ואנורה כתבטת אנורה דבבי ל אאיר׳ תנו דבנן לא יעשה אדם צית תבעית היכל אנפריבא תבעית אולם חיצר תבנית עשנה שלחן תבנית שלחן ומנורה תבעית אנורה אבל עושה שלחמשה ושלששה ושלשמונה אבל שלשבעה לא יעשה ואפיר שלשאר מיני מתכות' איי בסף ודיי זהב למה אני עריך והלא כבר נאמ לא תעשה לך נקל וכל תנש עה תנל אבר בקף ול זה לא תנע לבם שיכול הואיל והותר מכלכן במקדש יהא מוינר מכללן ברב ולין יפל לא תנעשן לבם ל יש מעד אומ אזהרה שמענן עונש לא שמענן מכללי שנ ועשית שנים ברבים זהב וכול הוחיל והותר במינן ץ באקדש אם עבדו בגבולי לא יהא חייב הלל אהי בקף וחלהי זהב מקיש להי בקים לארי זהב מנה שהי שתב הדי היא בפלל אשהרה והדי הוא בכלל עונע את שהי בסף

הריה) בשכל משהרה והריהן בכלל עונש " אין דיר זהב למה נומל והלא כבר סומ הי בקף לפי שהוא אומ ועשית שנים פרצים זהב יכול שהוא עושי ארבעה ילל להי הב אשהוקעינעל שנים הריהן כולהי שהב" לפי כבוף למה נהג והלא כבר נוג ולה זמ (אר תל ארי בקם אה שהתרנובן אקרבן בן מבשחקלנו בן דים הוא שנועפר בן אם כן למה נאמ דירי כבף לפי שכל כלי בית עולמים אם אין ליום שלארב עושין אותן שלכם שומעני אף שנים פרובים בן תנל שתי פפף פא אם עשיון שלכקף הכי הן כדיתי בקף בא תעשו לכם שלא תאמר הואיל ונותנה לוכים רשות לעטות בבית הגיקוש הריב עושה בצת בנפוות ובצת מדרשות הצלה תנושן לפש" דא לא תעשון אתן אויי כשף לא תעשון בימות שמשים שמשמעש לפני במרום" תנן התפ דמות למון למון מין כן ליצבן במלייל בעלייתן על הטצלה בפורה שבין מדיון אין ההדיוטות ואומלהן כא פאית או פור כאית' ומישרי ורא כל לא תנושן את לא תעשון פרמותילא כדמות שאשיי שאשאשם לפני בארום ככן אומה ולפנה כובבים ומזלות ליתלמר שאני רכול כלא תלמד לעשות מכל אתה למף לפפים ולהורות' תנא מידך לא תעשון את בא תעשון ברמות ולא ברמות שמשיי שמשלמשין לפנ דמרום כבון אופנים ושרפים וחיות הקודש ומלאפי השרת העורב לה תעשון את אל בא וציי זל מם לעבין בבר נות לא תעשה לף כפל ול מור אפי מקיים לא תעשון אתי שלא תאמר בדרך ע שאחרים ענשים לנואי עושים צורת הגיה ולבנה ודרקום על שערי העיר ועל המצוא אחרי. פך אני אנשים אל לא תעשים אתר לא תעשים ואנילן לנואי" תעא כל הפרצופות . אקום פילולדים חוף מכרעף אדם אמרב הונה בליה דרב יתושע מעירקיה דאביי שמיש תעש פי לא תעשון אתנ לא תעשון אותנ" יתנו כשנים שבעת שחות מה בולטי אפור להנוחה ביקרי ומות לאתום בד תוועמה שוקע מותר לפניאה ואפור לאתום בה" אל לא תשל שלא ארני של כל ולי אלי בכן ולה זכצ אות הפת ליעביר את דער ומצן ערי אן או אור פב אשי בדיין שעומני בשביל כשף ושרב פביל אדבי שכן אמרן כל ניין שנק ממין בדי מהתענות אסור לעמור בפנו ופצברי וצון מפש להקל בו ואמרן תהא יציקה מטפחת שלן פארדעת שלחמור ב אמי הוה מיקר לשים דמת מניין צכסף חל ל יאשיהן שלית שעלין במריעת שלהמה תאנ לב אשיים זקן שונא מיקמנו צמן

3(% יעת 70 מתח للا לאור. · Mi NIN. יוקנ 训练

ליצון לזכר לאלץ 3/3/

神出

נכמו

לצוא !

אין קורים חותו לבי ואים עומרים מולפכריה בארים יהא מועל ושפית שעלין כמרי אכלדטומ יעת שלחמול" דבי נשוחה אוקימן דיאנא דלתהה גמיר אמנין לית ליחודה ברי ער תל לאי מומני מתורקמניה דריש לקיש קום עליה בחמורי קם בחים ולא אמ ליה ולא שורי אגרווא פתח ומני הורי אומר לעץ הקוצה עודי לוכן דומט ועיטר היוצה להיסרע ממעמידיו בן מם כן שנוש בריבל קדשו הל מפעו בל הארץ רב זעירא ואר מן רבין התן ייפין לשיי אורג) עלכיף: צאוריונא קדם בית מדרשא עבר הף מאילין דמת מני בכפף עמר ליה דוור מן בשני ולא עמד לצעירא אמליה טנחמי לשים בתונית או נלא בקום מן קומוי אמלבישרים אנא צפירוש פית אנא קאים אן קומויי הרגם יעקב כפר נבוריא צכעשתא אדרתא דין מרים וין בפורי רבים הוי אומר לעץ היויצי עוני לאנט דומס דוא יורה בפי יואו ב ורות למו וצוש זהב ובסף ובלרון אין בקרבן היי אנגלעץ הקיצה זה זקן שהוא מתמנה א ואומלהוכא שבים עורי לאבי דומם אוא יולה יודע הוא להורות הנה הוא תפוש שהב ופסף וכא א כילעות נבמטא אתמני" ופל בוו אין בקרבן לא ייע פלום" אין אתין בעין צילא דאוריא הא שאע שאני "תעשון את ליצחק ביל דעור פנשתו מדרתו דקפרים ומ בתיכל קדשן בשי בתיכל קדשן" אזבח אומי תעש לי יכול אואה זואי תנ אבטם שלמ תבנה את אזבח ש שה פשתבנק לארץ עשה לי מצבון המחובר בארמה זיברי ל יהודי למאיר אומ תורת עזרות היה אם לעבון ר בררץ ש חלול והמזכח היה מחובר בארנוני תעשה לי ולא שנתנוולן ולא שנשתקצן בעבווית רועל המצוא אחרים מיכן בנזו בני חשמונאי את אבני מזכח ששיקצום מנבייון תעשה לי ככי הפרצופות באיום שנ צי הרי הוא קיים לעולב" בדולה עבודה שחני לא פתון הפת לית בה בשבח ארני דאביי שמיש תעש לי ודב על וכן את מוצא באהל מועד שלא פתח לן די דאת בעבורה תחלה שנ אפור להנוות בייורא אלשע וייצרש שוי אים פי יקריב מכם קרב) וכן את מוצא בכעסת, לאנץ א לא תשא שלא פתחו אל בעבורה תחלה שנ אז יבנה יהושני מזבח וכן את מוצא בעניתו שפי לא או או הגולה שלא פתחו אא בעבודה תחלה של ויבינו את המדבה על מבונותיו" אף לעתוד ל ציין שטק לצוא אין מותחים שא בעבוריה המלה של אבוא ביתך בעולות' וזבאת עלון ופולשתהא ואמנו תהול ישחה בנאשו שלמובח תל ועשית עונותיך הבש והר ענימץ אי שה בער ורם על מזבח י) בכסף וול ש אין ואין זביחה על מזבח עו שהיף אם כן למה נאמ עלין בסמוך לן כענין של מיקמטי שמן ושלין מטה מעשה " דור על ואות שלמ אין לי את עולה ושלמים מין לרבות בכורות

יירי ככף

יע הליע

ארני שליי

ואעשרות חשאות ואשמות הלל ארב ואת מעין לקומץ וללצונה ואנחת כחנש ואנחת בחץ אשיח ואנחת נשפים אל את והת" אנף לתי אודי חשאת ואימורי אש אומיני קישי קדישים ואמני קדשם קים אל אל נאת בבלרמקום אש אזמי התעשמי משלל של לשום אתשמן שם ואול ושמן את שמי על פעישל בול לארתו ברכת פהעם נוכגת שא במקדש בגבונים פינים דל בבלהמקום אש אשל את שמי אמעול מזביל אתושם בגבול ול אבוא שיך וברניתוך פרק את המקלא הזה יתפכהן בכל המקום אשר אבות שיך שם תוביד את שמי בצרפתיך מכאן אמרו באקדט אדטיר ככתצו ובאדינו שבניין " דין בכל הגל אני אל אתעל מ מניה בן תורדיון אומ מנין לעלשה שיושבין ועופקין בתורה שהשעיה ביניהן שלבאה איש אלבעורנייןשב עי וישאַע אחר מני ל פבל המוום אש אול את שמי אב זיך ומ ואם מוצרו אבנים תעש לי חובה אתה "אול חובה או אינו שת כשות יל אבנים שלמת הצינה את מדבחש אלי הוצה ולה בשות משום לישמעל אמרו כל אם ואם שבתורה בש מביאים אותן מש הים הבדול מכל על עי חרבך העל ותחל יבול לא יהין פקולות ומשע של את כן לתנון פולב לל לא תנים פליום ברול הי ברול בורב אם פוננו ישא שעלי. ביז ל פורב מו לל פי ווגבן יונל על זו פווא שלב) יותן כן זיי יותל איי לאיי ביז ליא מבל מיני את בות פולם אנפי שהות ב עושית אאנן חיב שא מרענות ואזברו שיא לא יצי פניל מעצי כין דבר שהוא פיאן פול ענות מפני דבר שהוא פוא בפרה והלא דצרים היו ומעוור ואוה ומה אצעם שאינן לארואות ולא שומנות ולא מייברות על טמשילות בפרה בין שושי ישביל לאביהן טבשמים אגל הלבה לא תנים על ברדל בני תורה שין בפרה לעולם ש אחת כמה וכגל עלא העל בהן אתף מכל מפיקין שבעולם" לא תכנה אתהן הדית ארשוי חתיהן אין התה בונה בשית בונה אתה בשייל היכל ועזרות יכול אם נסגמה אבן אחר שיגלם

WAY. כלאנ למוב ותחל

CHREA וקט שלאי

など म्पर्दे נצרנ

ינלין ני HAY מא אני

לעכר: העכר:

ה לעולם עו

בילשנלה יהא מדבח בולו מחולל הנל והחללה היא מחוללית ואין המשבח מחולל מכאן אמ בל מבן שנגע בה ברצל או שנפגמה עד שתחגור בה הצפורן כשכין שלשחיטה פלולה למשבין ולפבע" דית ותהלפה מנין לפלעבודות שעבד והמשבה כקול שוהין כקולות ילל ותחללה" ולת תעלה במעלת על מזבח" יבוללא יעלה אבל יהא מותר לירד מלאטר לא תגלה ערותן עלין יאמר זה שיין כן הייתן אומ יכול יהא מדבון קשן ניעמןד בארץ וקיטיר תל והעלה הבהן את העלה ואת המנחה המל אם כן למה טומני ולא תעלה במעלות שלא יעשה לו אעלות אלת בוע) כבש כמן תל ברהן מו שלמשבה מתמעט ויורד מראש מאצד עד הארץ" והעולה באעלות על האזצח לוקה ואמים באעלה אחת דבתי ולא מעלה במשבות במעלת פרעב׳ אשר לא תבלה עבותך עניף מה אני צריך ומלא מצר שמל ועשה בנהם מבנקקי בדי לפקות בשר עבור מה תלל אשר לא תקלה עלות עלן שבשעולה לממצח לא ייא פופע פפיעה גפה לא מהלף עקב בער גורל" אי פילא למזצח לעזרות מנין תל עלמצחי וניתמר עלון אין עלון דיא בממוף לן ופין מוא אומי בצית ניהים נהלף ברגש" יכול לא יעשה מעפות למיכל ולעשרות תל ולא תעלה במעלות על מדצחי במדבח אי אתה עושה מעלות עושה אתה מעלות להיכל ולעדרות" אל ולא תעלה במעלות בעהוא אומ וזבחת עלין את עלתיך ואחד שלמיך יכול יתפון אדם לחטא פרי שיקריב קרבן תב ולא תעלו במעללת אב תורא במעלות שלת במעילות שלת יאמר אדם איזן משלה שקרבנה חמור שאלף ואנשטה ואעלה עשלה ברולה ובץ הוא אומן בי אנג שי אותב מיוגבים ביונא בעל א אלת ולא תעלה במעלות וסמוך ליה ואלה המשפטים זו אנהמה יה ברצל לעו לצייען שבא יספען ביש והינו מתנץ מין מיתן עם ביש" וש איונג אומ וריכ א ודעת צחוקריהו ובלצי שלון יענו את הדים" הרואן יעלינן מענוי הדים ארצרים דו ואעוות הדים ואהעיית היים ויצשיבו ליוש בין דים בעם ואביים אם כוב תלא היידי כפרה בין שישת אתי נאם שי בן יאנו בענ הנחמ

ארשו נקוד עמו ומושיעם ביית גדית ארשו נקוד עמו קרשם ודירזם והשילם מכל עם ארת מיגלם ובחרם ומכל משפחות ודעם" משבם בחבל אהרה ואטורו השביעם

ÝÐ.

הכיילם תורה ומצות וכמשמרות קבעם वितर्देश भारतस्त्राच्या विदर्भाति स्त्रीमध יתכרך שמו עונה להת שעות שועם לתמוך אשורם לעד לצל ערם יועם וירים קרעגן ויגרלינו קצל עם ב) ותמוף חשרו עליהם ועל בזעם ונורע בגוים זרעם" נכל על יי עליאן

יראה עני סורה וגולה ולישען דציקה ילעינן השם ויאדים טועינן שומע שקה" יקיר ממנה בקרוב בני ואנקה ישיב עצותה אל ואם היא גדיבול" מבוקה ומבולקה ונפשם שוקקה ישבור עול אויבינו ניהין לפוקה" נומרל היכליך עשה בהם והביל העשון ימעכלם חרב חרב הוחיה וגם מלוקה" הפיגבה במשפט ונקרש ביניקה" אמא כן יאמר עשה חקף אשפני וצריןה"

שכת ויגבה ש עבאות באנשפט והיימורוש נקוש בינדיה

אה הוא שאמ הכאל ויהצה ש צבאות במשפט והי הקדוש כקדש בעדקה בדולהוא הש שהרבה מדות שלשכיות ברא הקצה בעולמו כהוש האמת והשלום החשר והענח האמונה והכרכה ומפול) לא ייחד שמן דיא על המשפט שני או אייה דיהי המשפט מ הוא המשפט שהלצה מדב בדי בו דטל ניגצה ש עצ במש ולא מפרו לא למלאך ולא לשרף אנא הניחו באפונו שנ בין ואשמט אכון כשווה וארוב אהצתו לאשפט. אפרו צארם הראשון דכול ווצו שי שה על האדם" ומרוב אהצתו למשפט נתנו ליש שהן אהובין למשום ופן הוא אומ מביד דבריו ליעקצאו עשר הדברות חקיו ומשע לי שרף או הרינת בל מאר בעום שנת, לישרף כף נת) לאומות העולם זום ושלום לי שרף או לאומות העולם זום ושלום לי שבים ביניב בין ליצל בין שלו שרים לפניהם ולא למן אחרים אושלי אותן משל לאה הדבר דומה למלך בשר נים שמיו לו בנים ורצו ופית אופצ איל היוש והיו בריפריקים היבה והיה אופצ אין אירי אבן אמר אין א נותן את מפרדם שהני אוהב ז'א לצני שאני שובל בד הקצה אוהב את המשפין ווולב יודיור ואישבט חקד כי שַנלאָר הַאָרָץ ומבל האומות אוהב ישרף אַהַבָּל אולפט אמר שי ואומן ואותב זותיעול לפך נתן לאם את בדיען ביול אוא המש שבו היוצה משתכח דכית כי דיהי אשבט שי אשרי כל חובי לו" הבדבם לא שי אין בינשפט דישל בי ידע לאנען אש יש את בטן לעש עדקה ומש משה פאן נשת

J.YX W.K

צקול,

אשתן ומת צנן ומנדן פל מות) נערים והייתן בומה ומתרינון עליה) נגלה לי מילאף אחד אמלי מכני מה מינה פוכה ומיתאנה אמרתי לו ולא מבכה ומתחנה על אי שבאו לואי מקראומשנה ונעקרו מן היוולם בלו הין אמ ברוך המקום שעקרי שהין מעשיהן ש אקולקלי ומיצוערי ונוגעין זה בזה ומקלקלי עצא ומועאי שפבת זרעם לבצעלי ברוך שאין לפנו משוא פנים" הכל מרבר ברועה שון ביצר אמ הלבה לרועה לא מני שבראת הכב ומקרתו ברשות אדם דכול כל שבה תחת בגלין ומפרת צויף את הצא שלא תעזבה ותלך למלאכתך ויבואן הזאבים ויטרפום ויצואן חיות כעות וידרום אל משלא לראניי צוקים בדי שלא תבול ותמות ואל ונפגנה ביועב ואל תכיחוה בחמה שלא מותור ותלך ותשיק ונמצאת גורם לה מיתה שית לבך לעדרים לו הגפין שבבהמנה מישי ומהלכי) בראש אם ראית מניהם שבה למקום המרעה החזיר אותם עד שדעו אווושה) מפורין בידך " הכלל מרבר ביין שיני אמ הקצה לדיין הני וויע שושרף שני שין מרשיר הזהר שלא המרוץ כבורן ושלא תקנוט עליהן ותקבול טרחן אנשא ויעם עד בתשר ושא האנא את היונה ותהים להם ברועה ודרבן שלרועה אפור ש מענה בנועה עודרו ירעה ביוועו יחבץ טנאים ובייקו ושא ענות יבילי ואל תפע מלחישותם ויול תקונקול את הדין ומל תעות מת הדין ומלתענה את הדין ליצרבעונם אנשך לעודים תן דעתד יול הפופרים זעלה השוערים ועלה שוערים העומדין לפען חקין ואשט אי ינדיל מעלת) עלידם ולא יירבה לה) שבר ותטריה על הצבור ותעלה על עצמרי או ושלום וש ושלום שוו נשלת שחד כאו שני בבני שמוד לפי שהרבו שבר לחזנים ולפוסרים ויטו אחלי ים ונה מות בות ויקהו שחד וישו משפט" דא אה הוא שאמ הכת בארח עדיקה אה פר יאר אין אל באיזה שביל אע מעוריון עדיקה אהלך אמרה תורה באיזה שביל אני מעומרורן ימר אין היות של מעורת צתוך ניניצות משפני אמי ל חונא לקקופטיא שלמטרונה שהיעוצרת המשפטו אמשפטו בדי היא התורה דיעם מלפניה ייצית אהלי אהלי דינים מאפנים שם נים לו חק ומשפני ודינים מאחריה ואלהי וולהוא המש יול הוא המש משמשים ל יבודה אומ המשפטים נדנו לישדי במרה קודם מתן תורה שנשם ייבה לא נשי של חק ומשפט יבול לא נשנן בסיע ילל ואלה המשפטים ל ישמעד אומ בל אחם שה פאן נשת ביאה חוץ מן הראשונים וכל מקום של ואלה מוסף על הראשונים כאן של ואלה

MAN

יל שונגם عود وللا

יאראר."

של ואענות

האשפט לע אלאץ ולא למשפט ו י נתנו לישה

的州市

משם על הדברות העליונים מה הדכהות העליונים מקיני אף המשכטים מקיני ול ממ רוא אות זכרן תורע משה עברי אשר לויל אותן בחורב הקים ומשכ ואות ושם אוים הר שיני ידרת ודבר עמהם משמים ותן להם משפטים ישרים ותנרות אמר ואלה המשכטים משל לבנן שלמלך שיש לישים שני מקים ומעותטובים" בשוק ראה אותן אוהבן שלאפין ונתן בחיקו אבנים טובות ומרגליות בין שבא אין לה אי אצין וראהו אמ למשנה שלן פינון האוצדות שלי לפני בני והראהן שלא יאמר בלפוא אמל אוהצן שלאבא לא היה לאבא מה ליתן כך אמ הקצה למשה אפנ שנתן לך יתר מפחר עצה על המשפטים לך והזהיד את ישרף משמי שלא יוער יוערו שנת המש עשו ל לאשה לאהיה לישרא משפטים לכך שמ נאלה המשפטים" דא נאלה המש מה פית למעלה מן הענון מדבה הדמה הננשה לי על שבי שנ עשה קדקה ומשפט לעל נצור לשי מדבה אמרו ישרף הרי הקרבנות בטילים אנן מה נעשה אל לום ה מיכח עסיקין בדין ומעלה אני עליכם כא הקרצתם כל הקדבנות וכן הוא אומ כי חוק אחות חבץתי ולא זברן ודעת אה מעולות למה הדבר דומה לחכם שהיה לו בן אמ ל גדולי אבין עשה מלאפה ופרנטלר אמ לו איני פול אמ לו הוי עמל בתנדה וכא אתה ז יודע אותי הלד ועמל והחיה את עעמן ואת יבין" דא ואלה המשפטים דרשל פדד קברא מנא מץ מילנא דאמור ביים ביי במנונים בדין דביל ולא תעלה במעלו משיר על מדבחי ופמיך ליה ואלה המשפטים אמי דענדר מנין לדיין שלא יספעם דידרע ראשי עם אודש של ולא תעלה במעלות נגל מדבחי וממוך ליה ודה במשפטים כל היו אשר תשים לפניהם אשר תלערם מיצעי לה אמל יולאיה שן כלי הדיינים ול יואמר מונא שי מוד נפיק לדינא אמי אניקולי מני היות מוני מוני מוטרי וענדלי שמה ברור ורצועי וכן הוא אומיואצוה את שניטיכם כברי הייף לורצועה הכל מרצד של אמ ל ששורי הלוים לפנימש או בעלי מקל ורצועה" דיא אשר תשים לפניהם שביני רור המצול הכיל מדצר דיתעת רבדול מות המניפט שלא מזר העולם ליתהן ובמות לשפינ על המשפטים היהן פדור המבול דבות מבקר לערב יכתן מבלי מיצים לנאן וממי יאבדין משיני זה איני יודע מהוא ולשהות אומ ואלה המש אש תש לפנהוי פרף ה שישינ אוא מרישי אין אל מש מש בש בפני עמיבו אומ אש משים לפניגם לא אפע

ים מפינות מע לפי שהוא אומ דבר אל בני ישרא ואמרת לול שנה ושלם ורבע מנים שחיים בואומ ועם אוים לשנות לתכצודו עד שילמדנן תל ולמדי את בני ישרף זמני) עד שתיות קובורה ות אמר בעו ולל שימה בצהם ומנים שחייב להראות לו פנים בה תל ותלה המשפטים אל תשים צא ליעיים שביום ערכם לפטהם בשלחן ערוף ל פחרא הוה ליה ההוא תלמורא דהוה תאש ין שבת אין לה יורשע מאיה זמנים זמנין חדין אמרן ליה איפא מיליור דמצוה תנא ליה ולא במר המר בלמו א אמליה הידיתנת מתי שנת תמליה מההית שעינה דאמרו לוה למר דתיכא מילוא דשנה ין ביך יתר מפחתה לדעונאי אפנינא השונא קאיי מר בשונת קאיי מר אג לים הב דעוקד דאינני לד יו שטל המש תנה ליה ארבע מאה זמני אוחרייני למר נכק בית קלא אמראליה אהבע מאה שב ניחא ואלה המם לף דיתושפון על חייך או העובר את ודקד לעלמא דאת אמ בעינא דאדני אנא ודני אַה וּנִישְׁפָּט שׁלפּגא דיריע אמר הֹלְצֹה תכן בֹנאן ודן בי דיא אש תעי בפור הנ בו מענה בפישם אל למם ה מיטאן אל רב חסדא הים התורה נחנית שא בסימנים וכן הוא אומ אמר לחבמה אל למם ה אחות אל רב החשר הים התורה נחנית שב מודעים לתורה למה הדבר דומה לפלטים או בן אל ה הדבר דומה לפלטים אל בן אל ה הדורה שהיא מלאה בתים וחסומאות ואבסדראות וכל מישהוא נכנס לתוכה לא היה ובל אתה ז יודע לבאת הפקחים מההם עושם כותנים פיענים בכניסתם בדי לדעתם ביצאת) עים דרשם כך דברי תורה צריך אדם לעשות להם שימנים בלבו שלא ישכחם "דא אלי עלה במעל תשים לפל אמלו הקבה למשה האיר שניהם בהם שלא יוציאו הדין את לאמתן שלא יפשעם דירש ל יאשיה בית דור כה אמר שי דינו לפקר משפע וכי בבקר הנן והלדין במשפטים כל היום כולו דינון לא אם ברור לף הדבר פבוקר שהוא אור אמרהו ואט לאן אל. י הדיינים דו תאמרהו אמל הייא בר אבא אמל כ יוחנץ מיהכא אמור בחבבמה אחונ אין אם ענדני שמוף ברור לך הדבר באחותך שהית אעורה לך אן התורה אמרהן ואם לאן אלתאמרה בארבר של אמל שמור בר נחמל אמ ל יונתן פל דיין שדן דין אמת לאמתן גורם שתשרה לפטהם ש שבינה בישרא שנ שהים ניבב בעודת הול וכל דיין שאינו דן דין אמת לומתן בורבי לינהן ובווף לשבינה שתפתלק מישרף של משור נינים מאנקת אביונים עניה אחום יאני אי יצים לנאן ואמל שמול בר נחמני אמל יונתן כל דיין שנושל ממון מזה ונותן לזה שכל ב פרף הקצה קובה ממנו נפשות של אל יולול כידל הוא וצו בי שי יריב ריבם ואפע אודק בעיהם נפש" ואמ ל שמוף ברנומני אמ ליונים לעולם יראה דיים

בשנמן בדרוחרב מונחות על צוארו וגיה נם פתוחה לו מתחיפו שנ הנה מעות שלשל שו ששים בבורים ול מתחד בלילות מפחדה שלגיהנם שרומכ ללילה ותפאביו הדים יודעים את מה ה) דעין ולפע מי הן דעין וכני עיניד ליפרע מהן שב אהים ניבר בשום אל וכן אצינן ביהושפט שאמר לשופטים שנן וותמר אלה שופטים באנבר אים עושים פי לא לארים תשפטו פינים ושמא ידומר הדיין מה לי ולערה מאמת תפ וענגבם בדבר משפט אין כן לדיין דור מה שעינו דומות" דב כי הוא נמיץ לדיושאו אנ הכי בצכו נפשיה לקטלא נפיק יצבי לביוניה לא עביד וריקם לביתיה המשי ערום נבנק לה וערום יצא היאנה ולי שתנה יציאה כשאה כי חה חזי אמבוחא דרוה ארעא ציעיה אמהבי אם יעלה לשמים שותן וריאשו לעב ימע בבללו לנער יאבר" לא אש תנה לפג מען אתה אומ שכל בית דין ובית דין שעמדו להן לישרף הרי הן כבית דינו שלמעשה תל אש תש לפנ וכן היה ל יכושע דסכנין בשם ו ברי אומ מאי דשל דור הולך ודור בא לעולם יהא דור שבא מביב עליך פרור שה שלא תאמר צין היה רבי שערא קיים צין היה ל יוחכן קיים הייתנ למד תורה לפנין אין לך צא שופט שבדורך שנ ובאת אל הבהנים הלרים ואל השפט אשר יהיה בי מנים לים אמל יוחנץ שי אשר עשה את משה ואת אהרץ וישפח ען את ירובעל וארל בין ירובעל זה גדען בין זה שמשן ואת יפתח ואת שמוצ הקיש שלשה ירודי שנים עולם לשלשה שלשה ירודי שנים לשלים עולם לשלשה אבירי עולם וכל כך למה דא מלמד שבית דינו שלירובעל ובוף שולה ויטתה שקול לפנין כבית דינושלמשה ואהרץ ושמור אמ ריש לקיש פל אלים מה דיוה שמימים בראשונים ביו טובים מאלה פי לא מחבמה שאלת עלקה אמר ברביה ויהניבע הבהן הפקוף לאחרים ואהרם ביני יהוידע איה שאל שאלו אהלם היה קיים היה יהוידע גדול מענו דית אש תש לטעתם מלמד שהדיני) נקראו על שא שלאשה ולאה שמקר נפשו עליהן והיכן מפר נפשו עליהן בשהוא אומ מי שמך מו שר ושופט עפינו לבך נקראן על שמו אש תש לפל ואומ עדקת עו עשה שמשפשון עם ישרף (בי משפטין שלמשה הם והא כת כי המשפט לאה הוא אלא שטר) נפים וום וע עליהן נקראו על שמן וכן אתר מוצא לאעל שוא שאין אדם אומ לחבירו בון ועל ינידין בדינ מקום בוא ועדין בדינ ישר לי לא בוא ועדון פדיע משה" 4

(714 14#

7/1 70% צלכו 777

J.TIM 1 מנני 1754

לפנה שלניי

日本

74 יועור.

Her. C

אשר תש לפע למע בני ישרא לא נאני כ) דית לפניום לפטם שבוש מלמושי שורן שוכץ בדיים ממרכות לעם הארץ " איל ואלי וממשל אני תנ פפל ליישומנים אוג די שלש עשרה מואת שנתורה לידשת בהן שנמסרו לו למשל בסיני ודרהן מקל שומר מבזירה שווה מפנין אב מכתוב אתף מצנין אב משני ניתובין מכלל ומרש ממדע וייבל מבלל ופרט ובלל ותי אתה ין דא בעין הפרט מבללשהוא אניך לפרש ומסרט שידית יבוף לשלב" מדיבר שהיה בכבל ויצא מן הבלל ללמני ולא ללמו א עלשונו שלבדי יצון דימו של ארי על העלל של יצא' מיצר שהיה בעל ויצון און בעל לנופן ששם תוף שבומשעבע יצא למקל שא למומיר משבר שמיה בבלל ויצא וש הכלל לשעון שעון אוה שלת פענינו יצא להיקל ולהתמיר מרצר שהיה בבלל ויצא משהבלל לידון ברשר חוש ואן אתה יבול להחשירו לבללו ער שיחשירנן מביל לכללו בנירוש" וער למנחיי מננינו דבר למוד אמונן של פינובין אבחישין זה את זה עי שוצוא הכית השלישי יבריע בינהן כד מפרשינן בתורת פסמם" דיה אש תשים לפנ ולא בפני גנים לשנתם ולא לפני הריוטות" תנוא היה ל טרפון אומבל מקום שאתה מוצא אורביות שלגוים אנצל שדיניהם כדיני ישרף אין אינה רשאי להידקק להן דכת ואלה האנשף אל תש לפניבם" תנא כל האורכיות שלגוים פסולים חוץ אאוניות והוא דמעמר שללהם ולוא דבו מקבלי שותציא" בי תקנה עבר עברי והלץ לא היה לל לשמוך ארת ובוץ אלו המשפטים לא פי יריבון פי יכיבו וני יכת איש שהן דינון דורשי דשומות אנמלף 的处地 לצישינישור בונרה על הדינין ונתן להן עשר הדיפרות אם משה רבונן שלעולם שמור יושה יצר הרע את בעך ויעברו על האצוות ותגלה אותף מולפטך ותמכרם לעבדים לפן מתח שתקנה עבד עברי בשתקניאם למלביות אלי שתעברו בה) יותר משש שמו ליום אלביות שנ שע שעם יעבר בבל ומרי ופרק ויון אשור ורומי" ובשביעית ישל פועי אועל שאו אי שאף פא אנם ישו פשפר רבונן שלעולם אל ישתקען ביד לומי דיה זכות עשה עמבם חנם ובש יצא לחפש חנם אם בגפן יצא היה למקרא לומר אם לצדן יצא מהוא בגפו אמר חש ושלום אם גרמו עונות אויביםביאין עליקן באגעים כנשרים שניקים צשמים אנית שלים היו רוויפינו מנשרי שמים לצונן שלעולם כנמים שלבטולול רים להם מי אצירו בוא אלי בעב תעום וכיו אלא תעותיהם" כי תקנו מבד עבר מנין כשתרא

יערני שטעו

יו ל שליו ליויש

رود والا

שת תל

#WIY

いたたまのな

אמבותא

LANS 13.

עמרן להן)

יטעיב ניון

פרוך שוא

יה לפנין אין

ないが

בעל ואת

ישו ירורי

אר אמר

י עגעפעין

שער) נעם

4

hp13 1919

קוניג לא חהא קוני. שא עבדי עבירי חל ביי יקנה עברי עברי מני) בשיהא נמכר מו וא ונשביי יא שבר דייו בין אין ינל ונמכר לף מנין פניציית דין מוכנין אותו לא מן מוכרין אות שלא קלף אל פי ממכר כן אחיף העברי במכלות ביתדים הפל מדבר ועלין הוא אום בי תשעה עבד עבדי ואין לף מי שבית אין מוכרן אמלו ולא מע שאין פו לשלם של אם אין בן ונאפר בגנצתנ" דיץ פי תקנה עב עברי עבר עברי אחני קונה מעש ואי ארה קונה אמה עברייה מעצמה שלים בדים ומה עבר עברי שאים אבין אוכו יציי הוא מצרי את עצמו" אמה עבדיים שאביה מוכרה אינו דים שהיא מוכרית שבמה הצל שי תקונה עבדי עבדי שבדי שבילי אונה קונה מעצמו ואי אתם קונה אמה עבליה מעצמה עברי נאמקי מצוות הלהן בעבר עברי בזצותן שווין אים בזבותן שלאברהם שהיה מנובר הנהר" לא בזבות ישרי מיש בשנים וביוצל בלשון עבלי של ויאמרו יצי אעבריים מן עללי שש שנים יעצר אף את יבן או בגנויצא יבול ב אף את היורש ול ועביץ ולא את היורש מה ראית לעביא את הבן ולהוציא אל בגפו יצא אים היורש אחר שרעה הכיל מיעט מפיא אני את הכץ שקם תחת האב לישויה ולש אם אשתן ובניף אמוצה ומוצה את אני את השתן ובניף אמשה ומוצה אתונה את אור הורש ב שש שנים יניצד אפילן בורה שאם בלה הייב להשלים שני עצודה" דול שם לן משלקתן כבו שנום יעצף ליצות את המטייל בשוף ולרבות את החולה ומושלעל המטה שהו משליחן רבו רצ פולה לו מן במניץ אל יעבר שלא ימכור אומנונן לאחר לא יעשנו בלן ליער שלא לקחן לרצים קנד לרצים נחתום לרצים שלחני לרצים יכול אפילן הייתה אומנותום עמן שיני נשים תל יעבר ליו קי אומ ובלצר שלא יחים לו אומנות שלפלום ובשבעת יצו יכול צתחלת השנה או צפופה היי אינה שם שנת שבע מוציאה עבדים ויובם ופול אפלן היתר מוציא עבדים מה מעינו ביובל בתחלת וכין בקופו אף צו בתחלתה ולאצמום ותחה אשתו ע און כלף לדיף היון שנת שבע מוציאה עבדים ושביעות משמטות אלוה א שאו יכול אפלן בינון בהשמשת מלוה בסופה ולא בתחלתה אוזן בסופה ולא בתחלתה נדא מדעת רבן יכו. למי דימה דעין דבר שתלוי ביובל מדבר שתלוי ביובל ואל יוכיח השמע מלוה שאין רבן חייצ ישאין תלון בין בללאן פלף לריקף הגון דין דבר שאין ערוך קודוש בית דין של דין שיהא מעעשו שבים שיפון לישש שנים ייפשר אמור מעתה בתחלה ולא בסופה" ברן ובעותן של

משש עובר בינ שניה למצירתן משבל של ופיתני המיצה ואם ב אמשי יכול מנה ר שארוף אג ד מיקם העניק תנ שארול מעאן ד אחו רבו חייב צ ארוקה זשומרי

を必然りないと

and every be an analysis of

TO SE MIN SERVE

ver down della

nyskirk 4200 pr

1000日

יא ובשב ישירפעמים שהוא עובר בשבישית שאו פגמה שמת משמשה ביתוך השש עובד בה שאין השמטה משמעות עבדים אבל אם מגעבו שנת יוכל אפן שניה לאכירתן יצא של בשנת היוצל הצאנת תשובן איש אל אמזתן" משכל של וכי תשלחנו חפשי מעמף מלמף שצובוה לומר לו צא יפול אם אמר מא יוצא ואם כאו איכן יוציויול יצא לחפשי קנם: חכם לפי של כאן חפשי וטנגי להילץ אששי יכול מנה חפשי של להלץ שטר אף הנשי האמור כאן שטר תל הנם אינו עניף בט אל חנם יבול שבא במענקה הלל וכי תשלאנו הפשי מעמד באת שלחנו יעא לרצות גרעון כקף ריקם העניק תעניק ל יינא ליצות ששר XY שחרור מבאן אמרן עבר עברי נקנה בכסף ובשטר וקונה אירעצמו בחמשהדברה נשנים וביוצל ובגרעון כסף וכשטר שחרור וצמיתית אארץ בלא בץ יבגעו יבא בול בירה תל אם אינו לא רשות" ל שעזר בן יעשב אום בגנו יבא א אם בעל אשה הוא מה הוה דבן חייב באזמותו חייב במדונקינהם" עד הקתני אנא אשה ובנים שהיו לו עד שלין לקחו רבו חייב במצונותית) שמתחלה לא לקחן לא על מנת כ) אבל אשה ובעם שהין לן משלקחו כבו לא יהא רצו חייב במדונותיה) אנ אינן אונו כן לא אשה ובעם שהין לן אשלקחן רבן דצו חייב באדונותיה שכפר נתקייב באדונותין זעל אמה וצנים שהין לישו שלא לקחן רבן טת יהא רבן חייב במזונותיה) תל אם בעל אשה הוא ויעות אשתן עאו שיני נשים כאן אמותעי שלא לקחו לבן ואחית בישלקחן לבן יבול אכלן היה לן ארוקה ושומרת יצם תנל ויצמה אשתן עמו אשתו שהיא עמו יצמת זו שמינה עמו וכול אפלו היתה אשתו פסולה כבון ולנקה לפהן בדול ברושה וחלוצה לכהן הדיים מנל וינאה אשתן עמן אשה שהוא ראלייה בהתקיים עביריבאת זו שאונה נאונה בהתקיים שאו יכול אפלן נשא אשה שלא אדעות רבן אלרוא מה הוא מדעת רבן אף אשרכב אדעת רבן יכול יהא מעשה אשתן ובנין וכנותין שלרבן שאי) לצן חייצ במדוכותין מעשה בכן ובנותין שלרבן זה שרבן חייב במדונותין אים דין שיהא מעשה יצון ובנותון שליבו תל הוא הוא מעשה ידין שלרבו ואין מעשה בנו וצטרנו שלרצו יכול תהא משאתן ויכועתן שלרבו אל ועבדף th min

עבורה יכול מפר שיצא לידון בחדש לא היא זכאי במציאותה וירושתה עלבונות הלל אם בעל אשה הוא האזיר (הפית לבלם בפירוש הרי הוא בצעל מה הבעל זכא פאיניתיני וכירושינה שלאשתו אף זה זכאי באיניאתה וירושינה שלאשינו "א ויצאה אשתו עמו אל תפרישנו מאשתן ולהים הוא אומי ויצא מעמד הוא ובנין עמי אל תערישנו מבטן" אדעון יתן לן אשה ישול בזירה ולל אם אינן לא רשות אדנין י לו אשה לרצות את מבן" יותן לו אשה בשפחה מענטת השל מוצר אתה אומ בש תה פנענית בפל מרבר או אינו מרבר בת בכת חודים תל אמשה ויפריה תהיה לאח אם בתחורם מיאך ולצות לבעל" אא יתן לו פוסה אותו ויצוא עליה ואפלן חי ואולי לה) שהוא אקור בזונה נותן לן שתחה בנעמת ויצוא עלים והצנים עבאים או ים "ל אמלן אין לן אשה ובנים משריל הבי הוא מנתר בשנהה בנענית חל ויצאה אשת ינאן בזמן שענין אשה ובנים הוא בורן כשם לו שמחה ואם לאן אנן יכול אין אין יכול און אין יכול און יכול און יכול און יכול און אשה אשה אשה ובנים הוא נשים יכול לא יכן לבן אורין שתי נשים יכול און יכן לו אין נוין שתי נשים נויהן הוא לבן חורין שתי נשים יכול יכן אשה אחת לשנים בדרך שנותן לעברין הכענים שמחה אחת לשנים יכל ארנין יוץ ל אשה אשל אחת נותן לן ואין נותן אשה אחת לשנום יכול לא יתן לעבדין הכענו שפחה אחת לשנים ילל אדען יתן לן אשה לן אין כותן שפחה אחת לשטם נותן העו לעבדין הכנענים שפחה אחת לשטם" וילדי לו בנים או בנות מקיש בן לשי לעבדין הכנענים שפחה אחת לשנים" וילדי לו בנים או בנות מקיש בן לשי אה הבר, אין לה חידין ומין על בן חודין אורן אורן אורן אור היאנן בגע אף הבן אין לן קדיש על בת חודין ומין יוצחה היאנן בגע" האשה וילדיה כל בנים שיולדיבהן מענ ב על בת חודין ומין יוצחה היאנן בגע למכוד אשתן ושנין פשהוא תחתין יכול הוא לעו יילדיה חל האש וילדיה אם רצה רבי למכוד אשתן ושנין פשהוא תחתין יכול הוא לעו על ידין יל האש וילדי תל לאדי ופוא יש בגנן ברבות לי יינו האש וילדי מל האש וילדי לו לאדי יין או בגנן ברבות לי היש ווילדי הבני הרבה בשני וביובל וכגרעון כפף ובשטר ובמיתר אין צלא בן י ואם אמור יאמד עדשיי וישני ושלשי העדי ולא אמד מכלל של ואף לאמתך תעשיה כן להעניק ים מיני וישלשי העדי ולא אמד מכלל של ואף לאמתך תעשיה כן להעניק יכן אף לריטעד תל העצי ולא אמד" אף לריטעד תל העצי ולא אמד" אי העבד עד שיאמר בשהוא עצי יכן אם אמר בתוך שש יהא נרעע הלל לא אינא חפשי עד שיאמר משעת יעואר

ינה שלששות מו אינו אומ שא בקוף שש" אהבתי את אדע את אשתי אמל שבשון שם לאן מכדי הבעל זכים שלתה על לצי שאם אינן אוהצ היאף הוא נרעע מיכא ארנה אומ היה אומצ ארכ שיכן" ציה רבן ורבן אין אוהבן היה הוא אהוב על רבו והוא אינן אוהב אתרבו שני זה אינן אובטן עמן מדע שנ הי אהבץ לו אשה ובעם ולרבו אין אשה ובעם הרי זה אין נדצע שנ . כי שות אדנין יו אובך ואת ביתך לרבו אשה ובעם ולן אין אשה ובעם הדי זה אינן נדעע של אהבונ אתה אומ בם יות אדע את אל ואת בני ל שעשר בן עזריה אום חלה אתל רבו או שחלה רבן אצם יה תרוה לאון מרי זה אין עדעע של פי טובי לו עמך והגישו ארטן אל היוה מושכן אצל שלשה יה ואנג דפרד בפכהם והגישן אל הדלה או אל המצושה יכול יהא רוצעו במצושה ודי שיה וחפטן יון עבוים אן ים דין הוא שובי דער שאין בה מצות מזוזה ישבה מצות רציעה מזוזה שיש בה מזון מוזוזה אינו דין שיהא בה מצות רעיעה תל ונתחה באזנו ובדלת בדלת ולא במזוזה־ וישאה אשת מוללדלת העומד אן בדלת העקורי תל אן הל המזוזה מה מדוזה מעומד אף דלרב נשים חלל און מעומד אין לי דא דלת שיש בה מדוזה דלת שמין בה מדוזה מנין חל והגישו אכל נשים חלל ארך משונה או היתה היתה הילת שמין בה מדודה מנין חלל והגישו אכל ול והן אשה משונה או היתה הילת שמין בה מדודה ורצע אדנון ריבה יול יתן אשה אין רברי אחד לבן בתורה שא למעבו אדונין ולא בנן אדונין ולא עבון אדונין ולהן אדינין יון ל אין דברי אחד לבן בתורה שא למעבו אדונין ולא בנו אדונין ולהן שלוחו באור מה אזני האגור כדין בצדיי הבעני שבדין הכענו אנית בגבוה שבאוד) היה בהן אינו נדענ מנני שהוא נעשה בעל מום ונאמ ושב שם נותן דו אל אשפחתו לחזקה שהיה בה בארצע אין לי לא דלת מרצע אני להצותאת האותי יש בי לבי ומל המלים מלצותאת האותי ושבי לבי ומל המלית המלים הל מלים מל מרצע או יכול שאני מרצה פיל ופירה לי אומ הרי כלל ופרע ופלל אין לי לא מן המתבת לתוציא את יקלל וארב מנסרט מסורש שהוא מתפת מם אין לי צא מן המתבת למניניא את הפל וארב העיבה" ועבדו יפול אף את הבן הלל ועבדו ולא בנו ולהל) הוא אומ והיהלף עבדי אמן אמן ביים היים ישוב לאף את הבן הלל ועברן ולא בנו וניהן הות תוב יים לא שלין ברל ישוב לעולם לעולם לעולא שלין ברל ישוב ליום ליום לדי ולא לצי ישוב לא תחא לשעה יוצחה ביובל הל לעולם לעולא שלין ברל ישוב לה לא ישוב להבות את הגרעל יים בל אישור ואיש אל אשפחתן תשובן לרבות את הגרעל הוא אומ ושבתה איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו לרבות את הנדעע ורצה בשני שיצא ביובל הוו אום נרצע אין קונה עצמי לא בשני דברים במיתר אדין או ביובלי אנצר עץ שוא שלן התלמידים את רבן יוחנן בן זכאי אמרו לו מה דמה העבד להידעע באונן מעל איברין אמל להם אנדן ששמעה על הר פיני אנכי עי להוה לא יהיה לך להים אחרים להעניק יל א עצף יכו שלפני ומיכקה מעליה על מלפות שמים וקיבלה עליה עול בשר לים אוז) ששמעה

ئ خورو ج_{ال}وري

פילי בני ישני עברים חלי וקני ל אין אוקר לפיכף תבוא האנד) ותירצע שלא שו ורת מה ששונעם ומה שתעות דלה נמול של מל הבית לא אני הילצה אני פריתי או מכית עברים פשכר אנתן הדם שעשיתם פל המשקוף ועל שתי המזוזנת ואתי מכיני פתאוף לעבדיות לשף והקישן תדיין אלחיילן או אל אמולואי" ופי יאכור איש את בתן או למצוי הרי זה היה בכלל ויצא אן הבלל לשעון שעון אחר שלא בעטנן יצא להקל ולהחמיר ליא עליה שהיא יועתה בקיאנון ולהתאיף פוליה פאמינא התדין לישף מיעף" וכי ימכר "HUH" איש מפלו של מם אין לן ונמכר בבנבים מלמד שרתיש נמכר בגניבן יפול אף מאשה תהא נאפרת בגניבה תל ופיישובה איינש את בתן האיש מובר ואין שת דין מוכרים" את בתן האיש אוכר את בתן ואינן מוכר את בנו שהיית אנל שלה אם אמ שברית שאינה מופרית עצמה מדעת אפיה מוכנה עבדעברי שיוא מוכר עצמו אמי אטיעתן איננדים שיתא אבין מוכרן תצל ופי ימכך איש את בתן לאמה בתן ולא כנן' שלה בתן בתן זו קטנה יכול אף נעלה מל פתן בת ולא אם יצאת עוד שראניתי לאיות אם מכא, תמרו האב רשאי למכוד את בתן עד עוקציא קימטן אבלמשוני מימט אינן פשאי למכרה" לאמה לשפחות" וא לאמה אפלן לפס (לה כגן למנו לביה גדול בלושה וחלוצה לבה הדיום הואים וקידושים תונפים בה שאים חדם רשאי באכור את בתו שא אם כן מעני ולא משא מית יאכל ופשהוא מוכרה אינן מוכרה שא באנישיש לו בה קורושף לא תצא בינאת מעברים שלא תהא נוטלת אחרין דלאיו וכבריות למדתץ דבלי ל שיעדר אמ פל עקיבה מת אני צריך והלאפבר נאמ לא יכולה רעצד בין עבדת עבד מה הלל לא העא בצאת העבד שלא תהא יועאה על הש) ושל יעיני מעים פעברים שמים בדים ואה עבר פנפפ שאים יועא בשנים וכיובל ובגלפון פקן הכי הנא יוצא על השי ועל בעין זי שיוצות בשעם ופיוצל ובגלען בכף אינו דין שיוש איתר על השי ועל העין הצל לא העץ בצאר העב" מפ כעה אין לי לא בעורה נאה באל מענין דול בעיני אדניה אין בי שא בעיני אדניה בעיני בנו מנין רוצ בעיני אדניה ל שיעצר אומי אם לעה בעיני אדעה לרבות את הפשופים אשר לא ישרה מכלל לאן הין שאם יונאל ליעד הכי הוא פּערי יעדה מדשים מלמד שהינן מקדשה את מדעיתה והואגן יונאל בפל הנשים שאים מיתקרשות צית מרעותם וברצונם והלה דברים קל מומר ומה אמו ל ולא

XY 13 ("Y מתוף

לא יצו יולנכר יתמר

宝宝 טכריר אלבנו

מכר

かや ביתץ

עבריה שהיא בבושה תחת ידי אמרה תורה יעדה מדעתה שאר הנשים לאיפל שכן ע שנא שע ופיער מייערה אנמ פר בפט שטם הבי את נוקורשת פי וווען עבקר פיתן קדושים" י פרילי אוו אין יעדה מנוצד שאין מיעד שתים באחרי יעדה והפדה מלמד שמצות יעדה קורשת גרנה מביוע לאצות פריים והפרה מצמר שיוצאה בגרען בשם "א" והפרה מנועב ששית דין אפרין אותה בעל ברתר" דא יעדה והפרה אין אפרין אותה בעל ברתר" דא יעדה והפרה אין ייעוד את בזאן פרייה שאם יעודה אעות פריים את בתומ יחמיר לינק בתוף שע אפלן בפות פרוטה אחרונה הריזה יעוף אבל אפיעיה אחר ששאים ביה כי ימנלד ישוף" לנפרי לא יאבר יבול לא ימברנה אשל יתכנה במתנה חלל לנפרי לא יאשל ישל ישנל אף לא ימפרנה לאחרים אבל ימפרנה לקרובים אל לעם לא ימכר - יבול לא ימפרנה מבל יתנכה באתנה תל לעם לא ימשל יאמר לאחרים מה אני צריף לומד לקרובים שולן אר אם אמ טאני לאחרים ולא עוני לקרובים הייתן אוני לא ימפרנה לאחרים אבל ימפרנה לקרובים כר עלמן ין ולת בנן' יתמר לקרובים מה אני עליך לומר לאחרים ששובן הייתן אומ לקרובים האקורי) לה מו ימפרכה אבל ימפרכה לאחרים המותרים לב ערף לומר לקרובים אין לי שא אמנה שלאניהי אבלאשוני מבריה עבר עברי אני אמרת קל וחומר ומה אמה עברייה שהוא לשאי ליעדה לו י כגן לאני ולצנו אינו לשאי למכלה עבר עצרי שאין לן בן דשות כלל על אחת כמה וכמה ואם מכר לא עשה כלום ואינו לוקה" בבגדו בה כיון שמכש שליתן עליה אין יבול למברה ארם נשא אל לא ימש למ פבג פה ל שמען אונג הראשון שבגר בה וגירשה אין אחה לשתי ופרה שא לשעבדה מכאן אמרן אין אום מופר אַת בתן נשפחה אחר אישות" לבנו ייערנה באתרין דינאיו יפול בזירה הלל ואם אינו לא רשות" לבנן ולא לאחין שהיה בדין עה אם הבן שלא שר נאג לא קמנה לותורה יצמה קוננה בן יעידה מון שקנונה כל תורה ובמה אינונים שתקנה בן נהשץ ושו יבלשון פשן ישידה על לפנו ולא לאחים בכנו ייעדנה בחיי אבין מיעדה ומין מיעדה לאחרי ינו צין שיושא איותר אביו" באשם הבל יעם לה ובי מה למדנו למשפט הפנות משיח שי זה בא יעורה נאה במלאה ונאצא למר מה אמם עבריה היעורה אין אונשן אמנה שאר בפות ועונה" לף כל מבנות" זיא כמשל מבל מה בת משקידשה מציה חייבין עליה מיתת יעצר אומי יין שאם בית דין ואין יוצאה לא בתם אף זו משקידשה אציה תיובין עליה מיתל בית דין ואין עליה מיתל בית דין ואין עלי הול גייביה לל אם אינו לא בתם" אחרת יקה עליה והואגף יוצאה לא בתם" אחרת יקה לו יכול בזיביה לל אם אינו לא בתם" אחרת יקה ואר ומה אמו לו ולא שלהפקר" אחרת יקון בן מלמד שמותר בן בקבות אשה אחרת בשום אישות"

לת דיין

אמורות יקון כן הני המש בזואה זו נקינים בשיור אף זו נקעית בשטרי" שו פרכשינו בענו) של ואשר אכל שאר בי מפורנה זו לפוונה עוניני זו דרך אריץ בענים של אם תענה את בעדי ל דינור ב ינון ב אומ שארה בקותה לפי השאר הל הכשות שלת ילבישה בשות ילויה בזקנה ובשות זקנה בילויה" בשורנה ועענה לנישוון תן בקותה שלא יתץ לה כלים שלומה ביצות הגשמים וכלים שלגשמים בימות הומ תני רב יושף שוניה שלא ינהוג בה מניהב פרסיים שמשמשים מטותיה בלבושים מפייעא ליה לרצ חונא דאמ רב חונא כל האום אי אפשי דיא אני בבגדי והיא נכגדו יוציא נית) כתובה" לא יגרע מלמוף שהוא עובר בלא תעשה" איזו היא שמה פל אחד ואחד לפי מלאטתן פיעד הטיילים בכל לילה בעלי אומעות פעמים בשמ החמרים פעם בשבות הקמדים פעם בחדש הספנין פעם לששה חדשים תלמודי רובאים מנילי שבת לנילי שבת דאמ לי יפושע בן ליי מאי דכל אשר עניו יתן בעתו זה המשמש מטתן מליל שבר בל לש שבר לא יגרע מלמד שהאשר עולה עם בעלה ואינה יורדת תניא לעולם יאכל אדם פחות מן הראדל וילבים פראוי ל ויכצד אשתן ובטו יתר אל מרשוי ל ותטא האותב אשתן כגופן והמגל יתר מגופן והמדריך בטו בדרך ישרי והמשיאן נשים שמוד לפראן עלין הפיע יונג' ופודית בוך ולא החשא" ואם שלש אלה לא יעשה לה די ליעדר אומזו שאר כפות וטונה אמ לו ל עקיבו מד אפ צריך והלא כבר נאמ שארה כקותי וטונתה לא יגרע מה תל שלש אלה אמור מעדה לא יעדה לא הוא ולא צנן וא ויצאה חנם מה אני צריף אם ללמד שתהא יוצא בקוף שש הרדי בבר נאמ בי ימכר לך אחיך העב ועב שש שנים מה הל ויצחה הנם ריצה בי הבה יציאה אחרת ויצאה חנש דן יפי הבגר אין בסף דן ימי הנעורא מכאן אמנו יתינה אמה עבריה עלעבד עברי שהיא יוצאה בסימני) אכר איש אין לי דיא מכה ארן האיש מכה את האשה ואת הקט מכן לי בי יכה כל נפש בין איש ובין אשה ובין ישן אין לי לא האיש המכה אשה המכה מנין יול מלה בין איש בין ישה אש בין למה נאמ איש שיפולאמי הכה את הנפלים עם שמנה יהית הייצ חנל איש מה איש מיוחד שהוא בן

קיי**צ** שיג

באה. נקם נ

אינית. נידן:

וארני נניה

ארככ שיעש

אנן נ"

אנוני

אם א ועקל אגלג

אנלג אישי

ארנע ונונג'

(H)

עני *ד* איש:

NO K

מצות

קיימה יצאו נפלים וצן שמונה עאינן בני קיימה "ומת מביד שמינן חייב עוד שימות מבאן אתה אומ הכהן ובא אחר ובלבל המחרון הייצ' מות יומית אין אנו יורעי באה תהא מיתתו שלאה הרי הוא אומ מום ינקם ונאמ להלץ והבאתי עליכם חוש נומטרל נקם ברית נמה נקימה האמורה להל) בסייף אף נקימה החמודה כא בסייף' ואשר לה עדה היה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שהוא כעניינו יצא להקל ומא להחמיד' ואשר לאישיה אין אשר לא בייה לא שלא נתכוון לן כן הוא אומ או השליך עלין כל כלי בלא והלהים אנה אין אנה דיא שמצייקית לו כן הוא אנוג פי אך דעון נא נהאו פרי אותנה הואלי וכן הוא אומ בשמשן כי האנה הוא מבקש מפלשהים" והשהים אנה פודו מגלגלין זכות על ידי זפתי וחובה על ידי חייב" זה הוא ששור טרוגינום את אוניקה וות פפוס אחיר בשתשה עליהם מיתה אמלה) אני בנן שלנצובדנצר ואתם בנין שלון נניה מישר ועזריה יצוע מי שהעיל את חכנות מישר ועזריה מיד כבוברנער ויעיל אונכם מידי אמרול כנוכרנער זכה לעשורנים על ידו וחנבה מישף ועזריה זכן שינשו להן נפים נצוברנצר זכה שלא טעוייצ לשפך דם נקי וחנניה מישר ועזריה זכן שלא יהרגן בחייבי מיתה אתה אי אינה כדאי ליעשות ניפים על ידיך ואנן אין אנו כדאר שיעשה לנו נמים אתה לתחייביתה לשפך דם נקי ואנו ניתחייבנו מיתה ובי אם אין אינה הורגינן אין אנן מינים אין המה פאה עלינו ואנו מינים און נרשים ועקרבים נושבין מותנו ומכן מנתים פתוב בתורתנון ומשר לא צדה והדה אנה לידן מגלגלין זמות עלודי זפתי וחובר. על ידי חיוני ובשנמות תדע שאנן בנין שלחנ אישל ושליה לא מתן עד שבאת עלין דיופלי מרומי ונתצו את כאשו והין מחטטי) ני הנעורו האופעיניו׳ ושמתי לך בחייך מלמר שמגלין למדברי מקום נאמכן מקום ונומי להלן מקום מה מקום האמור להלן ערי הלוים קולפון אף מקום האמור פאן אחני לוידי קופט שאה שב תפת צייים שם תהא קצורתן ובייציד איש על רשהו להרבו בער אנה אין הזדה לה בשאין בנפש פעט שנ ביוון הברו הנביא" על רעלו פרט לאחר ב׳ על כעדו פבין לבר תושב מוציא אני את אחלים שאין להן מצוות פישרף עד או לא אוציא את בר תושב שיש לן מצות פישרף לל לעהן פרט לאחרים לעהן פרט לבר תושב ' להרגן בער מה

שארון

אין ארץ

משאל תל

ירט לביעות

בימות היומו

צלצושיק

ווניא ככנוו

ייא שמל

עצים כשמ

צים תלמיף

י ערו ית

שהאשה

יל וילבט

בקופן והמנה

עליו הפית

אר אושאו

ילה כקותו

ולא צנו מא

ששאנדיי

ינם ליצו

זימני)

क्षेत्रभर्

לכי, אשו

שיכולאמל

י.שמוא צן

פרט למתכון להרוב אתצה הוה את או להרבו בנרונ או שבא עלין ציקקון או עי ביואב שמרב את אצער רכת נושים של באלים בשער לבבר אמן בשל מיות עשוי ירמיה אומ על עבקי עלי אמ לן בדימים במה חולצת אמ לו בשעה אמל הראיע או ככ בינד שחה להראותו ודקרן של ויבה של התמש וכן עשה לעמשא זכל היותון יין ישלני יאין ייונר בזקן עמשא לנשק ל אנל ביש טאין ל ידים במר מקרע אמר ל ולאים במרש יערים חרצור והיא שקלא לבש מערה אנל הראוע דראה אותן ודקרו של יפולל במרש יערים ולאים ועל של יפולל בי אינה אנל הראוע דראה אותן ודקרו של יפולל בי שערשי לא משר בחרב אשר אינר והיא של היובה אל החומש ועלי הוא אונ ויה אי מלחמה בחגרתן מש במלטו מעל משר בוללי מעם מצברי מא א היה שוגלה יהא ה האדבר קולטו ואין קולט דא גגו שלמיבח בית עולמים ואין קולט דא בהן ועבואו אביף בידו אבל זה מעם מדציוי אפלו מגבן שלמיבה אפלן פהן ועבודה בידו דותין אות קללה נ ממנה וממיתי) אותן" אמלי יוסי קל וחומר דצרים מה עשיה שהיא דותה שבת חים נ דותף אותה להצית נפש מפני נפש שבת שעבודה דותה אותני די הוא שידתה אות שירה אות פשביל לצירן ות פנק נפש" תשחנן אין לי ליצר וצון בלברי אנין לרצות שאר המוא ושורי היצ תשריבו" לצות למות ולא ליבלות למית ולא ללקיות למות ולא לעושים" אל לבחצו אינו א מש אזבחי אט שתהא קנמרלים שאופה למזבח לל מעם מדב תקחנו לאות' ומעין שאין ממיתין לא בפני הבית תל מעם מזבחי תם למות הא אם יש אזבח חייב ב אתה אמית ואם לאן אי אתה ממית מכדי אמרן ארבעים שנה קורם חרבן בית שם למזיר בשל זים נפשות מישרי מנע שבל שנהידי ולא הין במקומן במקדים יון מש איתר מדברי תל למ וכל נים יותב אל אל ייתד היה בל כן ובי וותב שני יותב אל אל ייתד בקרנות המדבה וכי וותב שני "א אל ייה כל כן והלא כל וכי ניוד איש על יינון להיהן בער ג מעב מדב תה למ שממש "א ויי שבדה אפי הדוב מל כן והלא כל וכי וותב הלבור וויים על היוון בישרי הדוב מלבות מעוכם למלך הרו "אמוך בית דים ממעם ליורשים, מועם יביני פנחדים ויידשוני בע מוישה וצבר יוֹקבוּ א שיעת פעני וכיון ששמע שלמה כך אנג וכי פנבמונו שליה אני עריף עשה פאשר אמר וסגל יתוב: בי דבר יואב ופה ענב אניה אביר גזר על האש גשירות איש ב קצלון ואנא מתקשיל וקבלון וכלמן קמן בדבית דווד לב זה כחבעם רבול והמש בחבינם התיאא לעלות באורפבה מא דאמר זב ומא דאמר אקתנים" מצורע

עלין ציומקוט זה עזיה דבת בשנת מות הניבר שיונה ארזיק בפלך זה זאש דבת ואקד וואש ישבוה שיבר מיון עשושפטים ונוכל בחרב זה יאשיהן דטל ומין האורים למלך יאשיהו מלאר שמשאף עלן הראוע אן פכברה וענד ישמער שלש מאנת חצים ירן במשוח שי וחבר לחם אה יויבין אל וינושוץ שי וישל וארומיתן ארומית ממיד נתנה לו מאת המולף ומפה אביו ולא אבי אפון אפנו שאמר כן ולא אם אמן ולא אם אמן אבין ולא מפנק" אמן ולא הפניך מכה אבין ואמ מות יומ ודקרן של יכול לא יהא חייב עד שיכם שניהם כאחד תנל ואכה אדם יומת ואפלו אחד מתם מה אות ויתוק ללצבה מבץ וממע יכול הגיורת שהיתה הורתה שלא בקחושה וליחתה בקדושה יכול היה שוגלה וא חייב עלמפת אמן ילל ומכה אבין ואמן את שחייב על מפת אבין קייב על מפת בהן נעצואה הפל אינו חייב על אכת אמן" יכול אם הבן לאחר מיתה יהא חייב ודין הוא ומה י דותין אות קללה שאין כוכבת צפל חיבין עליה לאמר מיתה מכה שהיא כוכבת בכל אינן דין שיתוא ווקה שבת חצי עלית לאחר מיתה תל מכב בהמה ומכה אדם מה מכה בהמה אינן חייב לחחר שידות אות מיתי אף מכה אבין נאמן לא יהא תייב לאחר מיתה" יכול אם הכ) ולא עשב בה) ל שאר המות ושורה יהא חיעל אל אכה בהמה ומכה אדם מה מכה בהמה אינו היוצ עד שיעשה ענשים אל לנחצורה אף מכה אבין ואמן לא יהא תייב עד שיעשה בהן תבורה מיכאן אמרו אינו אייב עד שיוציא טיפרנדם או עד שיערר הדם" יכול אם הכב אות, שוגל יהיא ביש אדבח חייב בתשפומים חלל מכה בהמה ומכה אדם מה מכה בהמה לא חלק בה בין שונג ורבן בית של למזיד לחייבו בתשלומין את מפה אביו ואמו לא חלון בהם בין שוגג למזיד לפטרו דין מעם אן התשלומין והוא הדין לכל עבירה שיש בה מיתב שאין בה תשלומין מות יומת יואב טפש אין אנו יודעין במה יהא מיתקן שלאה הנו ואהבת לדע במו ברור כו מירכה בנו שלומל של וליזב זה שי חנק" ל אומ לא מסני שהיא יפה דא שהיא מיתה פינם וכלמיתה ש למלך המו האמוכה בתורה פתם היא תנק מנין לא יכולת להמיתן בחנק המיתן באתר, מבל יבר יושבון שיעות בין קלות בין אמורות לנל מות יומת מפל מקום" וגנב איש אין לי אלא ר אמר וסגם יונוב אינ יואיש הגונב אין האשה ואת היינים מנים מלל כי ימישא אייש גנב ננש בים בשירות שש שין אשה בין קטן אין לי לא האיש הגונב אמשר הגונבת אני הללגונב בין ביל והאל איש בין אשה אם בן למה נאמ איש שיכול אפין גנב את הנפלים ובן שמנה יהא א' מצורע דעינל איש אה איש איותף שהוא ב) קיימה יצאנ נפלים וב) שאנה שאינן בנב

99° 69°

קייאר מען שאינוחייב עד שקנוב בשרים לל בי יאצא איש גונב ומנן שאים אייב עד שואפור בעדים ינל ואכרו וואלים בידו "ונאצא פרט לאי שאצוים בא יעא האב שבנב את בנן ומלמד תינוקות שבנב אחץ מן התינוקות ואפעורפום איש שליתומים שננב אחץ אן היתומים שהן מצוין צין תמיד יבול מבין לאוף מקה על נ יחא חיוב חל גונב נפש מאחיו עד שים בישנו מאחין אניכול לפי שמעינו בשם על ני ענעני שבין שנת, בו דמים קנה יכול אף זה כן קל (מכרו ונמצאבידו אביד שו תמה. תייב עד שיבניםנו לישותו ל יהודה אול משוכנים בן לדשותן וישתמש בושל וחיד ואן ה טון אכרו" מות יומת כקתם מיתה האמורה בתורה בחנק הרשעים קרויים מיתי לפע המקום מטן שבין שעבר אדם עבירה הרי הוא מת לפט מקום יל מות יומו מאגרו מכל מקום" ומקלל אבין ולא אבי אבין אמן ולא אם אמו אבין ולא הספק או אה לנ ולא השפק" ומק לל אצין נאמ מות יות וכעל לא יהא היוב עד שיק כלם שנהם באות קד פנ הלל אשר יקבל את אפין נאת אמן ההי מהם ומה תל נמקבל אצין ואמן יכול חד שתחר תורתר שלא בקצושה ולויתה בקרושה יהא תייב על קללת אמו תל מקלל אם נאמן אין שדונא חייב על קללת אבין מייב על קללת אמן ואיר שאינו חייבעל קלם חובה אכין אינו חייב על אללת אמני יבול אם קלל לאחר מיתה לע והא חייב ודים הוא של מי נמה משה שהיא עהבת בפל אין חייבן שניה לאחד מיתה קללה שאין כוהבת בכל או מסיין! אים שלת יהו תייבים עליה לאחר מיתב כלל אבין ואמן קבל דמין בן אפלו לאחר מית יבול אפלי קלנם בכנוי יהאחייב נאל ומקלל אציו ואמן ונאמ איש איש כי יקלם יום וי שהיו מה לכל בשם אף באן בשם מות יומת אין אנו יויעין במא תהא מיתו שבה שלצה תל דמין צו ולהל הלא אוני באבן ינגמן אותם דמהם כם ניה דמיהם האמו מבלו ו להל) פקילה אף דמין האמוך ב) פקילה למצא הומר בדיבור יוני מן המעשה שהר מן שב המבה כחנון והמקלל צפקי לה ל מנין פין יבולתה להמיתן בסקילה המיתן צאחת מסים ב מיתות בין קלות בין היוולות תל מות במת מכל מחום וכי יריבון אנשום בום וכ אין דכר טוב יוצא מתוף מריבה כן היא אומ ווהי רוב בין רעי מקוה אברים וליים שב רעי מקנה לוט מה ברם ללוט לפרוש כן הצדיק החוא הוי אומ זי מריבה ואומ כי יה של היים בין אנשים בין בצו וצ

が

ין באין לידי ממן ואחר כך הן באין לידי מפות שמרפך הן באין לידי שנשין כי נמני) שאים ירשן אנשים אין לי הית הנשים מני לתבות שיני נשים היש ואשה יל ונקה קאנה בין ינוים ביא איש בין משה את תל אנשים אנשים ולא שוורים שהיה בדין ומה אם במקור שבידי אנעורפוק על נדקי עצוין חייב על נדק שרו וחמורו כן שחייב על נדקי עצמן אינו דין ששושוב רן לירוף מקום געינן בענם על נזקי שורי וחמורן תלל אנשים ולא שוורים מכאן אמרן בהמה שחבלה פאום אם יףן אבוף שו תאה היא אשלם חדי נדק מקופה אם מועדון היא משלם נזק שלם ופטור אן השפות. ואן הבושת נאן מצער ומן הרפני שאתבעה יברים דל אין חייב בהן לא אודם שובו שמשנוח והנה איש פרט לקצו רעהן פרט לאחרים את רעהן פרט לבר תושצ' באש או קלוים מלי ל מות יומן שאקרף אין כי איא אבן ואקרף המיוחדין מנון לרצות כל דבר תל ונקה המטה בכל דפר לא מות יומן או מה תלב אב לא המנון או מה תלב אבן או באקרף שמנות התימני אום מה אקרף מיוחד שמפור לעדים ולעדה שניהם באו די כל דבר שמפור לעדים ולפדה נלא ימות שביתו אן הא אם מת מטור מבא אמרן מן יכול המי את חבירו אומדי) אותן אם אמרוהו לחיים נות, המשב זברים ונפטר ואבלן ינצ מקול אם חלה המוכה והפבידומה מחמת המכה הני זה פעור ואם אמצוהן למיתה אופרין את יובעל קלום ומכה כבית הפוהר מיד וממרענון לזה אם מת יהרב המכה ומם הקל ונתרפא לנואה ב ודים היוא של מה והלף בשוק של רגלין בעאר הפריינים משלם המכה חמשה דברים ונפטר יברת בבל אן אסיקום והתהלך יכול ממשה זו למשה עותל החוץ אין לי ואן חוצה מכן ליצות חצרן לאחר מיון אנינו לל אם ייןום והתהלף קשע ידן וקשע כגלו שומע אני אין בדה על משענינו לל אם קיש כי יקוב יות היתילך בחוץ מה לל על משענתן על בורץ הכת קרא בונן משענתי יהא מיתו שבה אמ ל נחבניה אם לאו מה עלתה על לבו שיהא זה מעיים בשוק שהביאונירג או ימיאם אאת שלו ניתן ומת מחמת מכה לאשונה הריזה פטור" וניוה המכה יכול מבלום תל עשה שהה מושבתו יתן אף שבתו דאן בטולתן של וביום השביעי שבת וועש אין לי לאשבת: לפה שהו מין צער בשל ולפני מנין תל יתן לי שבתן יכול יהן דומין אותן בין עשה מלנג לו אנשים בו אנשים בין אותן בין תומה יהי לואין אותן בין תומה יהי לעות ואם תאמר אבין שברן נאו היו וואי רבלו אבב הבה ועשת ידין ורמי רבלו אבב הבה ועשת ידין ורמי רבלו אבב הבה ועשת ידין ינשים ביום ביום וצמרתה רבל ואפלו עושה עשר פלעים ביום נותן לן בפועל בעל שלעותה מלאפו"

רק שבתרותן ורשת ידעת על בן למחים מחמת המכר נשתלה המלהי אפני חייצ הייכאתו תית, לן שצתן שלא ממומית המכה חייב פרפותו ופטור בית, בן שו מיצה רכל לי ביען שבלנו וכאן שבת שבת "ורטא ירטא ורוצר ומרטא או עול אנים אף בכ עבורעל דכרי הלופץ ואכל דבש ומיני מתיקה שהדבש ומיני מתיקה קשים למכו וולנות ושעלתה מכתו גרגותני יהא חייב תל בין יתן ודק לכא" דיה ולפא ילפל הקורוציינען מתפרשות לרומת לרמה וכי יבה איש את עברו או את אמ יכול בעבר ואמולות א השבדיה הבת מדבר תל עבד ותמה עבר נאמה שתורתן שוה זן לאן יצמן עברותושונצים העברים שדים תורים שור זולאן אבי ל והוצה ל שמשל אושי הכי הוא אוגל כי כמשונים הוא יצאן עבד ואמה העברים שאין היפהן בקף בי וכי איש אין פי דו הנו אשה מען אל ניום יניום בין איש בין אשי מה אל איש פרט האשו למע אישו מה ב אין בשבט מני לרצות בל יצר אל ניום יניום בכל אבר מה אל בשבט אין ל ומר שול אי בשבט הוא שיש בודים יום אן יונעם אבל אם הכהן בקבים וקייף וביוצא בה) ואו שוחר הן במחתה אינו בדין יים אניומים ביה אפיבן מת לאחר שנה הנא נהרג עניי וששושה תנות ויני מה אני עודיף והלא אנים מת לעשר שעות הרי זה תיוב מה ילל ומת תוובישה ידין צית אם אינו ענין באיינה תנהן ענין פשעבוד מכאן אתה אומ האומר לרובירו שש עבר זה מכור כן לאקר עלעים יום ביינדר אומדי וזה אינן בדין יום או יומינין ב. יינאשון אפני שאינן יוחינו והשני מפני שאינן עבוו" ניום יניום נאמרה בא נייווונן וניומר להל והצאתי עליכם חרב נדמת מה להל סיף אף כא בקייף יכול יעשבת הי צן מכה שונין בה פיי להמית כמכה שיש בה פיי להמית ודין הוא חייב בעבורון י וחיוב שבן אורים מהבן חורים עד שיהא במבה כדי להמית תם בעבד עד שיה אוצבי בעבר ברי לי אית יום יכול יום אחד כל יוצים או יומים יכול שני ימים כל יופאני אמור מעתר יום שיש צו שני ימים כן יהומ מעת לעת" יעמד לא יקם לא יהרבף הר צשיים כי כמפן הוא יצאן עבר והמו העברים שאין אצהם כמף כמפן משמש ה לשותפין הוא כריע לאי שהעון עבר והיצון בן חובים וכי ינען אנשים לשותפון את שאין מתנין כמוצרהן בי ינינן אנשים ונגפן אשה אנשים מתניון אין צ. ונגנן אשר הכה" אין לי לא בבי ינין שעשה את שאין מתכני כמתבני משאריי

לה המלחה שצפי יריבון עשיה את שתין מתכוין במתכוין תל כי ינאן כי ידעון מעות היאן יצות לן שון מיצה ומריבה היא מצות מה בכי ינצו אנשים נעשה אירשהף מיקבון כמיתבריץ או בנל אניל וף בכי יריבט עעשה את שאים מתכום כמתכנים בן הוא נותן נזק וצפר ולהכם קשין למכון וולגותן שבית ורפני מען ליתן את האמור שלצה בצה ואת האמור שלצה בשב תלל ירפא התוחשיינצו אנשים ובי יריבון אנשים והלא מצות היא מריבה ומריבה היא משחת לא בעבד ואות ות התמור בן להלן נאת האמור להלן כאן בי ינצן אנשים אין לי יילא בעבד ואות ות התמור בן להלן נאת האמור להלן באן עד ותנע בין איש בין אשה מה חלל באן עבד ואות מנין לרבות שת נשים אשה ואיש תל עלוש יענש בין איש בין אשה מה חלל אנמלי כפט ונשים ולא שוורים מכא, אמרו שורן שנגף את האשה פטור מדמי ולדות אלו נאם אינול מי בפטור מדמי ולדות אלו נאם איני בפטור מדמי ולדות ובעל מעי בשבע אין שלה בעל ומין לה ולדות ישלה ולדות ואין לה בעל דל ונגפן אשה הרה מכל מקום ילא לומל למל אין כל העני מרבר לא בבתחורים מני לנבות את הגיורת ומית השפחה ינצא בה) ואו שוחרדרת תלל ונגפן אשב הכה מכל מקום יולא יהיה אפון שומע אני אפון יג עניף יו וששושה או אסוץ בולדות תלל מכת איש פרט לולדות הא מה תל ולא יהיה אסוף י ילל ואת תוקאשה ולא צולרות ולא יהיה אפון ענוש האיאם יש שם אפון אין נענש" אר לרן בירושש יענש בין איש בין אשה ענוש יענש בכסף ובשוה כלף כאשר ישיול, יום או יומי לין בעל האשה יבול אם אמ מנה הןא כותן מנה ואם אמ מאר מנה יהא מרה כאן נון וונן מאה מנה חלל וניכן בפלילים בףייכן אם בן למה נאמ באשר יש עלין ים יפול יעש מלהאשה ליאד שראי ולדות לצעל ואם אין להצעל הדי הוא שלה ואם ווצ בעבון וון יהיה ונינקה נפש יכול הרב אדם ובהמה כאחד וקטעלאשן שלמה אי צי עד שות ועצעו שלקה פאחד יבול יהא חייב מיתה ותשלומין ילל נפש תחת נפש ימים תל יום או נפע תחר נפע ובהמה ולין נפע תחת נפש ועין אבל הרג ארש ואחר קם לא יהובן הרג בהמה קטע ראשן שלזה ואחר כף קייע אצבעו שלזה חיוב שנ פים מים מים וכחת נפש ובה מה נפשתחת נש ועין שה הכלל כל שיש בו עוץ מיתו

נשים לשו ושלומי) באתר טרון במיתר ופטור בין התשלומים עין תחת עין משלם

ם מתניון שק זמי עינין 'תעה יכול סימה את עינו בסמא את עינן קטע את וין נקעע

אתבנים מון אתידו שבר את רבלו נשבר את רגלו חלל מכה אדם ומחה בהמה מה מכה

בהבין לונעולומין אף מצרה אדם לוכעלומין אם נפעד לומד ולא מקוחו בנד לנטן . חב רוצוף לפפש לוצח איאורה לחות כובר מבל לוחת אתה בופר על לאשי איברן שאומיוני משרץ יוניא ל דופת בל יהודה מומ מפי שהיית שנן שלזה בדולה ועמו שלזה יוניא לי דופת בל יהודה מומים שליף מיישיאני קובא בין עין החת עין הייקורה אורה משפם אחדי יהיה הכם משפים בין משויות לבולכם עי קושיא דלמא ניווייא שקל ניוורא שקול זיר לא תימא אני קשים שתות און הציול והגדול שהרג את הקשן היאך אני קורא פהן נעש תחת נפש ביים כשמת און הציול והגדול שהרג את הקשן היאך אני קורא פהן נעש תחת בשמה שמל נשמה שקול הכא כשי נייורא שלל ניקורא שקול הכאל שמש ביים אוף אוש הרי שהיה קומה ושימה קינוני ליניני קטע חבר וחיגר היאך אני קולא ביים איים אוש הרי שהיה קומה ושימה קינוני ליניני ליניני ליניני או הרי שהיה קומה ושימה הייני ליניני ליניני ליניני אום ביים אום ביים אום הרי שהיה קומה ושימה היינוני ליניני ליניני אבר וחיגר היאך אני קולא תחתעון וכי תימא כל כי האיי בונה ממונה שקול והתורה המרה משפט אחדי ביהה לכם משפט השוה לכלכם מאיקן שיא דלמא היכא דאפשר אפשר היכא רבים אפשר לא אפשר דאי לא רנמא הכי שריפה שהרג אר השלם היאך אני קום ששר נפש תחת נפש את היכה דאפשר הפשר היכא דלא אפשר לא אפשר הכא שונישונ יאפשר אפשר היכא דלא אפשר לא אפשר" דבי לי ישמער תותנא חמ קרא שופנם בן אין נדינה אלא ממן דא מעתה בחשר יין מום בארם הכי נמי דממו) את מום לי ישמעד קראיי יינורי זא זירשי מכדי כל, באשר עשה כן יעשה לו כן ינים מים לשת לי דבר הטען נתעה ומאי ניהן ממון" דבי ל יער תמעו אמ קרא יד ביד אשר הנותן מידי לוף דאלמעונה מגל ברבל הבי למי שא דדרשי קראיי יינורי מיפוי שום ד ועשהתם כן כאש זמ לעשות לאחין וי ביף לאא לי זכר העתן מיד לוד הנונון משפנו הזקיה אמ קרא עין תחתעין ולא עין ינטש תחת עין דאי קלא דעתא ממש זמי נפשי משטחת לה עין ועש תוחת לפש עין היכי דמי דבהדי דעקרי ליה לשפה נפק בין ב נשארנה ואאי קושוא דענא אנן צימד אמדינן ליה אומצי מקציל עליה עבור שומ ביה ואי כאן לא עציתן ביה ובה ציה ציה מיצורון ליה אי מאית לימות דיתנן אמרוהו ו תחתידו פעור" כב לביד משמין דראבור קרא פעעתחת פעע לתרעער בו אוייב בזק דאי סלקא דעתא ממש כי הים דאית ליה צערא לתאיי הכי אית ליה עם לשול בהאיי רבי פפא אשמא דראבה אמ קרא ורפא ירפא ליתול רפני במקום נוץ א מלקא דעתא אמע פי היבי דבאעי לאפוייה להאיי הכי פאעי לאפוייה להאיי

וו בעד לנפן . וב אשי אמ בולהן חתיאן תחת וחות משור כיל הבים שם תקות שן ובינדתם שור איברים שות תומשור מה להלם משן אף כחן ממן ולילף מנקש תחת נבש שון שתומ משר שבם איברים שות תומשות משר שבם איברים שות החים אים משרם נבקים מנבים אומי הוא הרי הוא חבורה תומה הבריצורים או שלמיתו של מצוים אומים מצוים מצוים אומים מצוים שם משפת של הוא אוני. ומכה איש אתרעת באבן אן באברף הא חבורה חבורה שה הבורחהישל נא אני קבים שבע יוכן וישא ירפיז אף כאן שבקן יינן ורפא ירפיז חבורה בכלל היינה דיציורים יחר נעש ביין ולא לשנד על עצמה לא ללצער הכלל מבחבורה של בה חות הרי הידוש ששי אל שמנש מפא של כו יעדר הרי הוא תשלומי) או יכול אף כנש תמת נפש הל ולא הקחופר למני בין בא מין וכול אך שמנש מין בי בי קורא מים מילנפש רינה אי אתה לוקה בטר אבל אתה לוקה כופר לאישרים ביום הצויל ביוה שפט און שות בורה כצר טומי דין אינים שאין בה חבורה כבון שכווהו ביונור או בשווור ף היכא ושלעבנן במקום שאין עושה חבורה מכאן אתהאוג המחקר חבידו אבה משלם אף אני אות שושה אברים נואן וענר ושבת ורפר ובשל נואן וענר אוורפון שבת ורפר שושה של הכוץ שו שות באקום אחר של ושלמה שיה והתציק באבושין' כשון ששון אויכן שוה דוא שוהי אני קרא שולם וכמה הוא שוור, אחר שחיפרו יצער אומדים כמה חים רובה שירם שיחרבויידי ימאון או שו הוני אותה בקבין שבת דעין אותן כדי הנא שומר שפני אומדין בכמה לו כן ינים שם יתרטא ובעם צריף ובשת הכל לעי המבייש והמתבייש ואם לא חיקרי אברי יא יד בידי וששר אן הנדק ואם אין כה צער פפור אן הצער ואם אין כה ששת פעור אן השבית ירי מינויים וום אין כה לפרי פעור מן הרפני וועם אין בה בשת פעור מן הבשת" תכן רבנץ שי הנאנאים ששנומאין בית דין על החובל משלם מיד ואין קובעין לו זמן דים בן ניתולייב ממנש זמם שבשת בילבף דיתנוא מנעשה באחף שפרע ראשה שלאשה בשוק ובאיתה לפני לבי אניה נפרן בקובה וחייבי ליתן לה אתבע מאנת זוץ אמי לו ת, לי זמן ונתן לו היכי עבד גיני עליה עבו שמא לו עליה עבו מאל עקיבה אין נותנין זמן להבילות לא קשיא פאן בקבלה כאן בפושתא עליה עבו מותנין בל לא אמרו לא אמרו ואן דמי בשתן אבל זמי עפר בשתן אפירו לר שער בו מקריב כל אילי נביות אין נאחל לו עדישיפיים את חבירו וישוב מלעשות כשה יות ליה עם לשולם וכי יבה איש את שין עבדי יבול בעבד ואמה העברים הכל מרבל ול יחום נשך או שבד ואמה עבדי ואמה עבדי ואמה שתורתן שוה שה לדה יצאו עבדי ואמה העברים שדים ייה להואי ועדין שווה זול זה וכי יכה איש אין לי דא איש אשה מצין חל לחפשי ישלחל

בין ששבין אשה אה חל ויש פרע פקשן" אות עבדו עד עימא מותפוין לו און שבי יכולפיון שהכהן על עינן יהא ויצא בן הדין תל ושחתה יצא זה שלא שחת יכולות בסר הפחר במדיפתין ואינן דואה בנגד אינן שומע מול את עין עד שיבהועלת לשות ואם שין עבדו אונים אל יפול של שאיי ואם שין עבדי אושן אנ יל יפול של שאיי שישונה שינילנה בארץ מנין אתה אונל הבהן על שנן ונדנדה ואינו יבול להשתו ומיה פר יוצרי בן חורים תללעם ושם אה עם ששחת אף עם ששחת יבול אפילו הפל מוריד שם שבר יבול שלל מיל הפל מוריד שם שבר הל של מוריד מוריד מל של מוריד מוריד מוריד מוריד מוריד מינו שיחשרים בייתברים לו היה דבן רופא אמלו בחול לי שיני וממאה חתורלי שני והפלה שיחים שבר שיחים בייתברים לו היה דבן רופא אמלו בחול לי שיני וממאה חתורלי שני והפלה שיחים שבר ושנאל חירות שאעל שלא נדנון) להדיה נתכון ליבע צאערי העצר" אין פא שין יעין בלבר מנין קטע לאש אינן לאש מוטמו לאש אצבעו ולאע דיין שם שאי לצל לחפשי ישלחנו ריבה יבול אפיל חתק המנו עשר לפרים שלבשר חל עם וש ונחה ע ון אין וען מיוחדים שהן ראשי איברים והן ממין שבגלני ואים חוזרים אף אין ליי ויי וען מיוחדים שהן ראשי איברים והן ממין מבלני ואינן הויים אפין אפאן אמרו על ארצעה ועשרים ויי אלא ראשי איברים שהן בגלני ואינן הייים אפין אפאן אמרו על ארצעה ועשרים וייים אורי אערים מעבר יוצא בן חורין וא היה פאנטי אצבעות ירים ורגלים וראשיהאונה ששר. וראט החוטם וראש הגריה וראשי היים שבאשה" מפא, אמרו עפר בנענ טום שורג בחמשה רברים בככן ובשטר והשקה ומשיפה והגבוה וחונה את עצמן בשם שלם: וערים בבסף אובשטר אובראשי איברים ויציאת העבר בראשי אערים א אשה: אוא ואין דט בה ציא ביתדים ממוכים והמוצה בקנק פטור ואפלו באו עלון עדים שולא ואנעשה ברבן במליף שפי אה את שין שבי עביין והיה שמח שמחה גרופה מצוש שלר ל לל יהושע אמל יהושע אי איש יודע שעבי עבדי ישו בן חורץ אמ ל במה אמו מים ל שפימיתי אתעינו אני כן אין בדער ין שלוש שכבר אודיותר יוני און פרט לשם אוב: אואן מבאן אמרן שור האצטרין פעור לפי שאינן אא מעושה יי שור אין פי או להן דע שור שאר בהנית וחיה ועוף מני תל בייבח מבל מקום בי יגון אין לי לא כגית וגלא כ כגיפה נשיבה לבידה בעיטה מנין ביה בן ביינח שור ונאמ למטן ובי יגוף של מחדו מה למטן עשה נגיפה בנגיחה אף בין בעשר נגיחה בנגיפה" את איש עד שיה איל מיתבין לי או את אשה עד שיהא מהבין ליה איש ומשה אין לי לא אוש ומשל שאין

יוי) לו' און שט לרבות קע) וקטנה עומשום ואנוררמינשים בתניישו בת אשה ושת שחת יכולות .. בקול יפקל השור לעשות שאר צה אות כשור אף לי ציא שבהגערים שם א ייבהן עלעם לשות ולצורעה) וערובויעה) תל פוקול ישקבי ולא יאבל את בשמי אופיים ישור אל יפיל יש וש אין אכן יורעין שהיא נבלה ונבלה אקורה באכילה מנה תל לאייושלאקישות ול להשתו מגוד שאם שחשו משנקמר חנן בשרו אקור צאבילב וכול אם שחטו עד שלי בשני ופילו העים אינוייהא מקור באכילה לל בקול יפקיל ולא יאכל אית שהוא בפלל פקילה ששמין אינד יציל ש פועילה ואת שאינן בכלל פקילה בשרן מותר באפולה לא יאכל בשתי אין לי שו ה שיחון שם שור אנו) ליידן גודים ועצמית קרנים וטלפים ביוצא צבשר תל את בשרו את משות יי אין ליא בלא יאבל בשרו אפלן לכלבים הרי שה בא פאמרו צהנאה" ובעל השור נאיים) צ ציין שנו שאי אומ נקי מדמי כולן כאדם שאומר ייבא איש סלוני נקנמנסיון ואין לן בירש ר תל עין ון מוחה שלבלום ל שנדר בן עזריה אום נתי מדמי ולדותל שיפר אום נקי מחצישון רים אף אים פי ואם שור נבח אים כי שא שנבח והוא תם אנים עד שיעידו בו הנל אם שור נבח יעשרים ויו שלשה ודאי ולא קפק" תאול הרי שנים שלשום הרי שלשה מלמד שתי) גמשה מעוד עדי יאשיה אונים שישדו בן שלשה ימים זה אחר זה ודיאך ימצא מער והלא משהמית הנא נסקלפמן בכעני שור שור שלשה בוים ואחר פר הרב ישרף או שהרב שלשה ישרף טרפה ואחר כך הריב יצאן בשלם שלם או שהרק וברה והרב וברה והרב ופרח וברביעית נתמש ופועץ בבעלו אין איצרים קם משיה דיא בפע בעלים מען אף בצית דים תל אונודע כי שור נגרו או נודע בצות דים בפון עדים שולת ישמרנו בעלין אין לי אלא בעלים אכן ליבות שור ושומה חנם שביד ונושה גרופה מצוון שלר על ולא ישמרנן את שדרך שמידתו עלון אפשן אח תל ולא ישמרנובעלון במה אגל ניש לשואל ששרו ברוזקת שהוא תם זנמער מוער לבן ייזמרנן ניה שמרו פטור ברטלשה אוכופר וא ישמרנן את שיש בו דיביל שאמר יהש שושה וקנץ שאין אין לי און מהן דעת לשמור שיהו פטורין אן חבופר והאית איש או אשה מה אני צרדיןד בישא כגות והלת כבר נאמ וכי יבח שול אול איש או איב אשה ומת שא פני שהוא חומיואם שור יי יגוף שו נגח הוא מתמול שלשם יפול אעם שלא ממתנו את חיוב לל והמית איש או אשה" איש אויאשה מה האיש נדקין לבנו אף אשה נדקיה לבנה אין הבעליורש כופנה איש ואשו שאי) הבעל יורש אית אשתן פשמיא בחבר יהשור יפישר שה תב צריף והלא פבר באני מקום ישיא השור היאלע שהוא הנה ובם בעלין יכול בשם שהשור נמקם אתית בר בעשיו בפיולי) הצל השור יקיול השור נפיול ואי) בעלין בפיולי) אם כן מה מל או השנר שחוביובש בע יומת במיתת הבעבים בך מיתת השור מה מיתת בעלים ומת: בדיתייה וצמיןילה ובעשרים ושלשה אם מיתנל השור בדתייה ובסקילה ובעש ושרב נשלשה לי השור יפקל וגם צע יול ממיתות השור כך מיתות יפעלים שלור מפאס שמרץ שור שהוא טרנה או שנאדם טרנה שהרג ארת הענש אינו נפוצל הפשנ אית השורים לן ותם בע יות אין בומרים דינן שלשור אית בפני בעלין או שו שמוי אם אין דלן בעלים אינן נפחל מל השור יפקל מכל מקל מו עבויה דינאן נזה ש מפצא קשבלעשא אמ להו) שמעון כן שטח לחבמים תנן עיני בסבו ושיש מאחיי שלאן ליה' עצדך קטל בפשא שרכייטה להן שלתן ליה תת את נמי למו למער רכת והועד צבעלי אמרה תורה יבוא בעלהשור ויעמוד על שורו אתמוק אים וד אמ ליה שמעון ב) שטח עמוץ בברבניך ויעידי בף ולח לפנינו אונה עומו נחן ב אין כפני מוי שממי והיה העולם שנ ושמין שני התנשים אשר מהם הדיב מו מאור שי אמילו לא בשתעאמר אינו. דיא בשיאמרו חביריף נפנה לימינו ולשמו סתינ. בבשן כניהם בקרקע אם להם בעל מקשצות איש בעל מחשבות יפרעמי אונרי, אמרן פת זדן עד שירד בצריאל ותבשן בקרקע באותה שעה גזל מלך א משש אין ולא דען אותן" איא והסבעניי יומת יכול מייני ממש הרי זה למוח מונדי מענען אם כפר יושר עלין אם מיתן ממש מה אני מקיים ולא תקוחן כפר לננש דצח דא מיתי בדי שמים ואם נתן בפר נתבפר לו אם כפר יכול רשות קל עודי וערן פריון צפשוחוצה ול ישור בפר יושת עלו יכול אם אנו מנה יהא נורל ואצר מפיל אם אמ שאר מצי ונין בות ביות מנה נחמ כאן יושת עליו ונאמ לחלן יש שוף: עלין מה ישית עלין האמור להלי בבית דין אף יושת עלין האמורכאן בבית דין ואמור ועלין מה ישית עלין האמור באן בבית דין ואמור ועלין מה ישית בבית דין או פרין נפשן שלמציק לי ישמערם בין אי שבר וואנו כן ברוקא אומ דו איל ותסקת בעלים במיתה ומשרתם בבופר אמור דין יני מעתר פרים לפשו שלמדיק מבאן אמנו שור שלשותטן שהדג כל אחר מהן שקל משלם כפר שלם שהרי כל אדר אה עדיף בפרה שלואה אשר יושת עליו לת

שוד נמקם מוניבן נאת הכת כבל משר יוש עלין לרצות שומר מכב שורישביר ועשון ששר ב) מה לנ אובן ינה אן בתיפח מה אני יביך ומלא פבר נמנו כי יפח שור אתורישישובונוש ל בעלים ומת מה ילל אובן דרו אובת ידרו לעשות קטנים כברולים ודין הוא חייב אום בוחשי קילה ובעש ושר באדם מה מציכן אים באדם לא חלק בו עין קענים לנייולים באיונה אפבשלא הצעלים שלוקבין קעניפגלביולים במיתר ועוף קל ותומר מה מם במקום שלא תווב ארב דינו נפקפן הקטנים בגדולים חייב על הקטמם כגאלים כא שחייב את הקטנים כגדולים אימוש עלין או שש שמייע על הקטמים כגדולים בא אם אמרת אדם באדם שמשלם הת הצשת תימור יה דינאן נזה שאין משלם את הבשתתל או בן יגח אובתיגה" אין לני לא מושר תם מנין ודין בטבן ועיש מאחייב כבן ובבת וחייב בחיש וצאשה מה מצינו באיש ובאל לא חלק בהן בין יום ית נמי להם למטר במיתה אף פבן וכבת לא נחלון פהן בין תם למועד במיתה ועוד קל וחומר שה דין את אות מים ואשה שהוני שהוע פוחן בנדקים לא חלק פהן בין הם למועד במיתה הבן והכת שיפה לת את מים בין הם למועד במיתה הבן והכת שיפה לתני עומי פוחן בנזקים אינו דין שלא נחלון בהן בין תם למועד במיתה אמרת כך דין דין מן אד הליב מיני אומר לקל להחמיר עלין ואשהתמיר במועד נחמיר בתם תל אובן יגח אוכת יבר ינו ולשמו שתי נהיחות כא, נביחה למועד נהיחה לתם" אין לי דא על בולו מנין לרבות את. יות יפלעמו איצרין תל אובן יהן אובת יבח שתי נהיחות כאן נהיחה למיתה ונהיחה לנדקין זרן מכך של משפט הזה יעשה לן כאשפט המועד במועד כך משפט התם בהם ותמשה מיע בהוגה י זה לאות אועדים הם מתתלת בריית ואינם עריבים העדה הזאצ והארי וידוב והנמר והצורדלים" ון כפר לנני אם עבד יבח השור או אמה יפול בעבד ואמה העברים הכל מדבר תל עבדיואמה

ן כסר לנט מד ואמה שתורת שוה זה לזה יצאן עבד ואמה העברים הכל מדבר ולל עבד ואמה העברים הכל מדבר ולל עבד ואמה הלדשרה לל רשות לל מד ואמה שתורת שוה זה לזה יצאן עבד ואמה העברים שאין תורתן שוה זה לזה יצאן עבד ואמה העברים שאין תורתן שוה זה לזה היה א נור שוף יבול בבלות ועלמות וקסיקיות נדמ כה, שקלים וטממ להלן שקלים מה פקלים בבית דין ואמור להלן בשקל הקדש אף שקלים החמיכא, בשקל הקדש יה, לחדעו בין איש בבית דין יתן לאדעון והשור יכקל מה כקי לתו כבית דין אף נתעק בבית דין ושלא בבית לי שמצ לל יתן לאדעון והשור יכקל מה כקי לתו כבית דין אף נתעק בבית דין השור אחד מקל מבל שבר אחד מה לל השור יסקל מפלל שב אתר מה לל השור יסקל מפלל שבר שלא המית יהת היצ לל השור יסקל מפלל שב שת עליולות ההלן ואם שור נבח הוא יכול כין שבת אלל המור יהת היצ לל השור יסקל השור

יםקלבציירה שות משתשוריםקל האמור להל) המית אפת טוריםקל האמור כן למני המיננומה להל במועד לא בתם אף באן במועד ולא בינים אפני שהיה בכנשום מא י לואן בחדש האשרן הכת בבל בלל נתג בה מדישור שבע נעמים חד לווכה ואם זעים מפשפונים לריפות שור האפה שור היתעום שור אפשרוני) שור המחבר ושור הקרש ושור מ ומער שמת שמין כן יורשים שבולם חייבים מיתנה יוכי ישתו איש בר ובי חים לי דיאן בושיי איש אשה מכן הלצעל הבוד יש בין איש בין אשה אם כן למה נאמ איש פרע לה שיש פרט לגבות בי יפתח אין בי לא הפותנית חבורה מכן לל אובי יכנה יאם פותח כותרו שאין עריך לומר בורה ומה אם פותר תייב כורה לא כל עכן איניומין היא ושומר אום טוניו דיו כפני אבל בורה עד שישמנים יממר כורה שאין תנל כותרו זו כן ולא יי הייתני אומ בנרה הנא שצריך בפור מבל פנתח אינו צריף לבכות יבך נאמ פוקו שהל ונאמ כורה יכול ברב ופתח ברשותן ויבוק חיוב הלל ובער בשרה אחר מה זכמח למד שמואחוץ מרשותו אף של יצד שחוץ מרשותו הא אינו חייב עד שיחפור ברשו שם הרבים אן יחפור בכשותו ויפתר לרשות הרבים תאני דבי ל ישאער שני דברם מין: אינן ברשותן שלאדם והכית עשה פול הם ברשותן לקייב עליהן ואוה בורמש חייבי הרצים וחמץ בפסח" אין לי את הפתח והכורה מען לרבות שלקח ושניתן לו נעור במתנה יש בעל הבוף ישנש מכל מקום הבר בתוך שלו והנקיר לשותנ ובולו שו שבתחלה ברשות פתה וכל בעל הבור ישלם יצח זה פאין לו בעלים" תכן רבק מבל ופתח ומפר לתבים פטור חפר ופתח ולא מפר לתבים תייצ וכך היה מנהגו של בחוניא חופר שיחים שחית הופר דפותון ומוקד לרבים וכששמעו אכא בדצר אמרו דיים זו הלפה קיים זה ותולה של אף זה קיים הלפה " תנן לבון מעשה בבתו שלנחופא חופר שיחים שנפלה לבור גדול ובאן והודיען לד חנינה ב) דום שעה לאשונה אמ שלום שניה אמלה שלום שלישית אמלה) עלתה ממנן לה בתן מי העליך אמרה להן זכר שלהחלים שימן לי זקן אחד מעוגן אמרן לוול נביא אתר אמלהן לא נביא אנכי וליא בן נביא אנכי זיא אמרתי זצר שאות יציין מצטער בו יכשל בן זרען אמי כב ארוא ואעם בן מת בען בצמא שטוו מביבין נקעוה מאי מלמד שהקבי מדקדק עלצל סביביון אפלן כחוט הששו

המור

MXX 为此 שור !

נאמ

1710 האמר ועבה

1374 KK

לאמור כא פטנה אנ מהכא אנבענץ בעוד קדושובשו אופיושלפלישושייונו רב ייה בכנשות תוא ואי תימא ל שמוד בר ניומני מי דבית אדך אפים ולא מפדי אם משבילבים לגופה וחם מעים לעדיקים וארך אפים לרשעים בור אין לי און בור חריינין תשישן ששיין שושור גל ומערות מנין תל ונפל שמה בל שוש בו נעילה אם כן למה נאמ בור מח בור שוע איז לו דאו צופיי להמות אפבל שישבן כויי להמית וכמה כדי להמיול עשרה טפרמם יש פרע לא פיוענה איש בור או בייברה איש בור" יקוש איש כרצות בור שלשותפים ולשונ י יכרה יאם פותח אחר לודה ובורה חחר פותח שה) חייבים אין לי דא הפותח והפורה שדי לי יכד את שדרף מפורה שדי לי טומי או שומד חנם וכושא שבר והעובר מכן הל ולא יכשנו את שדרף פסףיו פטוי ותחלו כן ולא יכסנן הא אם כסהן כביורי. ונפל שמה עד שימול דדד בעולה מדע לשחד יאם כוקן שהלתיע מקול הפריה וחדר לאיחורין ינפל שור או חמור מה אני צריך אם ר מה זכמה לאד על דדם שפטור הרי בבר טומ והמת יהיה לו את שהמת עלן יצדים יחפור בנש אים שאקור בהטוה אם כן מה הלל שור או חמור שור ולא כליו חמור ולא שני דברם מיו מבאן אתה אום נפל לתוכן שור וכליו ונשתצרו תמור וכליו ונתקרשו שניתן לו נטור תל פסף ישוב לבעלון לרבות את הנתקים" אין לי דא שור וחמור "תו ובולוטון המוחדים שבי שים שבי אים בי ווא בורמים וויצעל לוקי בהמה ופעור על נזקי בנים אויכול אפילו הוזק בה חדם יהדי המוחדים מנים לעשות שאר בהמה וחיה ועוף ביוצא בה משום ל ישמעד מא כאן שור וחמור ונאמ להלן לענין שבת שורך וחמורך מה שורך וחמלך ואמורט לעט שבת עשה ישאר בהמה חיה ועוף ביוצא צשור אף שורוחמנד יאמורים כן צענין נזקים נעשה שאר בהמה חיה ועוף ביו שק בשור מה הלל שר או חמור שור ולא בן ולא בית חמור ולא עביר ולא אמה שהיה ברם מה שור שאין אועד לעולם הרי היין חייב על הבן ועל הבת על העד על הבל ועל הבת על העבד ועל האמה בור שמועד לעולם אינן דים שיהא חייב על הבן ועל יבתעל העבד ועלהאמה לא אם אמרת בשור שדרכן להלך ולהדיק ונאמ בבור שאין יירכן להלך ולהזיק תל ונפל שמה שור אוממור שור ולא ב) ולא בת תמור ולאעצי ולא אמה" אין ונפל שמה עד שיפול מי דרכן ליפול מכא אארו אינן חייב על נט לת פהמה את אם כן היתה קטנה או חרשת אושוםה

דננו דבה

זיוה מנהג

אכמ ביצ

בנן מעשה

ה ממרן פה

אמרו לוול

יצר שאות

נמא שנאו

בחנט הששנ

אן שופוניים שונים שובלים באפל אם ציונה ביוחת ונפנה ביום ופינה בטוד שא במואופה בעלוכור שלפיות הוא שממנו בין איש בין איש בעל הם מאלי תנותבנן לא יסקל אדם מרשותן לרש בירבים ומעעה בדוד שהיה מקקל מכש לרשות הפבים ומיצאן אפוד אחד אנגל באקה מפני מה אינה מפקיל מרשות שום שלף פרשות שנף לתנה עלין אמרן לא דיי ימים מועטים עד שנצערך אוכן מוש משבר את שדה והיה מכלך בדרך נדור באותן המבנים אנג יפה אנגלי אוינופי חשיף אמני מה ארב מסקל מרשות שאנה שלף לישות שלף בנו רבון חבוקום הדאשונים הין מצעש) לוצותיה) זכוביותה) בתוך שרותים ומעמילי) לה) שלשי שפחים בדי שבת תענם המרדשה רב י- ששת שדי להו בנורא רבה שח לא בד'כלת אמ מב יהודיה האי מי דבאבי למבר חבידית לחים מילי דניקים ישינו אמ מיל יאבות אמרי לב מיל יצרבות במח יעוב לבענון זו היא שומ ברצות את הנוקין וכמת ירוב כי בנוך מבה אמר עמין נמקקף שנורף שם פחת ומשלפ ל הפחת" ובמת יהיה כ מנמי שהוא חייב להשרוח בנבלה עד שימציחה לן המת יה לי פרע כשר פבוני המוקדישין שאין לובעלים" וכי ק שור איש און לי אי בועה מכן ששות לבוחה נשוכה רציעה ובעיטה כיונא בעום שין הוא חיצ שור בארם ועור בעוד מה מצינו שור בארם עשה בן נגופי נשיבה לביעה ובעיטה פיועה בנמחה אף כזה נעשה בן נמחה נטיכה לביעה ובעיטה שנגנה ועוד אל ויוומר מה שור בארם שלא נשהבן את שאין מתבוין במתכוין של בן נגינה פנשיבה נביצה ובעיעה בנפחה זה שעשה בו את שאין אתבוין באתבין אינו אין שנעשה בן נגוחה נשיכה לציעו ובעיניה ביוצא בנגיפה לא אם אמררל בשור ואדם שנידון בנפשו תאמר בזה שאין נידון בנפשו ללן את לעשות נגווה נשיכה לביצה ובעיעה פיניצא בנבינה" אין לי דין שור אשן לעשות שאר בהא חיה ועוף כיוצא בשיר הוא הדין והיא מתשובה תל ומברו אתשור החילרבות כל בעל חיים" אכאן אמרן שלשה אבות בזקים בשנר הקדץ והשן והרגל תולצות הקר) נגיפה נשיבה רביצה בעינה הנפרות השן נתחבבה בפותל להנאתה ושם

נון נ רעהו

בתם מורים

מני

באיר בנגי.

W.C. AIK AM

חציי אוננ

יעונ לעב

עבר 4(5

שורי לווני.

ומע עיצ

ערות להטותה ותולדות הרבל הזיקה בבופה דרף פלשה כששש בשערה משלים שעליה באוכם שעליה והבהמה מועדת לשם ולתופל לפיכד משלבשלים נזק שלם אבל כקר) הרי היא תמה ומשלם רצי נזק מבועה עד שתפשר ומשם נאן שלם " בי יגף בקר) הבית מרצר " חיש פרט ליוש) איש פרש לגבוה רעהו פרט לאחרים ארת לעהו פלט לבר תנשב יכול לא ישלם על ידי הגדי ולאיהא הגרי משלם על ידין שכן מעינו בונין הקדש מדין מעלם על ידי בקדש ולהישא היודש משנם על ידו הל שלם ישלם לרבות שלבוים ושלבר הנשב יכול יהומשלים בתם הדי נזק ובמועד נזק שלפ תל שור רעהו שור רעהו יו צא כחדר מזה ולא שלאר ארם יו צאין כפדר הזה ועליה) הוא אונא הוציע מהר כארץ הופיע פנים ככבד פר באי העולם" ומת זה הוא שאמרנו לעשות נקיחה נשופה רביצה בעישה פיוצא ומכרן את השור החי זה הוא שאמרנן לרצות פל צעל חיים" ומפרו את השור החי מלמד שאינו משלם חצי נזק דא מבופו לפיכך אם אינו שורה אומ לו הדי שמזיק לפנד" וחצו את בספו שיתן לו מכספו חצי נזקו ל יהודהר אמ שור שיפה מאתים שנגח לשור יפה מאתים והנבלה יפהחמשים זוד זה נוטל חצי התי ומצי המת וצה כנשל מש החי ומצי המת של ומכרו מתהשור המי וחצי אין כל שבם את האת יחצון אמלל מאיר לאבצה ריבנה ינורה לא בטאין העלה יועאכעני ימיבלום הא מה תל ובם את המת יחצו, אף את הפחת יחצו, מעלם לו חצי הפורנ" צשצח נבלה זא מפלגי דל יהודה פבר דהאי דאמ קרא וגם אתהמת יחצו לרבות שבח תנבלה שאם השציחה בין שעת יפיחה לשעת עמרה בדין חולקין השברי ומכרו את השור החיוחל את כם וגם את המיחל יכול כין אמציק והני דק" שור ישה מנה שנבח שור יצה חמש בלשם ואין הנבבה יפה כלום יהא זה נוטל חצי החי וחצי המת ויהא שה כוטל חצי החי וחצי המת נמצא מפסיד חמשה ונוטכ חמשים וכי יצא אועד לדחמיר עלין או להקל עליו היי אומ להחמיר עלין ומה מועד שיטא להחמיר עלין אין משלם יתר על מה שהיציק תם שניטו להקלעלין איבן
זין שלא ישלם יתר על מה שהציק הני לא זברה תורה דיא בצמן ששניהן שנין" פיוצא בן שור יפה חמש פלעים שומה לשור יפה מנה והנבלה יפה חמשיםיה

105 ב פטול "ו מפריל מכים מעות שת אוכן אום בלי מוענה במוקידים (23 (3) NU 337 H

שניהן ש בני: עד ים יכיף

בואקים.

א היא טאל

ה נשיטה ובעשה במונכון מי

וי) כאינביי) ם אמרת שת נגות

שאר ביוא יי לרצות כל

אל תולאות

נארל ועל

זה נוטפ חשתרו ורצי המתני ויהא זה כושל חצי התי וחצי המת ונמצא משם שני מלעים ומודעה ונושל המש ועשלים ביש) מצינן שימזיק נשכר בכל מקום שימא נשפר בא רללבעלי שלם ישלם יבעלים משלמים וחים הצעלים נושלים הא לא דצרה תורה שא בזמן ששערן שנים "או נודע בבית דים בצעלים מנים חל והועד בצעלים הוא אים העדי אלא ביני פית דים וצפני בעלים " בַבַּק הרי יום ב תמול הרי שנים׳ שלשום הרי שלשה פני אים מוונד עד שיועד שלשה ימים וריא שלשה כעמים" ולא ישמרגן בעלין הא אם שמרו כלאוי ויצע הציק פטול" ולא ישארנו לרצות שוף שומר חנם ונושא שבר ושובר בעליום לא יולא ישאוע פני שוע בי דעת לשמר יצאן דורש שובה וקט שאין בה דעת לשמור" שנו ישלם לרצות שלחרש ושוטה וקט פין בינד מעמידים להם אפטרונים ומעידים בנני אפטרונים ואם הזיקן יהן חייבים לשלם" שור הודתוש מלמד שמשלק כשק שלם" וממת יהיה ל לניצה בל יהת אומל תכי מאה תחת שוריות אומ פולשור יפה חמש פלעים תורת שובף מלל שור תחת השור מה תות האור פאיל דמים את פאן דמים " נאמת יהים ל מיטעל פעלה עד שימעואה לו" פי יגנב אים אים לי אל אים אים אים אים אים ישל ישלם בין איש בין אים כן לעי ש איש לעטן שלמניף האיש נמכר בבלפו ואין האשה נמכרת בגניבה" שולא שה אין לי ולא עור נשה המיוחדים מכן פליבות את הכלדים אל או שה יכול שאר מרבה את נבני תל תמעה בקד יש תקת מש את שכולו שה ייטו זה שאים פולוש וטבחו לפי שמדינו פתשלומי פפל שנושה בהן פהמה טמאה בטהורה יכול אפא בן תל וטבון יציות בהמה טמאה שאין הי טביחה משמע מוציא את מומה שמאה שאיף לה טציתה ומוציא את היה שהורה עוש לתשפוחה הלל שור ולא דיו שהיה בדין ומה בהצו שאינה במצות פיסני היא בתשלומי ארבעה וחמש היה שהיא במצות בקין אינוים שתיא בתשלומי ארבעה ותמשה הללשר ולו חיה שה ולא עופות שביה צדים מהבהמה שאינה באם עלהבם הרי היא בתשלומ אנבעל וחמשה עוף שמוא באם על הבן דין שיוא צהנשלומי אלבעל ומש אנרשתולא עוסות" שבחן אן מכלי אים לי זית הנא שלוחי מט הללושבחו א

אבר אני אויני שניה לא אויני שניה א

אביר פרט וטבר עול, ומע

אטן

לוןן

יונו יונו

変れ

על ה אין ענב

לוטה עירו:

עהר: עהר

עורי

מפרו" אין ליגונב ומוכר גנב ונתן במתנה מכב ומיוים בשב והחלים מנב ומרעבווגו אנים לל אנ מברו יכול בנב וירש ואחר בד טבח בנב וחקדים ואחר בן: מפח ישאר משלם תשלומי ארבעה וחמש תלל בייבנב איש שור אן שה וטבחן או מפשה משבה אה לא ב שאינה שבא אף טשיחה ומבירה שאינה שבן יצא זה שהנא שבן" -יכול מכרו חוץ מידו וחוץ מרגלו יהיד משלם תשלומי ארצ וחמש הלל וטבחן או מברו מה עביחה בולה אף מפירה בולה " נטבחן אן מכדן מפאן לעותפין שבנבן שאינן חייבן עד שיפאו שעיהם אן יטצוחן של ופַבְּחוֹ ואֱבְרוֹ ' וֹטבחן אֹן אכרו מי שאי) הייב על שבאושית משום מברו יצא הגונב את נקדשים נטבחן שהוא הייצ כרת משום שוחט קדשים נחוץ שיהא פטור מתשלומי ארב וחמש יכול יהא הייצ תשלומי כפל תל ובנבד אצית האיש אם ימ הגל ישלם שנים מצית האיש ולא מצית הקדש" - וטבתו מרט לשוחט ועתכבלה בידו ולנוחר ולמעקר או יבול שאני מועיא את הטרפה תל יטצאן שחיטת שאינה ראויה לאכילה שאת שחיטת" חמשת בקר יש תחת הש ואל צאן תחתהש בשירות מלך יכול יהא אומית) כי איאה מנה תחת שורי והלש אומ פול חמשה שוורים בב קמש חמש פלעים תיות שורך נאמבאן תחת ונאמ להגץ תחת मार्था (३६) אי תחת האב להלף אין משלם דא רמים אף תחת האמלן אין משלם דא רמים שווא שאין התלמדים איל רבן יותנן בן זכאי מפני מה התמיד העה בגנב יתר מן הגזה את להן זה השוה כבוך עבר לכבור הנו וזה לא השוה כבוך עבר לכבור יכול-שאני קונו בציבול עשה עין שלמעלה כדין איני בואה ואודן שלמעלה כדין איני שומעת عبري وردرت של הוי הַאַעמיקים מיע בּשׁתר עניה וְהַיַה במושף מעשיהם בי אמרו מי לואַכוּ יה יכול אףא או ווּדענו וואמיו לא יראה זה ולא יבין דירי יעקב בי אמרן דין ש רותה אותע עשביע את הארץ העאהיה ל מאיר אומ משום רבן במליף משל למה הדבר רושה לשני בני אדם אחדיניאן בני שדו ולא זימן בן המלך ואחד לא זימן לא בני עלו ולא בן המלך איצה עונע מרוצה זה שזימן בע עירו ולא זימן בן המלך" א בתשלומ אמ ל מאיר צו וראה כמה גדול פבוד הפדיות שור שהוליהו ברגליו המשה שה שהרכיצו על כתיפן ארצעה" אמ לבץ יוחנץ בץ זכמי כמה גדיול כוחה של אלא כה שור שביטלן ממלאכתן ממשה שה שלא ביטלן ממלאכתן ארבעה" אם כמידער,

עלא משפ

יכני מיקום

נוטכי) דא

ילי יום י

מום ולא

פטור וא

ולא ישמוע

الرا عال

ן מערין)

ער שמשום

זיל שולי ואו

נתתהאמור

יואר כן

ות פינצור

भार होते साथ

יעל ולעש

ל שר ולא

לבעל וינאי,

שבחן אן

אין לי דית במוחתרות מכשיליבות חבידו ובנית וקרטכותל מצי הבנב מבל מקום אם כן למב נות במחתרת לא במחתרת הכן ומת אין לדמים יצא חוף המחתרת דמים כן יכול יהיד צרוך עדים הל במחתרת מחתכת היא עדותן אם. כן למה נאמ ימצא לענין שלמעלה הששה בקר יש יכול ישלם על פי עצמן הל ימם אין ימצא בבל מקום אל בערים יוהבה בבל ארב ומת בכל דבר' אין לו דם אין ליד אים בין בחול בין בעבת" אם שחום יולה שא וכיי עלין בלצד היא שורחת ורלא על כל העולם כולו היץ שרחת יא אה שפיוקה עאש שהיא בגלי בך כל דצר שרוא בגלי מה שריחת השמש שלום צו דם לו בין בחולבין בשבת כך כל דבר שהות שלום דם לב רמים לובין בתולבין בשבת מכאן אמנדי אב הבא במחתרת עלבון אינו נירק שו אינו הורגן וב) הכא על אבין נהרג" דינים לו שלם ישלם הא אם אין לו זמם אינו משלם אם אין לן מלמר שאין שמין בראני בבמוחזק אם אין לו מלמר שאן ששר ממרטט בל עד שימות אציו עד שיקשא פפינתן ממדינת מים ונמבר בגנד דיא נאפר בזאומן ונמכר בגנכן אין נמפף בכניל ונמכר בגנבו אין נמפר ונשנה! על ידי אחר ונמכר בגנבו עד שיהא דמן נפלע בגנבו הא אם יתר אעילן דינר חינ פאטר ונמטר בקנבו האיש נמכר בקניפו ואין האשה נמטרת בקניבה' אם המצו תמצא לאו אותו שבכל ופא מצאו בידי גניבה מצאו בידי גניבה ופא לא לאו שנכנק פפור עד שיראו אותן שנפנה וופצאו בידו בניבה בידו מכלל של וגען מבית האיש מביד שאינו הייב עד שיושה מרשות הבעל יכול מפזה כ) מעץ אתרה אומ הגביהן בנישות בעל הבית פפי שה חייב תל אם האצא תמצא ביצו הא שנה ד אשור אניל מידעת שור לרבות שותני שקנבו" עד שה לני שמצינו בתשלון ואשר ארבעה וחמשה שאם מכרו חוץ מידי והול מרגלו שהוא פטור יבול אף שה ב) ללין ויטאו שה אנילו אקינת שה" חיים פרט לשוחם ומוכר" הגנבה משור עד חנג נדי שנוח שלם יאמר שור וגניצה והכל בכלל אלו כן היית אנג מה זה מותף שוש בו בכורה למש אף כשבי מרבה איני מרצה לא דבר שוש בו בכורה למזבח והיצה זה שה הלשהם המבעו שה אמור מה תל בטבה לדצות דבר אחר" יאמר שור ושה וגטבה והכל בכללאין והשינ הייתן אומ מה זה מיוחד שיש בן בכורה לכהנים אף בשני מרבה איני מרבה אום

תנות 十川湖 . הים כ MKC

以此 (1) 14 11

כעל ב

מנור 1 1944

שם צו בכורה לכהנים והיצה צה צה החמוריתנו המורב בריאשור שמור מניהל בנצה יגנב מבפ לצות דבר אחר" יאמר שור נשה וחמור וגניבה והפל בפלל אי כן הייתשממ ביודן יצא רוש מוחיים שיש בין רוח חיים את כשני מרצה איני מרבה לא יבר שושעו חות שיש פני אותנ אפ ווים כבל חיים תמודים מה הלל גנבה לרבות דברי אחר" יכול המוכב אות שמו ושפרין אותניגט יווא חייב תשלומי בפל ודים הוא מה אם דו שאין חייב על מכי לתן מיתב משלם תשלומי (404) פעל בנו שחייב על מבירתו מיהה אינו אין שישלם תשלומי בצל תל משוריעי אמינדי ונולת וגלץ ש אה דו מוחוש שדבאי במכיפים יצא בנו שאין זכאי כמכילתן" מוציא אני אני בנו שיוא בגלי क्षे व्याप्ति פאין זכורי במכירתן ועד אן לא אוציא את בתן שצכאי במכירתה תלמשור עד חשבו שו מה אי מיוחרים שזכאי במבירת) לעולם יצאת בתן שאין זבמי במבירית לשום ע נונג שוא מוצא אני אין ביתן שאין זכאי במבירתה לעולם ועד אן לא אוציאאת הקרקשות אמים לינו מנמץ שא ששאי באטירת) לעולם הללמשור עד המ ער שה מה דין מיוחדים שישבה שבה , ינגנריאן שביהומיתה יצאו קרקעות שאט בהן שבר ושביה ואיתה" אוציא אני את הקרקעות מאש בין שבר ושביה ומיתה ועץ אם לא אוציא את העבדים שיש בה) שבר ושביה בל ונשנה! לן דינל אינו מינה תל משור עד חמ עד שה מה אל נעותדים ששמירת עליך יצאן עבדים שאים מאירת) עליף י משציא אני את העבדים שהים שמירת עליף ענדי אן לא אמצוא אלב אם למצו משטחת ששמירת) עליך משור עד חמ עד שה אה דו מיוחדים שמתנת, גמורה כך ישו שטרות שבים לך בה) זא ראיה" די א אם המיבתמ בידי הגעבה הרי זה כנג א לא (אוון ב כן מעץ אמור עד אמ עד שוה אים הרי זה פרט" שנים ישלם הרי זה כלל י כלל ופרפו ובכל ואי בא בידו הוו את די דית בעון הפרט מה פרט מפורש דבר שהות מטלעה ובופן ממון אף כל דבר יכו בתשלום שושלשל וגונו ממון יצאו קרקעות שאינן מעלשלין ויצאו עבדים שהוקשו לקרקעות שה בן תלש דיטון שטרות שאין בופן אאון לפי כך אין חייבין עליגן תשלומי בפלי חיים שכם וא נוף שנוף אעל שלא בעצוער " היים שנים יש שלא על ע עד בין שהין אדם מעלם יכורה למשו אמעלטי עצמו" פי יבער תנץ התם ארצינה אבות נזקים הם השור והבור שה הנלשים ומבעה ויהבער" מאי מבעה רב אמ זה אדם נשמור אמ מבעה זה השן רב אממבעה ל בכלל אום זיים דכל אם תבשון בעין ושמוד אג מבעה זה השן דכל בין נקפשו עשן נבען לבכלל אום זיים זיין נקפשו עשן נבען לבכלל אום זיים אור מאר משמע דהאי נבען לשנא דבלויי הוא בד תרבם רב יוסף איכדים אוכנים גרבה לאום

NY

אין לי דית במוחתרות מכשילובות משילו ובניתן וקרטיפומל ימצא מבעל מפל מקום אם כן למב נתמ פמחתרת אית במחתלת הפה ומת אין לרמים יצא חוש המותרת דומים כל וכול יהון צליך פרים תל במחתרית מיחונית היא עדותו אם בן למה נאמ ימיצא לעני שלמעלה הששה בחר יש יכול ישלם עלני עצמו הל ימים אין ימצא בפל מקום אי בערים והבי בכל ארב ומת בכל דבר אין לו דם אי לידמים בין בתולבין בעבת" אם זכחה עלהשא וכי עלין בלבוי היא זורחת ורלץ של בל א עולם כולן היא זורחת אית מה שהיחת שמש שהיא בגלוי בך כל דצר שהוא בגלו את זריחת השאש שלום צו דם לו בין בחולבין בשבת כך כל דבר שהות שלוב דם כל רמים לו בין בחולבי בשבת מכא אמנייו אב הבא במחתרת עלבנו איע נהרג שוא אינו הודגן וכן הכא על אבין נהרג" דבים לו שלם ישלם הא אם אין לו דמם אינו משלם אם אין לן מלמד שאין שבין בראני בבמוחדק אם אין לו מלמד שא אמיעט ל עד שימות אביו עד שתביא פפינתן ממדינת הים ונמבר בגנבדים נאכר בזאואו ונאכר בגנבן אין נאפר בכנילו ונאכר בגנבו אין נאבר ונשנה שאף ב על ידי אחר ונאכר בגנבן עד שיהא דמן נפלע בגנבו הא אם יתר אנילו דינר אינו ומתהל פאכר ונמכר בקנבו לאים נמכר בבניפו ואים לחשה נמכרת בקנובה' אם למצו שמירת יתמצא לאו אותו שיצום ולא מצאו ביין בניבה מצמו ביין בניבר ולא לאו אוון שנכנס פטור עד שיראו אותן שנכנה ומצצאו בידו גניבה" בידו מכלל של זגען מבית האיש מביץ שאים הייב עף שיוניאן מרשות הפעל יכול אף זה כ) מעץ אפור ע אתר אומ הגביה! בישות בעל הביה הפי שה חייב הלל אם המצא תמצא בידו המ אה די משור אפיל מידת שור לרבות שותפין שבנבו" עד שה לפי שמצינו בתשלוו שונות ארבעה וחמשה שאם מכרו חוץ מירף והוץ מרגלו שהוא פטור יבול אף שה ב) חלש ויטאו ע שה אעילו מקינת שת" חיים פרט לשוחש ומוכר" הגנבה משור עד הנגנד שנוח שלם: יאמר שור ולניבה והכל בכלל אלו כן היית אנא מה זה מוחד שיש בו בכורה למושו מפעל אתף כשבי מרבה אני מדצה דא דבר שישבו בכורה למצבח והיצה זה שה תלשהם המבעה שה אמור מה תנל בעבה לרצות דבר אחר" יאמר שור ושה וגעבה והעל בכלל אום והשים היית אומ מה יה מיוחד שיש בן בכורה לבהעם אף בשני מרבה איני מרבה לאום מצפוני.

MET THIN WITH מים כ 当大学 כעל ב

HE

(1/18)

שה מה ** では がたれ

7 11

וגעב מבנ יצא דוט צות אם אן תל יבט (4 54 %) ורחת וכלא שהנאבגלי के ७५ अ ע ניילג שוו ימם אנו אנאץ שא מגנלית. בל ונשנה דינל אינו אם רמצו א לאני אנין שנ וגעו

שע צו בכורה לכהנים והיצה צה זה החמורית המורב בהאפור ששור אנסתל בנצה לפות דבר אחר" יאמר שור ושה ואמור וגניבה והפל צפפל אי כן הייתשומ שוון מוחדים שיש בהן לוח חיים את כשני מרצה איני מרבה לא יבר שישבו מות שיש שני וים כבל חיים תמודים מה לל גנבה לתצות דברי אחר" יכול המנב את בנו ושפדין יווא חייב תעלומי בפל ודים הוא מה אם דו שאין חייב עלמבי כתן מיתב משלם תעומי כשל בנו שחייב על מבירתו מיתה אנו אין שישלם תשלומי בפל תל משור.עד אגער ש אה או מיוחוש שדכאי במכירים יצא בנו שאין זכאי כמכירתו" מוציא אפ ישנבנו פאין זכור במכירתו ועד אן לא אוינוא את בתן שצכאי במפירתה תל משור עד אושור שה מה אי מיוחדים שיצבור במבירת) לעולם יצאת בתן שאין זכאי במבירתה לשום משיא אני את פתו שאין זכאי במבירתה לעופם ועד אן לא אוציאאת הקרקשת משאי באפירת) לעולם חלל משור עד המ ער שה אה דין מיוחדים שישבה שבה שביה ומיתה יצאו קרקעות שאט בה) שבר ושביה ומיתה" מוציא אני את הקדקעות פאין ביף שבר ושביה ומיתה ועץ אך לא אוציא את העבדים שוש בה) שבר ושביהר מינה תל משור עד חג עד שה מה די מיוחדין ששמירתן עליך יצאן עבדים שאין מאירת) עליף י מציא אני את העצרים שהין שמירתן עליףיעריאן לא אוציא אהר משטחת ששמירת) עליף משור עד חמ עד שה אה די מיוחדים שמתנת, גמורה לך ישו שטרות שבים לף בה) לא ראיה" די א אם המצרע בידי הגעבה הרי זה כלל אמור על המ עד שה היים הרי זה פרט" שנים ישנם הרי זה כלל בכל ופרפו ובכל ואי אנה ד) דית פעון הפרט מנה פרט מפורש דבר שהוא מטלעול ובופן ממון אף כל דבר ין בינשלון אוטלטל וגונו ממן יצאן קרקעות שאינן מעלטלין ויצאו עברים שהוקשו לקראעות שה ב) תלש ויטו שטרות שאים גופן אמן לפי כך אים חייבים עליה) תשלומי בפלי חיים שרם ערי שנווין שלם אעם שלא בעצועה היים שנם יש שלא עלפי עדוני שהין אדם מעלם ורה למשא תפעלטי עצמן" פי יבער תנץ התם אלצינה אכות נזקים הם העור והביור העלשה מו האבעה וההצער" מאי מצעה רב אמ זה אדם נשמור אמ מבעה זה השן רב אממצעה. בכלל אום זי זים דביל אם תבשון בשון ושמוף אג מבער זי השן דכיל דוף נקפשו עשן נבעו בכל אום מצמועו מאי משמע דהאי נבען לשנא דגלויי הוא כדי תרקם רב יופף איכדים אקבעש בכל לאום ששן אינגלין מנטמורותי ורבימוץ שעמא לא אמ כשמור אמ לף מאי קא תאם ששאי נבער ושמני מאי שעצא לא אנ פוב אנ מין דא קאנ בועל" קניץ מבער אומין מש ורטל ובער בשות אחר וכיל פופר בעל בבל עד קמן" כי בער המשתחת חייב שבת יונה מומ הגנבים שפתון ישל פדייני ופתיון מת ומוקצה זיעוני במשום אות והציקה הבנכן פעורף ובעל הבית פשור על ושליו ארבעורה יצא זה שלא שוואן כ הוציאה הגעבין חייבין ובעל הבית כשוור על כי יבער ישולם המבעיר חייצ לעולם אנ יעל בראף וקשר בראני ויצתה והשיקה פעור שנ ושלין את בעירה יצא אישמים ל שלה בעל שלת בראף וקשר שלא בראוי אן שמקרה לקרש שוטה וקטן וימן מול זי יציקה חייצ של בער ישלם האבער הייב לשלם שיה או כרם און ל אלשמאי שיה ופרים המיוחדים מעם לרצות כל יבר תנל או כרם יכול שאני מביא אקשיורש שווא כקות ושאכלה את הכלים תל פרם פני פרם מנוחד שהוא פידות מו כל דבר שאות ש פירות או מהכרם פירות גמורים אם אם לי בית פרות גמורים מכל אפילו מישונונו ירעי) ושתלי לל שיה' (שלח זה הרבל וב) הוא אומ משלחי בגל בשור וביומונונו: שירד הבהמה לטבר בריבלה בדר הבבר וצער זה הש למה כלל) זה בחוממה המר לד ששנה) מועדי) דרד הקה השבר ודרך הש) לתכול גב) הוא אומ השפטב מפובהן היה בער ברץ בדירו הה למומם בשיה אחר בשיה אחר הואותל מ שאייב פרט לרשת הרבים שאם הדיקה ברשות הרבים בשם ורגל פטור" אלנואה בשרא אחרי בשרב אחר הוא שחיב פרט לרשות המזיק שאם הכנים זה פירות מצור ופיבון לנשות בעל מצית שלא בנשות ואכלת) בהמתו שלבעל מבית או מזיקה והמה אות) פטור וכן אם נבכק שורו לצשות בעל הלית ונשכן שורו שלצעל הבית אושחה אי והמיתן שורן שנבעל הבית בעל הביה כעור של ושלח את בעירה עד שישל המיהון וילד נידיים בי בי שלח את בשרה אין לי דא שן לאכול את הראוי לה ורב לשוחון לו פדנד הילוכה מען לשן לאכול את פדיי לאני כה ולרגל לשבר שלא בדרך הילוכני מן מוח וביער באחר לרבות ובדים אחרים יבל על מכל משלם נמק שלם ודים הוא והלא שעשה שמשים את הציבן בכלל היה ולמה ישול בי שול מין מה שור מיוחד שהציין כדרים אל רוה בישאין לאוי לו בתב משלם חצי כשק ובמועד נזק שלם בד בל דבר שהזיק שישול רוח

אמחוריה) אמרו בשעים מצוין בביתן שבשה ואנו נכשין לצקרן ישבן וביקו ולמששושול בושקחיץ מישלאותיהינו צפבי והם בות אומר בשעת מיתתן יודע אני בעים בות שאל פישן אני שכאותה העוץ שעמיילי על אברי מבור ' תנוא לישמעו עדות מחוב הבעלים לים שבגליל הין בית אבא ממני מה חרבן מפנישהיו ארעי) בחורשי ושאחיי דייני ממענות ביקודי" תנו רבט בועה שעשה תעובה תי) מחייבים אותן למכור משמורב אלא על יד עליד וכן מי שנדך נדר לפנות בית ולשא אשה בארץ ישרדיאי) מחיים בינול אוותוליקה מיד עד שימיצא הההו) ל ומנשה צאשה אחת שביה בנה מיצר להוקשומשיר אמרה פנמי שיבוא על איני מחזירתן וקנצן עליה בעארם שאינ) מהובט ונשור פאו. אצר לפני מכא אמרו לא ניעכונה זו אי לתגון לה מנו לצנן עשרה תנאים השובי יב יהושע בין כו מיהוא מרעין בחולשים פלפקטים עבים משרותיה) ומכקשים ששומיעי אכל אקום הוץ אשרה הלהן קוני אין בעיין בער אקום הוץ אגרוניות שליי שליי שליי אבל אקום הוץ אגרוניות שליי בל בשיי אני יפנים שלני ויעל שפינה ונפני החורי בדר ואפל בשדה אלאה כלכום ואיי איי הידי דרכים שפני הדור אלא מכל ועולה אלקל אייל איי דרכים שפני הרור זירב ביו הבראים אפל ועולה אלקל אייל איי איי הידי הידי הערור עישה שפעיר לביעה שנה "שמול וכב יהודה מון קא אשלי באורחא והוה קא מפתקק שמוד לשמידיק הדרבים אמליה תנתין שהתכה יהנשם אמילן בבבל אמ ליה שאני אומי אפלום אינסי לארץ" כי תצא אש לעטות אל פאין אתכון מאתכן האדילין בתוף של לשי יציתי אש ואכלה בתוף שלאבירן הרי זה חייב יבול עברה נחל או שלובית דרף השל ביי ודרך הרכים שש עשלה אמה ובדר שבוא בבוה מרבע אמות יהא חייב לל ומששנהל עד שיהת מצוי לה יכול עד שיהא מכביש לפניה והולך ינל קוצים אומה קוצם או רב שבדלו מתמת עצמן יפול אין לי אי דבר שבדל מחמר עצמן לל בדיש אומייונה בריש אינתר שהנא תלוש אן הקרידע בנל אין לי דיא דבר שהנא תלוש אין הקרידאוני בריש אינתר שהנא תלוש אן הקרידע בנל אין בי דיא דבר שראני לדינו ייתב כלל קאה או ארבר שראני לדינו ייתב שני) פפדיפה נירות פפקפה מציבות שלשיש ומצלות שלפשת) ואבנים שמות אמלי לו לישבשנו הלל שדה אין לי לא דבר שלא הובער דבר שהובער מני) בפשנו שלים כאב

ביקן ולמוששומות שליוצרים הל המבעיר את הצערה או יש לשוון חי שעל מבלים המעני אני צעשו שוריש לל קמה או שאה מה אין בלוים אף אין לי דא מניים ישמשלם שבענים מער צעשו שורים לל קמה או שאה מה אין בלוים אף אין לי דא מניים קמה של של שני שניה שור קשור בגדיש ווילקועמן או המור קשור שבייונון ורלקי י בתורשין שתייב אם היי מותרים שצור של בדיש נקמה מה דין מיותדים שתים יכולם לצרורי תן לאכור ווישואל שיכולם לברות לפי שמצינו בשור שאם מפרו לחדש שונה וקשן שווא אין מחוים ביטל אף השולח את הבערה ביר חרש שוטה וקשן יהא חיב תלבי בער ישום מינד ליון שונער חייב לעלם" אין לי דית לן בלבד מנין אחד הביא את העצים ואמדיהם הובני ובשו בפאור אחד הביא אתהאור ואחד הביא ארל העצם אני) שאחרו) אחרום חישב ה תנליש המו לכי יבער ישלם ישלם המבעיר חייב לשלם אין לי דית שלבדר מנין אחד הביאן ליקטין עש מועצים ואחר הביא את מאור ובא אחר ועבה הנבה הוא שחייב תנ כי יבער ישם וניות שלאו שבעיר חייב לשלם ניביתו הרוח כולן פטורין ניבה וניבתו הרוח חייב אמ רב וריה ובלבו שו בר יצחק מאן דתאני ליבה לא משתבש מאן דתאני נובה לא משתבש" בנכום ואח בי די לא משתבש דבת פורא ניב שפתים מה, דתמני ניבה לא משתבש שפט ישלם האבעיר לרבות את הנזקי) שאם הזיקה אום הכי לה מנקג וות הבנבות אש" שות עדשת בשר בונה מק וצער ובשת ושבית ורפני כדי הזיקו בידי מפע שהוא במי לק שמוף לשהזיק בחלים וכל תולדות האש כמוה כבון שהניה אבן או מכין או אשא בראש ומ אפלוטים וומלברות מעויה וידיון מעלם נוק שלם לא פי תצה אשומל קועים יומר אפלוטים לא בשביל דשעים יומר בתוף שמול בר נחומר אמל יומר אין פורענות באה לעולם דא בשביל דשעים וֹבוֹת אדרות של פיתצא אש ומצ קוצ אימתי אש מצויה בשמן שהקוצים מצוין ולאעוד בים יצ הנל ומנו שותחלת בצדיקים של ואבלה גדיש אין בתכן דא ונאכל גדיש שאכלוין בבר מה קוצים שני רב יוסף בשעה שניתנה לו לשות לאשחית אינן מבחי) בין צדיק לרשעולאעוד בריש אושאושה מתפלת לא בעדיקים תחלב דכל והבריתי ממך צדוק ונשע באבי רביוסף צוא) אחרו שומני נמי אמ ליה תביי חשיבותא היא גביהו דכת מפני הרעה נאפף הצריק ביראני ליינון יינבי לב אמי ורב אפי קמיה ירב יצחק נניקא חדי אמ לימא מר מלקא בשמעינא אבנום שמות מאו לימא מר מילתא באברונא פינו בשמעתא לא קון שביין ביה ער זאברתא כמשנן של לו כאבדיתא לא קא שביק ליה מר דשמעיתו אמ להן אמשול לכם משל למה הדצר

יים בנשא שת נשם אית ניין חיתידונו יליה אנושת פושניין וא אנקטת השחורות נמצא ברה מפתן מבתן כן אימד לפן מניתר דמשיא. התרויפו ביתנית מעצמה פתח בבי בנודי ממתו וחים בנוזי בע לימת לי א יים חצור ישלם ישלם הצבי מינובער אם הקני על לעלם הבעור אם. הת הנהצת את ורושים באש וכל, השלי תע בשיה ואני שניי לצנותו באטו ואע אכיה לג נים שר צית אים ביונ בתוב ייתרוב דור ואמר מי שיוני מים מפורצית היום אשר בשער יינים שיעת הגגורים נצרוני נושתים וישא זני שם מצור בית מום חשר בשור בינות בינות אולורי ואן אנה ליותונים ישר אושאונים מאד מי ישקני מים מכיר ביבלים מש בשני שוה בנידרם ובל נה) השמון ושור: אל הזקנים בשי מכהי מי יר אין או איבעיליה אמי ראבה אמכב נום שוון הי עאון בדש איביי ליה כל יהודה או ברבבן כשטוליה אי דנשטו ליה לבנן ואי תוחות וו רבה בר מרי אמ בדישים שלשעורים דישרא ופלשתים טמוני) בין מהוא למקל ממוץני שלתו ליה אתר להציל עדמן בממין הבירו אבל בינה מלך חתה ומלך פנדץ לשם המשי ל אדר ואין ממרין בידו לב יונא בי יחדי אמרב טשל גדישים שנשעורים אחוות ל ערעים הלפינב עמות להלופי אנוה לינת לפני בומרץ אמרו לו שקות וב בחוציים בשנה שבם אעל ב עלם נקרה חבב אבל אכר גוף אינה ומלף פורי ושנה אנת ארדי ודין אניהין ברי בעומה בין יאמ מידליי: דעו רבל בינון משווי נוון ירי, מי מנוני מינו מיכל, ונני בי ליות מלאה שנובים וכל קרא אררינד ומין אושרו ו אנידת בי בעיה עישים זו כא ייונ אייונייה אדי ערשים דעישום נאים אועה בשנים למא זאת בניהן ני היי הבעבי חדיי תדי אין למת, דיות טמו) תניוליוני מו לאאלי טעו) הרי מתנו קה מיבנית ליב" בשניא לאא ביא חדי אתוך בשושוון מי ייין רכל ולא מברן זעל מש אי בין אי בא איבורא לא באוליו איא לאוא, לאם אויי איבעי ליה אמי בא אבר לשקים היא הארה לשמערו מעמיו הבי ואו מולן יי יב בי בי בי לפים ביבע ולא אציר או כך אין בל אם אבים וויע ייים בי שמול הרמיד כל המופר בנטן למות על ביר בלבה אין אומנין רבר מל יימלי

פלב נותן בין אינם ליש דשונה נשים אי בעייוליי מאי ויפף אינם ליש דשונה נשים א לימין לי אל ביים ביים ביים ארבעה אבות נוקים הבור המבעה וההבער לאחשה ש הבענה שו ברן דות חוים בררי העור לא זה וזה שוש ברן דות חיים בהרי האש שאין בר בנותר באטון אַ הַפּאנה אַים בּיבּרבּים בּיבּרבּים בּיבּרבּים בּיבּרבּים בּיברבּים בּיברבּים בּיברבּים בּיברבּים בּיברבּים בּיברבים ביברבים בנים וישאן יינט בין פור בין ולילפן אורידי למה חלקן הפיל שן ויבל לפטרן ברשות ישל אותש ארבים בור לפטור בו את הבלים אש לפשור בו את הטמון " תכן התם ארשעה אפות טון בהן הששל השור והבור המכנה וההבער ותוב לא והא תאני ל הייא עשרים וארבעה אבות נזקין אמי כב נוש שלוה) משור והפור וממצעה וההצער ושומרחנם והשור מושא שבר והשובר ונזק וצעה ירבין ווי קותיי ושבת ובנית והיילואי ארבניה והמשה ותנב וגדל ועדים זוממין והמונן והממני מהוא למין לאומיוא שם דע המעווא והמדמע והמנסך הקי מערים והדבעה ומופר הרי עשרים ד פנרץ לשם ומא טענוא חנומני ארבעה אלת ארבעה ובינות דאר לוו תולצות אבל טאר לשעליים יילוות לות לאותוליותי ומוני איקרן אבות לשלם בה) אמיינוב הוא איקינין להן יתנא מות זיב ביל אי בייון כן אנוצר אבני אי בבירה מורה ניהן טאין להן בערית, מנני הגזלען ליבשיר אואראבר) ליהי שיונאר אדם מכני מיה אני באל הוו אל ביוכצין ווידין לובשיונוטלן ב בינוך מו שוא של ושוגופים יול זה שכת פקורה אישב שימן למיפך אארה תופה הנויון) שאין בלא אל מושאן בערים! היפני משוקנים מורה בנים חוב בבינונית שלא יראה ארם דירה נאה וריעד אַנון אַשְּׁמֵרו ויאנור בּנְינְינִין ואלונן אַרי בּבוּעני פּקובי לני כך אמרה תוהבענחוב פניעורן ישיב נאימין אשתר של ביים אל ביים אל אתר נשל צלת בנני לוף בתוצת אשה בזיבורית יאו) תני יותר מאר שהאיש פוזה ליעא אשה לועה להנשא" ופברלבנן אצי בון משלם הני בשומו מק שלם מצום א מעלויה מני עליה אמ ל שניך אעולה שבעבקין ובן הוף יר לאוא ניאם או ושבב ווצקומו ביין לבומון ויקברות במעלי קברי בני צוד אמלי ולישר אבר ין אבל ויא שווא ייבא בחד יאון היה דירו ושלמור ועבור עשיאל במותן אני יצד ייבוטיבו विस्तृत प्रमास मार्थित के मार्थित हो हो हो है। मार्थित प्रमास करिया विस्तित सिम्म करिया है। ניין רבי מליינוף ואבירי לי ביינותיו אובניה מיינים מנורה ביינטיה בטעירהן ודף הן יו אין ארי אור באר באר ולוקיבארן אור באר אוריום בי בי בי בי בעליי עוד ו

בגער זעביר פעין אפער ען דב ובער בער בערה אוד פירעביר בין בער בער בער בער אוד פירעביר בין בער हा गड़े माच महेरजी मड़े भारत मुंगु धाम רגל רפיל ושלח עד דעצד בעין ישלה איש עש לגצור אין לי את בשמן שנות להקדש עון לודי ע נוני ול אם איין שלח ידי צמל רעון רערן ולא ידיים לעון פרט ליין דים רערן פריים אומדי אין לי דא בזמן שנהן להיי נתן לי פגי מנין חלי אם לא שבי ודין בא רעה בי ית איש אל רעה ל ישמער בוה שי שינחיד אצל ויאמר האלי שמור לי שמור לי שמור אבל אם אמר ל תן שנוף בן הרישה כשור" ביים מה בפן מן הגדל בארץ יכוש שלנו שאני מוציא את בלי הים שאינן מי בשיל בארץ חל זוורצים" לפנישמצינן שוו וואמן צטענה וחיע בהודה מה הידינה בינוה פרוטה אף הטענה בכוה פוטה חל ניק אצל . אעה בסף דברי בית שאאי וצית הל אומרים ישל בכור בכן אן כלום מה שאי כ בסף שדרכן לימנות אי בנים שדכי לימנות מיכא, זהר אין שבמין ויא שפוצגר דבר שבמשקל וניבוציה ושברים יא בשף או בלים מקיש כליב לכם מעשי בין יש בו שוה פר שר בין אין אל אין לי די בשם ובלים ושיר בל דיבר מנים שעלו לשאי גרבורן עאירה לבלים הבר עאר שאוא יש ששומים בל בקרץ לעום ייט שמעורים אוכן בקנפה ויש שמעורים אותן בציה ויש שמעורים אוכן בקנפה ויש שמעורים אוכן שער לעדי נאנ לשמר ' אני שמור ביינים אין לייני בייניה ציון קדקעווע מ יצא מוצר טאווי צערצ עציר בי השא השא ביי אבי אטייור בען ואי שהן עצו איניאי שבת שיעור למשברים לל קשינה היים ביינה אלינה ארבין נהמ יאני דלאא בער זומא לאביילתקלי הלוא יברא יואפקור זודי גצי הבין אולי ייני ליה לא ידענת היכא הותבותנהן אתנלקציה זיבא יומלחן בלדי אואני ורינטן פשיינות היא אל שלים" ההוא ארנקא רצי א יארער ועל בין מהא אמשייה כיבי יובוף מיה דיהוא בלה מעוב בה ליבין גרשב ביבות יוצ בו רוי הביותף אמליה אביארונים לעמור לא היום בינים אנגליה נניי שמור

ש מצעות שום הורא וכ צ י בתק בים ש מיונו בית מומיש ינון ביצר ירקיימו שני יף פין בין בין כל המשילם את פון איני ביונגים אבל פאינו ה שלט אינ הקרים פשוך שלכ שנים לרעמו לרע ון לא להקריש לרייהן ולא לתודרים בי الزور والم المالة الدلا קל אם אוש אל קעהוי פול שתי הפרשיות פולן בענין אחד וכ פתוב וכי אינן לא כי אמר שהוא ענין אחר היי פרשה לאשונה בשומר הני פרשה שניה בנושא שכר ושוכר ! שומר חנם נשבע על הכר ופטור שומר שבר בשמים נשבע פעמים שמור לין אומלם" בי יתון ש אין ליצא איש אשה מנין דני שלב בין אשה אם בארץ יכוש שלבור טונג תולי פרטיילישליי תנו רבנן ישאקבלין נידרונות לדובן דעים ישמציען שווי ואואן העבדים ולא מן הקטנים קיבל מן המנה יחדיר לאעה מתה יחדיל ליעלה שה תול ניסן מצל מן הטבציון ציר לנצף מיל מוניל ילצון קיבל מן יין של מון ישמה לו פגלה: ו בלים מה אור סגלה תיבון ראמר שפר תורה ואיבא דאמרי דקלו דאביל מינה תמרי ופולן צפין האן עם אונדו בשעת מיתה שלפלוני הן ינשה צמרושן לעדו פרט לארורים לעדי ש בלוב לעם משילה תושב׳ העהופרט להקבש שאין היבין עלון שבועה׳ והא תגן בני העיי בל אבר מנין ששלחן את שק יוכן ביר שומר חנם ונגנבו שו אבדו נשבע וחייבין לשלם פיתון באין שלון ביד עומיליטצל ונאנם אם עדיין לא נתרמה התרומה נשבע וחייבין שולם ואם כבר מקרמה הינרומה נשבע להצברין ובני העיר פסורן אמרו אותן בבור אין דעונינו שישבע אנו משלמין אין שומעין ליהן הדי נשבעין להקדש ומה אל קרקע אני מקיים רעהן ולא הקדש וצילב ינקנת תכנל היא שא אתקים יוצא בלא אי שה שבועה חמור אן שור אןשה אין בי אא דין המיוחדים מני לרבות נאל מא מרבקי נהמה דל ובל בהמה משות הבות לאר המטלועלם ול ובל בהמ לשמר יי בציי הכיל אול שאנו מרבה שערות ועבדים ומרקעות, תל המור או שור תו שוב הן בלף בין לא מעלטים אף אינים לא משלטים "נאול או נשבל אן נש יאמר מייני תאי לעם בין מה אני שביף לנמף שפורה נשבורה לי כן פייתני אום מה מיתנ מיוחדת שאין בול הוצ שרוח חיים יציות שבורה וניצויה שיש בהן לוח היים עלך בעל לומר מוד שמרה ושצויה" יאמר שבורה אני זריף לומר הבויה ומינה דו בן הייול אראון אונ מר שצורה מיוודית שריות בפנד יצאר שבויני ומתר יצאין בפניד

יון און שבויה מה אני עריך פומר שבורה ושבויה יון און שבויה מה אני עריך פומר שבה ומינה לוכן הייתי אומ מה שבויה ליוחדית שישבה רוה חיום יציות שבור על ומתה שדים בה כוח חיים של הכיל לוב מתה שבורה ושבויה מנין לרעבר שחר פנ התונקים הל מת אן פשבר אן נשבונ" ומת שתהין מיתרוביף עלי או נשבר ששברתו חיה או שבה ששבוהו לפפים ערים אב אומ העבר והשאר בין שיבול להציל בין שאין של להציל תל ומת מהמיתה מנוחית עאים היה להצילה אף שבר ושבי שאינן יכול להצילי אין דואה צעדים הכל מודני נאמיכאן רואה ונאמ להלן ותוא עור און ראה מה לאה האמוך להלן שני ערים אלן רואה האנ כאן שני ערים" אין ראה שבעת שי תל בין שני האיש שמלב בעל בבית נטור מכל רבר אוביב) יהודה אום אין רוה שבע ש תר טאלא באיש רואה יציא ראיה וינשר ואם לאן חייבלשלם ההוא גברא דאנעבלייו הביתא דחמרא לחבריה ותברה בשוק שלמחודא ובאמעשה לפני מכותור ואמרו שוק זה צני אדם משניין בואן תביא לאיה דלאפשעת בה אן צאש שלים שבועת שיתי בין שני בנקיטת חנץ אמיתב שלוש שבועות מל איותו שבועה שלא פשעין בה שבועה שלה שלחיני בה יד שם הא שאינה בלשותו" בין שניהם להוציא את היורש שניתם להוציא אשמי שבנגדן חשוף על השבועה בין שניהם שלא ישביען הדיין על בולטור לנתן אומבין שניהם מבר שהשבוייה מלה על שניהם י שמעת אישבי בין שניהם אינה זשה מבין שניהם אם הנשבע נשצע על שקר קשאויי לחצור עלין אם המשביע משביע על שקף לוב: לחצוך עליו הדא דאמף מוני בין זכאר וצין חייצ ליצי שבונבל לא תקרוצ ל חגאי מות צריש הדין עולפאיי עוברי לוה מדיא איתנא דאילא אערך גצי מברתה והוה קשהוצר בפודרה תלתא דינרים נפלם מינה ואיגבלון צלישא ולא ידעתבהוןער אני דיאצלת כציתה ופין דאשלית כציתה בעת ליתריא ולא אשפחת אמרה לבנים אשלון אי גצי פענית אשלת ואמרת כל חמית לי תלתה דינדים דנפלותני מני הבא אמרה כה לאן אמרה כב לא מזכר כשמי אוחדי הכא נפלחים

יצייך לומני שביאמרה אין ההיא אניקונא וישירבהן) תי בורביה ושע ברעות וובמיא קבריניה יצירת שבות שלי וגמלי חקף אמנרה אוליבהות ודעון בהו) לון קפרת פרה רפת שמשתיומה יה מנין לרשורות וב אין ההיא אנינוצא ודעא בהון תקבור ברה אוחריכא בהשונשוני יוה מנין מיתעתובידיי עלי ובמלי חקר אמרה דולי דהות ודעא בהון לא קברת ברה אוחרינא ששפת קלה פל השבר והשתיתוב איזההיא אכתרנת ידעא בהו) תקבור ברה אוחרעו ברשות שמיאיןבותל וחוית שאים לפהו) מישלש וגמלים חסף אמרא לינין אדלא ובה חמא לה ליניו מדלא ומיושא לה לים הכיל מושף נפבר מ) ההוא דפתא תלתא שהולי) ומזלת מנחמא יתה קצול שיבולא רויא יל) שני שרי של) תליון הינריאן מיטה פיון דיומר כפופן אפה שריא מרת ביתון מנואו לה יי האיש שמברא לה אניץ ומה אם שבועת שקר שהיא על אמת כך שבועת שקר עושה ש ער תני שיאל אחות צמה ופמנה ביחם כאן שלח ידו לצרפו אתה אומ לערפו אושלא לצרבו בראן דיתעבים ביותר דים שומר ביום שליקות ידי וניתו להל) שליחותיי מת להל) לצרבו אף בידים זה לפני מכו מנו או ולקח בעליו מקבל ממנן השבועה ולת ישלם מכאן אמרו בעל הגבלה עת בה או שמעל בנבילתן אל ולקח בע ולא יש כל הנשבעין שבתורה נשבעין ולה ין ש שבועות שלאין מנא לן אנג קרא ולקח בע ולא יש מי שעלין לשלם לו משבועה" דא דני ביג וד שם והיון בעלין ולאיש פשרוא אומי שבשת עבתל בין של אין אנו יודשן או זה להוציא אשבע ויפול או זה ישבענית מלל ולמה בע ולא יש פין שקשלו בעלים שבועה הלז דיים על פונטור אלשצלם יכול מף השכלר והנגזל והנודבל כן דנל בין שנהם פעמים שזה שי שבוער יי משבע ופעמים שזה משבע" ויה ולקח בע ולה יש השאילו שור ורבע ארב ל שקר שושאים ושור ונגק אות כאדם אם עד שלא נגמר דינן אקרו לבעליו בשור ואם משנגמר יו הדא דאמו או מפרן פצעלין חייב שנ ולקח בעל ולא יש את שדרך בעלים לקבל אותו יצא זה יףיש הדים עולשאין דרף בעלים לקבל אותי יאל ולקרו בעל ולא יש שאמרו שאמרנו בענים רנה והוה קטלקצל אורנו אמור מעתה דו המשלנים ואפ בגבי בנב אין לי דיה בניבה אבדה תפהון עלף אני) ארי אתה דין הואיל וגפצה חשרון שמירה ואצידה חשרון שמירה אם למדת על חת אמרה בנננה שחייב לשלם עליה אף אבירה חייב לשלם עליה " מעמו כל שהוא עמו אמ יינדים דנס לו השאילני פרתך ושלאה לו ביד בען ביד עבדו או ביד שלוחו ונגנבה בדרך יכול יהא י הבא נפל חיש הלל מעמן מרשותן שלשומר ישלם לצעלין בין מישבין אשה בין קש בין

ישלם מבעני אם בין מה שלקהינו וכי שלא הבעלץ היא אם יצימר תניון) מיודיי יות הרי בבר ניים מישב שיהן ומי ברמ ישלם אין כן בשל מווקא נסו יול ישלם לשעליו למעליו וריי נבעל יוב לבעלין ולא לבעל ינוק לוו לבעלים מון ע מיפאן אינה אומ היהכו פיויין) או מכנה ביי איניים כפרינדען ל שרכן) דומ שננו . ל דוניי לבושל שבר) ול מווצה מו ינונו ביודים שייורשים נטורים מבישבע מעשען מ משילשלי משועוברי לבעלחוב בברה ולני כד יון ליורשין אוכצורף ישון כין או שיר וערי ל יאנשייון אעב שאין לאיון ליצר עני ליצר כה אמר עי באער יעילמו לגרות מפי באדי שם כבשם או בדל אום באתן עד ליחקן בדל יושתו אומ יבותו שליות יביא עדים שנבורנה באונם "ביה עד אענבן יהא היוב לשנם הדין נותן הוא מושי ואבידה חסרין שמרה ועדיעה הברין שמרה אם למדת על תבידה שחיע לשלם ו מרי שדפה יהיד חיוצ לשלם הל שרפי לא שלם יכול בל שרכה לא ישום הל ואום שרף שן שושל בשתי טרינות דבי, מרבד בטרנה לא שלם יש טרנה שהימנש לם ויש בוריבה שוום ואן ש משולם אידן נהדינה שחייב לעלם כהן שבייכת ארי וזאב כל שיוא כדרך האונם פון אהש וכלשאינין כדידף החובס חיוב כנכ פילית תודה בין טרפה לטופה עון דומן מש שמנה ברתולק בין מיתנ למיתו ובין שבורה לעבורה ובין שבייה לעבורה בין מיתן שונה למיתר ביצד היינה לועה לפנין נופלה ומקה נטור קיגפה הרעיבה נעל הדלת בפטה אם בי ונפרה מערכה חייב בין שבד לעבר בים דועה לפנין שלפתה שער העיר ונפלד | עמול ונשברה נטוד הענה להאשי יודף העביר באתנ נדחנה איהתלחברתה ונפלה אתינ ונשבר התיוב" בר' אדי א בקול א היה באן בועבי חוותו אבלולא בורש וחווקה חדיא לחבריתה שדייתא למיא אתא לאניה דבב נכא חייביה אנו ליה מאיהו ולמעם שור אמליה עובורי הדיא חדיא אמלים וישת ביה בבד אחתיך דמצי מעבר הדיא חדי קי עי אַ אַ פּר בער עוון קאוויי דקאן וליבא דאעבן בון " האיי אן דאעבר תציתאן שוצי לון בריה ותצרה דין הורה חיוב לעוב שויף זה אנום גדול ותן ינו דבון ליה שבושה דלא בשע בה ולינטר משום תקנת משוק אי אעברות תבין תקתו רצון דנעבעין אמרה ומשלמן) העדמות דובית לבני תבים קליל חוא ובמין פשישתא היולי. ראמול שורי מנאנא חבר שקובוני לחעבורי לים הביתא דתמרא תברות שקליה לבלימיהואתו לאו

.

j.

מצאוניליה שי הצ להו לביונית אמליה ודיני הכיאוניליה לצונון בורך טופים ש אין כן בשל מווקד צוחי בער ביבו אנ לוה הבצהן אבריהו ויינין הכי אני ליה ושקרוות צייון ישיקשוו לא לבעל מון בין שבויה לשבויה היתה רועה לנעין על צתח העיר בא באיים תכטלה פסוריתוליכה לנסוף אומ ינינן. ל דוויי חיה ולציין בא גאיים וכשלה חייב" וכי ישאל איש ניתקהכיל ארתיושויול מכלל מכשטן זין שונר שבר ואמרן ענין בכני ענמן אין לי אין איש אשה מנין ל ישלששן איני צורף יטוף בין חשה אם כן למה נאמן איני כרט לקטן משם רעהן פרט למחרים משם רשמשי ישר יעיל מות לקרתשב" מעם לעהן מביד שאינן חייב עד שיוציאה מרשותן" ונשבר או מתיאי אומי יביותו שליות שבורה ומינה משיה וגנביה מני) והי) הוא חייבים והייב בננשא שפר מת מצימו ים ניתן הואל מושא שכר משלם אכויה ובנכה אף זה ישלם אבויה ובנבה ועוף קלוחות ומה נושדים קייב לשום ח פרן שאין משלם חינ האונסין. משלם אביין גנבה זה שמשלם אין האונסין חינוין ורב שרף שם שושלם אבירה ובכבה זה הוא קל ותומר שאים לך עלין תשונה" ונשבר או מת אים לי בריכה שחת ואן שבורה ומיקה שבויה מנין ודים הוא נחמים שבורה ומיקה ונאמי להלך שבורה ומיקה ףהאונם שו וה שבורת ומיני האמורה להל) שבויה עמה) אף שבורה ומיני האמורה כ) שבויה בין ביום למון שמה) מה שבורה ומתר האמור להל פרט לעבדים ולשטרות ולקרושות אף שבונה בין מיתן שונה האמורה כן פרט לעבדים ולשערות ולקרקעות בעלון אין עמו שלם ישלם דלת בפטה אם בעליו עמו לא ישלם ובי אין אנן קדעין שבעלון אין עמו שלם ישלם ואם בעלין דו ונפלים עמו לא ישלם דא פעמים שבעלין עמו חייב אין בעלין עמו פטור באיזה ער השוף תר ונפלה - זאר המר ושיצעלה עמה השוכר את הפרה ושכר בעלה עמה שדיה ושכר בעלה או שכרה ושאל שער אינול שהבעלים עומדין וחורשין במקום אחר נכלה ומתה" שאי נילאעש מור שנ אם בעלין עמולא ישלם אבל שילה ואחר כך שיל בעלה אושכרה ואחרי בר תרא חדון כך עפרבעלי. שריה ואחר כך שכרבעלה שפרה ואחר כך שרצעלה אף על פי ש ר הציתנאן שיצענים עומדין וחורשן על גבה נפלה ומתה חייב של צעולו אין עמו שלם ישלם אין לי דין שואל שאם של בבעלים כטור טומר חכם ונושא שבר והשובר מני כיה שבונה אמרונקל וחומר ומה שול שמשלם חות הבלפטר בן שאלה בצעלים שומר חנסשה רנעבעין שור מן הכל נושא שכר ושוכר שהן פעורים מן האוננים אמו דין שיהוא פעורין בצמן יי לאני, ל בענין אין עמן שום ישים מכאן אמרן השור משום אל שהיא שצורה בבעלים" מירו אתן נקפ בכלחוץ אן המיתה בשעת מלחכי בלצד שליישה החוץ דשי נחקץ צחשם ואונבר אוניו לקומיה דובא חמיליה איתי לי שתיי דלא שנות צוה ואיםטר"ב היהוח בברא דשול דולה מחברים היבונג אונא לקמיה דרבי פפא אפליה של איתי לי קהדי דלא שנית ביה ואיפשה" מסבעלין עמן יכול אם ממר לאון צא והשאל עם פרתי ויצה ונשאל שמה יהא פטור תבצעליו עמן בעלין ולא שלוחן הרי שלש פרשיות לשלשה חיני) ראשונגי לשומר חנם שנה לנושא שבת שלישית לשור שומר חנם נשבט ונטור מן הכל נושא שכף גשבע על היש שין ומשלם את שאינן חובקין שוהל משלם ואת הכל חוץ ממיחה בשעומות ובול) אם בין בבעלים אנלו נשען כבורים יהאניא ארבעל שומרים הן שומר ונושא שבד והשוכר והשור נושא שב בפשובר מאורתבן יהן אף דיניל אית להן והיב) הזכירו הכול מם שכיר מוא בא בשברן בשופר הפולומוצר תול תקראשה הוא אא שפור אוא בא בשברן שומע ני ישבע ויהיה צטור על הכל הרי אתר דין דואיל ונושא שבר מהנה השובר מהנה אם למדתה על נושא שפר ז שנשבע על האונפין ומשנם את הבניבה ואת האבידה אף שופר נשפע על האונפין ומשנם את הגניבה ואת האבידה "הרי שומר חכם שהוא מהכה 100 מלשלם קוא יוכית על השוכר אנת שמוא מהנה יהי פטור משנם אמנונהאו פושא שבר נהנה ומהנה והשובר נהנה ומהנה לא תציא שומר תנם שמהנה וא נהנה הא אם למדת על נושא שבר ששצע יתל מאונקין ומשים את הגניצה וא האבריה אף שביר נשבע על לאונכים (מעלם את האבוצה ואר הבפבר" ב פני איש בתולה דרך אשה לפתים אל האיש ואין דרך האיש להתפתות מ האשה בשהיה ל היעדר מגיע בני בוא הור אמ אבל על ראדיך ארץ א מינפת: מי האים יבין מתפתה מי ביין ביין ארץ ברול מותני שי ואפתי אבל לאבותיון מה אירומ ופר היבי ביים בי דין ארץ ברול מתפתה מהיי ובי זבן בעיצמן ואיעת כן יינבים מענן שמי בתולי פרט לבעולה ומי עץ ביעובה פרט לבוגרת ובאינונית היבירה אינשה פרט לעות מו

עליר עליר

ונינינ נקני בזגי

ומאן שקור שתל

אשה כז

מרכ מרכ

ייין אינין

לער יוזכר

מאל לוחו

ימיה נאמכ

אמ ל יקור.

(16)

בקקי

עמגרשה של לאירופיץ" בשכב עמה מדעתה ערצונה ושכב עמה עד שיבון ז ואיםטריים שליה כדכבה ובעדים יכול תהי נקנית לו בנתוים ילל מהר ושהתנה לולאש מלמד שצריכה תימנן קירושים יכול אעל שאיני ראויה לו לאישות ולל מתר ומהר בו לאשה אה שראויה לו לאישות להוציא למנה לפה) בדול ברושה וחלוצה לכה) הדיום ממצחת ונתינה לבן ישרף בת ישרף לממדר ולנתין יכול תואיל וראויה לו לאישות והא חנוצ בקנקה הנל אם מאן ימא, אביה עד שימאן אביה מלמד שהרשות ביד האב באאן בזאן שאים לה אב מכן שהרשות בירה חל מאן ימאן מכין אף הבעל אמאן יללשה ימאן מכל מקום" לתנהלן מיש אתף שקייש אשה אחת הרי זו מקוף של שנים שקורשו אשה אחת אינה מקורשת יכוללא תהא מקורשת לשניתם אבלתהא מקור" הין שומני שת לאחד מהם תל לתונה לו תיש אחד שקידש אשה אחת מקודשת שםם שמששו יאות להן אשה אחת אינה מקורשת' דא לתינה לו מלמד שאב זכאי בקיעושי בינו קשונה בקף ישקל אבל פא שאענן במה הדי אתבין נאמ כן בקף ונאמלכאונק בקף מה כסף האמור באונם חמשים אף כסף האמורים) חמשים במהר הבתגות וכי מהלמדנו למהר הבתולות מעתה הרי שה בא כמלמד ונמצא למד מה להל) חמשים יוף ב) חמשים" המשים בסף דן דמי הנאת שכיבה וחיוצ ליתן בשת ופגם יתר עלין האונק שהוא משלם את העער שהנצעלת ברצונה אין לה צער ואנופה יש לה לער קנק שווה בכל בשת ופגם לפי שניהם" מכשף מכשפה משמע תופש חת הזכר ותופש ארל הנקבה מפני מה נקראן בשפים על שם נשים לפי שרוב בשפים צנשים דתפאל שמעון בן יוחי אומ הכשרה שבנשים בעלת כשפים ' לאתחיה זו אזהרה לבית דין שנה להחיות המכשף לא תחיה דיופי הבלילי אומ נאמים לא תחיה ונאמ להלץ לא תחיה כל נשמה מה להלץ בקייף אף כאן בקיים" ול עקיבה חומ" נאמבן לא תחיה ונתמלהל) אם בהמה אם איש לא יחיה מה להל) פקילה אף כן פקילה אמלול יושי הבלילי עקיבה אני זם לא תחיה מלא תחיה ואתה דם לא תחיה מכליו חות אנג לן אתני דכן מן תבף משאין להם מותה אין בקייף ואני דכן מישרף שיש איתות הרצה בן עלאי אומ כל שכב עם בהמה מות יומ נתנו ענין לו מהזה במקילה אף זה במקילה" כלשבב עם בהנו מה אני צניף אם איש הבדו

MENTA M יום ליה שת ש תמר לחו בעלין וליו וניה לנושא צבעעלה בשעונות

לנ תרוא עונ מכל ממי א שפר ז מופע על

מהכה ומת אמנינומ שמרנה וא

תכתות מן רו ואפת יניתי מורף שניתן פעות

לבעולהוא לענתאול על הבהמי: כבר אמ ואם אשה שביאה איל הצהמה כבל אמורה מהתל כל שכם מים עם בתמה זה הצפור המפיח את הבהמה ענון אין לי דאת בהמה חיה מען ולל כל שמו עם בהמה שות יומת בפקילה בדר לדיום יחום וכול בשוחני קדעים כמון ותנו תוףל איבר יולן זבת לריףים יחרם של השוולה לעלי עצפני היו לי די אוצה זורץ ומו אפי מטן של בגרו לעי לברן ליקב את כל מנבורות שהן לשם המיוחף מה זו מעשה יחף פורר וחישהן עליה לעי בין שהוא עוברן בין שהינן עוברן אף כל שהוא מעשה יחייתוובן המק עלין לעי בין עוברן בין שאינן עוברן" בה לליהים יחדם יכול העובר עי יהן שני נכשין אפורין בהנאה יכול על על של הירא אפוריה בהנאה לל שקץ תשקי ותל אנג.
לתע כי חרפ היא על על על אל היה אפורים בהנאה אין העובר על ככפין אפורין בהנאל אונ.
בלתר לע לצין להביא את ההעלתן מבא אמרין בל המשתם עם אחר על בפל שב התבה לצין להביא את ההעלת מבה להינים עדי אונאור ביצר אחר אונאת משור אמן ואתו את הברים "לה הפחלים שר לתוצות ברבר אחר לחיצו אל שני ואחת לחוצת דצרים" בי ברים הייתם אמ להן אם תופבין אתם אותו לשום אוג: גר חף תכ תופש אתכם על שום כי ברים הייתם צארץ מיל כ) הוא אומים) אנשי המוצ ערומה ורצעיניהוצ" דאנה ניתום אין לי דית דענה וותום אנון לרצות בל אדם תל פל לא תעכון אפבן לעה נינל בינה ויתום ממהרני ליפדע על ידי דענה ויחוב ויתום יתר מכל אדם עהאשה הוצלה פל בעלה בין הובל לאציו אבל די אין להן לפנין למי שיקבלן דא לי בלבד" די בל דמנה אפלן דמנהן שלמנד ויתום אוון בדי יתום מאב ואחץ יתום מאם ועד היכני נקראין יתומים עד ששארן לעעמ"ן באין לא תעכן מכלל שנ אם ענל תענה יכול לא יהא היוצ עד שיענה ויער תל לא נופד הענט אשלן עינוי אחד אם כן למה נאמ אם ענה תענה לאייב עלפלענויוש אם כ יויצ על שיצעה ליויצ על כל יניין לעקה או לפן ביצר פ אי בול אפולן א ואף יוער אם בעל יצעה אל פול א יהן יועף ייני אלו ייצעה וייצעה אל עניה אל עניה אל עניה אלו עניה אלו אם ביצר פ אי בול אפול א וועף ייני אלו שיצעה וייצעה אל עניה אלו אייצעה אלו אייצעה אלו אייצעה אלו אייצעה אלו אייצעה אלו אייצעה אייצעה אייצעה אלו אייצעה אלו אייצעה אייצעה אלו אייצעה אייצעה אלו אייצעה אליי אייצעה אלו אייצעה אלו אייצעה אליי אל אייצעה אליי אייצעה אליי אייצעה אליי אייצעה אליי אייצעה אליי אייצעה אל אייצעה אל אייצעה אליי אליי אייצעה אליי אל אייצעה אליי אייצעה אליי אייצעה אל אייצעה אליי אי פשם שאני שומנ מזה אני שומנ מזה" והנה אפי נאמ כאן וחלה אן שי

*

ינל כנ שכם וצים להל) חדי אף מה חדי אף האמור באן חרב אף חדי אף האמור להלן חרב מה אריאף האמוד להל) עצירת גשמים וגלות חף חדי אף האמור כאן עצירת גשמים ו תנ כנ שנו ותלותי - דידו נדומ כהן אף ונאמ להלן אף מה אף האמור להל לפר וחיה רעה אף קרעים כמוץ יר זורק ומנו יאפהאמור כן דבר וחיה לעה לני לני לנישים שבכל מקום של חרי אפחגמיה מיני אעשה יווף נורענוות חרב ודבר חיה רעה ועצירת בשמים ובלות" והרגת אתלם בחרצ ובי י מנייימיוש האקום הורב אותם בחרב ולא מביא עליהם מי שהורב אותם בתרב" והיץ ששים אמ ושלהם יתא ממשמע של והיו נשיהם דמכות איני יודיוע שבניהם יתומים אוששם צרען יהן ז תשקל ומנו לאנות יושבות ומשמרות בשבוים אינן יכולות להינשא בניהם ינשבם ומשמרים כשבים אינץ יבולי) לירף לנחלה" אין חם אשנים אתם את הדין לקוף נשמם אתענהנ אורים בתנוול צם אחר ש בשל דיני) אחרים ובניהם מתעני) בבתי דינים אחרים ' אפה יודץ איש עידון שמ אשום יב) במליץ מני) שלא יאמר אדם איני ביאי שיתפלל על בית המקדם זעל אדץ זת אונאת ישרו לל שמע אשמע על קען וכי איזן מדה מרובה מדת הטוב או מדת הטורענות בוי ין להוציתמו אותן לשום אוע מדות הפוב ומה מדות פודענות המועשת היחיד מתפיל המקום שומע תפלכו מדול יומים) אנשי העוצ המרובה דין הוא שתיחור מתבלל והמקום שומע תפלהן"

שי הוא שאמ הבל עוב איש אונן ומלוף איזן ברה שתיכה הייצת להקצל וא שותחנץ בות לל אינ יאי אמנה ורחום ומוחל על ריחשון ראשון משל לאחד שלוה פלעים מן המלך לאחר זמן בא ושעד 的人外头 לפנין אמ לו אדוני יודע שאני חייב לד אמ לו למי הזפרית חוב לאשף פבר שבחמלבי בד אדון העלם הצריות חושתים לפני והוא מפתבלצהן עושים תשובה ואוחבלהן ובשבן באן להיצביר חוב הראשון הוא אומי להן אל תיצברן דאשונות ואומי בל משעיו אשר אושה לאי בלרו לו לפך הוא מזהיר על העני אם בסף תלוו את עמ מתהעעמי לא יענה תל לא לכל עכני וש אם בקף תלור ל ישמעו פינו ושרעה חובה תוחת בשומשר שמור לבשבון לדעה אמלו או ואַבר העשר המוא בענין בע אין לך אים ילי מולצי מנקהו ואשרי מי שהוא עומר נגסיונו העשיר מתנסה אם תהיה ידי פתנחה לעניים והעני מתנקה אם יבוללקבל א ייטורי) אינן אַבעט בהן ואס עמד העשיר בנסיונן ועשה צדאות הוא אובל טוב העום עקתן לא האר וטוב הנעולם הבא ועיבל מדיני של היהכם של אשבי אשביל אלדיל ביום דשה יעלייהן ואם עמד העני בנסיונן הוא עוטל כפלים לעעוד שניבי אתה עם עני תושיע וכן ומכה או

ר ויתום אווי

ין לעצמן.

פול לא יהי

מה נאמר

הוא אומ ישבעולם לפני לבים בקעווף מנכני האבל רצונו שלעום עשה עולמדה 77 פונם עשירים אמן לו חָשָר וְאָמֶת מַן יְנְצְרוּהן דֹא הענים מזכים אנו העשירים ומשלים אותם מדינה שלקיהנם דכיל ביום בשל יאלטהן שי ותענים כושלים שכר) ביצם דכיל וש יונה שלאכי גוי פי איושר ציון ובה מילי עשו עמון ועוד נדן היוצה איוב כמו כשו יקר ועאר בנמין נתץ לי בפלים של ויים עי דת בלתש ולאוב למשנה" אבלעשר שם מדנ ל על משענו הולך ואצור העושר ההוא בשנים דע מפני שעינו דעה בצריקות ולא כל מה HIE שתוא עשיר מיום חוא עשיר למחר ולא כל מי שתוא עני היום הוא עני למחר דית הקלה אוריד פא נאעלה לאה של בי בי בי בי שופש אה ושפיל ואין ביים" בות וראה וש עושר שנעשה דע לבעלין ויש עושר שנעשה שוב לבעלין יש גבורה דעה לבעליה יש גבור שובהלצעליה יש חלמה רעה לצעליה ויש חלמה טובה לצעליה" גבורה לעה לצעליה גלית שמפת הכלצ של ווראו הפנשתום כי מת בכונים וינופו גבורה טוביה לצעליה זהות הקבר. דבל ותענונה בשיים המשחות והמשרנה יביה שאול בוינון וצוף ברבצותו" חבשו אוע לעה לצעליה זו צלעם זכל ואת בלעם בי בעור הקוקם הדגו בע יש בחדב' חטמו שם בצעביה זה יהושע דבול ויהושע בן בין מבא לוח אנמה" עושר דע לבעלין זה קרא ומן היה לן וירדן אם וכל אשר לה איים של היש אול זה האן יכונווים על הוש את פבון עשלו ומה בתצו ותל אותו ואת בנו של אנעץ" עושר שוב לצעליו זה יהושפט יכיתום מער בּיהוֹשָטָט עשָׁר וּבַבוֹף וְמה היה בּן יַיּבְּעַה יְהוֹשַנָט וִשׁי נַמְרוֹ שׁבֹּב אי שִישׁ בּן עשׁר וְהוּ שׁארר עושה ממנן יניקה ואינו מלוה ברבית פין היים כל התורה של במפן לאנה בנשך ושה עמר עלנקי לה בקח עושה אל לא ימושלעולם לפך מזהיר הכל ואומ אם כשף תלה את מצבל אם בפן תלוה ינול רשות אל וחעבט העציטנן הוצה לא רשות אשום רב ישמעל אמרן כל אם ואם שבתורה בשות חוץ משלעה שהץ חובה זן אחת מהן: בקף אין לי דא פסף מנין לרבות שהמה פירות וכלים תל תלוה אין לי דית הלואה מני לרבות נוא ואצי נאץ ותשלומי בכל והשלומי ארבעה וחמשה תל אם בקף אם כן KW X למה נאמ תלות שכן אתה אומ מרבים על השכר ואין מרבין על המבר הא פאיצה ע יהשביר לו ביתו נהשביר לו שדתו אמשל אם מעבשו אינה כות, לי במנה ולאחר זמן במאה ותמשים מותר משום רבית מבר לו ציתו ומבר לו שיהן אמר לו אם מעטו

197

אונה נותן כי במנה ולאחר זמן במאה והמשוש אקור משום רצות של אם כשף חלוה ים ומשלץ ותעמר חת העעמ מה הלוחה מיוחדת לא ממני שחינה שיפול אתה מעל ממנייני יעל) ויכל (שי אושמי שאינה נותן לו אונה נושל ממנו עני שביר אין לי ואי שב משיה משאיל יוב למז כשו יובלמי בשו בשר אשה מנו) ולל חת עמי אם כי) לפה נומ עני ממידיני ליפרע על יוייפני עליי אברי אבל עיי שו אבלעיר שו אהעשיר בשר וים אם יויה עשיר ולוענים קרובים אינו מורה בה) של בל אותיים שי ל ולא כל אל שנחורו ואומ פר לר ערו ישטא ביש ואור בי עשר רצים וויובר. אינוכן אל עושר שבורי אר לא היוצה שפניו והוא מחופף עלהעניה של יחום עלדל ואבין ואומ השמים פקאי ב ואל שה א וש עושר אציט אלעני" 44 את העני אין לך בעולם קשה אן הענות היא קשה מכל יפור לית ושבות מיע לך מן השכן שהיה אקערת על איוצ ואומ להקצה נקונה לן ממון וזהצ ובפר שית עה לבעלת: ומ עליהן של החנם ירא היוצ להים הלא אתה שבת בערו ואולם שלח בא חדי יש לצעניה זהון הקבה לתיוב מה שנה רוצה עניות או יפורים אמרבו) בל העולצים מקבל אמבלייורים ותנו מו והא עניות ופין שנגעו בו היסורי התתיל צווה בני ותן ידעתי ותציציהן וכלהעכין בי חבמה שם אלו אלותוא והלא אמרות אין אני מינה עניות ציא יסורין שניה שצער אל תפן אל אנן ין זה קדרו ומו פעלזה בחרת מעוני דרע ל פנהם בר המא קשה ענות בתוך ביתו שלארם יותל אַן את פבון מואשים מכות של חנוני חנוני אַתְם רֵעֵי ומאי אהדרן ליה השמר אל תנן אלדון) שפט יכיתון פעלקה בחרבת מעוני הוי קשה ענות מכבל ייפורים אמ השבה לא דין ענותן אשר צלן עושר והע שאוני נוטל מנמנן רבית לא ינהיה לו בנשה לא ינש עלין נשף" שנשף ושוון עאר מכאן שלא יתן ארם מעותין בלא עדים לא במעמר עמף אמ רב יהודה אמ שם תלוה את מצבל תמלול את חבירן שלא מעצום עובר משום ולבני עוד לא תונן מבשל ול שמשן ל אַשום רבי ם אין יש אומג גורם יוללה לעצמני של היול מעל שמר ביוביות על בייון עבק אחת מאו)". ענאור ובוש" אמרו לית רבים לרצ אשי ראבינא קא ציקיים כל ראמרו רבין שלה א הלואה אני להנוזכן מר קני זודי שלח לוה נית מר שהדי ונכתוב מר שטרא אמ ליה וכי לאנדי כמף אם כן נמי אנו לוה פל שב) מר צעריף בגרפיה וגרים גברין הוא חללה לנפשיה" תנורבנן א כאיצו ל יא באיזה ש שלשה צומקין ואינן עענן ודו הן מי שיש לו מעות ומלה אותן שלא בעדים ומי ולאתר אמן שאשתן משולה עלר והקובה אדין לעצמו מאי הקונה אדין לעצמו איבא דאמרי זה לן אם מעשל ארותב נכסין לבפן בחיין ותיכא ואמרי זה התנלה מעותן בבני ואיכא ראמרי דביש

1

ליה בהא מאינא ולא מדי למשתי אותכירני - ישא תהיה לו כנשה אם הלויונה אות פום בא תירוקכן באן תעקוץ על טחהו אן על העורוי באן תהיה כל בנט שלאן ודחקען ול במונ יתבענן כשידע שאין לי בי דתארב דימי אמ מנין לנושה בחבירו דודעם של מורן לו שאקור לעבור לענירול לא יניה ל פנג לע מי ודב פי דאמרי ינרויהו כדו דיושה מאל אים) שנ הרבבת אנוש לראשינו באנו באש במים" לא יהיה לו בנשהאם היה לו האצ לשאול בשלומן לא ישל בשלומן לשלה לן זרון לא ישלה לן דרון" לא תשימן שה משר נשך איזה הוא נשך זה הנושך פאה מכור ועלע ממנה ונשך זה רצית, קשה היו ביש התבית שבלה ברבית אין לוחלה פעולם הבא דבת פנשך נה ותנבית לוחן והיהל לא יחות וחי חיה בעולם הזה לה יהיה לאיי העולם הכא" תנאל יוםי אומ בוא וראו שובי כמה סמיות עיניהם שלמלף לביות אים קורא לחצירן דשע יורד עמן לחיין הן מבישות) לבלר ועדים ובותבין ותותמין בכר במצוילי ישטי תנייו ל שמעון בן ויעד אווו ומון כל שיש לן מעות ומלות חות) שלי ביבית עליו הכת חומי בקנו לא נתן בנשר עשו אנו ים ביד ימוט לעולם הא למדת שבל המל ברבית מתמעט והאיזא חזינן דלא פא מוזם מיתה וקא מימעטי אמ ל דעור הללו מיבאעצים ועולי והללו מהמשין ואינן עולץ ' אמן די פארשימין עלין נעץ בלהענן מובר בלשן יחידי אם בסףתלוה לא תיה לו לנש ואף כל באן בלשון מרובה לא נשי מון שלי פשך מלמד שהרבה נשקקין להלאה אחרשותהד משלץ אתנ אוני אוף המלוה ואוף הלוה ואוף הלוה ואוף הערב ואחד מעדים בול) חייבי) אלמד לבית קצוצה חוזרת בחינון ואצון הבית אנה יוצאה ציינון איצו היא הצית נשי צוצה הלוגן סלע בהמשה דיונים בייור ביים בבור-אאה ופיזה ושאיני קצוצה בן ובי בגון שמשכן לו שיהן לאכל פיון יים וינותן מעות ליובירן להתעקק בהן קרוב ווקראת לשכר ורחוק מש ההפכד וביודין בים "אם הבל הרובל יכול שהרשות בידו להשורומה תל לא תבוא אל ביתן לע על אם בן במרה נינג אם תצל הקובל מי שיש לו רשות א מם ליו בול בשלות בית דים מכיל, מיבר" בכל תופל להיוצ על פל חבול ותבול עם מעשר משל אי אפשר לומי עד בוא שנבר כאמי כבוא הטמש ואי אפשר לומר כבוא שמשלבעני נירצ ער בוא מה ללער בוא ומה ול פבוץ מלמך שמוזיר לו פליום בים וכלי לשלוארן בלילו מחשיך לו את הסבום בלילו ואת המחרישה ביום אבל אין מחשיר לואתה משר ו

בהלניתו אות שום ולא אונ המחרשה בלילה" תשובכן לן לן ייינה מחציר שני אונה מחצירציונטין יאן ידחקנו ול פוויני זו חלוקו שמלתן זו טליתן לערו זה מודקשבוליה שלו בנש ישבב לרצות את ייורעש של מר ואת המקת ואת המרין אין לי לא זו בלצוי מנף לרצות שאר הכליפול פפותי אי כדיו דנושים שמלתן לעדו במה ישפב יפול אפלן היו לו שני כלים אין צריך לאחדי שבן ילל שהאם היה לא הא בקותן והיא שמלתן והיא לערן במה ישבב בן עזאי הומ לעורו את ששורץ תשימון של משתמש בהפרט למקופלת ומונחת בתצה והיה אין והיה אין מידי בי ישבן בי ישבן בי ישבן בי ישבן בי השל היו אי ושא בי חנן אני אני של בי חנן או של בי חנן אני אני של בי חנן או של בי חנן אני של בי חנן אני אני של בי חנן אני אני של בי חנן או הבי מאון אוהבי אה את זה התדלני אוהבי זה את זמוחופשען בית למון וודי והדל שמען אוהבי מאון אוהבין זה את זה והבין זה את זמוחופשען אומ בוא ולא אהבין זה את זה ומלף לביות אוהבין זה את זה למיניה ליפרע מכלף אניהוא לחיין הן מבל שנין בי ארות מכל מדות הללן "אהים לא תקלל יכול אם אמילו ארור אתפר איעור אווי וא איער על אהים לא תקבל מבוד שאינו אייב עד שיפרש בעם או בבנויר איעור בנשך עש און יעקב אומ ארים לא תקלל ליתן אזהרה על ברבית השם" יכול אם קיללן לאחר דלא פאן מוזם מיתה יהת חייב ודים הוא ומיה עונש מועני חייבים עליו לאחר מיתה אדהרה מרובה ינן עולים "און דים שיהו חייבים עלין לאחר מיתה חלל הקלל חדש מה חרש מיוחד שהוא בחיים ניה לו לנש אף פנשהוא בחיים והמקלל את המת פטור שירים לא תקלל מלמד שמקליב אלאה אחר אתהדיים עובר משום שתים משום דיים ומשום חבירו" ונשית בעמד לא ילאר בול) חייבין אלמר שמקלל אין הנעיא עובר משום שלוש משום דיין משום חבירו משום נשיא" ו היא ובית עשיא בעמך לא קאר בנותג מערג עמך פרע לשפירשו מדרבי צבור פרצעם יני קצוצה כן נבט" מלאתף הי בכוביב שהן ניטלין מן המליא וימעד זו תרומה שהיא בהן קרוב שהיא בהן בני קרוב שהיא בהן קרוב שהיא מלאת ומער לא תאחר לאתאחר ובר שראוי להקדימן מלמר שכל המקדים ישותבירולו ווואה לבכורים מעשר לאשון לתרומה מעשר שני ליאשין עובר בלץ תעשה ציש לו לשות אופרישים על הפדר צבורים ואחריהם תלומה והחדיה מעשר ראשם ואחריו זבול של מעשר שני ל ציעצר בן יעקב אומלא האחר שלא תאחרם בשענת הגורן מינונם גד בבוא שם לבעלין בפור בפר חרן לי יפול יחנם לי וידו משל בעלין בפור בפר חרן לי יפול יחנם לי וידוי חל ויתן משה את מסף הפייום ביום וכליל לאורן ולבצין אין לי זיא בזמן הדוא ליורות מני בל על ני עי כאשר צה עי את וציר לואינים משה אם כן כמה טומ בכור בעף תרן לי כלזמן שאינה נותנו כמצותו מעלה אני

אני עניך כדין לי טעע ובשמקי שאין איינה נותע למצותן מעלה אני עליף כדי אויף כשדה קפרותי בבור בטריקינול כזיתעשה לע לצאכך אין בכוך אים בגבולי) כך פרושה בהמה בכבולי) דיין שאים עולין ליכועלים אבל נאבלין במומן בכלמקום דורש בשי רשומות אומרים דינים לידינקולל מלוחוף ודמנע ליד תוחה שיום קיללת תבוודכך אום ששר מקשל והדאות מוצא כשקלאל הרים בתמעשה התבואה דכל יהי בימי שפטהשון שור ב ששיה הנשפט שופט אתשופעון ווייבעב בנארץ מפנ שעותן הת הדים אכלאם אין ששי הרים תניה תבואתר שלימוד מליותר ובמע לא תוחור ואם עשותם כן הוין לך בנים משוב אשרים בכור בטף תה לי עשיתש בו הכי שורף וצאנף והברכה אצויה בכל אקום שים לפי שהוא אומ ביום העמעי תרב ל יכול יהוישלי נותני בכור בהמה לפה אמן: כשהוא בן שאונה תל בבנד בנד תני לי כן תנש לשורף לצו מה בבוד אום או אינ נפדה דיף לשלשים יום אף בכור בהלנה שלשים יום מיביץ, חתה אומי עץ כמה מיהה ישרא חייבין ליציבל בצבור בבהמו וישה שלשים יום יבול אף בגמה שלשם ושווהר הללש) תעשה לשורף ריבה לו הצה בשייה אהרת עד כמה ישרף תייצין לישפים בהרה בבכוך בדקה שלשים יום בבבה חמשים יום" שבער יצים יה עשישור צום הש יבול צבור בשר ביום השמ ופקול מיום השמיני ולהל) הלצמוחושייע מיום השמיני והלאה ירצה יכול יהן פשרים משמיני ואילד ונקולי) ביום השמיני שיות ביום השמיני תתבנ לי מנון ליתן את האמור יצלוב כאה ואת האמור שלאו בל ופל היו אמן אמן לגזירה שוה מה אמן האמר להל) קדע יונק מן החול אם אמן האמן שייני בא קודש יונק מן החול מכח המרן לא יניתו מיישים זה אורצה הרכולי מלחושיה שבן החרבנות בשרין מיום השמיני ואנת בן משנעים וממעלה אביב יותר אונות נ אואי מידי לדיות מידים ואנבי אוא בינאא אומים למים אני מנים אני לייוי ליי ומו מיים אוא מיים אואי בינאא שהיל לי מו מיים אניו בינאל מיים אואי בינאא שהיל לי מיים אירור נים מיים ני בשמו אין לי ציה שנבורפת בשיה בנה ובחצר ובחרבו מני) הל טרפה לותוח אין פי יכול נשלפה באזנב וברגלה תניא אפורה אל לכלצ תשלכו) אותן שעשות נבללא: מראני לכלב ל די עזר בן יעקב אומ טרפה לא תמכל ליתן אזהרת שמום שוות אין לי איא שנטרפה מנון לבער שעילש אן הבהמה שהוא צאנהרה הל נשו שלצי

יכין אויר ש שור צירפי לא תאכלו מען לאבר עובר שיבא ואור שוגשוואה אמן שווא שלא בולים כד משמשה לל ובשר בשרה בורעה ביון שיצא למקום שהוא לו פשותה שרצו אחראשו אני ם לורש לצשר קרשום שיצו תוץ לקלעים ובשר קרשים קלש שיצו חוץ לחשות יין שלם צוויכך את משר נכח שיצא חוץ לובורה שה) בלע תעשה תל וצשר בשוה פל שישוחון שמונין יי שמעה שון שמי בערה טרפה אחרא בו" כא תאכלן אין אכילה פחותה אפצית" לפלבית שלבין אכנאם אין וולצי שהיא מותרית בהטוה" אותו אותו אותו מעליף לפלב ואין איתה אשליף בחשות הוי) לך בנים ודשום שמותה לכלב" לא תשא שמע שוא שלא ודברו מעברי) לפניבן מפין ה בכל מקופוים שלא ישמע נענית אחד מבעני דינין עד שלא יבוא חבירו הל לא תצא שמניים בהמה לכהן אמן שלא ישמון אוים שענית שקר הלל לא תשא שמע שוא לא תשוא שמעשוא שבי בבור אום אלאיטעים אום וצרין ליים תחלה תנל לא תשת שגשו לא תשוא שמשו אנים בור אום א אנץ כמה ווזה הוא ערום ורעע ערום זכ במטעים ובריו לייין החלה ומכן אזהרה למשפר יה שלשים ישוון הרע ולמקבל לשון הרע הלל לא תשא לא תשיא אי אלהתשת ודד עם רש אי בין לישפשותה שלא ישיתרשע עד מכאן אמרן הרשעם פפולין לעדות ואיזה הוארשע ככל אים יה עטי שבר עבירה שחייבין עליה מלקות ואין עריך לומ מית בית דין ומנין לשראה לב יה עטי שבירו שהוא פשע אליעיד עמו הל אל תשת ידיך עם רל אל תצעורף עמו ום השמינים שיות' להיות עד חמם אל תשת חמם) עד מפאן אמרו הרועים והגזלנין והיומים ייד שלקי בלל ובל החשודי) על האמן) פפולין מן העדות" לא תהיה ארורי לצים לרעות מנין אמן האמן שייני פפשות בעשרים ושלשה תל ושפטו העדה והצילן העדה עדה שופטת ועדה מנילת התנולי מל משלה מדפין ועשרה מחייבין שלשה מעי ממשמע שנ לא תריה אחרי רבים לשנית אביב יותר שול שאי אינה הווה עמה) לרעה את חווה עמהן לטובה יכול שאי אתה הוה נמהה ף מצור לים לשי כלעיקר ילל אחרי לבים להטות אמור מעתה הואיל ואמרה תוכה הרוב על פי היון לי ומו שיים הרוב עלפי משים מה עדים אין פחית משנים אף מעין אין פחות משנים רפה לא תוש אין בית דין שקול מוסיפין עפיהן עוד אחד הרי שלשה ועשרים ל חוצ משמע שעעשות נב בל לא יוהיה אחרי כל ללי שומע אני היה עמהן לעובה אם כן למה נאם אחרי רבים והרה עלאות שלא תנוד אמותף לטוצה בהטותך לרעה המותך לטוצה עלני אחד ולנעה ירף הלל וצור שנים ולא תענה על רב לנטות שלא תאמר בשעת אנין דיישאהיה בפלוני אַלא אמור מוג שבפניך אי הא הענה על רב לצי שלא יצמר חושה איני שלארי זכות בדיתי משהל אל התעני על כב לני מפק שמחדירי) לזכוחהי ברוצירי) לועצה אל התענה על הב לני מכה שאין נותחין בדיע ננשות קובר לחובית אבלין לצכות" ליה פלף קענה על ניב לנטות מכא, אין מתחילן בישל כ נפשות תיותא ולא מן הצר לא פן הקדול על יב בין " וא לא תענה על דב נקום: שורים שעשיבים מלך בפנהצרים בחורי רצים להטות פניצי שנחלקו בבל הדינשנה מל בין שומאות וטהרות בי בייני ממענות בין בחיקורין הולכין אחר הרוב אוקי למקל שין להחוצירי אורני כבים להנות רוב וקרוב דאוריתא רוב עריף ודלשו תמריר יכול לא יהידינו במצמן ביל בדיבו שלא יהידינן בדין שלא האמר עני האפין. בן שובים הוא אזכנן בדין ונמידא המתמדנם בנקיות מנל ודל לא הקודי בריבו ולאחור הוא אומן באן תשא פע אל שוונבע אין לי ולא מצות עשה מצות לא תעשה אמה לא תראה את שנר אחרי אני לא החיף אויבר מנין לל שור אויבר מבל מקום מדמ אם שלאחרים כן הלל אחיף מפ אחף שפוא עמות עמר כך פל אריב שהוא עמותמים אם בננת את יצרך לעשות שנין אומבר מבשיחף אני שחני עושה שנאף אלית ב' יפרע "כולנגועה מנהם הל פי תרוף מכל משיראני הרחופהל בי תנוממיה ו באיזה צר לאייה שתיק כפקיפה לחד משבעב ומוןצה במיל שיעור לופ" תעה בעי טידין יושיתו מכון אותנ אומ היה המוף רוש בידכו ופלים מנחין בדיבן אל א כזקק להי המור מספיג בין הכדור כלים מונהן באמצע דרך הלי זה יצקק לחש די אשב תשענן מכלל של ככי הל הביף ואת אם יכול אפלן אמלו אבין ואמן איים מנושיר ישמע להם כל השב הפיני החזיהה וברחה החזינה וברחה משן שהייל פלבמזיר תל משב תשיב אנים משאה פעמים בן החזירם לאחוך אן לרשות בות. שלן י כי תריאה אין לי הלף משות נשב מעות לא תעשה מכן תצ לא תראה בן ל בית בי תראה וכית כי תנגע לאום שהיא בסגיעה ואור שניוך שונא ואוע שלי פנישר אלוא וני אכשר ווכל אומל פאר תענא אות אוויך לא צה שלאהו שעמה שם"") י והערה בן ולא מרש וחים שם ען אחר כדי ללקותן ולפטרו שמצוה לשנאתו אותי ישיתשור לשנועב אשנ כן מצומ לתמשיר אבידית ומצומ לפרוק עמן ולשעון אישיצר

א יבמר חושה שאורי באם שי אלם אקופץ במות הַבְּצַע" רובין ולא עומרי תיות משארולא ארן צירין לצפולון וחדלת מעדב ל מנין אותה אומ היה אוים גדול אן שוויו באר) ומדלת מעדב ל מנין אותה אומ היה אוים גדול אן שוויו בארן צריע ענשות שות או שחשים: לילי שבתר שאף לשאי ליצקן לה תל ווורלת ספונע שוויפה שתרוילי) ביינול פעמים שאי אתה תורב יש עצב תעל עמו שנמצות פריקה ולהל) ביון יונולים קענה שלהב משושעמו זו מעות טעונה פריקה בחכם וטעינה בשפר מצות פריקה קוומת למצות לקן בבל הדינשעה עשב יע עמן הלף וישב לן ואמ לן מואילועליף מצוה אם רצית לפאפץ אחר הרוב אוק או יה כאן תפרוק פטור של עבון יבול אפלן זקן והולה ילל עשב תעשבי ערייף" ודי שעל ליבות משרי שעל פיניפן" ל ישמעד ביל יוסי פגע ביה צההוא גצרא דמובדלי ראמר עני השוכא דאוני אותבינהן וקא מיתפח אמ ליה נידלי לימר אמלוה במה הוא שוי שלמה יויף בריבן ולימון אהבלוה פלפה דונדא נאפקריה הדר זכא ביה אנגליה נידלי לי מר יהבלות" יל כלת תעשה אליה דביצא אותריכא ואפקריה תרר אתא כצריצכא בים אמ כיה לפוליה עלמא אופיארי ביר מכל אקום מראינך דידך וכי האייבנונא אאיהני הפקר והאתנן בית שאי אומ הפקר לענים שהוא עמולשים הפקר ובית הלל חול אינה פקר עד שיפקיר אף לעשירים כשמטה ל ישמעל ושה שונאף אליוסי לפוני עלמץ אפקריה והאי דאמ ליה הכי במינית בעלמין הוא דאוקמיה וְשְׁתֹצ' כי תנומעיה ורא שק) ינוא ואינה לצי כבודיו הוא לפנים משורית הדין יווא דעבדי דינידיני ואת רנק" תעה שעשה זה הדין אשר יעשון זה לפנים מעורת הדין" לא תפוה משפט אבינך יין בדרבן בא מני עריך והלא כבר טאמ לא תשה משפש אחף עני ואחף עשיר מה הלללא תשה לי זה ידקק לקלש אפינד זב אבינן במצות שלא הממר לשע הוא הדקתו שהוא משקר וחדקת זה ו אבין וממן אוין משקר אעבר עלון את הדין תנל לא תטה מש אבי אל משפט אצינד ירחה מען שחר אול מעה מעה אולה דינו שלאור מכאן אמרו ישרד וגוי שבאו פריף אם יש ש יך אן לרשות בות לישמש באינכנן דען לן באיננן ואומ לן פך דעינן ואם יש שפות לישרא באיני גוים לצ לא תראה בין לו בדיניהם ואנמרין לו כך דינכם" מדבר שקר נרוק עניגורף בור וגדל ללומה הי י שונא ואוע שלה תלמידי ותלתה בעלי דיני קארטוט שומע ומטעים קימן מנו מבנן מני אהו שעבר עב"ץ שלא יעשה מיוורין ליברין יול מדבר שקר יוב פירוש מינקרן מליץ במין צות לשנאתו שאתאמאין שטיגור בעשה סניגנדי ומנין לדיין שלא יושיב תלמיד בור לפנין תלב אן ולטעון אשוער שקר רצי (מני) לאיין שיוריע בחבירו שמוא גולן וכן יודע בחבירן שהוא גול

e connection of the second of

יצליהי עפורם עמן תל מויצר עה ביחוץ ומכן ליין עיוי ע בדין שמוד מרושולן ר שלא יאנמר אחתבען איגא מקולף ילי בעואר הנורים אלל ארצר עיקר תל ' ומשומוי לתלאיד שלואה את רבן שהוא שונה כדים שלא יאמר אמתים לו עד שיקתבלו ואת חוציר. ואבענן משלו בדי שיקרא מדיים פולשבר חלל מדי עון תלי ומכן לתלאוץ שיושב ליולא רבו אואל שבות לעני ואוצה לעוצה בנון שלא ישתנק יל צמבר של יתרון שאיף נ לפלישי שאמ לוגצו יורע את פי אפים מתנין לי מיה מנה איני משקר מנו שבי די בי אישל פל ואין ליעלי דיא עדי איקער בווא ועמוף ולא תאמר בלום תל -- של שיעור: ואני) לנושה בחבירו מנה שלה יאמר אפערנן מאתים בדי שוחים לי באנה וישומימר ביי שבועה ואבלבל פנין שבועה פופיקום איתר מלל מרצה ש מל י ומנין לנושף שווליב מכה וטעותן במאתים שלה יתבני הכפרנן בציתדים ואשה לו חוץ לפיתדים שוני שלא אתמיוב לו שבועה ניבלבל כל שבועה אמקום אחר הללמדבר ש תרחק אולה ומנים לשלשת שנושים מניגבותה שבא יהא אחר בעל דים ושנים עדים יל אל שרישי הליי ואני לשנים שבאים לים החף לצוש קארטושים ואחד אנטלא צו מאשו אי מנה שאומיים לו לבוש במותן או תלבישהן במותף תלל אויבר של יני כי אלוותיני בלונים דרבה בר כב הונים אב להן שלופן כזמקיבן וחותן לרינים" מני) לדימוו פצלא ישמע דבדי בעל דין אורם ישיבוא חבירו הלל מדצר של תר" מנו) לצעור אי רץ שלון ישעים וצרין לריים קורם שיבון בעלדים מצירן תל מדצר של תרוו ועולת וניין דריים אלתל אם לאן פול פלתב על לצי להרוג נפעות נקיים אבותאות דיא או שיש לו עד לצבותן מכון שאלים שונשים באומדם הדעת מנים אתה או אושבר של עדיים ואין לו התראה יש כל התראה ואין לו עדים נטור שנים מעידין בי נהליי שחילל את השבות אחד מעוף שלים תונין ואחד מיעיד שלוקט עובים או דייוע מעיץ שליקט שמודות ואקף פיניץ שליקט לבנות יכול הואיל והללצה של מנאן מוכנ מקום יבוא ויהרב תל וכן וציים אל תנונג' ונקי ועדיק אלתל מש משורי שמחזיבים אותן לצכות יכול יהו פיחזיבים אותנלחובב תנל ונקי ועף אלתלון גולי ד ביי זיין למיתנה לגלות מנין ניום כן ייבר ונאני לתלן דבר ניה יצר אמור לן יואר מלות אף דבר ניאמ כן בלות ואין לי ציץ לבלות למכות מנין ניאני כן רשו ליה ני

בין לנושם שווניב אמליה מאי עבידתך אמליה דינא אייתלי אמליה כפילנא לך לייני. ץ לפיתדי שר טוקצא הוה קא שארי רוקא קמיה אתא ההוא בכרא כפייה אנ ליה מאי עבידיוך ל ישמעל ציל יושי הוה רגיל ברש תנחק אולה דינא איתל אמליה פסילנא לך ליינאי ציום קנל או שרישיה דבל מעלי שבתא הוה מידית לוה כלפלה דפירי יומא הדי קדים אתייה ניה יש פון צו מון מון מון משא צשבא אמ פיר מא שנא הידאנא אמ פית דינא אית פי אמינון בהדי אַ תול כי אומותעא אתניה ניה לוה למר לא קביל אניה ואמרליה פפילנאלף לאינא איתנ ליה מנין לדישונו מרבנן וקא דאינן ליה בתיי דאניל ואתנ אמ איבעי טעון הבי ואיבעי טען מני) לצעורי אמר תפות עצמן שלמקבלי שחדים ומה אני שלא נטלתי ואם נטלתי שב בר של תרוו וטלתי בף מקבלי השחף על אחת כמה וכמ " ל ישמעול בן אישע איתי ליה נקיים אבוות מא לצרא ראשית הבץ את ליה מיהיכא את מדובירא פלטתלא מהתם להכא לא בין אינה אוא אשכחת כתנון למיהבית ניה ליה אם ליה דונא אית לי ואמינא בהדי דאתינת אינה מעודים בו נהליה למר לא קביל מיניה ואמ ליה פסילנא לך לדינא אירנ ליה זאוו מירבנן וקא ט ענבים או ואינו לאי דינא ביידי דאצי ואתי אני אי צעי טעון הפי אי בעי טען הכי אמ תפוק ולל זה של מצאן שלמקשה היאין ומא אני שלא נעלתי ואם נטלתי חלקי נטלתי בך מקצלי ץ אלתה מל השאי על אחת כמה וכמה "רצענן איתי ליה ההוא גצרא כנינא יוגלים יצבי ציף אלתה אל אנו ליה מאי עביידורף אנו ליה דינא אית לי אנו ליה כפילנא לך לדינא דינא יר אאמור ל וער לא בעינא קצול פקביל מר מינאי דלא יצנען מר מלאקרובי בכורים אמ מ כן רשו ליה מנא לף הא אמ ליה דתנא וויש בא משעל שַנשׁה ויבא לאושהוליים לקום

40000 Edfill Edfill בשורי ש וכי דישע חוכל בבורים היה דיח לומר בר בל המביא דהן לתלמים בשורי מעלה עליו הכית כין היודים בבורים יבולי לא הוה בעינא דאיין בילוא עי דאמששל בי הא מתניתא מקצינוא מיבן בי מיניה ושיריה קמיה דרב נחמן שלה לקופיר דיניה מר לניתיי בערה דיתנא על פעילות ליה לדינאי בי בשחד יעוד יונוי משר בוא וראה כמה שמות שנהם של אדבי השחף ארב חש בעינו נותן ממן הראלול שפיק מינרפא וספין אין מיקרפא וכן נוטלין שוה פרוטה ומסמין את עיפהם שבה בשאר עור עיני חבא הני הבי ביהש יעעיני חבא וקל וחומר לטיפשארי וישלף דברי עלי ויול וחומר לפשעים" תניא איייף יעור עש חכמ אטלושנב בדול אינו נפטר מן העולב בלין במיות הלבי וישלף וצרי על אפילו ערים שיני אינו נפטר מי העולם בלא פירוס הדיעות לא כי הטיע עיני דבת אומיף ול שמיד טהור על טהור טמין ויבלף דב צד אומי על אפור מוהר ועל מאדץ אפור קורבן ביהוה אתן בותר פיינא קצמה הוה עזמף אסרידא מימר ומסינד מנכר וראין להן דינה מכי בבייובי והכית ושחד לא יכוח הני מילי מיתד ילא אינרויתן תור שאקי ומינרויתן שלי ותכניא ושחף לא ינקה מת הלאם ללמף ביית ישבה אתבחייב ולא יחייב את הדבאי אמרה תנולה הרי לבר נאם לא תשבמשלה מלא אפילו לזכות את מולפים ולהייב את החייב אמרה תורה ושקד לא תוואות הני ביילי היכד נעתקי בתורה שוחדים קורטת בינורת אראת הוה עאקי ופיני מברה שרי והיו אנן הנן הנופל שברן ליין דינין בטילן הני ביילי היבא דעושלו בינורת אגר דינא קונעו אבר בפיליב הוה עאירי ואגר בטיליה ערי והא חויהי מפוער הדיין שנעל שכהו אל שרינון זין אבר מאי אין נומא אבר דינא אוור שאינון דין נתא אמרינן אינון בפום אין כאן אגר בעיליה בני מילי בעילים כל דלא מוכח קורנא בטילים מובה הנא דהוה הניהי באמון ויי דהמרא ושאוליו מב חונית כי פום אתן בתכי לדינא לקמיה אני להן הכן לינשים אי אבי בהניקאר ואירון לפורים כי אינא נצ מצי אמ חניש רב נחמן בר פנז יעמיץ ארץ ואם דומה לפה) פפרהדר על הכרעת יהיקיפלה שאינן צריך לכלאין) יעמיץ ארץ ואם דומה לפה פפרהדר על הכרעת יהיקיפלה שאינן צריך לכלאין

EOS

דרון לתלמיף באו ל לו ישפב מה הזהירה תורה של שבר בשלשים וששה מקומות מכנ ששומן יולון ני דוות שלו יוזור לפורו ביגנים הייתם מכה אמרשישר מום שבו ולתעופהיי ביומין שבו לשונירך ושששעים תצרע את ארצ מטן לאורץ ולדיותן ולפרגין ולשונטשבין בי די עוד יונגי לשרישן לפני ראש העצה שבונמם איני בשבועית הל ואספת את ישויתה בשביעית ותן ממון הרשו אעל שלא בשרישן חללשש שני חשרע ואשפת ששה שריעש ששב אתינים באו את עופהם שה זרעים ושצעה אקיעי "ל נתן בן יוקף אומ פת אחד אומ שש שנים מל שדך אומר לטיפש לאחד אומ של שנים תצרע את ארצך באיזה צד יתקיימו שני פתופין ארקד באיזה צד יתקיימו שני פתופין ארקד בי הכמ אנילו שני פתופין ארקד בשנלן מן הגולב" שביעית תשמטנה מלקטשש בי הכמ אנילו שניעית תשמטנה מלקטשש י אפיבן עדיון שער מלסקל יכול יהא מעיב עניה שומרט עד שתביע שעת הביעור ויתקנה ציני הכת אות אול ונטשתה ואכלו אביוני עמך אין לי אלן עני עשיר מנין תל והיתה שבת ר מורד ועל שורץ לכם כאבלר אם כן למה כאמ אביני עמך רובה לענים" ויתרם תומל ידא מימר ות תרשף וכי שטן בטופין אין הית השרה אוכלת מה ילל ויתרם תמכל חיתנו מיני מיתודי לאו שחיה אובלת מן השדה ארנה אוכל מתוך הבית בלה מן השדה בלה מן ללאם ללמד בית מיכאן אמרו הכובש תמשה מיני כבשין בחבית אחת רכן גמליל אומ מי מ לא תשבות שלה מיע לא השרה מצער אותן ואת דמין מן הבית" יבול יהן כולן מיעצערי) ושהף מא תושות הלל ברמף יבול יהן כלהארצות מתבערין כאחת הלל זיתך מה מצין בשני הות שאאי ומיען שבאילן לצה ביעור בפע עצמן ולצה ביעור בפני עצמו בך כל אווף ואחד ל- היכא דשושלו ביעור צפע עצמן יכול תהץ כל שרה ושדה מתבערת בפע עצמה ילבארץ שרי והא חשורץ דברתי ולא מברתי בכל שיה ושויה מבאן אתה אומ שלוש ארצות לציעור אגר דינא אווה ועצר הירד והגליל בן תעשה לפלמ לציתך והלא הפרם ומדית מילי צעילי לכלל היה ולמה זעא לבקיש אלין מה כרם מיוחד שהוא בעשה ועוברין עלין יהמדא ושאולא יעשה דבל ואות ענבי נשירך לא תבצר כך כל שהוא דעשה עוברין עליו עלמן הצולים לו העשה מנין אין מזבלין ואין מפרקים אין מעפקין אין מעשע אין ינן צרוך לפלחין אפפנין ואין מצרדין ואין מגדרין ואין מגדרין מול אינו בימר ומנין אין מקרסמין ואין מצרדין ימים ימים ובר לא ולו משה מעש מכלל של ששת ימים העש ועשית פל מלא ויום הש שברל

Just 1999

יכול אין אתה שובת אא בשעל שאתה עושה כל מלאכה בשנה שאין איתה עושה בל מלאכה מני) תל וציום תשלתשבת מכל מקום מקיש שבת לשציעית ומה שביעית שאין בה עון מיתה שובת הוא אשרב שביעית נשביעות בשנשים יום שבת שיש פה עון מיתה אצו דין שינייף להומים מתולעל קודש" למען ינוחשו ותמדף מלמד שאתה מצווה על שביתת בהמה נאי אתה מצווה על שביתת הכלום אינפש ב) אמתך ליוםי הגלים אוב הנה ב וד עקיבה אומ הרציא לו" והגרה בן הושב שהוא שבירו ולקיטן שלישרא שפין פיחנו לעשות לן אלאכה אבללעצאע עוא מבפל אשר אמרת אליכם תש שלאישפיר אוים או בהמתן לגני ולחשוף על השביעית ל דיעור בן יעקב אום לית לא הפניה עלכל עשה האמוך בפרעה" וטם ולפים אחר לא ושכירו שלא ודור אול בשם פשו ולא יקיים בשנה ולא ישיה את הגד שידור בשם של של " די ושם היים אל לא תל צו אזארה לעביא האתנבא בשם של לפ שהוא אומל וציות הנביא היווא עוניש פצינענו אוצדרה מני ילל ושם אל אח לא ישל בין תצעירו לאי האצר אדם להגדו שמוף לי הצולעי מלונית ואני השמוך לך אצל פני ביונית וכל על שבמארא מותרלה לפים פבון פעור ובל ונצן וכמוש" לא ישמע שלפוף זו אורורה למציה ולמשית" שלש הצלם ולא צעלי קבים שלש והל השל לני רגלין שלארם אין דומה הצא מכית פובי להצא מצות פרם" תוגלי שיקרע שלמי מנובר יותה ל בחבובר מצאה לשנה אים יוצא יוי תוכתו אף אוש יוצא יי חצינו בחגיגה שאין באה כשמה אם בן במכ כומי תחגלי כל זמן שאילי חוגה כמנויו אנעלי אני עליף כדי ניבה הבאתו וצאאן שון אתר דובה בראני מעלי אני עליף כון אתה מועל בור הבית ובעזרות בן חוא בול פי נגאו לבאות ביאות ביל מיבקע זאת מוץ לאנש תצני" את הג מצות הני מכנלשל שמור אתחדש האביב ועש פאן יכול אינה מושה נשה דין בשנה שיש לי הביב בשנה שאין לי אביצ מון הלל אל אל באיל תנו" או יציאת מצרים אנים שאין לי אצע יאמער אף פאן אעל שאין לף אביב אל מעה מען ליתן את מאמור ציסקק מערים בפפח דומות וארל האמנר בפסק דומות בנסח מערים הלל נשבעת של תאפל מצו כאשר צויתך מלמד ישמענה שינות בת ישכיל ממצרים הייתה פתונה י ולון ירוופני ביקם אף מן

אמעה כ אניקר,

יום טבי לי ולא ני לש) יללי

אטר ב' ענרינ

תעשר געארנה

יקופתי הציתה, ה

עהריי

שיש בר אי) ליך

מעשיר

לאשע

טרורל. ווא לע

לל פער ינאה נ

אתניון

אירוני בעני)

4H 11K

ואַתְנְץ

ולא יראן פט דיקם אפלו כל שמור וופני אומרים אין באות לעולת לאיה אמעה כסף ולחנובה שתי פסף וחב הקציר לישופר חומי כל מנץ שעצרת השבת יום טבוח אחר שבית חובה וקוצה בכורי מעשיך מכלל של בבורי קשר חשים אי לי דאת שלחטים שלשעורף בענץ מנל אשר תשרע בשרה אין לי דאת שצרע שמלהמחילין מש חנל אשר בשום אין לי דא שבשום שבגב ושבחצר ושבחרבה מנו) ולל בכורי כל אשר בארעם " דא הן בר מפורי מעש מלמד שאין מביאין בכורים קורם עצרת ואם הביא אין מקצלין ממנן" וחג האפיף בצאת השנה מכלל של עשר תעשר את כל תצואת זרע הי הש יצנה שנה איני יודע אימיני היא שנה הלל וחג ואופיף בצארת השל ולהל הוא אומ תקופת השנה אימנת שנה יוצאר. הוי אומ בתקופה " ישוב תקופת טבת רלל חב יצאת מקופת טבת שאין בה חב" יכול תקופת ניםן שחרי יש בו חב לצחג מאסיף שוש בה אסיף יצאת תקופת ניםן שאין בה אסיף יכול הקופת תמוז שהרייש בה אפיף תל חב האפיף בצאת השנה ולהל הוא אומ תקופת השנה תקופה שיש בה הג ואפיף ושנה יוצאה בה והיזו זו זו תקופת רשרי באפפך את מעש אין בין ציא אישיף מנין לפל אחף ואחף שיהא לי אפיף בפני על מן ול באפפך מעשיף כל אחף ואחץ בשעת אפיפני יכול תהא דאש שנה נאש לכל פירות האים תל באקפך מעשף כל אחד ואחד יש לן אקיף בפני עצמי מישון אמרו באחד נשבט ראש שנה לאיל) דברי בית שמי ובית הלל אום בהמשה עשר בו כל איל) שרונשו פרותנו לפני חמשה עשר בשבש אין הוא לשעבר לאחף המשה עשר בשבש הלי אוא לעתני לבוא" שלש פעמים יכול צכל רבל ורגל בשנה יכול בכל זמן שיר דה אל פעמים אין פעמים אא זמנים שנ הרימשנה ביגל ביגלי עני פעמי דלים י יואה טיש לפומה שאין יכול למאות שכורך להוציא את הנשים פל זכורך לרבות את הקשנים זו היא שבית הלל אומרים בלקט שיכול לאחוץ בידו שלאצין ולעלות אירושנם להר הבית חייב בראייה "את בני הארון אם עושה אתה אתכלהאמור בענין הפיני פונה מכל עפקאי ואיני עופק לא בך לא תובח על חמץ אין לי אין זובח זורק ומוסף מט תל דם זבתי מכדן אמרן אחד השוחט ואחד הצורק ואחף המקטר או אוקף מבני חבורי אם היה ברשות אחר מהן כדית חגץ בשעת

ול ומרה יום יום צן ינוושו יולת הכלון והברא ע צאן עוע के भार **bu)** "* יל את מון W3 K3 א לא תצל भूभ भूरे भूर ישמע אי רגל הכל שוקרע 41 KY 11 Z ג כמצוון נטיינו לת מץ. שת יכנו ל אתחג א אענפ ואת

מנמד

(X) AT

זיקה עושי

שבתי שה הכפח וכן הוא אומ ואמרתם גבחפסרן אביאה עוברין בבא תעשה" י שנישור אול הוא בין מבון המער המער חלצים כל הכלה" לא יכי) חלב חבי עדבקר לצי שמעינו בקדשי קדעים שבדהן משלתן הקטרתן ישל म् नाम्याच नरिव हा तरिर की निक्ष तहा कि में हैं भी नहीं निक्ष तिक्ष खरी सर תנל ולאילין לבקר שביותק הנפח לכלות פפח פתביבה והוא הדין לפל האמורין שאם הלינן שנד בלא תעשה זה הכלל כל שקילשן מתורין ביום מעלין אותן כל הלילה" פאשית שמנטן ראשית ונאני להלץ פאשית יכול מה ראשית האני להלן שישיו מקצת אף ריועית האמור כא, שישייד מקצת מנין שאם רוצה אדם לעשות פל שדתו בכורים עוכה תל בכורי ארצה אם כן לאה נאני כאשית לית בה בוון לאשית שים קודות לתרומי אומוכף פרפי לפים ארמוך פרט לגילי תכיץ בית בי אדיף מלמי ביות חייב בשיפול הבחה נוישביאם לצית ושחירה לא תבשל באייה עקיבה אום חיה נעוף אים בי התורה על לא תכעל גדי בחלל אי לא תבש גדי בא אמן שלשה פעמים פרים להיה ולעף הלבהמה טמאה" ל יוץ' הבליני אומן נאמן לאן תאכלן כל נבלה ומילה לץ תבעל ביי כא אמן את שאקור משום נכלה אכור לבשל פחלב עוף שאפור מעום נפלה יכול אפור לבעל. בתלב הל בחלב אנוף יצא עוף שאים לי הלב אם" לא תבע ביי ביו אנו אין פי אין גדי בחלב אנין פרו בחלצי אנין פרוף בחלצי אנין פינין פינין בחלב בשר בחלב משר מולל משל משל מקום חשורי נוכל כן ליו הבעל בדי ונאבל לבל לת לפים לא הבעל אחד לאיפור אכילקו ואחר לאיפור הנאתן ואחר לאיפור בישים" מנה אנט שלה מלחך לפניך' לה נביא ובן מוא אולי ניעל מוצף עי פרים בלב אל אלי צופים לפעף עיהא אויר לפטף כנד שונון נואיף לכל הצית בנית בניף בויף להזהירף על יצרי תנרה וכן הוא אונו בכל הדרך אער ענה בי לב אל תלכן" ולהכיאך לאכץ יערף אל המקום זה שולה אער השנת שפשת עולמים וכן הוא אונ ועאבר אל אור ייאני עלה הקם ליע מי בגרן ארונה השום מהוא אונו עם וואמר אוד אונ דוא בית ער איים וזה משמח לענה פיפים נחומ זותת מנוחת עדי עדי

השמר מכנין שלי לעבור על בשירותין שפל העובר עלפי כפיא חיוע מיתי ביי

שמים עצמן פילאי

הית למו בל זוגן

אנאני אנשה אנאני

ינג) הוא ט אנט (פֿל וה:

צבי" ורקליני

היתורן זעלי

के पित्र क्षेत्रदर्भ

וזמעי. וזמעי

בתור. בר גנ

ילא וי

ליונא

لالافر 7 الا

מחלה

ושמע בקלן אלתמבו שלא תאורה על דבריו וכן מצלן אבותיםו-על עצמן כל איש אשר יארה ארכיך ולא ישמע חירופרף לשליאש אשונ יוצר פי לון ישא לפש לא כשם שאני נושון עון ועובר עלפשע פך הוא שלא לפטר אינם חושאן או לפני שנ בי שמי ביורצו בן הוא אומ לא עלוב תלל שי של שי יכי אם שמעים כלזאן שישרף ענשי לצונן שלצקום הוא נעשה לה) אונטדיקום פנגד אציהם שנ עשית כל אשר ארצר ואיצוע את אוב אתם עשיתם מה שגזרת עליבם אף אני אמשה מה שהבטחתני אחבם וכן הוא אוכל פי עי דיהי יש בלחם לישרא אלאפי לפנץ זה מיכול השר הגדול של ואין מיניעב עמי של אה פי אָם מוֹפַּץ שׁרְבָּי ופן הוא אומ ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עינין ויל והנה איש עם לנג ול ויאמלו ט אני שר צצאות ש שַתָּה בַּאוֹנִי מאי ערני באינ הגיע הער שנאמר פיילף אלאפי לע והביאך אלהאמ" לא תשתחו לעליהם לחייב על השתחורה ואפלן שלא עשורת צבץ" לא תשתחוה אחת השתחויה בעשוט ידים ורבלים או שלא בציעוע ידים ורקלים נלא תעצים פירך עבורתב" ולא תעשה במעל שלא לעשות בנאשה התקוחים לתן כי הרם תהל ושבר תנג זו איצות נשא הלום והרום שבר ושבר אפלף מאה פעמים ועבדיתם את עי להיכם ש תפלה וש חוא אומ ולעבדו צכל לבבכם איזו היא עבורה שבלב הוי אומזן תנלה וכן הוא אומ ברטל ציוף די אנת מפון בּיה בוּדַצִירַא הוא יָשִיזְבּינָץ ופי ישעבודה מצבל אין זו תעלם וכן הוא אומר וזמנין) תלונה ביועא בריף על ברכוהי אין ועלדתם את שי א עברה! בתורתן עבדהן במקדעו" בכך את לחמך ואת מימ אמ ליה לאבה לראבה צר מארי פנאתע פיני דאמור אינאשי שיני רהיטי ולא מטו לגברא דמעפרא פבף אמלית זכיל לא ירשבו ולא יצמאו ולא יפם שַרַב ושַמע משום דלא ירעבו ולא יצמאן לא יכם שרב ושמש" אמ ליה את אמרת לי מנביי אנא אמ לף מיאן בפיקר צייתא דכת ועבויתם אתעי דיתו שו מרית שמע ותפלה" ובכך את לתמ וארב מינג זו פרל במלח וקיתן שלמים שחרית מיכאן ומילף והסרת מחלה מקרבך הקרתי מחלה צו לכה דאמ לי די עזר מחלה צו מרה ולציה נקרא שמנה מחלה שמחלחלת בל בופן שלאדם דוה מחלה ששמונים ושמונה מינ

התפסרו

שרתי יפל פפר מכי יין שיחם

ה ה ל) ער שמי עשותפל עשותפל אראשית

Y Syr

ליוץ' אינירר בעלון

זמו אין בלמקום ד אכילתו

לפניך/ זיהא האיר יעורה

ישראי אר אַקֿ.

A17 1

עַד^י אַירָרָג טוי

חלאים תלוים בה וכוה פתבשיח וקיתן שלמים שחלית מבטלת תנו לשי שלש עשלה, מבלים טאמיו בפל שחרית מצבול מן החמה מן העה מן המניקין וא הזיקין ומחפאת מינ וזופה בתנה וזוכה לפוף ולופה ללמד ודבריו נשמעין הלוח מתקיים ביא ומין בשרו מעלה הבל ונשון לתשתן ואין מהאוה לאשה אחרת והומן בלבעם שמצע אעים ויש אומרי) אף מפנקת אהבה ומוציאה קנאה" לא תהיה אשבלב כעני) שנ שַבְּנָשׁ אַתְאימות וְשַׁבּוּפּ אַין אַי בּוּפּ ועקרה כעני) שנ לא יהיה שך עקר אעקרה ובצה ג" דיה אנה לי יהושע בן לוו מאי לא והיה בך עקר שלא יהא ביתף עקור מן התלמורים" - ועקרה שלא תהים תפלחבר עקורה מלענע מקום במי אתנה מוצא במי שמשים עצמי שביהמה את מפכר ימיך אמלא בעטן של פא יהיה שב אין ועול זאים אשר פא יאנא ארנועיו ארנ אפער יצאוני יימלא לעולם הכאי וכן הוא אומי יוצי בי המימים ונחליום לעולם תריה" דיא את מקנד יל אני אימוא שאני מפיל פור בליית ועת במות משער שארם כולף פבזר עלן מאה שנים יחיה שבה מושונין לן על שנותין לא שבה מוחתי) לו מהם דצרי ל עקיבל וחבה אומרץ של מעלימץ לו שבותון לא זכר מחתין לו מלץ-אמלה קצי מלובה עני מוא אוני וְשִׁלְבָּעָר שַנְּינִיר שַנְּינִיר שְנִינִיר שְנִינִיר שְנִינִיר שְנִינִיר שְנִינִיר שְנִינִיר שְנִינִיר בּינִי מוא אוני וְשִׁישׁנִיר שַנִּינִיר שְנִינִיר שְנִינִיר בּינִי מוא אוני וְשִׁישׁנִיר שַנְּינִיר שְנִינִיר שְנִינִיר בּינִי מוא אוני וְשִׁישׁנִיר שַנְּינִיר שְנִינִיר שִּנִינִי אמרו כּן משנן מופיסו כּן אמרן כן והרי הוא אומ הנה בן נולף לבית פוף יאנייון שני ועדיים לא בא מנשה פעובם זוג להין מי ביל ינאן ינה כן נובר מוודים בן מכל בית דיויד" ומילתא אי שמשון בן חלפינא משיעה ברצין בששום באחף מגמולי עטרין עבא לנגן ודיא לשל גדוני עוד תאני וזינן אות ל שמען בן חלפתון במון כין נהגנס למדיע הור תמ אד משתיא ואדא שיעא דעליי אינון כיקים המהן ליה פבא קבא איתא רקוד עמן אצ להן לידי ביול ז'אני גבר עב אירן בין מנו לודי ביול זאנא גבר עב אירן ידאשרחן שלני אנ לחן שנון בתרי מדידותים אנל לבון אנ מן שורוי דקטדול וולי ברם שועה מריד בל ענית דמותים הוה וופן המן דרץ המיכץ אנלהן למא י אייא כן יישע כן ולאָה מיא כן יישוי כן ייאיפא יינער אין ייאיפא ויעער צוף שרו דרתון אריקן בני נעיה עלעיר חנון לי שמשון בן תלפתא קאים ביניהן נחנון ובחנון

- 90B0

אני נעב אני נעב יעלטין

אמראל המער ולחופה

שליתיד דלא ש

זרתנת בבריר נלחופי

14414

ולמעני אף כו

אמרן אלא

י) לל

עבא שער

המוני

ונילמי ערע

לאלי, אףם (

מעט

יכול א

על רגלוי אמרי לית בבשן שעד שבי שבי יושבוק שנון דלא חוון מבמין לשר אמליאן אה נעביד כבון והיו בציריתו משיכות אשת ושונות ושה הקוש אבון משי וייושן מפען בין הפאל אונין מן תמן לגזירב אניק לכן אבוי דמינוקא חמר טב שומריף לים איתילף מן הדיך חמרא טבא אמ לן עלן על הדין מינוחא דייחי ואנין מחיץ משלפות דעליוול במוצי תועה אנה מעקי לפון מנית אמרון ליה בשם שהפנקותו לברית כך תשביים שפורה ולחונה כן דנפקון נבומייה נפק ל שמעון בן חלפינא בתרומן ביושישנים פמשמונ שליתיהו דברייתה אם ליה בנין דאתו לחיצין עלכל עובדיכן שביא אתושיון אושי דלא שלה אמליה ואת נד את אמליה אדלית ועבדית לף שליחותף והכפי בניים ירתא אמ ליח ולמא אפך ביעין אמ לים אן אמרן יתרך דבריתא אנגלים ומשמיון בצריתא אמ מה דצנית ענוי ואמרת כשם שהפנקחולברית כך תכמקהו לפצרים ולחופה הא עמי פתקיה לאיסביניה בתר עשרה יומין אמ ליה והיך הן אמליה השעל אייאף ועלרית בקר לית אנא שליט אמ לית למה אמ ליה שעמים שמסגלין במשות וצמעשים טופים והנא מוסיף לפם שבים אמ ליה הא כמה דלית את שליטי שלינן אף במנינן לית את שניט דהא כפר עלית עלוי ואמרית בשם שהכנסתן לצריתל אמרועלין על אותו תינוק שזכה וחיה שנים הרבה" אמלהון ל אין לי לא מקרא מלא את מספר ימיף אמלא אין לף שסידר תפלה ותחנונים כמשה ולצמוף נאמ לן ה) קרצן ימיף למות דא עת בנוית ועת במות אמ ל ברכיה והלין כל חנמיתן שלשלמה שבא לומר עת ללדת ועת למות ואת אשרי מי ששעת מיתתו כשעת לידתו מה שעת לידיתו נקי היה אף בשעת מיתען יהי נקי" את אימתי אשלת לפניך זה האורף וכן הוא אומ ונששעורשם לבבנו והמתר את כל הע זו מבפה ונתנט את כלאש איף ערם שנ נאובי תנוב כי עקף ושלחתי את הצרעה לפע ירעין ויתושין יהו נלחמין לף שהיו משילין בהן פם ומתעורין ומתין קל וחומר לאריות ורובין ושאר כלהמזיקין ולמה ניורא שניה ערעיתא שעומדת לקראת אום ומכה כויפיל אשר קרף ומתרגמ וערעף " לא אברשנו מפניך בעית מעני מעט אברש מכאן שהרשעים נבראו לצוות לעדיקים וכן הוא אומ פל פעלש נאעניון יטולאף לעתיף לצוא תלל ובם בשע ליום בעה " אמ ל חלבו אמ לצ הועל בל ארם עים

ננו לשי

א תליה

שנ לא

עקר

מננער

אמלארן

אלאמן

הצה

515

אל מללי

ים דנרי

יא) לבי

13 10"

אנשה

תע אל.

خرد الام

ווי דנאן:

וף עמל

קב מ)

לטדול: ל

(NH >

ווי ערון

וגלנון

ל למילת

388

) (13/2)

בו יראות שמים קוף דבריו נשששים שניפים וצר הפל משנע אות באלה יבא יא ארד) יהושי אוי בי זה בל האנים ושני לימוד ושי היובר של העולם בולן לא נברא אין בשביל ありまえまで זה ממיל אבא בר כרעו שקול זא כעל בל לעולם כולן לי שמעון בן עזאי ואמרי לא ישבן טאל להב) זמנות אומי כלה שמפאן כל העולב אלת לצוות לשה" תנף רציבן הרואה זה אוכלומן אין אניתין זיי ברוו מפס תכשים מפני שפר צופותנה דומים זה לזה ואין דעתם דומות זו לזו ב) שמותר להנה זומא ראה את אכלושא בצר הפית אנגבר די אשר בנא את כל ון לשמשני בנו אנה מלאף ין יפע אדם המאשון ער שמצא פת לאכול מפים שרע קצר עימר דש שרה בירר טחן בייקודתם הפא ואחר כך אכל ואני אשבים המצא את כל די לפני כמה יגע אדם אותר לי ול) כ מ פליוה לפץ אריאשון עד שמצא צבלי לצוש גזד ניפע ובלע נטוה וארג ואחר כך לצע ואני טא גלל ואנ משבים ואמצא מתכל אל פשני וכן פים בן אומא אומי אונירן טוב מהוא אומי עלה לא עלע כמכ טולח טרח בעל הכית לפע כמנ יש משא לי כמה גלומקאות הכיאלי כל مرد المدد) (د שמשה בא עשה אל בשבילי אורח כפ במוא אונג מה טומון טכח בעל הכירל מרחק ונגש לפעבמה יים הביא לי מה בלופקיאות הציא לי פל שעשה לא עשה ולן בעביל אעת נשנה למשל וצטון על אורה דע ממוא אול פי לא נבינן אל פעבות שי ואל מעשה ביון יהרקם הקבה למשה ולא יצובי על אוריח עוב מווא אום שבר כי תשביא בעלן אשר שירו אנשים אין אנן לאן ושתי את געלר מים פוף זה מעוצ ארים ושרה ועדים פלעתים זה דרום לגב ושומטיי אבץ ישמשל וממצבו זה מזרון אבץ ישרף . פני מנהר שה צפו, ארץ ישרף ויש) שבא לא תברת להם ולולה ברית הריש אשהלים שלא לכרות ברית לטבעה עממי אתצקניש וב) יהושע אוני בקרצי חולי בקרצי חול יוניב ואין שפרות לך ברית מאוא אונ בקוף טאן מעל ואי ושונה ארורים הפאמל אישר אירון פשרט שרינשינן כמותן וכן הוא אומר לפני מלך מנ שאמר איש ישנול אל החוי וכי חוים הם זה שעטן מעשה חוי " הוא אמר יודע שלדקינים אני שאני ליין הללב כי ביום אכלד מבי בוום אכלד מבי בוות המות דון הריני הולך ומרצה בה ליערות מה ואובלים ונענישים ואני יונים האבירן לנוצבי פין ענשן אין אמרו יווישן אנן שאל השבינה שנ מקצה כישרא בי מחרם תרורימט ולה כא תפרים להם ברית הכי אכן הנלפים ומרע לתוכבם אל בהב וכולתי עמנן בלית מה נפשף "פרבוני שבדו על השבועה יקייצו אותי של ניצא מע יעבין על אדדירל בין כך ובין כך נענישין ואנן יולעים הארץ צאועה שער נרת שי ענג

(75%)

אירין יהושע וליחקן שלעיבעונבקה ונועם מפרים חושצי עצים ושואני מים וכן מוא אומי צאת עשות להם התיוש אותם ביא ישם עלינוקים עלה שבועה לא ישבן שארצך זו אזהרה שלא יושעו גני עו עצ ביניהם ואופלן לעבור בארץ ישלא אין אניתין אותן עד שי קבל עלין שבע מיצות שניצטון בני נור אווא שניורא בר תנשב שאותר להנשיצן שארץ ישרא יבולעל חנם חל כן יחטיאו אותך לי פבר הפטרותיך אונה מלאף ען שביב לירישיו ויחלעם יחלעם מלחטוא מאך אפחם ביניפם כן יושיווו אותך לי הן מענטוני) להמקיוכם בי ומה תעלה יש ציים מותם נוקשים ושניים ואל משה אמר עלה אנים א הא א פלייה לפף אני מזהירף לא ישבן בארצף שא ארנן ומשה עלה אל האה יכול מעצמן יול ואל משה אמר עלה אל ש פולמי שלא עלה דאת עלתי שפינה יפול זה ענין בתני עצמנו ולהלן ענין בתני עצמן הלל עלה אל שי אנה ואהר) ולהל) הוא אומי וענית אתה ואהרי עמי והשלת מרחוק ולהל) ויעמי השם מרחק ונגש משת לבירו ולהל ומשת נגש אלהערפל הוו אומ שמהם עם אחד במה נשנה להשלים ענינו׳ ונגש משה לצדו אמ ל הנחום בן חנילאי בשעה שאמר הֹשְביה למשה שיבט למחצה הנעמית לצדו התחילו הזקנים קוניין בייבר אמרו אם אין אנן ראויין ליכנס למחצה הפנמית למה נתבקשנו משל למי שמעלין אותן לנג ושומטים את הסולם מתחתין מוץ התחיל הדיבור מפיים) אמלה הלא אתכם יודעי) שבאדה שאדם מודך בה מודדין לן מתחלה כשאמרתי למשה לך ואפניל את צקר יש ליכנק אצל פרעה הלא נשמעתם מאחריו חמשה חמשה כמל שנ ואחר פאו משל ואהר) אל פרעה מי שמפר את נפשן ליכנם לפנ מלך שלמעה הוא יבנק לפני מלך מלפי המלפים ואם תאמר מפני מה לא נכנק אהר) עם משה שפע בבודן שלאקינים ויבא משה ויפפר לע את פל צברי עי ואת פל יצעע מקיש דייני ליפרות מה דיברות מסיע בך הדינין מסיני גיול הוא המשפט שהוא משלה את השבינה של את הוער אשר ברהני הת אבהניבם בעאונכם ממצ ורגורי עומרדת בתובבם אל תיצאן איזה דבר שנבלת עמו ברית בצאת ממצרים זה המשפש של ניבא משה וים לע את כל דצ ענ וא כל המש מהוה אומ הנה דם בברית אשר ויען כל העם קול אחד שלא בטלן עצה זה מצה" כל הדברים

חשר יבן או נכם שוקרעו שפיה לשנים שכל הפוצע והן ביכך לעשיקש י שלי ענים יום מלפלבי שלפר לעשר השנים בח לנער לער לער לבחי יבינב משב היונבל ול שי הי יביר בידיני נמכן ינדי יששי טשוכן שנקר מיש לכל ביחר, יביי ביני יוצ יה וצרית ידוץ מותבעולם יים של שים לייבריות היל יישבם נביד וכן משביו ולהלן היי ושם בברון יבוד מפר ששימו אופנית ליפוית יונץ בשלשי יבדים נכטון ישדוי לברית, במילה וששמ יים) יהן מצרו לעבריה ישירם עם מיצבה בנגר שנים עשר שבשים משלה את על בכר ש הי הבכרים יינו מעוברים ישונם ער שחום המנסכן מקיענין בניתות יעבורה בכבדים משרים המשכן נוקדו הבמות ועב הנפייה אנגר ארץ בר כי יון שיה כל המפנה עינמי ה יעבירה ולין עשאה אם ביפר ליון מני לינול תעלו בבין גדול על גבי ינוצרי של ושלה אין עברי בני שרה של ישפה בנשים קים ערוא בין לירי עברה בנהושיב עשני אן העבירה ולין עשת בחץ מחושבים פמחני ישרת של אלא יים בניש ב יבל עית על ייי ייכט עלין יזכרי יבין שנג מכאן אמרי דיכן הגר א עלק ברומו היבן שמיב השני קים שמון עליל יה משו ידי דים אנמר שנינק הים מחיני שם באגני אלמרי שהעור טענה של דיור יא עופת שיני כי דיות מכן ועל עפת המוש בעשיו בהר שע מקיש עופק קמיד לעלית כיני מה עולת ביני טעובה של אם עופי אדית טעונה כני אין כי אין עולה תנארת ואשם שלמים מען הלל זאת בית בה בעולה למניה האטחת באשם ול ולאסו העל תורה אחתלכולן וחצי חים זיון רצ חונא בשכ ה אבן לא אה מרול מוזה וליו זה גרול אוה הצימים זרך על מעם חצי וים זרק על מל אבי ויחת קנד הצרית ויהרא באה העם מנרבת הסנר ועד כאן ויאמרי כל אשר דצר שי נעשה ונשת לפו שהדייוא ביתולה פשות חת לה) משה וכי אפשר לנשיה בלא שמיעה שמישה מביאה לידי עשיר בידי אמרו נעשה תשמע נעשה מה שנשמע מלמש שמיצלי עליהם עשייה שמעש חודם מול, תורה וכן בנא אומר" אצרם בדית לי עוב חשות לא שוים זו מער דני באר בועלת כני

עלי מנה " ייוקב ו

האית מערי שבים

קול ולאי העיסי

יישרי ייעריי

יילי איני ויסיו פאר

3) 73 11 July

ונגד לא ש

ען איזי

יי עיבב

יודע:

ניער ינר

ועת

ייקרן פושה אך היים זה שארית היים בייקרים על ועם לפפר על העסוחה מב יום רבריה בזה הים ובעקתם לבריית אם משתמים איתם את בברית ענשכם אורב משוכרי) ומכין שהנכע נסריית אם דכית כי נכש כל בפר דונד הייא העונביהיים הוא הענש בישה משה משיר משיני שני עדמו ואודן אחדן מחשה בפר עשינ מב ואביהוא ישבעום ישל כל אחד מקצה בפעעמון יכול אף נוב ואפינודי מבעב זית שעל תל ניב ואביבון יש אל יש ויראן נאן ולא על יה היאן טומר ם וירים מכל) בנונית ויריו אות במקום מנים כניל מרחון אף כאן מרחוץ . אראן אות איני יש אמר שעור כל המקרום ניקון בעורית הדי זה בראר ושוב מעופים בו כדי זה מידה מנורף נמנון שינדגם ויראומון איני ישל וחדות איהא משרי ברי זה בימי שהמצה רומה ומנו נרמה ודגם מידו יון יקר שפינות איהא אישרא הרי זה מחרף ומברף שהוא עושב כאן שלשה יקר ושפינה וחל והאוחת יהי יש נשני שנאת שינה) מדיו השבינה היות ובלין מלמד שהביפו דעת) השיו עליינים לתקתונים יתחת רבליו כת הביו הבליו ולהל) הוא אומושן אצין תני בת בשו דגלו לכנ) ויארץ יוים דגל לבנון הקמר ולהלן כען הנשים מה להל חום אם כא אום יכול לבנת פניך ממש דל במנשה ולהל הוא אום. מלייה ענים שבוב לארבנה בעצם הני לעיד בניהרו שלהקיע יכול ממשיול וכנותם מצמר שמשמים) הת המנד) מה שיכולה לשמוע הל אצילי בנים לא שלה ייד מלמד שהיו רמוים לשיימת יי וב) בוץ מונ ייפרשו כן ערץ בהם ש לא את התצל ביום שנמות קנה יהי אבל דא הדינ ממינן להם עד שהייןם אתל מועד לאומן היום העם ב אביה א זקנים חתו ביובערה

: 74

PAT

בעונו

物元

APPLE

Drs

(30M)

רי מפינו

יעריין

י פנ

HEY P

עלייי

יער או

3

* +) *

וא נייני

יטסוט

なる

א אשר

י לעציינ

ה מה

חומר

302 %

T

ליתורה כנשיא אות ניב אשינות נגולן מיתפון עלה) מכר קיני אם כן לפני עיבנה להן מיית ידין אין מו ביל אם יתות נדב ואביהות היום אין יסרד יודים) מה ישאו ייאמרו מיית הידן מקופות דית הדיני ממנין להן עד שיושאן בישר גלוי לעיב בל ישרף דיתמת ימה בידען דינה ניתריים וכן הוא חנת הוא אשי דבר שי לאמר ביקרבי הקדש ועלכני כל העם אבבד יידש את בדיה ייאבל ישתו מצהלה בנ מהה דהב הצולם בביצ אין בולון דבינה ולא שרניה לא משא

i Ne

ובית פמיכן כא קעורה ובית תחרות ביה לשייוים יושבין ועשרותיה) בראשיהן עונין מדין השטנה של ויאחץ את החלה ויאכל ויאכל ויאמר שי אל משה עלה אפש בתרה אמל שממו) בן לקיש ממי דכל עלם אלי כברה ודיה שם ואת לך את לות האב) זה מיודא והתורה זה משנה והמצוה במשמש אשר בתבתי אן נבימים וכתובים ליורותם זה תלמור" מלמר שניתנו לו למשה בקינ" לא לוחות האם דין עשר הריברות והתורה זן תערה שכבתב המצוה זו פירושה והיא תורה שבשנם אין דוד אופאאתי צוה ש בעת ההיא ול ואומי את כל הדבר אטר אנבי מצוה אתם" מפשר שיניא ניצראית צויה' אשר בתבתי משנר שהתורה כתובה ועומדת במו המן אינין והכתב והמכתב כתב שה תנכה ומשכתב שה שעל הלוחות וכן הוא אומר המפתע מכתב של הוא חל על פלח בירותם להרתם כת מלמד שמינה הוראה שלימה דאת כללות ועיעדים ללמוף ולדמוש ולהראות פעם בכל דור ודור" זה הוא שאמי ובל כאשו בתם נש לאשו או תורה של שן קנל לאשית דרכו בתב עו א אברי תנרב שנחארים מציב ומנצ" אין יברים שנפראו אראשית חרותים בביצם כץ אמל שמען בן לקיש שני שלים שנה קדמה תורה לבריתן שלעולם ומה שנבאית ואיניה אצלו בומוץ נאחיות שעשעשיים ים ויומן שלהקביה דף שנה וכל ל ייף שעם בעינן ביום ' קושותין זו היא השהבול שחוראת בעורב זו האותיות' שחורות בעורב לשינור צ' יהנשע אמדין במיהן מתקיימות במידוא משחיר ומק ליצעליין" אין שקורת פעורב אנגליטמורבי אמי יבדי תורה עריען השורה וכרנקה מני) הלל בעותב מי ישב ביעתב שור הדע לך שהוא ש) שהרי ליהן אל כן על אי שישאיר והעריב ברצרי תנה באונה עורבים כן לפגפל דבת והעורבי מכיאים כל מום ובשר בצקר מום בשר בערב אי שחרות כעורב אנג לש שמור בד אמי דברי תורם צריכי) משחרה בשנים יכן ילל כערב מי יכן לערב ציון ב כך אם אין אדם נעעה אפזרי על פנין וכל בני ביתן כעורב אינן זוכה ברבריתה קוצותון תלתלים במידתה מוצא תלי תלין שלמצות ושלהלפות במי שהא משקיר שעריב על דצרי תורה אמל יודונן ינה הערבה מהשחרה דאין ברנה של פין יימופ תוני שלא בי בר ובת קומי רני בנינה ב בימנון בין לאיש אומי ובניבל יומסונים

אני ילב אנאבי ואניין:

מנגי מ קוצות: קוצות: מנגי מ

כולה כל אני למנ דאמור

שלעוכר תלאן ה יוכב כר

עתי הל וטברו

טפער ומוציא

יליער. רואר, א

ליינית ריע מ

את הע כלת או

אם אי לו שכר

נאז*ו*י

אה היל ולילה ולין שהלילה על על היום ל שמשון בן לקיום הוה פאשים קראיי וכד גור: מוטי להדים פוסוקא ותקם בעוף לילה הוה אנג יפה לשורב לייזונ) הוא הוה אנ אתון חניין אופני נהר באני לעה דעפקת בנילוא דכיל יומש יצוה עי שופורו שבנילה שירי עני משום דישירן עמי צלילה יומם יצור שרוקדו הוט שלהקסד מושך עלי קוצותין תלתלים ל חנץ דצפורץ אמו נמשלה תורה בתלולית או שלעפר מי שחות טעו אומ מי יוכל לקיצות את זו מי שהוא פקח אומ הדיני קויבה שתנ משפלות היום. ושיד אשפלות למקר עי שאני קוצה את בולה כך מי שהוא טפש אנג מי יופל לל מוד יודה כולה כלים תלים תלים למקר יודה כולה כלים תלים פרקים מזקים תלינים פרקים מי שבוא פקון אומ ואחרים לא למדו ישה אני למד שיני הלכות היום ושתי הלכות למקר עי שאני למיי תורה" אני לי יוחג) ראמות לאויל חכמות למה דברי תנוה דומין אמ לינחי לככר נקוב ותלוי בארירו שלעולם מי שהוא טפש הוא אוני מי יוכל להולידי את אה מי שהוא פקח אומ והלא אחת תלאן הרי אני מביא שתי קנים ומפנק) זו בזן ומורידין כך מי שהוא טפש הוא אומ מר יושל ללמוד תורה שבלב הכם זה מי שהוא נקה הוא אומ הלא מאחר למד הריב למד שתי הלכות היום ושתי הלכות למחר עד אלי למד כמוהו׳ ב לני אומ' לקספיל טווב ישברו פועלים לאלאתן מי שהוא טפש הוא אומ ומה אני מועיל שאני מכנים בשו ומוציא בא מי שהוץ פקחה וא אול הלא שפר כל חבית וחבית אט נוטלפך מישהן טפש הוא אות מה אני מועיל פאני למף תורה ומשכחה מי שהות פקח הוא אול לא שפה יֹנְיעה היקשׁה עות) לי יאל יוצותין תלתלים אמיל צעירה אפילו דברים שאינה רואה אותן קוצים בתורה הם תל תלתלים מחריבין את העולם ועושים אותו רבל פיצות איתר תל עולם ביצוי בתוב שמע ישרו עו אל גצי אחף אם אתה עושה דיל ריש מחריצ את העולם כתום לא תשתחוה לאל אחר אם אתה עשה ריש צלמורע אות העולם כית ולא תחרלן את שם קושי אם אתה עושה חיות כי מחריצאת השלם כל אופיתי לש אם אוני עושה חית מי אחריב את העולם כית כיל הנשמה תבלל יה אם אתה עושה הי חית מחרוב את העולם " ויקם משה ויהוש מש ביון שפסקו לו שררה מן השמים כך פקק לו משה שררה ומנין שמפקו לו אין השמים דביל ושים ואל הצקנים אנו שבו לנו בצה אשריה) שלצייקים שאי) מחזיה)

יה) ומטן כיג אפט את לאת ちまだ וחות האם שבעונ צוה אחם דתבומו אאומר יג הולאל HID DE CON HWE רותים עולם ומו , וכל ל NY 'X שמרי מפ י השוקה गुर्रे भ ויעוד

אנ לע

ערבינון

יבריתת

מי שהא

ארו שלו

ומל ולילו

שופה לעצמן בוא וראה אעל שנתן הקבה למשה רשות ליפנס במחצה שלן ושלאן יתר אמלאכי השבית התחול ארתית ומצוי בשנ ואמ לדיונים ביןשן עלינן דיומים שם פוא אות ואל פזקנים שמ שבו לנובזה אם להן שבו עליט בתענת במקום זה ריאן לפני מי אנן נשמים . -- המקום מי אפן נבנמים למקום חות ושרנים וגדוףי אש אין אנן יודעין מה יהיה בקופינן בקשן עלינן החמים שניכנק ונצא בשלום" אהני) וחוד עמ מלצר שלא עלה ערשמים שליהן אפטורפלין" ועל משק אל הוף שעלה אשה להר ירדי ענן ולציש אית מהד" "וישכן בבוד עי על הר פיני ויכם העון שע ימ משה נתחיש בענן ששת ימים עד שניתישבה דעתו ונקרא ביום השביעי אוו עלה בשבעה בפין דכת לך אמר להם שובן לכם לאה ואתר פה עמ עמ ואדב דיך את החוף ואת המשל וירד בשבעה עשר בתאוד" אמ ד' נתן מסני מה נתעכב משה כל אות) ששת ימים ולה שנה עלון הדיבור פשנים שימרה כל אכילה ושתיה שממו בדי שיתקדש ויהיה במלאבי השרת ל מתיה בן חדש אוני לאיים עלין כדי שיקבל דברי תורה באימה וברתית ובצייע של מבוייו ביראה ליתען ביראה כי ומראה כבוד שי תני ל "למשן עדשלת יחטא אדם מותפן בל אנמנה וילאה וכיון שמוא חוטא נותנין פנלין אימה וולאה עד שלא חטאן ישרף פנה פיל בהן ומראה כבוד ש כמש אכלין באום מבר אנל אכא בר פינא שבע מחיצות שלאני מו כופפות זו בצו והיו ישרץ רואין אותן ולא מתיראנים ולא מתפחים וכיון שמשאן אפילן בפני הקדעור לא היו יכולים לה פתכל דכיל ויילאן אגשת אין י ויפא משה בתוך הענץ כשעלה מעק לרקיע פין בל תנדה באינה ענן ורבצה בנבאן ולין היה יודע אם לדלוב עלית אם לאחוץ בה איץ פתחה פיה ונכנש להנוכה שנ ושא משל בתנף הענן והיה אהלף בה עד שהגיע בּוֹילוֹ) פגע בו כן מוף המלאך שהנא ממנבר על שנים עשר דיפים אלאכי חבלה שה על שערי דקיע גער בו באשה ואמל אהלד באקום קדישי עליונים ממקום שעום באינה אי לך באקום טהניה ילוד אשה אתה אהלך באקום אש אנו לו אני משה ב שארם שבאתר לקבל הנורה לישרף כיון שלא הניחו הפהן כצוע אחד ואבדו מלפנוף ומים משה מהלף בדקיע כארם שמקלך בארץ עדשהגיע מקום הדדעאל אמרן עלי של הדירניאל שלוא גבוה אחצילו ששים לבוא פרקאות וכל זבור ויצור שהוא יוצא

מצין י. גערבו וולפינ ואנל

ונשית: השנה הייתר הייתר

לפני ה שודיע

אהלך מלגו מלגו

表 (id に) (c)

עשירי שה לבי

השחר נאי) שהוא

שהער פור נר

וקורא

רוע א

ניתוכ

אנט יועאים שנאנו שנים עשר שנים ברקיים שלאש לבנה פיון שראה את משה. מרבו ואמלן מה לריפאתום היששעוליתם ול פיון ששמע מעה נבהל מפנין ץ ואמן עירו דמעות וברן עי ליפול מן העון בחותה שעה נתגוללו החמיו שלהקבה עלין ואמלן הדייניצ דעו מימיכם מנשימיצה אתם כשבקשת לברות אים הראשון עשיתם קטיבור לפני ואמריתם מה אנוש כי תדברנו ולא עזבתם אותי עד ששפרלי אשם ביתות כתות באש עבשר אתם עומרים לקטוג ואי אתם מטחים לי לית יעלי פשמר שרמלת אין ישרר מקבלין תורה אין לי דירה לא לי ולא לפם בריףע של אם לי בריתי יומ ולילה חקות שמ וארץ לא שמעי ביון ששמע הדדעד עמד בתחנוכם לפני האציל וממ לפפורבותן שלעולם גלוי וידוע לפעד שלא ידערי בקשתך עבשון שורעתי בוא משה אני אהיה לן שליה והולף לפנין פתלמיד לפני גבון והיה הדרניל אהלף לפנו עד שהגיע אשן שלפלףיפון פיון שהגיע אמלו הדדעל למעה שוב אין לי לשות להלך מפני חשן שלפלריפן) בין שראה משה פלריפן נצהל ונחפץ ושלה עינו דמת להלך מפני חשן שלפלריפן בין שראה משה פלריפן נצהל וריחף עלין דבית וישבן ושלה עינו דמענות ובקש ליפול מן הענן דולי שידר הקבל וריחף עלין דבית וישב בהר בוד שי על הרפינ ויבם הע לבף נדוג ויבא משה בתוך הענן וב" ויהי משה בהר אל יום ואל לילה קורא שית מקלא ביום ושונה בדית משנה בלילה זמנץ היה יודיע בי) יום ללילה בשעה שהחמה באה ומשתחוה לפני יוינהה ואומגית לבונו שלעולם עשיתנ מה שעותני דכל המימיך עניתה בקר" היה יודע שהוא לינה" ובסעה שהלבנה ביאה ומשתחוה לפני קונה ואומרית עשיתי מנה שיייניתני דפת ידער השחר מקומן היה יוצע שהוא יום" ומני) שהחמה והפצה וכל עבא אש מרום ניין ומשתחוין דפת וצבין השמים כן משתחנים אל כשרואה חת החסד שהוא עשו היה יודע שהוא יום דכל להמד בבקל חסדף ובשעה שלואה את האמעל שהות עמן היה יודע שהות ליבה דכיל ואמענתר בליבות דא כיל ואנכי עמיין שורובית ואשב בהר ארבעים יום האערים כל זמן שהשפינה עמו היה עומר וקורא נשתלקה השכינה מצעו היה יושב ושונה ומזה היה יודע לילות מימם וכ) דות אומ יום ליום עביע אומר ולילה ללילה יחור דעור אשריך בן עמרם מה מתן לך אשריך בן עמרם מה זכית לנפשך ולכל העולם דכתוב עדקהל יבי

א ועילאי ימים שש MY 38 E שא אוץ ורנו ישר אל ממי וולם העו שביעי און אוצ איף נעכב משו נייה שמעו י שיקבל כבוף של יא נותני) אבלין ציאט יץ לואי) נילושי איני א לרחיע אמוץ צה ץ שיגע חצלה שה) עקום טעם א : משה בן

יין מלפניף

אאלן עלו

KYII KIE

עשה ומכנטיו עם יערד

ל הגריונה יובקר שמו זכרו שומע הנפלה יי קם ככל ערה וחטאת מעילה ייהלנן צרקמש ל נודא עליפה׳ ירים הרנען בנבוד ויגדלנו למשבי יקננו לחקד גרחמים לחניני וחמלה

ארעית אדינגו אער מרומם עלכל בדכה ודרהה ישש עלע ישש זה נשמיה גינה קחלה לנחולה מנויכל שאלה עלת לנן יירוכה ומרצי יוענה זכינו לכנות בינות ואם לכו

ישאן כן ייינער מני ביים נינו לעי קלה יקעוב שועני האה ללציים (יידי יי בעזרנייגן בעייני דוכב שמים באר על מים בעדיני דוקע ארץ על מים אחר מסחנו בר לעב נקי כעים" פיב אחריתני לעוב יבינבני לחיים

יקבל ארשת שפתינו דם שלכל גוצם ציוש עליני שאמן בבעל בנפים בה בין ישינו איישי עילם

אובנין בלבני אידי מים היים כבר, שמע בע היי ארי וייבולי שנתחיים

ברים על הכל שמע בע מין המני יהבו לד שנות דיים אנו ל יהיםע שמע בדט בתרש בנו ירבי הרוי קה ולא מי בנול דמרי פיט לאלם מי שבקו וולבול שנו לחים וכן הוא יות האו מופרי ואל בפף שכל לקייור שנאמרה לכן לישרף שביה בעיה ניום להן במצרים וייצי איש שה לא הפשיד היובה עוכרן דין ומח ש על הפקר הית ויקהן שמן זית כדי הפשור החבה שברן ציא יכבו יונקותו ויהי בצית הודו נאמ ייחת כנה הרומה לה הכסיד החבה עברן זיא יזרחת עליכם מים שמרים וטה נאת ניחרו בשמים ויציי שמים לא הפקיד היבה שכר) שומר וייבי שעות בל בגרותיך ואנה שמן תובו בב התעו כו משון לל אייך שאל מחבירוך וחומ לשום לאביני ציון ניהר ברם כמר בתות אכר שמן ששון מחות אבב נאני ויקחו עבל בן בקר לחשאת יא הנפור הקצי שפרן לא כי הים ש פראה ציכם נחמ ולחחתם לכם ביום הראשון לא רנשה הרצי שכרן דאם ל כל

נעש ל אורע לי שוויט

לתרומ T 11 MI HA אים מ

ליפרצ

טוב כנ 13 (1) 在天 מ למ אי ני KTT

חוק בי × 35 HA מס ה

זעום

לרב ה לרב ה

ללרגי יעסור KTEN

צם כ **השר**י

אמוכ

נשופל יינהק בזכות ולקחתם לפש ביום הראשון נגנה לכם ראשון חני ש לאשון אורע לכם מראשון ניצא הראשין אות (מביא לכם לאשין לאשין לצין) ינה הנב שווים לכם את הראשם כשא בבור ערום שראשון מקום מקדי אף כאן של ויקחו ליתרומנה איינה עלא לבפרוע עעמן רשוב ארכא מעוציתם אותכם נישה" לא זה פוף שא הבית בי ליח שוב ניקני לכם תומני אלתעוצו ל זירא ואי תימא ל חנינה בר מאן אמרי לה משמץ ירצא בה מרי בוא וראה שלא כמדית הקבה מדית בשר ודם אום מוכר כלי אן חנץ לחבירו.מוכר עצב ולוחח שמח אבל הקצל נותן תוכד ליפרול הוא מרוצבה ומשבחה ושמית להם בה ואומ כי לקח טוב אין לך איחה טוב כמקח תורה ויש לף אדם שפא לוקח מקה ישבן כפף וזהב אין בן ישבן אב אין בן אבנים שובות ישבן אבנים טובות ואין בו רפואה אצל וצר תומה אינן כן לא חקר ימים בימינה בש עש ונבוץ הנחמיים אזהבומפז רב ואומ בי בויים ביי ים למוצאיהם ולכל בשרו מרפא את ליה שמוד לנב יהודה שינאנא פקח כומך ארי פינה פומף דע כי היפי דתוריף חיי ותקיים בידף של כי חיים הם למוצאיהם אל תקרא למוצאיים דיא למוציאותב בפה אמ ליה שמואל לרב יהוצה שנאנא יעוף איכול אטוף אשתי יעלמא יאדלינן ליה לצי הלולי דאמי אמ ליה לצ הבהמנוני בני אם יש לף אישיב לר שי אין בשאיל תענוג למית התמהמה אוק בשאול מי יגיד לך ואם האמר אניה לבני ולבנות עלה נוצץ עלה נוצל צמ אדם דומין לעשבי השדה הללן כוצעין הללן כובלין ולפל בשהו מַרְפֵּץ אמי יהן שע בן לני המהלף בדרף ואט לו לנייה יעפוק בתורה של בי לנות וא מם חש בראשו יעסוק ברנעה של לראשה מש בגונו עסוק ביערה שנושונים לקרגרותיך חש צבע משו שנ בצני של רל אות תרי לשרה הש בשוקו יעסוה בתורה של ושקני לבכמונוך חש בבל גונו יעבוק בתורה של ולכל בשנו ארפא אמל והשה בייה דל חויא בוץ ורחים שלא במרת הקצה מדיל בשר וים מדית בשר וים הים נותן מם לחצירו ינה לצה וקשה לזה החבר. נותן עודי לישרול סכ חיים לנל גופן שלאדם של ולכל בשרו מרפא אמ ליש לקיש כל הטופק מיניה יסורי) בחילי) ממנו של עבר לשף יגביהו עוף ואם שוף ולא

יעיליר ליילר ליילר ליילר ליילר

> ל באיים על אים כצים? ניתוחם

 י אול דייי ב יי בי אייי די, זי עניי אי איים פליי יי יישי יני של פטעני שייין שי ל בנוצר בערה בינ נושה בחבי מביר נבי יקרי) מכירים ועשי אום משר ב של שיפורך ישרה ביישרך מישוב ביובר בעני ויין שונ ווי תמוב של ביימי שם חשומים שירי לב יי בירי שוב ני, כל איור שוב ניין מכם ומין בונשר יים לוקה ששבו יבר יוונן ווינן יום מנשי יום משיבור אבי אונם לקייונה מוחי עוב יכר שום ביים ישר שן יווי אום טונא ויין מעוב בי אש נאכר יין שרין אונין ייב אן וויים שוקדה יחוד ניה ציח ששום וצבי שנוב שבין המוץ כן במה מובריץ בת ומין שו בין ציים ידי ידי ישביבן ולישורקון וייען שוכם כע מכל יוני בווה וויבליוני שים בי שותו מדי ישונון בי ביוים מושל אנצו ביונד יונרים מישוב בי דיים נישוים ביניקאמים יישריי בינין נייריף ביוליפו נטול או מה שביי או און בבלב בין מי עליי זי נאיני מי עביי זי מים ביי זי שה עביי זה שיופיי זי שוב אם דר יציי לנור דים בי של תכמור יובע שנו או בנה איי שנה שיר אונר ואוד שבי ע כאי ניוני שי ביני אין אין נא ציי כיין אין שנים ערות שעם שני ברוב יותב ניביו כי שב את ממנו ל מדיר דות גדולה תבובה שבשבל אלי ייי שלעיי קטובי מייבי) בי לבר בעוב על דיני משביום כי שב יוני פיים | שבייר ביינים בי משנ מדי ביובב כיבי את ביוק לני של בשמונים שמוש שייקא באר בירני בי יוני יור ביר ניד ביר ניד יון אומבט ניבר יור אומי אנג חומם מיפרים יים לו ניתו בעד היה היא בעד הישובים עני שבור ביוני רב ואון לישרי על מערית בנ בר שנש בים בים הב יל אנניי רבור יין וש הים והים והים הים בשק יבשר להם על מכירה ותף דבי יחבר חת וושף ליש בנש בשם עותשת אין בא ישל לכם על כינ רצ לכם ישל בן שים ביים שבי שבי שבי שבי ביים נחשת עיים מבבין יהכד להמגומן שמין עושין הכדית בציצית ושל, מקני בל ציקיית משן בת בבבת האדב מן בצי שיוכן לכדיות בית כמוויש שמרשב אותנת יבר יבותן

77

ショフつ

77.79

对定性 7

ירולפי, שבי ביי שיומים עשותיבה בשר בענין של דיב דיים ים שמן מונג בשלב שלבי שיש ביישיונ לשיית בב אלאני שיית שביל בון שם בנצים יתבי של ששבעים לאוף ויות בי בירים נבו ב ישים דישי אמעל למימי היה צובין אום שפר להן ביתר בים יכל, ואיוב עייקבי ישי יוף שני שעיב ענים לחט וברת שמוויע פרישונו לייוור, משוח שביל בו מי זה בין מיויום שרת תחשים בדי ים לוקות ששבן לרבובל בקוש ששבן של ייינבי תקש ער שניים כדי שידבו לראות אוק יכר שווש שוני יורז ששר והוש וכין שמן לאחיר כי שייר נהן לעיניי לבוא יכיל ייב שם שו בביית מוח בשום לשום חונע כיי שוחה חידן נוית לעיני לבוא של וריחלו אין שישובנים משברת בעמים ביי שייני לנצות מן המיכד וכיל, מי שור, שלה מן במיכד יהר שים מעריית פום מקשיית אור הכונה יהבר שם ותכך אל שעירור היוצה לבנורל ייתרים לישוב שיבור טובור, ומריבלשת יכל ושמת בויבי שמש שבר לשבל איוויה יש זה או מבלב לשבר חבץ ובר חל בני יש וישוח לי תרומוב תנן בתם חמשב לא יתיומני שה מכל אם תרא אין תרצמתן היומר היודע השונה הקשן והתנום אות שמיני שנ ער ואור שברי שונדם אות שלישרא אפילן בישות אין תרומתן פי ישעול צרניומע צים גניום שששמבין שמכין יכר פרט ליודים יול בכי של פינו לבוי בל איש פרט לקשין ת היפון שבי יבנו לפי מושי לשומה שורן לבן נוער ותורן מאוקם עוש לתנום אונשאמ שבשבת של או יובר אלצי ישל בני ישיל בני ישיל מבייין הרומר, שונים ואין הגוים צי שיום שייון יניומות שקלים וכול לא יריו בב ביי דיומר שיולים אכל יהיו מקדישי יים שניניני שייק אצמת ול אער תנוחו מאונם מאונם בין מאת אחרים וכשם שאין ל אנג חומם שיבלף מכן כודים לבייק יביר בר אין בי בלין מכן לבנין החומות ול רניקים ישרי על מערים של לא לים ולע לבנית בית ליליי וא מו בב אין דול וצביר ושבין ברושב יבול יפי ברוזים חייבון בינרומת שקלים בי יבול בכישרי חייבן אין בנות ישרי הייבין ביי בול החיישי לפים הבית דין מיבלין מהן ילליפורו נרשרנ אין ערומית היצות אבים וחומשל איש ואשה אשר ניצ יבב ב שובות לי כל מחום של לי תרי זה חיים לכינם במשבן יכש לי מחייני בבבורות ביל מל בנור בישור וחוב מיין לי מנבל כו בליים ירי לי בניים יוני ש בכרנים

יניינים

300

ופיתנו לי במטדורי) אקפה לי שבעים אים בקרבנות תשמנו להקריב לי בשאם שמן משחת קיש יהיה זה לי שרושלם השה אשר בחדת לי במלפות בית דוידים לאיוני בבנו ל מכף" בכסף ובזהב ל הכשף ול הזהב ביונומת המשכן ויקוון ל אותיו יכרומה בשלום או יחזורן במעוצי שנום לי אמ לישמעל בוא ולאה שלש עשרה מברים חיצב) הקצה וקראן לי מכונם לאכתל דיון השלום יכל, או יחצים משת בשעצי יעש שלום לי שלום יעשה לי ללמיד שהוא חביב אן הכלי תרומה ליוו עשר תנומות ה) תרומה ותרומת מעשר ותרומת חלה ותרומת בכורים ותרומת שנים כשיד ותרומית תודה ותרומית הארץ ותרומית מרין ותרומית שקלים ותרומית משםן וא מני תרומה ותרומת מעשר וחלה ובכורים יתרומת נציר ותרומת אודה לכהנים של מעלה. הארץ למניף המשוח ולכהנים וללוים ולנינים למקדש ולירושלים תלומת של הצליות לישמי הבה תרוננת שקלים לארנים תרומת משכן הימנה הין עושים בופן שלוון אומי בן ושמן המשחה וקטלות הקמים ובגדי בהנים ובגדי פהן בצולי לבולן יש לים תלוח שיעור חוץ מתרומת המשכן שאין כל שיעור דא ויקתן צין שוה מרוטה וכין טות מלאו משווה פרוטה " מאת בלאיש אכן אתה אומ שאין לף כל אחד ואחד מישרף שוון היה לאניליעמיד אהלמועד וקרשין וקלשין וכלכלין ינל מאת כל אושי דא מאות כל איש אמד שמוץ כשבא משה אעל ישרף ואמלה) אמלי הקצה עשו פ אקרט אמכן ט הנשיאים אנן משכני יישה המשכן אמ כהן משה לא עול אותי הקבל אי יבר אל בני ישרף ייחר בלאיש מיר פירשר הנשיאים וכת כל שטיב בינבינן לרע אשר ידענן לבי בי שהתשבו ישרו באלאבית המשבן בכל לצם אף היוצה מפים) ביצ דכי בין בי לבירושלם יא אני ויצ לפן משכן שהתנשו אותו בכל כצ לא לשה בו עם אבל מקדש שהתנדעו אומוא לב שלטה בן יד אניב הי אשר ידב לבן בנדבות הלב הוא מביץ אשם א הוציא בשפתו והוא הדים יבל הקדשים שאינו ערוף להוציא בשפתו לאמשמ בלבו נינוייב ייחו אתתנומ מבא שממשבען על השקלים וכוען אותן ש וזאת התרומה מלמד שהראה הקביב למשה שעינור אחר להתנוצ במותן ואינה זה דויד דכל, וישמה הטב על התנדבם ולמה נחמ תרומה התש

יליתנ: היליתנ:

1,77

)% T

וארגנ

更多 ללץ (

がは

51 עץ מ

שי (ש 3) (Z

שלא

בשאן מן ומות בענין אחר דא אחת למשכן ואחת למקרש לאשון ואחת למקרש שני יל חבי בשם ל שמוף בר נחמן שלש תרומות טומרו בפרשת משכן ויוחן לי תחשב אהתרומית ארכם תקחן אית תרומיתי זן תרומית שקלים וזאות התרומה זו תרומת ממשב זהב ובפף וניוש תבומת המשבט כנגר גונן שלורם אבב זו הנפשביוף זה בקום

מושת זו בת שול כמא דיות אמי וניצעים בעין נושת שלל יכלת דו במידם וווקמן זה חבשב מנולפון שני זה היים חצש זה הכרס ועצים זה השער וערת ויולם שמית זה עור הפנים וערת הנחש זה עוד הראש ועצי שטים אל העצמות שמשבאל א העינם צשצים לשא האש זה החונים ולקטריו, הקם זה הנה והחך כשם שהיש משלה ריח ביושרית כך החיך טועם אית המטעמים אבני שכם ואבני מל מרסרו ומית מים משליות ומלב שהלב נאשל באבן אמה לציר יהן לבך ובליותף שלמים בדי שיובו אוטי וליוש) וכן דיווי אומל בְּוָלְנֵבִי עִי וְצַפָּנִ עַרְצָה בְלּוֹיְבֵי וְלַבִּי לכּנערך שהבליות תלוית בלב ואוא וצוחן לבות ובלית אמ הילבה כיון שאני בוריון ומוצא אותן ה ובי) שו מלאים שלמים אני שובי בתוכם דכל ועטי לי מקד וטבל בתוכ דא לי מישרי שור אני תנומר משכי בער בעליונים זיב זו חמה וככף זו לבנה ונחשת מייד או חמה וככף זו לבנה ונחשת שיי די או א מערב בשעה שהחמה שהועת פפיהמערב נדאה בנחשת תכלת זה הרזיע וארגמן אלו מעננים תולעת שני זוהקשת ושש דן השרעים שש בנפים ועדים אומזלגיי וערת איל מארא ל מברקים וערת תחש לו ברעמים ועיר שטים דו הציקין שמן למזור דין שבער מזלות בשמים לשרמ זי העל שרות יורד ומצשל אול הפירות ולקט הסמל אל הגשמים אבני שהם או אבני מדי ואבני משלים דו אבר השלג דייך שאמר היובר, כשם שטבינת בשמם אם תעשי לי מקדש בארץ הריני שוכן בן של ועשו לי מקדש ושל ביתול ומפני מה ששה עשר דבר לא עשרים ולא שלשים ביאת מוצא משם

עד אשה לצינן ששה עשר אפות יולוה) משה בן ינמרם בן קהת בן לני בן יעקב בן יצחה בן אצרמש בן תרה בן נהוד בן שרוג בן לעו בן פלג בן עצר בן שבח בן ארפכשר בן שם צימי פלג נפלגה הארץ וגצר הקבה שלא יתן את ההגה עד כלות ששה עשר דורות והוא משה לביני לא

ית צויים الطلالة אה שלש אירציק. ערומה ליונ ז וינל ומת ומר משפן ל עשן פי לא עונ

שולצ פר عد) حدد ווצל לצו יבן אנעומא א אעפשו לא משגם ין אותן של התנידב

רומה הילש

למה ששה עשר אמל הורה ביר קימן אמו הקצה לא תהין קבורי) שאתש ע גומלי) עלי ציא עשה שד יצר שהערשתם לי כנגף ששה עשר וצר שעש יתולם במלנום וגן על זונעוגל בני זאחת במוצות אות הול זונום בל בחום זונים מו אין פֿארן אווער אר באה ווכפר אח וועבער איר ווערן אינו אווער אין בארא אינים אין שלידיך ולביף של הרונף ואהן בדם על אפך ועמילים של אשינו משרת תשות בר אישף ותעור זהב וכם ומל שש ומשי ביומנ מלת ויפש ושמן אבלת וחלם כן את מעלה עליכם כדין איום גומלי על וכנגדן עיני הקבה לפרוע לכם כנקד) ששה עשר דצר ולוה) ביום ההוא יהיה צמון שב לעבי ולפבור ומרי בשרץ לבאון ולתפארת לפלי שתישיוהיה הנשאר בינון והנותר בירוש קיוש יאנה א כל הפוניבלווי בירושל אפירון עי אר עצר בנורציו) ואה דאי ירוש ידיה מאמון ברוח משפט וברוון בער ובכא ש עלפל אבין הרצון ושל אין אק אה שנים תובה אש להבה לעה בי על כל בבור חפריום כה והיה לעל יושם אחרב ולשחקה לאסתור אדרם ואצעור צא זהב בנגר מלכות בבלרישיה די דיב בל" כפף בנגדמלפות מדי חדורי ודרעותי די בפף ' נחשת הנגד מלפות א) משאל ירבתיה די נום וצא הראשון, אדמום ירבתיה די נום ויצא הראשון, אדמום שאם למאור זו מלכות המלך המשוח מהכיה יגלה של שם אינמיח יורץ ליוף שנמן עשו לי אחרש הרי זו מצות עשה לעש ות בית לש להיות מוקיבין בן החד בנות וחוגגין לין שלש פענג בשנה וליו ה) ברברים שה) עיקר צבנין הבית עושי) בו קודש וקודש הקדשים ויהיה לפני הקדש אקום אחר והוא הנודא מבם שלשתן נחראים היכל וענשים מרוצה אחרת סביב להיפל רחופה במנוחית מניחת עזרה היכל נקרא מקדש ופושים בו שבעה כלים מדבר וכבש לעלות בן וכיור וכנו לקדש מפנגן וניצבה הקבורת ומנורה ושלת) אצל הארון הרי הוא ללוחות ואינן מבלי המקדש יה ועשו לי מקדש אנגל יהודה ביל מימו) כששמע משה כך תמה ונרתע לאחוריו ואצר רכון העולמים השמנים כפאך והארץ הדם רגליך איזה מקום יכילך וכן שלמה אומ כי האמנם ישב אהי אוכה שים פונוקן בי הני השת שמי השת לדיפלפלול אףכי הצית הדה אשר בניתנ אמ לן משר מ

ממסי מארץ מעוש אלאב

האפרה מת לו מה עי

אורה תבעת

תל ב תל כנ אינוה

למנף ועל פ

ה)ת ועלני

מלך" לחם י בכנור

KK.

שוכר

המנר נאכל משם שאתני פבור דא עשה עשרים קרשים מאחרום ועשרים יורשים אן הצפון ושעונה שהמערב ומנ מצמצם שבינול בתוכן מפני כבור) וחובתן שלישרף אשם שכי לני מארץ ומלאה הדיב מנכחמד להשרות שבינתי אצלכם כיוב שמיניו מדי להישרות יינול מן ועליה אמ פלעם הרשע מה נובן אחליך יעין משכנ ישר באה משחתים בעולם
אלא בחר היוצה אי במשכנותה) שלישרי אמר שמוף לחנוני שמתן עלשער:
המידוץ קנדיון יצא המלך מן היונרתי רחה וערב לו נבנת אצלו אמלו האלי היא שייים מקלו ושות אמרו כמה חנונים יש במרינה ולא בא המלך לשתנת יאן משלך אשניף אלניתן לך וכן לעיניד יתמהן הכל כשה ללל אשרה שכינתן בין ישרד פמן שנואינה ל לת שלובכם הייתי לפס לאה׳ בכל אשר אני מראה אנוך תניא אנגל יומי של יהודה ארון שלאש ושלאש ומנורה שנאש ירדו מן השאים וראה משה ועשה תבניתם אין לי איא משכן שירון מעשין מן השמים מקדש שבנה שלמה מני) אל העל בקוצ מיף עי עלי השביל כל מלאכות התבנית את תבני המש ואר תל כל כלין מקיש משכן לכלים יכלים למשכן שכולן מעבבין זה את זה וכולץ אנוה אחת וכן תעשר להביא מקדש דורות אכאן אתה אומ שאם דנו ביתיין למוסיף על ירושלים או להוסים על העזרות מוסיפין לאין מוסיפין לא עלצי מולך ועל פי נבית ובאורים ותקאים ועלפי פנדרי בדולה של בבל אש אני מל אותך הן תשבן לדורות אה משכן על פי נציא ועל פי תנהדרין ועל פי אמים הבין אים אלבי מלך כך לדורות ואנין לי מלך במדבר משב רביע מלך היה דכל ויהי ביטרין מלך" תנו רבנן ביצד משפיפין על השר עושין בית דין שתי תנדות ולוקרן? לחם תורה שבין הולפין ביתדין אחר שתי התורות ויצרב התורות זו אחר צוועומין מעורות ובעבלים ובצליצל עלכל פנה ופנה ועלכל אב) ואבץ שבירן שלם ואואריץ איאואב יי בי דיניתני וב עד שממיעין לכוף המקום שמיקישין אותנ ועומדים שם ואובלי) שם לחם תוחה אחת משתי התודות והשניה נשרפת ועל צי הנביא שומבן אותא ואוכלין אות זו' וביצי מומיפן על העודה מקרשין אותה בשייני פאנוןה מה לישה התוףה שנאכלת בה מקדשתה אף העדרה שיירי המנחה שהיי ניובלים לא בה מקדשים אותה ואוכלים הוה בקוף המקום שקידשו בלמקום שלא

א אותם ע שיינוש ואכמש תנה עא Fred F **17** (140) ע לכם פרי נארי יאַגָּר גַּוֹ אין אנאנה ا القلم الله ולמחקה "545 HOUSE (H , אצמפ ליון עומן (מידיבי)

ט) הבית

יא אבכ

והיא בניהוא

בן וכיור

ואלנוות

כששמע

リエハンスち

Minna

לן משה מ

בעשה בבל אלו וכפאר הזה לא טתקדש קודים באור וזה שעשה עזרא שתי יוצות יכר הוא שעשה וכא ממששין טעקדים הפנקום שלא היה שם לא מבץ וניע אורים וקומה בצעה נתקדיש בקדושה ראשונה שקידישה שלציה שמית קידישה העודה וירושלם ש בשעתה ופעתוד פצות זחנ אמל יהושע שמעותי שמקריבים אנעל נשאין בית ואוצה קדשי קדשים אנעצישאין אנעים קדשים יולים העשים שלי אעל שאין אוצה שקדושה הימשנה קירשה לשעתה וקירשה לניני לבוא" ל ולעצר ב) עוביה ול דעדר המורעי הוו) יתלי) עמיקי) בהרים קלייה בער כה א ימלאו לירושנם כפא ידי ירושלם אם כן עתיך מיובר לומר לה היכיבי הרחיצי קביל אכלוקיף יביתנון ש מקום זוניבן ויציע מע ישן אל תחש היול שיל " אמ ל יוחכן עיניה ירול להיות מגעת ער שערי דמשק ומה טעמה משא ובר יי בתרץ חזקן ולמשק מיוחת מכות הדבר ל יודב ול מונוד ל יודב דונג ול פשן זה חיליך ולת מנגן המשחשות מיך היין נמנות וכך לישרים ולי כו נמיה יינוני מיקום מולים נוליו חיברי מביר וכי של דור מפקית אנגל העבורה ישאני שרמשק ניש שם מקום פקרא חדכר אנל ליה ווגיף את מקיים אינוק אנוחתן את לן אני התאנה הדו עבום בילמש ורחצה מלמעלן כך עונדה י פרושלם את כחבית ועולה והגליות באות ופפודות תחתיה באים מה של ודי בלשץ אנוריתו פינים מנוחני בלי פינעלם זכל את מוניםתי עדי עד מש ליה ומה את מקיים נבנות עורעל תלה אנ ליה שאינה שהורה לוד ממקומה לא מתרחצת ועלה מעניתבית ועולה מכל עדייה לקיים מה של בי ומין ושמר תמריע חדי לתורף פלרותב מען מנתגעל חננעל עד יקצי בצבי ברביה אוני עד מו יקבין א שיאב) מלך מלבי המלבינו בי. הרי ברותב לגובה מנין ורחבה ונקבה למענה באעלה אמ ראבה אמל יויוני עתידה יליש שתגבה למעלה שלוש פרקאות שכ באבלה ניין בה תחתיה אלתיקרים תחתים בין בתחתיה אנג ראבה אבליהווא פצא ירושלם קמיתא תפילה פרשיהויא ושמא האמר יש יער לעבות הלל מי אשה בעב העופנה וכיו חל ארושותיהם את ל פנין שמע מונה ההיי עונא יצותה פרקי מדוני ל מתנה בליק לאשי צשלמת דובי הפים השבתיה עקיק בהדים קרא צעול הווא

יורע אומיל הברי הברי הברי הברי

שלעוי ששנא רורין אנאל

ממ

מתנת

לגי ב עירן געוני לעכו

האים ו אלועים

פרוש טורג

त्ते) र धर्म

הבלי. עלשני שללון

טפרן

יקראן לירנש בכוא שי וניאון ליה כל התוים אגל ומחזיקת דיוא יתנשלם וומל הקצה אומ לב הרחיבי מקום אהלך ול נאומ ורחבה ונסבה למנעלה למנעלה "ג'א לעתוד לבניו בלבר את אף לשעבר כך היתה דתנינן עומדין צפונין ומשתחוין רווחין שקוא מלווחים לשמול צר אינא בשם ל אחץ כוכן ארבע אמות לכלאחף והדי ישה לשליעי פוב" שלא יהיה אוים שומע קול תפלת שלחעירו" אמל הננא בר פפא בקש הקבב ליניבאול דושלם במדה של ואומר אלהמלחד הדבר בי לאנה אתה הולד אועבר אם אשוד מת רושלם לואות כמה שרפה וכמה בחבה אמרו מלאכי השרת לפע היוצה לשונו שלשלם הרבה כרשים שלאומות העולם בראתר בשלמך ולין נתתה בה) מדה בוש ששמך בתוכה ומקצשך בתוכה ועדיקים בתוכה אתנה נותן בה מדה מידן ואמרובין רוץ דַבֶּר אָלּהַנְעַר הַנַּץ לַאָּמִר פָרֵץ וֹת רָשָׁב יְרוֹשְׁלַם מִרוֹבֹ בָוְנָם וּבְּבַהְאָה בְּתוֹבְּיִזּי אמיל יופי בשם ל לני אין את יודע שבחר שלירושלם וא אן אה דכת ואני אהיהלי נאס ש תומת אש קדיב ולפבוף אַהיה בתובה "עשן ארון עני שטים ל יותנן רמי פת ועשית לך ארון עץ ופת ועשוארון עדי שטים אפאן לתלמיד חבא שבל עירן מצווים לעשות לו מלאפתן ואמ ל יוחנץ איזה הוא תלמיף תכמ שבני עירו עי אצווים לעשות לן מלאכתן זה שמנית חפצו ועופה בדרכי שמים למאי נפקא מינה לאטרח ליה ברפתיה" עצי שטים תנו רבנן עיונה מיני ארצים הן אָלֶץ שִׁנְהּ היים ועץ שמן ברוש תריתר ותאשור הני שרער פי אונה פים ייני אמ הובים! עליהן אלונים ערמונים אלמוגים' ארץ ארץא שטה שוניטא הדים אפא עץ פאן אפרקמא פרושים פראתא הזיהר שאגא תאשור שורביטא לונים בושמי עלמונים דלבי לאוגוס מורגאנא" ולמה עצי שטים לפי שבלוי לפנין שערניין לחטוא בשטים לבף הקצים לה) רפואה יצואן עצי שטים ויפפרן על מנשים שטים ארו) בנבר המלאך שהיה מהלף לפניהם של הנה אנבי שלח מל ויש אומ שהארון הוא המלאך דכת הנה אדון אמתים וחצי ארבן ל מאיר ול יהויה ל מאיר אומ באמה וַפְּלִית אַפִּי) בָּלּ עַאַרָץ שלששה שבאים הרי ארכן שלארו) חמשה עשר עפח צא מה) שנים עשר עפח לרחב) וחצי טפר מכאן וחצי טפח מכאן לעביו שלמרון ורחבן שלארון תעער טפקים עא מה) ששה טפקים לארכ) שלפוחות ומקום הנחת ספר תורה שפחיים וחצי

ים ותואם אלם ע ל ואוצה שארוש לעזר במא יצי オラン <u>ובתרווע</u> ינל בריית אנוחונ אשיו שון ל דור מקוית. ת מקיים עענאה יימעטק את מוזיים ית ועלה לונד" k (13% לאענה ر بال

אוא פצא

Suz:

יקי מידני

צעת מווא

ני ערות

שנים עניד שכן ומצי שפח מכה לעבין שלהכן לי הודה אונג באמה שלחמשה שפחים חו שנים עניד שכץ ומחצה ארבו שלהקון והרצינה לוחות היו בו שנים עשר טפח ליחב) והלוחות הרבן שלכל אחד ששהשפחים והחצו ששור צא מהם שנים עשר טפח ליחב) שללוחות וחצבע מבה בינות להורבן שללוחות והוצי היפח מבא ומצי טפח מכה מוח מנחת היחות הלחות הראטונות וחצבע מבא וחצבע מבא לעבין שלארן אבל שפר תורה לה

היה נתן דיא מן הצדיעו בקון את פנד הת היה ושמתם אתן מצר ארן בר שי תמעה בלים מעולים יש במקדש והם שמיניית בני קהת הארון והשלח, והאלי ישרף המצרה בנקד חבמי ישרצ ומדציה הקשהת שכהד הבהנים ומצרח העלה בנגד ישרף

הארון התנרה בתנכו והצריקום כת בכן הנות ולמין בלבו הארון לחבו ארבע המות פחות וציע כך בעריקים מחסרים פינים הגוף ומנקים) בעבורית המקום הארון יש בן שיתים עשרה אניה בארכן וברוופן בנגף שתים עשרה מדות יובות שנאמרן בינויין דבר, שי מיימור באבלים ופי ישכן בבר שדשף הולדתמים ופעל אדין ודובר אמות בלפדן לת רבל על בשומן ליד עעד לרעהו לעה וחרבה לאנשו של מדוכן נפצה בעינו נאמט ואת ירובי שי ופנד נשבע למרע ולא נאיר בקכן בשוד ושלי של שילי בלי ליוף פושה לה לא ימוש לעולם" ועפת אותו זו שה מב מין אנו רביב כל תלת חכבי שאים הובן בברן אינו תלת חכנו וכלא זכרים קל והוער ומה ארון שאינן לא שומע ולא מויצר ולא יודעמה בתוכן כיתביה מציו ואיחוץ הלצפנו בדי שירא תוכן נצון הלל הבה שהוא דואה ושומע וודע מדי בתובן ונודין על השערה על אתת ממה ובנה שעריף תוכן ככנו" ווף תימש ב אבין כל תלמ חבמ שאין תובו בברו נוןרא תועבה של אף בי ולעל ונאלה אניל שמור בל נחמני אני ל יותני מצרי דכת למה זה מחיר ביד בְּקֹת וֹמְתֹ מבמי ולב אין אנילו לתלמ חכמ שעום בתורה ואין בן יראת שמים אגל ינוי חבל על דילות ליה ביתא ותרעץ לציתיה עריף יכת יראת עי היא אוצרן אמלהן רבא באטות מניבו לון תירון תרות ביחנם אבל ירוטע בין לי מאי דכתיב

מייותיה מהחר לתלפני

אנם כי אתף נ שוכנ

להפיר רצדים נראי)

יבוב ור בפרוב עם נ

3 Mi 15/5)

אכל לענ

לה ל נר רו

ונל

ועב ונא

ייין ניין

ואפיו

מאות התורה אני שם מני זכה נעשת לוסם חיים לא לפה נעשת לו כל המות 'וב'
מאחר שהנון מעופה זהב מבית ומיחוץ עץ למה לי לומ לף למלא יצל דע אין שבח
לתלמיד חכמ דא שבחן שכובשה ינין יותר וכן הוא אוני ומשל ברוחו מלפר עיר
ותן איזה גבור הכובש את יצמי "עני" ועשית עלון זר זהב סביב פרי לובלהכפרי"
ויצקת לו ארב טבע שתיה הרווב מכאן ומתים ברוווב מכאן בפבעותייון

יהין הכלי לא ישן ממ הרי זה באזהרה מבאן אמרן בשכושאין אותן על הכינף עושאין מים מבנף כנים ואחוריה) לחנץ ונזמרים שלא ישמטו הבדים אן העבעות שלמשיר אחדי מן הצדים לוקה של בטבעות הא יהין הפ לא ים משנו וב) את מוצא בשפה שהכנים שלמה את הארון לקודש הקדשים האריבן הבדים ונדא לחוץ ולא יכול לתפירץ דאת הניהן כמנת שהן של ויארייבן הכדים ול בב יהודה כאמי כת נואנים לפדים ויכאו באלי הפדים ופל ולא יבאו תדווצה הא כיצד דוחקי ובולטי ואיל) נראין תנוא נמי הפי וואריפו הפצים יפול כא יהן נדאין איתופה הלל ויראו באשי הבדים יבוב והו אמרעי) ויוצמין בטרובת הלל ולא ירא המוצה הא ביצר דומקי) ובולטיל לצוי ממיופת ונראין במש שע דדי אשה של עלור המור אוףי לי בין שַתי נלין מאי ויחו שם עד היום הזה שאעל שחוב האקדש ונגלן כל הכלים שבן ארין גנוז באקוצו ולא כגלה לצבל ל איעזר אומ ארו, גלה לצבל שנ ולתשובת השנה שלח ה בגלה גַפּופרניער ויִביאַרו בַבּבַנה עם בְני חַמְיית בית שי ותנא ב איעצר אומ ארון גנה לפל דעת ויעת מצות עון כל הדרה מדיודירה זה הארן שמלל מיניה בן חרש את ל שאעון בן יוחאי ברומי וכי מאחר של העדר מלמדנו בעם ראשונה ושעה ארן גלה לצבל אתה מה אתה אומן אמ לו שאכי אוגן ארון במקומו הוא גנוצ שנויהיושם עד היום הזה את לית רצא לעולץ מאי משמע את ליה דכל עד היום היה וכל היכץ רכל עד היום הדה לעולה הוא והכל ואת היבוקי יושב ירנש לא הורישושף בניבג) ושב ביצוקי את ביי מיום הזה הכי נאי דלא גלו אנ ליה פתיב התם שם ולא פת הכא שם" וכל הישא דכתב שם לעולם הוא והאמ רב יוסף ומיום מבני שמעון הלפו להר ששר וושבו שם עד היום הקה וטבר עלה אלך אשור ובלבל את כל האומלית שנ אמיר גבולות עצים ופו׳ תוובתא׳ המ רב נחצק תנה וחכנג אומרים ארו) בלשמן

ונמ שווי) לרחב) לרחב) עפתים

נכאן, מקנט כנרה לא

אכורה צי ישרו נגף שרו ארצע המקום

אים ונעל גלאנשא בקכן

אובות,

ל אתנ זו לא דברים ניה מביו

ניה מבית ע מה גמ אביו

ייבי נולעב בסיל לאול

הליינין הליינין

אלהו מצא

رك ،

דיר העצים איה גנוד מעשה אפה) אחר של אלעסק וראה רצפה משונה מחברות נבא לתוציע את חבירו ולא השפיץ לגמור אות הפני עד שישה נשאתן וידע בייחוד פשם אמרו, בנוך ממיהות עבוד אנג ל חלפו בפתעפק בקרדומן היה תנא ל שמוצ ש בהנים שעלי מומי) היו שם אתלעי) בעצים השמציה קציומי שבאקי איד) ונפלה ועשית פפרת אב טאור תנה ליום בר חנינה ועשית טפישבישור וולפלתן פמרת שהשה ישא זהצה שלפסורת ויכסד פל שהבו שלעגל י הבפרת היה בקוי על היורון יכול היה לארון בשוי הלל ונתותה את הכפרת על הארון בפרית על הארון בשר לאמון יבול לא היוה בשני ביים ביים אולים אבל היה אבר אחר מבדיל בין הלוחות לכפרת תלל אלפני מעפרת אשר על מערות בפלית על הערות ולא מיל דבר "ארוךר בצריל בין לוחות לפשתב וכמה חיה עביה שלבפרת ששה ואעם שאין מפולש הרי קל וחני מצוקברת שלשלחן שהיה שפל לשלחן והיה טפח של ועשית לו מום של קביב ואה טפל שלעלי אמרה תורה לא יהים פחות הפסח עצמו שלכלי על אחת כמה וכמ ושנינו ארון תשנוה שפקים וכנרת שפק הדי משרה בנקר הדיברות עשות שנים כרבים ברוצים הגלו למה לי באי ליים שיש כרוצים למעלה ומנין שיש מרו ביש לאנולי דפיל היא החים אטר באית פולי ליי ישני בנור בפר ואפעני כפר ל האב ותקבי לי בוחף דלצא אתן למענה ויאמריו אות הוא" לצוב היו דוצין פעהם וגביהם ויין ותם ותשרותם כמראה אוים ובתם בננים כבנני העוף כרמות מרכביו של אנעלה רכא בהו וראות בניהם פני ארם ופיל ובשתים יעוֹפַף בד הכרוצים" ומין מבלי פרשי פנם לאע הפרובים היו פוגידים על עפת הבפרת אצר שה ועל שפיק

ומו הכל הישי מנל לאל הכיובים היו מופיים על שמת הכפרת אבר שיוע שפיל איש האו היה גבה שלפיובים שעשה איש היה אש היה גבה שלפיובים שעשה איש היה אש היה אשר בלית עולמים כרובים שומיים אשל הבית ואף במשלם הבית ואף במשלם בשלים הבית ואף במשלם בשלים הבית היו עומיי בלית עולמים פוא אומ ותבית אשר בנה המ שלמה לא השים אמה אירט ועשרים בחלים הפיובים מומיים אמה וכל קומה בית אף במשם שעשה בשל וכן הכרוב השני נמיים נמיים ימו הבית אף במשם עשרה שפחים מנושה שלכרובים עשרה שפחים מנושה של הכים בשלים הבית אף במשם עשרה שפחים מנים ומוכים של המשם מנושה אמשלו שפה של המיים מנושה אמשמו שמה בית מומיים של מנושה של מנושה של מנושה ביתו מומיים בשלים המיים ומבים של הביתו אמשמו שמה מנים ביתו של מנושה של מנים ביתו של מנושה מנושה של מנושה מנושה מנושה מנושה של מנושה של מנושה מנושה מנושה של מנושה מנושה מנושה מנושה של מנושה מנושה של מנושה מנושה מנושה מנושה של מנושה מנו

שלכית משר ז ננכ הן זה של

כיפא יד יונית) וּ נניהם

ובאנ

ופניהג בזמן: ל

אונקג מרבן ומראי בחצה כחצה

את בי ממוכנו

שבע ושתי

לון ליו היות

שלן"

337

17#

שלפית העולאים בשיהין עומדין של בנף הברוב הייוון המש אמות ובאהבנף השיב משר אמות מיקצות פנציו ועד קצות פנפיו אינמוגופיהו חיבא קיציילא שמע מינה בנק הין עומדים מתקיות ליה אביי דלמא בולטם כתורם לות מתקים ליהראשו דלמא אה שלא כנגף זה מתקיף ליה רב אמא פר יעקב דלמא בוציפוניו הוו סירוצי מיפוף איה רב אשי בריה דרביה ושע דלמא ביתף צעעיבורי דאור מינקים מיה רב פש דלמת מישף משא ידיהו מתקיף ליה דב אשי דילצא שלהופי משלה של ידיהו פאיזה עד השישים ל יונת) ול דעדר קדאת פניהם איש אל אחיו וחד את ופניהם אל פני הבית למוא דיומר מניתם איש אל אחין דכת ופניתם איש אל אחיו ולמן דאמ ופניתם אלפני הבית דכת ופניהם לבית' למש, דאמ פניפם אוש אל אמיו הא פת ופניהם לבית לא אשיירשון בזמן שישרא עושים רצונו שלמקום וכן בזמן שהים ישבה עושים רצונו שלמקום ולאן דאמ ופניהם לבית את בלנופנים איש אל אחין דהוה מצדדי מצדודי לניא אונקנוק הבר אות פרובים מעשה עעצועים הין ופניהם מוצדדים בתלמיד הנפטרי ארבו" אמ רב קטינא בשעה שהיו ישרף ענלין לרבלהיו מגללין לה) את הפרובותל ומראין להן את הכרובים שהיו מעורין זכ בזב ואומרין להן היצתכם לפע מקום בחבת זכר עם נקבה מותוב דב חסףה ולא יצאו לראות אמ רב יהודה בשעת הכופת במאי עפיקול אילימא במקדש ראשון מאי הואי פרובות לא במקדש שני ובמקדש שני מאי הוו כרובים לעולם במקדש ראשון וממי ברובות. פרוכות יצאצי דאמ ל זירא אמ רב שלש עשרה פרוכות היו במקדים שבע כנגדי שבעה שערים ושינים אחת לפתחן שלחים (אחת לפתחו שלאולם ושתים בדביר ושתים כנגצו בעליה כב אחא בר יעקב אנג לינולם במקדש שני וכרובים בצוראתא הוו קימי דפת ואת בל קירות הבית משולעות מיובים ותימלרות ואומ במער איש וליות שביע אאי למער איש ולייות אמראבי בפרים בינו אישה בלווה שלן" את ל שאעון בן לקיש בשעה שנכנקן גרם למיכל מצאן כרובים המעורים זה בזה יצאן לשוק ואמרו ישרו הלצן שברכת ברכה זקללת קללה יעסקו בדברים הללן מיד הדילום של פל מפבדיה הדילות וצי ונועדיני לד שם ל שעור אומי ברי הוא אונצ ונערתי שמה לצע ישרול ונקל צבמדי שעיר אני להתוער בהם ולהתקדש

אחברותנ ל בייקוצ מוץ ש ונפלד יה ועשיה כפוי על ון לנו כייו かなべ ארור ילע הלי שליב ל באל ונה עשות שוש מרו/ בי כמצים, ט פעהם

> > יוף שנפיו

ארכנה

בנים אימיריתית שת שת יום בשפרע של היא כל העם ויינן ויינלן עלפני אן אנן און שת לותן להן יעיניה לייצרות אל ונעדית ליי הייתה יעירה לא הייתה יעידה לכול ישרים או עיון אינישרא שלאפחועיו פהני לא אוציא אינ הדקינם שלא נייבר עימי עם אשה ולא אוציא את בני אַפֿרים שניתונורן בדיבוד עם אהרף אוציא את בני אהם שלאעיתועוא בדיבור עם משי ולאן אוציאן אית אירן עיבמן שטיתוער בדיבר עם משל הצלאשר אוער לף לך היתל יעירה לא הייפה יעירל לבולם׳ או אועיאם אן היעירה ולאן אונציאם מן הוייברות ילל ויברתי אתן אוציא אתן שרף ולא אונציא את הזקמ אוציא את הזקנים ולא חוציא את בני אבלף אוציא את בני אהרף ולא אנציא את אפרץ עצמן חלל לדער שיף שם עמן מים הייצר לא היה הדער עם כעלי שבות אומ מאקל מועד יבול מעל האדל ול מעל הכברת אומעל הכפרת וכולכונ אנצ אנט שני הברוצים דברי לי עקיביה לי שבוען בן עדור אוג איני כמשע על דרי ל שלים במומף על דברי מבוף של בו של את שצים ואת כארץ זע מלא נאם יב לאה אצת שפשרה פאים הלמה לצוף הזה המרובה כל יציון לראת את כל אשר אצוה אותך למעש פורציר אעל הפכרות משים שני יוברצים ארדים מדיברות שנאמרן בן שלא לארדים נאמרן ואת למשת שאמר לאנרף

ועשית שנתן השנתן זכר לאן דבר נכנרה לפני שנתן נכד מורות ואות האלבים אנה השנתן ישבו זווף הבדיות כך האלך לעורך הדריות וכן הוא אות האלבים אנה השנתן ישבו זווף הבדיות כך האלך לעורך הדריות וכן הוא אות ואני בשל ישבו זווף בל השנתן שתי אערכות בנבר עוידים שם שעשו ישר בארבר ועשרים שנה מקדש ביננע של ותשבו בקדש יא הל כיא אשר ישבתם אשה עשה שנתן אחד שלחנה עשה עשה שנתן אחד שלחנה עשה נשר שלחנות דבת ויעש שלחנות בעל משל השרה שלחנות לא הון אקריבין על בר יל ווא אורבין על השלחנות ובול לא הון אקריבין על בר יל לו וושלתן אשרים בינים זהב האביד אלאך שהיו אקריבין על בל לא חדי אלאר שהיו אקריבין על בל לא חדי האביד אלאר שהיו אקריבין על בל אחד ואחד שבת חתר והלא ביל בתורה לא הפף עלין ולא תגרע אנ או בד היתה בידם מחורים אני משה שכשיבנן בית מבנים בינבן עשר שלחנות עשר אנורות עשר היתה בידם

ריורים זרכו ע המירנ ו לרוחב שבו זר

זכה בן ליטול כת צר ועשית

אין לכל שמניח אפייה

השלח) חום ע אראש

ואנקי: ושאוני נופני)

שאיץ. בשת

ינים ו

לנים ה שבעי

יהצ'

לאור ה

(1)

ליונים וכן הוא אונה הכל בכתב מאית של אמפש ימכן ואה החבותים לה היה אורנו שנים עשר טפח ורחבן ששה טפחים ותית אנות ארשו באורך הבית ורחבן לרוחב המיר וכן שאר כל הכלים שבמקדש ארכן לאורך חבית חוץ מקרואון שהיא ארכן לרוחב הבית וכן שאר כל הכלים שבמקדש ארכן לאורך חבית חוץ מקרואון שהיא ארכן לרוחב הבית וכן ככבר לוחב הבית כן הצפון ושלאלון ושלאלון שלאשרו שלו זר זהב אנ ל יוחנן שלשה זרים הן שלמצבה ושלועלון ושלאלון שלאלאלון שלאשרו שלאלון וויד אן הוא מאנה כל הרוצה ליטול יבוא ויטול שמאת אור שהוא מקות שבהן תל בי מלפים ומלופוול ל יוחנק אלה כל הרוצה כל זריכן זיר זכה נעשית לן זיר לה צכה זכה היא מאנו נעשה זר מאנה בו שלשה דפוםין שלאלו ועשית קערותיו וכל קערותיו אן הרפוסים שעושין בהן לחם הפנים ושלשה דפוסין שלאלו

ועשית קערותין וכל קערותין הין הדיפופיץ-שעושין בהן לחם הפנים ושלשה דפופין שבב איולטל אלה ואלה והיא בצק והשני שאופין אותה בו והשלישי שנותנין אותה בו אתר שמניתין בו החלה והיא בצק והשני שאופין אותה בו והשלישי שנותנין אותה בו אתר אפייה כדי שלא תתקלקל צוריתי בפתיו הי הבדבין שמניתין כהן הלבונה על השלאן בצד המערפות שני קומצי לבונה בשני בציבין ושולים היו לבציבין בדי שיני אום על השלאן וקשועו די הפניפין וארבעה פניפין שלצהב היו לשלחן מפוצלין מראשיהן שבהן פומפין שתי המערפות שנים מפדר זה שניר זה

ומנקיותין דין הקנים שמניתי בין ההלות כדי שתיה חרוח מנשבת בין ולאיפסדי שמונה ועשים קנים הין לו אתבעה עשר לבל סדר וכל קנה נקנה כחצי קני חלע וביצר וותנין מניח החלה הראשונה על עדמי שלשלחן ונותן בין לאשונה ושניה שלשה קנים וכין בשית וחמישית יזני קנים בלבד לצי שאיץ-על הששית חלה אחרת נמצאן ארבעה עשר בכל מעיכה ובוגיך כלוערכה בשתי קשות ונתת על הש לחם פנים תנו רבנן לחם זנים מלמד שהיו לו פנים הרבה ומרובעות. הין אוכך כל חלה עשרה שפחים וכחה משה עשר ולאה שבע איבעות תמיד אפילו בשבת תמיד אפילו בטונתלה ועשות מנה איבעות אורה מנקד עמוד העו ועמוד האני וועשית מנה איבעות החכמים והנביאים ופן הוא אומן ועשי יחואש הישר בעיני על השלח כך המלך מיך לוור החכמים והנביאים ופן הוא אומן ועשי יחואש הישר בעיני על השר הנה ויהניים לוור החכמים והנביאים ופן הוא אומן ועשי יחואש הישר בעיני על השר הנה ויהניים מקשה

למעש

בהם אימת ליהיה זה זה יות הפסמי של הדא כל העם ויתן ויפלן עלפני הן אינון או אינון או אינון או אינון אל ונעדיה ליה ליה מיהה ישידה לפל מידה ליה ליה אינים אלי ביידה לפל מידה אינים אינים אינים או ביידה לפל עם אשה ולא חיציא אותבני אהר) שניתנער בייבור עם אהר) אוציא אתכני אהף שלא מידור עם אשה ולא אוציא אתכני אהף שלא מידור עם אהר) אוציא את ציי עם אשה לל ישר אועד ליך לך הייתה ישידה לא היה לפולם או אועיאם א, היעידה לא יוציא את ישרה ולא אוציא את הזקני ולא אוציא את הזקני ולא אוציא את את שרה ולא אוציא את הזקני ולא אוציא את בני ההרן ולא אוציא את את שרה ולא אוציא את את שרה ולא אוציא את מידי לו שברת הברת ההר היה היבר עם פולן לי שביו לא הוציא את בני ההרן ולא אוציא את בני הברן ולא אוציא את בני הברת ובולכל מכל הרבר אוא איני כאשע על הבר בייד ביו בריי העקובה לי שבער לפני לבנון הדה הארובה כל ידתו ללא אוצי אתר מה הברי היו על שרי לאים ביידה לבון היה הארובה כל ידתו ללא מצי אובר אוני לאנים אובר לא בנון היה הארובה כל ידתו לאני אוני לאנים אובר אוני באשי אוני לאנים אוני ברובי של הברי היו של של הברי היו של אונים בו בייד הציי הציידה בל הובר אוני באשים על אובר אוני הארובה כל ידתו לוא אוני לאנים אוני הברי היו שני אברי היו של אוני אוני הארובה כל ידתו ללאון אוני אבר אוני באור אותך לאנים אוני ביידה הארובה כל ידתו ליידי אוני באנים של היור היורובה בל ידתו ליידי הארובה בל ידתו אותר לאנים אוני הבסרת אותר אותר לאנים ביידי היידיה היורות היו אותר אותר אותר איידיה היידיה היידיה ביידיה ביידיה אונים אוני אורבי אוני אורבי איידיה היידיה היידיה ביידיה אונים אברים אונים או

ריורים ן ארנו שנ הצית וכ

לרוקבר שלו זר: זכה בן:

ליטול יב כול צר !

ועשית. מולכל

שמנית אפייה כ

השלה) חום על

אלאשי ואנקי:

ושאונה (ותני) דעם:

שאיץ.

לנים ר שבע

יהצי לאור ר

יַנלי).

ריורים וכן הוא חומ הכל בכתב מחת של המשפש הדכן ואמהחפותנטלון הייד ארנו שעם עשר שנה שנהים ותית אונה ארפו המודך הביל ולחבל לרוחב העיר וכן שאר כל הכלים שבמקייש ארכן לוארך הפיתחוץ מו המאושן שהיא ארכן ליוחב הבית כן הצית וכן כל הכלים שבמקייש ארכן לוארך הפיתחוץ מו המאושום וששת ליוחב הבית וכן הצית וכן כל יוחכן שלשה אליו זר זהב אמ ל יוחכן שלשה זרים הן שלמצפח ושלשלחן ושלארון שלארון שלארון שלמאשרו שלמאשרו זעה בו ונטלן דוויך שלארון עד אן הוא מאנח כל הריצה ליטול יבוא ויטול שמאיתאמר שהוא מחות שבהן תל בי מלכים יאולובן ול ל יוחנות אה לא זכה היא מאנו נעשה זר אמנה

ועשית קערותן וכל קערותן דן הדיפופיץ שעושין בהן לחם הפנים ושלשה דפופיץ שוהב דין לכל חלי וחלה והן שתים עשרה חלות חרי שניה ושלשים דפופין ואה הין עושין בא חקד שאניתן בו החלה והיא בצק והשני שאופיץ חותה בו והשלישי שנותנין אותה בו אחר אפייה כדי שלא תתקלקל צוריתה "פפתיו דן הביביץ שאניהין כהן הלבונה על השלחן בצר האערכות שני קומצי לבונה בשני בשיביץ ושולים היו לבציבין הדי שיני חום על השלחן וקשותי דן הפניפיץ וארבעה פניפין שלדהב היו לשלחן אפוצלין אראשיהן שבהן פומבין שתי המערכות שנים מפדר זה ושנים מפדר זה

ומנקיותין דו הקנים שנניה בין ההלות כדי שקהית הרוח מנשבת בהן ולא יפסד ושמנה ועשרים קנים הין לו ארבעה עשר לפל סדר וכל קנה וקנה כחצי קניה חלול וטצר נותנין מנוח החלה הראטונה על עצמי שלשלחן ונותן בין ראשונה ושניה שלשה קנים ובין ששית וחצישית ישני קנים בלבד לצי שאיץ-על הששית חלה אחרת נמצאן ארבעה עשר בכל מעיכה זקוניך כל מערכה בשתי קשות ונתת על הש לחם פנים תנו רבנן לחם שנים מלאד שהיו לו פטרי קשות הרבה ומרובעור. הין אורך כל חלה עשרה שפחים ורבי המשה של ורומה שבני אקבעות ... תצייר אפילו בשבת תאיר אפילו בטונית היום ונעד מנוך מין אורד החבים והוביאים וכן הוא אוני ועשי ומוא אחיני על השלח כך המלך מין לור החבעים והנביאים וכן הוא אוני ועש יחואש הישר בעיני ש אשר הנהל יחודים לאור החבעים והנביאים וכן הוא אוני ועש יחואש הישר בעיני ש אשר הנהל וחודים והבי אים והיו לורט של בעציה ויהי לורט של ביצי צכריה בעים בל אות אהים אים בי אות אהים אות בעציה ויהי לורט של ביצי צכריה באבין בל אות אהים אום אות בעציה ויהי לורט של ביצי צכריה באבין בל אות אהים אות ביציה ויהי לורט של צור ביצי צכריה באבין בל אות אהים אות ביצים ויהי לורט של ביצי צרים ביצי בכריה באבים אות ביציה ויהי לורט של ביצי צרים ביצים בל אות ביציה ויהי לורט של ביצי צכריה ביצים בל אות ביצי ביציה ויהי לורט של ביצי צכריה באבין בל אות ביציה ויהי לורט של ביצי צכריה ביצים בל אות ביצים ביצים ביצים ביצים ביצים ביציה וויהי לורט של ביציה בכרים ביצים ביצים

למנעט

תעבים תעמה לא נאג דא תעשה מכפר שנעשית נמאילור מין שה תעשה תבן רבון שנורה היתבשות פן העשות פן הזהב עשאה אן הגרושאות פקום עשאה משאר מינרמות בשרה מאי שנא מן הגרועות נפולה מקשה והריו מאי שניו מן טאר היני מתבות כטרה נמי זהב וזויא אני קרי הקעטה לרבות שאב מיני מותפות ואימו לרבות גרוטאור בא שלקא דעתו דאמקשה כתיבה הויהתצשה נמי דאמקשה כתיב' מקשה מקשה לעכב' זהב זהב נמי לעכב האי אי אמרת בשלמא מן הגרושאות פפולה משאר מיני מתכות כשרה היק דות זהב אקשה מקשה לדראשא דא אי אמרית מן הברוטאות כשרה משאר מינ מתכות פקולה זהב זהב מקשה מקשה ביין דרשת ביה מאי דראשא דתנואמו זהב טהור יעשה אותה צאה זהב באה כבר אינה באה זהב אינה באה בכרי גביעיה כטל ופל ממ יהין באה זהב באה בביעים כפתרים ופלחים אינה באה זהל איני נאת בלישל כנילים מלחים ואימון פאי באה זהב באה קנים אינה צאה שהב אינה באה קנים ההוא פאוש מיקלי ושל מעשר המנורה מה דהב באה צהב באה שהב כאה מקעה אינה באה זהב אינה פאה מקשה מקשה אקשה דקופא למאי אתו לאעמי הצצרות דתניא הצוצרות היה באה מן העשת מן הכפף עשאה מן הגף שאות כשלם משאר מיני מתכות פכול ואדי שנא משאר מיני מתכות נפולה פקף נתנים אן הגרושאות נמי אקשה נינים לישט לחמנא גבי מנגל מקשה היא וששה קנים יצאים שצייונ אמ שמול משמא דרבא היא לה היל היל לות" לבהה שלאנורה שאונה עשר שפה תרבלים והפרח שלשה שפחים ושפחים חלק ושמו שבו גביע בפיל ופיח וטפחיים חלק נשפח בפתר ושני קנים יוצאי) ממנו אחד הילף ואחד הילך גאשבים ועולים כנבד גבהה שלאנורה ושפח חלק ושפח בפתר ושל קנים יו שלאמנן אירוי הילד ואחד יילד באשבין ועולין לנגד גבהה שלאנורה ושבח חלק ושפח בפתר ושני קשם יוצאין מממנן אחד הילך ואחד הילך נמשכין ועולץ בנגד גבהד שלמנורה וטפחיים חלק נשתיירן שם שלשל שפחים שבה) גביעים בנתרים ופרחים " גפיעים למה ה) רומים כמים כופות הפפנדריה שפיה) רחב בשתרים למוד הן דומים כמן תנוחי הכריתים שהן ארובין

מעט ב פר/כמ עשר פר

מנכני ומרכע נביע ל

ותל") וכפתר

תנגניא סמוך נ נה) עו

רטבה" שר (ש

וכל הנר ופוא חנ לו המר

ייאנר ב

ותהיה נשפה."

מנורה הצביע

יעשה

מיעט : 'אפרחי

וועאי

נלחכ

כרידים למפוץ דומץ במין פרשי העמדים אנט בביצה ששני ראשוה כחים נמצא בכינים שעדים ושעם כנתרים אחד שרובת) קערה ושפתה בפולה לחוץ" פשר פרחים תשעה " בביעים מעכבין צה אינזה כפתרים מעפשקשה אינש פרוזים מעבבי) זה את זה בניעים בנתרים ונרחים מעבבין זה את זה אפשוניאידי מן חשום וורבעים אעכצ אין מולן בשלמא בביעים שנים ועשרים דכיניובאנרה אושבה גפוע שלשת גציעים אשין כקות האחד תמני קר דקנים וארבעה דירה הא ששרים ותרים בפתרים נמי אחד עשר דכת ובמנרה בפתריה תרי וששה היונים ובפתרים וכפתר וכפתר הא חד סר" על פרחים תשעה אנא לן ובמנרה וצרחיה תרי וששם הקבם תמניא הוו אמרב שלמן אמ קרא עד ירכה עד פרחה מין היא ריבה לה הביל פרח אות פמוך ליריכה ושלוש לבלים היולה ואבן היתה לפניה מנובה וכה שלוש מעלות שלה בהן עומד ומיטיב את הנירות ומנית עלית כלי שמנה ומלקתיה ומתתיתה בשער כ הטבה" שבעת קני האנורה אעכבין זה את זה נשבעה נכותיה אעבבין זה אתנה פין שהיתה שלאהב בין שהיתה שלשתר מיני מתכות מחי טעמא הניא בתיבאבה! ופל הנרות קצועין צקנים וכולן פניהם לנר האמצעי והאמצעי פנין כנבר קודש היהי ומא חנקפא נר אערבי שמעולם לא כבה ומלקחיה דן הצבתים" ומחתתיה לו המחתות שבורנים כהן האש ומכניפים לפנים" זהכ טהור אה אנורה זהב טחנר אף ה) זהב טהור" ככר זהב טה בזמן שהיא באה זהב היא באה ככר " ותהיה מקשה כזמן שאינה במה זהב אין מקפידין על משקלה ואם היתה תלולה כשלה הען רבים מנין שה מנורה מן הככר תל בכר זמב שחור אין לי ולת משום אנורה אני) לרצות קנים ופיחים ונרות שהן בכלל הכבר חלל יששה או יבול יקבי ל הצביעם י וודאחתות יהין מכלל הפבר תנל אותה אי אפשר לומר אותה שפבר נאמ יעשה ואי אפשר לומך יעשה שבבר נאמ אותה הה מה הדבר אפול ששיוכתוב איעט הרי ה) אוקשין לאנורה אה אנורה אשאשת ואינה צצה אפ אני מרבה אתהקנים 'אפרחים והנרות שה) משמשים ואינן צדים יצחו הצבתים והמחתות שה) נכנקים ווצאין ל יהושע בן קרחה אומ אם לצוף שהמעורה מן הכבר מה אני מקיים את בלחכנים האלה אית אנורה זהב טהור אף כליה זהב טהור" לאה ועשה

ה תעשות ד פרום לרבות ברניבה ג'לעכב ג'לעכב ג'לעכב ג'לעכב ג'לעכב

ציתע א פנן /45: . באל זול ייני באה יור זהב יטני אדנא ה מן הבחץ る一 אשה היא **KS74**; הלמ ועמו מ אחד יתר וטל (מכנדה क्षिण (५५४ גביעים יה) רקב

メナー

בתב אנו חתה מרא מוי אפי צפיך והפא כבר נאמ פכל אשר אני מל אות. אנו אלאד שלאת משה את השפורה ארצעה לפן פנים לאשונה על ידי שכינה ושלחה" וחשר והראת לו-אושם האק אותה בשעת עשייה ולאה אותה אחר שעעשית' תאו דביל ישמעל שלשה דברים היו קשים לו באשה עד שהראה כה הקלה באצעע מומ והאשדיףים ושרצים מנורג דכת וזה מנשל המנונה לאעש חדש דכת החדש הדר לפט שרינים דפל וזה לפם העמון מים אות אף הלכות שחינוה דבל וזה אשר רעשאעל המזברן" וארת המשכן העשה עש יריע בנגד עשר הדיברות" ששאשזר שש הוא הכד והוא הכשתים הוא הכוץ ' משדר כל אקום שנ ששמו שיחא החוט כפול ששה " ותכלת תבלת האמורל בכל מקום הוא הצמר הצבוע כעצם השמים שהוא ממוך אן הכחל והרגמן כל מקום של ארגמן הוא הצמר מצבוע אדום ותולעת שני הוא הצמו מצבוע בתולפת והתולעת היא הברבוח אשר ני האדומים ביותר הדומיץ לגרעני החרובים הן כמן האוב ותולעת כמן יש יתוש עריות י יש בכל גרגר מה וכה עובעם בהובים מלמו שהוא נותר צורות צורות אלה ע מעשה חשב כל גרגר מה צרות צורות חשב הוא שתהיה הצורה נראית משני צרד") אמו) ב פנים ותחור ומעשה כקם מוא שתהים הפורה ניאית משי אחרבננ האריג ושה ל בלצד" אין לי זיא הצוץ בלבד שמות פעול ששה מען אף התכלת והארגמ קודה יי הנגער משני שיהו כולן בפולץ ששה הצ תנשה אותב באיצא החוש בפול מארבוה חודה" ונטערים" תנו רבינ היריעות חוש פפול על לב זצרי ל נחמיה שייה לב עשתי פיזפיה אום חוט אחד פפול לשנים שבור פינולבעה משדר לייצוני. נמצא חוט וא המ בצלעל לצ וחכת אות חוט ארף בפול לשנים שזור בשלשה משדר לששה וחינ) יוו נמצא אוט, בפול לעשרים וארבעה" הכן כבנן פיצעה שהראה להקצה אין עשר למשר למשרים וראה אין הראה אין ארבע אשות אש ארוגה אש ירוקה ורשין למשין אנש עודורה אש לשנה ואן הן ראשי אבות הצבעים שבבלהינולם ולמה אושרן פנגץ ארבע מלציות וכן הוא אומי הוא צלמא לישיה די דהבנים חדותי ולנש וששכן ףי בקף מעותי וורבדעה די נחש בגלותי מינקון די פרול וכן דאה הנביאות ומנחל ארבע מרכצות יוצאות מבין ישני ממורים במרכבה בראשונה קום אוף מו מסלת

אמרכ ונמלכ JAM W אני ענ

מלאים : עת ללצי עץ הנה י

כליכות וזרכים עשית

מארכבה השנות קוסים שחורים ובמרפבה השלינייתו לישים לבנים" ומרכבה הרביעית קוקים ברדים אמצים ובל שמים ארבעה מינם מרה ארומוב מרה ירוקה מרה מעושנת מרה מצוננת לפור בשות בשושב) ארצמה מע צבע כדי שייה לכרון להם לפני זיין בה וויציה אחר בש מלפות ומשכה ארף היריעה מא שמ ועש באמה כנבד מה שאל שנו עת ללדית ועת למות לא כנבד שמנה ועשרים הפסיקות שמוחלה שששים ער הנה אנבי שלח מלאך לפפך וחברול את חמ היריע היה מחשון שלשהיה: שנ ששמו נריכות אחת שלחמש ואחת שלחמש והיה מחבר שתי הכריכות פלולאות של וקרפים בתוך מלולאות והיו הקרפים נראים במשכם ככובבים ברקיע ביי ועשית יריע עזים יריעות דן נעשו משער העדים בלבד וכ) הוא אומ ובלמסיים אשר נש לצן את בח טון את העזים עשרני עשרה יריעות כנגד ארות שאה עריות שלויקרא ארך תיל האלו שלש באמ כנגד שלשים דור מיום שכנת הוצה עם יצחק שימול לשמונה ועד שחרב בית המקדש ולוה) צדקיהן יאשיהו י צדודין אמון מכשב חדקיהן אחץ יותם עדיהו אמציהן יואש אחדיה יובם יהנשפטאפיו הארים אפיה דוובעם שלמה דווד ישי עובד בעד שלמון נחשון עמינוב לם חצרוןפרץ והארגאן יודה יעקב יצחק הרי שלשים" וחברת את המיריע כנגד חמשה תומשיי ול אאנבעה תורה" ואת שש הידיע בנבד ששה פדרי אנינה" דא כת ידיעות עצים היה כב עשתי עשרה ולמעלה הוא אומי עשר יריעות אם עשר לאה אחת עשרה אוי מצא חוט לא המינא שבונירץ בהלפה ואומ לא ניתנו למשה של עשר הריברות בלבד לששה וווינ) יודעי) שהתולה והנביאים והבתובים ומשנה והלפות ואגדות ודין וווים בּלְצֹר אועשר הדיצרות תדע לך כשם שהמשכן עשוי חתיכות חתיכות של קרעו יוש ירוקה קלשין וכולן נחברין ונעשין אחד דביל לחבר את האהל לנידת אבוהה אה אופע ומשכן אחף כך תורה נפיאים וכתובים ומשנה בולן אחף שכן את מוצא ואת! דוֹהי ודְנָשׁ וֹשׁשׁכֹ תַשִּׁשׁ עשר יריעוֹת דוֹ עשר הדיברות וכח עשתי עשרה יריע ומברת בנביאותם ושפטל הידיע ש המשה חומשי תורה ואת שש הידיע די ששה פדרי משנה בופים אףוא ומסלת את הילי מש זה תלאוד שהוא בנול ואדוקדק בתונה וכולם ניתקארונה

יוות או ישרודי My 3: צבע מנש איני האי אשר מרות"

וא הצמר א הברגוא ע יתוע בי צורות"

י הצבוע

ושמת תמשים בו לחור בכבד מבירית העומר" ועשית מבסה לאות ווכעה על לי מאדמ לועורות שבורים וערת תחש ל יהודה נרבק ל יהוצה אומנ וון ששפל בלקטיני) ולשט אומרים אין היה מה היה אינעזר ביל יופי ול אבהוא ול שמון ומות וה בן לאוש בשם ל פנהיר שקדות טון ודה היאה איים למשה בביה הימנה המש מו ובי) ושפשה אמיל אבן קורש איה שמה והרי) אחת היתיה לה הדא היא דכת וישש מביהב: בישימשור פה מקרים מקרים מקרים כת ביוצא בו ועש המלך הת עני מול הד מוצושים מקפות לצית שי ל אנין אני איפיני ול אמי אני קאפיבי ול חונא מול הני בשבל יוקף אמ עצי קולרו) ורבים אמרים מלן דילני) הראה היולבה לשלמהבש שבר אני ועשה בה לל ערכי בית המקדש ולבנור בל ארד אומ דמובום וכת אחדים וכין וחל שלגומים גלמים הין ובין שמראה להן את השמיר נעשין כנגדן פל אחף אן ולוש אל מפלות וכל אחף אן ולוש אל מפלות וכל אחף אן ואם מפער מן דאם מפער אספטילא מן דאמ מפלות בשת לוני לי מיני ארבעה בפוין מלמעלה ירעת תכלת וידיעות עזים ואכן וכית ל אלים מאדמ ומכסה תחשים בנבדי ששן בצית עולמים ארצע תקרות דיתעא שטים היבלשבנן בני הבולה היה מאמ עלמאה עלרום מאה כך היתה מצת רומו שו ומלבר אמות אטום כמין יכוף כן וגובה ההיכל ארבעים אמה ורום ביור שבתקרה וני עצ אמה ועל בריי גובה שתי אמות כנו מוא הנקדא בית דלפא ועובי התקדא שעל בצי בית דלפא אמה ומעציבה הצי הרי שתי תקלות ועליה למעל קסו אלבעים אמה ואמר טון ואמינים בית ילפא ואמה תקרא ואמה אעשיבה ארבע תקרות ומפחה שלש אמות וכלה עורבי אמה הבל מאה אוה נגיבינן לאוים יולבע תקלות בנביי אתבענסוים שלמשכם וכן בכתלש במשכן הין קרשים מצופים זהב שביהן ארבעה פקרים יליעת תכלתל וירינששים ועדית אילם וערת הקשים הרי ארצעה פתלים הרי תמשה הביי ששה הרי שבעה ארבעה בלא קרשים המשה ביולשים ששה ביצפר מקרש מבפנים שבעה בצפוים מבחוץ בנגדם עשו בבית היולמים משיה וכותל שביעי כתלים ומן מדם ששיה וכותל שביעי כותל האולם וכך הייתה מדיר הליכן ורחבי לין המנינת לעזרו מאר אמר וזה הוא חשא

'לעוש'

לעול אי אדם ינ

שתי וף יצוע י

המוקיב וניכת

אחתננ

אללא

מקום עלשיר

נמה לאת אבעה בתלום זה לפנים מזה וציניה) שלשה מקושות פנו אשים הומל המעלבי יה אומף וין שלה לעים ממנן המש אמות ובין שני ושלישי שש אשות ובין שלישי הביעי שש אומף ואורף אושרים שבים שלים מצא שבע עשרה אמה ואורף אוש מוון שים שבים שבים וא ול שומן והוכל בעבין שלכתלים נמצא שבע עשרה אמה ואורף אוש מוון שים שבים נה האש שו וצי) שתי הפרוכות המבדילות בינו וצין הקודש אמה ואורף היוודש אמשעים אונה יכת ותשו מבי הכותל המזרחי שבן שער ההיכל שש אמות והאולם אחת ששרה אמה ארוה את עני מתל האולם חמש אמות נמצא הכל מאה אמה" מן הצפון לדרום מאח אנים שו ול חונא מעל האולם חמש אמות ומכותל האולם עד כותל הקודש עשר אמות ושתל שווא שלאהבש עשר אמורת וכתלי הקדש ששה בתלים זה לפפם מזה וציניה) חמשה מקושות כבוני ית. אחף או וכין וחללן חמשה ועשרים אמה בין בותל חיצון ובין שני חמש אמות וכין שפושושי ל אחף אן שלוש אמות ובין שפשי ורביעי חמש ובין רביעי וחמושי שש ובין חמישי ובומפל ומנאי שש נמצא הפל ארבעים אמה מעד זה וארבעים אמה מצף שכנקדו ולנות ועשית את הקרשים למש עצי "צים ומכון ובית מכפנים עשרים אמה הלי מאה אמה" ות דיתעא שטים זה הוא שאמרכו יבואן עצי שטים ויכפרו על מששה שטות" עמדים קפא ומ רב חמא בר חניפי מאי דכל עצי שטים צמרים שעומרי) דרך גדילתן תניא נגי וני עצי שטים עומדים שעומדי) דרך גריניני) אלי עומדים שמענמידין את שויים דיה עומדים שמא תאמ אבד פני בטל מבין חל עומדים לעולם לטולאי עולאים אני רב ירמיה משום ל ממעון בן יוחדי בלהמצוות כולן דין אים יוצא בהן אא כדרך גדילת, של עני של עמדים עשר אמות ארך הק שתי ודות לקרש האל היה עושה את האדנים תכולים וחודץ את הקרש מלאני) אציע אפאן ורביע מכאן ותורץ חצין באמצע ועשה לו שתי שנדיות במין שני המוקים והלנים) לתוך שני אדלים של שני אדנים תחת הק האה לשתי ידותין וריה חורץ את הקרש מלמעלה אצפע מיכן ואצצע מכאן ונות בשבעת אחת שללהצ כדי שלא יהיו נסרדים דהמזה של והיו תנוננים מלמטה ניח יהיו תמ אלראשן אל הטב האה שאין הנל אל הטבעת האחת ומה הנל אל הטבעת האחת אקום שנותני) את הטבעת " ועשות את הקרש לאש נש קרש מישכן ארכן שלשים אמה נרחבן גישר אמות וגבהו עשר אונות רבי יופי אומ אפפן שלשים

加品,为 לומן של

שמינולה מתקרון למעלה קמא

געייצה 父女代大君 ש) בכתלו

ל תכלת לי תמש

שה בצער הינולמים र्ट सम्राहिष

Asun King

מה באה עולקן בעבין שהחרשים שולקן " ביצר דיה אונציר את בקש ינשרים קלש ששון ועשרים בייונל ושמונה במנונג אבל במשרח לאחו קרשות ארונים שתחיים שעלים שעלים אות הנצומת של וניעני אינון תנורבום באישה צד גיה מעמיף את המשכן היה מעמ ארבעים אותרב עולכקף באכון (ארביי ם בדירום וששה עשר במארח הרי מאת אדעש של מאת אדעם למאת הכבר ונותן הארנים וכל קרש וקרש הין בן שתי שבעות שלצהל אחת מלמעל) שבה שתכי את הכריתים ואמצעי המכל לצריק התיבון ארט הל צינים לבצייחם אף מחום שהכליה לכנון ייות מעופה זהצ דים על יש מערבה תנאו נברתו מה להל) כלי) ורול כי "דיוכן מוי לביע אה שעשה שנאה" מי לייים אריב שני של מי לישרים שני צציתך" קלשים לפנף שמונה יאי שולתי שני אויים פנגד העולם המי והעולם הבא"

37/AH 37/AH

ומנפו 'מכוץ' ה

וכנוף ה בינוף ה עצולב

ולגונ

ונקראן בו וכג

الزاولااد معددهم

'וואנשר מצות

מאות

שבע

באי אאילי

אמיני

לצנה. לצנה

ובענה עורור

כשנין

ונוכנ

שי אינובי ביו מש אנג מוצי במר ממר מראהן בייםר כשמע לו ועשו לו משו ב אותה שונה ביול משר מציי ישין שרח לאחים ואגרבונו שלעולם איזה מקום יכילך אמ לו לא כשם שאתה פבור עלא עשה משמברא העולם וכיצנאתם גומך עד עשה האשב) וכך היה המשב) דומה בשומם "ומונים ובלאום כמשב) היו הקדשים-קבועי) בתוך האדינים ובגוף הצלעות קבועור ים בתוך ומוף הצלעות מלובשות בשר ובעולם בהרים מלובשים עמר בשבריחים אחת מפש בתוף הקרשים מעמירין אותן ובגוף איברים ובידים במיכרין ומעמירים שביהבוף שעולם ארצעה יקודות אחולי) שה בצה במשכן יריעות פרושים על הידישים ומגוף בשרו שלאדם מכומה בעור ובעולם השמים מכקי) את הארץ ושדיים ברותים מש ונקראן יריעות" באשכן אש ורוה ומים אש באדצה מים בכיור ולוח השבינה צו ובגוף ראשו שלאדם אש ולבו לוה ובכינו מים ובעולם תולדות השמים דיש תולצות אויר דוח תולצות ארץ מים אש למעלה ומים למטה ירוח מכריע ביניהם" במשבן ארן ובו תורה שיש בה מאתים ושמונה וארבעים מצות עשה ושלוש מאות יחללן שלין יותמשה וששים מעות לא תינשה ובגוף מאתים ושמונה וארבעים איברים כנבר מלא מצות יעי ושלש מאות המש וששים גידים כנבר מצות לא תעשה ובעולם שלש מאות ששים ויומש ימות החמה ומיןתים ושמונה ותלפעים כנגד ירחי לידה בין שצעב לתשעה באשב) הכרוצים כורשים כנניהן על הארן ובגוף הריחה בנעיה פרושים על הלצ שהלצ בית הצינה וצית החלמה ובעולם העופות שם של המרץ" באשני היה אנורה וכה שבעה נרות וכגוף בראשו שלאדם שבעה שערים שה אאילים לו שתי עונים שתי אזנים שתי אפים ופה והוא כנהף שבעה עאורי חבמה אַנוולם שבעה כוכבים שהן אנהמן לעולם שבתי דרק אאנים זמו שהי כובב לצנה במשפן לחב הפנם נתן על השלחן ובגוף הבטן לינימו מעלת מתוכן ובעולם הארץ נותנת מזן לבדיות במשבן הין עלין דיעות תכלת מעשה לורות ובכוף עורן שלארם אוזיין בבלמיע עורות במצח צשני גבען בנחנו בחניתן בשנון בשפהנון ובלשונו ובעולם השמים מזוינות בכל מיני צורות חמה ולבנה ועוכצים בילילי במשכן הין עלי יליעות עצים מפסים אותו ובגוף שנבר

ינני אינו יצ ואלצו צריחים אמה כנו ני) זהב ש בריחם וש ץ היהעושו

ימיתה א (जिशेषा (ते ואמהמנות שעט פעשי א אנות רוב

שלמה ואין שמנה מבא י

יעים ישנה שתין בירועם

יילגי אוליון.

שער מליש על העוד ומזיינן ובעולם העשמים והאילנות פצמחים בהרים בקעות ובמדברות והן זין לעולם במשבן שנינת היולה איתה מאירה כאף יזבערשב ובגוף דנה ונשמה והיא מלך על הבוף וצעולם האור שהוא מאיר ומנהב את העולם והוא גרוז לצדיקים לעתנום במשב) הפרבות מבדלת בין הקדש לקום הקדשים ובבוף פרעפת הגוף מבדלת בין הלב לצין הבטן ובעולם הרקיע שאוו מבדיל בין אתרותונים לעליונים במשכן הין בו ארבשה בקויים יריעת תכלת ירישת עזים שרת אילם מאראים ערת תרושים ובגוף ארבעה מינים מתנהג בה) ברישר בריח בשמיעה בראייה ובעולם ארבע פנות מדרח ומערב צפף ודרום מפשע) היובו ששב דברים ארון שלהן מכונה ומזצח הזהב וכיור ומצבח העולה וצבוף בקל פרעף שחול מפים חלב ובט ובעונם מעלה ואטה מזרח ואערב צמן ודרום ב במשכן היה הקול יוצא מבין שני הבפוצים וכגוף הקול יוצא מבין כנעי הרות ובעולם הרוח בראה הקבה ונתנה אחר הצבון ויש שם זוית שאינה מכוקה וממנה יוצא הרוה לעולם במשכן יתירות ובגוף הצבעותיו שלארם משוני) ביתירות ובעולם וצאיק ימוץ עולם ועתיף הקצה לחדש אשכן וגוף ועולם אשכן אנין דכל ונתר משפע עליהם גוף מנין יכיל במעחי אתקברות בם ופרעלות אתפם אקברותיכם עַגִּי עונם מען דכת בי הנני ברת שַנים חַדַּשִים וַאָרֶץ חַבּשׁבּ ועשות פרכת תגו רבים חוטי הפרופת כפולם ששא יששה וארבעה אינן מיובל שש ותכנת וארגאן ותולעת שני וכל אמף מהן לפול ששה הרי עשרים ואובני הוטים וטפח היה עביה על שפעים ושנים פרים היתה ניורגת נשלש עשרה פרוכא הין באקדש שני אבל מקדש שעשה שנתי לא זיה בן אין אחת עשרה פרובות אחת צרביר מני שות ואחת מנמעלה לני שבבית לאשון היה פותל מבדינל בין הקודש כי) קרשת שים עצין אמה וכין שבנו ביה שני נפתפק לה) אם עובי הכותל היה מארת הקדש אן מנטית קורש הקדשים לכיכך עשו קדש הקדשים עשרים אמה תמיאות ועשן הקדש אלבעים אמה המימות והניהן אמה יתירה בין הקדש

וחדש אקדשים ולא בנו כותל בצית שני אל עשו שתי פרופות אחת מצד קדיש

הקדשים ואחת מעד חקודש וביניתם המכה פנבד עוצי הכותל שהיה במקדש

לאשון בין חלק מוכברי מוכברי מוכברי

を変える。

ואיזכי ושיענ

יילים יילושי

אכנ ז קיטנה

אחיל מזיח

אננפ

אתכ נאש

שלקן לעם

הצהני עלני

מקרי ולבר

3)

ראשון אצל בראשות לא הייתה שפילה פרוכת אחת צלצי שנ ומצוולה הפרכת לכם ונתתב את הפרפת מחת שקצפים להיקרפי זהב שפריעות בין הק ובין קף הקדיש " הולכלת שכן אדורן ארצעים אנעה כל הריונע ונשרים אומה והידיםים בייווענוי בא מהן עשר אמות לכותל מערצי ושלשים פרושים מלמעלב שברה לקוש הקדישים ומא מקום הקרקים ועשרים למיכל ועלין מקף ולו חמשה עמחיים משופים אחב איל ועשות למקף חמש עא שני מעפ זהב ואדמתם נחשת כדי בפוני לפוער שניגלומר לף שקרושת הקלעים כקרושת ההיכל ושמת את השלושם שמוץ אל שיהא ביצי הפרכת המנורה בדירום משמיל הנפכם ושלח) בצמן מילים יישי מוזכח הקערת משוף מבין שניהם לתוץ". אני דב יצחון הרוצה שחבים יידים ושיעשיר יצפין ועימניך שלחן בצפון ומנורה בדרום ול יהושע בן למיאמלשום וירים שאתוף שאחכים מירעשר שנ הקף יאים בית בשמ עשר וַבַּבּוֹד ומאמר כּי ייהושעבן לוי שכינה במערב דמיעדר איציורי אמלית ל חמנה לרב אשי פבו) אכן דיתביתן לעפונה יארץ ישרא אדרימן ארומי דבבל דלעפונה דארץישרע ועשות מזכח מאי מזכה לשון עשליקו) יןיאה דער מצבן תנותח הדעה אחולה זכות בדבה חיים ל עשור אומ אזכח מיזיח ומיזין מחבב ומפפר היכו מזיח הינן מכפר מציח בצירות מכפר עוכות" ולמה נחשת לומר לך מה נחשת זו אֹנֹפָ שאענות חלורה היא מתמרקת פך ישרע אנפ שה) חוטאי) אם עושי) תשובה מתכפר לה) תנו רבנן שני מזצחות הן אחד זהב ואחד נחשת מזבח הזהב נאשלבנפש שלאדם ומזבח הנחשת בקונו שלאדם מזבה הזמב היה מונח בפנים שלקורש ומצבה הנחשת היה מונה בחצר שלקורש מצבח הצהב לאהיה נראה לעם ומזכח הנחשת היה נראה מזכח הזהב היה יקר ממצבה באברו הצהב היו מקטירים עלין קטרת כמים ומצבח הנחשת הין מקר שלצי מות כשם שהזהב יקר מן הנחשת כך הנפש יקרה מן הקוף וכשם שה" מקריבין בכל יום ויום קרבן לפני הקצה על מצבה הנחשת כך צריך חדם להתורות ולבקר מעשיו בכל יום יוב לפני חדון עולמים תמיד ולעבוד חותו בנפשו ובופן" ולמה חמש אמות אורך וחמש אמות רוחב למצבה בנבר חמש הרגשות שבארם

ילה כאף

ילה כאף

ילה כאף

ילה כאף

ילה כאף

ילה כלה

יל

שה יים ואוכנו יים ואוכנו הה פרוכא הר אחת יים הקוצט אבות כ שרים יים הקצט יים הקצט יים הקצט

שאף א

الطام

עין ואנץ ואף וטעם ומישוש אין בליה חמש אמות כנפר מה שברא היולו בברית עלם ביום החמישי בנייות המיב דבם יעונות וטרצים וכל חיות שבים חש בת) המש הרקשות של ויאמר על ישריבו במים" לבוע והיה המל למה הנבר אומ כנות העולם משרחה משה וצפונה ונהבה בי אל בנגף ארבע מדות שיבות אמוה צרקה חסורות ואריכות רוון" לא כנפר ארבע מדות שבאדם אזנים ועינים שלתפונה בן שומעין ורואין אפם וטעם שלמצון הגוף הן ולמה שלש אמות קונסיכן פנברישלשה חילי) בננש מחשבה ותאוה ואף דא כנבר שלשה חלקים שפארים ראש ולב ובטן לאטו שלארם אש לבן לוח בשנן אים יקוץ) תבונה דוף וחמדה בית התבונה הראש ובית האם הלב ובית החמדה הצפין. מזצה שעשה משא ושעשה שלאה ושעשו בני הגולה ושעתוף ליפשות בול) עשר אאות גובה בלאחר אהן ושה הכית בתורה ושלש אמות קומתן מקום המערכה בלצף" ומזכח שעשן בנב מגולה וכן מעתנד להיבנות מדת מרכן ורחבן שלשים ושתים אמות על שלשים ושתים אמות עשר אמות שלבוכי המדבה מה באמה בת תמשה שפחים ומה) באמי בתששה שפחים היקוף והקרנות כאמום בית המשה שפחים והשאר באמה בתששה שמחים וכן דות אומ ואלה ארות המשבה באמת ממה ממה נטפח מלמד שישט שת אמות אמה חשירה שפה ואמא שווה פאצה בנבה כלהמדבה שמונה וחמשים שפת" חמש אמ אל ורומש אמרחבו ביו מנה אמה מכא, ואמה מכא, בקרנות אמה מבאן ואמה מכאן מקום רגלי הברפים פערניד מקום המערכה אמהעלאמי מכאן אמלו מדית ארכן ומדיל נהחבן ומדיל שניכן אינן מעכבין והוא שלא יפחות מאמה על אמה ברום שלוש אמות כשימור מיום המערבה שלמצבח מדבר אבל קרנותן וישוש הלועו מעכבין וכל מדבר שאין לו יוכן ויפור ורבוע וכבש הרי של מעל שיות מו מעובין זה את זה" תכן רבון מדבח שבנו בני הכולה ומדבח שעיליף ליעשות אדוב ארב) ורחב) שתים ושלשים אמה על שתים ושנשים אמה אכת וכארת שמים עשיה ארך בשתים ששהי לתבקבונו אלאוצעת יפשיו וכול וינעזרה שרבע עשרה מרך בחרפע עשרה משב אלת רבעת לבענה ומפול שביב אינול חצי בחמה ובחין לה אמה שביב ומשלתהו פנות קדים" אי אפשר לומן שמים

נעלרו פינש פינש האנער וני אני

רואבי קלאי ועה מ

ושתנה

וף עלטו אותנה אותנה

לאמי זה הנ טפחי ושבי

הקרנ המער וארצ

אמר מזב

לחל. מקור

ועני

אזר

משרה שכפר נאנ ארצע כשרה ארך ואיאנשר לומר איפע עשרה שכבר נאנ

באים עשרה ארך אמער מעונה שתים עשרה אוד בשתם ששרה לווב דו מקוכה

אמער כהיונה שניונ והעשרה את שני שלי ארך בארכע של אוב זה מקום העוצה

וני מקום אמערכה שתים עשיותיך בשתים על הוב והא תק ממצא שיום אנינרי

רואב ארבעועשרים אנטה ויחד על אוצע ועשרים אמה אמריל החני שישונא איירי

וני מין ימא יכיל שינים על מקי בני על דות שמין הנל רפוע אל ארצים ביים בייור

ומה הנל רצוע אל ארצעית דבעין מלצעי ששינים עשרה למזרא ושופם שונים על הובע ושינים על שונים שונים לוצוע אל ארצים שונים וומה לידום הויא לה ארבע ועשרים על הפל וומים

されて

יצים אש

הנבר אושנ

ות אמני

עיניפבל

ש אמות

ב תפקים

الله مراق

זשה משל

יל אחד אה)

שוצע

שים ושתש

עה) באמו

צל שטה

א שושט

המעשים.

, בקרנות

יהעלאנג

, יפחות יפחות

אבל י

だけかい

ה מעכה

צים אמה

יציו וכת

الأعادات

מנר שינו

וידותיה השווה ארצע על ארץ על ארבעת רבעוה הויא לה הניצ שמור שמור שפרים עלטמונה וששרים שופירו ארבע אמור , אמה כונם בקוף הקובב ותמה כונפי בקוף היקוד שתים מכאן נשתים מכאן הרי שתים ושלשים אמה וכן הוא אוגותבלא אותה שביב חיש האמה והחיק בה אמה שביצ וני חצי אמה כונם והלא חמשה שפים לא מקיש אמה שלפובב לאמר שליפוד שה) שלחמשה חמשה טפקים חשב) הכיל באמה ודעי בקירוב" נמצא משתן כך היא עלה המשה טפחים וכנס המשל שנחש זה הוא יהוד נמצא דותב שלשים אמה ושני שפחים על דותב שלשים אמה ושני א טפאים עלה שלשים טפח וכנס ממשה ביפקים זה הוא קובב נמצא לחבן שמונה ועשלים אציר וארבעה טפחים על שמרונה ועשרים אמה וארבעה טפחים ומקום הקרנות, אמה מדה ואמה מסה ומקום להלי הפהנים אמה סביב נמצא מקום המערכת רוחב ארבע ועשרים אמה וארבעה מפתים על ארבע ועשרים אמה וארצעה טפחים' גובה פל קרן וקרץ חמשה שפחים ורצוע כל קרץ אמה עב אמה ובולן חלולים דתנוא קרנות המדבה תלונות היו של ומלות אזבח שה מזרק חלול כך קרנות חלולות והא מדבח אבנים שבודיתבנה חם לחמנא לא דמנח מידי ושאקיל ליה" נמצא חצי גובה המצבח בשישה טפחים מקוף הפוצצ ונאטה והנש שפניקרא היה חקודי באמצע המצבח להבדילבי) דמים העניונים ליאום התחונות היפוד היה מקיף משלוש רוחות אבל קרן דר ומית מזרחית לא היה לה יפור וציור) מערבית דרומית הין שני נקבים במ) שני חושמי

רקין והן העוראין שיינן שהרמים יורדין בהן ומינשבין ברומה לוצושן לנחל קומן ואעלותהן פנות קדים וכי כבש פמשרה היה והא תכן וכבש היה בנף לירומו שלתמו ארכן שלשים ושתום של מותב שש עשרה אונה אין האי מתביתא אהאי קרת קימא וכי נאמ ומעמצחן בקוחם לא נאמי עלא מנות מיים שכל העולה בו פונה לימים למזרח מוהליה פבש בארום" וגובה הכבש תשע ממות פחות שתות עד מקם המשרכה שעי מפשים אשנים יוצאין אמנו שבהן פונין ליפוד ולפובב ומובדלין מן המדברו מאלות נשנה" ועשית פירותין או העשבתירים שבות ני) בהן הרש) הוא בכלי ברול שמחשיק לתך שלשה רברים היה הנסביני משאש ביתה) אותנו על הגרולים ועלהשרץ בשבת ועורידי) בן את הדשן מעל המדבה יושווא מנגרפות שבונני) בה את האש ואת מדשן מילך ומילך" (מברקומות אין מבצבי) שמקבלי) בה את הדם ולא היו להן שוליים שלא יעוחום ויקרש הדם ומזלג תנין או הצנורות והשפורים שמיתפין בה את האיברים ומרותינו ול שבורפן בה אש למערכה" לכלכלין תעשה נהנ ואם מצאה ידם לעשות, כול שלפהב ענשים (ועשית לן מפבר זו שבבה שלנחשת למשני הדרך ובה ארבע שבעות נחשת על ארבע זויות השכה" ונתולה אתור תקות ברכב המי שתהא מפעות עד ברצבו שלמצבח שהוא למעוד פין הקופב בשעה שבחים מקום החום בי בי שמצרילצים דמים לרמים שנ ילחת ברכבן אלאטת עד חצון בוב לחות תעני אתן אותו אתה עשה עוב אין אזבה דורות נכוב" מכהן אתר אוג פיני בונץ אתהמזצה מכיא מנץ שלשים ושתים עלשלשים ושתים וגבהי אמה מביה חלוקי אבנים מפולמות בצולות ויושת ומציא מיד אסל וקוניא ואמרוה וטופך ודה הוא יפור" ומציא מלצי) שלשים עלשלשים בכהן תמשפים שור וא אבנים מפולמות ביפות וקטכות ומציא קוד ואשת וקונים אמחה וכבל הוא פוכב" ומביא מלבן עשרים ושמונה על שצרים ושמונה וגנהו שלש אמנות ומביא אצנים מפולמות בלי וקש ומביא פיד ודפת וקוטא ומנוזה ושופך וצה מוא מקום מאערכה ומביא מלב) אמה של אניה והבין המה וההוא מקום הקרכות וכן לכל קרץ וקרץ" כמצא כולן אטום חוץ מן הקבעות בלבד שהין תלולין ועשית את מצר המשפן וכאותה עשן עזרה צבית השומאים ועושם זיתוף העדרה בבורם

גבולי (אר) אאר ישרי

ועיקינ אמה שפצי

א) הנ ומכר ומן ה

ומרן! לעכ

טכ ר לעכ

כ)" שוניו מקנ

יוינה ויוצוי

עם: אוגי

אחל

וארזי וריא

לשכ

גבולי) עד כאן לישרף עד כאולהשם ופונין פת בינים לשאר ערפי האקדש כל ביתב תנץ מתם כל העדה היוש אוקף אואה ושמונים ושפע על מוחב מאה ושלשים וחמש" מן המדרה למערב מאה ושמונים ושבם מקום רריסת מהלי ישרד אחת עשרה אנה מקום דריסית רבלי הפהנים אחת עשרה חנות המצבחשלשים ושתים אמה ובי) באולם ולועיבה עשרים ושתים אמה והחיבל מאהאמה שמות ששהי אמה לאתורי בית מבפורת מו הצבון לדרום מעה ושלשים אושים משבים והישבה שישים ושתים א תאדביד למקום הטבעות שמונה אמות מקום הטבעות ששרים ויוושע אן הטבעות לננקין והוא הניורא מקום השלחנות שבהן מדיחץ הקרבנות שמום אמית ואנקיום הננקים והם עמודים קיצרים ששהם תולים ומפשינים שתים עשרה חמית ומוצה ואן הננקים לכותל העזרה שמונה אמות וממותר בין כבש לכותל שתים עשרה אמה ואחצה שש לשכות היגבעזרה שלע בענון ושלש צררום שבדרום לשכית השלח לשכת הפרוה ולשפת המדייתים לשפת המלח שם הין נותנים מלח לקיבן לשבת לכרוה שם הין מולחים עורות הקרשים ועל קבר בויה בית טביבה לכהף בדול ביום הכפורים לשכת באריתים שם היו אריתים קרבי קרשים ומשם מפיבה עולה לבג בית הפלוה" שבצמן לשפת העץ ולשפת הגזית ולשכת ההולה לשכתהעץ אמל שינור בן יעקב שבחתי מה היתה משמשת אבא שאול אומ לשכת כהן לדול היתה אחר שהניה) ודב שלשתן שור לשכת הקולה שם היתה בולי הבולה והבלבל נתון עלין ומשב מספקים מים לפל העצרה ולשכת הגצית שב היהה שנחדרי בדולה שלישרף יושבת יוונה את הפהונה שפל פהן שפעים בו ביפול לובש שחורים ומתעטם שחורים וווצא והולף לו ושלא נאצא בו פסול לובש לבנים ומתעטף לבציםושבה זמשמש עם אחין הפהנים ויום טוב הין עושים שלא נמצא פיסול בזרש בין אומ ברוף המקום ברוך הוא שלא נמצא פקול בצרעו שלא הבילי לשכות אחרות היונעל שער מדרחי שבעזרה אחת מימין והיא לשכת פינחם המלביש ואחת משמעל והיא לשכת עושי חביתוץ ולפני העדרה במדרח עזרת הנשים והיא היתה ארך מאה ושלשים וחמש על רוחב מאה ושלשים וחמש וארבע לשכות הין צארצע מקצועותיה שלארבעים ארבעים אמה ולא הין מקור ורב

रतर कार्य זמו שלתמי אקינאא יכן למצרח יערנוץ המדברו 美の中 מגרולים רעובוני); ארכ יון) ארכ והשפורים לבלכני 12 /35 בועבבה. **למעוד** ים שנ י עלב אין שלשים (אנות וקטנונ

ב עלשלשיו

HUM

יונה וגבהן:

ל ושופך

הקרנות

שות את

(713

ישך הין ערכוריין להיוות של ניושיאני אלבים ערים חייצוניה ויעפירני אל מלבעע ע מין צעות, יים צר והני מצר במין צע הים צר מיל במין בע הים צר ובמר בעל מין אוני החצר ה נדות קשורות ואם קשורות אים שבים מקורות ומה הין משמשות דרומית מדרחיית היא הייתה לשבת הנצירים ששם הפנידים מבשלין שם אית שלמיה) ומגליו) את שערן ומשליפין תחת הדוף מצרון שפונית היא היאה לשכת דיר העעים ששם הפהעם בעלי מומי) מתלעי) בעצים שכל עץ שנמצא בן תולעת פסולמעל גבי המזפח צפונית מעלבית היא היתה לשבת המצורעים מערבית דרומית אם לי איעזר ב) יעקב שכחתני מה היונה משמשת אבא שאול אנג שם היו גותני) "ץ ושא) והיא היתה נקראת לשכת בית שמניה וולקד היתה בראשונה והקיפות" בצעטרה שהנשים לואות מלמעל והאנשים מלמט כדי שלא יהין מעורבי) ומש עשרה מעלות מעזרת נשים לעזרת ישה בכבד חמיש ינשרה שיר המעלות שבקנים שעליהם הלוים עומרין בשיר ולא הין תרושות דא מוקפות כחצי בכן עבולה" וצית גדיול היה בעדי העדרה בעפון והוא הפולהא בית המוקד ותיה בנויבינה ואוקף רוצרים שלאב) ודקני בית אצ ישנים שם ומפתחות העדרה בירם וארבע לשבות פיי בבית מאוקף פקיטונות פרווות לשרילי שתים קדש ושתים חול ובראש) פטיפסי) מפרייל בין קדש לחול ומה הין משמשות מערבית דרומית היא הייתה בית שלה קרב) ודומית מודיה ת היא היה לשכת עושי לחם הפעם מזרחית צהונית שבה גנדן בני חשמונה את אפני ממדצח ששיקצום מלצייון עפונית מערבית בה יורדים לצית הטבילה ומיודף לשית הבצילף אלשכה שן היה הולף במקנה האולבת מחת בשקדש כולן והנרות דולקות מכאן ומפאן שי שמגיע לצית העצילה וארורת מישור מבקא שלכבוף ולפפורן מצאן ניגול בירועשיש שם אדם׳ אלא שדת בית אתים ידי לינה פולנה במהרה בימינ׳׳

ילענ

יקכי

יע(ל.

ילאינ

יזכנ

HO

מה ה

לאור

+ 44

יצל

ונמו

לעוכ

עופי

מצ

*4

331

ייואי

ולחנ

H

אומני

מרן

HU

44

414

שמים שמים שפרה ברוחן" "משר בריו נכש בלחי ורוחן" וישר עלין שילותים לפל יצא מרחם לגיחן" בער ביווצינן . דישם לטברון"

ירעם מן שמים וישלך עליהם קרחן יקבין שארית עמו ויצנה בית מנותו

ניתן עד למלפן וירם קר) משירו יעריכנן בטובו זותן לחם לכל בשר" ימלא משאלות לצינו מלא לא יחסר" יברח ביאין עדיק וכלאנזרוטפקר יראינן צביאת משיחנן וחיש צן בְּבוּעַר׳ להטייל בפרדק טוב על שעם העשר " יזכנן לעקוק מתורתו לחם ובשר" ויחזקנו במצותין דרך חיים תוכחות מנפר" יתן אהבתובלבינון ואאנן לא תופר"

כבת בינר מצוה ותורה אור ודנד היים תוכחות מושר"

ישבית שאם וזכרם ניאחם אחה

אמוש) יאמר מביר לאדם מה שיהו

זה הוא שאמורל כי כר מצוה ותורה אור אמי ל יהושע כמשלה המצוה פנד ויתוה באור עשה ארם מצוה אחת רומה למי שמצליק נר בתוך ביתן שאין משתמשלאורן יאן הנא ופיתן מה נר זהירוח מנשפת ומפבתן כך עושה מצור אם השלה אורנו יצר דע וַחַשָּא נכבית אווַלָה מצוה של בַל עדיקוֹתוֹן אַשר עַשַה לא תַזַבֿרָנַה׳ ונמשלה התורה באור מה"אור מאיר לכני הבריות שלא יכשלו כף התורה מאירה לעומקיץ בה שלא יכשלן בחטא של מעות ער ברה מאירת עינים נבל ונכ שאינו עופק בה נכשל כהולך באפלה של דרך רששים באופלה ותנא עבירה אכבה מצות ואין עבירה מכבה תורה דכת מים רבים לא יוכלו לפבות את האהלה" דא פי כר מצות והורה אור כל מי שהוא עושה מצוה כדו הדלים כר לפני הקבה וכל אי שהוא עאל בתורה מביא אור לעולם של ותודה אור הנר הזה עשירים לואים בו ומי שהנד לפנין לואה אבלבאור לואים בו עשם ועשיכים קרובים ורחוקים כך תורה מאירה לכל ומה האור תנם כך התורה שביע משה רבינן רא: נתרי לפפד היום לראה למדתי אתכם חקים ומש מו ראו: נינוני לפניך היום לאר למדתי אתכם חקים ומש מים אוינ רואי) בו ומויליקי) מאנו אינו חמר כך אי שהוא עושה משבות הקבה מחקר ממונו לכך נול שינר מצוה ודרך ביים תוכחות מופר תניא רבי שמעון בן יוחאי אומ שלוש מתכות טובות נתן הקבה לישרי ובולן לא ניתכו את על יהי ייפורים ודו הם תורה וארץ ייבייף והעולם הבא תורה דבת משני הגבו אש תנישרפן יה ומתור תלמד ארץ ישריל דכה זידעת עם לבבד כי כאשר

צע ע . מין אוני ל דרומית. וה) ומבורון יעעים בסוכמעל יות אם (" (m וונה ציןווש

ה ומוקף לשכות (ピガル היתה אנדמית "נכונית ולף במקני יל הטבילה

ות שביונים

" "בכנתנ" יוברונ

שוששם

ייפר אינן את בנו וממיך היה כי שי שבייקף אלארץ טובה עולם אכאריכה כי פר אצור ותורה אור ודרך חיים תוכחות ומופר" ביא שממוא טאמ הכל גר ש נשמת אדב חוקש בל מדיי באן אמל חול בלמה שביקש הקבה מישריל לא לעצמו ביןש אלא לויפותן הדים ששורים לפנד עלנפשותע בי הדים הוא בנפש יבפר׳ - חלב שמקשירי) מכפר על שמשות הגב שיפש בחלב לבפ׳ עולה מפטרת על הדהור הלב והעולה על רוחבם בין כאן תרוה" חטאת מפסרתעל השג גות מש בי תחשו בשבבה אשם אכפר פל הזדינות" שעיר יום הכפורים מפני עלהשו כות ונשא השעיר על את בלעונותם מש שארליקי) לפפר על נשמת, של גר שנששת אים אמה לצה נירי ביוף ונדף ביוי ני מוצה זה תורה ויכל נר ליבלי יצרך ני אדם זה נשמה דצית נד עו נשמר אדם אם שמרת את התורה נפשך ארנה שומר וכן הוא אומ שמור מצופן והיה הנכתע באישון עינוב" דא זה הוא שאנו הכיל צרופה אמניתן מוד ועברה אובנה לא נאני הפפוק הזה או כנגד מצותיה שלתורה שה) חביצות לפני הייצב עד מאדצוא ודאה כמה ה) מביצות שאהני שאן הצה אתנה למדי ערופה אמרים באף מה העורף הדה מכנים אתהכקף לפור ועורפן ובודיקו בעם ראעונה נשניה ושלישית כך פרשה צו נאמרה כן וצרורת פהעם ובריףצר ומה אם פתולה זו הוא משהיר עליה בשלשה מקומות שאר ככל המצות החמון ות האמורות בתורה על אחת כמה וכמה והלכף למהכדי לזכות את ישרף שעד שהץ שמיקין במצור הוא משוה אותן על מצור אחרות שמצות בוררת מצור תויע לך שהוא כן ביון ייתשות משת פלפלי המשכן דכת כבל פלי המשכאלים הקצב למשה אל יישבין ישרו צטילי) מן המעות שהזביים על פרשת בינות הערה תעות ולא הניה היצלה לאחד אן העדיקים בינל אן המצות ולקים לצוב על בלקיחה דבה והקהן איף ננה תל ליקהן שיקהן במחיל בא בזול ולא עשוק וכת בי אני עי אובב בשבי שונא בזול בעולה ואתה תצור אה הל לפי של ועשית שלה) ועשית אנורב ואת המשב) ונעשה ועשית את מצר המשכן שומע אני משה בעלמן הוא ישום מנין ללצות שלותן תל ואתה תצוה את בני ישרף ויקתו׳ הרי זה בנין אב לפולן מה כאן משה מצווה וישרל עושי

אף ל ויקר, טהות לא עי

משה | משה | מכן | עלי)

טחוף לא ל

טמי שמו

אנה וטע

הגה ליה

למנ

וכות יהוצי

למנ

עב

יזבוי

ן האן אן

טא

למי

עניי

יינתני תנגע צרים לא אמנכע עולה ענ השג יים מפני של גר ילינגלי. שלים. שה הוא אן פנגף ציצות אתוכקף ולתורת אן כל יי לדכות טגצוה رروح יצריילכ צטל אן במחיל יה הענה ת מצר מות עוני くせい

יוקחן עלך שימא משה גדבר עליך" אף להלי משה מצווה וישרא עושים ניקחן אליך אמל שעול בר נחמני אמל יוניכן אליך ולא פלא לאורה אני צריץ שהאורה שלי היא רכת עועה אור בשלעה וחול ושהיבה עמיה שביא אמלן הקצה לא שאני צריך שתאירו לי ילא בשבילך ובשביל אחיד כשאיתם נכנוץ דפית וצבוא משה אל אהל מועד וכל בדאת יבא אהרץ אל הקדש בייצא בו שלחץ בצפרץ ומנורת בדרום אמל זריקא אמל דעור לת לקכילה אני צריך ולדליוולה אני עריך עא ואכלותו אתרן ובעץ יערך אתרן אתרץ ובען " פיוצא ברושש לביינום וני שקופום אמימים לתוכ שקונים מבפנים אמומים מבחוץ להוציא חבה לפשם לא להפנים אורה אני צריף " שמן זית לא שמן שומשמין ולא שמן אבושף ופרן שמן צנונות' שמן זית מזיתן מיכאן אמרו שנשה זיתים ובהן שנשה שלשה שמנים הזית הראשוץ מברברו בראש הצית וכותש ונותן לתנד הפל לי יהודה אנמ כביבות הפל זה ליאשון שען בקורה ל יהורה אנמ באבנים זה שניתודיוטתן וטען זה שלישי הראשון למנורה והשאר למנחות" זית השנ מברגרו בראש הגג וכותש ונות) לתוף הפלל יתודה אומי סביצות הפל צה ראשון טען בקורה ל יהוףה והוא באצנים לה שני חדר ושח) וענון זה שלישי הראשון לאנולה והשאר למנחות" זית השנישי עשנו בתוך הבית עלי שילקה ומעלהו ומנקבו בראש הקב וכותש ונותן לתוך הפל ל יהודה אומ סביבות הפל צה דאשו) טען בקורה רבי יהוצה אומ באבנם זה של חזר וטחן וטען זה שלישי הראשון למנורה והשארד לאנחות׳ ביאשון שבראשון אין לאעלה ממנו וושני שבראשון והרדושון שבשני שוי) השני שי משראשט והשני שבשני והראשון שבשני שוי השנישי יזצשני והשני שבשלישי שוין והשלישי שבשלישי אין לאלישי שוין והשלישי שוין והשלישי שבשלישי אין לאלישי שוין והשאר לאנחות אברב נחמן בר האים לאנחות" אף האנחות היה בדין שיעונו שנין זית גף מה מנורה שאינה לחבילה מעונה שאי זית זף נכנוות שוין לאפילה אינן דין שיטענן שאן גית זף לל זף כתית למאור ולא זף כתית למנחות ותנן תקועה ולפא לשמין אבא שאול אומרך שנייה לָה רָבֶב בעבר הירד) ופל הארצות בשרות אלא אפאן היו מביאין שנ

וישברו וווב נתועה דיור משם משה מבנה מהי שנה תקועה אמ ל יותם מתר שדקילי בשנן זית חבעה מצויה פה הדוומה אומ למי שמן זית לצ שהיה קימן אורה לשולם של חשוא אלין היונה לעת ערב וה עלי זית של בפיה ובו נמשלן ישרים של זייתריענן יפר פרי תאר הרא ש שמך והוא ראש לכלתשמנים בך ישריו ראש לכל האומות של קיים ישרי לעו דאשית תבואתה וכל דבר שלשון זית יש בישרו כמותן מה צית זה אין נושרים עלין לא בימות החמה ולא בימות התשמים כף שרול אין מופקין מן הצרקות מה הצית הצה אינו מוציא שמנו לא של ייי פרישה כף ישרול אינן עושף מצות וצרקות לא על ידי יפורף וכן כתב אם הדבקם איבשותו מה מדית הזה מובחר מכל השמנים כך ישרו מובחרים מכל האומון מההדית הזה את מערב אותן עם כל מיני משקין והוא עולה למעלה מכול) כך ישראל בשה) עושים רצונן שלמקום הן מעולים על הכל דכת ולתתך עליון ואומי ננתנץ ש אהיף עלים אה השנם הדה ושבו הרבעה וצרים שמן זית זף בתית בך ישריציש בהן בעל תורה ובעל מצות ויש בעלתורה ואין לן מצות וישבעל מצות ומיץ לן תורה וישבה) לה בעל תורה ולאבעל מעות ומיצה מהן חביב בעל תורה ובעל מצות מה הצית הצונ תחלתן מד ופופן מתנק כך ישרי בשה) בגלות ה) אתמרמרים בעול מלביות ובשנהאלים נמימן לה) של נעיות חלב גנים ושף אלפים תינקי מה הזיינ הזה עד שלא יבשל יהיה אר כף ישרשען שה) חוט אין ונדבקים בקשות, יתין מתערמרים בצרות ובשעשים תשובה נענים ונשענים בבוראין ונושעין שנ בצר לך ומיצהן בלמיצ האלה ול" עד למה למרך שבילן שיהיו זכין שיל ברוניין להביחיון חורן ובנהין מפונעין בעונות נאמ בה חשך משות משות וכשיבוא מניק יהיה זיי בניהם עזירהשמש של וזכון בחשוך אייף ' זף בינוע" בתיתל יודה אוה אין בתית לו בתוש" בתית למאור ואין פתנית למנחות יכול יהן פתוש שה פעול למנוצות חל יונשר) פלת בלול בשמן כתית אם כן אה תנל למאוה מפני החסבון אתי מסבון אמ ל עצור הצורה חסל עלמאון להעלת נרתצוף שתהא שבהבתן עולה תמיד תאני ראמי בר חמא כלהפרנילות שאמרו חכמ אף מדליקין בהן בשבת אין מדליקין בהן באקד ש

משוב גאינ

מויליר כפיני

ייסן ק מפני פשמ

מיילי

בטב, בי) ע

מעה

לאיני שאיי

מקכ

ונפתי

רע ע' ורם כ

יפי) י

, AH

ץ ליית מ

לרין. זוטר

175

הננד

אוהי

יועיר

משום של להעלרן כדי תמיף הוא תנולה והוא אמ לה כדי שתהא שלוכת עולה איריליה ולא שונהא עולה עלידי דבר אחר הפשהונם משה מדליקין ובשה אין מיניקין אין מייליקין לא בלפש ולא בחופן ולא בכלך וליישבנילת האדן ולא בפתילת המדבר ולא בירוחה שעל פני המים לא בשפת ומוצעשומות בשע) מין ולא בשמן שריפה ולא צילה ולא בחלב ל ישמעל אוצי אין שיילאן בינייני מפני פבור השבת וחכמים מתיניין בכלהשמנים בשמן שומשמים שומים פשאן צנונות בשמן דגים בשמן פקועות באיטרן ולנכט ל שרפספושיאן מויניקין עון בעמן זית בלצף הנורצגן כל ון שאמרנחני אין מולקונים בטבת אבל עושין בהן אדורה לשבת בין להתחמם בנגדה בין למשתמש שוורה בין על בבי קרקע בין על גבי מנוחה לא אפרו אא לעשותם פתולה לנר בלביו: ביי מעה אביי מרבא שמכים שאמרן אין מדליקין בהם מהוא שיתן לתוכן שאכלשחד ומדליק מי בדריכן דלמא את לאדלוקי פעיניהן אמ ליה אין מדליקין מה טעם לפר שאין מדליקין אמ רצא מעלות שאמרו אין מדליקין פה) מהעעם לעישאין האור אסכסכת בהן שמנים שאמרו חין מדליקין כים מה שעם לפי שחין נמשבין אחר הפתולה מנהבו שלעולם אוים אוכל שמן רע וקך בשמן דע ואינו יפול להדיליק בשמן רע שאיצו דולף מה אם דברי הרשות כך במקום מהוה לא כל שכן מה אם בשר ודם כך מלף מלפי המלפים על אחת כמה וכמה אמ ל יהושע ב) לוי כל השמני) יני) ללר ושאן שית אן המובחד את אתחון ביקחי חה אר נוחדר אמישחי וישומשלי אמ האיי נפיש פחוריה טפי פיון רשמשל לובן יהומני) הבינים בין לוי הוה מחדר אמישחא דיית אראשא אנג תאיי ציל נהוריה טעי המציים ולי משמעים יפין לדי מאן זית מן המציים היבי להן לגבל או לעש) תיו שמער זוטרא כל השמנין יפין לדיו ושמן זית מן המובחר בין להבל בין שמות בר זוטרא מתני הש לל מעשבים יפין לפין זינגן יאן דת מן המופקר אמרב חננו בל השרפים יפין לאין ושרף בשב יפה מכול בלעלת נר תנל תנן כל היוצו מורעץ אין מרפיקין בן על סשתן בלבד יוני ל שמולבר ל יצחק כת להעלת נר יתור שיערן לומר אין לף עושו שלהבת עלו פשתן לפן אין מדניקים ערות המערכה

אתון יפיר וכו יטאנים: ל שנשו בימות אלוואן: לול אום בלהאומא 75 (ואומ' טתית יעל י ייל בעל בגלות العالم נעאין الالك) עבזמי -(45%) באשל (אור ואי)) לתית עלאאו

י חמא

रतमा

אבן דתאני ראפני בר מתנה בחיי שחונה שבלו מפקיעים אורכן ועושים מהן פתלות למקדש ותנן מבלאי מכנסי מהשמחה מיניה השמעיש אותן ובה אהין מדינייץ מינייץ בשמחת בית השמושה יוא המעלה ני תמיד שיהא כל מערבי דולין תמיד בשמחת בית השמושה יוא הימילה להעלה ני תמיד שיהא כל מערבי דולין תמיד ינאיף אף מששת רוניום אף בטומאה" באהל מעד מחוץ לפר למה נאנ לפרשו וישבאווית שוייל אועד נכת משלה וניני יודע אכשמונה לפרבת אם קששא לפתן פשואת אומ מחוץ לערכת הדי ממוכה לערכת חתר מן הפתין משן אנושו שנוברה ברסום והעלה) בצמין ומצבה הזהב משוף מבין שניהם להוף שנשוניהון עומוא בעליש הבית רחוקין מן הנתח שני שנישין אשר עלהשי שרות של לכלבאי העולם שהשבינה שרויה בישרץ אם תאמר לאורה הוא צריף ישלא כלאותן ארבעים שנה שהלבן ישרף במדער לאהלבו לא לאורן דכת וש הלף למני יומ בעמ ענן ול דא עדות היא לפל באי העולם שהשכינה שורה בישרף מאי ערותה אם רבא זה נד מערבי שנורני בן כמדת חברותנה ממנה היה מדלין בה היה משיים יעדף אתן אברן ובטן מה הלללפי של אל מולפני המנורה יאירו שבעת הנל יכל יהא כהן. אחד נכנם בשבעה נרות כאחד תל להעלת נד תמיד אן להעטת נד תמי וכונ לא יהא אחף נכנס בשבעה נרות אכל יהן שבעה כהנים נכנה ונוב וגבעין ובית עולפים בקת עולם חק הוה ממי שאג והיה העולם" בררתם שינהות הדבר לדורות מאת בניישרי משלעכור דא לדרתם אפנ שאין לנו מקדש בעונותינו הדי בתי בנקיות ובתי מדדשות' תנוא פלהרמי בהדלקת בתי בשיות ובתי מדרשות שובה למלוכה דכת ונד הולוד את דיש ואים

הוליד נורא נוצעו

1200

Hate Toron

שניר, אשתי

להליכ ילויה ב

אפנור ייי

יונמן) י ארונני

יונה מי העולב

ומילף

תלית כני ל'

עמך העולב

300

למנ במנו

במנן

הוליד את שאול ומלויהי איש משבשש ששו שואן אביו אשו עמו ולמה נורא שמני נד שהיה שחליון נימות בפיש משורת ומשוע שמושות לבך זכה וייכאו מצען שאולי מאת בני ישנה לישת ישרי אבליאוא אור ושמו שלוי אור שולבושן אור ומשרינין אש להש ובניקייה שביבין זיי נור ושוויו שלא של האדי א ואינו צריך שנורה דית לזכות אתישרד אמ להם מפהיאויתם משבפות שעולם מיה אני לאיר לכם ואחשיר לאומות ועולם של שי הנה החשה יפוב לפיין שלי ההרים ול והוא בבבורו מאיר לישרף דכת לא יבוא עוד שמשף וירחף לוג מופפרו יהוה כך לאור עולם "ר בושעיה בשם ל אפס עינורה ירושלם ליעשות כמו כצים לשל אומות מעולם וח) מהלבין לתורה ומה שעמיה הלבן בוום לאורד ומפרים לנפה שרחד ל יוחנן צינו בי ענוך ביור היים פאורך ניה אור ל יוחנן ול שמעון בן לקיש אל יומן) את חדא ל שמעון בן לקיש אמ תרת" ל יותנן אמ לאחד שהיה מהלך שם ומרומי חמה עין אחר והדליק לו את הנד ופפה ובא אחד והדליק בן מת הנל ופפה אמ מיפאן ואילד איע ממתן דא לאורו שלפוקר כך אמרו ישר לפע הקבה רבון העולמים עשיט לף מנורה בימי משה וכבתה עשר מנורות בימי שלמה וכבו מישו ואיפר אין אכן משתענין דא לאורך באורך נקאת אור" ול שמעון בן לקיש אמל תרת ל שמשט ב) לקיש אבי לאחד שהיה לן ב) והזמין את האורהן אני האלך לבנו בערצונך לשעוד עם האור הים אמ לו לאך אמלו ועם מי אתה רשבושי יומר לו עמד כך אמת היצה לישרי בי דצונכם לפעור עם אומות השומות התומות התומות השומות התומות השומות השומות התומות התומות התומות התומות התומות התומות התומות התו חשולמים אל חש לבי לפבר דע אמ להם הקבה מבני מה תמרו כדי חני להן וראי אין אינם כויאי לפעודי עמהם אמרו לפנין לבן יעונמים ובל אלון בְּמִנְעַמִיהָם אין אנן חפצים במנות היפות שלהם ובנצימות שלהם ובמי אנו חפצים במנות היפות והנעימות שלף" ול שמעון בן לקיש אמ חודי ל שמעון בן לקיש אם להיה ל שמעון בן לקיש אם להיה לו בת וכא אחד ותבע בה ולא היה הגון לה וכא אחד ותבע בה ולא היה

المنافقة المنافقة

י)פענון (494) לפרשעו サッド יפינין מש धानके ह י עניינו ペンナメバ דכת וש ל בוערץ היה מדילו*ו* ומ יתירו תמיץ אן ינים נכעל) אואו (מנ עא ועושו ; היו משתי) שלצהצהה לפי ראשה

הוא דוליך לרצות עינה ולם"

יירת אנני ירמל

יר מיש

הבו) לה וכיון שכין אחר ותכעיבה ומית ממוץ לה חמי אכהרי דאתא מורף בך אני היצל לישרף מואיל ומושי הוא אורכבי ואורכם הוא אורי אני ואתם כריף ונאיר כעיון קומי מוריפיפא אינדף אמר איוא פאשלו ישרי בציית דכת זית לשל פולת כ ינה פרי תיוע מדי של שמר ונמשל הידב ננד של נד עי נשמת אדם מה דרכן שלש לישרי הינת בנד ובן מחידי שניהם באחת כדאת הידבה לישרי בני קומי אוריפי פא אופר אמי יידער המוציה המודים ומהם בירה אורים יוצאה לשלם אורים אומרי ושש לשחר חלובי שקונים אטואים שקונות הין אטומות הין מקטינות מבננים ומר השות אפשון שבדי לבוצא אור כלעולם ל ברטיר אוג ומלונם לו ולאילמין שמששים מת הין הת כן דא כה הלונות ביות אטומות הין אטומות הין אקטינות משמשם זארידים אם לוי בנוהג שבעולם משמשם זארידיבות מפחוץ כדי להוציא אודה לעולם אמ ל לוי בנוהג שבעולם ואניה אדם באהלו ביתועושה הלונות אקטינות מבחוץ וארחיבות מבפנים כדי לוכוח אורה לתוב) אבל תלתותין שלמקדש לא מיובן דא מקשינות מבפנים ומרחיבו מצהוץ כלם להועיא אורה לעולם אמל ברביה ממקום בית המקדש היתה אות יוצאה לשולם ואה טעאיה והנה בצוף שיהי ישרול בא מדרך הקדים וחולו ביוול מים צים והשרץ היאירה געבוריו ואתה היחרב אל את אהר) אה לע שהיה באשוו שנתנהקק אהרץ מעותן ניעשה של וכאהרן התאנה עו מאף להשמ לכך אמ המות אל ב למשה הקרב דיף קבבהן למו דתר אה אהרץ אחי ואת בנין אתן מקיש אהרץ נפול נ לצמם אירים בנים לאמרים אלאי שבדילהים שוור אתוך בטישדי לאה ישרי דיאים לשרה ארושה הטים האוש אות לא עמל בעל השדה לא בשביל התבן יומי ששמל לא בעבילי הקש אות לא עמל שא בשבילי אמרה לה) החש המירשה ביון שהביע עיר הגורן בא הרוח ונשל את המוץ נשל בש השרה למוצר ורעו הכל שלא עמל על בשביל היושה כך ישרף בין האומות מצרים ונכנן באוצר ורעו הכל שלא עמל על בשביל היושה כך ישרף בין האומות מצרים אומרת בשבילי נברא העולם בוש אומרת בשביבי נברא העולם בבל אומרת בשבילי נברא העולם כיון שנגלה הקבה וגיל את ישרל בנסים צאותות ובמופק" וקירשם ונתן להש תורה ומצות ועילם עלכל האומות דכת ולתתך עליון על פס

四门 יפלב

3 (3) הרי הנף

ועל . ומיה ה וושרים

קאש ר וחלע

יוען.

ומעיל אושינ ארוכי

שולה עלוד

אותן ואתה

ועוי **

מנוים אשר עשה ידען הכל שמנה שולם משמת בשלישרד ומניץ שנמשלן ישרד בחשים יפלנבטנץ ערימת חשים מה החטים הרן עולה שמשבהית מולושהן קמח עולה מה מולת כך ישרי תרומה לעולם דבות קדש ישל פיב ראשית מישונה שרבלוי תרומה לשרף דכת בעת ההיא הבדיל ער את שבני הלני שרע יששות ושה לשרע בני דברל אביול אהר) לביודי שו יודע יודע לכך נאני מתוך בני ועל . מו שוון: בראשופיהיו אומרין דגן ביהודה ותבן בגליל ומוץ בעבר הירדי חזרו לומר לא השורה לני יובן לא תבן בבליל דא מוץ בעבר הירוץ ולא כלום לבתנו לי של איות שים ש הני הוא קיים לעולם: אחרים נרב ואביה דעל ואיתנגי בראי אחרים לשפור ששישב ואריהוא לעצמן בדאי שעזר ואיתמר לעעמן ועשית בגדי קדש הלשל קחש ישל אין קדוש בער והמשבן קדוש דכל וקדשת את אהל מועד המצבח קדוש ששל והיה המצבח קדש קדש והקרבנות קדושים דפלת וצאת תורת האשם קדש קדים חוא וישרת קדושים דכת פי עם קדוש אתה לשי לה ואהרץ קדוש דבת ועדל אהרץ למקד וארחיבות אוש קדע יכוא קדוש וילבש בבדי קורש וישמש לפני קדוש בבית שנקרא קדוש א היתהאות וקריב קרבנות קרושים עלמיבח קרוש ויכער עלעם קרוש לכך טומ ועשית בגרי ועשית בצרי קרש לאמרץ איאיף לו בברי כהן גדול והן הנקראין בגדי זהב יך אמ המון און שמונה בלפ כתנת ומכנים מצנפת ואבנט ומרבעתן שלפשתן לצנים וחוש) נפול ששה והאבנט לבדו ניקום שו יר ואינו דומה במעשין לאבנע לכה) הדייוש ומעילואפוד וחשן וציץ" לפצור לפיה אפתן אמרו בגדי בחונה מצותן שיהיו חדשים נאים ואשולשלים פדרך בגדי הביופם היו משישטעין או מקורעין או ארופין יתר על מדתו או קצרים פחות ממיתו או שקילקם באו בדי עבדיתו שולה הין משוחקין או שהין ארוכין ופילקן באכניו עד שנש שבודתו כשרה וכלבגד מבגדי כהוכה שנעטה צואי אין מלצה אותו לא מניחן לפתילות ולובש חדשים ובברי כה) ברול שפל בונדים אותן ואתה תרצר אלכל חכנ לב בן שליב) דק מהבלי העולם וממולא בדברי חבמה" ועשן אינצבויי אהרץ לקיש לפה לו כל צמן בבריק עליהן בהונים עליהן וקרושים איינאת בהן אין בגדיהם עליהם אין מהורתם עליהם ואנה הצנדים אני יעשן

世がと ום נרף מית לישו יכו שנש 外外发生 אה טעמיה אנננים [אינעיו יחטינות שצעונה ש כדי לקכנא

כרן למים שהיה באשת ליש אלו) למה

ישציף ה לה) הווש न रर्गिदर्ध יטים מדין

אות מצרים אומרת

ות ובמונילו ין) על כל

לרבות כל בגדי כחוטה מכאן אמכן שלשה מים בקדי בחונה הן בגדי כהן הדיוט ובשי שהב ובגדי לבן והן ארבעה כלים שמשמעש בהן כהן בדול ביום הכפורים חשן זהשל לבוי ואפור זה שעל בפו ופתיפין ואעיל שהוא לובש אותן למעלה מן הכתנת" וכתנת תשבץ שחיא משובצת ועשויה בתים בתים כארימתה כמן בית הכוקותי מיצנפת דו שלונף בים על ראשו כמו שנוכף על השצר ובנין צונפי) בה במין כובע לבף נקראת מבצעות' ואבנט זה שחוברו על לצו" ועשו בגדי קד לאה אחי לרפות מציץ והמכנקיים" ולצני לפל לי או בביי כהן הדיוט וה) ארבעה כשת ואכנקיים ושבעת ואבנט" תנו לצני מעשה בגוי אחד שהיה עובר אחורי בית השנקת ושמע קול תינוק שהיה קולא וולה מכל אנו יעש חש) ואם ומעיל א אנ למי הצבור הזה למי אמרו לולבה בדול שהוא עומד ומשמע על קבי המזבח אמ אלך ואתגייר על מנית שאהיה פה ברול ואשמש בכהמה ברולה על גבי המאו באלו לפני שמי הזקן אנ לו ביידני על מנות שאמיה כהן בדול ואשמש בכהונה ביוה על גבי המדצה דהם באמת הבטן שבידו ואמליה גודא בישא וכי לת מספקא בישרף דנסתפק באומי עלמא צא לפני הלל הבידן אמ לו גייריני על מנת שתשימו כה) גדול בייריה אמ לו בלום מעמידים לפני המלך דא מי שיודע שבסיםי מלכות לף למד טבפיםי המלף הלך וקרא ולמד פורת כהנים כולה ביון שהביע למקכא הא והצד הקד יומדב אמ בהן אקפא צה על פני כממר אפנרו לו אפולו על צווד מלך ישנא מיד נשת חותו הגר קל והומר בעצמן אני ומני אם ישרף שנקראו בנים למקום ועלוו אמרה שבינה ואתם תהיי לי ממלכית בהנים בייקד עליהם הפת אומ והצר הקרביוא אני הגר משלשות שלא באיני איא בתורמלי על אחת כמה וכמה מיד עקפיים אותו הגר שבעולם ינוחן על הצקן אנולו כל ברכות שבעולם ינוחן על ראשך שאלו לו באת לקתל ישרי הפצנותו של שאוי בקשת לאצויכא העולש הדה ונון העולם הבין ענות כות של הביאתני לחיי העולם הדה ולאיי העולם מבא נולדו לו שני בנים אחד קריו לו הלל ואחד קרא לו במליע ומין אוריי) אותן והם יקוון את הזהב אל לבא אני לב מחסיה מנין שאין עושין ל שלרה על הציצור בחחות משנים ול והם יקחן מבאן אמרן אין עושין גבאי צריים

נחות . את הי וכונל! אחר ע.

ונועיב

מפול כ משילוי מעיל ע מעיל ע מעיל א

יוראיי שיינא ו נאמב טאניה

מצופ כרוקד ועושה חשבי

עלין כ של שי שלדה

משה (אצי

וקמע עלכת כתי נ

נחות משנים ומאי שררותא אית פה שמששבני) שלים אפלן בערב שבתי את האפור ול תכן רצגן ביצר מעשה הזהב שבאריתית מאפור לווח חוט אחר שלהנב וכופלן עם ששה חושים שלתפלת וכן הוא עושה חוצי אקד שם ששה שלארהמן וחושי אוף עם ששה שלשני וחוט אחף עם ששה שלפשתים של וראשו אתפחירוביוב היצץ נתולים לעש ביל התל וביל הארג וציולי קולע השני וביתוך השע מולושף שחוט הזהפ מפול בתוכן וחוזר וכופל הארבשה ועושה אות, הוע אחד ונגצאודוטיה אפוד מו מפול בתוכן וחוזר וכופל הארבשה ועושה אות הוען בפול ששה אשדד שמונה ושילשנים עשר פרכת עשרים וארצעה חשן ואפור עשרים ושמונה: שש משה אמ אביי דיכל ושבצית הכתנת שש ועש מל שש ניעשו את הכל שש ואת במושבת ששואת טא המל שש ואת מכנפיול ואת האבנטול ומצנפת ומגלעת אחתק קראיי בבברי לב) כמה האון שיתה חף לגומית שיתין שלפוץ וחד שיהין שזורים וחד שיהא חוט) בפול ששה וחף לשארי בגדים שלא נאמ בהן שש וחף לשאר מינין שלא ואמבה) שש וחד לעבב: מעשל חשב אמל לעדר שלוקמי) במקום שחושבין ל מוציה אומ לוקם מעשה מחש לפיכך פרצוף אחד חושב מעשה אורג לצי שך שני מצופות שתי בתפות חב ול ביצד מעשה האפוד מהחיל ואורג בגד יהיה ריובו מחותב כבו שלארם מפת לפתו וארפן מכנגד אצילי הידים מאחורין עד הרגלים ועושה לו כמן שתי ידות יוצאות באריב לפה ופשה שחוברי) אות בה) וה) הנקראי חשב האפוד וחוטן היה כפול אש אונה ועשרים כאו האפוד של וחשב אפרתו אשר עלין פאנעש אמנו לה זהב תכלת ול ותופר עלין שתי בתפות כדי שיהין עלברביבי של שתי כתפות חצ והיה לו וקופע בכל כתפי וכתף אבן שהם שש אושקעלביע שלזהב שנ ולקחה את שתי אבל שהם ואטתה על שתי האבנים שבי של ששה על אבי זו כתולדותם וששה על אבי זו כתולדותם שנ האצי אאחת ול וכותבין שם יופף יהופף זנמצאו חמש אינברים הנתנה באבן זו ואמש ועשרים אותיית פאבן זו וכך היו בתובין ראובן לוי יששבר נפתלי גדיהוהף עלפתף מיאמת שמעון יהודה זבולן די אשר בניים בל התף היאמער וכלכך למני מתי שתעמון לו זכות) שלשבטים צבניקונו ובייניותו בכניקתו לו שמות שבחש)

الماري الالله الماري الالله

לרל". בוסות' י) כובע ** יבעה ניאה かかな ומעיל א י המצמ などになが יהוני גדול מספקא ל שתשיאנ מלכות איזכא מא אלך ישנא מלום ועווו הקרביון ציים אותו निमध् पृष לאבצל

איי העולם

(AIK ("

ענשיץ אי

My 143

שנתרן על לבן פצישנת יכוה מזין השנינה וביצאתו דו שמות שבאסוד שנתון על שוני לתצין כחי שלא יכוה מזין השפינה עשית משב זהב מיה עשה פסל פרש. שתישבעות אחת של מעלה פראש הבתף ואחת למעה אן הבתף למעלה אחהם ורות) שוני עבוונות שב בשבי טבעות שלמעלה של ושתי שרשרת שה לעם ומנילה אית שרישול אעל על ומשי ועשית חשן משפט אלמד שהוא נעשה לוין וכן אות אותי אשותל בן במש האורים בקדר המורים לא שומ דא במשפט האורים מבוויבטרן ששיין למלחמה שואלין באורים ותומים אם לנצח אם בינצח שם נאפי השץ משפט העשה חשב כאנ אפץ מה אפוף זהל תכלת וארגמן זתונשו שני ושש אף האש) זהב תכלת וארגה ותול שני ושש מה אפור חוטיו משמונה ועשרים כך חושי חש) משמונה ועשרים " לבוע יהיה בפול מבאן אתה אומ שהו אורק בקד חרכן אמה ורחבן זרת וכופלן לשנים ונמציא זרת על זרת מרובע" ומלאת בן מלאת אבן יהיה קוביע בו ארבעה טורים שלאבנים טובות כלאבן מה) מרובע היה ומושקע בבית שלזהב שמקיבו מלמטה ומארבע רוחותין שנאשבצים יהב יהנו באלואתם וכלעור מה) שנשלשה אבנים שנ עור אדם פע וכדה והשה משני נפ שם ויה הניורהני לשם שבו ואחלמ והטור הרביעי תרש שה ויש הרף שנים עשר אצנים כנקד שנים עשר עצים של והאנים יוצרו על שמ בנישו שתים עשרה עלשא ואפתח עלה בי באל השבטים של פתוחי הותם איש על שמו היה בותב על אודם ראובן ועל פטדה מאעון ועלברקת לוי ועל נכך יהוא ועל פניד דן ועל יהלם נניתלי ועל לשם בד ועל שבן אשר ועל אחלאה יששכר ועל תרשוש שבין ועל שהם יוסף זעל ישנה בנואן אם יאמר ארם אין מן ין פי בינו בינול שלי יצחה אברהם יצחק ויעקב בתוב עם גאום על עם באום על עם בינום עם באום על עם בינום עם באום על עם בינום בינום עם בינום עם בינום יה בה צע על יבל של נעל על משרה על ושתים אותיות שלימות כדי שתריה בה תשובה לכל שאלה ועשית עלהחשן שתי טבעת זהב ואומר ועשית שתי טבעות זהב ופצה וקל על שתי קצ הקני על שפתו אש אל עבל האפף ביתנ מלמד שהוא עושה ארבע שבעות על ארבע זויות שלחש) שתי

וניינית רוה כור תעיכת

הטכני שלהע בטבר

עבות ולוקח

文字で

האנד ג'לי

את ר שעי

されて

גדיר וענל

נער ניעו

אשא

נאון נחנ

ביוני

שלמעלה היה כות) שהן שחים שחקושהם של ועשית על החש) שרשת בבלת ול ווינת את שתי עבתות הדהב על שתי הטצע שלקעות שקש) ושתים שלמטרה ווה נותן בה) שני חוטין שלתפלת של וירצקו את החשוב בשופל אל שם האל בעל תפלת ולקח שתי קצות העבותות שבשבעות החש) הצלעות ומפנים בשבי משבעות שברתבות האפוף מלמעלה של ווחת שתי קצות שתי משבעל משוש שה מנש ונתת על כתפות האפצ ואחר כדי לוחח השרשרת שבששום שופר שבינים מטפעות החשם העליונות ואחברם כדי שיהיו דבוקים זה עם זה שומות . שביני עצותות זהב יורדות מש כתיפו מכא, ושתי עבותות זהב יורדות משל בתיפושות ופוקח שני הוטו התכלת שבטבעות החש) התחתוכות ומכנים) בפונישות בשום התשתונות מתיות איבילי הידים ורוכשן לה בצה כדי שוהיו אחופרין שלשתיים החשץ מעל האפוד וכל המציח חשץ מעל האפוד ומפרק חיבורף דרך קלפול שפה יישנמצא בשלופטי האפור עם החשם יהיה האשם על לבו בשווה וא אפור אמשוריו חשב האפוד קשור על לצו תחת החש) ושתי כתפת האפודי על שתי בתפוידי כי ונתרנה אל אש) המש ונמצאת זכות שבשים עומדת לו בבניסתו וביעותו את האול ואת התומ אימתי הוא עושה דין הני אומ בשעת המלחמה לא שיציאין למלחמת הרשות עד ששוחלין באורים ותומים כדי לידע אם נגמר דונה שלאומה זו ליפול ביד) או לאן ובן בן מאלים נעלה או לא נעלה ונקרא שמן אורים ותומים אורים שמאירים צפריה) תונייצ שמתמימים דבריהם שבך אמרו גדירת נביא חוזרת ובדירת אונים ותומים אינה חוזרת ואם תאמר מפני מה לא השליאן דבריהן בגבעת בניאן לפי שלא המחיבו אם לנצוח ואם ליחון ובאחרונה בשתקפימו הקבימו עליה) שנש אמר ש עלו בי מחר אתנגון פיער שואלים הכה) עומר ופנין כלפי הארון והשואל עומר מאחו השואל אומי אעלה אולה קעלה ואינן שוע בקול רב ולא מהדיהר בנפוף א שוע בקול נמוך במי שמתפלל בינו לבין עצמו ומיד לוח הקודש לובשת את הביה אוא מביביל בחשץ ורואה בן במראה הנבואה עלה אן לא תעלה בין תיות שבולטות מן האשן כנהי פנין ומשיב לשית ואומ לן עלי או לא תעלה והי) שוים) שני דברים כאחר נאביים

"וצע" אב) מה) צלאשצאו לה והשור י מש התי מ בנישו איש על לנפך יהוא יששכר איט אין מן עם גאום: אחא שנש ימותפיי ב ואומר ב אל עגל חש) שתיו (世)

7387

オテド

ווצש

"Also

JON

我かり

וקור

השחו

כלמי

הרוט

132

ענפו

水水

נע.

שבי

34

מתי,

פתר

3/17

שש

リガ

五五

KX

הייה

けり

אי) ארוב יכון לו דין אוור ואין מוד ימוש לישיי באשון של הייפגירוני בעלי אועים און הירף שאל הַאָשֶׁר שָׁצע עַבּּחַבְּרַיִּאשָר שִי יִיף וה אי אַמַרע אין מרוזירן לו דיאימון אווי של שלא מפצום משצישו לו כקיר כין שיוינ עשי שלא כפואר מזר ושי כפול שליונים בירוני בעליין של בידו ויחמר שי יסקירו ואם הוצרך הדבר לשנם מחודה פשושוש שישו לויד ביע לאמר ארדף ארדף ארדי הגדו האה הא שוקנו ושמר יערים פי פול תשה משל תעילי תכו רבים ביצי אותיות ניאות ליוחג) אומ בולפות ולישמעם באליים אומ מצטרפות ביצר בולטות צדמן שמומרין לו מן משמים שלם של עיף שליעקב אאותיותין שליעקב לאר שללף הש שלהודה מכה) קוראן שלי שבו שלוערים לו מן השמים אל תעלה צולט דף שלאברהם למד שללוי מן של של יום של של יום של של יום של של יום של של של של יום בי שלישים שלישים לאר של זבול הישליה והים והבה קורא אל תשלה יום צו מצשימות נעקרות אותיות די ונעשות זו אצלצו תיבה אחת ברבר זה נחובלקו ובשבולטות אין בולטות כולן באחתיות אות אחר אות בדי שחים התצה כמות שהיא לצי שוש שמות אותיות) שנות ואין הציוכן שווה פאן אליעם עאיאל נתנאל אלנת) ודומה להן וחלן בולטין בולן באחת אינו יודיב אא שם הוא" ואין שואלין לא בצהן שארבר ברוח הקודש ושבינה שורהעליו ומן שאינו מדבר ברוח הקודש ואין שבינה שורה עליו אין שודים בו ובביתשני אעני שלא היתה שם דוח הקודש עשו אורים ומים כדי להעלים שמונה פגדים ואשל שלא היו נשאלי) ביהן יונשא יהיין את משים בני ישי אה אהר) כהן גרול אף בנון נהנים גדולום יכול יהו פהנים ברולים פבים בדור חלל והפהץ הגדורה מאחיו כתאמשל אחד בדור ואין שני בחנים קדולים בדור אם כן אה הוא זה של ויפל שריו לושאים איש פשא אפור בד לא שריו נושאים שריו אפור בד היו נושאים לא אפור מלפהם גדול שאפור כהי באול להב תל בי איר ותול של וני ושה מן הבדי בנבד ומן הלוים הין חומרים אותן שהיה שמה שביא לוי היה וניומ בו נער ההורד אפוד בד וכן דוד חמור אפוד בד לננה הין חוקרי) אותו בדי להודיע שהביני למעלת כה) גדול שמדבר ברורן את משתש בני יש בשתיה אחר אן השצטים עושה עבירה היתה

האם) ששמיו אוקוץ עלה געשום ששוני וששו אושה אותה ויודיע שמעבירה צמות אשבט ואעיל עלין לורלות עד שויוע מי הוא משלישביים ודען אקונו יו ועשות את מעיל האכור מעיל שחוברי האפור שלמי ששי לשם השעול יחוב ואמני כד ים מחזיף לובש אית האפור וחברו בחשב האפור לכך נקרא מעילוויופור מלמד שווא ניורו בולנתכלת וחוטים בפולים שנים עשר " ארם בינישושים שו מפנד שפין נאות בינחלת ארוקתן ולא היה לו בית יד לא נוצין לשני מכצים שוות הגרון עד למשניפדרך כל המעילים ואינן מחוצר דית כנגד כל הפוון שלשי ישל הקורעפי המעיל לוקה של לא יקרע והוא הויין לכל בגדי פהונה שהקור שישישיי השחתה לוקה ועשית על שונין רמו תכל וארג מביא תבלת וארגמן משלפישו כלאי) אשלשתן שזור שמונה עכף נות בשולון משדר וכל מקום של ששדר יופיה החוט כפול שמונה נמצאו חוטי השולים ארצעה ועשרים ועושה מה) כמיץ רשפים שלא נתחו פיה) ותולה אותן במעיל ומציא שבעים ושנים זוגי) ובהן שבעים ושפים ענפולי) הכל זהב ותולה בו שלשים וששה בשולי כנף זה ושלשים וששה בשולי כפף א. והזוג עם העכבול התלוי בו שניהם נקראי) פעמון ונאצאו כל שולין משני צדר" פעאן) וראון פעאן וראון של פעאן זהב ורא על עולי המפביב קביב בקימטריא שבעים וארבעה הוו צא מה) שנים לשני מינים לפעמונים ולרמונים נשתיירושנים ושבעים ראונים ושנם ושבעים פעאונים וכל כך לאה לפי שאמרו הנכנם לבירג פתאום שנוי הוא לפני המקום ואינו מדרך ארץ ור יותנן אמי ואפילו לציתו לא יכנם פתאום וכה) גדול הוא מהירא על נפשן שנא ישרף עשה לו הקצה תקנה שישמע קול הפעמונים והרמונים של ונשמע קולו בכניקתו ובייניותו" פיצר מעשה הציץ היה עושה טם שלזהצ רחב שתי אצצעות כני היעשה הציך היה עושה שם שנזהב רחב שתי אצבעו ופותב עליו בשני שטין קדש לשי קדש מלאטה ולשי מלמעלה אחת כשר ופעמים פתצוהן שטה אחת והאותיות בולטות בפנין הופר אתהאותיות מאחורין והוא מודבק על השעוה עד שבולטים" ושמת יוהו עלפתיל תכלת היה נוקבו בשתי קצותיו ופתיל תפלת למטה אמנו נכנם מנקב לנקב כדי שיהיה נקשר במתל בנגר העורף והיה על מצח אהר) ונש חה את עו הקדים

de process ועורכקור 会かい בונטות אמשמים (H) 41(H) שללויתו 17.P1 1 ME SHI でてりず ול פען なながより יעליו ומן ני אענט אים ואענ ر) دلمائر بلالمالي 43% 3E את שהיו

לל כה)

でして

TE TIGHT

とから

יל מיתל

MA NO UNIT

מלאד שהוא מר צה על טומאום יון שום ופינשל של בנומאה מוא מרציויה על שומון התכום שאם היה הפון עמא משושחת התהום בלהקורצנות שהקריב נרצוים) כשא מרצה על טומשות רשבים מיתרעים של והיה בכל מצ איה ושא אהל את עול הקרשי אשלאינוארצה על שושאית חנאכלים ולא על שומחת האוש שני מא בטומחה ירושה של משפץ הייתה משועות הדהויה צעצור שהציץ מרצה עליה ותי הציץ ארצה אות ששונים שומעל מצחן של והיה על מצחו הנמיף לריבון להם לל ער הפונפת שנשי מולאדי שהיא נעשית משומצת בתים בתים פדרך שיוניהי) הכבדים הקשוש ובית ידישלה נארג בפר עצמן ומחברים אותו עם בוף הכתונית בתצירה אנו משכן ואין צברי הטדי ל שמעון בן לקיש אומ דן מעשה מחני והא בגדי כחנה אין ששין אותן מעשם מקט דא מעשם אורה אביי אמ לא נערכה דית לציו דישלה) כדתפא בית יד שלבקדי בחונה נארגית בפני עצמה ונדבקת עם הבקד ומקטת עדפקת וד ורחשה כרוחב היד ואורף הכתנת עד למעלה מו העקב" מצנפת שש המצנפת בין שלפה) גדול בין שלכה) הדיוט ארכה שש עשרה אמה והאבנט רקום כצמר של ואבנט תעש מעשה רקם" ורחבן פמן שלש אצבעות וארכן שתים ושלשים אמה" ולצני אהים ול דין בהנים הדיונטים עושה להן אובני בלים בתלות ואכנקים ואבנטים ומבבשות" ותלבשת אתם ומטחת את ומשת עשה להן אלואים כדרך שעשית לאביהם "עשה להם מצל בד המכנסיים לי) שלבה) גדול בין עלפה) הדיוט הם ממתנים פדירבים שהוא מלמעלה מש העבור קרוב מן הלב עד פוף היכד שתיא הארכובה ושניצים יש להן ואין להן לא ביונתא שיל בית בשונים או או אני במין בים בים ומין על אהרן מעלבנין בין בשעת עבורי בין אות ארג אוער צמחים הל בבאם אל ארג אוער צמחים היא בארינה" ברתניץ ביקרי להונה היוצא בה) בארינה אפור ובאקרש בין בשעת עבודה בין שלא בשנת עבודה מותר אלמא בגדי כהוכה ניתנו ליהנות ביום שמע מינה" ובאדים אקור והתניא צעשרים ואחדבן יום הרגריזים דילא למיוטד יום שבקשן כותים את ביינימקדש מלכסנדרום מקרף לוחליבן ונתנן לאם באן והודיען לשמעוף הצריק מה עשה שמעוף אביין לצש

בארבים לאבים לעורי זעורי

תיולני בצית שלתי שלתי

וויין ג גרצי-היום

אינגיא מראיר

אנאי וויצ

לפלי מכלו

נגני הכ

לציי אכ

加少

20 14 11

שויישקונה ונתעעף בהן ומייקרי ירושלם ששי שושקות שלאור ביריכם וויי מהלפן במוצילם יוצלו מהלכים מער זה והללו מהלכים מצריזה שרישוצה שמורחשורשה שעלה עמוד השחר אני להם מי הללן אמרו לן הללן יהורים שמרדי בקשון שחונה שדים פשוב זייוה החמה כיון שראה את שמענן העדיק ידי ממרפצונו ומשפושלו אמרילו שלך מיול שכמותך משתחות ליחורי זה אמ להן דמות דיוקני שלש מחנה משות לפנה בבית מלחמיני אמן לאם למה באינם אמרף לן בית שאנו מתפלל בפו שלף ושלחלותן שלא תחרב ברים הכלף באן להתריבו אעתכן להם אמ מני הללן אמרף ליכופששששי לפניך אמר ליום הדי הם מפורי) בידכם מיד נקבום בעקביהם ותלמום בשבים והין מגרדים חותן על הקוצים ועלה צר קנים עד שהבוען להר גרצים ביון שנישו איר גרזים חרשוהן ולר עותן פרשני) פררף שביקשן לעשות את ביופעי המעומעות היום עשאותו יום טוב׳ אי באית אימא בגדים הראויים לבגדי כהונה קאמותי באית אימא עת לעשות לשי הפרו תורתוך ולא ישאן עון ואתו מלאד שבל כהן שפר מחוסר בגדים אן יתר בגדים הרי הוא במיתה וחולל עבודה" חקר עולם חק היוא אמי שאמי והיה העולם בל ולארען אחריו אהרץ צכה לבטו ובנין לדורות" הדצר אני תעש להם ול אמרב ענני בר ששני למה נפמכה פרשת בגדי בהוסה" לפרשת קרבנות לומד לך מה קורצנות מבפרים אף בגדי כהונה מכפרים בתנות מפפרת על שפיכות דמים דכת ויטבלו את הכתנת ברם מכנקים מכפרים על גלוי ער יות דכול ועשה להם מכנפי בי לכם בשר ערות מצנפת מכפרתעל גפי הרוח בדיל חנינה דאמל חכינה אמ הקצה יצא דבר שכבבה ויכפר על מעשה בובה אבנט אבפר על הרהור הלצ אפיפין אין ייניה יכל והיה על לצ ביים אם מכפר על הדינין של ועשית חשץ משפט אפוד מככר על על דכל ואין אכפר עללשון הדע אמה קבה יבוא דפר שבקול ויכפר על מני עזי פנים דביל הטא והיה על אצח אהרץ וביל התש ושיבח אשה זונה היה כך ולה קשיא לשוף הדע ושפיבות דמים לא קשית אי דאהם מעשין בלשוף הדע נגעים באיף עליו אי לא אהנן מעשי מעול מכפר ושפיכות רמים איילא ידיע מאן קטלה מביאין וצה 'הדצר נה הוצר עקלת ערותה ואי ודיע ולא אחלרו בית בתנת מכפרת

שיוני הכית לעולם עד דברך נשם בשנים וכי אינו לעב עארץ דיתה לפי אונו אשר אינו חושריבן אם אום לעופה איד הוא מביה ואם אומ לרעה הוא תולה אותה שמא ישבר כשובה ניםן לאחרץ פיתה ולא חצר בן של זהיתה לו ולזרעו ארו בדיית כל עולם ישישושרערף כעם צעול ואיצון הוא ויבר נורה הוצר היוללל נקרא שה אה וייוארומי משהפורים שהכרשה משה האיש וושרץ אומרין שירה בשה זה לי ואנ וקבלו התורה בשה אנשה ומשה מש בירובים ולא עשו עבל אית בשה ויצא העגל השה וילד אשה מן המשיע שבה שום דד צוהר מזה ולא טתבפר לישרים דא בזה זה יתנו ולא נתכפר לאהד) אינוש אינים אהרץ ובטו וישרו מקוים לזה ואמר ביום ההוא הנה להיכו זה ני ראינן נטרש אארום אא בזה מיזה בא מארוש וישרף נפנקי) כזה ובארום הזה אלן שלום והמצכח לא ניקדע דיא בצה וצה אשר תעשה על המצבח אהר) לא ניתקדש אימשיה וצה הדבר אש תעש להם לקדש אתם בואשראה כמה בדולה קדושרב בה) ברול שאי אפשר לא נמלאך ולא לשרים לראות פני שבינה וכה) בדולהיה נבנסי ששמונה כלים והמעילקולו הולך ומלאפי השרת רועדים מפניו והיה נפנם בשלום ווצא בשלום לפי כך אמי הקבה למשה אני קרוש ומהנותר קרושים קרש את מהלף אמור לן שיקרש את עצמו לפך נאמ לקרים אותכי כבוד גדול חלק מקצה לאחר) שקראן מלאף שנ בי מלאך ער עצ מוא במה ליולא לבמות לפה) ליולא במא הוטוי לקח פר אחד בן בקר שיכפר על מששה השל ואילים שנים בשציל שני הות ששיבר משה" תמימים שהין תפימים שנ תורתעי תמימה" ולחם מצות וחלת מע צל בשמ ורק מצ שלשה מיני הקם יש במלואים מצות ומרבבתורקים קלת חשות אתם כל המנחות השאות בשלת צאות חטים חוץ מעומר התשופה שנורים ואנקת שוטה שהיא יומא שעורים וגיעה שני שלאר שה) טעוני בלי והוא הדין לכל המנחות שלא וצאו אין בכלי ואת אפרץ ואת בנון הן ורח עת אתבמ יכול בכל שהוא הל ורחץ אר בל בשרו במים מים שנל בוכן מופש בה) מר להלן אניבעים מארתף צאף ולקקת את הצג והלבש ביעד פדי לצי שת הצגדים לוצש והאבנסיים תרולה וחוגרון למעלה מפבורון מעל מתנון ואחר כך לובשאת מכרנון

ואחרה וקושר ועתי)

למי) וחחשי מעינ

המצ למצו נמי)

והיור קציב מציב

כנגד

וער. טטי

477

כנר

10! 7%

ושו

74 14

13

**

3

WH などか योग है ואכומי התנרה K K יר לאמר) יינו זה ניי が、数 נתקדש אטת יהנגנק ישלום אל אולף, ל לאור) ולא בצונ ציל שני אם מצות בתורקים :עומר ונתרג פא וצאן א נכחץ מאן טאן ירים לוצע ת הכיבנו,

מחר.כך חוגר את האבנט ככבר אשים שיש ששיפו פרך על בני פרך עו שקשור וקשר ועלהאצנע מכורש בקצלה לא יחקרה בישני שמחשעמדיעין וכך קשל יונתן ב) עדיול מני תנבי אים ותרגם ועל לצצהון ייסדון ושוולם יכוסף באצנפת כמי) כובע" וכה) גדול אחר שחוגר באבעע לובש אות ששוולועלה משלשושר וחמש וחובר בחשב האפור על המעיל מתחת החשם ולפי שר בקביו בשולמונור מעיל שחוגרו על האפוד ואחר כך צונף במצנפת וקושריה של בשלפים איניל שחוגרו על האפוד ואחר כך צונף במצנפת וקושריה של האפוד ואחר כך צוץ למצנפת ושם היה מניח מפלי בין אין למצנפת ושם היה מניח מפלי בין בין למצנפת ושם היה מניח מפלי בין למצנפרנ ולקחות את שמ המש ויצ צק מן השמן של ראשו ופף שיום של במי) כי יונ" ומלארת וף אהרץ ויף בער דברים הלבן מלואים לאהרי) ולשכורי והקרבות את הפר לפני אה מוע ושמר ול זה בני) אב לפל קרב כות היחיד שמשושם ממיכה ושחטת את הפל לפר עו בען אב לפל הקרבנות שהן בשחיטה - ואושה מדם הנד' שלשה דמים אמורים בבלשה הלאשון טעון מת) ארבעקרנות וזריקה כנגף היפור חשני טעו) את) שתים שהן כארבע השנישי טעון מתן בהונות ואישות ומתן שתים שה) כארבע" (וניתה על קדנת המל באצ אי) לך בכל הקדבנות אל" שטעון הזיית ים באצבע יא הטאת בלבר וניצר הוא עושה טובל אצבעו היאניל הקשולה לבודל בדם ופומכה באעבעותבדולה מכאן וצבודלמיכאן ואחטא ויולד פנבף חוףה שליןר) וכן הוא עושה בכל קרן וקרן ומדייכן הוא מתקיל עולה בכבש ופונה לימנן ומהלף על הפובב ונורט בקרן דרומית מזרחית תחלה ומחרכך בקרן מזרחית צפונית (ואחר כך בקר) צפועת מערבית ואחר כך בקר) מערבית לרומית ושיירי הדם שופך על יקוף דרומי מערבי של ואת כל הדם ישם שי זה יקוף דרומי את כל החל את במום ומית הפום ומית הפום ומית הפום ומית הפרוב או אצבע היבר על הכבי במקוק ובית הכוקות ואת היתרות שו אצבע הבבר על הכבי ואת שתי הכליות ולא צעלת שלש ולא צינילת אחת ואת הא והקשורה המצבחה מעלים אמיןטיר) אש עלוה) לרבות חוב שעל הפקלים" ואת בשר הפר ואת ערו מלצער שהוא מחתבן חתבותחינפות על מבי המזבה" בעורן והוא הואי לפל חטאות הנשרפות" תערף באש אש מכל מחום להכשיר

ילהשבר עלהשבר ואינו צופף ואינו צופף

פל העצים לשרימר) מחוץ למוונה שומע אני חוץ למחנה שכינה לל חשאות הוא ארי הוא בכל חשאות השביפות מה להכל הוץ לשלוש מחנות אף כאלחוץ לשלו מחנות ואות באול חאח אתון מצשמע של איל אשיייע שהוא אחף אל לצוב לישני שאם הציא בתשויל אחד לא בפר עד שיביא שני אינים" ושחטת את הא ול של שוארור בשר השול אוא אאור ב) חוץ מן ההפשט יכול אין בן הפשט ילל עלה הוא הרי הוא פכל שנופר אה כל העולות טעונות הפשט אף זן טעונה הפשט" חטאת קורנטרני לשולם שבל מקום למה שחע את דומנה לקניגור יצא קניגור נכנק דרו)" ולקשת מושל פש למה השלועים דומים לפני שפרע חובו ועשה יום טוב פך אהר) שכין פיון שאקריבן חטאתם ועולתם ונדצו של דית ניחה אשה לע הציאר קרב). שלות שישובר עלין ועשו יום טוב" ושקבית את הא ולקחת מוי ונית עלתבוך א מששלאודץ שהוא גדר התמצעי וכי מהרים ובניו טעונים מתן בהונות לה ללמדץ היאך משהרץ את המצורעים ולקדות כל הדם אש ע המ והצית על אהרץ מקור הצית שלא גמר קודוש אחד וצנון את בחברת בדם עליהם" ולקחת מן האיל החלב העלה ול ושמת הכל על כפי אתרי ללמדים מישף מעיפין לחם תוחה ויקבן נגיר וכיעד עושים נותן החלביים על ידן למטה וחצה ושוק למעלה ממנו ושתי הכליות ויותרת מכפר למעלה מהן והלחם למעלה מכול מעוף מכול לפני עו במדרח וניצר הוא מעיף אופיד ואביה אעלה ומוריד" ביות אות החזה אידה הוא חדה כל הרואה את הייריוע למעלה עד העואר למטה עד מברים וחותך עמו שתי צלעות אירוך ואיני ומיה לך למנה ברוף שאין מקרק שבר כלפרוה ומה אם מעה רבינ שלא שיאש מיישש מיילים אחר נטל חלק אמנה אהר) המשמש בכביום על אחת למי כשני כשני בשל אהר) ל מביר שכה) בדול מתרבה בבגדים פדרך המשחה בבביר מיש ולב הפה) ביצד מרבין אורלו בבקרים לופש שמונה בידים ומושפין וחוצר ולובשן למחר שפעיר ומים אחר יום של שבפת יצ ילב הל ופשם שרבוי בברים שבעה כך משיחה בשמן שבעה יום החר יום וחר עבר קורם שיתובה בבהרים כלשבעה או קורם שימשה כל שבעה שבורתו בשתה תואיל וניקרצה או נאשה פעם אחת נעשה כה) גדול לכל דבר"

אכן יצ אפופר הציין) איין) ב

לבני נגבני יאכב קרע

כקורי שהני זכרי

לבל הכלי הכלי

מור

1%

אני פכ

למ רוי,

.9

ツル

-ואות איל הפלל תקום ובשלת אות בשרו לישות שלי במקום יויוש בעזרה הא אם יצא רוזיץ לעדרה כפקב ואפלאהר) ובני את שש היא שור בשום בשירה אף אפילאן לא היהא שא בעשרה של פיתה אהל מנעץ" אושל תופיאם בפר בישי והוא היין לכל החטאות האשמות שהכהנים אוכלי) וישרי מיתשנים אור שה שוכל אין) לו דיא מלואים שמן צלא רעשה עלישמד שאר העאות ותפונות שווי שלור ש יצור מעין היל פי קדע הם כל שהוא קדש לותם לא רעשה על אכילינוי יחשוויה מבשר הצמ מלמד שהמלוחים מומרץ בשריפל והוא הדין לבל מקריפים יצמר יאכל ליתן לא תעשה על אכילתן אין לי על המלוחים שמותרץ בלחים שני חדשים מנין הל כי קודש הוא אין לי דא נותר פגול מנין חל כי קדיש הואפל שפור בקורש ליתן לא תעשה על אכילתן אני לישי אל תהא בצירה שוה חלה שששבי שהרי נותר אחד מבופי תנכה ולא לפוינובל, שא מבדרה שווה דאמ ל יותבים יפל יציווי בן לני אתיא קוש קויש פיתיב הכא ושרפת את הכותר צאש לא יא פי קוף של המש שי ארי קרון שי הלל ונפרית. ועשית לאהרץ ולבנין בפל מלמד שהמלחרם "אפר חטאת תעש ליום כל האמור בפרשה זו ובפרשת קרב) נשיאים הבל מלואים הם וחיר) נוהגי) לדורות וכשם שהקריב משה מלואים למשב) בך היוריב שלמה מלואים בחלוטר הבית וכן הדריבו בני הגולה לחנוכת הבית וכן לעוצר לבן במן שמפורש על ידי יחזקל בל הנבע במז יודע מלמד שהמשבית מקדש דבר הרארים אין לי דא מזביח מנין לרצות את הכבש תל במזצח יקדש" וזה אשר תעשה ל יוםי הגלילי אנג שחוף של כל הנגע במדבח יקדש שומע אני רברים שה) לאויץ למצצה ורברים שאינן כאויין למו אני רברים שה) לתניין יישוביים שני לאויים למלצח יים בפשים מיוחדיין דצרים שני לאויים למלצח יים למזכח" ל עקיבה אומ בתוף של כלה נגע במדפה וקדש ראויין למדבח ויברים שאינן לאנים למצבח תל עלה כה עלה מיוחדית שהיא לאונה למצבח יצא דבר שאינן לאני למצבח" בתוך של כל התבע במש א למדנן שהמדבח מקדש את הראני לן ושנין שהכצש מקדש את הראני למדבח ולמונדיונ ומני) שהכלים מקרשין את הרארי להן הלל וקרשת אותם והיו קרש קרשים כל

אוץ לשנו

秘》

天宗大

עלה הוא

קטאת

דלו)"

שף אנהל)

75

भर भारत

(לאד)

א ממץ

יול החלב

איר וכיע

,וותלת

אוא ש

הרואה.

י איני

Avy

אחת למנ

שפררך

אורלו

יום אחר

אן שבעה

יל שצעה

"75°

4

הנגעבהם יקדש כלי הלח מקדשים את הלש ומידות היבש מקדשות את היבש מין הלה מקושין את העש ולא ממות העש מיודישות אית הלו כלי קורש שניקבו אם עושין היאנין מצאופירן שהיי עושין וכן שלמים מקדשים ואבלאן דיין מקדשים וכן אין איקישין וא ביווישיי בצשים בע שנה א היא פרשת תמידין האמורה כון ובחומש שבקורים שיבוצינן לרע" עלה המוד לדרתיכם פתח אהל מועד ל ישמער פנו שלרייותנן בין ברוקה אומ הריהוא אומ ויקה משה יוצי היים וישם באבנותצלצוינו לעולת חד פיני שחיא שעונה שליומני) לעולת הדוכות שתישש כל יתלשלושתמיוי לידוניכם עלות תפניף העשויה בהר ביני הקוש עולת הר פיני לעולית המדות מה מולת הר פוני טעונה כלי מום עולת הדודות תשען כלי אן לי אלא מולב שפי לרצות את בול קל שאת התורה לעולה למנ לתנואת ולאושע ולמלואים אשריקוב עי אין משה ביתר שיני ול ליכות אונבולן שכולן טעוני) כל" ונועדתי שמה לצע ישרף ונקדש מכבריי לי יהודה אומ ביום שאני עתיד ליתועד בסאני מתקויש בכ ואיזי זה כיום השמים היא מיא דכת הוא אש-דבר יבי וקדשתי את אורל מושדי ואת אהרץ ואת בעוף מקיש קרושת מקדש פקדושת אמין מה קדושת אמרן לעולם אף קדושת מקדיש ושבנת בתוך בני ישרף אן שבינה הוה הקדש" אני אני הוצאות אותבי שעל אנת בן היצאתם ממצלים להשרות שבינרלי אני שי אירית אני בעולם אפת ואני בעתם הכא מקשר קטרת מדבת הקשרת ביה שנות של אמה ברום שתי אמות והיה מונח בין השתפה המשור משור מבין שניהם של ונתר אותנ לפני הפרכת הקרי של מיל של אות עשה להקעיר קטורת בכל יום ואינגרלי מין שלשחר ועם תמיף שלבים הערצים וכמה מקטירי) עלין צפליום אשקל באה דינרים המשים בביור וחמשים בים העלצים וכן הוא אום בבקר בבק בחים את הנרות ופשעלת אורן את הנרות בין הערבים יקטירנה לאם לא הקטירן בעורית יקטירו כין הערבים אפילו היו מציר") ואין איונגין אינוראיזבא ינולה ילא פין פורוג בן מעבים" רטרת תמי

אף בי וקטיו קיטרר בין צוג

יישור לי עולה זה יו חטא עלו

הזרה לושר צוקנ

עובי עליי

נטר לא ישי

7? 73

物外班

לבין שלותות מבאן אמרו מצבח שנעותר אף בשבת תעיף אף בטומאה" וקטירים קטורית במקומו" לודתיכם שינהג הרפר ליוכות ועלה ואנחה בין שלתיחי בין שלתיבור ששרת זרה בין מסירה בין יתורה" ועלה לפישהוא מתמי בשאת שא אורים בין אנחת יחוד בין אנחת צבור" אלהיודישיבטי ב) ביוד לחטאת ואיללעלה יכול מיום מתקדונו שלבי שם זמנן דען שלאיל אמ ל יוסי מה אני מקיים לא תעלן עלין קטרות ארב ושלבי מפור היא ופנר אמין שליקיניפו עולה שיערף הבית למעטה זן עולת יום הכמרים" זה יום הכפורים כת הכא אחת בשנה יכפר עניו וכת לכפר על בני ישרי אפל חטאונם אחת בענה מה להלן יום הכנורים אף כאן יום הכנורים ישר עלון לדירות לרצות זים חטאות הנשרפות שה) טעוני) איתן קדנות על-ששברו הזהב" קדע קדע הואלע מלמד עקוא מקדע דבר הראני לו ושתיבודאי לו שה תומר במדבח הזהצ ממדבה הנתשת" "אמל אבהוא כת ועשית משב אקטר קטרת וצפית אותן זהב" הצפוי הדה איני יודע כמה שיעורן אם עם עובי אצצע אם על עובי עפורן אם על עובי חוט בוא וראה כאה שנים הקשירן עלין ישרף ולא נשרף שמונה מאות ותשעים שנה חקר אחת ומפני מהי לא נשרף שהוא מכפר על עונורניה) שלישרצ אמל אבהו מכאן אמרו כל האומ ישרל נזקקי) למיהגם אינו דא שועה ומה אם מצבח שהוא בפרת) שפשרע לא נשרף ישרא עצמן לאפלישכן בנוהג שפעולם הזמגין הכלן פשהן עושים זקוגות בשעה שהן אפיקים בכבשן האש אתנף כופר האור ייצא ועמנבו בריה שהוץ דומה לנוכבר ובריות קורים אנתה שלמנדר מרמן ונכנס לאור ואינו ניצק ישרא שמכניםים תורה לת לאע שנ הַלֹּא פֿה זְשַּ בָּאָע נאָפ עי (א פּל שׁבֹּן וכֹּ) אַתְּדְּ אָנִי וִפַּנִיִּרִיהְּ לֹּא יִשׁעַכּוֹבַ בִּי בְּלֵּא יִשְׁעַכּוֹבַ בִּי בְּנֵי וְשִׁ לֹא יְבַּעֵרָ פ) יאמר בעל הרחמים" בריך רחמנא

ישייע)

ליתועד

אינגרני זְטיריי סיופי הוא זערצים

("118)

שרת הלמיץ

מרעות להים נגד תיביי בן אשת ואברלנן באוליי בש ונעלה על כל אחדלני׳ משפור לפכן שיח מרוליי יאדין שועי ויקשע פלולי ירושק לפיי ויתמור גורלי" יכוכן פעמי לביר תמושיבני יהי למשבבלי ולכל קהליי יז בכר לחזות במדי זה אלים ימהר בביאת תשבי וחבלילי י אזיין במעשי אנטה שלום לי" אן כן יאמר שלום יעשה לר"

ייים קרננן בריצט וצגירה" אלליק ניגע ולא לצחלה" וותלינו אויביתי ותבפה אפלה" ישוערה לי אין ישועתה לה ליף "

ישלא לשבדינו יצרי וקעלה" ידק מלאנו כמש דות עלו לפ" יתכנו לראש לשם ולתה לה" תבוש ותאין וצחנתה עולה"

בכת דעים אומרים לנפשי אם שו לוצאה מפה"

יה הוא שאמ הכיל רצים אומרים לנפשי אין ישועינה לו צעהים קלה דשמועצר אמר ורבכץ ל שמוע בר אמי כתר קרייה מיואב ואחיתופל רצים זה דואב ואחיתופל ולמה הוא קורין אותן רצים שמין לצים בתורה ביוצה ליצחק מאי דטל אוה קונר מיה שוחל איה סופר את באברים אית סופר של דואג שספר כל האותיות שבתו וקולים וחומכים ידה שוקל ששקל פל כתווום ובהומים שבתורה מהוא איה פופר את השברלים אמל אימי ארבע מאה צעיי הוה בען דואק ואחיתופל במקדל הכודת שמי שיהוה אוצי דואב איה פופר את המגלעים הוה פאעי בים מו משום אוה פשיש צה שלש מאות הלכות פקוקות' מהי ששונה מוקות באבדל הפורח תופה ביה הבידים לחצט לצוא הוא מבאעי ואמ רבי בין לב קראו דיור בין בין נבין ופניםוף קראון ושיכן ולמוף קראן תלמידן מטן שתראן רצו דכת מתה אמש בעובי מלופי ומיציעי חצירן דעת אישר יותנו נאתיק כוד תלמדון דיכל גם איש שלומי אשר בשותי כו לכך נקואן לצים באורה" אומרים לנסשי אומרים לדניף ארם שעצה את הכושה והרג את

הרועה

ארנה מ שהגנה מוטב לך

לארפו עמיםר

44

לו בילה כ

יהלם" ועל (ו

沙南

וישפל

ויעפל

אני שו ישל מ

לפני ה

זכות

כיום ר

אטאוי

ברי נו

לאת.

学

4351

1115

באומי.

H 192

הרועה והפיל ארניטרף בחרב יש לותשועה אין ששל לוצילה כלה אנידור ואַנֶה ידי אותה משכמותה עמה) וכתביו ציכוריכך ואמרות מות יושת הטלם והנישר באבן בוניי שהקטת עלי בזכות אבותי בבוצי שהחזרת אותי למלביותי וארישומושיתות לשונות חוצ לך הראת ראש נתונה לי הלף דאש על ידי מון הנציא ואש בפ שי בשיושיים וו לא תאות ורבכן פתרים קרייה באומות העולם ולמה הואיןורים שושים שלפו אוון עאים רצים אומרים לנפשי אומ לישרו אומה ששמעה מפי ממשום לישים לף אלי ולפוף ארצעים יום - אמרה לעבל עם יהיף וש יש להן שוועב אין אישורני לו ביני פלה אמרוישלי ואתה עי אתה הפכמת עמהם וכיתבת בתניתך ואמרית שבח של יחרם" מנגן צעדי שהגנת עלינן בזכות אבותינן פבודי שהשביתה שפינוקישים של אצת וששו לי אל ושכל בתו וארים לאשי תרות שהיינו הייבים לך הלאת ראששום ישו תלי כאש על ייי פושה דבין אמרת כי קשא את כאש בעיש דא ל יוחכן פינוףשושו וישמל איש ואלתשא לשם וושח אדם דן ישרו דבת בהן ואתנה צאני צאן מרעית אהשציים וושפל איש זה ששב צביל ביה האיש משה על מאד אמ משה לפני היולים לבין העולמים יוףע אני ששחו ישפול לשבל והשפלוע אני וואל תשא להם איא תשא להם כי תשא את ראש בני ישל מה כל למעלה מן הענין וכפר אהרץ על קרל ופמיף ליה כי תשא תעא כל אמיאה לפני הקבה רבון כל העולצים בשעה שיש לישרף זכות הנת להם ובשנה שאין להם זכות כויכול תשא להם פעם אחת בשנה כדי שיבוא יום הכסורים ויצפה שליים דכל בי ביום הזה יכפ עליכם אא זכ הוא שאמ הפיר עדיקה תרומם בני וחפד לימומים אטאות תניא אין לין רכן יוחנן כן זכאי לתלמידין בני ממוא זה שכל ערקה תרומם בוי נענה ל ענוד אמ ברקה תרומם בני דוישרד דכת ואי בעני לאת אם דן אומות העולם שכל ציקה וחפד שאומות העולם בל אין להתגדו צו שנ די להון) מקרבין ניחוחין לדה שמיא ומשל ופל דעצייי הפי לאף צרייך בניור הוא והא תניא האומ שלעי צו שלצייה בשיייון בנין אן בשביל שיהא בן מעולם הבא הרי זה צדיק במור לא קשיא כאן בישרף כאן צאומות העולם י כענה ל יהושע ואמ צרקה תרומם בוי דן ישרא דכל ומי בעמד ש ברי אחף" וחסף לאנג חטאת לן אומות העולם שכל ציקה וחסף שאומות העולם

シャ

יילניי הלניי

*3,1

"71

לבר זיעול

70.70

יועי

M

**

الر

עושים הטא הוא להן שאין עשש אותר היו ברי שתמשך מלכות) של להן מלפא מלכי ישפר עלף וחעוץ ביניקה פרוק ופויתר במנה עבין הזתרי ארבה לשלים נענה מבן במביל ואמ שייות תוומ ברי בי יביי צבו נו מעמד וחקד לאמחטאת אין אומנופה שבל עדקה ואפר שאומות העולם עושים חטא הוא לגן שאים עושים אותן אלת לצמעחר פאושל האתיהל נוכל בנוונב של זף נהיר לא שמן עושה בעברת ידים אוני) עברה אלב בייתם של יום עברה מיום מרוצי אני רבי במלי לעדיים עריבים אנו למורעו נשנהל דעשר המודעי ואמ צדיה תפומס בני דן ישרד דכת ומיבעאר יש וחשר באושים חשי דן אומות העולם שכל צדיקה וחבד שאומות עושים בעולם וזה משאמות ליהף שאין עועין אורכן ולת לחרף אותני במם של וובא ועעש לכם פאשר עומטאתם ליש ולאישמעולם ביולן והי לבכ הרבר האה נענה ל נחוניא בי היושבורות צייוד תרום ברי וחבר דן ישרד אבל להומים תטומת אמי רצ) יותן ב) זשי לואי הני את וערי ל נחונות בן הקני אדבי ומוצריכם שהוא נותן עדיקה ואפף לישריף ולאומים חטאת' מאי מדערי מכלל דאיהן נמי אמ מאי אמרערעות אנגילבן יותים של זכאי בשם שחביאת מבפלת פלישרא כך צדיות אוקד מכפלים על אונאות אעולק צעולם מצה ביהא דינקהונאים אימיה דשאכור מלפא שדרה ארבע אוקה אורטןי דיינדי לקמיה ול אמי לון קצלינהן שדרתנוהן לקמיה דרבא מןבילינהן שמערב אמי ואיקפר אנ לין אית להן ביבוש קעירה העשברב נשים באות מאיר זה אותה ורבא משום שלום מלכות ל אמי נמי האיכא שלום מלכות ראפליג להו לעניי אומות העולם והבא נמי לעניי אומות הניולה פלמינהני ריין שיימוש שיים בדיף תרוע בייל מונני בן הקים אומ צרקה תרוע בני דן ישוליושר ביו ביו אומות ועול עושי הטאות הוא לישרי אמי אר למד מאור פיים ומאה אם אולים צמר מדוץ אים צמר ל צא בר בהניץ אמ כרובטיץ מה עשה כינס כל אסטרן בלים שלן אני לים אתום אמרים לי למת אנא עבור קייבה עם כל אומיא ונצה להו) ועם ילן יהוציה והיכן יצחן לי אמרין ליה בלכות יד שבא דהוב איר ליה אברהם בזכות יד שבא דהוב איר לרון אמלין ומן חוץ הדיין עביץ אמרין ליה אברהם

मक्रं रीजाहरू למאה שני) וק ीमा एका (११) עועו מימלף י וישראלבנו מאן ניהי קצו ומורדי) בי אר אבולי) באותנ ליה שמעת זי ליה אין אמ לי מיתק) הוא ל היה משתקור בלבל אמה כי הנוזתם אותי ובעונתך יני אמלה) וכיי ומנחה לחדי ומנתה אלינ

לפרים ומני

שמת בו אר

ויאצר יוניי

31123 577

הוא אי וויח

כתבו מני ע

קפרוה נבוכ

כתבינן אנו

אני פון ומר אור צעם קייה אמרון ליד שבבו שבבום חוי בר יחיד אר אתיהב לית למוה שני) וְקרביה אכן כֹּין וְקרביה אמרין ליה לא אופרבין ואין דלא קרבים מונעביי לאון נפין ודין קרביה על אחת כמה ופמה וכדים בר יחידות אית ליה למוואיםברית והוא עשו מימלף תחותי והוא אזיל ומקריב ליה דלמא מיתעביד לים שוים מדורים ודיל וישרו את בנון הבבור ויעלהו עלה על החמה על הרומה כל שהייששוניוום לשייינטושיל תוא ניהי קצף בדוב עלישרא אמ הקצה לישרא בני אומות העולם שישן אושיהן בחדי ומורדים בי ארכם מכירים ומורדים ל מנא אמ דול שכות אשתו שלשששששהאישו אבוני) באותה שעה של ואפה אחת מנשיבני הנביאים ל זערא של לאישיר אור ליה שמעת מהיא מרגליתא דהוה רב חונה דריש על חדים פקוקא צדקה מרוצ מריש לה אין אמ ליה צדיקה תרומם פני דין ישרא ותקד להמ קטא יוסד שהימות משום מיתקן) הוא להן כריסה שניתכינה ממי את למר ממרודך כלאדי אמרו מביין שלודי ממיתקן הוא להן כריסה שניתכינה ממי את למר ממרודך כלאדי אמרו ופיון שחזרך היה משתחות ליומר וריה למוף לאכול בשש שעות ביום וישן עד תשע ופיון שחזרי בלבל קמה בימי והיקיוהן ישן לו ועמד ומצאן שחרית צקש להרוג את עבריו אמלה) המחתם אותי ישן בלחיום ובל הנולה אמרון ליה אדוננו המלך בעונתך אבלר ובעונתך ישנת אא יום הוא שרושה אנג להן ומי ההוצירו אמרו ליה להין שלחציויהו אמלה) וכי יש דות בדול מדתי אמרולו דותין שניחזקיתו בדול מעדיף מיד שלם פפים ומנחה לחזקיהו הרא היא ושלת בעת בהיא שלה מרודד בנאים בן בלומים קפרים ומנחה אליחקקיהו בי שמע בי חלה ויחדק משום דשמע דולה ויחדק משדר למד פפרים ומנחה לא שלה ליה לא לדרוש את המופת שהיה בא יין דאמל יוחם יום שמת בו אחש שתי שעות היה ויום שחלה בומדקיהו עוברים ושנים ויא אר ונקיר או אות כי אעלה צייל ש מאור הנג משוב אווי יַרְדַיה בּיבִינְינֹה אַמָז בַשְּמִש אַחוֹרַנית עשר שענות אמרי הוא דיוה חשש ואיתפרן אל א פא גפרא כי האיי ולא בענן לשיור בפינהר כתבן בני שנם למלפא חזקיה שנם לקיתא ירושלם שלם ללהא לבא ויקירא" והוה ספריה נפוכדינצר ההיה בעתא לא הות התם כי אתוא אמ להו חובי בתביתן אמ ליה הם פתפינן אנו להן אינורבוא קריתון ליה ולצפוף בתביתון ליה אמלה ואילא רדיכי

7109 % IX

טיפינובי א כנ להו שלמי לו להא הבא שלב שקרונא ירושלם שלם לועלב אייושקיר אלאם איהבשיקרי ודה ט דיתקריתו ליהדי ממי פרונקוא השינוהו למאניה ודה ט בתריה בי פשע ארשב שמיש ותבאינה בפרים חקרציה לשליתא נביה ואנולא לא קרציה לא היתה דומה לשופשה שלישכני בהכיארבע פקיעות אפילו אעופי שניא הוה מויף" ואיתיאמרי) אלבני יצי פי מידוקף עצמו עומות בשון ופקע שלש פפיעות והרוציר הכתובין וכתב פתובים מצור מל מות ארונים וניוניהן אוצלו מילב אתה באוית מכטור וכפעת שלש פקיעות בשבילפבויי אמר ולתרפה ישיף שאנה אנאר שלשה אלכים קיזמוקלעורי) שולטי) אמום העולם ועד משרולו בן כשושינער ואנילארורף ובלשיבר ובין שעארן הירכן קעקע הקצה את ביצון של שעולם והעמיר אחרים תחתיהם הייא בכל שבי לארץ אין בעא עד כף אמ משה שא שוויין בות בכאן בה) ורבכן אמרי בייןשי תרומפגרי לן ישרילבויצה שלביות לאל לאכת המשכן ולאה למוער ניתן להן תלניהאש על ידי משה כי תשאות ראשבע ושרף בי תשו אמיר אבהו אנג משה לפני הקבה רבונו שלעולם באה תדים קרנץ שלישרף אמל בעי תשא אמל אבהוא שרף את שלמה עד היכן בוחה שלצייןה אני להן צמו וראו מה שרש דורי אנא פבר נהן לאפיונים צישין עושי פֿער שַרָּכוֹ מַרום בְנַבוֹף רבא תג׳ מימכא מוא נייונים ישׁכוֹ) מִצְרוֹת פּבּעים משבשו לחמו על מימין נחמנים משום דלהמי נגן מימין נחמנים הוא מרומ ישבן אני ל אצלי שלן אתשלמה אשה הוא בן לעולם הבא אני להן ונבר זיןיניו בצוף פי הא דיושף בדיה דל יהושע בן פי אינגיד פי הדי אתא אמ ליה אבוב היבי חזית אני ליה עולם הפוף דאיתי עליינים למעב ותחתונים למעלה אנ ליה שלששלת זה ליה אנן דיכי חשיבינן אנו ליה פי דחשבינן הכא שלי שאוארין אשרי מי שבא לכאן ותלמוףן ציף והרוגי יכולה לעמוד צמחיצתן מאן ניהו אי למא ל ניקיבה וחציין בלו הב לושא הרובי לוד" אינ ראש אשל יופי ב) חמנה במשלו שהוא עתוף לקרב ראשן שלשבטים ואיזה זה - ראובן יהי ראובן ואליאתי בע ישרא ליוד) בשם ל שמוד צר נחמן לעלף שהיה לו אטיקרקי) והיה מצוה את מצמיו ואומי לו בעידה קפלה הן דעילך עלים את לו אדוניה מלף ועבל אפיקר פין

שנו לך מישי

משר לפני כון

אמני איא על ינ

מכוד ואומילו

אין אונה מצו

מצורה אותי א

ナサリカ州

עבדו ואומ

אי) את מצ

תרולה כך אנ

אותי ליה עלי

ואמרו כל א

ישרצ שהוא

ולצנין וצ'ת

ואומ לן אכי

הקצה מתא

ישב ועושה

मद्भी दिया

אפע שמא

לשכח כישה

אוני יש אש

לך מנה את

מע לף אין אות מצוה אות חלא עלשישו ל משע שהיא דציקה בבשריפך אמ משה לפני הוצה רפון העולמים משפשים יוומויב ששולף בעולמף אין את מצוח שני אין על ישרא ואלצני ושרא תישר אמל ד' צני שראימיתו צני יש אומש שוצוים מולבני יש פי תשא את ראש בני יש אמ לו מיפרי שהן הבדיצבוי של בי ביושה אוצור אל מותני איש כן חדבקתי די אולבני של ואול בלבים אוניו ליים לעם אמש ולתרלה ולתפורת' אמל אצון למלך שמיה לו פורפירושויב משום אבר שבור ואוני לו נערו קפלן תן דעירך עלין אני לו ארוני המלף מכל שתשבים שום לף אין אתה מצווה אותי דא עלצה אני לו מפני שאותו לבשתי בשעה-שנוליונים כף אמ משה לפני הקבה לבון העולמים משבעים אומות שיש לך בעולמים אואים מצודה אותי דאן עלישרף וחלצני ישר תשבר ול אמלו מפני שומוליבוני של שי ואמרן שי יצולף לען ועד זי אמי לצרכיה לצק) שהיה לן אעפורות והיה שיינושות עבדן ואומ לו נערה קפלה ת) דעתך עליה אה לו אדוני מכל מעפריות שישיאר אין את מצווה אותי לא על זו אמלו מכני שבה נתעטפתי בשעה שנתמעתידה תחלה כך אנו משה לפני הקצה רצון העולמי אומות יביש לך בעולפיך אין את מצווה אורני לאנעלישרא ואלבני יש תרבר אמ לו מסני שקיבלו עליהם עול משבות בחני ואמרן כל אשר דבר עו נעשה תשמע" אני ל יורץ בוא וראה כמה חיבב הקבה את ישרד שהוא מדביר) חמשה פעמים במקוק אחד שנואתנה אר הלוים נוכם לחהף ולבנין ול תני ל שמעוץ בן יוחאי למלך שמסר חתבנו לפרגוגו והשמצוה אותנו ואומ לן אכינצרי אשתי צרי יזדיל צרי לצית שפר ז אתא צרי מבית פפרא כך הקצה מתאוה להזכיר את ישרף פכל שעה יי אמי לי ודה כין יושב ועושה עטרה עבר אחר וואה אותו אמ לו מה אתיושב וביים אמל פלמה שאר, יכול לקבוע בה זמרהדים קבוע אבנים של אמל פלמה מארי יכול לקבוע בה זמרהדים קבוע אבנים של היכה להיכה להיכה להיכה בראשו שנאלי כך אמ הקצה למשה בישרף שבח לפאר פאר מפני שאני עתיד להיובאר בהם שנ ויא ארציעבדי לשבח בישרף שבח לפאר כאר מפני שאני עתיד להיובאר בהם שנ ויא ארציעבדי לפקףיתם אתל יהונים ביל נקמיה אמ היוצה למש אוני ש אשיבר אתפילר! לף מנה את ושרף אני משה לפני היללה רבון העולמים כתוב והיה צרעך לעפר

האלץ והרביתי את זרעד בכומביאש אניה מספר בני ישר בחול הים והת אומם לף מלה אתישרי אנ לו השפה למשה לא כשם שאתה קבור דא אם באשת לעמון על מנון ישרו שול ראשיאות עותה של שבעים ואת עומד על אנינן משל למכה הדיפר דומה לשלחפישהיה לו נער אנו ל פמר ליאת המעות אנו איני יכול אנו לים בור ראשיתשובות וחינ עומד על השבונן כך משה היה מבקש לעמון עפרשפונן שפשר אמ לן הקבה טולראשי אותיותיהן שלשבטים ואתי עומאי עלמשבונן שיש דראוובן תרתי מוף דאלפין שים דשמעון תלתה מון דשפין כון יינפרקליתומשיץ אפין יוף יופף יהודה יששבר ינלתין דיפן ארן דיצבולון שבעל דים דילת דיין אופין דיפן ליבן דיבר הבדי הלתני דיפן בירוב דיפן בי דיבריגין הרין דיפן די די דיבריגין הרין דיפן די די דיבריגין הרין דיפן די די דיבריגין הרין דיפן די דיבריגין הרין דיפן דיבריגין בי דיבריגין הרין דיפן דיבריגין בי דיבריגין הרין דיפן דיבריגין ביריגין דיפן דיבריגין ביריגין דיפן דיבריגין דיבריגיין דיבריגין דיבריגיין אם האישור ש אחוה וילשעי) ושבעה לפין הן הינון יולהה לפיא חורניא אה שנפרל בישריים הל על וינל אן העם בין הה בשנש לפי איש האנחאה בשם רבי בישריי לאלף שביה לו צאן ונפנקן זאיבים לתוכן ובקעות אני האלך לרועה לך מנה את הצאן לידע בעה חסרו בף אני הקבה למשה לף מנה את ישרי לידע כמה חקרן" בעשרה מקומות נאנן ישרא אחת בירידת למצרים בשבעים נפש ירדו אבת מער ואחת ביצאת) ויפעו בני ישרי מרעמקם כל ושתים בחומש הניון אים אחת בידגלים ואחת בחילוץ הארץ ושתכם בימי שאול אחת בטלאים ואחת בבצק כדאינו) עתירט בדים אימריא וכד אינון מקנינין בדים בזקיא ואחת ביצי דייר שיית) ומב את מספר בעם אלה מלך ואחת בומי עזרא של בל הקה לכאת ארבע רצוא אחר לעתור לבוא של עוף תעברניה לישר לפר עם אין לי תשא ונתנו איש כפר עם שו אג רצי בער מאומה של או אל לי א לבר תני לפני שהף ולא תמותי שנ אר פארת בשר הים אדת הקצה אר לפור בשר הים אדת הקצה אר לפסודה איש שנכתב בקנבערים שנארלפות אפלן נותן אאן הרצה אי אנשר לצאת ממנן אבל היבה אינו כן מי שנפתב בקנר מיתר פותן עדיקה ועושה תשובה מוחקן מספר מיתה ופותצו בבכר חיים של מחיתי של פשעיף ול אה אלבליעף אין באירך מספר מיתה וניתניך בקפר חיים

ומננו איי מלאכים זעיש אי

איא שו טטאע

אשרעעל זארה יה: משום ני

, טפרע

שהבעיג יתנן זה נ

ואם בנ ליחייך

3611 3H

ושנחנ

חכניה ר אנוחצו

באנא) ב

יכול ביי נגף לי

לעורף: ישל גער

ובל הננ

וַלַּלְּלֶלְ

שתנו איש כפנל אגל יהודה בשעה שקשה ישרה את התנרה ירדו ששים רבודה מלאכים והלבישו ישרור עטרות וכיון שעשו עגל ירוש ציצל אותן מהין של ויינוא ל לעמף מעוש את על והיו אותה שעה חייבין כלייה אגה הלבה למשה ונתנו אים שבה צבשה ב מנים וויא שאמ הכת כפר נַפַע איש עַשְרוֹ" אֹא ונרנו איש פל בל אמלייונושים 神堂 ששאע משה ונתנו איש בונם נרתע ונפל לאחוריו אמ כת בשור מנושי אם לפר לעמרון אשתעלין כאה תוא נותן ככל אשר יושת עלין אפלו אף אנה ישמל שמערושו ליישוא י עומאי שאה יהא פפרץ אוני לו הקצה לא כשם שאתה סבור ולא זה יתכו אם ישו מושפרים יומג הפן יון כון: משם :- דין אגל יוהט אן המוציא שפרע נתירא משה רבים אמובים שם דע וענשו אתף מאה ככף ונל לאכי הנ ואה המוציא שם דע נות, מאו שופי שוני שהבעיקו למקום ואמרו אה צהיף ישרא מה יתנו בפרננשם אנינו היוצה שמיתנו יש יתנו זה כפר עשם אנו נותן היומות כפרם של נַבַּתְי בַפַרְךְ מִצְרַיִם כוש ומבשותות ונתכו איש כל נג בישנמשה ולא יהיה בהם נבף ביצי דויד דבתיב וימף אפיד לודיות ביש ויפת את צווד לשם את ישל לפי שהוא אוני אם שי הפיתר בי ינח מינה בהם פשתי ואם בנישונם ארורים הם לפני שי אנו לי דיעזר אנו לו הפבה לרויף דייד מפית קראת ליחייך שאני מפשילף בדבר שאפילו הנינוקאת שלצית רבן יודעין אותו ויאאר הנלין אַל וֹשָׁב שׁפְּתַחִיל אָנְשִיב אַרְץ וְעַדְּבָאַר יִצְבַּע ביון דאנינהן לא שׁקל אניהן מופר ופת ושנח ער דבר בישרא אן הבקר ועד עת איעף מאי שר של אמל שאוץ סבא חהביה דל חנניה משמא דל תכניה משמת שוזיינות תמיד ועד שעול זמו היותול יוחנ) אנו חצות ממע וישת בי און דישב ישון ועד צו שב לפך שני השבו למענ באנו) שאתנהבושה למנות חת ישרע טול כפרן בדי שלא תוויש יכול בי תניא את רא ומתנר איש בפ נפ ולא יה בה נגם דים נגף לעדר בשם ל יופר צר זיארא אמנאנו לעורך לא חפת לצורף חפרי בביאי דווף ובת ויאמר המני אל יושר של בחיל פוני ישל אורן ועד בא שב אמל שמועלבר נחמן למה לענין ששלע בו פל הכא שופינא ופהצה מאה פעמים אמל יוד) בתוך שמש עשר חדש באו ברכותו שליואב אמ

44 44

שנפרו

יננה את

ין פרן "

1441 8

הניון

ש ואחת

ואאת

りない

בליציל.

当り

י של

334

) KKI)

THE STATE OF

44

הי אחדן ברכותין שלואב מרובות משנמשה פרמה ומתמה מאה פעסל מאתים והבקר ונ יירבע מאות אמל ליעצר כן יעקב ברבותן שלמשה אין להן אצחה של שי שמול ב אבותוכם יופני ויפרך איתכם כיוש דב לבכ" ויחשין דבר המלך עליואצועל אוממה ונ שלי חבויל אמ לן אם אני מלף את של הצבא ואכם אני של הצבא אתה מלאו שלימה וית אואב את מחפר מפקד העם אל המלי ההי ישרף שמנה מאות דם אש בגל אל שילום חוב ואיש יהוצה ארבע מאות לם אחרי ישרי בין שנאנו תשו מנקבה יש שהיה מי את שלו מנונה ושיש הארה מו מחומות את של יושי להל את אל ותבי ישרים ובים ומאו מין ומות ייניי אנשינה שני פנוקים עשה יואל החף מרוצה וארף מועשי אני אם מקצל שלי חויבה מועטיואם לאו אני נותן לו את המדובה יוצאיגרי אַלפיוף ויבף ל שמנה ליתובא לך עביו שלריעב בארץ ואם שלשה חדשים נופף לפני איבד המירישים ואם חיות שלשת ימים רבר בארצד נתחשב דויד בעצ או ואני אם אפרור אני חרב יהין ישרף אומרי) מה חישנית ליהי לב) ישי שמוא בעוח על גבורין ואם מברך אני רעב יהין ישרף אומ מה אישפת ליה לב) ישי שהוף, צטוח על אוצרותנו אבור דבר שהכלשוי) בו בא אנת מבברר אני חלאם מבברר אני חרם עבשן יהו ישרף שפואי רעבבורנים אבור דבר שהכל שוי) בן " דין אמ אפריר אני חרב אין חרב פלא דעבוא מברר אני רעצ אין רעב בלא חרב. אבור דכר שהפלשון בן ויש אוארי) ברדמו ש בי רצ ראט תני ל חייא למה היו דידי בשנים שני לאולה שנטה לאולה שנטה לאור אמן ליה משמת שליהבין לי כבי אבור אובני אמר לאורונאא זישין שמעין פין ייים שייים איי לי מאוף בותן ש יבי ביטל מו הצור בין וות מועד ועט שעות שלפור שנות נולגדון עליה) לאותה שעה ועאון שב שת ישבות ושאונת יאי אירל איר ושאונת יאי אירל ואמשת קפריתורה וזכות שפנית אצות נשתיירו שם שלשה עשר מיצטה הנדיף אמורף חף אני זכוול שנים עשר שבשים זחורטא אני זכות עשורירל הויברות ושת יתוחות נשתירה בם שנה אקת וים ש הפר משרים או

שלא הנצ התקינו

יום ואננ 竹的社

טולהרב לרובה

ראה ני

אכרוכ אתכני

ולאנה י לאה נו

אה לי

לצא פ בונומ

478

44 עיניני

ולילן

לותח

הבקר ועד עת ניועד ל חייונדטיר מא משחישת התמיד ועד שנזרק הרמי ל \$19:14 X שמות בר נחמבי אם משנדרק הדם ועת חנץ החשה ורבנן אמבי משתנין אאצושל אומה ועד שתרנמלא כל הגלבל בוא וראה כמה אפלושים נסלו מהים דיומהה שמה שלימה עלאחת כמה וכמה ויצא בד הלדוד ואמ לו שלב והיום משם ביר ودولها בברץ ארו מיפופי תעל שמעון בן יוחאי למה היה דורי דושה באותה שעה באחור שהיה אבה את בנו ולא היה יודע בשביל מה מבהו באחרונה אמלומים שנ WH O חביה מא. היביה מא. מקומות כל מחיתך כך כל אותן האכלוסי) שנעלו בימי דודי ביוצובים 1 英華 שלא הצעו במלאלת המקדש אנן שהיה בשנינן על אחת כמה ז הרקינן הזקנים והנפיאים הראשונים שיהיו ישרו מתפללין שלשת וום ואומרי) השב שפינתך ופדרי עבודתך לידושלם ויאמד בשנים האבים השלים האבים בעם לב עת האבים ידך מאי לצ אמי לצ אמי לצ אמי לא האבים מולהרב עבום שיש לי לפרינ מדי כמה חובות מיד מת אבישיב) ערויה שאו وفرداوا לרוצה שלקנדרי ובששחית לאה שי וינחם מה ראה אמרב יעקב אבשיעו ראה של ויאמוי יעקצ כמשר ראם ושמיל אני אפרו שליצחק ראה של ויאמר אברהם על יראה לן הש לעבני ל יצחק נפחא אני כפף הכפורים לאה של וליחת את כפף הפסרים זל ל יותנן אומ צית המקדש לאה של אשר יאמר חין צהר ש יראה פליבי בהל יעקב בר אידי ול שמוע בר נחמני חד אמ לפף הכפורים ראה וחף אנע ביית המקדש לאה תניא פמין דאמ בית המקופה דתניא מה ראה בית המקדיש לאה וכן הוא אומ אש יאמ היום בהריע יפים: י חייא רציא פשש ל צעדר בן יעקב אמ נמשל ישרי בחיל מה הת בו גואה מצערב ובשארית את מוצא אותה שנתנולאת כ ישרף בימי צויף אימרני ניתמלאן בימי שלמה של יהודה ויש ונתנן איש פל נל אמ נייש לקיש גבוי וידוע לפני מי פוני ווידוע שעתער המן הרשע לשקול שקלים בישר בי בי הקים הקלה שקליה) לשקלין ומינו דיתין באחר באדר משמיעין עלמשקלים שות מבנן ל יונה בוצרייה פתחפי להים שופט זה ישפיל וזה ודים מטינונה אחת שלה אתל יופי ב)

מקצל

BAN

וח על

ענען

בורמו

外にとり

גיינאן

415

יר, אורן

יעין בין

אועד

: ועאון

الاسلالا

205

MI

חדבתא ממרה לו בכמה ימים ביית ביים את שלפי אנו לה לשטה ימים ושו פי שישי ואים עשה שי את משנול אמרה ליומה הוא יושב ועושה מיותה שפה אנילים של שוובין שיון שלכל לפלוני אשתו שלפלוני לפל ממונו שלפל לפל אמרים ל וחדא היא שה אם יפולה לעטות ב) הכבה עברים ושפחות יש לי ובשה קלה שני משונבת מורגן אנו לה אם קלה היא בעיניד חשה היא לפני הלצה בקרימו ים שוף סנה עשות נעולה אף עברים ואף שפחות והעמידה אוהן שורות שורותואו פצישור פל ופל לפלונית ופל לפלונית ופלונית לכל וזיובה אותן בלילה אחת לצפא אינון לפני אין דישיה פעיע אין עינה שמיטא אין דגליה תצירא דין אנג לירד אניים שלא ודא אמרה לירל בעוץ לדים שליוה והכיאה לדי ופי ב) חלפרנו / אמרישלן אמרת היא תורתכם נאה ומשובחת היא וכלאה שאמרתלי יפה אמרית אם משולא כך אמרת ליך אם קלה היא בעיניד קשה בוא לפני הקצה בקריעת ים פוף ומי היוציל עושה לין מדוובן בעל בריהן שלא בשיבון דביל ולהים מושוב ילירים בייל מוצא אשירים בבושרות מכוא כבומדות עים שירות דבעי אג שירה יילא בעי בכי אני לברכית כלשין הזה פשנה ליוסיבן חלפתא יושב ועושה מולמות מעלה לצה ואורוד לצה משניל לצה ואריב לצה של בי לה שופש צה יני וזה ירו ל יונה בוצרייה ורבט דבט פתרים קרייה באהרים פהם בדול הוניתל בלשום זה והובנה בלשין זה בלשין זה דוניים ואשיי באש ויצא העבלהצה ועלשון זה הוגבה זה קרבן איבין) ולפות אינה בנדריים פינד קרייה בישרי בנשון) זה הנשכלי בישה מנו האיש ובלשון זה מוצבון של יתנן של יתנן אל ב לי במין הטבע שלאש הוציא הקצא שלן הניהן מותנלמשני ויבן ליהי יתנוכה יתנו ביה יתנוכה יתנובה יתנובה של אינן דוטא אג לורבן ייחנ בן שאינו שוחל רווט ליאר שדבהנים דורשי) אני האקרה ויציר יליפון אל שייר בניל יינים לא תועני והואולי עובור ועדי הנחם ולאם הפעני שלכן יים מיאן נאפני אנגר ברביב שנים בין יוקני של אצאי צה יתנו ענים עשר עבעים זי יתנון בלתעבר ליודי ול בין יום ליודים אומכל אעבר בימא יתן ול מומיה אמכל ייברי על פכן אויא ידן ולא בלינן אן דיאני בלדעפר ביאיא ידן אפייע לרבן יוחנן

לין לכאל ביוריה ז ביהושג בלאקור

בכן אונ

ש לתר על הפין דידנו ב

העשיר שלאותן

ירונין בני

टम्प्री र रिम्

על אה הלחם: איניה

הלשפי

הניה וכנ המלמי

מענרוני.

מין כוכל

הין נוט שכר)

מותצי

מעטה

בין זכאי ואן דאני בלישרי שליוביוניקשים משעבלפין פובביי נטיציית היאיל בי יודי אוני לפי שיועאו ביוצי היום לפי שיישוש כל יודי עודי נוק מרוציים השקיל ל יהושע פיר נחמיה בטם רבן יוחנן כן זכאי לפי ששברו של עשרית משרות לפישו נהא שלאחרוחחף מפיא עשרת ברה ל פנחף בשם ל עי לפישמסט שוים שבחל ששפים בקף ונטל כל אחר ואחד מהן עצע לפיכך יהא כל אחד ואחד משונים של שוע"-תרומה לעי אני ל אבון אף המישה הזו נאמ בה שלש תרומות תרומה לשוחות השורה ש לתרת את תרומות ש בנגד שנשה מרקים שתורמן בהן את השווה בבישר על הפין מבן עש שנה ומע כאן מבן עשרים שנה ומעלה וליורות משווות יותנן בל קטן שהתחול אבין לשקול על ידו אינו מפק עד שבדיל ווכן שובים מעשיר לא ירבה ול מוצית השקל מצותו שיתן כל אחד ואחד שמיכית משוובה שלאותן הזאן אם תקלין תקנין ואם פלעין פלעין ואם דרפונים דרכונים ומשלים ב יתנן בשעלן ישרא מן הגולה הין שוקלין דרכונות חזרן לשקול פלעים חזרו לשקום שבו בקשו לשקול דינרי) אגיד שמען אעל כן ידי כולן שום של העשיר לא יל מדי לא ישני ולקוחת חת מקף הכל כול) שיין בכנרה לכך נאמ מעש לא ירבה" ונתיה אתו על על אהל מוע מה היו עושין כה לוקחין ממנה תמידין ומוסטן ונפכיה) והעומר ושיני הלחם ולחם המנים ושחר כל קורבנות העבור ושומרי פניחים בשביעית נוטלי) שבר) אתרופיל הלשכה פרה ושעיר המשתלה ולשון שבין קרנין ולקדי כהונה באין אתרואית הלשכה כבש פרה אדומה וכבש שעיר המשתליח ואמת המים וחבר עיד ומנילו הניה וכל צרכי העור פאין משיירי הלשכה" רב יהודה בוצם ל שמוע מק בלמיי חכצי המלעיים את הפהנים הלפות שחיטה והלפות זריקה והלפות קבלם מתרומת הלשכה: אמרב יצחק בר רדיפאי אמל אמי מבקח היי נוטו) שפירה אתרואת הלשפה אמ ריוצה ברבר הני משונות או היי מו הין נוטלי) שברץ מתרומת הלשבו את רב האן נשים התורבות בשות מחורבות שברץ מתרומת הלשבה ואני אום מקרשי בדין מצית הותי מתחת שני הי עומרורה מותוצי בשים האורגות בפרוכות כית ברמו על מששה להה הפנים בית אבעינום על מעשה הין טורת כולן נוסלן שפרן מתנומת הלשכה לא שביא הא שלשערים היא

ים משל שער ער לפני ובעשה

וכשנה בקריעת דורנואו

לירב לירב

ילא / ירת

ית ים ביבי שילו

ואינינו

ית כר קרב)

134 134

(2)

לכן

אָכנ'

(Sp.)

שליציר "אנ רביהויה אנירב און קושיי בשרות שבירושלם איונושלי) שפר) תשניו תשעים מנה ממרומת הלשכה לאחיצו מושינים להן לא נצן מובינין להן לא רצובושים עשיקורן מבי קוא אמ לא שניש אונם שלא רצן מוסיצון להם" והיה לברי יש לוצרן בות וראה כנום היו הקרשמות יכין לישר ל בזכות לחם הננים חיה הלחם מתברך בזכא. הפפורים מחוברנים פיחות הייל בזכות היין לנקד מתברך פרי הגם) בזכות הקוצ מיתברן" שבר בספיה וכיון שברמי עונות ובטלו הירבגות ערבה כל שניחה וכן הוא און זבינים משב שבא מעם משבעל לחם הננים אכול ואין לשבעה משבעם משובים שוניון לשברה משבשלו בגדי בחנה לבושואי) לחום לו משבשלו כל ושמות לאה אשיתכר אל צרוך נקוב משבעון שקנים פרקאטידן לא משמשל יי משבטלו הבכורים בי האנה לא הפרח משבטלו הבלולות ברוש בשנים של אים משבעל שא המאור ושדמות לא עשה אכל אשבעלו תמידי) בתר ברפתום ועתר הקבה להחדירם ולערוב אנחתם של וערבה לש אנחת יהן וירוש ואות שלותיהם וזבחיהם לרצון על מצבוף" אאל שאול חאש ושאונים שנה לא ניננ ישרל שקליהם מימי רחבעם וירבעם עד יאי דישע ואה היה עונש) אמ להן הקבה אתכ לא נתום שקליפשחאש ישאונים שנה בואן אבל ראש חמור בשמונים בסף ורבע הקב דביונים בחמעה בסף אמל אישר בזמן שבית המקדש קיים מיים מיים מציאין שקלים ומתכפר להן עלשו אם שליקה אוטב ואם לאן באין אחרים ונוטלין אותן בזרוע אמ מר עוקצה שני לחשב לה) בעריקה של ושאירי פיניתף שנופ ונגעיף על כי הא ייינריי אינריי אינריי אינריי אינריי אינריי איניהן צדקה פוש גביהן שב קר דינרי אתן בי קיקר שקלונהי שני אני להן דבן יותנ ב יבאי לא תקשי לבו הכי מצאי כיבן אמינת לכן האוי מצוה שלא לשמה אנ ה ברביה הרוצה שיפוף יי) על בבי המזמו ימלא גרונן שלתלמיויי הכנ יין שנ ציים אישים אקרא אנו ברביה אן תלמיויי חפא שיושבין ויומין בנשים ועושים בבורה באנשים ואמל ברכיה אם ראה אדם

שתורה פוקי אריח מים יכר בכל כלי שרו אקוה או בא עשה שנים עו יהין מיאין שי לכיור' . וגם לכיור' . וגם

נרפת אות למירום שהוא כלהמימות כ הנדוק שהפר מעלים למי ב ולחצן אהד) ורון דעמיר ! ורון דעמיר!

רג שומע א מקושי) לא בכל מים ת

מצוה לקדש

ורגלין צמי ב הי) יאמר

בי) נכנה לעב עבודה אף כ לחקטרה שע

לשרת להי לשרת להי

פתורה פוקותם מוקרשרים בישו פת תלמיי חבצ על אם ידקין בורץ שרשו ועשית כיור נחשות -אפצר אנכל שרופהוא ומשרים שריח מים וכריח וצי בכל כלי שרת לפי כך מי כיור נפסלין בלינה ופישר שריעושין משקישם חווניבאי איןוה אן באעין ושחד אעלין אורן ומשלין אותן כפל יום בביך ותג בין ייניין)
צעה שנים עשר דיף לכיור עלא היהבן דא שנים אף הוא שנה מוכני לשני שבין
יהין מימין שפלין בלינה ותנ התם מיריתן היישומעין קול המופני שניה בין אשין
לכיור". זים שנשת שלמה כמיווה היה מעני שאמה שלמים השפעובה בי אנני) שעם לפיכף לא היי מימין נטפלי) בלנה כמי הכיור וממנית שמינים ממנים מענין שמינים לא היי מימין נטפלי) בלנה כמי הכיור וממנית שמינים מענית וניתו אחניבין אה מוע ובין המל לימי שמניתין אותו בין המולם שמשמשים ליירום שהוא שמיל הנכנה למקדש וניתו שמ מים מים מבל מקום משמשים ליירום שהוא שמיל הנכנה למירוש בין נוצעין בין מי מקוה ובלבי שלא ישתנו משמים למי ביור זה הכלל כל המשלים למי ביור זה הכלל כל המשלים לבי שלא " מענים למי ביור" דאה ונתרה שמה מים חיני יודע פמה מים בריך להיות בו ללב ולחצן אחד) ופנין מני מין פחות מפדי לקדש ממנן ארבעה בהנים של אחר) ובען והין דעדר ואיתמר ופנחם עמק) הרי ארבעה "ורחצן ממנו ממנו ולא פיתובו מפא אמרן אין מקדעין נפעדם עמהן הדי חובשה ודיוצן ממנן ממנו נג פקובו מבין אמרן אין מקדעין בינוך הפעוד נכא בינוף איוף מבלי שרת דא מהן לא מענו מצוה לקדע ממי הטוף ואם קדיו בינוחד מכלי השרת כשר מני ודיפם ודור דג שומע אני יהו מקדשין בין בחוץ בין במעם הל בבאם אל איי מכלי מרץ שרי אפאן שרי מקדעין דא במנים ואם קדע בחוץ או בכלי חול חלל עבודה בכל מים הל וניתר שעימים בה להל דבי פיור מבי מקור או במני) אין זה קידוש ולא ימורו הי) יאמר צבואם אל אהל מועד ינה הללאו בבשתם אל מ בין נכנם לעבודה בין שלא לעבודה חייב חל או בקעתם אל הנו עבודה אף כאן עבודה לא מעינה יאמר בבשתם מה לל בבאם לו כ) הייתי אומי לאקטירה טעון קידוש לשאר עבודות אינו טעון קידיש לבך נאמ צבאם ובבשתב לשרת להקטיר מבאן אמרו אין הכהן עדיר לקדש בין כל עבודה ועבודה לדי

פשם אחת באקדים צבקר ועובר והולף כל היום וכלבלילם ומותשלים שנו מקר ועובר והולף כל היום וכלם יישן ולא הטול מום ולא המיח דעמואוא שעה איקד איקרבמילן עריף לקצור ובקדעו יצא שן משלדים ווצר ועבורינית קרע מכן לא הבניח דינים שבורה וזה הכלל היה במוקדים אין ארם נפנץ לעזרה לעבורה אעם שהוא טהור עד שהוא פובל וכל או פיך את ראליעטון טבילה-ובלתצינויל אום טעון קרוש ידים ורבלים קצש ידין מיום עביך לחזור נלקדש למחר אננ שלא יש כל הוילה שהירים במשלות בנינה נחצו יריתם ורג תכן רבבן בישישות קייוש מניח ידו הימנית עלבדי הגל בימנית וודן השמילת על בכשיתלו השמעלת ושוחה ומקדש וכל החוצץ בכובילה חוציאבקויושיואם דבנא ואינו שיקישיבשיוא יושב מפנישמוא כעבורה ואין עבורה וא מעומרי שבילעמר לשרת ופלמצוכד והוא יושב חלל עבודה" ומיתה להם חק עולם החורות ננוני ששאיאויי העולם נחמ כון חק עולם ונאמ למל חת עולם כן ולשרען אחריו מפלפל מחל עולם כן ולשרען אחריו מפלפל מחלל מחלל עבודה בל ולשרען הבר העווה באהרץ מפלפל מחלל מחלל ביום מבכורים שאיכן בוהג באהרץ ובשרעו מכתן חמרו כהן גרא שלא טבל ולא קדש ידין ורגלון בין בגדים לבקדים ואתה אולים לעטורה ביום הכנורים ועבר עבורהן בשרה ואתה אולף שיהא משת בצבר עלין בשמים ראשי הרי של הלליינר דרור ממש מא וקנאן בש א פרט של שרט אין בכלל של שבפרט מב דרוך הוא האור והוא הרב הערור בח שו הירוע לכל שמעבשמנים בן כני ארם" וקנמן בשם הוא עץ הבא מאיי הואן שיים שוותנים אותן במוגמרות וקנה בשם הפאנים דין כ בתבן אינועם בין אין וליחם עוב' דור מיון מין עשהן מש רבין ואן הקדה מכל אחד משליה המש מאות שקל בשק הקדש שישוי בשם לנחל חל של וקנאן בשם לנחל חל ואו שיהא נשקנשני כשל לבירו ועירב מעל עם ' ועדוק כל אחד ומחד לבדו ועירב הכל והעדה אותן באים זכים ומתוקים עד שיצא כלבוחן במים ונעל את המים ונתן עליה) שמש זית הין והוא שנים עשר בוג פל לוג ארבע לביתיות ובשל הכלעל האש עד שאצדין ממים ונשידי השמן והניחו צכלי לדירות" תנו לבני MY

אני לוני. ישי

לוול תמלע בלב:

7747

ארתר לא יי

5775

להנר להנר

ング

から

להני קבי

197

יים', למר

ממותר שעטם משבים שרשום לין שת משוקרן דברי ל יהודה אנג לוד עם יושום שווך אור העיורי) אינו שונין אינו שונין אור השיורין ששם ומצף עליהן שמון ויושף הכידו וקופבו אתי לולי יהוחה וכי נם אחד נעשה בשנה המשחה והלא החליום שנים עשר לוג היה ממנן נמשח המסבח וכל כלין ממנן נמשח משכן בל כליך וממנו נמשר אהר) ופנץ בלעבעת ימי האלואים וכולו קיים לעתור לבואים אהלי שימצכם אה בהית עריא ירי שר לובת הארי ומשחת בן את אה מוע-מפשושוון של שלים שני ישין דיא במשיחה ופן הוא אוני וימשחם ניה אתם אויפול יהי שלמשלים אומים ליורות ולל אשר ישרתו בסבקרש בשירות בלבר ה) מתקרשי)" תמשה אין מושחין משעו לדורות דא פהנים גדונים ומשוח מלחשם בלבד ואפנופה) בדולבין פהן בדול שעון משיחה ואין מושחין מלך בדש היה שם אחלוחת מושחין הותן בדי למלון האחלוקת" ועל בני ישר חום שש קדי והיה שה לי של מקום של לי הרישה קיים לדורות ומעולם לא נעשה שמששות אחר חוץ משמן שעשה משה וקמן יאשיהן עם הארון וצגצניכ הואן של בשר חשם לאיוכף אחף הכך את עשמי ואחף הפך את אחרים חייב או יכול אנילו פך מציגן בהמה ועלים והוים של בהמה ועלים והוים של בהמה ועלים והוים ללשבשר אדם פא ייכוף יצאו ויי שאיני חורא פה) אדם "בוצאת בערולא תעשו במשקל הזה" לא לחומיף ולא לברוע" לא תעשן פצל הרי זה באזהרה עונש מני לא תעשן פצל הרי זה באזהרה עונש מני לא יהקה פני ונכרת או יכול אפילן עשה להתלמד יהא חייב בשהוא א אשר יעש בני לבריון בה ונבלה מה להלם עד שיתבון לחריח או לחרות ועא העושה להתלנד אולמכור לאחרים ואשרו בן שאן משחת קרע יהיה זה לי הוא שחייב לא אצה שעשו בהעם במולים ומלפים שאים, צרים אצלו מכאן אמרו הנות בבי מלב הוכה) גרול שבבר למשחו כטור שנ ואשר יונן ממנו זרים אצלי אניכול אנילן פף ממנו למלך ובהן גדול יהא פטור הל בשר אדם פא ייםך פלאוים במשמע מכחן אמרו כהן גדול שנשל משמן המשחה שבראשו ופך למען חיש והוא שיקוף משלן בכדית" ונפרת מעמיה ועמיו בשלום

(אליטיאי) יוגייטען ייתם ורג' שמעת מ דננה תעמד ******** ארוריון. וה באהר) (カンスト) יגרים 431 יונא) בירל ן מנא פינה)

ינג רבונ

להקדע

אר שני

שרה

(71)

الرا

الملاي

ויאשר של יול מעור קרו לך קעום יש שוש שוש אינייבריייישוום עלה אן בעריבריי עילויה מן הצעיבר פהוכה אן הששבר לשה מן המשבר מכוחהמן חמרבר מעבן מן המדבר פנדרי מן המדבר תורה מן השמיבר מיזאת עולה מן המלי מיתו מן המליבל במשבר הזה יתוחית פולקוה מן הועיבר בינוערות עשן ל איעצר בשפיריוסי ב) זמרה מומי פשמיני ששי מתנודדין ממפע למפע מיד דכית וממתנה מולים היה עמור השון שומר ושמור האנז צומור ועשן מערנה עולה שני זיקוקין שלאש יוצאין מפין שני בחי האנפין והין שניכין לפניהם נושים ועקרבים והין אומות העולם רודיין ואתנושאין שלב מפלעליהם אינו ופתר" מקטורה מור ולבטה זה אברהם אבין מה משער פיום אלא בעור בך לון הודיע אברהם מעשין דא בכבשן האני מהחשור שוה ראש לבשמים בך אברהם רחש ליצריקים מכל אבקות רובל זה שששמשש שהיתה משתן שלימה ולא נמצא בה פשולאמ לתנחומה מה קופרכ הרשפתית ישבה מכל איני בשאים כך בחונה מישקב לויה מיעקב מלפורכ מישקבי יפחק ועון אברהם את כל חש לו ליצחק ברפורנונותיו לא היו דיא מאותנ אבק שלאפין אא שא אקשרת מור ולצנה ל יוחני פתר קרייה בקטרת בית אבשינום שה אחד מאחד ששושעיני שממני) שביה דיאמי ליוחני קח לך שמום חדין נשם ושחלת וחלבנה תלתב שמים אם תאמר דאינון תרים פצוי נאמי עלו בד בצד יליה הן חמפה בנבד המשת שלשום זכה הני אחד עשר מיני) בדין הכת ומצאן שאון יפה לקטרה אין אחדי שבעני הלנן יואה) נטף ועחלית וחלצור ולצונה ומוך וקצינה ושבולת שו ולנמו) ולפנה לוה) אחץ עשר באינו) שנאמרו לו למשה בקיש אשרל ידוע ואוקיםין עאהן בלא אשחל אלח קרואית וכפרנדים אחד אלח קרואית וכפרנדים אחד היה יודע עשב זה דיא אנשים ודייים וקבלה וחא בידן בית אבטינוק הין בקיעין באעשה הקפורה הלא לצו בית אל בית אבטינוק הין בקיעין באעשה הקפורה לבני בית אלכם באורן היו יודעים לפטם באורן לא הין יודיש לעלות עש באות) שלהללן מתמר ועולה במקל ושלהלל מפצע לכאן ולבאן ובששמעו אנמים בדצר אמרו פלשברא הייבה למענו ברא שנפל שעל על לאנינט יחזרו פית אפטינוס לאיקומן שלחן להן חבא ולא באן בפלף להן שכרץ

ופאני

עטרי אי יָרָ

יעל. אבר

אמי, ככור

ל עוף

, [W

נזכנ

הלנו

(pt

1415

15)

עק

KK

כותל

מה׳

וצנ

רנע

מק

עש

MI

עשו

Uy

ושי

וצאן בכל יום חין כועלם שפם עשר שנו שיום שוום וארבעה ל יהורה אונג בכל עום עשרים ואקבעה והיום ארבעים ושמונה אשני להן חשש שה ראיתם שלא ללעוד שמכי חץ יודעים בית אבא שבאת המיקדע עקיד ליוורב שנוא ישני אדם שאינו הגוק זיריך ועבור על בכך ועל דבר זה מזכירין אותן לשברו שמעולפיבא יצורה כלה מבושמות מבתיחם וכשנושאים נשים ממקום אחר מקנין עמידן שלא תוששם שמורייתמרין אנעשה הקטרת ה) מעבשמין לקיים מון על והייתם נקיים אונו ומיוד יי תוצא אני ישמעיל פעם אחת מצאתי אחד מבני בטהם אמרתי לו אבות בקור ביר בות כבורי ולמעני כבוד המקום עבשו כבוד המקום במקומו והמקום נפשם בבשום שמ ל עיוצי שה לי ל שמעון כן לינס פעם אחת יצארע אני ואחד מפני בנירם ביי עשבים ראיתין שבכה יוצחק אמרתי לובני מפני מה בכית אמלי כבו שבים משכרתי ומפני מה צחיות שעתיור הקצה להחצירו לכן ומה ראית מעלה שב הלאהן לי שבועה היא בידינן שאין אלאין אותן לכל אדם" אמ לי יוחנן בן נורי בישחרל זקן אחד ומגלת סממנין בידן אמרתי לן מאין אחד אמ לי בעבית אבשינוס אם אח בודף מבלת ממנין הראה לי אמ לי פל זמן שבית אבה צנועין לא היו מוסרין אותה לפל אחר שבשו הדי היא מסורה לך לך והזהר בה וכשבאתי ושחרב הדברים לפע ל עקושה אמי לימעותה אקור לפפר בגנותן שלען" מיבן אמי בן עדאי בשמרך יקראון" צמקומך יושיבוך ומשלף יתנו לף אין אדם נוגע במוכן לחכים משלפות נומיל בחברתה אני לו למלוא לישנה ' נייף ושחלת וחלבנה נייף שיצא מה) הצרי ושחלת זה הצפורן שנותשן אותו בני אדם במובמה ארט שחור היא וריחה יושה זהיא שרום אילנינו בערי יו) אני תענית שאיוה מפושעי ישרף אינה הענית שהרי חלבנה מקמני קטורת אציי אנ מרכא ותנוחנו על ארץ יקדה ש עשר פממנה נטף ושחלה וחלפנה ולבונה מכל חחד משחם ואור וקעינה ושבולת עד ולדכום אכל אחד ששה עשר אנה קושנו שנים עשר מנה קנמון תשע מנים קליפה שלוש מנים משקל הכל שלש מחור ב וששים מניה ומוסיפין לה רובע הקב מלח סדומית וכפת הירדי ומעלה עשי

されているというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできるというできると

שלאפין יפיינוק ישיונית ישיונית ישרות ישרות

הן שבורת בקיפ ינגירט

> (415 1271

> במניל)

30)

בהישהוא ומקטיר בכניום על שנות הזהצי אנה שלשמות חמשה וששים יום כנבד יצות החצה והשלוש מנים אנשוריות שוחק אותן ערביום הכטורים חוה מן הדיקה עד שמוציא ממנה שלוא חפנון להקשיר ביום הכלורים השאר הוא הנקרים מותר היושרת ועשית אתה קטרת ריות מריקות תכו רבנן כיצר מפטפעי את היושליול מציא השעת קבין בורית פרשיני שף בו את הצפורן ואחר כך שונו את הצפונץ באחר שעצרים קב שליין דונק ביותר ואחר כך שוחק כל אחד ואחד מן הקשונין שפני שנעו הדק וכשהוא שוחק אומ הישב הדק הדק היעב פלאאן ששוחה ומפרשחשל שעמום בשנה היו מחזירים אותה למכתשת בימות החמה הו מפזרם אותו שיי שלאיתונעפש ובימות הקשמים צוברין אותה פדי שלא יפוג ריחה" נתן לקוניי שנת בל שהוא מכלה חיפר אחד מפמניה חייב מיתה שהרי נעשת קשרת שה שששו שפט מעט באתכנתה כשרה אנילן פינומה פרה בשחרית ופרקבין הערבים י שאולה טהור קדש זה הוא שאמרנרונותען בה רובע הקב מלון פרומית ושחקת מאל הדיק ול שו קערת יום הכפורים שנכנס בה לפני פפעם שהיא זיקה מן הדיקה' קדשקישים תה לכם משלעבור היתה קריצה לא משליקיד מכא אמרל הצקדיש נבפין ונאצא בה אותר היוטורת שנותנו לאומנין בשפרן אן אחד מפממני יוטרת מיולנין אותו על שפר האומנין וחודרין ולוחחין אותה מארומת הלשכה בדי שתהא קריבה אשל שבל א אשלחיד והקטרת אש תנ באתבנתה לא תעש אינ חייב ער שיעשי עיר אן אחד עשר לאמנין די ולני משפון משקולות די והיוד שיעשים אדבה אצל אם עשה להתלמי או פאפור לעיצור מותני ונפרת לאה קראמי בשם ביל זה הוא שאמ הכית אשריי און ישובי אובי דאת בחד וטובי שובוי דאת אקריב יהר ל יופי אמרה ליה אן אשוט דאלהכון צעריהוא ניקריב הביא מנים והיתה בודרת יטה ינה ואוכלתה אנ לה את ידעא לבור והקצה אינו יודע לבור אן דהוא האי עוצדיי טבין הוא פחרביה והוא מקריב ליה' בוא ודאה אדם טוב אתיחם לעובה אדם כע אתיחם להעה' אדם טוב אתיחם

פטובה בעל בן אורי כן חור לל יהורב" שבה לן שבח לצית אבין שבח למשפחתנו

שבוף לעב אבין נגאי עליה) חיוב וקלארל צי היחבר למע היחבר למע אמל אוני

ארו) וכליכ ומכנים לה מכנים) נ ששיה על

שאגלוהי

בני חוריץ: ואמלא בה) שמים מיט שמים

אה אנשה ולשלשתי

ניוש ויאַנ שנה מית

120 8001

אקנה לינ

לעת ותכן ב) אחיו

(4)(4)

שכור לעכטו" וארם דע משמון לשמחורון באמיה כ) קרתבין לוי הנוף לו הנוף לפתר אבית אבין בנאי למשמחתן בנתי לשפטן יי היה היאינישום אם דב יהודה שלשה שכהיץ עלוה) הקבה כעלונו ודוח) רעב ושבע ופרפק" רשם ושל כי קרו אי בלעם שם שול ווקרארני שלפניה) והרצייל אורנו ברנקשוב זשת כאה קראיני שנש שעל אשל יצחקיני) מעשות פרנס על הצפור דין יושים נמנען מן ודכבור של משו יודות שי אמר לי ויושי לפשה משו יבון עליך ביצלד אמ לפנין רבוני שלעולם לשור יבון של ליושלים אמינו אשפ כן לף אמוף להן ליערף הדא היא דכה ויאמר משה אלבי שמוקנצים בצלאל אגיר שמעלבר נחמני אגיר יונתן בצלא על שם חבו ביניות שאמלו היוצה למשהלף אמור לבצלף עשה משבן וארון ובנים אדם ארון וכלים ואשכן אמלן רבינן מעה מנהבן שעולם אדם בעה ביתו ומפעק לתוכן ואקה אומ לי עשה ארו) וכלים ומשל) כלים שאני עושה שונים אפעק לתוכן ואקה אומ לי הקבה חקולה אמיל וופי בצל על הייבר אי אי אישלים שעשה על לאל בי בא אורי שעל ידיו באה אורה לעולם בא חור שעל ידי נששישל בני חורים: למטה יהוףה שיצא ממכן צויד שמילא את העולם הוד אות ותושבחות ואמלא אתן רוח של בחבת אמרב יהודה אמרב יודע היה בעלל אותיות שנבראו בה) שנים וארץ של ואמלא אתן רוא של בחכנ בתב ובדע ופל שבוכשה ישו אין כונן שמום בתבונה בדעת תהומות נבקעו הפובדות בית מושוו שעשו בחופת אה אעשה במאעית בחכאה ופתכונה וליעת פי משים בחש ובשלשת) עשיה אחיים שנים) אשה לשנה הוא מאלם מתני נחש ויאלא אתהחכא ואת מישוא מבריע וששלשת) עתיש ובדעת ישנה בית ובתבונה יתבונן ובדעה מושש שלוף דששום וניור על רון עי שרבור בני מיניב פעונישר ויפוע ויה וי אתנה לשרף לעיניף לבוא של כי ש נירץ חבאה אין פיר יחי לביו אל מבפעים זיעל ותכונה" ואני הנה טומן אתן איראה לאב אהליאב שנשם אהל לאב מבפעים ב) אחיפאין שהסבימה דעת שפהם באחת למטה דן שיצא ממנו שמשון של בורץ ענין עמו׳ ובכב פלחבם לב נת חכמ אמ ל יוחנן אין הקבה נותן חפמי

אלא במישיש בן מפעה שנייו ב חפונת אפשיאין שמעה מע תרוליטן במערביא ומשא אמרה קמיה צר אבהוא אשליה אתר מיהבא מתניתו לה אנן מיהכא מתניטן בי ובלב פלחכם לב נחתן חומי אמיליה קוםר לי בידיבה המליתן דיוור שא בריך הוא בישקובמינות לחבימין וחלת איינ פחבימין חפמיניון לא והי ציא יהיב לשיפשין הזא ל שקיפה ואיקצח שבר עליה קיפר אמליה לית אנא ישול בקיד ואיתון ליה מיאקי שמיוני באפין דרינרי ושדר ביה שניחא קומיה אמניה ל עקיבה לשלוחא זראן יושר בני משקת כנביא מור אזא ואמ נקיבר בזר חיפר נמירניה לל עקיבה אמשלים מוא פשישא דפדי תנא אמליה את חפת על עובדי אנשא איך לא נחום על אומיתש דשם בוצטרא לחבימין את יחות אמריתן דהוא ווים חבנת לובימין -משורן נוצ אחר שרה אתל יולי ב) חלפתא אמרה ליה מהוא דכיל וחיש חבמרנא לפוצעון אמיר ליה והוא אושיף ליה אמרא ליה כיר היה צריך קדייה למבתב לא יהצ הששינו ולאלח בימין אמר לה אם יציואן את כיר שב צני ארם ללוות אחד עני ואחדי עשירי לאיזה אוכם את שלוה לאותן עני או לאותן עשיר אמרה לעשיר אמלת למה אמרה גו שאק יאברף מששיר יש לו מאיכן יפרע לי אבל אם יאברין העני מאיבן יסרעלי אמלה ישאעו אשקף מה שניף ארבר בד א נה הקבה תורה לטיפשים: היש יושבים והוגים בה בביני קרקסאות וצביתי מרחצאות אכל חבמים יושבים והוגים שונית אוד שות לבך יהיצ הפישות מוציאו ... ואת נהדי חנינרישאי ושיב ארן בכרי השמי לפולא שליישוש לא נשתייך בישרי וניט זעי לישעו שבר נשמר שורי כוומם על ורי) משרי) ארן כלום בישפורים בלפשות אליות ועליונים אורף שלי . משל שני שוקל שני שלפטים שמשתים שמשל מעליון לא על של material photographic half the section of the שוקור יין בישור אלאני, ציפרישישין משום שבויינשים יכל אף איר שכיל רעש להביא זות דרפר פי שהף משום שבות מפרכים ליישועם ור עקובה ול אעזר ב) עזריה מהלכין בדרך ולומושים וישמעל בעו שפים שלים בן עזריה מהלבין אחריה) ונשאה שאלה מנין לפיקוח נפש שרוחה את משברש

かったかり

שבאל

אתיות

ארנטער

את העד

ב) עור

לעלותן

רגרי הנוא

MM (3.

WW.

השפת

ולת בינ

למישה

לשעת ל

השלם

13 200

מנקי

שמשב

לעל צב

サルカ

WYP

一个

50

S John

היה ליש מעש אונצ הניי הוש אונג אם שמחת ביבי מצא הל והכה ומת אין לי דיני מציין שבא לבבוב ממק שבא להרוב וחלם וערים חל וחוש ומה שניבות רעים שהיא ושוניה את הוציץ ומסלקית את השפינה הרי היא דוחה מיניהשבובקלוחומר לפיקוח ופש שייחה אר השברת" ל עקיבה אומי הרי הוא אנני מעם מוצחד הקשוק למות אם דוחה רציוה אר העבודם שוויא דוחה אר השפינ קל וחומר לפיקור בפש שויום אונהשבית ל דעדר בן עורים אנג אה מולה שאינה לא אחד אמיברין ישלמדים דוחה איפה שמב של וחומר לכל הבנת ממנקום שבאתר אומה להל ודיני מפבתן ודיני ומש שפים מופיושלי מומ הרי הוא אומ אי חלק יש שבתות שאתה שובת ויש שבתות שמי אוב שבים בשונו ב) מנפיא הנש הרי הוא אום ושמרתם את השטת כי קד הוא לכם לפסים בין ביקורה ואי ארום מקורים לשבר ל נת) אונג הרי הוא אונגיושארו בני ישלי אתיה בלשייות השפת פקיח עלון שבת ארות צדי שיעשה שבתות הרבה כי אות השבת ולא ביני ובי) אומות העולם בירות כם שינהוג הדבר לדורות "ש להשת לפי שהוא אנגי ושארו כנייש אינהש שומע אני אף חרש שיים שו לשעת לא אנגרתי לא בנני שוש בן דעת" אני שי מיוד שמשת שום מדה מעי יורונית השלם הכא אביר שקדושת שבת אעין העולם הבא כן מת שוצ שפאור שיר ליום ישמרתם את השיבי יול הושמש שרישו שמעו) בי הש ליום שכולן שבית" אנקיא אוני עבם שבית אפניף אני אוכל מפח שהשבת מווע יוין שה לישים לעולם אבי א אששאייני פשאי וטארינו א בשות במדיד אמרהני ולא בשובה פליהי צה רב אחא ורבינא חדיאה מעשה

MY

ない。

(

炒

יהיב

477,

W.

(3)

וגים

לייל

()

*

.. o

שפת דרוריתו וחד אמי מעשה שבת דוצנן מון ויישר מעשהישבית דאוריתן פר אמרינ) ומתן דאמ דרבכן דאמ קרא קולש פוא היא קדש ותיץ מעשיה קדש וחימא ל) דבכל התורה כולה הפאחא ורצינא הלבתא ברכבי המיחל ושמעיב) מינה דליתה לדיל יוחנן השפילר היא כדיל יהודה דאמ המבשל בשצת כשוגב יווכל למוצדי שבת פין ללפין שומרים צמזיד יאבל למוצדי שבת לאחדים אכל לו בא ואפל עולאית מחלליה מות יומת לאה מומ לפי שהוא דומבל המושה אתישפת מלאכח בינם הש מירן יואר, עונש שמענן אזהרה לא שמענן תל ויום השביעי שמת לוני אל אורוששה כל מלון אין לי דית עונש ומזהרה למלמפה ניום עונש ואשמים לושושים לילה מעין רול מרונליה מות יומרת שנש שמעעי שמירה למשמעוי לרושבת שניעי שכת לעי זין עאין תל שבת דין ליציא אה הליפה פאזהרהימיי לישמי פתומשיה לי יהוצה בן פתירה אומ הריבוים שבאן לעיר ותכלן ישרד את השפת בול יהו ישרד אומרין הואילוק לכן מקצה תהא שבת כולה מחובלת ממית איו יוב מחלליה מות יומית אפילן כהרשיין מחללית מות יומת כי כל הפשה בה מלאני. עד שיעשה מלאפה במורה הרי שכתב אות אהה בשחרית ואות אחת בין זערבים (ארב חוט אחר בשחרית ותוטאחר בי) הערבים שומע אני יהא חייב ללבי כל אם משף העש בה מלאכה עד שישו מלאכה למורה במורה לפרת למה נאם לפישהוא אומי לא תעשה במו ובין עדמן מניץ רלל ונפרת ביל המשועל שלים על היי ונפרת אין הכרה בילא המפקה הנפש השונה איברי ל עיושבי היובב עונה ועמה שלום ששרן ימים יעש משתי אל וכת אחד אוג ששתי אי ישול אנ וכת אחד אוג טעת אין שני בינונים עד נילקינאן שע בינונין פשישוד עושין רצון איוום אפיים ורשו שמשתחרים כ) הוא שמשעמיין שרים ורשו שמעלם ול ובעדין עלין נתנן מששות שור אלאכת נעשות על שי עיוון ולא עוד לא שאף מלאכל אחרים נעשית על ידם כן הוא אומי ועבד את איבין אשר ישלא ען בו ברעבובעואובי ופיום השביעי שבת שב חיש לש למה ניינג לפי שהוא אומ אל מועייי ש אשר חל אול מקראי חיש כשם שמועדות מסורים לבית דים כך תהא שבת מסומ

לציות אין די לביתיים מלאכת ו יומיתיאי של נוכן

אני) שפנ את השכי עליף כדוף

את מש נ עלקוע

לשכתשו

למר אינצ

מכחוץ '

עמירה

אומ ואה

אנים אר

יניני! השצתב

עליום נד

האקרש,

כי שי

אעבורה

לצית דין תל ביום נשרים שנת ששלשורם לנו לשם שבין מסורה זורן שבית מפורה לכית דין כ) הוא אוג שבית דות לש בכל מוש "ייבל העשם מלוכה ביו הש אפילן מלאכת משכן" מות יומת שומע אני וכל משנה בל ויאמר שי דל משם מודל מות יומת שומע אני וכל משנה של ויממר שי אל משה מודל יו אית האיש רגום אותן באצ הוי אונג בקקילה" ושמחשני יש אתהש א זו מיא של נתן אות פקוריעליו שבת אחת פרי שישמור שבתות הרשה ול צעור אות לששת את השבת דבר שהברית כרותה בו והיצגן זן ברית מנח" ול אעשר בן פרטאן אובל אני) שכל האשאר שבת אחת כתחנה מעלה עלין כדין הוא עושה את השבל לעשת את השבת לדי בדיית שלם ול אומ אנין שכל האשאר שבת אות שנים בעלים מעלים עליו כדין הוא עושה את השבתות איום שנברא העולם ועד שייון מית ביל לכשות את הש לדי ברות עולם דא נשמרו בני ושרו את הש שיצריף שיות על קדש מושלי) אותן משל לארי שהוא עורר מנפנין ומאחורין ומה אפינים מליקדש מושלי אותן משל לארי שהוא עורר מנפנין ומאחורין במה מילין השוואים ממית די צעונם הזה הריבה אדם כוהרי) מלפנין ומאחורין במה מילין השוואים לשבת שהיא הורבת מחלליה בעולם הדה ולעולם הבא ל מאיר מושלן משם לאה איבר דומה למי שהוא שומר את הפרדם אם משמרו מבפנים אינו משתמר אם משמצו מבחוץ הרי הוא משתמר כך המצות עריבי) אנו לצשות לה) שמירה מבחוץ י ויש אומלים משל אחר החרב אין שמירתה לא תיקה הכקדים הללו אין שמירת) דיא אפקי אף שבתות וימים טובים אין שמירום אומי ומה אם עדי הלוים שאין חייבין עליהן כרת ולא מבוות כר אפים אמה לכל רוח קל וחומחלש בישת וינים שובים שיבריבין מי ביני ובי) בני ישרף ולא פיני לפין אומות עעולם אור פיני ובין בני ישרף לעולם מכני שמקרו עצמן עליה ש

השפת כטילה אישרף לעולם אפני שאמרו עצמן עליה שבילה אישרף לעולה הלאוף אורה וטבילה לשני שלין נתקוים בידם כבן שבת ומילה הלאוף אורה וטבילה לשני עליו מקיייצו בידי ודבר שלא אפרי ישרף ננש עלין לא מקריייצו בידי ודבר שלא אפרי ישרף ננש עלין לא מקריייצו בידי האקדש וחדיני) שאטות ויובלות לני שלא אפרן ישרף נפש) עליה) לא נתקייצוביין

כי ששת יאים עני ער את הל ואת הארץ ופיום הל שבת וינפש ממה שבת אעבורה או אף מן הדין הלל וינפש מניד שאין הדין בושל מלפנין לעולם כן הוא אומ

תדין ואטפט שבון בקאר ואומ שגן וערפל מבישו מצי יא שבת ועכט שבת מן המקנגרות של צעשה בראשית משלם כל חפצו שהוא כנמשו וכלגצו לכן נתמ שפרת וינפש" - גמולה שבית שהיא אחף מעשרה דברים שטונו בהן ברית היושת של את קשתי נתרי בל וחוי לאות ברית ול ' המיליה של והיתה בל יתי בבשרכם חשבת של לעשות את השבת לדל בל עולם " פל שנושארתם אין ברית אמ ל עקיבה שו ברית על ותפאור תורה של פי על מי הדברים הף ברתי את ברית שחרור עבדים של אנכי פרות פווית את אצותיכם על ממץ שבע שנים תשלחו איש את אמיומש אפחונה של בנית מולח עולם היא הלויה של להיות בריתו את לני" משבות בית דוץ של ברופי ביום ההוא כרוע אותי ארץ ישרו של ביום ההוא כרות ע אהתי אברש בנים אחרי לצרעך ול ביולה שבת שורי התינוק ניאול עד שתעבור עלין ששעישלששי שאנת יאים יאור לכם ביולה שבר שנים קרב) קרב עד שתעבור שנין שביע של ביום השאיני היתנו ליי בדולה שבר שאין הצהנים בשרין לעצורה עוד ששובור עליהם שבת של שבעת ימים ילבשם הכה ביולה שבת שאים המזבח עצמן כשר לעבודה עד שתעבור עלין שבת של שבעת ימים תכפר על המזבה" גדולה עבת שאי) המצורע והזב והזבה והנדה והיופרת וטמא מת זוכי) ליטהר דיא אם כי) עברה עליהם שבת שבך הוא אומ בכול שבעת ימים ברולה שבת שאים האבל את הצבור עלין שבת של ויעש האבין אבל שבעת יצי בדולה שבת שכל שכ שני שלי מן המצות לא עמיה לכן זיא זכותה פשנילים ביכני אחאב שב שלה) של ויחנו אלם לבח זיה שבשת שנם וכשנילים בימי זיהן בשביעה לב בשביעה ול אבער לדלן בימי יהורם היא עאדה והן שנויצא אריש שיאופשעל אף ום ויקצו דרך שבעה ינג ברולה שבת שנתנה הוצה שנים של של שהרי לא פירש משש מאות ושנש עשרה מצות דיה אינוים של היות כל הנלוים אלש לשרתו ולאוצה אלשם ש להיות כיו לעבדים בלשומר שבת מחלל ומחזיקים בברית מטון אמרן ישרו משומד המשמר שבינו בשוק הריהוא כישבי לכל דבר ושאינו משמר שבתו בשוק הרי הוא כגני לכל רבר יותן אל משה' מושלין אותן משל למה הדבר דומה למלך שחלך

לייף של ליי מכצב יונא כיד משה ע לקוטר שהי מעע יורא א ייכל מפיע ייכל מפיע ייכל משה של ואעיר לה) משה

לתצים י לאק אם י טלט לוחוי ואחר כך תורה של

לא אבנ)

זכרי ינור את לכי נ שכל אי נ יכל לחיי

שהפל דע את לאן:

دردم بله درواران که

וישלף שר לך ישרל

לו ומשלע

8487 18 g

ליור על לושי אמ לדשינים הששישישישים עלו ופטרי בו ולא איני ביויישלים פו מכצב דוון ביי דית והיו ביירישיושעים בייום וויות ושמן שך מש היוצה לינצים אני בווק מקוב ביד משה שהוא נאמן לבף טעו וירץ אל משה" שבשע לושר אוט אמל יהוד מעל לפופר שהיה מנכטי תוכוק פליאנות החול היה קורא והתיכוק שונה אחרין וניון שבא לחש מיע קרא עם לבו בה משה בתחלה וודבר ער דיף וצפוף ויתן אל שבבצל לדבר דיין אין פר דא לאבר את בחד פיני אלאשי שכל התורה פופר אשנה אונוספינות ואבריות הכל מסיני שני לוחות העד למה שני לוחות כדי שיהין על ישרול בעום שיש פענה של ואַעיביל לי עדים טיומנים והיו הלוחות ואידרץ והכתב אן תשמש ומואשונות לה) משה העודתי ששם היום ארבשמ ואם הארץ לוחות אכן אלתקובות השי אין אב ב) וב) שלמה אמן שמשי שנים מוסרשוב ומה האב אומ לפן ביים בתבים בא צבע או בשות יוד נשש קן המצים באותי הא שני ניקבים ראל אם תעמרן הרי אתם מעונים והמניון בי שטכם הרואות סכט לוחות לישרץ חת מוצא תיכוק שעבנם לבית הפפר תחלה מקרי) אמנושה ואחר כך הוא חורא בפפר כד ישרץ הנולה ניתן להכי לוחות ועדות ואחר בד דא למה כתן להן לוחות לרמוז לה) שושוב תורה של בחוח את פפר התורה" יצרי תורה על לוח לבים של ביונצם על לוח לבין עלמה לוחות של אבן ברי שיננו את לבן שהוע באבן כענן של אומרותי את לב האבן שבלאי שהוא עושה לחיון כאבן תורה מתקיימת בידו ותנא יכל לְקַיון בַעָּרוּבַת הַפוֹשָׁם אבי מֶרְקַיִים אם משים אים שהכל דשין החתה אונאי כפושם שהכל אתבשמין אמנוי אם לאן אין תלמוףן מתחיים צירן דא למה אבן ליני לאה אבן ליני אין במקילה יא למה אבן שהאבן עשויה שיני אין למה אבן שהאבן עשויה שינין באבון צי אל העת אבון בידה יש וישלך שהוא נפצע בקושי ויש לך שאתר מכה בן ושונה ומשלש ואינו נפצעאף פד ישרף יש מה) ששוני) לו פרקן פעם אחת ומקצלו מיד ויש מה) שאתה שוכה לו משלש ואחר בד מקבל ויש מה) שלבן באבן ומה האגוז הדה אעל שהוא

מעופלף צטוע ופינואה בין שמיייון משתנחוף בער יוונובור ישריי חעל שמלובלכיץ בשנות שון שמשרי) פה) וששין תשושה מיד מתקבלים מה האבוד עשוי מבורות מגורות בץ ושרו עשוים בתות בתות בקנים לוים וישרצ אמריא ותיגום אשנה ומדרש הבת וימות מה האבוץ הזה בלצמן שהוא שלם אופלן שמני בקובי נתצע נמפר אובלן בר ישרי כלצמן שה) אבורה אחר ששניש ישה יכן הנפיא אומי הכונה בשמים מעלום זי ואברתן על ארד ש ופויהי אינגערימעלתן שלהיובה בשמים בזמן שאבויה שלמטה עשויה ינה יודא העבל פיבשש שש אין בושש דא לשין עברה כאא דאה אני ארוע בשש קבבן בבות דא פשש אששו כשש שעות" ויקהל העם על אל אולי לוי מיכן נקרא בתורה ולא נבוע בנא ומיף ששששאתן תורה מה כתוב ויוצא משה את מעם לקל הא אבל כאן כיתויקהל נעשף קמלות שתלת מעיצמן העם אמר צפור נונכען ארשעים אף גרים שעלן עם ישריאל ששונה שווי ואור ואור ואור להן משונה ביושב באמום ואתם רועם להמות משקות ישיע לי שהיו גרים שנצי שהתעופר אותן שבדי דוני שבולן אלן ואברי שמודי שראל אמר משה רבונן שלעולם זאם במד לא אטאן למה עי יחרה אפך מסרע מן אלו שוטא עליו טאמר. חמת מלף מנאפי מות נאיש חפשל משל למה היו ישרעל רומין לבר מבץ שהלך שושבינה לחציא כתובתה באו השפחות אצלה אמרו לה עד שיבות השושבין שחקי עם הכרים הזה אמרה להץ איניראים לה) תנו מות אורי אינרים אארו להם משה עלה לרקיע עשו לבם מישונהות אתכם ויציאות רבליה) ועליה) נאמר אולה יעורה בלב נטרולי אן בשנה שבקש אשה לעלות לרקוע מענה אהרן ארציבות של שבישה אהרי וחור עמכם לב שמין

עמיירט בליו ועל באייר ועל איים אני ליו ועל באייר לאי על אני על איים אני לאייר באייר לאון אמרין און אמרין אמ

ואני) לכ היויינא לה וזה שועונם יינשו או יינשו או בעלת אי

יושיקהן דונא יונ בינערן

אולאית אולאית שאיירשל זקור ואנת זלו קום שוני לן בין שמשיין שלין קובל מהן פקלו אותן אנרונים א

נלין ועל זכריה בן יהוד עי אמי ירליה בם בענים בי נפניון בסשות אביונים ביינים לחירי עלין ועל זכריה בן יהוד עי אמי יל אור בי עלכל אלה על שמייתן בעל שכת בה אורי עלהיי ישרף ישרף מין נקהלי על אורן של ווקהל העם של קרן "יואמרן אלין קום על לי להים אש ילכן לפני אמל לי על אורן שו הנקין עשבר את הפואש שלי בעל ברך ביי פר עען ישרי הניחן התלקלי שכל בן וען הולך לפניהם יווא יחשון על שכל ביר ביי בלים בהם ולא יחלפו לשיל שכל ביי ביי אמרן לאחרן המיה לכן כלהיי המצרים וער אותן לפניהם שני אשרי לפנים לפנים לפנים שבי אשרי לפן לפנים ביי זה משה האיש מהוא כי זה אמיל זכאי לאן את משה שוריון הלוי באויר ועומר אמרן אפיל הוא יורד אין אנן פומבין אותן לא ידער אמרן אפיל הוא יורד אין אנן פומבין אותן לא ידער אמרן אפיל הוא ליטול בן עדה או שמת מברן עלין מלאכי חבר אומרי אמרן החלב אצל ליטול בן עדה או שמת מברן עלין מלאכי חבר אומרי

XIV.

N.

7

ויאמר אמיהם אהרץ פדקן אנ נהם פרקתם מכם עולן של הילבב שמתושונים אדם שומע קול זמר מחבירו אינן הולך מאזכן ארבעים יום וחלי אין שם ארבעין יום מיום שאמרתם כל אשר דבר ש נעשה ונשא ועבשו פרקתם מכם עולו של היו וועין לכם זהב שתעשן צל ז לן מצאן אבותנכם פרינין שלחרובין בארץ כנען לא היו יוצאין משם אם אתם רוצים החזירן ככף לבעלין וכן הנשע אול וכקף הבירעי לל יון זהב אמל ל דעזר שביל כסף וזהב שהרבית להן לישרי עד אמרו לפיניל בעביל כסף וזהב שהרבית להן לישרי עד שמער לפיני אמרי ביל ישרעך יונען אהי זהב אמרי אבי ל ישר מאמרו לפינילת אברים והאבילה כרשנין ושמיל וונרן משל לאדם שתב בעלת איברים והאבילה כרשנין ושמיל וונרן משל לאדם שתב בישרי בישר בישרי שומן וחלה כים בעוארו והועיבן על סרה זונה מה יעשה של בעלת אוברים והאבילה ביש על הועי אמים אלי כרקא זני בישי של בער שב בישר וישבעו שבען ווידם לבם על בן על האמרי אינשי אלי כרקא זני בישי של בער ונים לבבך ושכחת שבען וידם לבם על בן על אמרי אינשי אלי כרקא זני בישי של בער אמל יונהן אני בישי של בער וומל לבן וישבעו ווידם לבם על אוני אמרי אינשי אלי כרקא זני בישי של באר אמל יונהן אני בישי של באר אמל יונהן אלי ווכרן אוני אום אוני אול אמרי אופא וישנין שלון ווידם לבם על אוני אוני אלי וובעט אמל שמור בר נחמני אמל יונהן אני לעוד אוני אמני אונה אוני אול יונהן אול אוני אוני אול יונה אול יונה אול יונים אמל יונהן אול יונה אולי יונה אול יונה אול יונה אולי יונה אולי יונה אול יונה אולי יונה אולים אולים

שתצרה ושה והוריה לו למער על וכפף הפשיחי לרב ושרב שטו לפשלי אשר באדינה נשישפרן שן אחרן שנן לבי) שינאו ואמ אם אפ אומ להם חביאו ברוט אות מביאן דף לשרין בבתאות וא אני אנג להם הביאו בין התבשישין שלנעיכם ולעובשיקניים שלאשה פבירין עליה להוציקן הולבן ומבקים בים ודין נותען להם ועד עושין מריבה בנשיהם הלכו ובקשו אלה נתנו להם לפיבר זבן נשין שלאותו אדור ליכנק לארץ ישרוי ומצרים בא שנומט) שבקשן מהם ולא בתבן לאם שנ ויתנדקן כל העם ויתפרקו בל מנשל יהודהב) פזי בשם ל הן נקרא ולא ניבור לטובה כל נדיב לבב לרשה איתפרקו בלהעם לשובה יויצא משה את מעם לקרארנה אלהי לרשה ותקרטן אלי כלבים לשובה אז ישור ישרף לרעה ותשא בלתערה" אמלי אבץ בר מחץ אין ארל יבול לשמשיעל אוכפה של תומה זו בתבשף לעבל ומותטן בתבען למשכן וכותטן וימסכיקליניהוא ויתטרקן אנג ל יופי בר חנינה כוא ונתה עד איכן כוחו שפיער הרע" שורותשובעולם אדים שהוא מבקש להופוא נזם מהצנו הוא מותאת) פון אחר כך מששיתו אבל הללן שומעים אותם ואצניהם נשמשות עמה) של חתפהקו בל העם את ממה אי אש באזניהם ויקו מוצר כ ניער כ ניער שמעא בין הנושים עיץ אווי אהב וכתוב שלין שם נטלן וכנבן בשרין ומשים באנר והוא לא ידע שעשן לו דפוח בכשפים ויצא עגל בושה ל יהוצה אומ פמש נבנם בתופן והיה בועה פדי להתעופם פשית השישורים במעט שאיגן מותרים ועשיתן מותרים מעלה אני עריון שייבו שבי שושהן עבל מסכה וכי אורי עשאן וחלא כבר נאמ ואשליכה! אוני אין איני עטיוע או או או פי פיים אעלה אני עלף פאן אונה עטייע אין אינה עטייע שמששלש ששישר לה אהינן אין כיל כן לי אים דורין ישרא מפאן אתה למד ישלא עשו אותן איא ברים שביניהן אשרהעלוך אנגל יותן אינגל ואן שבהעלוך לתחייבו שוניתיץ שלושרד כלית בתכאיי אחדים אוני ילעלי אן שפתעלוף נתחייבו שונאיהן שני שריף בלית ל שמעון כן יותוף מונג וצלון בל המשתף שם שמים ודבר

JAV

· · · · ·

אולל הכיאנו

אונר) נ

וידעה בחמנה התורר

* 1

בלהשו נאוז מ אבל^רי

לעלץ בלום נ

תשש קורוני העלי

לפנה ד

ארוב עאינ

פירור

מענ

ניידי מן העופריטים של לביי יודים אול איניר אינון י שאירו לביורף איצורים אהרי אה ראה אני ל פטוק בן ינות אניד לשר ראוב הור שיפוח לפון מהישמין שוניני כין ואאינננא באומיהו שברו לי שחור ומיקיים בהן אם ייחרו באינוש שי פודן וכלו לאתר ולא הווא לאו תקנונו ולא מוטב נימא להו שבייו לשבולו אפשר והויא וובן אצבון לל אלונוי קורא מצבון לא שנובח לפנו שבבים א צעובה א שני שין בל אר והרגוהו ניער איאוא על עד מו" אא וירא איהר) אין ועי מוד ריוה אהר) לבנות מצבח דיא אנג אם ה) בונין אותן הן בונים לשם על ושם שוויף איא יאני אותר אנו לשם שמים ובעל לבצות הוא יודע אנו להן אבן מגומה נות למששוה הציאון לו אבנים אמלה) זו לאניה וזן אינה לאויה ליה מרכמת) עד שביו המועה וודע היותף ירשה את צאכו ויקרא אהרץ ויאני חג לשי מטור חגבני אים שושור צחמיבה לפני המקום לפי שנות לו להקצה בשעה שמרע מן המכעיקין והש לתורה וכן דור אומ יתמו חַפְּאִים מֹן הַאַרְץ ורש עוד איכם ברכי נפשי הביים לתורה וכן דור אומן מוחלת אמר חישן בר אבא אַבְּץהִשְׁכוּמוּ השְּקוֹיתוּ כּל שַּעְשִׁייִּשׁ בל השחתה שהיו ששין אח בהשכנה יישב העם שובל ושתר לעולם חין שום נאת מותוך אכילה ושתייה וכן הוא אומ והעה ששוקשות היה היה ביין בי ושחיני שו אַבל מה פמיך ליה ונקלה באינני שי עב חסי בפר העום היה דיקושו לשוץ ליף לעל וואמר שי אלמש לף רף אמל דעדי אמים לו היום כלום טקתי לף גדולה ז'א בשביל ישרו עבשו שישרו חוציחים תשש כוחן שלמשה ואני לפעו רצומ שלעו לבוצאה ארנה בועקי פורחני את לובי שחת צעף את לו ובשמעשם יהלא הם עמון העלית מארץ מצוי וכיאני העליתם בא בד אמרת ביה ש למה הדבר רופנה למולך שהית לן ברם ונתכו לעדים כל זמן מרובי) היה בעל הכרם אומ כמה ישה כלמי כשה מעור שאינן מוציא שירות פראני היה אומ לערים כמה ביש פרמך שם חסיריי טירותין אמ לו אדוני המכלך כשהוא עושה הרצה הוא ברמך בשהוא עושה מעט הוא כרמי בין טב בין ביש הוא כרמד כך אמ מעה בין שבין זבין

באיציב טאפטייטע יין מריבה לארישן

いるのでは、これのようななのできません。

יניעל אינ יעי אינ יעי אינ עליכה עליכה

עשיען. נה למצ

ינון אייבו אייבו

754/

477

בישין וחש עמר ועולוגף קרן ששר אמולו וששייווילוש שמים וחדיים חישים" בי מוכך אני לוותם אמלן היוכה למשה עשר מדות בדותם חישנון לבצור עשמים ומחת לפבורי ועברו עליה ואיצו זו לא יהיה לף אל חחר על פני עשו להם עבל מפכה אם לו כבודן הוא זכת ייגנירו אַתְּכְבוֹרָשׁ בְתַּבְּנִית שורן אבל עשב ובא מוד שמא לא השתחוולן אמלן וישתחוולן או שבא השתחוול ולא זבחולן אמל וישבחולן או שמא לא קבלו אותן עליהן בדוה המלו ויאמו אין די וש אול יהןשע בן לוי באותה שעה נכתל משה ולא ודע מה להשובש שפונה לו היום ואמ ועתב הנוחה לי ויחר אני בהם מוד נתחדק בתפלה משב למלף שו היו מרעום על בנוש ביין חיה אוהצן יושב לפנון והיה מרערא להצים בין ישאמים של של אוהבי וישב לפני הרגתיד נתחדק להצילן" ועתה הניחה לי אמינים ביר די אמלא מקרא ביל אי אפשר לאמרו כביבול שתפפו הקצה למשה שמו בושבה אתך לגני גדול אמל דעמד אם משה לפני היוצה לבון שלעופש ופנה שור שלשלט רקלים אינן יכול לעמור בשעין כעסך כקא שליקל אוור היאך יכול שנאור ועוד שאני בוש מאפותני עכשן יאמרו ראו פרנון או שהפמיד להן שבקש באולה לעצפת לא היונישה של לברי בי אמי ל יותנן משום ל יופי בל רבר וושו שיבא מע תוללה לטובה ואפשר מל תנאי היכן חוצר בן מנין לן ממשה דביל ואנש איל לל גדי של און מולה ומעלונו וצטלה אפולן הכי אוון מוה בזרעיה של וצע משל משל שי ווחיר בני אים דר רון בול הואש ובני רוביה בבו לאשה מאי וצו ופף למעלה מששש שבום ולייורג) אני אניא לבן רבן כל הכא מוול משה את פני של פרו ומלי ונדבו וווול משה את פני שי להיו אני לי דינור הוא שבעל משה לפני היוצה עד שהיולו ורב אמו או שהעיר לו נדרו לא יתל צברו ושמול אמ פר שהחיל עינמן למיתה שנ ואם אני לבן יצמן עד שהיחיל עליהם אדית לחמים' לבנן אמר" חולין הוא לשתעשות פרצר הזה ביל אי החל משה מלמד שהתפלל משה לפני הקבה עד שאחשרנדו אחילה אאי אחילה אמל דעשר אש שלעצמות מאי אש שלע עמות אמ אביי אש ברמיא דא יחל משה זה הוא שאמ הפל אלוח ש חונם

משה ואל אר תהי כודוגע

הקאיתה קי הי גיים קי הכהו הנוי

לפך נונמ אוי הרצל רוצים

אשתך אני אולהוליף א

אָל לפני השלך וחטר

השלך וכע

שהניהו א למה איכי

אה משה ה

הוצאת ני הוא שנדנ

ורוע וערע

נאל אשו

של ויחלו

כטעה שנעשרים בוצעה יום ובו ביות ושלם לו אניף יושור הייות ושלם לו אניף יושור הייות ושלם क्षेत्र के किया है कि कि किया है कि कि किया है कि किया है कि किया है कि कि किया है कि कि किया है कि कि किया है मा अपने के के किया है जिस्से के किया है जिस्से के किया है जिस के किया है जिस के किया है जिस के किया है जिस के בשם לו בני אל שבינה לן שניינה קווני והמדיתני ישרף בני מלפים שם של וייצר שי יי אשה ואל אהר) ויצום אלבע יש ואל פלי בשם שפרעה מלך כך ישרו בי בולבים: די תהי נותג עמם בקלות ראש שהן מנגור שנ פי נער ישרף ואותבהו לא כן אוביני ב ועבשו שקטאו זכור להם אותו הדבר ושכך חמתך לכך נאמ ויחל משה אות שי אהים לא נאמ לא אותפע יש להין אמ לפניו רבו) העולמים וכי להן צוים שלהים שלאיעשו עש לא אמרת דיא לי שנ לא יהיה לך דיה ים אה על פני שמא אני שביניני לפף נאמ אתפני שי אהין יואמר למה שיחר אם בעמ מושני) אותו משל אבי הדצר חמה למי שמצא אשתו מנשחת לפרים הוציאה מביתו בא ששבינו אמלו איני אשתך אמלן מעורניה מנשקת לפרים אנעלן ויכול הפרים לעשות עם אשה דב או להוליף אמי לו לאי אמילן ובאיר אתה בועם אין בדבר ממש שמע לו והרושירה לאה ענ יחרה אם בענ משל למלך ששלח אפטורפוק למדינה שלך לו איכב האלך והנית אינה משינה וששהה שם ראו בני המדינה ששהה כ הששך וכעם בא האפשורשום ואמ למלך לננה אתה כועם אני ה שהניהו אורני אל המליכן מלך אחר והנושף ינה היית כועק כך למה אתרו כועק כלום עליף חלקו וני אמרו פי זה להינו אשר השל בהמשה האיש לי הניחו לך לא הניחו לבך אמ שוה ש יחרה הוצאת מארץ מיל אמ לפטן רבון השולמים לא מארץ מצב הוא שברמת להם שובואן לידי העון הצב מפני שאמ אצרהם ורוע וורע ניקרילו עם המצרים ולארו מהם ומה שלמרו שם צאו ושבו מרבר לכך אמל שאוף שלש עשרה דברים התחנן בהם אשה נאמ אשר מיצא מאר מצ" של החל משה אתפני שי ארין ויאמ מיבן ואילף עד פוף המיפוק שלש עשרה דברים

P

1

林

*

الا

U

*

13,

X

AH

bh

となってい

(

והוא שישרי ייוש זבור לכן כרים שלש עשיות ששלשטו לפכך מקדם" יאמרן מערים ובי מנחים קיימין הם דא למה ותקיים דברם שלמצרים זכי א ברעול הושיאם ומיכן אארן רכת ראן כי רעה נגד מוכם" שוב אחרון אפך והשום ושי יש שמנו חרון אף זכי יש לפנו נחמה והא כיל פי אני עי לא שנית ואלוהיה נעמים לועם פעמים מיוד צה היה משתנה דא שריצרה תורה כלשון בני אוים באברהם לייל על עבדיך אמ לפנין רבון העולמים אם שריפה הן חיובין זכור ליץ שבות שבים שהושלך לאור כשרים ואם הריגה הם חיצי) שכור להטעקחון ינחק ושם הותחם חייצי) זכור להם שכות יעקב שגלה לוזר) לפך טומ זצור לאצ ליבוש אמל יצחק אעל שעמר משה בתפלה לאנענה עד שהזבין זכות אשות של למה הדבר לומה לאדם שעביצה לו פרצה בתוף ברמו ולא היה ינאים הלעשות אם יטול אבנים ויבדור את ברמו הרי צאצים מחבלים ארב בשהוא ממשמע באותו מקום מצא שלשה מתים נטלן ודקם צאותה פרצה הדה כך עשה משה בשעה שאמלוה קבה לדרף נבהלונז לעזע וכיון שראה ארת דרומים מיד הזכיר זכות שלשה אבות עליהם אמ שלמה ושבה אני ארד המיתם שפבר מתנים החיים אשר המה חיים עדנה" תנו לבנן שולה שון נשון נילונטוום של נור מהוא לכבות בוצעא דנהורא מן קדם באשא בשבתא פתח ואמ אנת ביים עור ואן היא קכלתנותך לא דייך שדבריך קותרין דברי דיף פולדים שה את שמשיר אביף אנג לאה מרנים והללףה ואתה אל האתים וחזרת שרת כי לפלצ חי הוא טוב אן האליות שיא דקא אמ דויף לא המתים יהלות בדרב יהודה זאמ רצ יעקוק אדם בתורה וממצות קודם שיאות שכיו) שמות אצות ואין לו להקבה שבחבן והינו דאנג לי יואנן אאי דבה שמתשקדם נעשה חפשי מן המצות: ודקא אמ שרצמה ושבה אנים המינים שכשחטאן ושרף במרברעמד משה בתפלה ורחמים לפני הקצל ודמ כמה תפלחל ותחנונים ולא נענה כיון שאמ זפרי לאצר ליצחק לישל אוד נפנה ולא יפה אמי שלמה ושבה אני את המיכם" לא ושבח אני

יה ביינאי אני מעפר

ישרץ ען פונגוע

וקרק ני

הזארל' ניגנייקר

יהולים

主義を表

ליי פיניילי פעועלי

Giran.

אנטר בו

TAY SE

הפרט ה בעלוח:

الاجرك

3:19

מן אכ נא

47 BU

JAMINAL TO A STATE OF THE STATE אב מוצוף משה ושיי לפני מי נפשי אל העם חשל המוכים אי מצוייבה לישיה אני מביקש מי ירף ברצורון שלעמי ולא מצאור מי שמביןשעליו פ דוומים כבאוי ישרץ עוצאין ע ומפעיון ומקנאין לפני ואימ עומד ומבקש פליה ביושנע אבר שונבנו ענו בנו מי שער בעש שביך בעננו שי שעיני שו אכותינו שי שניב אנגלף יישור ישרא ביים בייל אינה בי וכי כביא כמותך מביןש דיונים כזאת שלב שרופים יעריין האת ני של אוהון אוגן ואתה של תרפלל בעד בשם הזה אל הרים לבי שיריך השאות אם ענמי משה ושני לפ דו עמד משה ושמוד השני ברמות פדר ביות פתפייקתי א.פ" וית לף ללציון מיתם שביערו הרעה מישרא תחלה ואחר כן שושונים ב יהלי בברשה פוף אוני ויקה את העבל אש עשו וישלף ול ואחד כך וישבאים ויאל אינא יועל בשמעף מה מוא אומ אם בְּבָל לְצַבּבָם אַתְם שָבִּים שַהַּיּהַ וּי ארב און ארים ביקש עליהם רחמים שנ וואעק שמול אלי בשר ישיי יין שני איף בודיך ברצורטון שלישרף אבל אחרים לא ורשו וכן הנא אואל יויה פוץ לפגור ביצור מעלה בשר או בדרי בדר ואוצה זה משה דים משה בחירו עמף בסרץ לכל וכן הוא אומ ומורה ועוד אור של ינב ארת ועודב ירוחם אנא חטא העם הז תנו ברו ויעשו לערט הרוטא דבריל יהודה ב) צבא" אמרב יהודה לברא בלוח וכל אשבי ניצוי פשע כפוי חטאה לא קשא פאן בי ובאן) בעבירות שבין אוים לאבירו אין וושב משפי בקצף, רבון מעולמים הם ביטני לאשן שלדיבור ואו יהיה לף אף אחרים ואתה מבטל פונו ועשה חפף לרינים מן אכרהם וער עכשו אינו אא שפעה דורות שתה אם תש ועתר אם תש חט משל לבנן יולמלך שושבינון אשו. של ומש אם את הודתן הרביע עמן אנור לי מרף לא מרדונמי מי שמדי פנה

ומופ

CCKH

からい

つに

וניווון

זלור

ישות י

1

とへ

1770

374

かべ

בנעונין

洲門

475

初时

ナン

37

בת

34

אים

בחק.

ב זב נוני ש חזכה ביתר זכין ואחיים את לחיים בין תוא אונו משוה היאנישטיפהל מנחשיי בשפי תנחוב אומכל פינם ב אינן משית געשון ומעליכה ביל ששים באשה הוא אות אם תשא השאתם אם אי מאשבא" ציהושע אמ בי אי מונות בי ולא ברוץ בדור הוא אומ שי לי יודבי ובבית או איניין לאוליים לא כדוך עעשה הושעם באריב אנה אהיי לי יובי הושעבע ייי אה אנים להים אמלפנין דבונו שלעולם העולם כולן שלך דור ומחעל שחטאועל אתרה ושו לשו אות אומה אחרת אמ החצה בער ווש היה אכזרי הוא אטייוו מיד וידועש דל הושע לף שולה אשת אנים וולף שה את הומרשל של און בוא שהפל גומרים כה צת רבלים שהכל רשים אותה בולים ותרר יורא שמו יזרעול על שם ערות שנעשו ביזרעוליי ותהר ונלי בת ויקרא וקרא שנו לא שני באותי שעה נהדרי בין הצירות שות מולישרף פנבר שלשה שמות שלאן ובל זה בדי לת וחדלי מכח אולי ידובות רחצים של שדי אלן נעשר איר לו ביל גרע אותה התחיל בוכה וימותן לאחר שנכחה ממנה אם מקרבה אולף הקבר שיבר מה אם זהה חסת על אשת זכונים נולדי זנורים ואם לאחרים הם בניאברהם יצחק ויעקב אהוצי פויני לא אחום ואחמול עלהם מידהרגש בעילמן שתשא מינמו ועלישרא אמלו הלצה הנשע שמשגזירות גיירית ייים דער אותן מיד פתח ואמ ותיה מקשי בעיש בחול הים יים ניה ויאמר מי אשר חטא לי אמחנו ניקנר אלומרלך שתכלבלי וידוע לפנין וכן הוא אומל בי ממהות ואועי בימר בוות בולבבו במבי מתרבו. יל ול לכל בין עד קבה למסרין ביד מלאך עד שעמר ייש לי ני שי ארבנר וביום פקדי ומקף עלי חטו אמל חניפוים

שוף אני משנים ש להלומול

מה חטויני יוב מתנ ש

אט פיני של שנה אמר

Same of がはいい

הניאההיי

7976644 משה לר ע

りるかるだ

וייר אן מכנ אל בימע

עלאלהשר

र्भ क्षेत्रकात्र

משלת

ערין עלין

נתשאומ

קיני ואנפי

加利的特殊的人的政治 שקל הושעיה עם ורצעם דיו ישרף יונקין מעבל אחד מרצום ואילי היו יונים משרים שלעו עולים שבועם שני עבלי זרב" ואף שי אירתם בלי זרינו בה דיני בושי במבנת בהריבה ובצרעת משרונה אחת שולה אתל ולים אמרה לומני מת חטיים אחת חשאר ישרי באעשה העבלות) מהנים בה שלש מיתורנות ביייי משבותה של לוכים ולא בעלפה של וכל אשה חבמת לב ציריה שני אצים ל לידיק מה בין השצול שלא לושוצה רבר אוראן התורה אצורת ממנן שלשמיות פוד מ של בכר שנה תמרד לי ישרפן אברי תורה ואל ימקרו לנשים לפשיצאת אמרולן תלוה יו הבי בין מוות בין ה לכן מה אתה משיבל ברכיה בר רב כהטו בשם ל שיעור בלפים בין שייב שעראה היה מת בביתרים עדים הא התראה היה נבדין בשופה לא עדי התיאה היו מת במעפה ל ולוי ברי סיסי תרויהים אמרים זכח קשף ככן בי דין פטרן פקץ שירוק כשושה היה נברק שמרו בלבן היהמת ב משה לך עלה מזה עלייה פין למשה שלמעלה הוא אוג אָבּ רְבְּי וְשַׁבַּי עַל שָבֶר וכיו) שעשה אות) המעשום ניתן וייראן מגשת איון ושמחתי לטג מנואך ביקשת קבי למי א ביהושע שני פי אני שר צבא ער עינה ביותי כי לא שלא להשרות שפינתו בינה) עד שעפגד משה וביוש ע ות בוצ איל השה ויתדבלו אבל שמעון בן לקיש אמ מישיביל שהן וישמע העם ויתאבגלי אותה אוש בה) עם עדין עלין מלפנד שניהן בעינאן נזימה במנויין לשמים נתשאומ משום ל פימאי צו עשורות שניבולן מהן שב קיני ואצורן כל אשר ויבר שי נעשה ונש ירדו מלהפי נירת ורפים עבותה ני

Y

かんだ

MI

70

ות

M

THE THE THE THE יורי אירור דין לען ויינועלייעון וויאליין וויא רוקאישל יוים הו צעשה שקבלו ישרי את התורה מסיני שני יפנון משיים וינורות שיישם ל אבא בר כהנא בשם ל יחנן מאה ש בות ישורה ואת יומרין שברי בי שבילי אומ פודפילאות הלפים יינור דינורי יוני שייות הבין של ואחתים בשום לישנעון בן וחדי אומין בין क्षेत्र त्रात्र व वत्ताव विकास विकास विकास विकास विकास विकास विकास त्रात्र कार्य है। אול נדיילן מים בין לף ורפים אפנים פיניין מיה יורד ומין לפן ביוצר בן הני מעל אות בין מע המציער ביים של משום שנטורש שהיו יוצאין בן ולה היו צריובין לעשות . מברוב וחין פשומין בונה שבים ביון שחשאו בראן נוור נותרב הבינונין בופרים ברשני או לי היבו ויבנין ל היבו אונה המלאפים היי מקלען את השם שהיה הקוקי" ויתנעלן בני ישל אתערי מל חורב את רב חמא The state of the control of the cont יש הכי בוריב שענו וביוויב ני אינע כן נשצע הקצה שהוא מחזיון הון לעיניף יול אין ביליפט אין פל ילא ושארות שולם אותר השמחה שהיתב להם מעולם היון אין אין פור בראט פלין איין ועיר הקצה להיות עפרה בראט פלין איין וניין שיי אאי לעטרינ כב אלצפירת תפארה לטושים "מו פול לל לשאר שמו למי שמשים עדמו בשיים יים יישור יישור פעלה אישפט זה מדץ דין אמת לאמתן " משער מלחונה זה שעשא ונותן במנחניתם ישות ולבית אדרשות ולבית אדרשות ישאין שאונה באותה שעה די) משה קלוחומ צעצמי איני בו בשופעל בית מדרשו והוציאו מחוץ למחנה צוך והיה כל מבקשש יל אל אל מוע ל יודה ציר ארוחק שבישרו שאינן ארוחק אא שנשה

孙

Helle

שלו

ツピン

מקמ

בינהן

13434 1434

שמו

大力

וצית

למנלל

بالم ز

374

413

"92

הוה ב

קוש

47

קכל

מעיי

מאלי

ひかど

Anticket lease in THE STATE OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF TH בניון כויתים אמה מוה כלתבקש שלמשיינוף טפוני וצארנ חת מש אלהא קומו כלהע תכו רבען חכם מובר משר בטצו ארבע ישצ'אנציה דים עובר עומר לפנו מלות עילו ופיון שעבר חרבע א אמות ישב נישית עובר מוגלר לפני מלא מינון ואינון דישאן לישב פר שישב באיך ואי של והציטו אחרי משה עד באן האללי אמל יוחנן פינני דבן שמשון בן במליל ניוצית משמה זו דכי הון עיל רצין שמעון צין במליל ול מאור הות יומא מקוכים פור ב מקמיהן אמלה דבן עתנין בן במליל מהבין אני דנפיא אנין לרבין דלאן נשיאי שנהו תניקן להן הנוצחוץ זה נולניר ול נתן לא הנו התפ התיא שעינו לאחר ביאונו רוזי רלא הון קימי מין מיהו כי דבילא מילתא אמרי מאי האיי אמרי כיווהבי הם ליכב שמען בן במליל אמליב ל מאיר לל נתן אנא חכם ואת אב בית דין ניתן לומלילו ביהא בי לא הוינן אמלות ומאי נעביד לה אמלוה מא פונא לוה למחר פעי בשפור) ויפות פוה וכיון דינון באור נימא כיה מייוצקל מבורוה שי ושמעע בל ייה פותיר למפוני למלל בצורות שי למי שיכול להשמיע כלתכליני ונעבניה הבי מר נשיא ואנין אפשת אין שמשנהן לי שוב בר קיישאי אני הלמא חקושלום אופיד בי בר קיישאי אני הלמא חקושלום אופיד איל ויתוב אחודי עיליתא ירבן שמעון כן במלי פשפונה איני יינית באוויני מי דין מי מילינא דלמא חוק ושלום בעלינא איכא בי מילישו יים וברפה למחרי אמרו לוב ליתני מר בנוקצי) פתח ומנו בישוביו הות במירכא וזוה מכשיפתים לי מסקינהו מבי מדינטא ביוריפור קושיאתין בציתין ושארו בי מירשו וימוה מינה מיניין ו הבידרי וכיתבי צירוקיה ושלחי לבי מדרשת אמלהו ל שם יפי קם לי ויפי למיפק קבות נמיכול מקערנו אפ להו פין אל י מעיילנא להן מי הוא ניןנביינין ילא יומא טאעקר אכי מאניר החרים ולל נתן יש אנהנים אחוש ליה בחליים . या अल्लाहा मन्त्र कर्म के के सम्बद्धित है विकास का विकास

(12) (T

שוות.

\$20 "17"

חמא

4171

At m

וצרנ

57

) Viii

ישה

75

אצ

4

THE STATE OF THE S

מלבילים את ליה בעבקשן לעקור בבוץ וכבור בית מביף את כיו בם אתברנם בב יציונים בים מיניבר בבר ביכוני המליון באוב במי מרכות לנצח ופרים בינאת מבר יושים הניה חנו ליה הני מים היכא דאתנו במעשיהן הדך אתנייה כך אמרו משושל מודי לו היתה תמורה לה היתה היינה ושל הצבץ אפיבו ד דינבות באני המאמששם ל מחיד אמל מחיר אונו לת אמר אין ומניטן אחרימש יצין אינורין חדי אמ להניר וחד אמ לשכח מן דאמ להניי חמי בדען אכילושתי מן יושות וכלריניה מן דימורידי ומן דיונא לטפח וומי ביוחד המי זכירל בטא נמצע לבוצ בישושונית פוצי מולדיה והיה כבוא מש ידי ענגית ואבר עם משה אניד הכתוב שושעלתן שלמשה רבים למעלה ממונולה) שלכל הנביאים שאר נביאים אין) מקנבאין שירצן אבלמשה ישה ישה חינן בן לא בכל עיר שורצה ירד עמוד הענן וצבר עם אלש וביל הילבי למנים המלי יצחה את לו הילבי למשה משה הוצ משפים אונה אונה אונה אונה אונה בד מועב מום לאן א בי בי בי בי בי בי אברות אנל כן לא יצא וכר לבטלה וצ ומשרתנים שני לווללו מומין שלהחבל עלישרף מנצא נפש לעמור בשוה ישליי איה דתה אמר אלי מהוא דאה אמ לפען לבון שלמום אלי שליני על אבית העולבי שא פאות אחת של וארא חל אברכם בלא בניתן כבים של נונה שי לא נותנתן להם אפללף גניתן שבים שבן בריאתי עולמי של ידעתיף בשם ועכשו אתה י בינילאר אתה אשרים בונו שלעולם אם נא מצאתיח) יים איתניב עם עולאד אנגל ייוונן אשל לרופא

אַשה אי העשרהייני

הודיעני ני שלעולב אמילוי,

לשעי ל רשעב)

וכל לאי

ाटस्युटा १९८६

דל מאו

שאים

DIAM

机工作

هوار در داعدودد

Langue

ליק ול ושרא איי

האבר, ל

ל עמע

וואמר

State of the state THE WAY HE TO SEE THE STATE OF THE SECTION OF

ום ליוופי שלשויברים בקצ

משה מלפת ישובה ונין לו ביקש טונעהה שבינה בישרה שנולי נו שיום בין ביןש שנו הנשרה שפונה של אומות העולם של ונכליפן אני על בקש לודע רשבון ומושעי שלבי הודיעני טון אונדיפיד ויאמר אנו אעביד כלטובי עלפנד דמ נשה בני שובורכנה שלעולם מפר מה יש צריק ורעלן וש צריק שוב לן יש רשע ורני וו חשות שבו אמ לויצויין ורע לו דיין בן רשע ציין וטוב לו יציין בן ישנת ביין בו ביין בן ישנת ביין וטוב לו יציין בן ייין רשעי רשע ושוב לו רשע ב) צריק אמ מר צריק ירפל צריק ב) רשע רששום בי רשעבן צריין לא יהא ציין בן רשע פרשע בן צריים והא כל פודר עון אבורע ברבי וכל לא יומרן אבות עלבכים ורמינ) יראיי יוחדר ואלינ) כיי שאויויי) מעשלים ופאן פשאים אמחזין מעשה אבותנהן דא הכי יוא אנג עריק וטוב לו צריין המור צר ורעלן צריק שאינו במור רשע ופוב לו רשע שאינו גמור רשע ירב לו רשע באינו מלי רל מאור דאמיל מאיר שינים נינון לן ואחת לא ניתנו לו זיכל שום שונים בינול שאים חברף בלצוני אינ אש ארא אנול שאיפו הגוף לא של של ביי ביי לשקום ושובלצריות צריק ויעלן עדיק למקום ורע לצריות לשייו משוב לבריות' בשע ורע לן רשע למקום ורע לבריות או שניל ממידישכל היורען הוא מיצא הן פשעון ושל בי פדעה הוא מוד לשלמת מנן ומתוד שלמה שני בע מני להי אבוד ועלדיה ול ציק ילהודיען מורות שלריותים ומדות שלדים שהעולם מתפם בנו ושרו של נושה כי במר אנו היה ויאמר בכי לפו אנו ליים היוציה למשבחמת לי עד שילנו הנים שלקעם ומנה "ב" יל עמען) בין יוואי מנין פאין מיינן לי ליים בייב

וואמר אלון אם זין בנד ג' מב מטו יפני

אל שנים או יועלים אין יועקציים משאוביות בנה שתני ולישות בקוביני הכודי איוב מיכרוי לת מות השלם בל נבשר כמי מישו לתומות חשונם כולםן עוב יינש בש אינדיבר די לל דב יעשה המוא שאל רבה עם ובשון יעשה פנקר אי אנדרן ייי לעוק הא ובו לעני אישה דניים בי שה לא היו מעני עשר אווא ובישש ייבים ביתניים לניות ל לים דתר טמעון בן יידי מנוקן ביו יצר למחודן מונשלי מיפני מה בלחים בר עיתוא ברוע לפל בתי העולם שוא מרך ומה אם ישה לשפאולוזי र जा मध्यम । रेश रहर नुका अस्त रेश रथर दर्शा क्या अव्यान हरूर एत्तु हरी असर हरू स्थार्थ יייינכני ביני ביני מינית אות אות ביי מלבה מעדר ווער של שיי ית ברי לבין לאת מאות מו בל דיר דוף מאותו הווכין ומני מלי פין על נון כדיו שולא ער לבי אלעולם וכן עד אונא צווב עצי נאים פי בייי אנור מוניוני למען קיען ותאמינן את לי יוםי אל מעולם שות לישלה יום של ניהים ארגול והכלתו נשועות מיד מני וין ישניה אי ה בעל דין על די וין דיור אונג שות בו שנו בין בין לי בים בגל לי מיובל אויני באלף אני יפובל אינו אוני שניי ואולי אינאלבו מיפורן אני ושניותף כדי ישריל בשנהים י בלנים קים עלוי מער אין בי בי לעמור בבילים אן לעצים בין מילך אתה שכיונים בין המנלה מידיים זו מקטה ראה אתה Birstan was to the year of the comment of the יבל היים אם אני בי אין מיבר מיכ אני ציין ליים בי אין מיבר מיכ אני ציין ישר ושיר אשיר אותר ואלאה अर्थित के लिक में कि में